

அணிந்துரை

“மேதினிக்குச் செழுமை தரும் மெய்க்கலைஞன் வாழியவே”

கட்டுரையும் கதைகளையும் கட்டுக்கட்டாய்

கற்பனையில் சுவைபடவே ஆக்கித்தந்தே

மட்டற்ற எழுச்சிதனை வாசகர்காய்

மாண்புறவே செய்தசீமான் கேவிகு

பட்டறிவும் வாசிப்பும் கிளர்ந்த சிந்தைப்

பக்குவத்தைச் சுவைபடவே ஊற்றும்பாங்கில்

கொட்டியதால் திருக்குறளி வாத்திகுடி

வேதங்கள் ஆகமங்கள் பகவத்கீதை

மட்டில்லா வுபநிடதம் திருமந்திரத்தின்

உட்பொருளைக் கதையாக்கி உவக்கத்தந்தார்

தொட்டவையின் சுவைமணக்க மணிமேகலையும்

ஸ்ரீலங்கா அச்சகமும், குமரன் பதிப்பகமும்

கட்டில்லாக் கதைகளையே வாசகர்க்காய்

கனிந்துபல தேசமெங்கும் வைத்ததையா

நட்டுவிட்ட நாற்றின்மட்டம் பெருகுதல் போல்

நலம்தரவே தொடராக இவரின் கதைக்காய்

தட்டிநின்றார் பணி தொடர்ந்தார்

இன்பத்தை அள்ளிவைத்தா ரிந்துப் பாங்கில்

தத்துவத்தைக் கதையாக்கிச் சுவைத்துவாழ்வில்

தனித்துவத்தை நிலையாக்கும் மாண்பில்விஞ்சி

வித்துவத்தை விளைபொருளாய் விளக்கியிங்கே

விந்தைநிகர் விளக்கங்கள் பலவும் தந்தார்
நித்தமிவர் மொழிநடையில் எளிமையுண்டு
நீளிதிகாச புராணப் பொலிவு முண்டு
சித்தமுடன் நல்லவற்றை இயம்பும் பண்பு
சுத்தமுற மற்றவரின் மனதில்பதித்து
சுகம்பெறவே சுவைத்தொளிர ஈர்க்கும்பாங்கு

வித்தகன்தான் தமிழறிஞன் விதானம்பெற்றான்

விளைகல்விக் கோட்டத்தில் பணிப்பாளனாகி
முத்தமிட்டார் கல்விதனை முகிழ்க்கவென்றே
மும்முரமாய்க் கலைவளர்க்கப் பணிகளாற்றி
அர்த்தமுடன் ஆதரவும் அன்புப்பிணைப்பும்
அகம்மலர முகப்பொலிவும் நரைமுடியும்
மொத்தமதில் செம்மையாளன் எழுத்தால்மக்கள்
நலிவுகளைக் கொய்துநலம் சிறக்கவைப்பார்.

தெய்வதரிசனங்கள் தோற்றங்கள் மறைபொருட்கள்

தேர்ந்துநோற்கும் நோன்புக்கள் பலாபலன்கள்
உய்யத்தம்வாழ்வின் நம்பிக்கை யொளிக்கீற்று
உறைமனித ஆரோக்கிய உன்னதத்தின் வழிமுறைகள்
கைமருந்து மனத்தாய்மை கணம் தோறுமதுதேவை.
கருத்தோடு தத்துவத்தின் தெளிபொருளினுள்ளே
மெய்யுணர்வு ஊட்டிடவே புறச்சமயவாதமிட்டு
மேதினிக்குச் செழுமைதரும் மெய்க்கலைஞன் வாழியவே.

வே. ஞானகாந்தன்,
அதிபர்,
யா.: இந்து ஆரம்பபாடசாலை,யாழ்ப்பாணம்.

என்னுரை

வேதங்கள் மிகப் பழைமை வாய்ந்தவை. அவை உருவான காலம் பற்றி எந்த அறிஞரும் சரியான கருத்தை இதுவரை தெரிவிக்கவில்லை. மாக்ஸ் முல்லர் என்ற மேல்நாட்டு அறிஞர் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு 1200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு முதல் வேதப்பாடல் பாடப்பெற்றதாகக் கூறுகிறார். இந்திய அறிஞரான திலகர் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு 4000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வேதப்பாடல்கள் பாடப்பெற்றன என்று கூறுகிறார். காலத்தைப் பற்றிக் கருத்திற்கொள்ளாது வேதப்பாடல்களை நான்காகத் தொகுத்தவர் வேதவியாசர் என்பதில் இரண்டாவது பேச்சிற்கு இடமில்லை. இது பல ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பு நடைபெற்றது. வேதவியாசர் தான் புகழ்பெற்ற இதிகாசமான மகாபாரதத்தை எழுதியவர். அவர் சொல்லச் சொல்ல விநாயகர் தனது அங்குசத்தால் எழுதியதாகக் கூறப்படுவதை மறுப்பவர் யாருமில்லை. கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் இடையே 18 நாட்கள் குருசேத்திரத்தில் போர் நடைபெற்றது. போருக்கென இருபக்கத்துப் படைகளும் உற்சாக மிகுதியுடன் திரண்டு நின்றனர். கண்ணன் அர்ச்சுனனின் தேர்ச் சாரதியாகக் கடமை புரிகிறான். அவன் தேரை

இருசேனைகளுக்கும்மிடையே கொண்டு வந்து நிறுத்தியபோது அர்ச்சுனன் தம்மை எதிர்க்க வந்து நிற்கும் வீரர்களைப் பார்க்கின்றான். இரத்த பாசத்தால் அவனது இதயம் துவண்டது. அதனால் அவன் போர் செய்ய விரும்பாது தனது வில்லைத் தேர்த்தட்டில் வைத்துவிட்டுத் துயரத்துடன் தேர்த்தட்டில் அமர்கிறான். அவனைத் தைரியமூட்டிப் போர் செய்யத் தயாராக்குகிறான் கண்ணன். அதற்காகக் கண்ணன் உபதேசித்த சுலோகங்கள்தான் பகவத்கீதை. பகவத்கீதை ஒரு போர் நூல் என்றும், அது போரை ஊக்குவிக்கும் நூலென்றும் சிலர் கூறுவதுண்டு. மேலோட்டமாகப் படிப்பவர்கள் அப்படித்தான் கூறுவார்கள். ஒரு பாடலை விமர்சிப்பவர்கள் பல்வேறு விதமான கருத்துக்களைக் கூறுவர். அதுபற்றிச் சர்ச்சைப்படுவர். இது இலக்கிய உலகில் நடைபெறுவது இயல்பானது. நான் பகவத்கீதையை இதுவரை யாரும் நோக்காத ஒரு நோக்கில் நோக்கியுள்ளேன். பகவத்கீதையின் சுலோகங்களுக்கு யாரும் கதை எழுதியதாக நான் அறியவில்லை. அச்சுலோகங்களைப் பலமுறைபடித்து மிகவும் சிரமப்பட்டு அவற்றைக் கதையாக எழுதியுள்ளேன். பகவத்கீதை கூறாத தத்துவங்கள் எவையும் இல்லை. எவை தேவையோ அவையெல்லாம் பகவத்கீதைக்குள் புதைந்து கிடக்கின்றன. தேடுபவனுக்கு அவை யாவும் கிடைக்கும்.

பகவத்கீதை அரசநீதியை விளக்குகிறது. அவரவர் செய்யும் கர்மங்களுக்கேற்ற படிதான் வாழ்க்கை அமையும் என்பதை விளக்குகிறது. கடவுள்தான் அதை உபதேசித்தார்

என்று நம்பாதவர்கள் அது நீதி என்று நம்பலாம். அதற்கேற்ற சகல தத்துவங்களையும் அது கூறுகிறது.

நான் வணங்கும் நாவலர் ஸ்ரீவித்தியா மகாகணபதியிடம், நான் எழுதத்தொடங்கு முன் சென்று எழுதப் போகும் விடயங்களைக் கூறி மகாபாரதத்தை வேதவியாசகர் சொல்லச் சொல்ல நீ எழுதியதைப்போல, நீ எனது உள்ளத்தில் வந்திருந்து சொல்லச் சொல்ல நான் எழுதுகிறேன் என்று வேண்டுகோள்விடுப்பேன். அதன்படி அவர் எனது உள்ளத்தில் வந்து இருப்பார். இதனால் தான் 1330 திருக்குறள் பாக்களுக்கும் கதை எழுதினேன். அதுபோலவே பகவத்கீதைக்கும் கதை எழுதியுள்ளேன். திருக்குறள்க் கதைகள் மிகவும் அதிசயிக்கத்தக்க முறையில் அமைந்தன என்று பல அறிஞர்கள் பாராட்டியுள்ளனர். அது போலப் பகவத்கீதை கதையும் அமையும் என்பது எனது எண்ணம். அது பற்றி அறிஞர்கள் கருத்துக் கூறுதல் வேண்டும்.

பகவான் இயற்கையைப் படைத்தார். இயற்கையை உற்றுநோக்கினால் பகவானைப் பற்றியும் நன்கு புரிந்துகொள்ளலாம். நான் கோப்பாய் நாவலர் தமிழ் வித்தியாலயத்தில் பதினாறு ஆண்டுகள் அதிபராகக் கடமை புரிந்தேன். அக்காலத்தில் ஆயிரக் கணக்கான மக்களுடன் பழகவேண்டியிருந்தது. அவர்களை அவதானித்தேன். அத்துடன் பறவைகளையும் விலங்குகளையும் அவதானித்தேன்.

பகவத்கீதையில் பகவான் கூறிய அனைத்தும் சரியாக இருந்தது. அவற்றைக் கதைகளாக எழுதியுள்ளேன்.

உலகைப் புரிந்துகொள்ளவே முடியாது. மக்கள் முக் குணங்களை உடையவர்களென்று பகவான் கூறுகிறார். சத்துவ குணமுடையவன் உலகத்தைப் புரிந்தவன். அவனை எதுவும் மயக்கமடையச் செய்யமாட்டாது. அழகிய பெண் அவள் தனது தேவைகருதி கூறும் மயக்க வார்த்தைகள், சேவைகள் யாவும் மாயத்தோற்றமாகத் தெரியும். ஒருவா அன்புவைத்தால் அது காரணத்துடனானது என்று விளங்கும். அவன் ஆத்மாவை அடக்கி வைத்திருப்பான். அவனது புலன்கள் அடங்கியிருக்கும். எவற்றிலும் பற்று வைக்காது எல்லாம் இறைவனது ஆட்சிக்குட்பட்டதென்ற சிந்தனை இவனிடம் வலுப்பெற்றிருக்கும். அழகான பெண்களைத் தாயாக அவன் மதிப்பான். உலகத்தைப் பற்றியும் உடலைப் பற்றியும் ஆத்மாவைப் பற்றியும் இறைவனைப் பற்றியும் சத்துவ குணமுள்ளவன் முழுமையாக அறிந்திருப்பான். இப்படியான சிலரை நான் கண்டுள்ளேன். அவர்களது நடத்தையை உற்று அவதானித்துள்ளேன். அதன் விளைவு தான் இக்கதைகள்.

பெரும்பான்மையானவர்கள் ரஜோகுணமுள்ளவர்கள். அவர்கள் சிறிய செயல்களைச் செய்தாலும் அவை பெரிதெனக்கூறிப் பெருமைப்படுவார்கள். புகழ், பொருள், பதவியை இக்குணமுள்ளோர்கள் தேடி அலைவார்கள். எவ்வளவு கிடைத்தாலும் அதில் திருப்திப்பட மாட்டார்கள்.

தனது விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்வதில் மிகுந்த அக்கறையுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். எப்படியும் தமது கருமத்தை நிறைவேற்ற நினைப்பார்கள். காண்பதெல்லாம் தனக்குடைமையாக வேண்டுமென்ற சிந்தனை உடையவர்கள் இவர்கள். தனது விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்ய உழைக்கும் இவர்கள், அன்பான குடும்பத்துடனும் நியாயமான ஆசைகளுடனும் அடுத்தவனுக்கு இடையூறு விளைவிக்காமலும் வாழ்ந்தால் சத்துவ குணமுள்ளவர்களின் இயல்பைப் பெறுவார்கள்.

அடுத்துத் தாமோ குணத்தினரைப் பற்றிப் பார்த்தால் தாமோ குணத்தினர் தமக்கும், குடும்பத்தினருக்கும், உலகத்திற்குப் பயன்படாதவர்கள். கிடைத்ததை வாங்கி உண்டு சோம்பேறியாகக் காலங்கழிப்பவர்கள். இந்த முக்குணங்களுக்குள்ளேயே உலகைப் பகவான் அடக்கியுள்ளார். உலகை உற்று நோக்குவோருக்கு இவ்வுண்மை புரியும். தவறுகள் செய்யாதவர்கள் யாரும் இல்லை. செய்த தவறுகளைத் திரும்பவும் செய்யாதிருத்தல் வேண்டும். ஏமாற்று, நம்பிக்கைத் துரோகம், வஞ்சனை, சூது முதலியன செய்யாது வாழல் வேண்டும். ஆனால் இவற்றைச் செய்வோரே பெரும்பான்மை - யானவர்கள். தீட்டிய கட்டையில் கூர் பார்ப்பவர்களும், செய்த உதவிகளை மறந்து உதவி செய்தவர்களுக்கே கொடுமைகள் செய்பவர்களும், பணம், பொருள், பதவி, அந்தஸ்துப் போன்ற வற்றிற்காகப் பஞ்சமாபாதங்கள் அனைத்தையும் மனம் கோணாது செய்துவிட்டு மார்புதட்டிக் கெட்டித்தனம்

பேசுபவர்களுமாகிய பலரை நான் கண்டுள்ளேன். இப்படியானவர்களுக்கு நீதி நியாயம்; விளங்காது தொடர்ந்து தீமைகள் செய்துகொண்டே இருப்பார்கள். பகவத்கீதையை வாசித்த பின்பு என்னைச் சூழவுள்ள மனிதர்களை அவதானித்தேன், என்னுடன் பழகியவர்களை நினைத்துப் பார்த்தேன். அவை திருக்குறட் கதைகளாகவும், பகவத்கீதைக் கதைகளாகவும் உருவம் பெற்றன. நான் நாவலர் தமிழ் வித்தியாலயத்திலிருந்து பதவியுயர்வு பெற்றுச்சென்ற பின்பு தான் இவற்றை எழுதினேன். அதன் பின் யாழ்மாவட்டத்தில் உள்ள பஸ்துறை சார்ந்தவர்களைச் சந்தித்தேன். அவர்களுடனும் முன்பு பழகியவர்களுடனும் நான் நடந்து கொண்ட முறைகளையும், அவர்கள் என்னுடன் நடந்து கொண்ட முறைகளையும் நினைக்க நினைக்கக் கதைகள் பிறந்தன. இக்கதைகளை வாசித்துவிட்டு உங்களது கருத்தைக் கூறுங்கள். இக்கதைகளை நல்லமுறையில் கணினியில் பதிவு செய்து தந்த ராஜ் பிரிண்டேஸ் நிறுவனத்தினருக்கும், கதைகளையும், சுலோகங்களையும், திருத்தித்தந்து பயனுள்ள ஆலோசனைகளை வழங்கி என்னை உற்சாகப்படுத்திய கோப்பாய் ஆசிரியகலாசாலை விரிவுரையாளர் கலாநிதி செல்லையா திருநாவுக்கரசு, செல்வி. ப. இறைமகளுக்கும் நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். மீண்டும் இத்தகைய ஒரு புதிய முயற்சியுடன் சந்திப்போம்.

நன்றி.

திரு. கே.வி குணசேகரம்

கோப்பாய் மத்தி,

கோப்பாய்.

ஸ்ரீலங்கா.

25.03.2008.

இக்கதைகளை வாசிக்கு முன்.....

அன்பானவர்களே...!

பகவத்கீதைக்குக் கதை எழுதவேண்டுமென்ற எண்ணம் வந்தபின் நான் நாவலர் ஸ்ரீவித்தியா மகா கணபதியை வேண்டினேன். ஏற்கனவே திருக்குறள் பாக்கள் 1330 இற்கும் கதை எழுதும் போது சில சமயம் எழுதமுடியாமல் தடுமாறினேன். கதைகளை எழுதிமுடிக்க முடியாது என்று

நினைத்தேன். அவ்வேளையில் எனது நிலையைக்கண்டு இரங்கி மகாகணபதி பல செயல்களை நிகழ்த்துவார். அது போலப் பகவத்கீதைக்கும் கதை எழுதவைக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தேன். எனது பிரார்த்தனைகள் ஒருபோதும் வீணானதில்லை.

பகவத்கீதைக்கு எப்படிக்கதை எழுதலாம் என்று பலநாட்களாகச் சிந்தித்த போது, ஒரு கனவு வந்தது. அந்தக் கனவைத் தந்தவர் நாவலர் ஸ்ரீ வித்தியா மகாகணபதி. அதன்படி சந்தண்புரி மன்னன் மதனசூரியன். அவனது தங்கை சாந்தரூபினி. அவள் வல்லபன் என்ற முப்படைகளின் தளபதியைக் காதலிக்கிறாள். பெரும் பெரும் மன்னர்கள் எல்லாம் அவளைத் திருமணம் செய்யப் போட்டி போட்டபோது அவள் தளபதியைக் காதலிப்பதை மதனசூரியன் விரும்பவில்லை. ஆனால் சாந்தரூபினி அவனைத் திருமணம் செய்யாவிட்டால் தான் உயிர்துறப்பேன் என்கிறாள். தங்கையின் மீது அளவில்லாத பாசங்கொண்ட மதனசூரியன் தங்கையின் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்கிறான். சில மாதங்களின் பின் வல்லபன் வஞ்சகமான முறையில் மதனசூரியனைக் கொன்று விட்டு ஆட்சியைக் கைப்பற்ற நினைக்கிறான். இதற்கு அவன் தன்னுயிராக நினைத்த தங்கை சாந்தரூபினியும் உடந்தையாக இருக்கிறாள். பட்டத்தரசி என்ற பட்டத்திற்கு ஆசைப்பட்டு அன்பும் நம்பிக்கையும் கொண்ட மதனசூரியனைக் கொல்ல நினைக்கிறாள். அயல்நாட்டரசர்கள் சாந்தரூபினியின் மேற் கொண்ட காதல் நிறைவேறாததால் மதனசூரியன் அரச

பதவியை இழக்கட்டும் என்று பேசாதிருக்கின்றனர். வல்லபன்
 படைதிரட்டி மதனசூரியனோடு போர் புரியவந்து தோற்றுப்
 போகிறான். குரு வல்லபனைக் கொல்லுமாறு கூறுகிறார்.
 ஆனால் தங்கையில் மேலிருந்த பாசமிகுதியால் அவனைக்
 கொல்லாது விடுகிறான் மதனசூரியன். வல்லபன் தனக்கேற்பட்ட
 நிலையை நினைத்துப் போர் தொடுக்காது இருக்க
 விரும்புகிறான். ஆனால் பதவி ஆசைபிடித்த சாந்தருபினி
 படையெடுத்துச்சென்று தனது சகோதரனைக்கொன்று
 ஆட்சியைக் கைப்பற்றுமாறு வல்லபனுக்கு நெருக்குதல்
 கொடுக்கிறாள். இதனால் வல்லபன் மீண்டும் போர்
 தொடுக்கிறான். மனம்குழம்பிய நிலையில் இருந்த மதனசூரியன்
 தோற்றுப் போகிறான். அவனும் அவனது குருவும் போர் வீரர்கள்
 சிலரும் தப்பிக் காட்டுக்குள் வருகின்றனர். குரு அரசு நீதியை
 எடுத்துக்கூறி வல்லபனோடு போர் செய்யுமாறு வற்புறுத்துகிறார்.
 தங்கை மீது அளவில்லாத பாசம் கொண்ட மதனசூரியன் போர்
 செய்ய மறுக்கிறான். அதனால் குரு அவனுக்குப்
 பகவத்கீதையை உபதேசித்து அச்சலோகங்களுக்கான
 கதைகளைக் கூறுகின்றார். தங்கை மீது அளவில்லாத பாசமும்,
 பற்றும் நம்பிக்கையும் வைத்திருந்த மதனசூரியனுக்கு
 வாழ்க்கை வெறுத்தது; “என்னைக் கேட்டிருந்தால் என்
 உயிரையே கொடுத்திருப்பேன். நான் நம்பிக்கை வைத்த
 தங்கை திருமணம் முடிந்த சில நாட்களில் பதவிவெறி
 கொண்டு பஞ்சமாபாதகங்கள் அனைத்தையும் மனம்கோணாது
 செய்வதை என்னால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை” என்று

குருவுக்குக் கூறுகிறான். அதனால் அவன் மனம் குழம்பித் தடுமாறுகிறான். குரு உலகநிலையைப் புரியவைத்து அவனது மனதைத் தேற்றிப் போராடுவதற்காகப் பல கதைகளைக் கூறுகிறார். பதவி, பொருள், புகழ், போன்றவற்றில் ஆசை வசப்பட்டோர் தர்மத்தை நோக்காது தமது விருப்புக்களைப் பூர்த்தி செய்யவே விரும்புவார்கள். அவர்களிடம் மனிதாபிமானத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது என்பதை மதனகுரியனுக்கு உணர்த்துகிறார். இனி உள்ளே செல்லுங்கள். உங்கள் கருத்துக்களைக் கூறுங்கள்.

அன்புடன்
கே.வி. குணசேகரம்.

தியான சுலோகங்கள்

“ஓம் பார்த்தாய் ப்ரதிபோதிதாம் பகவதா

நாராயணேன ஸ்வயம்

வ்யாஸேன க்ரதிதாம் புராணமுனிநா

மத்யே மஹாபாரதம் 1

அத்வைதாம்ருதவர்ஷிணீம் பகவதீம்

அஷ்டாதசாத்யாயினீம்

அம்ப த்வாமனுஸந்ததாமி பகவத்கீதே

பகவத்வேஷிணீம் 11

1

ஓம் தாயே, பகவத்கீதே, பகவானான

நாராயணனால் பார்த்தனுக்கு உபதேசிக்கப்பெற்றவள், புராண

கால முனிவரான வேத வியாசரால் மகாபாரதத்தின் கண்

அமைக்கப்பெற்றவள், அத்வைத அமிர்தத்தை உணர்த்துபவள்,

பிறவிப்பெரும் பிணியைத் தீர்ப்பவள், பதினெட்டு

அத்தியாயங்களை உடைய பகவத்கீதையான உன்னைப்

பூசிக்கிறேன்.

1

“நமோளஸ்து தே வ்யாஸ விசாலபுத்தே

புல்லா ரவிந்தாயத பத்ரநேத்ர 1

யேன த்வயா பாரததைலபூர்ண:

ப்ரஜ்வாலிதோ ஞானமய: ப்ரதீப: 11

2

நிறைந்த புத்தியுடையவரும், நன்கு மலர்ந்த

தாமரை இதழ் போன்ற கண்களை உடையவருமான வேத

வியாசரே, மகாபாரதம் என்னும் எண்ணெய் நிரம்பப்பெற்ற ஞான

தீபத்தை ஏற்றி வைத்த உம்மை வணங்குகிறேன். 2

“ப்ரபன்னபாரிஜாதாய தோத்ரவேத்ரைகபாணயே 1

ஞானமுத்ராய க்ருஷ்ணாய கீதாம்ருததுவே நம்: 11 3

சரணடைந்தவர்களுக்குக் கற்பக விருட்சம்
போன்றவனே, பசுக்களை ஓட்டுவதற்காக ஒரு கையில் பிரம்பை
வைத்திருப்பவனே, கீதை என்னும் அமிர்தத்தைக் கறந்தவனே,
ஞானயோக முத்திரையான சின்முத்திரையைத் தாங்கி
இருப்பவனான கிருஷ்ணனே உன்னைப் போற்றுகிறேன். 3

“ஸர்வோ பநிஷதோ காவோ தோக்தா கோபாலநந்தன: 1

பார்த்தோ வதஸ: ஸுரீரீபோக்தா துக்தம் கீதாம்ருதம் மஹத் டட 4

உபநிடதங்கள் யாவும் பசுக்கள்; ஆயனான
கிருஷ்ணன் பால் கற்ப்பவன்; பார்த்தன் கன்று; அந்த ஞானப்
பாலை அருந்துபவர்கள் பேரறிஞர்கள்; கீதை என்னும் அமிர்தம்
மேலான பால். 4

வஸ“தேவஸ”தம் தேவம் கம்ஸசாணூரமர்தனம் 1

தேவகீபரமானந்தம் க்ருஷ்ணம் வந்தே ஜகத்குரும் 11 5

வாசுதேவருடைய மகன், கம்சனையும்
சாணூரனையும் கொன்றவன், தேவகிக்குப் பரமானந்தத்தைக்
கொடுப்பவன், உலகத்திற்குக் குருவானவன், தேவனான
கிருஷ்ணனை வணங்குகிறேன். 5

“பீஷ்மத்ரோணதடா ஜயத்ரதஜலா காந்தாரநீலோத்பலா

சல்யக்ராஹவதீ க்ருபேண வஹனீ கர்ணேன வேலாகுலா 1

அச்வத்தாமவிகர்ணகோரமகரா துர்யோதனாவர்தினீ

ஸோத்தீர்ணாகலுபாண்டவைரணநதீ கைவர்தக: கேசவ: 11 6

குருசேஷ்திரப் போர்க்களத்தில் ஓடும் இரத்த ஆற்றிற்குப் பீஷ்மரும் துரோணரும் கரைகள்; ஐயத்தரன் நீர்; காந்தார மன்னன் நீலோற்பலம் என்னும் மலர், சல்யன் சுறாமீன்; கிருபன் என்பவன் பிரவாகம்; கர்ணன் பேரலை; அசுவத்தாமனும் விகர்ணனும் பயங்கரமான மகரமீன்கள்; தூர்யோதனன் நீர்ச் சுழல்; கிருஷ்ணனைப் படகோட்டியாகக்கொண்டு பாண்டவர்கள் அப்பேராற்றைக் கடந்தனர். 6

“பாராசர்யவச: ஸரோஜமமலம் கீதார்த்தகந்தோத்தகடம்
நாநாக்யானக கேஸரம் ஹரிகதாஸம்போதனாபோதிதம் 1
லோகே ஸஜ்ஜனஷ்ட்பதைஹரஹ: பேபீயமானம் முதா
பூயாத்தபாரதபங்கஜம் கலிமலப்ரத்வம்ஸின: ச்ரேயஸே 11 7

பராசர முனிவரின் புதல்வராகிய வேதவியாசர் வாக்கு என்னும் நீரில் தோன்றிய, பல கதைகளை மகரந்த மாகவுடைய, ஹரியின் பிரசங்கத்தால் உலகில் உள்ள நல்லோர் என்னும் தேன் வண்டுகளால் தினந்தோறும் ஆனந்தமாக அருந்தப் பெற்ற கீதையின் மூலம், நறுமணமும் குற்றமும் இல்லாத மகாபாரதம் என்னும் தாமரை மலரானது கலியினது தோஷத்தை நீக்க விரும்புவனுக்கு நன்மை தரும்.

“முகம் கரோதி வாசாலம் பங்கும் லங்கயதே கிரிம் 1
யத்க்ருபா தமஹம் வந்தே பரமானந்தமாதவம் 11 8

யாருடைய சக்தியானது ஊமையைப் பேச வைக்கிறதோ, முடவனை மலையைத்தாண்டச் செய்கிறதோ,

அந்தச் சக்தி பொருந்திய பரமானந்தமான மாதவனை நான்
துதிக்கிறேன். 8

யம் ப்ரஹ்மா வருணேந்த்ர ருத்ரமருத: ஸ்துன்வந்தி திவ்யை: ஸ்தவை:
வேதை: ஸாங்கபதக்ரமோபநிஷதைர்காயந்தி யம் ஸாமகா: 1
த்யானாவஸ்தித தத்கதேன மனஸா ப்ச்யந்தி யம் யோகினோ
யஸ்யாந்தம் ந விது: ஸுராஸுரகணா தேவாய தஸ்மை நம: 11 9
பிரம்மா, வருணன், இந்திரன், உருத்திரன்,
மருத்தேவதைகள் யாபேரும் யாரை திவ்வியமான
சுலோகங்களால் துதிக்கிறார்களோ, சாமகானம் பாடுகின்றவர்கள்
யாரை அங்கமும் பதக்கிரமமும் உபநிடதங்களும் கூடிய
வேதங்களால் பாடுகிறார்களோ, யோகிகள் தியான
முதிர்ச்சியால் மனதை யார் பால் வைத்துத் தொழுகிறார்களோ,
சுர அசுரக் கூட்டங்கள் யாருடைய முடிவை அறிகிறார்க -
ளில்லையோ, அந்தத்தெய்வத்திற்கு வணக்கம். 9

ஸ்ரீமத்பகவத்கீதை

முதலாவது அத்தியாயம்

அர்ச்சுன விஷாதயோகம்

திருதராட்டினன் சொன்னது

தர்மதேதே குருதேரே ஸமவேதா யுயுத்ஸவ: ட

மாமகா: பாண்டவாஸ்சைவ கிமகுர்வத ஸஞ்ஜய டட 1

சஞ்சயா, புண்ணியபூமியாகிய குருசேத்திரத்தில்
யுத்தம் புரியவெனத் திரண்டு நிற்கும் நம்மவர்களும்,
பாண்டவர்களும் என்ன செய்கிறார்கள் என்று எனக்குச்
சொல்வாயாக. 1

போர் செய்வதற்காகப் பாண்டவர்களும், கௌரவர்களும்
வீராவேசத்துடன் அணிவகுத்து நிற்பதைச் சஞ்சஜன்
விளக்குகின்றான். 2 - 20.

சஞ்சஜன் சொன்னது

த்ருஷ்ட்வா து பாண்டவானீகம் வ்யூடம் துர்யோதனஸ்ததா ட
ஆசார்யமுபஸங்கமய ராஜா வசனமப்ரவீத் டட 2

மன்னா, இப்பொழுது ராஜாவாகிய துர்யோதனன்
தனக்கு முன் அணிவகுத்து நிற்கும் பாண்டவர்களது
சேனையைப் பார்க்கிறான். பின் தனது குருவாகிய
துரோணாச்சாரியாரின் அருகே சென்று அவருக்குச் சொல்கிறான். 2

பச்சயதாம் பாண்டுபுத்ராணாமாசார்ய மஹதீம் சமும் ட

வ்யூடாம் த்ருபதபுத்ரேண தவ சிஷ்யேண தீமதா டட 3

ஆசாரியாரே, உமது மாணவனான துருபதனின்
புதல்வனால் அணிவகுத்து நிற்கும் பாண்டுவின் புதல்வர் -
களுடைய இப் பெரிய சேனையைப் பாடும். 3

அத்ர சூரா மஹேஷ்வாஸா பீமார்ஜுனஸமா யுதி ட

ய்யுதானோ விராடஸ்ச த்ருபதஸ்ச மஹாரத : டட 4

த்ருஷ்டகேதுஸ்சேகிதான : காசிராஜஸ்ச வீர்யவான் ட

புருஜித் குந்திபோஜஸ்ச சைப்பயஸ்ச நரபுங்கவ : டட 5

யுதாமன்யுஸ்ச விக்ராந்த உத்தமௌஜாஸ்ச வீர்யவான் ட

ஸௌபத்ரோ த்ரௌபதேயாஸ்ச ஸர்வ ஏவ மஹாரதா : ட1
6

பாண்டவர்களது படையில் பெரும் வீரர்களுடன், சூரர்களும் இருக்கிறார்கள். பீமனுக்கும் அர்ச்சுனனுக்கும் சமமான பலமுடையவர்களாக யுயுதானனும், விராட தேசத்தரசனும், மகாரதனாகிய துருபத தேசத்து அரசனும், திருஷ்ட கேதுவும், சேகிதானனும், வீரியமுடைய காசிராஜனும், புருஜித் என்பவனும், குந்திபோஜனும், மனிதருள் முதன்மை வகிக்கும் சைபியன் என்பவனும், பேராற்றலுள்ள யுதாமன்யுவும், வல்லமை மிக்க உத்தமௌஜஸ் என்பவனும், சுபத்திரையின் புதல்வனும் திரண்டுநிற்கின்றனர். இவர்கள் எல்லோரும் முறையாகப் போர்ப் பயிற்சியைப் பெற்றவர்கள்.

அஸ்மாகம் து விசிஷ்டா யே தாந்திபோத த்விஜோத்தம ட
நாயகா மம ஸையன்ய ஸம்ஞார்த்தம் தான் ப்ரவீமி தே டட
7

பிராமண சிரேஷ்டரே, எமது படையில் உள்ளோரில் யார் யார் சிறந்த வீரர்கள் என்பதை நீர் தெரிந்து கொள்வதற்காகச் சொல்கிறேனே கேளும்.
7

பவான் பீஷ்மஸ்ச கர்ணஸ்ச க்ருபஸ்ச ஸமிதிஞ்ஜய: ட
அச்வத்தாமா விகர்ணஸ்ச ஸௌமதத்திர்ஜயத்ரத : டட 8

பீஷ்மரும், கர்ணனும், போர் முனைகளில் தோல்வியைக் கண்டறியாத கிருபாச்சாரியாரும்,

அசுவத்தாமாவும் விகர்ணனும், சோமதத்தனின் புதல்வனான
பூரிசிரவசுவம், ஐயத்திரனும் இருக்கிறார்கள். 8

அன்யே ச பஹவ: சூரா மதர்த்தே த்யக்தஜீவிதா : L
நானாசஸ்த்ரஹரணா : ஸர்வே யுத்தவிசாரதா: LL 9

வீரர்கள் எல்லோரும் எனக்காகத் தம் உயிரைக்
கொடுக்கத் துணிந்தவர்களாகவும், பல்வேறு விதமான
ஆயுதங்களை உடையவர்களாகவும் நிற்கிறார்கள். இவர்கள்
எல்லோரும் யுத்தத்தில் மிகத் தேர்ந்த சூரர்கள். 9

அபர்யாப்தம் ததஸ்மாகம் பலம் பீஷ்மாபிரீதம் L
பர்யாப்தம் த்விதமேதேஷாம் பலம் பீமாபிரீதம் LL 10

பீஷ்மரின் தலைமையிலான படையில் அளவு
கடந்த வீரர்கள் உள்ளனர். அவ்வீரப்படையினர் வீமனது
படையைக் கட்டுக்குள் அடக்குவர். 10

அயனேஷுச ஸர்வேஷு யதாபாகமவஸ்திதா : L
பீஷ்மமேவாபிரிந்து பவந்த: ஸர்வ ஏவ ஹி LL 11

“படைவீரர்கள் அனைவரும் தத்தம் இடங்களில்
நின்று கொண்டு எல்லோரும் பீஷ்மரையே காப்பாற்றுங்கள்”.
என்றான் துரியோதனன். 11

தஸ்ய ஸஞ்ஜனயன் ஹர்ஷம் குருவ்ருத்த :பிதாமஹ: L
ஸிம்ஹநாதம் விந்தயோச்சை: சங்கம் தத்மௌ ப்ரதாபவனான் LL 12

சகலவற்றையும் உணரும் வல்லமை படைத்தவரும்
குருகுல வயோதிபருமான பீஷ்மர் துர்யோதனனுக்கு உற்சாக
மூட்டுவதற்காக உரக்கச் சிம்மநாதம் செய்து சங்கை ஊதினார். 12

தத: சங்காஸ்ச பேர்யஸ்ச பணவானககோமுகா: ட
ஸஹஸைவாப்யஹன்யந்த ஸ சப்தஸ்துமுலோளபவத் டட
13

அதன் பின் சங்குகளும், பேரிகைகளும்,
தம்பட்டங்களும், பறைகளும், கொம்புகளும் திடீரென்று
முழங்கிப் பேரொலியைக் கொடுத்தன 13

தத: சவேதைர்ஹயைர்ஹயையுக் தே மஹதி ஸ்யந்தனே ஸ்திதௌ ட
மாதவ: பாண்டவஸ்சைவதிவ்யௌ சங்கௌ ப்ரதத்மது :டட
14

அதன் பின்பு வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டிய
தேரில் வீற்றிருந்த மாதவனும் பாண்டவர்களில் ஒருவனான
அர்ச்சுனனும் தத்தமது தெய்வீகச் சங்குகளை எடுத்து உரக்க
ஊதினார்கள். 14

பாஞ்சஜன்யம் ஹ்ருஷீகேசோ தேவதத்தம் தனஞ்ஜய: ட
பௌண்ட்ரம் தத்மௌ மஹாசங்கம் பீமகர்மா வ்ருகோதர: டட
15

ஹிருஷீகேசன் பாஞ்சஜன்யம் என்ற சங்கை
ஊதியதும், தனஞ்ஜயன் தேவதத்தம் என்ற சங்கையும், பெரும்

பலசாலியான வீமன் பெளண்டரம் என்ற பெரிய சங்கையும்
எடுத்து ஊதினர். 15

அனந்தவிஜயம் ராஜா குந்தீபுத்ரோ யுதிஷ்டிர : L
நகுல: ஸஹதேவஸ்ச ஸுகோஷமணிபுஷ்பகௌ LL 16
குந்தியின் மகனான ராஜா உருத்திரன் அனந்த
விஜயம் என்ற சங்கையும், நகுலனும் சகாதேவனும் சுகோஷம்,
மணிபுஷ்பகம் என்ற சங்குகளையும் எடுத்து ஊதினார்கள். 16

காச்யஸ்ச பரமேஷ்வாஸ: சிகண்டி ச மஹாரத: L
த்ருஷ்டத்யும்னோ விராடஸ்ச ஸாத்யகிஸ்சாபராஜித : LL 17
சிறந்த வில் வீரனான காசிராஜனும், மாவீரனான
சிகண்டியும், திருஷ்டத்யும்னனும், விராடதேசத்தரசனும்,
யாராலும் வெல்ல முடியாத சாத்தியகியும், 17

த்ருபதோ த்ரௌபதேயாஸ்ச ஸ்வச : ப்ருதிவீபதே L
ஸௌபத்ரஸ்ச மஹாபாஹு : சங்கான் தத்மு ப்ருதக் ப்ருதக் LL
18

மண்ணாளும் அரசே! துருபதனும் திரௌபதியின்
புதல்வர்களும், மிகுந்த தோள்வலிமையுடைய சுபத்திரையின்
மகனும் மற்றும் பலரும் சங்குகளை ஊதுகிறார்கள். 18

ஸ கோஷோ தார்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயானி வ்யதாரயத் L
நபஸ்ச ப்ருதிவீம் சைவ துமுலோ வ்யனுநாதயன் LL 19

அப்பெரு முழக்கமானது விண்ணையும் மண்ணையும்
அதிரச் செய்து எதிரொலிக்கிறது. அவ்வொலி எமது வீரர்களின்
நெஞ்சில் கலக்கத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. 19

அத வ்யவஸ்திதாந்த்ருஷ்ட்வா தார்தராஷ்ட்ரான் கபித்வஜ: ட
ப்ரவ்ருத்தே சஸ்த்ரஸம்பாதே தனுருத்யம்ய பாண்டவ: டட 20
ஹ்ருஷீகேசம் ததா வாக்யமிதமாஹ மஹீபதே ட

அரசே! குரங்குக் கொடியை உடைய
அர்ச்சுனன், போர் செய்யத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கும் எமது
சேனையைப் பார்க்கிறான், அம்புகள் தொடுக்குமுன்
கிருஷ்ணனுடன் உரையாடுகிறான். 20

அர்ச்சுனன் சொன்னது.

ஸேனயோருபயோர்மத்யே ரதம் ஸ்தாபய மேளச்யுத டட 21

யாவதேதாந்நிரீ'ளஹம் யோத்துகாமானவஸ்திதான் ட

கைர்மயா ஸஹ யோத்தவ்யமஸ்மின் ரணஸமுத்யமே டட 22

அச்சுதா, படைகளுக்கிடையில் தேரை நிறுத்துக.
இப்போரில் நான் யாரோடு யுத்தம் செய்யவேண்டும்
என்பதையும், என்முன் நிற்பவர்கள் யார் என்பதையும் நான்
அறிதல் வேண்டும்.

யோத்ஸ்யமானானவே'ளஹம் ய ஏதேளத்ர ஸமாகதா: ட

தார்தராஷ்ட்ரஸ்ய தூர்புத்தேர்யுத்தே ப்ரியசிகீ'ஷ்வ : டட

புல்லறிவாளான துர்யோதனனை மகிழ்விக்கும் நோக்கத்துடன் இங்கு போர் புரியத் திரண்டு நிற்பவர்களை நான் அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

சஞ்சயன் சொன்னது

ஏவமுக்தோ ஹ்ருஷீகேசோ குடாகேசேன பாரத ட

ஸேனயோருபயோர்மத்யே ஸ்தாபயித்வா ரதோத்தமம் ட ட

பீஷ்மத்ரோணப்ரமுகத : ஸர்வேஷாம் ச மஹீதாம் ட

உவாச பார்த்த பச்யதான் ஸமவேதான்குருனிதி ட ட 25

திருதராஷ்டிரரே, குடாகேசன் இவ்வாறு சொன்னதும், ஹ்ருஷீகேசன் இரண்டு சேனைகளுக்கிடையில் பீஷ்மதுரோணர்களுக்கு எதிரிலும் எல்லா வேந்தர்களுக்கு எதிரிலும் தனது பெருமை மிக்க தேரை நிறுத்தி விட்டு; “பார்த்தா, எமக்கெதிரே கூடிநிற்கும் கௌரவர்களை நன்றாகப் பார்” என்றார். 24- 25

தத்ராபச்யத் ஸ்திதான் பார்த்த : பித்ருனத பிதாமஹான் ட

ஆசார்யான்மாதூலான்ப்ராத்ரூன் புத்ரான் பௌத்ரான்ஸகீன் ஸ்ததா ட ட 26

ச்வசுரான்ஸுஹ்ருதஸ்சைவ ஸேனயோருபயோரபி ட

போர் செய்வதற்காகச் சூழ்ந்து நிற்கும் இரண்டு சேனைகளையும் அர்ச்சுனன் பார்த்தான். அச்சேனைகளிலிருக்கும் தந்தைமார்களையும், பாட்டன்மார்களையும், ஆசாரியர்களையும், மாமன்மார்களையும், சகோதரர்களையும், மக்களையும்,

பேரன்மார்களையும், தோழர்களையும், அன்பர்களையும் அவன்
கண்டான். 26

தான்ஸமீய ஸ கௌந்தேய: ஸர்வான்பந்தூன வஸ்திதான் டட
க்ருபயா பரயாளளவிஷ்டோ விஷீதன்னிதம்ப்ரவீத் ட 27

குந்தியின் மகனான அர்ச்சுனன் தனக்கெதிரே
போர் செய்வதற்காக நிற்கின்ற உறவினர்களைக் கண்டதும்,
பேரிரக்கம் கொண்டு கோபத்துடன் சொல்கிறான், 27

அர்ச்சுனன் சொன்னது

த்ருஷ்ட்வேமம் ஸ்வஜனம்க்ருஷ்ண ய்யுத்ஸும் ஸமுபஸ்திதம்
டட ஸீதந்தி மம காத்ராணி முகம் ச பரிசஷ்யதி ட
28

கிருஷ்ணா, போர் செய்வதற்காக என் முன்னே
கூடிநிற்கும் எனது உறவினர்களைக் கண்டதும் எனது மனமும்
அங்கங்களும் சோர்வடைகின்றன; தொண்டை வறள்கிறது, 28
வேபதுஸ்ச சரீரே மே ரோமஹர்ஷஸ்ச ஜாயதே டட 29

காண்மீவம் ஸ்ரம்ஸதே ஹஸ்தாத்வக்ஸைவ பரிதஹ்யதே ட
எனது உடல் நடுங்குகிறது, ரோமம் சிலிரக்கிறது,
கையிலிருக்கும் காண்மீபம் நழுவுகிறது, உடல் பற்றி எரிகிறது.
29

ந ச சக்னோம்யவஸ்தாதாம் ப்ரமதீவ ச மே மன: டட 30
நிமித்தானி ச பச்யாமி விபரீதானி கேசவ ட

கேசவா, என்னால் நிற்க முடியவில்லை. மனம்
சோர்கிறது; கெட்ட சகுனங்கள் என்முன் தோன்றுகின்றன. 30

ந ச ச்ரேயோளனுபச்யாமி ஹத்வா ஸ்வஜனமாஹவே ட ட 31

ந காங்ே விஜயம் க்ருஷ்ண ந ச ராஜ்யம் ஸுகானி ச ட
கிருஷ்ணா, போரில் சுற்றத்தவர்களைக்
கொல்வதன் மூலம் எனக்கு எந்த நன்மையும்
வர்ப்போவதில்லை. வெற்றியையும் அதன் மூலம் வரும்
அரசாட்சியையும் இன்பங்களையும் நான் விரும்பவில்லை. 31

கிம் நோ ராஜ்யேன கோவிந்த கிம் போகைர்ஜீவிதேன வா ட ட
32

யேஷாமர்த்தே காங்ீதம் நோ ராஜ்யம் போகா:ஸுகானி ச ட
த இமேளவஸ்திதா யுத்தே ப்ராணான்ஸ்த்யக்த்வா தனானி ச ட ட
33

ஆசார்யா : பிதா : புத்ராஸ்ததைவ ச பிதாமஹா: ட
மாதுலா: ச்வசரா பௌத்ரா: ஸ்யாலா :ஸம்பந்தினஸ்ததா ட ட 34

கோவிந்தா, யாருக்காக நாம் அரசாட்சியையும்,
போகங்களையும், இன்பங்களையும் விரும்புகின்றோமோ,
அதாவது ஆசாரியர்கள், தந்தைமார், மக்கள், அம்மான்மார்,
பாட்டன்மார், மாமன்மார், பேரர்கள், மைத்துனர்கள், சம்பந்திகள்
முதலியோர் தமது உயிர்களை மதிக்காது செல்வங்களைத்
துறந்து இங்கு வந்து நிற்கின்றனரோ, அவர்களைக் கொண்டு
இந்த இராச்சியத்தைப் பெறுவதால் என்ன இலாபம்?

அவர்களைக் கொன்றுவிட்டு நாம் வாழ்வதால் என்ன பயன்
உண்டாகப்போகிறது? 32 - 34

ஏதான் ஹந்துமிச்சாமி க்னதோளபி மதுஸு“தன ட
அபித்ரைலோக்யராஜ்யஸ்ய ஹோதோ:கிம்நு மஹீக்ருதே டட
35

மதுசூதனா, நான் கொல்லப்படும் நிலை
வந்தாலும், மூவுலகையும் அரசாளும் நிலை வந்தாலும், நான்
அவர்களைக் கொல்லமாட்டேன். அப்படியிருக்க இந்தப்
பூமிக்காக அவர்களைக் கொல்வேனா...? 35

நிறுத்தய தார்தராஷ்ட்ரான்ந : கா ப்ரீதி : ஸ்யாஜ்ஜநார்தன ட
பாபமேவாச்ரயேதஸ்மான் ஹத்வைதானாததாயின : டட
36

ஜனார்த்தனா! திருதராட்டினனது புத்திரர்களைக்
கொல்வதால் எமக்கு அப்படி என்ன இன்பம் வரப்போகிறது?
அப்படியிருக்க இப் பாவிகளைக் கொன்றால் பாவமே எம்மை
வந்தடையும். 36

தஸ்மாந்நார்ஹா வயம் ஹந்தும் தார்தராஷ்ட்ரான்ஸ்வ பாந்தவான் ட
ஸ்வஜனம் ஹி கதம் ஹத்வா ஸுகின :ஸ்யாம மாதவ டட
37

ஆதலால் எமது சுற்றத்தவராகிய திருதராட்டினனது
புதல்வர்களைக் கொல்வது எமக்குத் தகுதியானதல்ல. மாதவா,

சுற்றத்தவர்களைக் கொல்வதன் மூலம் நான் எப்படி
இன்பத்தை அனுபவிக்க முடியும்? 37

யத்யப்யேதே ந பச்யந்தி லோபோபஹதசேதஸ : L
குல்யக்ருதம் தோஷம் மித்ரத்ரோஹே ச பாதகம் LL 38

கதம் ந ஜ்ஞேயமஸ்மாபி: பாதஸ்மாந்நிவர்திதும் L
குல்யக்ருதம் தோஷம் ப்ரபச்யத்பிர்ஜநார்தன LL 39

ஐனார்த்தனா, பேராசையால் அறிவிழந்த
இவர்கள் குலத்தை நாசப்படுத்தும் கேட்டையும், நம்பிக்கைத்
துரோகத்தால் உண்டாகும் பாதகத்தையும் உணர்கிறார்கள்
இல்லை. இவற்றை நன்கு உணர்ந்த நாம் ஏன் இப்பாவத்தில்
இருந்து விலகிக் கொள்ளக்கூடாது. 38 - 39

குல்யே ப்ரணச்யந்தி குலதர்மா : ஸநாதனா : L

தர்மே நஷ்டே குலம் க்ருதஸ்னமதர்மோளபிபவத்யுத LL

எமது குலம் அழிந்தால் எமது குலதர்மங்களும்
அழிந்துவிடும். தர்மம் அழிந்தால் குலம் முழுவதையும் அதர்மம்
சூழ்ந்து கொள்ளும். 40

அதர்மாபிபவாத்க்ருஷ்ண ப்ரதுஷ்யந்தி குலஸ்த்ரிய: L

ஸ்த்ரீஷுதுஷ்டாஸுவார்ஷ்ணேய ஜாயதே வர்ணஸங்கர: LL 41

அதர்மம் மிகுந்தால் குலப் பெண்கள் கற்பிழந்து
விடுவார்கள். கிருஷ்ணா, பெண்கள் கற்பிழந்தால் வர்ணக்
கலப்பு உண்டாகிவிடும். 41

ஸங்கரோ நரகாயைவ குலக்நானாம் குலஸ்ய ச L

பதந்தி பிதரோ ஹ்யேஷாம் லுப்தபிண்டோதகக்ரியா : LL 42

வ்ரணக்கலப்பேற்பட்டால் குலத்திற்கும் அதனை அழித்தவர்களுக்கும் நரக வாழ்வு உண்டாகும். அவர்களுடைய பித்துருக்கள் பிண்டத்தையும், நீரையும் இழந்து அலைவார்கள்.

42

தோஷரேதை : குலக்நானாம் வ்ரணஸங்கரகாரகை : L

உத்ஸாத்யந்தே ஜாதிதர்மா : குலதர்மாஸ்ச சாச்வதா : LL

குலத்தை அழித்தொழிக்கும் குல நாசகர்களால் செய்யப்படும் வ்ரணக் கலப்பால் உண்டாகும் கேடுகளால் வ்ரண தர்மங்களும், குல தர்மங்களும் நிலைகுலைந்துவிடும்.

43

உத்ஸன்னகுலதர்மாணாம் மனுஷ்யாணாம் ஜநார்தன L

நரகே நியதம் வாலோ பவதீத்யனுசுச்ரும LL 44

ஜனார்த்தனா, குலதர்மத்திலிருந்து வழுவியவர்கள் நரகத்தில் பல்வேறு வகைப்பட்ட துன்பங்களை அனுபவிப்பார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

44

அஹோ பத மஹத்பாபம் கர்தும் வ்யவஸிதா வயம் L

யத்ராஜ்யஸுகலோபேன ஹந்தும் ஸ்வஜனமுத்யதா : LL

அரசு சுகபோகத்தை விரும்பிச் சுற்றத்தாரைக் கொல்வதாகிய கொடும் பாவத்தைச் செய்யத் துணிந்து விட்டோம். ஐயகோ!

45

யதி மாமப்ரதீகாரமசஸ்த்ரம் சஸ்த்ரபாணய: L

தார்தராஷ்ட்ராரணே ஹன்யஸ்தன்மே மேதரம் பவேத் LL 46

அவர்களை எதிர்க்காமலும், அவர்களுக்கெதிராக
எந்த ஆயுதத்தையும் தூக்காமலும் நிற்கின்ற என்னைத்
திருடராட்டினனது புத்திரர்கள் இந்த யுத்தத்தில்
கொல்வார்களானால் அதுவே எனக்குப் பெருமையாகும். 46

சஞ்சயன் சொன்னது

ஏவமுக்த்வாளர்ஜுன : ஸங்க்யே ரதோபஸ்த உபாவிசத் : L
விஸ்ருஜ்ய ஸசரம் சாபம் சோகஸம் விக்னமானஸ : LL 47

இங்ஙனம் சொல்லிய அர்ச்சுனன் தனது
அம்பையும் வில்லையும் யுத்த களத்தில் எறிந்துவிட்டு
அளவுக்கதிகமான துக்கத்துடன் தேர்த்தட்டில்
அமர்ந்துகொண்டான். 47

இதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸு“பநிஷத்ஸு” ப்ரஹ்மவித்தியாயாம்

யோகசாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதே

அர்ஜுனவிஷாத யோகா நாம

ப்ரதமோளத்யாய LL

பிரம்ம வித்தையைப் போதிப்பதும், யோக
சாஸ்திரமுமான அர்ச்சுன விஷாதயோகம் என்ற முதலாம்
அத்தியாயம் இது.

இரண்டாம் அத்தியாயம்

சாங்கிய யோகம்

சஞ்சயன் சொன்னது

தம் ததா க்ருபயாளளவிஷ்டமச்ருபூர்ணாகுலே'ணம் L

விஷீதந்தமிதம் வாக்யமுவாச மதுஸ்தன : LL 1

இரக்கத்தால் கண்கள் கலங்கி, பார்க்குமிடம் தெரியாது தடுமாறிய அர்ச்சனைபார் பார்த்து, மதுகுதனர் இவ்வாறு சொல்கிறார். 1

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

குதஸ்த்வா கச்மலமிதம் விஷமே ஸமுபஸ்திதம் L

அனார்யஜுஷ்டமஸ்வர்க்யமகீர்த்திகரமர்ஜுன LL 2

அர்ச்சனா, ஆரியனுக்கு வரக்கூடாததும், சுவர்க்க இன்பத்தைத் தடுப்பதும், புகழைக் கொல்வதுமான இவ் மனக்கலக்கம் இந்த நெருக்கடியான வேளையில் எப்படி உன்னை வந்தடைந்தது?

மங்களபுரியைக் குலோத்துங்கள் என்ற அரசன் ஆண்டு வந்தான். அவனுக்கு ஒரு மகள் இருந்தாள். 2

“மன்னா, நாடு சீர் குலைந்துள்ள இக்கட்டான இவ்வேளையில், உனக்கு மனத்தளர்வு ஏற்படக்கூடாது. அவளை அவன் மிகவும் அன்பாக வளர்த்து வந்தான். அவள்

ஒரு குடியானவனை விரும்பினாள். மகளின் மீது அளவில்லாத பற்று வைத்திருந்த அரசன், மகள் விரும்பியவனையே திருமணம் செய்து வைத்தான். சில காலங்களின் பின் மருமகனிடம் அட்சிப்பொறுப்பை ஒப்படைத்துவிட்டுக் காட்டுக்குத் தவம் செய்யச் சென்றுவிட்டான்.

இதை அறிந்த அயல்நாட்டு அரசன், மங்களபுரிமீது போர் தொடுத்தான். மங்களபுரி அரசன் அயல் நாட்டரசனைக் கொன்று அவனது நாட்டையும் கைப்பற்றினான். ஆரியன் என்ற பதம் ஒரு வர்ணத்துக்குரியதல்ல. உறுதியான மனமும், வீரமும், என்றும் புகழைப்போற்றும் தன்மையும் எவனிடம் உள்ளதோ, அவனே ஆரியன். அப்படியிருக்க, நீ ஆரியனா என்று நினைத்துப்பார்”? என்றார் குரு.

க்லைப்பயம் மா ஸ்ம: பார்த்த நைதத்த்வய்யுபபத்யதே ட

“த்ரம்ஹ்ருதயதௌர்பல்யம் த்யக்த்வோத்திஷ்டபரந்தப ட ட 3

பார்த்தா, அலியின் இயல்பை அடையாதே. அது வீரனான உனக்குப் பொருந்தாது. எதிரிகளை நடுநடுங்கச் செய்பவனே, புகழைக்கெடுக்கும் இழிவான மனத்தளர்ச்சியை நீக்கிவிட்டு எழுந்திரு. 3

“மன்னா, முருங்கை மரம் பருத்திருப்பதைப் பார்த்த ஒரு குடியானவன் அதைத் தனது வீட்டிற்குத் தூண்களாக நட்டான். வீட்டிற்கான கூரை போட்டதும் தூண்கள் முறிந்து சாய்ந்தன. முருங்கைமரத்தைப் போலப் பருத்திருப்பவன், வாழ்க்கையில் எதற்கும் உதவமாட்டான்.

முருங்கை மரம் விறகிற்குக் கூடப் பயன்படமாட்டாது. மனவறுதி உள்ளவன்தான் வீரன். அவனால்தான் உலகப் பாரத்தைத் தாங்க முடியும். உடற்பலம் இல்லாதவன் கூட மனவறுதி உள்ளவனாக இருந்தால், மலைபோல உறுதியானவனையும் வென்றுவிடுவான். மனவறுதிதான் உடல் உறுதி. அதனால் புகழைச் கொல்லும் இழிவான மனத்தளர்ச்சியை நீக்கிவிட்டு சத்திரியனுக்குரிய மனத்திடத்தை உருவாக்கிக்கொள்” என்றார் குரு.

அர்ச்சுனன் சொன்னது

கதம் பீஷ்மமஹம் ஸங்க்யே த்ரோணம் ச மதுஸ“தன ட

இஷுபி: ப்ரதியோத்ஸ்யாமி பூஜார்ஹாவரிஸ“தன ட ட 4

தீயவர்களை அழிப்பவரே, மது என்ற கொடிய அரக்கனைக் கொன்றவரே, நான் போற்றி வணங்கும் துரோணரையும், பீஷ்மரையும் எதிர்த்து எப்படிப் பாணங்களைத் தொடுப்பது? 4

“மன்னா, தீமை செய்பவர் யாராக இருந்தாலும் அவரைத் தண்டிப்பது அரசனின் கடன். மன்னன் முடிசூட்டிய பின்பு சகலரையும் சமமாக நினைத்தல் வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நீதி அழிந்துவிடும். பெருங்குன்றம் தேசத்து மன்னனான வரகுணனின் நண்பன் நாகராஜன். வரகுணன் தனது நண்பனின் மீது அளவுக்கதிகமான அன்பு வைத்திருந்தான். அதனால் அவன் கேட்பதையெல்லாம் கொடுத்து வந்தான். மன்னன் தன் மீது அளவுக்கதிகமான அன்பு

கொண்டிருந்தமையால் நாகராஜன் சமூகவிரோதச் செயல்களில் இரகசியமாக ஈடுபட்டு வந்தான். அவனுக்குப் பெண்கள் மீது தீவிர மோகம் இருந்தது. அழகிய பெண்களைக் கடத்திவந்து தனது காம இச்சையைப் போக்கி வந்தான். சில பெண்கள் அவன் கொடுக்கும் பணத்திற்காக இன்பம் கொடுத்தனர். சில பெண்கள் அரசனிடம் புகாரிடுவோம் என்றனர். அப்படியான பெண்களை நாகராஜன் கொலைசெய்து வந்தான். ஒரு பெண், நாகராஜனிடம் இருந்து தப்பி வந்து தனக்கு நேர்ந்த துன்பத்தை அரசனிடம் சொல்லி அழுதாள். வரகுணனால் அதை நம்பமுடியவில்லை. தான் உயிருக்கு உயிராக நேசிக்கும் நண்பனா இப்படிச் செய்வது என்று கலங்கினான். பின் வீரர்களைக் கொண்டு அவனைக் கைது செய்வித்து சிரச்சேதம் செய்தான். மன்னா, தவறு செய்யாவிட்டாலும் தவறானவரோடு கூடியிருப்போரையும் தண்டித்தல் வேண்டும். அது அரச தர்மம்” என்றார் குரு.

குருனஹத்வா ஹி மஹா நுபாவான்

ச்ரேயோ போக்தும் பை'யமபீஹ லோகே ட

ஹத்வாளர்த்தகாமாம்ஸ்து குருனிஹைவ

புஞ்ஜீய போகான் ருதிரப்ரதிக்க்தான் ட ட 5

உலகம் போற்றும் பெரியவர்களைக் கொல்வதை விடப் பிச்சை ஏற்று உண்பது மேலானது. முதியவர்களைக் கொல்வதன் மூலம் இரத்தம் கலந்த பொருட்களையும் போகத்தையும் இம்மையிலேயே அனுபவிப்பவனாகிவிடுவேன். 5

“மன்னா, பருத்திமலை அரசன் தனது இளையராணியின் மகனான கரிகாலனுக்கு முடிசூட்ட விரும்பினான். அதை விரும்பாத அரசனின் குருவும், முனிவர்களும் பட்டத்தூராணியின் மகனான பவித்திரனுக்கு முடிசூட்டுமாறு வற்புறுத்தினர். ஆனால் மன்னன் விடாப்பிடியாக மறுத்துக் கரிகாலனுக்கே முடிசூட்டினான். சில நாட்களின் பின் பவித்திரன் கரிகாலனையும் தந்தையையும் கொன்றுவிட்டு அரசனாக முடிசூடினான். குருவும், முனிவருமே இதற்குக் காரணமாக இருந்தனர். மன்னா, சூழ்ச்சி மூலமோ, அல்லது அநியாயமாகவோ பெரியவர்களையும் முதியோர்களையும் கொன்றால் தான் பாவம் ஏற்படும். தீமை செய்யும் அல்லது தீய செயல்களுக்குத் துணைபோகும் பெரியவர்களையும் முதியவர்களையும் கொல்லாமல் விட்டால் அரசு தர்மம் அழிந்துவிடும் என்பதை நீ ஏன் உணரவில்லை?” என்று கேட்டார் குரு.

ந சைதத்வித்ம : கதரந்நோ கரீயோ

யத்வா ஜயேம யதி வா நோ ஜயேயு : ட

யானேவ ஹத்வா ந ஜிஜீவிஷாமஸ்

தேளவஸ்திதா : ப்ரமுகே தார்தராஷ்ட்ரா : டட 6

நாம் அவர்களை அழிப்பது மேலானதா..?

இல்லை அவர்கள் எம்மை அழிப்பது மேலானதா...? இதில் எது மேலானது என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. எவரைக்கொன்ற

பின் நாம் உயிர் வாழமாட்டோமோ, அவர்களே எம் எதிரில் வந்து நிற்கின்றனர்.

6

“மன்னா, நீ உனது சகோதரியின் கணவனைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறாய். அதை விட்டு விட்டு அரசதர்மத்தைப் பற்றிச் சிறிது சிந்திப்பாயாக. தீமை செய்தவர்களைக் கொல்வது அரச தர்மம். தீமை செய்பவர்கள் அரசனைக் கொல்வது அதர்மம். அது தீமைகள் பலவற்றை மக்களுக்கு உண்டாக்கும். பற்றுப் பாசங்கொண்டவன் அரசனாக மாட்டான். கரிகாலன் துட்டன். இளையராணி மன்னனை மயக்கித் தனது கைக்குள் வைத்திருந்தாள். அதனால் பருத்திமலைநாட்டு மக்கள் பலவகையான துன்பங்களைத் தினமும் அனுபவித்து வந்தனர். அதை நீக்க வேண்டியது பவித்திரனது கடமை என்று குருவும் முனிவரும் பவித்திரனுக்குக் கூறியபோது, முதலில் அவன் அதை ஏற்கவில்லை. நாட்டில் நடைபெறும் கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாமல்தான், இறுதியாக அந்த முடிவை எடுத்தான். நாட்டை ஆளும் அரசன் பாசங்களுக்கு ஆட்படல் கூடாது. பற்றுக்கள் உண்டானால் அதர்மமே மேலோங்கும் என்பது உனக்குத் தெரியாததல்ல. அரசன் நீதிக்காக யாரையும் கொல்லலாம். அது தான் அரச நீதி” என்றார் குரு.

கார்பண்யதோஷோபஹதஸ்வபாவ :

ப்ருச்சாமி த்வாம் தர்மஸம்மூடசேதா : ட
யச்ச்ரேய: ஸ்யாந்நிஸ்சிதம் ப்ருஹி தன்மே

சிஷ்யஸ்தேளஹம் சாதி மாம் த்வாம் ப்ரபன்னம் ட்ட

அறியாமையினால் நல்லியல்புகளை இழந்த நான் அறநெறிகள் என்னவென்பதை உம்மிடம் கேட்கிறேன். எனக்குச் சிறப்பினைத் தருவதை மட்டும் விளக்கமாகச் சொல்லும்; நான் உமது சிஷ்யன்; உம்மைத் தஞ்சமடைகிறேன்; உபதேசித்தருளும்.

7

“மன்னா, பாசத்தினால் உண்டான அறியாமையால் பவித்திரன் தந்தையையும் கரிகாலனையும் கொல்லமறுத்தான். அப்போது குரு சொன்னார்; “இளவரசே, நாட்டை அரசன் நீதியாக ஆளவேண்டும். அப்படி ஆண்டால் தான் மக்கள் நிம்மதியாக வாழ்வார். அதற்காகப் பகவானால் பல சட்ட திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. கரிகாலன் துட்டன். அவன் முடி சூடினால் மகாதுட்டனாகிவிடுவான். அவன் தனது தீய நண்பர்களுடன் சேர்ந்து பஞ்சமாபாதகங்களைச் செய்கிறான். இதை அறிந்தும் உனது தந்தை இளையராணி மீதுள்ள மோகமிகுதியால் அவனைத் தட்டிக் கேளாதிருக்கிறார். இதனால் நாடு கொந்தளிப்பாக உள்ளது. உயிர்களைக் காக்க வேண்டியவன் உயிர்களைக் கொல்கிறான். இதைத் தடுக்க வேண்டியவன் நீ. அரசு உரிமை பரம்பரை பரம்பரையாகப் பட்டத்தூரணியின் மூத்த மகனுக்கே உரித்துடையது. அந்த உரிமையைப் பேணவேண்டிய கடமையும் உனக்குண்டு. அதை உதாசீனம் செய்தால் உனக்கு மட்டுமல்ல உனது பரம்பரைக்கே கேடு உண்டாகும். அதனால் நீதியைக் காப்பாற்றத் தயாராகு” அவரின் வார்த்தைகளை வேதமாக

ஏற்றமையால் தான் பவித்திரன் செயற்பட்டான். நீ அதை உணர்கிறாயில்லை” என்றார் குரு.

ந ஹி ப்ரபச்யாமி மமாபனுத்யாத்

யச்சோகமுச்சோஷணமிந்த்ரியாணாம் ட

அவாப்ய பூமாவஸபத்னம்ருத்தம்

ராஜ்யம் ஸுராணாமபி சாதிபத்யம் டட

8

பூமியில் சிறப்புக்களையும் பெருமைகளையும் தரும் அரசாட்சியைப் பெறினும், அமரர்களுக்கு அதிபதியாக இருக்கப்பெறினும் அவை எனது புலன்களை வாட்டுகின்ற துன்பங்களைப் போக்குமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. 8

“மன்னா, ஐம்புலன்களும் மகிழ்ந்தால்தான் துன்பங்கள் மனதைவிட்டு நீங்கும். இந்நிலை பொன்பொருளாலும் உண்டாகும். பற்றற்ற நிலையாலும் உண்டாகும். பற்றற்ற நிலையால் வரும் இன்பமே நீடித்த இன்பம். ஏனையவற்றால் உண்டாகும் இன்பங்கள் யாவும் முடிவில் பெருந்துன்பத்தையே தரும். மன்னா, உயரப்புலம் என்ற நாட்டின் அரசன் வருணதேவன். அவனிடம் செல்வம் மலைபோலக் குவிந்திருந்தது. அதனால் அவன் அயல்நாடுகளுக்குக் குறைந்த விலையில் தானியங்களைக் கொடுப்பான். உயரப்புலத்தில் மாணிக்கன் என்றொரு வணிகன் இருந்தான். அவன் வருணதேவனுடன் மிகவும் நெருக்கமான உறவு வைத்திருந்தான். அவன் வாணிபஞ் செய்வதற்காக பல நாடுகளுக்கும் செல்லும் போது விலையுயர்ந்த பொருட்களை

வாங்கிவந்து மன்னனுக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுப்பான். அரிதான அப்பொருட்களை மன்னன் மகிழ்வுடன் பெற்றுக் கொள்வான். அத்துடன் மன்னன் அவனுடன் மிகவும் நெருக்கமாகப் பழகுவான். அதனால் நாட்டின் சில விடயங்களையும் அவன் பகிரந்துகொள்வான். உயரப்புலத்தின் அயல்நாடான கந்தபுரத்தின் மன்னன் வருணதேவனுடன் அடிக்கடி போர் தொடுத்துக்கொண்டிருந்தான். மாணிக்கன் வியாபாரத்திற்காக அடிக்கடி கந்தபுரத்திற்குச் செல்வது வழக்கம். கந்தபுர மன்னன் மாணிக்கத்திற்கு அரசாட்சியின் தன்மைகளைப் பற்றிக் கூறிக் கபட முறையில் வர்ணதேவனைக் கொலைசெய்துவிட்டு மாணிக்கனை உயரப்புலத்தின் மன்னனாகும்படி வற்புறுத்திக்கொண்டிருந்தான். அதற்கு ஆரம்பத்தில் மாணிக்கன் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. உன்னைப் போலவே மாணிக்கனும்; “மன்னா என்னிடம் வர்ணதேவனுக்கு இணையான பொருளுள்ளது. அதைவிட அவன் எனது உயிர்நண்பன். அதனால் தேவர்களுக்கு மேலான வாழ்வு கிடைத்தாலும் நான் அவனுக்குத் துரோகமிளைக்க மாட்டேன்” என்று கூறினான். மன்னா, கரைப்பவர் கரைத்தால் கல்லும் கரையும் என்பார்கள். கந்தபுர மன்னன் மாணிக்கனைத் தன்வசப்படுத்திவிட்டான். அதனால் மாணிக்கன் கபடமான முறையில் வருணதேவனை வேட்டையாடவேன அழைத்துவந்து காட்டில் கந்தபுர அரசனின் துணையோடு கொன்றுவிட்டான். மறுகணம் கந்தபுரப் படைகள் மாணிக்கனைக் கொன்றுவிட்டு உயரப்புலத்தைக் கைப்பற்றினர். அதனால் பற்றுக்களுக்கு நீ

இடமளிக்கக் கூடாது. பற்றுக்கள் உண்டானால் தர்மத்தைப் பற்றி மனம் சிந்திக்காது” என்றார் குரு.

சஞ்சயன் சொன்னது

ஏவமுக்த்வா ஹ்ருஷீகேசம் குடாகேச: பரந்தப : L

ந யோத்ஸ்ய இதி கோவிந்த முக்த்வா தூஷ்ணீம் பபூவ ஹ LL 9

பகைவர்களைப் பொசுக்கி அழிக்கும் குடாகேசனான அர்ச்சுனன், ஹ்ருஷீகேசனாகிய கோவிந்தனுக்குத் தனது இயலாமையைக் கூறிய பின்; “போர் புரிய மாட்டேன்” என்று கூறிவிட்டு மௌனியாகிறான். 9

குடாகேசன் என்றால் துக்கத்தை வென்றவன்; கோவிந்தன் என்றால் உயிர்களின் நிலையை அறிந்து கொள்பவன் என்று பொருள்படும்.

தமுவாச ஹ்ருஷீகேச: ப்ரஹஸன்னிவ பாரத L

ஸேனயோருபயோர்மத்யே விஷீதந்தமிதம் வச: LL 10

திருதராட்டிரா, இரண்டு சேனைகளையும் பார்த்ததனால் மனக்கிலேசமடைந்த அர்ச்சுனனைப் புன்முறுவலுடன் நோக்கிய ஹ்ருஷீகேசர் பின்வருமாறு கூறுகிறார். 10

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

அசோச்யானன்வசோசஸ்த்வம் ப்ரக்ஞாவாதான்ஸ்ச பாஷஸே L

கதாஸ“னகதாஸ“ன்ஸ்ச நானுசோசந்தி பண்டிதா : LL 11

நீ துயரப்படத்தக்கவர் அல்லார் பொருட்டுத் துயரப்படுகிறாய். அத்துடன் ஞானிகள் கூறும் நல்லுரைகளையும் உரைக்கிறாய். அறிவுடையவர்கள் இருப்பவர்களுக்காகவோ இறப்பவர்களுக்காகவோ துயரப்பட மாட்டார்கள். 11

“மன்னா, நீ தீயவர்களின் பொருட்டுக் கவலைப்படுகிறாய். கந்தபுர மன்னன் யாவற்றையும் நல்லமுறையில் திட்டமிட்ட பின்னே செயற்பட்டான். இதை அறியாத மாணிக்கன் பதவியாசையால் உயிருக்குயிராக நேசித்த தனது நண்பனைக் கொன்றான். மாணிக்கன் நல்ல நூல்களைப் படித்திருந்தும், அதுபற்றி மன்னனோடு பலமுறை பேசியிருந்தும், அதை அவன் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. அறிவுள்ளவர்கள் இருப்பவர்களுக்காகவோ, இறந்தவர்களுக்காகவோ கவலைகொள்ளமாட்டார்கள். மன்னா, உயரப்புலத்தின் முதலமைச்சர் மாணிக்கனின் போக்கில் மாற்றமிருப்பதாக அடிக்கடி வருணதேவனுக்குக் கூறிவந்தார். ஆனால் அதை வருணதேவன் நம்பவில்லை. அதனால் நடப்பது நடக்கட்டும் என்று பேசாதிருந்தார். வருணதேவன் கொலை செய்யப்பட்டதும் நாடு குழம்பி விட்டது. அதனால் கந்தபுர மன்னன் உயரப்புலத்தைக் கைப்பற்றுவான் என உணர்ந்த முதலமைச்சர் பட்டத்தரசியையும் பத்து வயது நிரம்பிய இளவரசனையும் அழைத்துக் கொண்டு காட்டுக்குச் சென்றார். காட்டில் நடந்த போரில் முதலமைச்சரின் மகன் கொல்லப்பட்டான். அதையறிந்த முதலமைச்சர் கவலைப்படவில்லை. எப்படியாவது கந்தபுர மன்னனைக் கொல்லவேண்டும் என்று திடசங்கற்பங் கொண்டார்.

மன்னா, அறிவுடையோர் கருமத்தில் கண்ணாக இருப்பார்களே தவிரப் பற்றுக்களுக்கு ஆளாக மாட்டார்கள்” என்றார் குரு.

ந த்வேவாஹம் ஜாது நாஸம் ந த்வம் நேமே ஜனாதிபா : ட
ந சைவ ந பவிஷ்யாம : ஸர்வே வயமத : பரம் டட 12

நான், நீ, என் முன் இருப்போர் யாபேரும் முன்பும் இல்லாதிருந்ததில்லை. இவ்வுடம்பு அழிந்து போனாலும் அவை இல்லாமற் போவதில்லை. 12

“மன்னா, முதலமைச்சர் கலக்கமில்லா திருந்ததைக் கண்டு அதிசயத்த அரசி, முதலமைச்சரின் அருகில் வந்து கேட்டாள்; “ஐயா, கற்றறிந்த தாங்கள், மகனின் மறைவினால் துக்கப்படவில்லை. இது ஏன்?”

“தேவி; இறைவனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அனைத்தும் மாற்றமுறுமே தவிர அழியாது. உடல்கள் அனைத்தும் தோன்றித் தோன்றி அழியும். ஆனால் தேகத்துள் குடியிருக்கும் ஆத்மா அழிவற்றது. முக்காலத்திலும் இருப்பது, ஒரு காலத்திலிருந்து இன்னொரு காலத்தில் இல்லாமற் போவதில்லை. எனது மகன் புதுப்பிறவி எடுத்துவிட்டான். அதற்காக நான் ஏன் அழவேண்டும்?” என்றார். மன்னா, முதலமைச்சர் கூறியது தான் உண்மை. அவர் உலகத்தை நன்கு புரிந்து கொண்டமையாற்றான் அப்படிச் சொன்னார். அதைப் பட்டத்தரசியால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. அவள் மிகுந்த வேதனைப் பட்டாள். தம்மால்தான் முதலமைச்சரின் மகன் கொல்லப்பட்டான் என்று நினைத்து

உணவு உட்கொள்ளாமல் இருந்தாள். அதனால் முதலமைச்சர் சொன்னார்; “ தேவி, பிறந்தவர்கள் அனைவரும் இறந்தே தீரவேண்டும். இது இயற்கையின் நியதி. இறந்தவை மீண்டும் பிறக்கும். இது பகவானின் நியதி. இதை நீங்கள் நம்பாதிருப்பதற்குக் காரணம் அறியாமையே. தாங்கள் அடிக்கடி கூறுவீர்கள், “இளவரசர் பாட்டனாரைப் போலவே இருக்கிறார். அவரின் நடத்தைகள் யாவும் அவரையே உரித்து வைத்திருக்கின்றன என்று. அத்துடன் அவர் தான் வந்து பிறந்துள்ளார்” என்றும் கூறுவீர்கள். பகவானின் செயல்களில் உள்ள நம்பிக்கையால் தான் இப்படிக்கூறியீர்கள். பின்பு ஏன் ஜயப்படுகிறீர்கள்? உலகில் உள்ளவையெல்லாம் உள்ளபடி இருப்பதில்லை. அவை மாற்றமுறும். அதனால்தான் நான் கவலைகொள்ளவில்லை” என்றார். மன்னான நீ இதை உணர்ந்தால் கலங்கமாட்டாய்; கடமையைச் செய்வாய்” என்றார் குரு.

தேவநினோளஸ்மின்யதா தேஹே கௌமாரம் யௌவனம் ஜரா
L

தாத தேஹாந்தரப்ராப்தீர்தீரஸ்தத்ர ந முஹ்யதி LL 13

ஆத்மா புகுந்துள்ள உடல் இளமையும், அழகும், மூப்பும் அடைவதைப்போல வேறு உடல்களையும் எடுக்கும். அறிவுள்ளவன் அதற்காகக் கவலைகொள்ள மாட்டான். 13

“மன்னா, குழப்பத்துடன் அரசி முதலமைச்சரைப் பார்த்தாள். அதை உணர்ந்த முதலமைச்சர் சொன்னார்; “தேவி,

ஒருவன் குழந்தையாகப் பிறந்து இளைஞனாகிப் பின் முதியோனாகிறான். இம் மூன்று நிலையும் அவன் உடலிற்கு ஏற்பட்டதே தவிர அவனது ஆன்மாவுக்கேற்பட்டதல்ல. இதை உணர்ந்தவன் தீரன். தீரனுக்கு மனக்கவலை ஏற்படமாட்டாது. தேவி, உயிர்கள் அது எதுவாக இருந்தாலும் தனது குடிக்குரிய நடவடிக்கையில் ஈடுபடும். காட்டில் வாழும் விலங்குகள் கூட இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. யானைக்கூட்டத்திற்கு ஒரு யானை தலைமை தாங்கும். மற்றெல்லா யானைகளும் அதற்குப் பணிந்து நடக்கும். அது போல தலைவனான யானை தனது கூட்டத்தைச் சேர்ந்த யானைகளின் நலனைக் கவனிக்கும். இது பகவானின் படைப்பின் மகத்துவம். இந்த உயிர் மீண்டும் பிறக்காவிட்டால் உயிரினம் காலப்போக்கில் இல்லாமற் போய்விடும். அறிவுள்ளவர்கள் இதையுணர்ந்தமையால் கவலை கொள்வதில்லை” என்று கூறிவிட்டு முதலமைச்சர் உயர்ப்புலத்தைக் கைப்பற்றும் நோக்கத்திற்காகத் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். மன்னா, நீயும் முதலமைச்சரைப் போல நடந்து கொள்ள வேண்டியவன். சத்திரியன் உயிர்களைப் பற்றிக் கவலைப்படமாட்டான். அவன் தர்மத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவனா - கையால் அவனுக்கு ஆத்ம தத்துவம் தெரியும். அரசனான நீ யாவற்றையும் தெரிந்திருந்தும் ஏன் துன்பப்படுகிறாய்?” என்று கேட்டார் குரு.

மாத்ராஸ்பர்சாஸ்து கௌந்தேய சீதோஷ்ணஸுகது : கதா : 1
ஆகமாபாயினோளநித்யாஸ்தாம்ஸ்திதி'ஸ்வ பாரத 11

குந்தியின் மைந்தா, பொறிகள் புலன்களுள் அடங்குவதால் குளிர் வெப்பம், இன்பம் துன்பம் போன்றன உண்டாகின்றன. தோன்றுதலும் மறைதலும் நிலையாமையும் அவற்றின் இயல்புகள். அதனால் அவைகளைப் பொறுத்துக் கொள்.

14

மன்னா, பட்டத்தரசி மேலும் குழப்பமடைந்து முதலமைச்சரை நோக்கினாள்; “தேவி, ஐம்பொறிகளும் அதனதன் புலன்களின் வடிவங்களாகும். புலன்கள் தான் இன்ப துன்பங்களைத் தரும். உறுதியான மனத்தையுடையவன் இவற்றை உணர்ந்து கொள்வான். இவன், இன்ப துன்பங்களுக்காட்படாத ஞானி. தேவி, எமது அரசைப் பற்றி நீங்கள் அடிக்கடி கவலைப்படுவீர்கள். மன்னரின் போக்கைப் புரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை என்பீர்கள். ஐம்பொறிகளும் புலன்களுக்குள் அடங்கியிருப்பதால் புலன்களின் ஏவலுக்கேற்பவே அவை நடந்துகொள்ளும். மன்னனிடம் ஒருமுறை பொருள் வேண்டி வந்த சாது ஒருவருக்குப் பகவானின் தன்மையை விளக்குவதற்காக எப்பொருளையும் மன்னன் கொடுக்கவில்லை; “சாதுவே, உம்மிடந்தான் நான் யாசிக்க வேண்டும்” என்று கூறினான். சபை திகைத்தது. சாது சிரித்தார். பின்; “மன்னா, உன் ஆத்மசொருப நிலையைப் பரிசோதிக்கவே வந்தேன். நீ உண்மையான அரசன்; ஞானி” என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார். சில நாட்களின் பின் இன்னொரு சாது பொருள் வேண்டி அரண்மனைக்கு வந்தார். மன்னன் அச்சாதுவுக்குத் தேவையான பொருட்களைக் கொடுக்கும்படி

உத்தரவிட்டான். அதனால் சபை மீண்டும் ஆச்சரியமடைந்தது. தேவி, முன்பு வந்த சாது ஐம்புலன்களையும் அடக்கியவர். பின்பு வந்தசாது பொருட்களுக்காகச் சாது வேடம் போட்டவர்” என்றார் முதலமைச்சர். மன்னா, பொறிகள் புலன்களுக்குள் அடங்கி இருப்பதால்தான் குளிர், வெப்பம், இன்பம் துன்பம், ஆகியன உடலுக்கு உண்டாகின்றன. அத்துடன் தோன்றுதலும், மறைதலும், நிலையாமையும் உண்டாகின்றது. முதலமைச்சர் இவற்றை உணர்ந்தமையாற்றான் புலன்களால் பாதிக்கப்படாமல் இருந்தார். அரசனான நீயும் புலன்களுக்குக் கட்டுப்படுதல் கூடாது” என்றார் குரு.

யம் ஹி ந வ்யதயந்த்யேதே புருஷம் புருஷர்ஷப ட
 ஸமது:கஸுகம் தீரம் ஸோளம்ருதத்வாய கல்பதே டட 15
 மானிடர்களில் உயர்ந்தவனே, எவ்வொருவன் புலன்களால் இன்னலுறாமல், இன்பங்களையும் துன்பங்களையும் சமமாக உணர்கிறானோ அவன் இறவாத நிலையை அடைந்த தீரனாகிறான். 15

“மன்னா, உடல் உண்மையானது என்று எண்ணுவவன்தான் இறப்பிற்குப் பயப்படுகிறான். புலன்களின் விருப்பிற்கேற்ப வாழ்வவன், தான் இறவாது இருக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறான். புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தியவன் பூவுலகில் வாழவிரும்பாது தேவருலகை அடைந்து வாழவிரும்புவான். முதலமைச்சர் ஆத்ம சொரூப நிலையை அடைந்திருந்ததால் விருப்பு வெறுப்பு, இன்ப துன்பங்களுக்கு

உட்படவில்லை. தனது கடமையை அவர் நன்குணர்ந்திருந்தார். கந்தபுர மன்னன் செழிப்பு மிகுந்த உயரப்புலத்தின் சொத்துக்களைச் சூறையாடிக் கந்தபுரத்திற்குக் கொண்டு சென்றான். மன்னா, கந்தபுர மன்னன்தான் உயரப்புலத்திற்கும் மன்னன். பொருளாசை அவனின் புத்தியை மறைத்துவிட்டது. உண்மை நிலையை உணராது அவன் நடந்தமையால் உயரப்புலத்தின் மக்கள் மிகுந்த கஷ்டம் கொண்டனர். அதனால் முதலமைச்சருடன் சேர்ந்து வீரத்துடன் போராடிக் கந்தபுரத்தையும் கைப்பற்றினார். மன்னா, எவ்வொருவன் புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தி இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் சமமாக மதிக்கிறானோ அவன் இறவாத நிலையை அடைந்ததீரன். அப்படியில்லாதவன் தினமும் இறக்கிறான். நீ புலன்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு இன்ப துன்பங்களை நினைத்து மயங்குகிறாய். இது அரசர்களுக்குக் கேட்டையே உண்டாக்கும். கந்தபுர மன்னனைப் போல இராது முதலமைச்சரைப் போல இரு” என்றார் குரு.

நாஸதோ வித்யதே பாவோ நாபாவோ வித்யதே ஸத: L
 உபயோரபி த்ருஷ்டோளந்தஸ்த்வனயோஸ்தத்வதர்சிபி : LL
 16 16

இல்லாத ஒன்றிற்கு இருப்புக்கிடையாது. இருப்பது இல்லாமற் போகாது. உண்மையை அறிந்தவர்களுக்கே இவ்விரண்டின் முடிபும் விளங்கும். 16

“மன்னா, தேகம் ஆத்மாவுக்கு நிலையானதல்ல. முன்பு அது இருந்ததில்லை. இடையில் அது எம்மை

வந்தடைந்தது. பின்பு அது இல்லாமற் போய்விடும். ஆனால் ஆத்மா நிலையானது. அது காலத்திற்கோ, தேகத்திற்கோ, அவஸ்தைக்கோ கட்டுப்பட்டதல்ல. அது வீணாக்கப்படாதது. மாறுபாடு அடையாதது, நித்தியமானது. அதனால் நீ ஆத்மாவைப் பற்றியோ தேகத்தைப் பற்றியோ கவலை கொள்ளத் தேவையில்லை. தேகம் பிறப்பெடுத்தால் அழியும், ஆத்மா அழியாது பிறப்பெடுத்துக் கொண்டே இருக்கும். ஆத்மாவை ஆறுதலடையச் செய்யவேண்டுமானால் பிறப்பை அறுத்தல் வேண்டும். உயர்ப்புலம் நாட்டின் முதலமைச்சரின் மகன் இறந்து ஒரு வருடம் கழிந்துவிட்டது. அன்று பட்டத்தரசியும் இளவரசனும் முதலமைச்சரின் வீட்டிற்குச் சென்றனர். முதலமைச்சர் பிதிர்க்கடன்களை முடித்துவிட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தார். அதைப் பார்த்த பட்டத்தரசிக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. அதை உணர்ந்த முதலமைச்சர் சொன்னார்; “மகாராணி, எமக்கென்று சில கடமைகள் உள்ளன. எனது மகன் மறுபிறப்பெடுத்து இன்றுடன் ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகின்றது. பிதிருக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்தேன். இல்லாத ஒன்றிற்கு இருப்புக்கிடையாது. தேகம் இல்லாத ஒன்று. இதை இருக்கும் என்று நம்புவதால்தான் துன்பங்கள் உண்டாகின்றன. ஆத்மா அழியாது இருப்பது. இதை உணர்ந்த நான் எப்படிக் கவலைகொள்வது?. எனது மகனாக இருந்த தேகம் அழிந்ததே தவிர, எனது மகனாகப் பிறப்பெடுத்த ஆத்மா அழியவில்லை” என்றார் முதலமைச்சர். மன்னா, இல்லாத ஒன்றிற்கு இருப்பு

இருக்கும் என்றும், இருப்பது இல்லாமற் போய்விட்டதே என்றும், நீ உண்மையை அறியாததால் கவலை கொள்கிறாய். முதலமைச்சரைப் போல உண்மையை உணர்ந்து கொண்டால் நீ கருமம் செய்வாய்” என்றார் குரு.

அவிநாசி து தத்வித்தி யேன ஸர்வமிதம் ததம் ட
 விநாசமவ்யயஸ்யாஸ்ய ந கஸ்சித்தகர்துமர்ஹதி டட 17
 உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ள பொருள்
 அழிவதில்லை. அழியாத பொருளை அழிக்க யாராலும்
 முடியாது. 17

“மன்னா, குரு ஒருவர் தனது சீடர்களுக்கு ஒரு மரத்தின் கீழ் இருந்து உபதேசம் செய்தார். பிரமம், மாயை என்ற இரண்டையும் விளக்க அவர் மரத்தையும் அதன் விதையையும் தனது சீடர்களுக்குக் காட்டினார். பின் விதையைக் காட்டிவிட்டு; “அன்பான எனது சீடர்களே இது என்ன?” என்று கேட்டார். சீடன் அது விதை என்றான். அதற்குக் குரு சொன்னார்; “மகனே, நீ வெளித்தோற்றத்தைப் பார்க்கிறாய். உண்மையைப் பார்” என்றார். இன்னொரு சீடன் சொன்னான்; “மரம்” என்று. குரு சொன்னார்; “விதைக்குள் மரம் உள்ளது. விதைக்குள் மரம் இருப்பதைப்போல உலகம் முழுவதும் பிரம்மம் பரந்திருக்கிறது. உலகம் முழுவதும் பரந்துள்ள பொருள் அழிவதில்லை. அழியாத பொருளை யாரும் அழிக்கமுடியாது. ஆகாயம் உலகம் முழுவதும் பரந்துள்ளது. அதைக் காற்று அழிக்குமா....? நீர் அழிக்குமா....? காற்றை

எதுவும் அழிக்க மாட்டாது. அதுபோல ஆத்மாவையும் நீ அழித்துவிடுவாய் என்று தான் பயப்படுகிறார். இது அர்த்தமில்லாத பயம். ஒருவன் மரத்தை உண்டாக்கலாமே தவிர விதையை உண்டாக்க முடியாது. விதையை மரம் தான் உண்டாக்குதல் வேண்டும். இறைவன் ஆத்மாக்களைப் படைத்தான். அவை அழியாதவை என்று உணர்ந்தாயானால் உனது கருமத்தையும் உணர்வாய்” என்றார் குரு.

அந்தவந்த இமே தேஹா நித்யஸ்யோக்தா: சரீரிண: ட

அநாசினோளப்ரமேயஸ்ய தஸ்மாத்யுத்யஸ்வ பாரத ட ட 18

நித்தியமானதாய், அழிவற்றதாய், அளப்பரியதாய் உள்ள ஆத்மாவானது எடுக்கும் உடல்கள் யாவும் அழியும் தன்மை உடையது. அதனால் பாரதா போர் செய்வாயாக. 18

“மன்னா, முதலமைச்சர் ஆத்மாவின் இயல்பைப் பற்றிக் கூறியபோதும் மகாராணியால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. சொன்னாள்; “முதலமைச்சரே, மன்னரையும் கரிகாலனையும் எனது மகன் கொன்றதை இன்றும் என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை” என்று கூறிவிட்டு மகாராணி விம்மி விம்மி அழுதாள். அதைப் பார்த்துச் சிரித்த முதலமைச்சர் சொன்னார்; “மகாராணி, ஆத்மா நித்தியமானது; அழிவற்றது; அளப்பரியது. அது பல உடல்களை எடுக்கும். அவ்வுடல்கள் யாவும் அழிந்தே தீரும். ஒருவன் தேகமெடுத்திருக்கும்போது இவற்றை உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். அவற்றை உணராமையால்தான் மன்னனும்

கரிகாலனும் கொல்லப்பட்டனர். அதாவது அவர்களது தேகத்தை அழித்தோம். நித்தியமான ஆத்மாவை நாம் அழிக்கவில்லை. தேகமெடுத்த ஒவ்வொரு ஆத்மாவுக்கும் கடமைகள் பல உண்டு. மன்னன் தனது குடிக்குரிய பண்புகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்; நீதியாக நாட்டை ஆளவேண்டும்; பகவானைப் போலச் செயலாற்ற வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நீதி நிலைக்காது; தர்மம் அழிந்துவிடும். நானும் இளவரசரும் மக்களும் தர்மத்தின் படி நடந்து தர்மத்தைக் காத்தோம்” என்றார் முதலமைச்சர். நீயும் மன்னன். தர்மத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டியவன் என்று நினைத்தால் போர் செய்யத் தயங்கமாட்டாய்” என்றார் குரு.

ய ஏனம் வேத்தி ஹந்தாரம் யஸ்சைனம் மன்யதே ஹதம் ட
 உபௌ தெள ந விஜாநீதோ நாயம் ஹந்தி ந ஹன்யதே டட
 19

ஆன்மா கொலை செய்யுமென்றோ, அது கொலை செய்யப்படுமென்றோ எண்ணுபவர்கள் அறியாமை மிக்கவர்கள். ஆன்மா கொல்வதுமில்லை. கொல்லப்படுவதும் இல்லை. 19

“மன்னா, முதலமைச்சர் ஆத்ம தத்துவத்தை மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கூறிய போதும் அது மகாராணிக்கு விளங்கவில்லை. அவள் அழுதுகொண்டேயிருந்தாள்; “மகாராணி, ஒருவன் குடியிருக்கும் வீடு தீயினால் எரிந்து அழிந்து விட்டது என்பதற்காக அவன் அழிந்துவிட்டான் என்று கூறலாமா...?”

அவன் புதிதாக ஒரு வீட்டைக் கட்டிக் குடியிருப்பான். அதுபோன்றது தான் ஆத்மாவின் நிலையும். வீடு தேகம். வீடு அழிந்ததும் புதிய வீட்டைக் கட்டுவதைப் போலத் தேகம் அழிந்ததும் ஆத்மா குடியிருக்க இன்னொரு தேகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும். மகாராணி ஒருவன் வளர்த்த அபூர்வமான மரம் ஒன்று திடீரென வீசிய புயற்காற்றினால் வேரோடு சாய்ந்து விட்டது. பின் சில நாட்களில் அது பட்டுப்போய்விட்டது. பெரும் பயனைக் கொடுத்த அந்த மரம் பட்டதால் அவன் மிகுந்த துன்பப்பட்டான். சில நாட்களின் பின் அம்மரத்தின் விதை விழுந்த இடத்தில் இன்னொரு மரம் முளைத்தது. அது முன்னைய மரத்தைவிட அதிகமாகப் பயன் கொடுத்தது. அதனால் விவசாயி மிகவும் மகிழ்ந்தான். இது போன்றது தான் ஆத்மாவின் நிலையும். ஆத்மா கொல்லப்படுவதும் இல்லை; கொலை செய்வதுமில்லை, தேகமே அதைச் செய்கிறது. இதை நீ அறியாமையால் உணராமல் இருக்கிறாய். உனது அறியாமையை நீக்கினால் தான் நாடும் மக்களும் நன்மையடைவார்கள்” என்றார் குரு.

ந ஜாயதே ம்ரியதே வா கதாசிந்

நாயம் பூத்வா பவிதா வா ந பூய : ட

அஜோ நித்ய: சாச்வதோளயம் புராணோ

ந ஹன்யதே ஹன்யமானே சரீரே டட

20

ஆத்மா ஒரு போதும் பிறப்பதும் இல்லை, இறப்பதுமில்லை. அதே போல அது இல்லாதிருந்து

பிறந்ததுமல்ல. அது பிறவாதது, இறவாதது, தேயாதது, வளராதது. தேகம் கொல்லப்பட்டாலும் ஆத்மா கொல்லப்படுவதில்லை. 20

“மன்னா, பிறத்தல், இறத்தல், வாழ்தல், வளர்தல், மாறுதல், தேய்தல் ஆகிய ஆறு தன்மைகள் உடலுக்கு உண்டு. ஆனால் அவை ஆத்மாவுக்கு இல்லை. அதனால்தான் முதலமைச்சரின் மகன் இறந்தபோது அவர் துயரப்படவில்லை. மன்னா, தேகமும் தேகமும் சேர்வதால் இன்னொரு தேகம் உண்டாகிறது. அது பிறந்தபடியே இருப்பதில்லை. அதுவளரும். தனது தேவைகளுக்காக வாழும். பின் முதுமையடைவதால் மாறுபாடு அடையும். ஆனால் ஆத்மா அப்படியானதல்ல. சாதாரண மக்களால் ஆத்மாவை உணரமுடியாது; அதன் தன்மைகளை அறியமுடியாது. ஆத்ம சொருப நிலையடைந்த ஞானி ஆத்மாவை காண்பான், உணர்வான், அறிந்து கொள்வான். நீ சாதாரண மனிதனைப் போலவே உள்ளாய். அரசன் ஆத்மசொருப நிலை அடைந்தவனாக இருத்தல் வேண்டும். உயிர்கள் பிறப்பதில்லை என்றும், அவை இறப்பதில்லை என்றும், அவை இல்லாதிருந்து தோன்றுவதில்லை என்றும் ஆத்ம சொருப நிலையை அடைந்த ஒருவன்தான் அறிந்து கொள்வான். அதனால்தான் முதலமைச்சர் அப்படிச் சொன்னார். ஆத்மசொருப நிலையை அடையாத பட்டத்துராணி, அவர் பல்வேறு விளக்கங்களைக் கூறியும் அதை அறிந்து கொள்ளாததால் துயரப்பட்டாள். நீயும்

பட்டத்துராணியைப்போலவே இருப்பதால்தான் துயரமடைகிறாய்”
என்றார் குரு.

வேதாளவிநாசினம் நித்யம் ய ஏனமஜமவ்யயம் ட

கதம் ஸ புருஷ: பார்த்த கம் காதயதி ஹந்தி கம் ட ட 21

பார்த்தா, இவ் ஆத்மா அழியாதது, மாறாதது,
பிறவாதது, குறையாதது என்று அறிந்துகொள்பவன் யாரைக்
கொல்லமுடியும்....? யாரைக் கொல்விக்க முடியும்? 21

“மன்னா, பட்டத்துராணி துயரப்பட்டுக் கொண்டே
இருந்ததால் முதலமைச்சர் சொன்னார்; “ஒரு தீரனிடம் பலர்
உதவி பெற்று வந்தனர். ஒரு தீயவன் அவரிடம் அடிக்கடி
உதவி பெறவருவான். அவரிடம் பெறும் பணத்தை அவன்
குடித்தே அழிப்பான். அவன் உதவி கேட்டு வரும் போது அவர்
அவனுக்கு நல்லுபதேசம் செய்வார். ஒரு நாள் அவர் வீதியால்
செல்லும் போது மதுமயக்கத்தில் இருந்த அத்தீயவன் அவரைத்
தாக்கிவிட்டான். அதனால் அவர் பெருங்காயத்துக்குள்ளானார்.
வைத்தியசாலையில் அவர் அனுமதிக்கப்பட்ட போது அங்கு
வந்த காவல்துறையினர்; “யார் உங்களை இப்படி மோசமாகத்
தாக்கியது?” என்று கேட்டனர். அதற்கு அவர்; “நான் தான்
தாக்கினேன்” என்றார். “உங்களைக் காப்பாற்றியது யார்?” என்று
மீண்டும் கேட்டனர். அதற்கும் அவர்; “நான் தான்” என்றார்.
பற்றற்றவனுக்கு நண்பனென்றும் எதிரியென்றும் யாருமில்லை.
அடிப்பவனுக்கும், அணைப்பவனுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாது.
அதனால்தான் அவர் தீயவன் என்று தெரிந்தும் உதவிகள்

செய்தார். அவர் தீயவர்களுக்குச் செய்த உதவி அவரைத் தாக்கியது. நல்லவர்களுக்குச் செய்த உதவி அவரைக் காப்பாற்றியது. அவரது நன்மைக்கும் தீமைக்கும் அவரே காரண கர்த்தாவாக இருந்தார். மன்னா, இவ் ஆத்மா அழியாதது, மாறாதது, பிறவாதது, குறையாதது என்று அறிந்தமையால்தான் அஞ்சாது அவருக்குத் தண்டனை கொடுக்கவில்லை. இந்தத் தத்துவத்தை உணர்ந்தவர்கள் யாரைக் கொல்வார்? யாரைக் கொல்விப்பான்? இத்தத்துவத்தை நீ உணர்ந்து கொள்ளாமையால்தான் போரில் எதிரிகளை நானே கொல்லப் போகிறேன் என்று நினைத்து அஞ்சுகிறாய். உன்னால் எவரையும் கொல்ல முடியாது. அதுபோல உன்னையும் யாராலும் கொல்ல முடியாது. இதை உணர்ந்து கொள்” என்றார் குரு.

வாஸாம்ஸி ஜீர்ணானி யதா விஹாய

நவானி க்ருஹ்ணாதி நரோளபராணி ட

ததா சரீராணி விஹாய ஜீர்ணான் -

யன்யானி ஸம்யாதி நவானி தேஹீ ட ட 22

பழுதடைந்த உடைகளை நீக்கிவிட்டு மனிதன் புதிய உடைகளை அணிவது போல, ஆன்மா பழுதடைந்த உடல்களைக் களைந்து விட்டு புதிய உடல்களைப் புகுகிறது. 22

“மன்னா, ஓர் உடையை மனிதன் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் அணிய முடியாது. அதேபோல ஓர் உடலுள் ஆத்மா நெடுங்காலம் வாழ முடியாது. அதனால் மனிதன் பழைய உடைகளைக் களைவதைப்போல ஆன்மாவும் பழைய

உடல்களைக் களைகிறது. சில சட்டைகள் நெடுங்காலம் பாவிக்கும். சில சட்டைகள் குறுகிய காலம் பாவிக்கும். சட்டையின் தன்மைக்கேற்ப அதன் பாவனை அதிகரிக்கும் அல்லது குறைவுபடும். பாவபுண்ணியங்களுக்கேற்ப ஆன்மாதனது உடலை மாற்றும். இதை அறியாதவர்கள்தான் துன்பப்படுவார்கள். மகாராணி சென்றதும் முதலமைச்சரின் மனைவி வந்து முதலமைச்சருக்கு அருகில் இருந்து விம்மி விம்மி அழுதாள். ஆத்மாவைப் பற்றி அறியாதவர்கள் அதைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளும் வரை துக்கப்பட்டுக் கொண்டே இருப்பார்கள் என்று தெரிந்து கொண்ட முதலமைச்சர், அவள் அழுவதைக் கருத்திற் கொள்ளவில்லை. அதனால் அவள் துயர மிகுதியுடன் அழுதுகொண்டிருந்தாள். மன்னா, விலங்குகள் தமது முடியை உதிர்க்கின்றன; பாம்பு தனது மேற்றோலைக் கழற்றுகிறது. மரங்கள் யாவும் இலையை உதிர்க்கின்றன. இதையெல்லாம் உன்னால் அறிய முடியவில்லையா...? பழுதடைந்த எதையும் யாரும் பாதுகாப்பதில்லை. இது இயற்கையின் தத்துவம். இதை உணர்ந்து கொண்டால் துயரம் உண்டாகாது” என்றார் குரு.

நைநம் சிந்தந்தி சஸ்த்ராணி நைநம் தஹதி பாவக : ட

ந சைனம் க்லேதயந்த்யாபோ ந சோஷயதி மாருத : டட 23

ஆயுதங்கள் எனவையும் ஆத்மாவை வெட்டமாட்ட
மாட்டா; தீ அதனைச் சுடமாட்டா; நீர் அதனை நனைக்க
மாட்டாது; காற்றும் அதைத் தழுவமாட்டாது. 23

“மன்னா, ஆன்மா எவற்றோடும் பந்தப்படாதது.
இன்ப துன்பங்கள், பாவபுண்ணியங்கள் அதைச்சார்வதில்லை.
தேகத்தைத் தான் நாம் சொந்தம் கொண்டாடுகிறோம். அதனால்
அதை உறவு சொல்லி அழைக்கிறோம். ஆத்மாவுக்கு உறவு
இல்லை; சொந்தமும் இல்லை. இதை உணர்ந்தாயானால் நீ
துன்பப்பட மாட்டாய். முதலமைச்சரின் மனைவி மறுநாள் வரை
அழுதுகொண்டேயிருந்தாள். அதனால் அவர் அவளின் அருகே
வந்து அன்புடன் சொன்னார்; “என் அன்புக்குரிய மனைவியே,
நாம் தேகங்களையே உறவு சொல்லி அழைக்கிறோம்.
தேகத்துள் ஒளியைப் போலவும், காற்றைப் போலவும்
ஒளிந்திருக்கும் ஆத்மாவைப் பெரும்பாலானோர் அறிந்து
கொள்வதில்லை. ஆயுதங்கள் எனவையும் தீயையும், காற்றையும்,
நீரையும் வெட்டுவதில்லை. இது போலத் தான் ஆத்மாவையும்
ஆயுதங்கள் வெட்டமாட்டா. உனது மகனின் தேகத்தைத் தான்
எதிரிகளின் ஆயுதம் வெட்டியது. அவ் ஆயுதங்கள் ஆத்மாவை
வெட்டுவதில்லை. ஆத்மா உடலைவிட்டுச் சென்ற பின்பு தான்
தீ உடலை எரிக்கும். நீர் உடலை மட்டும் தான் நனைத்து
அழுக்குகளை அகற்றும். ஆத்மாவை அது நனைக்காது.
அதனால் அழிந்துபோகக் கூடிய உடலை நினைத்து
வருந்துவது பேதைமை” என்றார். அப்படிக் கூறிய போதும்
அவளுக்கு அது விளங்கவில்லை. மன்னா, நீயும்

முதலமைச்சரின் மனைவியைப் போலவே இருக்கிறாய். அதனால் தான் உன்னால் கவலைகளிலிருந்து விடுபட முடியவில்லை” என்றார் குரு.

அச்சேத்யோளயமதாஹ்யோளயமக்லேத்யோளசோஷ்ய ஏவ ச
L

நித்ய: ஸ்வகத : ஸ்தானுரசலோயம் ஸநாதன : LL 24

இவ் ஆத்மா வெட்டுண்ணாது; வேகமாட்டாது; அது நித்தியமாய், நிறைவாய் நிலையாய், அசைவற்றதாய் என்றும் இருக்கும். 24

அவ்யக்தோளயமசிந்த்யோளயமவிகார்யோளயமுச்யதே L

தஸ்மாதேவம் விதித்வைனம் நானுசோசிதுமர்ஹஸி LL 25

இத்தகைய ஆத்மாவானது பொறிகளுக்குத் தென்படாது; சிந்தனைக்கு எட்டாதது; மாறுபடாதது. இத்தகைய ஆத்மாவை அறிந்து உனது துன்பங்களை அகற்று. 25

“மன்னா, பொறிகளுக்குத் தென்படாத ஆத்மா சிந்தனைக்கும் எட்டாதது. இதனால் மனதாலும் அதை எண்ணமுடியாது. அது மாறுபாடும் அடையாதது. அது நித்தியமானதல்ல. அதனால் அதைப்பற்றி எண்ணித் துக்கப்படுவதில் அர்த்தமில்லை. அதனால் துக்கத்தை விலக்கிவிட்டுப் போர் செய்யத் தயாராகு” என்றார் குரு.

அத சைனம் நித்யஜாதம் நித்யம் வா மன்யஸே ம்ருதம் L

ததாபி த்வம் மஹாபாஹோ நைனம் சோசிதுமர்ஹஸி ட ட

இவ்வாத்மா பிறக்கும் என்றும் பின் அது
இறக்கும் என்றும் நீ எண்ணுவாயானால், அப்பொழுதும்
பெருந்தோளுடையவனே, அதன் பொருட்டும் நீ வருந்துவது
பொருத்தமானதல்ல. 26

ஜாதஸ்ய ஹி த்ருவோ ம்ருத்யுர்த்ருவம் ஜன்ம ம்ருதஸ்ய ச ட
தஸ்மாதபரிஹார்யேளர்த்தே ந த்வம் சோசிதுமர்ஹஸி ட ட 27

பிறந்தவன் இறப்பதும், இறந்தவன் பிறப்பதும்
உறுதியானது; அப்படியான உறுதியான, விலக்கமுடியாத
விஷயத்திற்காக நீ கவலைப்படுவது அர்த்தமற்றது. 27

“மன்னா, விவசாயியொருவன் நெல்லை
விதைக்கிறான். அது முளைத்துப் பயிராகி விளைச்சலைத்
தருகிறது. விளைந்த நெல்லின் ஒரு பகுதியை அவ்விவசாயி
எடுத்து மீண்டும் விதைக்கிறான். இது போன்றது தான் பிறப்பும்,
இறப்பும். இது உறுதியானது. அதனால் துயரப்படத்
தேவையில்லை. நெல்லானது பிறக்கும் பின் அது இறக்கும்
என்று விவசாயி எண்ணுவானானால் அப்பொழுதும் அவ்விவசாயி
வருந்துவது பொருத்தமானது அல்ல. ஏனென்றால் பிறப்பும்
இறப்பும் எவரது கையிலுமில்லை. மன்னா, வேலூரில் ஓர்
அந்தணர் இருந்தார். அவர் மிகவும் வறியவர். அவருக்குப்
பதினொரு பிள்ளைகள் இருந்தனர். ஆனால் அப்பதினொரு
பிள்ளைகளுக்கும் பிள்ளைகள் இல்லை. அவ்வூரில் ஒரு
பெரும் வணிகன் இருந்தான். அவனுக்குப் பல பிள்ளைகள்

பிறந்து பிறந்து இறந்தார். அதனால் இப்பிராமணப் பிள்ளைகள் பதினொன்றையும் தனது பிள்ளைகளாக நினைத்து அன்பு செலுத்தினான். ஆகையால் பிறப்பும் இறப்பும் எம்கையில் இல்லை. பிறந்தவன் இறப்பான், இறந்தவன் பிறப்பான் என்பது நியதி. இதற்காகக் கவலைப்படுவது அர்த்தமற்றது. இறப்பு இயற்கையானது, தவிர்க்க முடியாதது, தடைசெய்யவும் முடியாது என்றுணர்ந்த அந்த வணிகன் பிராமணனின் பிள்ளைகளைத் தன்பிள்ளைகளைப் போல நேசித்தான். இதை அரசனான நீ உணர்ந்து கொண்டால் கவலைப்படுவது அர்த்தமற்றது என்று அறிந்து கொள்வாய்” என்றார் குரு.

அவ்யக்தாதீனி பூதானி வ்யக்தமத்யானி பாரத ட
 அவ்யக்தநிதனான்யேவ தத்ர கா பரிதேவணா டட 28
 பாரதா, உயிர்கள் தொடக்கத்தில்
 தோன்றாமலும், இடையில் தோன்றியும், முடிவில் தோன்றாமலும்
 இருக்கின்றன. இது குறித்து நீ ஏன் வருத்தப்படுகிறாய்? 28

“மன்னா, நான் கூறுவது உனக்குப் புரியவில்லை. உயிர்கள் அதாவது எனக்கு மகன், மனைவி, உற்றார், உறவினர்கள் என்போர் இடையில் வந்தவர்கள். முன்பு எனக்கும் அவர்களுக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. மனைவி இறந்துவிட்டால் இனி அந்த உறவு இருக்கப்போவதில்லை. மன்னா, பிராமணனின் மூத்த மகனின் மனைவி திடீரென நோய் வாய்ப்பட்டு இறந்துவிட்டாள். அந்தப் பிராமணன் சிலகாலம் மனைவி இறந்தமையால் கவலைப்பட்டான். பின் உறவினர்கள்

அவனுக்கு வணிகனின் சகோதரியைத் திருமணம் செய்து வைத்தனர். அது தொடக்கத்தில் தோன்றாமல் இருந்த புதிய உறவு. ஒருவருடம் கழிந்த பின் அப்பிராமணனுக்கு ஒரு ஆண்குழந்தை பிறந்தது. பின் மூன்று குழந்தைகள் பிறந்தன. வணிகன் அப்பிராமணனுக்கு நிறைய உதவிகள் செய்து வந்தான். சில வருடங்கள் கழிந்த பின் அந்தப் பிராமணன் நாகம் தீண்டி இறந்துவிட்டான். அன்பாய் இருந்த மனைவி, மக்கள், உற்றார், உறவினர் எவரும் அவனுடன் உடன் செல்லவில்லை. இறுதி நேரத்தில் அவ்வுறவு அற்றுப் போய்விட்டது. இது தான் வாழ்க்கை. இதை உணராத நீ அறியாமையால் மிகுந்த துயரத்திற்குள்ளாகிறாய். அதை விடுத்து உனது கடமையைச் செய்யத்தயாராகு” என்றார் குரு.

ஆஸ்சர்யவத்ப்ச்யதி கஸ்சிதேனம்

ஆஸ்சர்யவத்ப்ச்யதி ததைவ சான்ய : ட

ஆஸ்சர்யவச்சைனமன்ய : ச்ருணோதி

ச்ருத்வாப்யேனம் வேத ந சைவ கஸ்சித் ட ட 29

இவ் ஆத்மா வியப்புக்குரியதென்று நினைக்கிறான் ஒருவன். இன்னொருவன் விந்தையானது என்று எண்ணுகிறான். வேறொருவன் ஆச்சரியத்துக்கு உரியதென்று கேள்விப்படுகிறான். மற்றொருவன் ஆத்மாவைப்பற்றிக் கேட்டும் அறிந்ததில்லை. 29

“மன்னா, யானையைப் பார்த்த குருடர்களைப் போலவே ஆத்மாவைப் பற்றி எண்ணுவோரும், கூறுவோரும்

தத்தமக்குத் தோன்றியவற்றை எண்ணி அல்லது கூறி வியப்படைகின்றனர். ஆனால் உண்மையான நிலையைப் பலர் உணர்வதில்லை. ஏனெனில் நிறக்கண்ணாடி அணிந்து கொண்டு உலகைப் பார்ப்பதைப்போலவே அவர்கள் ஆத்மாவைப் பார்க்கின்றனர். கண்ணாடியின் நிறத்திற்கேற்பப் பார்க்கும் பொருட்களின் வடிவமோ நிறமோ மாறுபாடு அடைவதில்லை. யானையைப் பார்த்த குருடன் அதன் அங்கங்களை தான் ஏற்கனவே தாம் அறிந்து வைத்த பொருட்களைப் போல உள்ளனவென்று நினைத்து ஆச்சரியப்பட்டான். இதுபோலத் தான் ஆத்மாவைப் பற்றி ஒவ்வொருவரும் தாம் தாம் அறிந்து கொண்ட படி உணர்ந்து கொள்கின்றனர். இது அவர்களின் நினைப்பே தவிர உண்மையில்லை. உண்மையில்லாதவற்றை நினைத்து வியப்படைவதால் என்ன பலன்? சிலர் உலகில் எதையும் அறிந்துகொள்வதில் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. ஆத்மா என்றொன்று இருப்பதாக நினைப்பதும் இல்லை. இது உலக இயல்பு. நீ நாட்டை ஆளும் மன்னன். எதையும் பூரணமாக அறிந்து கொண்டால் தான் நீதியாக நாட்டை ஆள முடியும். தர்மத்தைக் காக்க முடியும். இதை ஏன் நீ உணர்ந்துகொள்கிறாயில்லை?” என்று கேட்டார் குரு.

தேவீ நித்யமவத்யோளயம் தேஹே ஸர்வஸ்ய பாரத ட
தஸ்மாத்ஸர்வாணி பூதானி ந த்வம் சோசிதுமர்ஹஸி டட
பாரதா, உடல்கள் அனைத்திலும்
உறைந்திருக்கின்ற ஆத்மா ஒரு போதும் வதைக்கப்பட

முடியாதவன். ஆகையால் அதன் பொருட்டு நீ துயரப்படத் தேவையில்லை.

30

“மன்னா, உடலில் குடியிருக்கும் ஆத்மாவை யாராலும் எதுவும் செய்ய முடியாது. தன்னுள் வைத்திருக்கும் தேகத்துடன் கூட ஆத்மாவிற்குத் தொடர்பில்லை. அப்படியிருக்க இன்னொன்றுடன் ஆத்மா தொடர்பு கொள்ளுமா? ஆத்மாவுக்கும் இறைவனுக்கும் மட்டுமே தொடர்பு உண்டு. அதனால் தேகம் அழியப்போகிறது. அல்லது அழிந்துவிட்டது என்று ஞானி கவலைகொள்ள மாட்டான். மன்னா, வேலூர் மன்னன் வீதியுலாச் சென்றபோது வீரர்கள் வீதிச் சோதனை செய்துகொண்டிருந்தனர். ஒரு சாது வீதியின் அருகே நின்ற அரச மர நிழலில் நிஷ்டையில் இருந்தார். அவரை அப்புறப்படுத்த விரும்பிய வீரர்கள் அவரின் அருகிற் சென்று அவரைத் தூக்கினர். அருகில் இருந்த அவரது சீடன் வீரர்களைத் தூக்கவிடாமற் தடுத்தான். “சீடரே, மன்னர் வருகிறார். சாதுவுக்கு இடரில்லாமல் தூக்கிச் சிறிய தூரத்தில் வைக்கிறோம். மன்னன் சென்றதும் பின் தூக்கி இவ்விடத்தில் வைக்கிறோம். சனக்கூட்டம் சாதுவை மிதித்துவிடும். அதனால் நாட்டுக்குத் தீமை உண்டாகும்” என்றனர் வீரர்.

“வீரர்களே, எனது குருவைத் தொட நான் விடமாட்டேன். மன்னனை வேறு வழியால் செல்லச் சொல்லுங்கள்” என்றான் சீடன்.

வீரர்கள் செய்வதறியாது திகைத்து நின்றபோது மன்னன் அவ்விடத்திற்கு வந்துவிட்டான். அவன் வீரர்கள் நின்ற

நிலையைக் கண்டு கலக்கத்துடன் தேரைவிட்டு இறங்கி ஓடிவந்தான்; “வீரர்களே சாதுவுக்கு ஏதாவது துன்பஞ் செய்தீர்களா...?”

“இல்லை மன்னா, சாதுவின் தேகத்திற்குத் தான் எம்மால் துன்பஞ் செய்ய முடியும். அவரது ஆத்மாவிற்கு எதையும் செய்ய முடியாது. அதனால் தேகத்திற்குக் கொடுக்கும் தண்டனைகள் ஆத்மாவைப் பாதிக்காது என்பீர்கள். அதனால் நாம் எதுவும் செய்யவில்லை” என்றனர். மன்னா, வேலூர் மன்னன் உடலுக்குத் தண்டனை கொடுக்காமல் ஆத்மாவால் பகவானை உணரச் செய்வான். இது அரசனின் ஒரு வழக்கு. இதை நீ ஏன் உணர்கிறாயில்லை?” என்று கேட்டார் குரு.

ஸ்வதர்மமபி சாவே'ய ந விகம்பிதுமர்ஹஸி ட

தர்மயாத்தி யுத்தாச்ச்ரேயோளன்யத் 'த்ரியஸ்ய ந வித்யதே ட ட 31

ஸ்வதர்மத்தை நோக்குமிடத்து, அதாவது அரச தர்மத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் நீ மனம் பேதலித்தல் கூடாது. அறத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் போரிடுவதை விட மேலான தர்மம் அரசர்க்கு இல்லை. 31

“மன்னா, அரசர்க்கு உயிரைவிட மேலானது அறம்; பாசத்தை விட மேலானது தர்மம். மனுநீதிகண்ட சோழன் தனது மகன் பசுக்கன்றொன்றைத் தனது தேரினால் நெரித்துக் கொன்றமைக்காகத் தனது மகனையும் அதுபோலத் தேரினால் நெரித்துக்கொன்றான். அறத்திற்காகப் போர் செய்யாவிட்டால் மறம் ஓங்கும்; அதர்மம் தலைவிரித்தாடும்.

ஒவ்வொருவருக்கென்றும் விதிக்கப்பட்ட கடமைகளை அவரவர் செய்தே ஆகவேண்டும். மன்னா, நவபுரம் என்ற நாட்டை ஆதித்தியன் என்ற அரசன் நீதிநெறி தவறாது ஆண்டு வந்தான். அவனுக்குத் திருமணமாகிப் பல ஆண்டுகள் சென்றும் குழந்தைப் பாக்கியம் கிடைக்கவில்லை. அதனால் அவனை விடப் பட்டத்தூரானியே அதிகம் கவலைப்பட்டாள். அவள் தனது கணவனை இன்னொரு திருமணம் செய்யும்படி வற்புறுத்தி வந்தாள். மன்னன் மறுத்த போதும் அவள் கேட்கவில்லை. நவபுரத்தின் சிற்றரசு ஒன்றின் அரசுகுமாரி பட்டத்தூரானியுடன் மிகவும் அன்பாகப் பழகி வந்தாள். அவளை மன்னனுக்கு மணம் முடித்துக் கொடுத்தால் மன்னனும் தானும் மகிழ்வுடன் வாழலாம் என்று நினைத்த பட்டத்தரசி அவளிடம் தனது எண்ணத்தைத் தெரிவித்தாள். அதைக்கேட்ட சிற்றரசின் அரசுகுமாரி எதுவித மறுப்புமின்றி கிழ்வுடன் அதை ஏற்றுக் கொண்டாள். அரசனும் மகிழ்வுடன் அதை ஏற்றுத் தனது மகளுக்கு ஆதித்தியனைத் திருமணம் செய்து வைத்தான். சில மாதங்களில் அவள் கருவற்றாள். மன்னனும் பட்டத்தரசியும், மக்களும், மந்திரி பிரதானிகளும் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தனர். குழந்தை பிறக்கச் சில நாட்கள் இருந்தன. அப்போது நவபுரத்தின் ஒற்றன் வந்து இளையராணி நவபுரத்தைக் கைப்பற்றும் நோக்குடன் தான் பட்டத்தரசியின் விருப்பத்திற்கு இணங்கினாளென்றும், திரைமறைவில் சிற்றரசனும் அவனோடு சேர்ந்த இரு சிற்றரசர்களும் சூழ்ச்சி செய்கின்றனர் என்றும் சொன்னான். மன்னன் அதிர்ச்சியடையவில்லை. இளையராணியின் நடவடிக்கைகளில் முன்பே அவன் சந்தேகம்

கொண்டிருந்தான். அதனால் முதலமைச்சரை அழைத்துச் சொன்னான்; “அரசன் அறத்தை எவ்வேளையிலும் காப்பாற்ற வேண்டும். அவன் பற்றுக்களுக்கு உட்பட்டால் அரச தர்மம் அழிந்துவிடும். அதனால் தேசத்துரோகம் செய்த இளையராணியைக் கைது செய்து சிறையில் அடையுங்கள். அவளுக்குக் குழந்தை பிறந்த பின் சிரச்சேதம் செய்யுங்கள்” என்று உத்தரவிட்டான். மன்னா, அரசன் தமர் பிறர் என்ற பேதம் பார்க்கக் கூடாது. உனது சகோதரியின் கணவனானாலும் அவன் தேசத்துரோகி. அதனால் போர் தொடுத்தே தீரவேண்டும்” என்றார் குரு.

யத்ருச்சயா சோபபன்னம் ஸ்வர்கத்வாரமபாவ்ருதம் ட
 ஸுகின : ‘த்ரியா : பார்த்த லபந்தே யுத்தமீத்ருசம் டட 32
 அத சேத் த்வமிமம் தர்மயம் ஸங்க்ராமம் ந கரிஷ்யஸி ட
 தத: ஸ்வதர்மம் கீர்த்திம் ச ஹித்வா பாபமவாப்ஸ்யஸி டட
 33

உன்னை வந்தடைந்துள்ள இந்த அறப்போரை நீ ஆற்றாவிட்டால், நீ அரச தர்மத்தை அவமதித்தவனாவாய்; அதனால் வரும் புகழை இழந்து பாவத்தை அடைவாய். 33

“மன்னா, மணிமாறன் என்ற பேரரசன் தான் கைப்பற்றிய இருபது நாடுகளில் பத்து நாட்டைத் தனது மூத்த மகனுக்கும், எஞ்சிய பத்து நாடுகளை இளைய மகனுக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்து முடிசூட்டிவிட்டுக் காட்டுக்குச் சென்றான். அவன் அவர்களுக்கு முடிசூட்டும் போது இருவரும் ஒற்றுமையாக வாழவேண்டும், இருவரும் சேர்ந்தே போர் செய்து

பிறநாடுகளைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்று சொன்னான். பேராசை கொண்ட இளையவன் திடீரென்று மூத்தவன் எதிர்பாராத வேளையில் அவனது நாட்டின் மீது போர் தொடுத்தான். மூத்தவன் தனது நாட்டைத் தனது தம்பியிடம் ஒப்படைக்க விரும்பினான். ஆனால் தளபதி விடவில்லை; “மன்னா! நாம் எதிர்பாராத வேளையில் இப்போர் எம்மீது திணிக்கப்பட்டாலும் திறந்த சுவர்க்கவாயில் போன்ற இப்போரை நாம் நிராகரிக்கக்கூடாது. அறப்போரான இப்போரை நீ ஆற்றாவிட்டால் உனது ஸ்வதர்மமும், கீர்த்தியும் அழிந்துவிடும். அதனால் உனது பரம்பரையும் நீயும் பாபத்தை அடைய நேரிடும்” என்றான். அதனால் மனத்தேரீயமடைந்த மூத்த மகன் எதிர்த்து வந்த தனது தம்பியைக் கொண்டு அவனது நாட்டையும் கைப்பற்றினான். மன்னா, போர் எவ்வேளையிலும் அரசரை நோக்கி வரும். தற்செயலாகப் போர் வந்தால் கூட அதை அறப்போராக நடத்த வேண்டியது அரசரது கடமை. உன்னை நோக்கி இப்பொழுது வந்த போர் உனது உடலை அழிப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்ட திட்டமிட்ட போர். போர் செய்வது அரச தர்மம். போர் செய்யும் காலங்களில் சுவர்க்கவாயில் திறந்தேயிருக்கும். தேசத்தின் நலனுக்காகப் போராடும் கர்ம வீரர்களை வரவேற்கச் சுவர்க்க வாசிகள் காத்திருப்பர். அதனால் உன்னை நாடி வந்துள்ள போரைச் செய்வதே தர்மமாகும்” என்றார் குரு.

அகீர்த்திஞ்சாபி பூதானி கதயிஷ்யந்தி தேளவ்யயாம் ட

நாட்டுமக்கள் உன்னை இகழ்ந்து பேசுவார்கள்.
போற்றுவதற்குரிய ஒருவன் தூற்றப்படுவது இறப்பதிலும்
இழிவானது. 34.

“மன்னா, ஆதித்தியன் இளையராணியைச் சிறையில் அடைத்துவிட்டு தனக்கெதிராகச் சூழ்ச்சி செய்த மூன்று நாடுகளையும் கைப்பற்றினான். குழந்தை பிறந்ததும் இளையராணி சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டாள். குழந்தைக்கு என்ன நடந்தது என்று யாருக்கும் தெரியாது. மன்னா, ஒருவனோடு நிலைத்திருப்பது புகழ்ச்சியும் இகழ்ச்சியுமாகும். அவன் இறந்து பலகாலம் சென்றாலும் இரண்டும் கூடவே இருக்கும். ஆதித்தியனது செயலை நவபுர மக்கள் மட்டுமன்றி அவன் வென்ற மூன்று சிற்றரசுகளைச் சேர்ந்த மக்களும் புகழ்ந்தனர். தர்மவானான தம் அரசன் நீண்ட காலம் வாழவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தனர். சிற்றரசைச் சேர்ந்த மக்கள் கொடுங்கோலான சிற்றரசர்கள் அழிந்தார்கள் என மகிழ்ந்தனர். மன்னா, மன்னன் மக்கள் படும் துயரத்தைப் போக்காவிட்டால் மக்களால் இகழப்படுவான். வீரனான ஒருவன் இகழப்படுவது இறப்பதைவிட மோசமானது” என்றார் குரு.

பயாத்ரணாதுபரதம் மம்ஸ்யந்தே த்வாம் மஹாரதா: ட

யேஷாம் ச த்வம் பஹுமதோ பூத்வா யாஸ்யஸி லாகவம் :டட

கௌரவர்கள், நீ பயத்தினால் தான் பின் வாங்கினாய் என்று பரிகசிப்பார்கள். அத்துடன் உன்னைப் பெரிய வீரனென்று மதித்தவர்கள் எல்லோரும் போர் செய்யாவிட்டால் உன்னைத் தூற்றுவார்கள். 35

“மன்னா, தீமை செய்தவர்களைத் தண்டிக்காது மன்னித்துவிட்டால், கீழானவர்கள் மன்னித்தவன் இயலாமையினால் தான் தண்டிக்கவில்லை என்று சொல்வார்கள். அதன் பின் தீமை செய்தவன் தொடர்ந்து பயமில்லாமல் தீமைகளைச் செய்து கொண்டே இருப்பான். மன்னா, மணிமாறன் காட்டுக்குத் தவம் செய்யச் சென்ற பின், அவனது இளையமகனான சிவமாறன் மூத்தமகனான சுந்தரமாறன் ஆட்சி செய்யும் நாடுகளுள் வீரர்களுடன் புகுந்து மக்களைத் துன்புறுத்தினான். வணிகர்களின் கப்பல்களைப் பொருட்களுடன் கடத்தினான். கன்னிப் பெண்களைக் கற்பழித்தான். இதனால் மனவருத்தமடைந்த முதலமைச்சர், சுந்தரமாறனைச் சந்தித்துச் சொன்னார்; “மன்னா, உனது சகோதரன் எமது நாட்டுள் புகுந்து பல தீமைகளைச் செய்கிறான். அவன் உனது சகோதரனாக இருந்தாலும் தீயவன். அவனைத் தண்டித்தே ஆகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் தர்மம் அழிந்துவிடும்” என்றார்.

“அமைச்சரே, அவன் எனது சகோதரன். சிறுவயதிலிருந்தே நான் மிகுந்த பாசத்துடன் பழகி வருகிறேன். அவனைத் தண்டிக்க என்னால் முடியவில்லை. அதனால் எனது நாடுகளையும் அவனுக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறேன்” என்றான்.

அதற்கு முதலமைச்சர் சொன்னார்; சுந்தரமாறன். “மன்னா, தீயவர்களுக்கு நாம் உதவி செய்தால் அவ்வுதவியை அவர்கள் நன்றியுடன் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். தமக்குப் பயந்து அல்லது தனக்குச் சேரவேண்டியதைத் தந்துள்ளார்கள் என்றே நினைப்பார்கள். சிவமாறன் நல்லவன் அல்லன். அவன் தனது நாட்டு மக்களின் பொருட்களையே குறையாடுபவன். நீ பெரும் வீரன். பல யுத்தங்களில் எதிரிகளைப் பூண்டோடு அழித்தவன் என்று மக்கள் நினைத்துப் போற்றுகின்றனர். அந்த மக்களுக்கு இப்போது பெருந்துன்பம் உண்டாகியுள்ளது. அதைப் போக்காவிட்டால் போற்றிய மக்கள் தூற்றுவார்கள். இது உனது பரம்பரையைப் பாதிக்கும். தீராத பழியை உண்டாக்கும். அரசனுக்குப் பந்த பாசங்கள் இருக்கக் கூடாதென்று நீ கற்றதை மறந்துவிட்டாயா...?” என்று கேட்டார் குரு.

அவாச்யவாதாம்ஸ்ச பஹ“ன்வதிஷ்யந்தி தவாஹிதா : ட
 நிந்தந்தஸ்தவ ஸாமர்த்யம் ததோ து:கதரம் நு கிம் டட 36
 உனது பகைவர்கள் உனது வீரத்தைப்
 பழிப்பார்கள். சொல்லக்கூடாத வார்த்தைகளையெல்லாம்
 சொல்வார்கள். இதைவிடப் பெருந்துன்பம் வேறு எது உள்ளது?

36

“மன்னா, ஒருவன் பெரும் செயல்களைச் செய்து புகழ்பெற்றால் போற்றுவார் குறைவு. ஆனால் தவறான சிறு தவறொன்றைச் செய்தால் அதைப் பற்றி இகழ்வாகக் கதைப்போர் பலர். மன்னா, வரகுணன் கபிலதேசத்தின் மீது

போர் தொடுத்தான். எதிர்பாராதவாறு பெருமழை பொழிந்தது. அதனால் நாடு முழுவதும் வெள்ளக்காடானது. மக்கள் பெரும் கஷ்டத்துக்குள்ளானார்கள். கால்நடைகள் இறந்தன. அதனால் வரகுணன் அரைவாசி வீரர்களை மீட்புப் பணிக்கு அனுப்பினான். மிகுதியான வீரர்கள் உக்கிரமாகப் போர் செய்து கபில தேசத்தைக் கைப்பற்றினர். மழை தொடர்ந்து பெய்துகொண்டிருந்ததால் பெருங்குன்று தேசத்து மக்கள் மிகுந்த கஷ்டத்துக்குள்ளாயினர். மன்னா, நெடுங்காலமாக பெருங்குன்று மக்களுக்குப் பலதுன்பங்கள் செய்தமையால்தான் வரகுணன் கபிலதேசத்தின் மீது படையெடுத்தான். படையெடுக்கு முன் மக்கள் தமது கஷ்டத்தை மன்னன் தீர்ப்பதற்காகப் போர் செய்யவில்லை என்று குறைப்பட்டனர். போர் தொடுத்ததும் பெரிதும் மகிழ்ந்தனர். அகலா மழையை மன்னன் எதிர்பார்க்கவில்லை. இருப்பினும் அவன் அரைவாசிப் படைவீரர்களை மீட்புப் பணிக்கு அனுப்பினான். ஆனால் நாட்டு மக்கள் போரை நிறுத்திவிட்டு முழுப்படை வீரர்களையும் மீட்புப் பணியில் ஈடுபடுத்த வேண்டும் என்றனர். தற்பொழுது நமது நாட்டு மக்கள் பெருந்துன்பப்படுகின்றனர். இதை நீக்க வேண்டுமானால் போர் செய்ய வேண்டும். நீ போர் செய்யவிட்டால் உனது பகைவரோடு சேர்ந்து மக்களும் உன்னைப் பழிப்பார்கள். சொல்லக் கூடாத வார்த்தைகளையெல்லாம் சொல்வார்கள். இதைவிடப் பெருந்துன்பம் ஏதாவது உண்டா?" என்று கேட்டார் குரு.

ஹதோ வா ப்ராபஸ்யஸி ஸ்வர்கம் ஜித்வா வா போர்யஸே மஹீம் ட

தஸ்மாதுத்திஷ்டகௌந்தேயயுத்தாய க்ருதநிஸ்சய: LL

போரில் நீ கொல்லப்பட்டால் பொண்ணுலகான சுவர்க்கத்திற்குச் செல்வாய். போரில் வென்றால் மண்ணுலகை ஆண்டு சகல போகங்களையும் அனுபவிப்பாய். ஆகையால் கௌந்தேய, போர் செய்வதற்காக உறுதியுடன் எழுந்திடு. 37

“மன்னா, போர் செய்யத் தொடங்கினால் மன்னன் தோற்கக்கூடாது. தோற்க நேர்ந்தால் புறமுதுகிட்டு ஓடக்கூடாது. போரில் தோற்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால் தந்திரமாகப் படையைப் பின்வாங்கச் செய்து தப்பிச் செல்வது அரசதர்மம். ஆனால் தந்திரமாகத் தப்பிச் சென்ற மன்னன் மீண்டும் படையைத் திரட்டி உக்கிரமாகப் போர் செய்து, இழந்த தனது நாட்டைக் கைப்பற்றுதல் வேண்டும். வெற்றியடைய முடியாவிட்டாலும் வீரரைத் திரட்டிப் போர் செய்து வீரமரணம் அடைதல் வேண்டும். இது அரச மரபு. போரில் எதிரியோடு சமரிட்டு மரணமடையும் வீரன் சுவர்க்கத்திற்குச் சென்று இன்பமாக வாழ்வான். போரில் வென்றால் நாட்டைக் கைப்பற்றி மண்ணுலக இன்பங்கள் அனைத்தையும் அனுபவிப்பான். எனவே வெற்றி தோல்வியும் இன்பத்தையே தரும். இதை நினைத்துத்தான் வருணன் கபிலதேசத்தின் மீது குறைவான படைவீரர்களுடன் துணிந்து போரிட்டான். ஆரம்பத்தில் குறைகூறியவரெல்லோரும் மழை விட்டு வெள்ளம் தணிந்த பின்பு பெருமகிழ்சியடைந்தனர். மன்னன் வென்றதைப் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடினர். மன்னா, போர் செய்வதற்குத் துணிவும், நம்பிக்கையும் வேண்டும். தற்பொழுது அவை

உன்னிடமில்லை. துணிந்து நம்பிக்கையுடன் போராடு. அனைத்து இன்பங்களையும் அனுபவிப்பாய்” என்றார் குரு.

ஸுகது:கே ஸகே க்ருத்வா லாபாலாபௌ ஜயாஜயௌ ட
ததோ யுத்தாய யுஜ்யஸ்வ நைவம் பாபமவாப்ஸ்யஸி ட ட

இன்பம் துன்பம், இலாபம் நட்டம், வெற்றி
தோல்வி ஆகியவற்றின் பயனை ஆராயாது போர் செய்வதற்குத்
தயாராகு. அதனால் உனக்குப் பாவம் ஏற்படமாட்டாது. 38

“மன்னா, ஒரு செயலைச் செய்பவன்
தன்னம்பிக்கையுடனும், துணிவுடனும் செய்ய வேண்டுமே தவிர
அதனால் வரப்போகும் இன்ப துன்பங்களையோ, இலாப
நட்டங்களையோ, வெற்றி தோல்விகளைப் பற்றியோ நினைக்கக்
கூடாது. அவற்றை நினைத்தால் தன்னம்பிக்கை குறையும்.
அதனால் தோல்விதான் உண்டாகும். வீரன் ஒருவன் அவற்றை
நினைக்கமாட்டான். காட்டைக் கழனியாக்க வேண்டுமானால்
அதை வெட்டித் தீயிட வேண்டும். அதனால் பல மரங்கள்
அழியும். காட்டில் வசித்த உயிரினங்கள் பாதிக்கப்படும் என்று
நினைத்தல் கூடாது. அப்படி நினைத்தால் பாவம் தான்
உண்டாகும். மன்னா, வரகுணன் கபிலதேசத்தின் மீது
படையெடுத்துச் சென்ற போது அடர்ந்த காட்டுப் பகுதிக்குள்
இருந்து கபிலதேசப் படையினர் வரகுணனின் படையீரரை
மூர்க்கத்தனமாகத் தாக்கினர். அதனால் வரகுணன்
அக்காட்டைக் கொழுத்துமாறு கட்டளையிட்டான். காடு
சாம்பலான பின் போர் வீரர்களுடன் பல மிருகங்களும் கருகிக்

கிடந்தன. வரகுணன் அதைப்பற்றி எண்ணாது தொடர்ந்து போர் செய்தான். போர் செய்யும் வேளையில் ஆயிரம் தவறுகள் நடைபெறும். அவை பாவம் எனக்கருதினால் தர்மத்தை நிலைநாட்ட முடியாது. எனவே போர் செய்யத் தயாராகு” என்றார் குரு.

ஏஷா தேளபிஹிதா ஸாங்க்யே புத்திர்யோகே த்விமாம் ச்ருணு
L

புத்தயா யுக்தோ யயா பார்த்த கர்மபந்தம் ப்ரஹாஸ்யஸி ட ட 39

இவ்வளவு நேரமும் ஆத்ம தத்துவத்தைப் பற்றி நான் உனக்கு உபதேசித்தேன். இனி உனக்கு யோகதத்துவத்தைப் பற்றிச் சொல்லப் போகிறேன். யோக தத்துவத்தை நீ அறிந்தாயேயானால் கர்ம பந்தத்திலிருந்து நீ நிச்சயமாக விடுபடுவாய். 39

நேஹாபிக்ரம நாசோளஸ்தி ப்ரத்யவாயோ ந வித்யதே ட

ஸ்வல்பமப்யஸ்ய தர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோ பயாத ட ட 40

கர்ம யோகத்தில் முயற்சி வீண்போவதில்லை. அதனால் குற்றங்கள் எதுவும் வராது. இத்தர்மத்தைச் சிறிதளவாவது கடைப்பிடித்தால் அது கடைப்பிடிப்பவனைப் பெரும் பயத்திலிருந்து காப்பாற்றும். 40

“மன்னா, அரசன் ஒரு காரியத்தில் இறங்கினால் அதை இடையில் நிறுத்தக்கூடாது. இடையில் நிறுத்தினால் அவன் இதுவரை செய்த முயற்சிகள் யாவும் வீணாகிவிடும்.

அனுஷ்டானத்திற்கு ஏற்றளவு யோகத்தில் பயனுண்டு. போரை முறைதவறி நடத்தினால் நன்மைக்குப் பதில் தீமையே உண்டாகும். எதிரி படையுடன் வந்து போராடித் தோற்றுவிட்டால் அவனைக் கொன்றே தீரவேண்டும். ஆத்மசொருபத்தை அறிந்தவன் பயங்களினின்றும் விடுபடுவான். மன்னா, ஆத்மசொருப நிலை பற்றி நான் உனக்குப் பிரமச்சரியப் பருவத்தில் நன்கு விளக்கியுள்ளேன். அத்துடன் போரில் தோற்ற பின்பும் பலமுறை விளக்கிக் கூறியுள்ளேன். அதற்குப் பின்பும் நீ தயங்கினால் அரசனாக இருக்கத் தகுதியற்றவனாவாய். இப்பொழுதும் கர்ம பந்தத்திலிருந்து நீ விடுபடுவதற்காக நான் உனக்கு யோக தத்துவத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறேன் கேள். கர்மத்தை யோகமாகச் செய்பவனின் முயற்சி ஒரு போதும் வீணாகமாட்டாது. கர்மத்தை யோகமாகச் செய்பவனுக்குப் பற்று, பாசம், பயம் எதுவும் ஏற்படமாட்டாது. மன்னா, வரகுணனின் படைகள் நடுக்காட்டிலிருந்து வரும் தாக்குதல்களைச் சமாளிக்க முடியாது பெரும் அவலப்பட்டன. அப்பொழுது தளபதி சொன்னான்; :”மன்னா, இத்தருணத்தில் நாம் பின்வாங்குவது தான் நல்லது. நமது படைகள் பொறிக்குள் சிக்கிவிட்ட நிலையில் உள்ளன. போரிட்ட பெரும்பான்மையான வீரர்கள் மீட்புப் பணிக்குச் சென்றுவிட்டனர். அவர்களிருந்தால் கபிலதேசத்தின் வடக்குத் திசையாகச் சென்று போரிடலாம். போரில் வெற்றியும் தோல்வியும் இயல்பு” என்றான். அதற்கு வரகுணன் “தளபதியாரே, போர் செய்தால் இவற்றையெல்லாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும். கருமத்தை முறையாகச் செய்தால் அது

வீண்போகாது. நாம் கர்மத்தை (போரை) யோகத்தைப் போலச் செய்கிறோம். அதனால் முயற்சி வீண்போகாது. அர்த்தமற்ற பயமும் இராது. தளபதியாரே எமக்கு வெற்றி நிச்சயமாக வரும். நீர் துணிவுடன் படையை நடத்திச் செல்லும்” என்றான். அவர்களது முயற்சி வீண்போகவில்லை. அதனால் மன்னா, நீயும் போரை யோகமாக நினைத்துச் செய். பயமும் பாவமும் உண்டாகாது” என்றார் குரு.

வ்யவஸாயாத்மிகா புத்திரேகேஹ குருநந்தன ட

பஹுசாகா ஹ்யனந்தாஸ்ச புத்தயோளவ்யவஸாயினாம் ட ட
41

குருகுலத்தில் உதித்தவனே, யோகத்தில் உறுதி பூண்டவனது புத்தி ஒன்றேயாம். உதியில்லாதவனின் புத்தி பல கிளைகளைக் கொண்டதோடு முடிவற்றதாயும் இருக்கும். 41

குருவின் மனம் கலங்கியது. அவரது சிறந்த மாணவன் அவன். அதனால் அவர் அனைத்தையும் அவனுக்குக் கற்பித்திருந்தார்; “சூரியா, ஒரு செயலைச் செய்யும் போது உறுதியுடன் செய்யவேண்டும். வெற்றியை இலக்காக வைத்தே செயற்படல் வேண்டும். நான் செய்வது சரியா என்ற சந்தேகம் மனதில் அணுவளவு தோன்றினாற்கூட பின் அது மலையளவாகிவிடும். அது மனத்தளர்ச்சியை மட்டுமல்ல பல்வேறு விதமான சிந்தனைகளையும் உருவாக்கும். செயலை முடிக்காவிட்டால் அவமானமுண்டாகும்; பொருள் நட்டமும், நேர விரயமும் உண்டாகும்; பகைவர்கள் பழிப்பர்; நண்பர்கள் இகழ்வர்; இதனால் உயிரைக் கூட இழக்க வேண்டிய நிலை

உருவாகும். மன்னா, அரசன் போர் செய்யும் முன் அதைப்பற்றி நன்கு தீர்மானிக்க வேண்டும். சில நேரங்களில் போர் நாம் எண்ணியிராத வேளைகளிலும் வந்துவிடும். இப்படி வரும் என்பதற்காகத்தான் அரசர், படையை எந்நேரமும் போருக்குத் தயாரான நிலையில் வைத்திருப்பார். அரசன் யோகவானாக இருத்தல் வேண்டும். யோகதத்துவத்தை உணர்ந்து அதைக் கடைப்பிடிப்பவனது புத்தி ஒன்றேயாம். யோகதத்துவத்தைக் கடைப்பிடிக்காதவனது புத்தி பலகிளைகளைக் கொண்டதோடு முடிவில்லாதும் இருக்கும். வரகுணன் எதற்கும் அஞ்சாதவன். அதனால் உறுதியுடன் படையை நடத்திச் சென்றான். தளபதிக்கு மன்னனின் முடிவு பிடிக்கவில்லை. அதனால் அவன் உறுதியுடன் செயற்படவில்லை. அதைக் கண்ட வரகுணன் அவனை நீக்கிவிட்டுப் புதிய தளபதியொருவனை நியமித்தான். மன்னா, உறுதியுள்ளவன் மனம் கலங்க மாட்டான்; பலவற்றைச் சிந்திக்கமாட்டான். தான் எடுத்த கருமத்தை முடிப்பதையே குறியாகக் கொண்டிருப்பான். அதனால் அவனுக்கு வெற்றி கிட்டும். காட்டைக் கொழுத்தியதும் படைவீரர் கபில தேசத்தைக் கைப்பற்றினார். மன்னா, நம்பிக்கையும் உறுதியான மனமும் தான் கருமத்தைச் செய்து முடிப்பது. எனவே நீ உறுதியுடன் போராடத் தயராகுதல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

யாமிமாம் புஷ்பிதாம் வாசம் ப்ரவதந்த்யவிபஸ்சித: ட

வேதவாதரதா: பார்த்த நான்யதஸ்தீதிவாதின : ட ட 42

காமாத்மான: ஸ்வர்கபரா: ஜன்மகர்மபலப்ரதாம் ட

க்ரியாவிசேஷபஹூலாம் போகைச்வ்யகதிம் ப்ரதி டு 43

போகைச்வ்யப்ரஸக்தானாம் தயாபஹ்ருதசேதஸாம் டு

வ்யவஸாயாத்மிகா புத்தி: ஸமாதௌ ந விதீயதே டு 44

வேதமொழியை விருப்புடன் ரசித்து இன்புறுவார்கள்,
சுவர்க்கபோகத்தைத் தருவது கர்மம் என
நினைப்பவர்களுக்கும் காமம் நிறைந்தவர்களுக்கும், சுவர்கமே
முடிவான பேறு என்று எண்ணும் அவிவேகிகளின்
அலங்காரமான வார்த்தைகளைக் கேட்டு அறிவு கலங்கப்
பெறுபவர்களுக்கும், போகங்களிலும் ஜஸ்வரியங்களிலும்
பற்றுள்ளவர்களுக்கும் உறுதியான மனம் இல்லை.
அவர்களுடைய மயக்கும் தன்மை கொண்ட இனிய சொற்கள்
போகத்தையும் ஜஸ்வரியத்தையும் கொடுப்பது போல
இருந்தாலும், அவை புதிய பிறவிகளை உண்டுபண்ணு
பவையாகவே இருக்கும். 42 - 44

“மன்னா, சிலர் தமது எண்ணங்களை
நிறைவேற்றுவதற்காகச் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றபடி நடந்து
கொள்வார்கள். இவர்கள் தமது காரியங்கள் முடியும் வரை
அலங்காரமான வார்த்தைகளைச் சொல்வார்கள்; மன்னிப்புக்
கேட்பார்கள். ஆனால் அவையாவும் உண்மையானதல்ல. அன்று
நீங்கள் வல்லவனின் புஷ்பாலங்காரமான வார்த்தைகளில்
மயங்கிவிட்டீர்கள். இதனால் தான் ஆபத்து உண்டானது”.

“மன்னா, வேத உபநிடதங்களை நன்கு கற்ற
ஒருவர் அறிஞர் சபையில் உரையாற்றுகிறார். ஆனால் அவரது

கண்கள் சபையில் அமர்ந்திருக்கும் அழகிய பெண்களை மொய்க்கின்றன. ஆசைகள் உள்ளத்தில் குடிக்கொண்டிருக்கும் போது நல்ல எண்ணங்கள் மனதில் உருவாகாது. ஆசையுள்ளவன் எதையும் சரிவரச் செய்யமாட்டான். அவன் வேதமொழியில் விருப்பமுடையவனாக இருந்தாலும், சுவர்க்க போகத்தைத் தருவது கர்மம் என நினைத்தாலும், காமமுடையவனாகவே இருப்பான். அவனது வார்த்தைகளைக் கேட்பவர்களுக்கும் பற்றுடையவர்களுக்கும் போகங்களும் ஜஸ்வரியங்களும் கிடைத்தாலும், அவர்களுக்குப் பிறவிகள் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும். மன்னா, தளபதியின் சொல்லைக்கேட்டுப் படையை வரகுணன் திரும்பப் பெற்றிருக்கலாம். அதனால் வரகுணனுக்குப் பாதிப்பு எதுவும் நேர்ந்திராது. ஆனால் அதை வரகுணன் விரும்பவில்லை. போகங்களிலும் ஜஸ்வரியங்களிலும் பற்றுள்ளவர்கள் ஒரு கருமத்தைச் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றபடி செய்வார்கள். போகங்களிலும் ஜஸ்வரியங்களிலும் பற்றில்லாதவர்கள் ஒரு கருமத்தை யோக நிலையில் நின்று செய்வார்கள். அதனால் அவர்களுக்குப் பிறவிகள் உண்டாகாது. மன்னா, நீ போகங்களிலும் ஜஸ்வரியங்களிலும் பற்றுடன் இருக்கிறாய். அதனால் கர்மத்தைச் செய்ய உனக்குப் பற்றுக்கள் விடவில்லை அதனால் பற்றுக்களை ஒழித்து விட்டுக் கருமமாற்றத் தயாராகு” என்றார் குரு.

த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா நிஸ்த்ரைகுண்யோ பவார்ஜுன ட

அர்ச்சனா, வேதங்கள் சத்வம், ராஜசம், தாமசம் என்கின்ற முக்குண மயமான உலகத்தைப் பற்றியவை. நீ இருமைகளினின்று விடுபட்டு எப்பொழுதும் நடுநிலை நின்று, உலகப் பொருட்களைத் தேடி அவற்றைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று எண்ணாது, ஆத்ம சொருபத்தில் நிலைத்திருந்து முக்குணங்களைக் கடந்து செயற்படு. 45

“மன்னா, முக்குண மயமானது உலகம். சொர்க்கம், நரகம் ஆகியன இப்பிரபஞ்சத்துள் அடங்குகின்றன. இம்முக்குணங்களைக் கடந்து இன்பம் பெற வேதங்களே வழிகாட்டுகின்றன. முக்குணங்களுக்கு அப்பாலுள்ள பரம்பொருளை அடைய வேண்டுமானால் யோகத்தில் நிலை பெற்றிருத்தல் வேண்டும். இலாபம் நடட்டம், வெற்றி, தோல்வி, இன்பம், துன்பம், சுகம், துக்கம் இப்படியான இருமை வகைகளைக் கடந்து நடுநிலை நிற்கல் வேண்டும். இதை உணராதவர்கள் தான் துன்பப்படுகிறார்கள். அரசன் எப்பொழுதும் மனங்கலங்காது சமநிலையைப் பேணுதல் வேண்டும். நடுநிலை நிற்க வேண்டும். மனங்கலங்காது ஆத்ம சொருபத்தில் நிலைத்திருந்து கடமைகளைச் செய்தால்தான் நாடும் மக்களும் நன்மை பெறுவர். தாங்கள் இருமை வசப்பட்டதால்தான் இன்று இந்நிலை ஏற்பட்டது. மன்னா, கந்தபுரமன்னன் உயரப்புலம் நாட்டைக் கைப்பற்றியதும் அந்நாட்டிலுள்ள பொக்கிஷங்களைச் சூறையாடினான். போர் வீரர்கள் நாட்டு மக்களின் பொருட்களைக் கவர்ந்தனர். அதனால்

உயரப்புல மன்னனின் படைவீரர்களும், மக்களும் மன்னனை எதிர்பாராது குழுக்களாகச் சேர்ந்து கந்தபுரப் படைவீரர்களைத் தாக்கினார்கள். போரில் தோற்றமையால் தந்திரமாகத் தப்பிச் சென்ற உயரப்புல மன்னனும் வந்து மக்களோடு சேர்ந்து போராடிக் கந்தபுர மன்னனைக் கொன்றனர். கந்தபுர மன்னனின் தோல்விக்குக் காரணமாக இருந்தது வேதம் கூறிய முக்குணங்களும் தான். முக்குணங்களைப் பற்றி அறிந்தவன் நீ. கந்தபுர மன்னன் இருமைகளில் இருந்து விடுபடாமையால் நடுவு நிலையை அவனாற் பேணமுடியவில்லை. உலகில் உள்ள பொருட்களைத் தேடி அவற்றைத் தனது உடமையாக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் உயரப்புலத்தின் பொருட்களைக் கவர்ந்தான். ஆனால் உயரப்புல மன்னன் வெற்றி தோல்வி, இலாபம் நட்டம், இன்பம் துன்பம் ஆகிய இருமை நிலைகளைக் கடந்தவன். அதனால் கந்தபுர மக்களைத் தனது மக்களாக நினைத்துச் செயற்பட்டான்; அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்தான். அதனால் கந்தபுர மக்கள் அவனைத் தமது அரசனாக ஏற்றனர். கந்தபுர மன்னனும் படைவீரரும் மீண்டும் நாட்டுக்குள் கலகம் விளைவித்த போது அவர்களைப் பிடித்து உயரப்புல மன்னனிடம் கொடுத்தனர். அவனைப் போல நீயும் இருமை நிலைகளைக் கடந்து ஆத்மசொருபத்தில் நிலைத்தாயானால் துன்பங்கள் வராது” என்றார் குரு.

யாவானர்த்த உதபானே ஸர்வத: ஸம்ப்லுதோதகே ட

தாவான்ஸர்வேஷுவேதேஷுப்ராஹ்மணஸ்யவிஜானத: டட 46

எங்கும் தூய நீர் நிறைந்திருக்கும் வேளைகளில் கிணறு பயன்படுத்தப்படுமளவு, ஞானத்தையுடைய பிரம்ம நிஷ்டனுக்கு வேதங்கள் பயன்படுகின்றன. 46

தளபதி அரசனைத் தேடிக் காட்டுக்கு வந்தார். அவருடன் மக்களும் வீரர்களும் வந்தனர்.

“அரசே, தங்களது தவறான முடிவால் மக்கள் பெரும் அல்லற்படுகின்றனர். எங்கும் நீர் மயமாக இருக்கும் போது கிணற்றைத் தேடுவார் யாருமில்லை. நீர் இல்லாத இடங்களில்தான் கிணறு பயன்படும் என்ற உண்மையைத் தாங்கள் இன்னும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. நாடு முழுவதும் ஆற்று நீர் ஓடினால் மக்கள் குடிக்கவும், பாவிக்கவும், விவசாயத் தேவைகளுக்கும் அதையே பயன்படுத்துவர். அதுபோல நல்லரசன் ஒருவன் நாட்டையாண்டால் மக்கள் முன், ஆண்ட மன்னனையோ, தோற்றுப் போன அரசனையோ நினைக்க மாட்டார்கள். உயர்ப்புல மன்னன் நல்லாட்சி செய்தமையால் கந்தபுர மக்கள் மிகவும் மகிழ்வுடன் வாழ்ந்தனர். அதனால் கந்தபுரப் படைகளாலோ, அல்லது கந்தபுரத்தின் அரச பரம்பரையாலோ கந்தபுரத்துள் நுழைய முடியவில்லை. மன்னா, மன்னன் பிரம்ம நிஷ்டனாக இருத்தல் வேண்டும். பிரம்ம நிஷ்டைக்கு வேதங்கள் உதவுகின்றன. வேதங்களைக் கற்ற நீ நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டத்தைப் போக்குதல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தே மா பலேஷு கதாசன ட

மா கர்மபலஹேதூர்பூர்மா தே ஸங்கோளஸ்த்வகர்மணி டு 47

கர்மத்தைச் செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ளாய். அதற்கான பயனில் ஒருபோதும் உரிமை பாராட்டாதே. வினைப்பயனை விளைவிப்பவனாகாதே. அத்துடன் கர்மத்தைச் செய்யாமல் இருப்பதில் விருப்பம் கொள்ளாதே. 47

“மன்னா, கர்மத்தைச் செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ள நீ வல்லவனைக் கொன்றிருக்க வேண்டும். நீ அதன் பயனில் விருப்பம் கொண்டமையால்தான் இந்நிலை ஏற்பட்டது. கர்மம் செய்வது உன்கடன். பயனைத் தருவது இறைவனது பணி. அரசன் பயன்கருதாது பணி செய்தல் வேண்டும். அப்படியான அரசன் யோகநிலை அடைகிறான். கருமம் நடைபெறவேண்டும். ஆனால் கரும பயனில் ஆசை கொள்ளலாகாது. அத்துடன் வெறுமனே இருப்பதில் நீ ஆசை கொள்ளாது படையைத் திரட்டி நாட்டைக் கைப்பற்று. மன்னா, அரசன் தோற்பது இயல்பானது. ஆனால் தோற்ற பின் கருமமாற்றாமல் இருப்பது பாவமானது. உயர்ப்புல மன்னனுக்கு படைவீரர்களுள் எதிர்ப்பு இருந்தது. அவனது நெருங்கிய நண்பனும் இளைய சகோதரனும் சேர்ந்து கந்தபுர மன்னனுக்கு உதவி செய்தனர். அதனால் உயர்ப்புல மன்னனுக்கு யார் பகைவன், யார் நாட்டுக்கு விசுவாசமானவன் என்று தெரியவில்லை. அதனால் தான் தப்பி ஓடினான். பின் கந்தபுர மன்னன் செய்த கொடுமைகளால் உயர்ப்புல மக்கள் தமக்கு எதிரானவர்களை இனங்கண்டு கொண்டனர். உயர்ப்புல மன்னன் நாட்டைக் கைப்பற்றியதும் நாட்டுக்கு எதிராகச் செய்யப்பட்ட அத்தனை

பேரையும் கைது செய்து சிரச்சேதம் செய்தான். இது அரச மரபு. கர்மத்தைச் செய்ய வேண்டியவன் அதைச் செய்தே தீரவேண்டும். அதுவும் பயன் கருதாமற் செய்தல் வேண்டும். பயன் கருதினால் கர்மத்தினாலுண்டாகும் வினைப் பயன் உன்னை வந்தடைந்துவிடும். அதன் பின் நீ அரசனாக இருக்கத் தகுதியற்றவனாகிவிடுவாய்” என்றார் குரு.

யோகஸ்த: குரு கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா தனஞ்ஜய ட ஸித்த்யஸித்த்யோ: ஸமோ பூத்வா ஸமத்வம் யோக உச்சயதே ட ட 48

தனஞ்சயா, யோக நிலையில் நின்று, பற்றுக்கள் இன்றி, வெற்றியையும், தோல்வியையும் சமமாக மதித்துக் கர்மம் செய்வது நடுநிலையோகம் என்று சொல்லப்படும். 48

“மன்னா, யோகியானவன் தான் செய்யும் வினைகள் யாவும் ஈஸ்வரனது செயல் என நினைக்கிறான். இது யோக நிலை. அரசனானவன் தான் செய்யும் கர்மங்கள் யாவும் நாட்டின் நன்மைக்கென்று உணரவேண்டும். அப்படி உணரும் அரசன் யோகநிலையை அடைந்தவனாகிறான். அவன் வெற்றியால் மகிழ்வதில்லை. அதுபோலத் தோல்வியால் துன்பப்படுவதுமில்லை. நடுநிலை யோகத்தில் நீ நின்று காரியமாற்றியிருப்பின் தர்மம் மேலோங்கியிருக்கும். மன்னா, காரியமாற்றும் போது அரசர் பற்றுக்கள் இன்றி வெற்றியையும் தோல்வியையும் சமமாக மதித்துக் காரியமாற்ற வேண்டும். உயர்ப்புல மன்னன் செயலாற்றும் போது கந்தபுர மக்கள், உயர்ப்புல மக்கள் என்ற வேறுபாடு காட்டவில்லை. தேவை

கருதி மக்களுக்கு உதவிகள் செய்தான். சபையில் திறமையானவர்கள் மதிக்கப்பட்டனர். கந்தபுரத்தை உயரப்புலத்துடன் சேர்த்து அவன் நீதியாக ஆண்டமையால் இருநாட்டு மக்களும் திருமணங்கள் செய்து உறவினர்கள் ஆகிவிட்டனர். கந்தபுர மன்னின் தாயின் சகோதரியின் மகன் நாவலூர் என்ற நாட்டை ஆண்டு வந்தான். அவனுக்கும் கந்தபுர மன்னனுக்கும் வெகு நாட்களாகப் பகையிருந்ததால் உயரப்புல மன்னன் கந்தபுர மன்னனைக் கொன்றபோது அவன் அக்கறை கொள்ளவில்லை. கந்தபுரத் தளபதியும், படைவீரர் சிலரும் நாவலூருக்குச் சென்று பதவி ஆசை ஊட்டியதால் நாவலூர் மன்னன் உயரப்புலத்தின் மீது படையெடுத்தான். இருமை நிலையைக் கடந்து நடுநிலை யோகத்தில் இருந்து உயரப்புல மன்னன் நாட்டை ஆண்டமையால் படைவீரர் நாவலூர்ப் படைவீரரை எதிர்த்து போராடி நாவலூரையும் கைப்பற்றினர். வெற்றியையும் தோல்வியையும் சமமாக மதித்துப் போர் செய்தல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

தூரேண ஹ்யவரம் கர்ம புத்தியோகாத் தனஞ்ஜய ட

புத்தௌ சரணமன்விச்ச க்ருபணா: பலஹேதவ: டட 49

சமத்துவ புத்தியோடு செயல்புரிவது மேலானது; ஆசைகளோடு செயல்புரிவது கேவலமானது. அதனால் சமத்துவ புத்தியுடன் செயலாற்று. அப்படி நீ கருமமாற்றினால், அக்கருமத்திடம் நீ சரணாகதியடைவாய். பயன்கருதிச் செலாற்றுபவர்கள் கயவர்கள். 49

“அரசே, மனைவி அன்புடனும் அக்கறையுடனும் உணவு பரிமாறுவாள். வேலைக்காரி சம்பளத்திற்காக உணவு மரிமாறுவாள். இரண்டிற்குமிடையில் பாரிய வேறுபாடு உண்டு. முதலாவது அர்ப்பணிப்புடனான சேவை; இரண்டாவது பணத்திற்கான பணி. நீ இதுவரை ஆசைக்கான பணியையே செய்தாய். நாட்டிற்கு உன்னை நீ அர்ப்பணித்திருந்தால் கடமைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து வல்லவனைக் கொன்றிருப்பாய். அன்று நீ சமத்துவ புத்தியோடு செயற்படாமையாலேயே இத்துன்பம் நேர்ந்தது. மன்னா, உயர்ப்புல மன்னன் சமத்துவ புத்தியோடு அரசாண்டு வந்தான். தப்பிச் சென்ற கந்தபுரத் தளபதியும் போர் வீரர்களும் தமது பதவிகளுக்காகவும், அதனால் வரப்போகும் போகங்களுக்காகவுமே நாவலூர் மன்னனுக்கு இல்லாத பொல்லாதவற்றைக் கூறினர். சமத்துவ புத்தியற்ற நாவலூர் மன்னன் அவர்களது பேச்சை நம்பியதால் தனது நாட்டை இழந்தான். கயவர்கள்தான் பயன் கருதிச் செயலாற்றுவார்கள். சமத்துவ புத்தியுள்ளவர்கள் சமத்துவ புத்தியில்லாதவரை இலகுவில் தோற்கடிக்கலாம். வல்லவன் சமத்துவ புத்தியில்லாதவன். அதனால் அவனை இலகுவாக வெல்லலாம்” என்றார் குரு.

புத்தியுத்தோ ஜஹாதீஹ உபே ஸுக்ருத துஷ்க்ருதே ட
தஸ்மாத்யோகாய யுஜ்யஸ்வ யோக: கர்மஸுகௌசலம் டட

சமபுத்தியுடையவன் நன்மை தீமை ஆகிய இரண்டையும் தான் வாழும் போதே துறக்கிறான். ஆகையால் நீ யோகத்தைச் சார்ந்திரு. திறமையுடன் செயல் புரிவதே யோகம். அது கர்மங்கள் அனைத்திலும் வல்லமை மிக்கது. 50

“மன்னா, நீ சமபுத்தியுடன் போர் செய்திருந்தால் இந்நிலை ஏற்பட்டிராது. நீ கர்மவினைப்பயனை எதிர்பார்த்தமையால் தான் இந்நிலை உனக்குண்டானது. அரசன் பட்டாபிஷேகம் செய்யும் போது கர்ம வினையைத் துறத்தல் வேண்டும். எமது ஊர்ச்சந்தையில் பல வியாபாரிகள் பல்வேறு விதமான பொருட்களை விற்பனை செய்கின்றார்கள். ஆனால் வித்தகன் என்ற வியாபாரியிடந்தான் மக்கள் குவிந்து நின்று பொருட்களை வாங்குகின்றனர். இதற்குக் காரணம் அவன் சமபுத்தியுடையவனாகவும், நன்மை தீமை யாவற்றையும் தான் வாழும் போதே துறந்தவனாய் இருந்ததுமாகும். இலாபத்தைக் கருத்திற்கொள்ளாது தான் நட்டமடையக் கூடாது என்ற எண்ணத்தில் அவன் கருமமாற்றியதால் எல்லோரும் அவனிடமே பொருட்களைப் பெற்றனர். திறமையுடன் பற்றின்றிக் கடமை செய்வது யோகம். யோகம் கர்மங்கள் அனைத்திலும் வல்லமை மிக்கது. அதனால் மன்னா, நீயும் யோக நிலையில் நின்று கடமையாற்றத் தயாராகு” என்றார் குரு.

கர்மஜம் புத்தியுக்கதாஹி பலம் த்யக்த்வா மனீஷிண: ட
ஜன்மபந்தவினீர்முக்தா: பதம் கச்சந்த்யனாமயம் டட 51

நடுவு நிலையில் இருந்து செயலாற்றுவோர் வினைப்பயனைத் தியாகம் செய்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்குப் பிறவித்துன்பம் இல்லாமற் போய்விடுகிறது. அதனால் அவர்கள் கேடில்லாத பேரின்ப நிலையை அடைகின்றனர்.

51

“மன்னா, பற்றுக்கள் தான் பிறவிக்கு வித்தாவது. பற்றுக்களைத் துறந்தால்தான் அரசர்கள் பேரரசராவர். நடுவு நிலை தவறாதிருத்தல் பற்றுக்களை அறுப்பதற்குக் காரணமாய் அமையும். நீ வல்லவன் மீது கொண்ட பற்றுத்தான் உன்னை இந்நிலைக்காளாக்கியது. மன்னா, சமபுத்தியுடையவர்கள் நடுவு நிலையில் இருந்து செயலாற்றுவார்கள். இவர்கள் செயல்களைச் செய்வார்களே தவிரச் செயலால் வரும் நன்மை தீமைகளைப் பற்றிக் கருத்தில் கொள்ள மாட்டார்கள். இதனால் அவர்களுக்குக் கேடில்லாத வாழ்வு கிடைக்கும். அவர்கள் வாழும் போதே சொர்க்கத்தில் கிடைக்கும் இன்பங்களையெல்லாம் அனுபவிப்பார்கள். மன்னா, காட்டில் வாழ்ந்த தேவதையொன்று கிராமத்திலிருந்து விறகு வெட்டச் சென்ற மூவருக்குப் பெருஞ் செல்வத்தைக் கொடுத்தது; “ஊரில் சென்று நல்லபடி வாழுங்கள். ஒரு வருடம் சென்ற பின் மீண்டும் இங்கு வந்து என்னைச் சந்தியுங்கள்” என்றது. மூன்று பேரும் ஊருக்கு வந்தனர். முதலாவது விறகு வெட்டி தேவதை கொடுத்த செல்வத்தை மனைவிக்குக் கூடச் சொல்லாது புதைத்து வைத்துவிட்டு அடிக்கடி அதை எடுத்துப் பார்த்துவிட்டுப் புதைப்பான். இரண்டாவது விறகுவெட்டி தனக்குத்

தேவையான பொருட்களை மட்டும் எடுப்பான். மூன்றாவது விறகு வெட்டி தேவதை கொடுத்த பொருட்களைக் கிராமத்தில் உள்ள ஏழை எளியவர்களுக்கு நடுவுநிலையில் நின்று பங்கிட்டுக் கொடுத்தான். ஒரு வருடம் கழிய மூவரும் காட்டுக்குச் சென்று தேவதையைத் தரிசித்தனர். மூவரும் தாம் செய்தவற்றைக் கூறினர். தேவதை முதலிருவரையும் விலக்கிவிட்டு மூன்றாவது விறகுவெட்டிக்கு முன்பு கொடுத்த பொன்னைவிட நூறு மடங்கு பொன்னைக் கொடுத்தது. மன்னா, நடுவுநிலையில் இருந்து செயலாற்றுவோர் வினைப் பயனைத் தியாகஞ் செய்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்குக் கேடில்லாத பேரின்ப வாழ்வு என்றும் கிடைக்கிறது. அதனால் நீ பற்றில்லாது நடுவு நிலைமையில் நின்று செயலாற்றுவாயாக” என்றார் குரு.

யதா தே மோஹகலிலம் புத்திர்வ்யதிதரிஷ்யதி ட

ததா கந்தாஸி நிர்வேதம் ச்ரோதவ்யஸ்ய ச்ருதஸ்ய ச ட ட 52

உனது அறிவானது எப்பொழுதும் அவிவிவேகம் என்ற அழுக்கை அகற்றுமோ அப்பொழுது கேட்கப் போவதிலும் கேட்டதிலும் பற்றின்மை உண்டாகும். 52

“மன்னா, ஆத்மா அனாத்மா என்ற இரண்டிற்கும் உள்ள வேற்றுமைகளை விளங்கிக் கொள்ளாமையே அவிவிவேகம் என்று சொல்வார்கள். உண்மையை உள்ளவாறு அறிந்தவன் கனவுகளை நம்பமாட்டான், தடுமாறவும் மாட்டான். முதலாவது விறகுவெட்டியின் அறிவு அவி வேகமுள்ளதாக

இருந்தமையால் அவனால் உண்மை நிலையை உணர முடியவில்லை. இரண்டாவது விறகுவெட்டி முதல் விறகுவெட்டியை விடச் சிறிது அறிவுள்ளவனாக இருந்தான். ஆனால் மூன்றாவது விறகுவெட்டி ஆத்மா, அனாத்மா ஆகிய இரண்டிற்கும் உள்ள வேற்றுமையை அறிந்தவனாக இருந்தான். அவன் உண்மையைப் புரிந்து கொண்டமையால் விவேகமுள்ளவனாகவும் இருந்தான். உலக உண்மையை அறிந்து கொண்டவன் எவற்றின் மீதும் பற்று வைக்கமாட்டான். அதனால் அவனுக்குச் சகல ஜஸ்வரியங்களும் உண்டாகும். மன்னா, நீ கனவைக் கனவு என்று அறிந்து கொள்ளாமல் இருக்கிறாய். அதனாற்றான் உனக்கு இத்துன்பம் உண்டானது” என்றார் குரு.

ச்ருதிவிப்ரதிபன்னா தே யதா ஸ்தாஸ்யதி நிஸ்சலா ட ஸமாதாவசலா புத்திஸ்ததா யோகமவாப்ஸ்யஸி ட ட 53
கேட்டுக் கலக்கமடைந்துள்ள உனது புத்தியானது ஆத்மாவின் தத்துவத்தை உணர்ந்து என்று உறுதி பெறுமோ, அன்று நீ யோகநிலையை அடைவாய். 53

“மன்னா, தர்ம யுத்தத்தைப் பற்றி அறியாத ஓர் அரசனுக்குப் போரைப்பற்றிய சிந்தனைகள் குழப்பத்தையே கொடுக்கும். அதன் தன்மைகளைப் பற்றிப் பூரணமாக உணர்ந்து கொண்டால் தடுமாற்றம் உண்டாகாது. அதனால் மன்னா, முதலில் போரைப்பற்றி அறிந்து கொள்ளுங்கள். பின் போர் செய்வோம். போரைப்பற்றி அறியாதவரை போரின்

தன்மைகள் உங்களுக்குப் புலப்படாது. மன்னா, உயரப்புல மன்னனின் சகோதரனும், அந்நாட்டுத் தளபதியும் கந்தபுர மன்னனோடு சேர்ந்து சதிசெய்தமையாற்றான் உயரப்புல மன்னன் முதலில் தோல்வியடைந்தான். பின்பு நிலைமையை அறிந்து தன்னைத் தயார் செய்து உயரப்புலத்தையும், கந்தபுரத்தையும் கைப்பற்றினான். பலவற்றையும் கேட்டுக் கலக்கமடைந்திருந்த உயரப்புல மன்னனின் புத்தியானது ஆத்ம தத்துவத்தை உணர்ந்த பின்பே யோக நிலையை அடைந்தது யோகநிலையை அடைந்த உயரப்புல மன்னன் ககோதரனையும், தளபதியையும் கைது செய்து சிரச்சேதம் செய்வித்தான். சகோதரனின் மீதும் அவனது குடும்பத்தின் மீதும் பற்றுக் கொண்டிருந்தால் நாட்டை நீதியாக ஆழமுடியாது. அதனால் ஆத்ம தத்துவத்தை உணர்ந்து மனதை உறுதி செய்” என்றார் குரு.

அர்ச்சுனன் சொன்னது

ஸ்திதப்ரக்ஞஸ்ய கா பாஷா ஸமாதிஸ்தஸ்ய கேசவ ட

ஸ்திததீ: கிம் ப்ரபாஷேத கிமாஸீத வ்ரஜேத கிம் டட 54

கேசவா, சமாதி நிலையில் இருக்கும் ஞானியின் இலட்சணம் என்ன? உறுதியான அறிவுடையவன் எதைப் பேசுகிறான்? எப்படி அமர்கிறான்? எவ்வாறு நடக்கிறான்? 54

“மன்னா, சமாதி நிலையில் இருப்பவனின் மனம் கல்லுப்போல உருகாது; அசையாது; கரையாது இருக்கும். அவனை எந்தப் பற்றும் சாராது. உறுதியான அறிவுள்ளவன்

உண்மை நிலையை அறிவான்; நிலையாமையை உணர்வான்; ஆத்மாவைப் பற்றியும் பரமாத்மாவைப் பற்றியும் முழுமையாக அறிந்திருப்பான். அவன் எப்பொழுதும் நடுவு நிலையில் இருந்து எதையும் செய்வான்” என்றார் குரு.

ஸ்ரீபகவான் சொன்னது

ப்ரஜஹாதி யதா காமான் ஸர்வான் பார்த்த மனோகதான் ட
ஆத்மன்யேவாத்மனா துஷ்ட: ஸ்திதப்க்ருஸ்ததோச்யதே டட

பார்த்தா, மனதில் உள்ள ஆசைகள் அனைத்தையும் அகற்றி ஆன்மாவின் இயல்பை உணர்ந்து ஆத்மசொருபத்தில் நிலைத்திருப்பவன் ஸ்திதப் பிரக்ஞன் என்று சொல்லப்படுகிறான். 55

“மன்னா, நிறைஞானியை உயிருடன் வாழும் பிணம் என்பார்கள். ஆத்மா ஆனந்த சொருபி. அது தன்னிடமுள்ள ஆனந்தத்தைப் பிறபொருள்களின் மீது சுமத்தி மனதால் அதைச் சுவைக்கும். அதற்கு ஆசை என்று பெயர். மனதில் இத்தகைய எண்ணங்கள் உருவாகும் போது ஆத்ம சொருபம் சிதைவடைகிறது. உலகெங்கும் ஒருவன் தேடும் இன்பங்கள் யாவும் ஆத்மாவுக்குள்ளேயே இருக்கிறது என்பதை உணர்பவன் நிறைஞானி. இந்த நிறை ஞானியின் உருவில் இருந்துதான் அரசன் போர் செய்தல் வேண்டும். நீ இரக்கப்பட்டுவிட்டாய். இரக்கம் பற்றால் உண்டாகும். அதனால் தான் நீ தோற்றாய். போரில் தோற்கும் அரசன் மீண்டும் மீண்டும் போர் தொடுத்துக் கொண்டே இருப்பான். மனதில் எழும்

ஆசைகளை அடக்க வேண்டுமானால் அந்த ஆசைகள் தீரவேண்டும். தீராத ஆசை அவாவாகிப் பேராசையாக மாறி, தான் தேடும் இன்பத்தை அனுபவிக்கச் சொல்லிச் சதா தூண்டிக்கொண்டேயிருக்கும். இது இயல்பானதொன்று. அதனாற்றான் போரில் தோற்ற அரசனை, வெல்பவன் கொல்ல வேண்டுமென்று பெரியவர்கள் சொல்வார்கள். மன்னா, வேலூர் மன்னன் மனதில் உள்ள ஆசைகள் அனைத்தையும் அகற்றி ஒரு ஞானியைப் போலவே இருந்து நாட்டை ஆண்டு வந்தான். அதனால் அவன் எல்லோரையும் மதித்து வந்தான். ஒரு நாள் அவன் வேட்டையாடச் சென்றபோது காட்டின் நடுவே ஓர் ஆச்சிரமம் இருக்கக் கண்டான். அவ் ஆச்சிரமத்திற்கு அருகே நின்ற மரநிழலில் ஒரு முனிவர் தவம் செய்துகொண்டிருந்தார். அரசன் அவரைத் தரிசிக்க விரும்பி அவரது தியானம் கலையும் வரை காத்திருந்தான். இரண்டு நாட்களாகியும் அவரது தியானம் கலையவில்லை. அங்கிருந்த ஓர் பெண் அரசனுக்கும் வீரர்களுக்கும் வேண்டிய உணவு வகைகளைத் தயாரித்துக் கொடுத்தாள். மூன்றாம் நாளாகியும் முனிவர் தியானத்தில் மூழ்கியிருந்தமையால் அரசன் வீரர்களை அனுப்பிவிட்டுத் தனியே இருந்தான். அந்தப் பெண் அரசனைப் பன்னசாலையில் வந்தமருமாறு வேண்டினாள். அரசன் பன்னசாலையினுள் சென்றான். பெண்ணும் அருகில் அமர்ந்தாள். இரவாகியது. பூரணச்சந்திரன் வானில் உலாவந்தான். பன்னசாலைக்குள் நறுமணத் திரவியங்கள் தெளிக்கப்பட்டிருந்தன. மலர்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அப்பெண் உணவு கொண்டு வந்து கொடுத்தாள். மன்னன் சதூர்த்தி விரதம் அனுஷ்டித்திருந்தான்.

அதனால் உணவை உண்ணவில்லை. அப்பெண் மிகவும் அழகாக இருந்தாள். அவளது அங்கங்கள் நிலாவொளியில் பளபளத்தன. அவள் அரசனது உடலைப் பிடித்துவிட்டாள். அரசன் மறுப்புத் தெரிவிக்காததால் அவள் மோகமுற்றாள். அதைப்பிரிந்துகொண்ட அரசன் புன்னகைத்தான். அவனது உடல், உணர்ச்சிகள் இல்லாத பிணத்தைப் போல இருந்தது. அதனால் அப்பெண் பணிவிடை செய்வதை நிறுத்திவிட்டு வெளியே சென்றாள். அப்பொழுது எதிரே ஓர் உருவத்தின் நிழல் தெரிந்தது. மன்னன் உசாரானான். அவ்வுருவம் மன்னனை நோக்கி வாழுடன் வந்தது. மன்னன் தனது வாளை உருவி அவ்வுருவத்தைத் தாக்கினான். அது முனிவர். மன்னன் சிரித்தான்;

“கடலூர் மன்னா, இவ் ஆச்சிரமத்திற்கு வந்தபோதே நான் உன்னைப் புரிந்துகொண்டேன். அதனால் நீயாகத் தாக்கும் வரை பொறுத்திருந்தேன்” என்று கூறினான். வேலூர் வீரர்கள் பலர் அங்கு வந்தனர். முனிவர்களின் சீடர்களாக இருந்த பலரைக் கைது செய்தனர். மன்னா, மனதில் உள்ள ஆசைகள் அனைத்தையும் அகற்றி ஆன்மாவின் இயல்பை உணர்ந்து ஆத்மசொருபத்தில் திளைத்திருக்கும் நிறை ஞானியைத் தவிர மற்றெல்லோரும் ஆசையால் அவதிப்படுபவராவர். இதை நீ உணர்ந்து கொள்ளாவிட்டால் உனது துன்பங்கள் பெருகுமே தவிரக் குறையாது” என்றார் குரு.

து:கேஷ்வனுத்விக்னமனா: ஸுகேஷு விகதஸ்ப்ருஹ: ட

வீதராகபயக்ரோத: ஸ்திததீர்முனிருச்யதே ட ட 56

துன்பங்கள் வந்த போது வருந்தாமலும், இன்பங்கள் வந்த போது மகிழ்ச்சி அடையாமலும், பற்று, அச்சம், சினம் முதலியன இல்லாமலும் வாழும் உறுதியான மனம் படைத்தவன் முனியெனப்படுகிறான். 56

“மன்னா, சோர்வடைந்திருக்கிறீர்கள் போலத் தெரிகிறது. துன்பத்தையும், இன்பத்தையும் சமமாக ஏற்றுக் கொள்ளும் பண்பை அரசர்கள் மனதில் ஏற்படுத்திக் கொள்ளல் வேண்டும். பற்றும், அச்சமும், பயமுமே மனிதனின் எதிரிகள். இவை இல்லாவிட்டால் மனம் சமநிலையடையும். சமநிலையடைந்தவன் தர்மத்தைக் காக்கவே போர் செய்வான். பற்று, அச்சம், சினம் இம்முன்றும் அற்ற உறுதியான உள்ளத்தைக் கொண்ட முனியைப் போல அரசன் இருத்தல் வேண்டும். மன்னா, வேலூர் அரசன் காட்டில் முன்று தினங்கள் ஏன் தங்கியிருத்தல் வேண்டும். முனிவர் வேடத்திலிருப்பவன் தனது எதிரியான கடலூர் மன்னன் என்று தெரிந்த பின்பும் ஏன் அவன் தங்கியிருந்தான், சொல்பார்ப்போம்” என்று கூறிவிட்டு மன்னனின் முகத்தைப் பார்த்தார் குரு. வெகு நேரமாகியும் மன்னன் பதில் சொல்லவில்லை. அதனால் குரு சொன்னார்; “இன்பங்கள் வந்தபோது மகிழாமலும், துன்பங்கள் வந்தபோது கலங்காமலும், பற்று, அச்சம், சினம் இல்லாது வாழ்பவன் முனியென்று சொல்லப்படுவான். ஆசைகளை அடக்கியவனது தேகத்தில் எந்த மாறுபாடும் உண்டாகாது. பட்ட மரம் போல

உடல் இருந்தாலும் ஆத்மா விழித்திருக்கும். அதனால் அவன் மேதையாகிறான். இந்த மேதை நிலையேற்பட்டால் உயர்ந்த ஞானம் உருவாகும். உயர்ந்த ஞானம் கொண்ட முனியாக வேலூர் மன்னன் இருந்ததால் அவன் அவசரப்படவில்லை. பற்று, அச்சம், சினம் யாவற்றையும் அடக்கியிருந்தான். அதனால்தான் வேலூர் மன்னன் பொறுத்திருந்தான். மன்னா, நீயும் வேலூர் மன்னனைப் போல பற்றையும் அச்சத்தையும் சினத்தையும் அகற்று” என்றார் குரு.

ய:ஸர்வத்ராநபிஸ்நேஹஸ்தத்தத்ப்ராப்ய சபாசுபம் ட

நாபிநந்ததி ந த்வேஷ்டி தஸ்ய ப்ரக்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா ட ட 57

எவன் எதிலும் பற்றில்லாதவனாகவும், நலங்கள் பலவும் வந்தடைந்த போதும் மகிழ்ச்சியடையாதவனாகவும், துன்பங்கள் பலவும் வந்து சேர்ந்த போதும் கலக்கமடையாதவனாகவும் வாழ்கிறானோ, அவனது அறிவு உறுதியாகிறது. 57

“மன்னா, இன்பமும் துன்பமும் கலந்தது உலகம். பற்றுள்ளவன் பற்றுக்களால் அவதிப்படுகிறான். பற்றுற்றவன் ஞானியாகிறான். அவனுக்கு இன்ப துன்பங்கள் இல்லை. அதேபோல அரசன் போர் செய்யும் போது ஞானியாகுதல் வேண்டும். உறுதி பெற்ற அறிவை உடைய அரசன் போர்க்களத்தில் தன்னை எதிர்க்க வந்தவர்களாகக் கொல்வதையே நோக்கமாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். பற்று வைப்பவன் அதனால் துன்பப்படுவான். மன்னா, உறுதியான

அறிவைக் கொண்டவன் எதிலும் பற்றில்லாதவனாகவும், பல்வேறு வகையான நலன்கள் வந்தபோதும் மகிழ்சியடையாதவனாகவும், துன்பங்கள் பலவும் வந்தபோதும் கலக்கமடையாதவனாகவும் இருப்பான். மன்னா, ஆச்சிரமத்தில் தங்கியிருந்தபோது வீரர்கள் மன்னனுக்குக் கொடுக்கும் உணவில் நஞ்சு கலக்கப்பட்டிருக்கின்றதா என்று பரிசீலனை செய்த பின்பே உணவைக் கொடுப்பார். அன்று தனிமையில் இருந்த போது அப்பெண் கொடுத்த உணவை வேலூர் அரசன் சந்தேகித்தமையாற்றான் உண்ணவில்லை. அதை அப்பெண் உணர்ந்தமையால் தான் காமத்தின் மூலம் மன்னனை மயக்க முயற்சித்தாள். மன்னனது அறிவு உறுதியாக இருந்தமையால் அவனது மனம் மாறவில்லை. மன்னா, அரசர் உறுதியான அறிவுடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நீதியாக நாட்டை ஆளமுடியாது. மன்னனின் வாழ்வில் இன்பங்கள் குவியும். துன்பங்கள் வந்து சேரும். இதைக் கவனத்திற் கொள்பவன் வீழ்ச்சியடைவான். நீயும் இப்பொழுது இந்த நிலையிற்றான் உள்ளாய்” என்றார் குரு.

யதா ஸம்ஹரதே சாயம் கூர்மோளங்கானீவ ஸர்வச: L
இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தேதேப்யஸ்தஸ்ய ப்ரக்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா LL
58

சலசலப்பேற்பட்டதும் ஆமை தனது அவயவங்களை உள்ளே இழுத்து அடக்கிக் கொள்வது போல, பொருள்களிடத்திலிருந்து வரும் பற்றுக்களை விலக்கிப்

பொறிகளை அடக்க வல்லவனுக்கு நிறை ஞானம் நிலைபெறும்.

58

“மன்னா, ஆமை வெளியே ஆரவாரங்கேட்டால் தனது உறுப்புக்களை உள்ளே இழுத்துவிட்டுக் கல்லைப் போல இருக்கும். அதேபோல நிறை ஞானியும் பற்றுக்களுக்காட்படான். இந்நிறை ஞானியின் உருவில் இருந்தே ஓர் அரசன் போர் செய்தல் வேண்டும். போர்க்களத்தில் பற்றுக்களை ஆமை போல உள்ளே அடக்கிக் கொண்டு போர் செய்தல் வேண்டும். பொறிகள் காட்டு விலங்குகளான சிங்கம், புலி, கரடி, ஓநாய் என்பவற்றை விடக் கொடியவை. மிருகக்காட்சிச்சாலை வைத்திருப்பவன் இவற்றையெல்லாம் பிடித்துப் பழக்கிச் சாகசவித்தைகள் காட்டுவதைப் போலக் கொடிய புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தினாற்றான் நீதியான ஆட்சியை மன்னர் செய்யலாம். மன்னா, கடலூர் மிகவும் வறிய நாடு. அதனால் கடலூர் வீரர்கள் வேலூரில் நுழைந்து கொள்ளையிடுவது வழக்கம். ஒரு நாள் வேலூர் மன்னனும் வீரர்களும் சிவன் கோயிலுட் சென்று பெருந்தொகையான திரவியங்களைக் கொள்ளையடித்தனர். வழியில் வேலூர் வீரர்கள் அவர்களைக் கைதுசெய்து அரண்மனைக்குக் கொண்டுவந்தனர். கடலூர் மன்னன் கொள்ளைக்காரனாகியதை நினைக்க வேலூர் மன்னனுக்கு இரக்கம் பிறந்தது. அதனால் அவனை விடுதலை செய்ததோடு அவன் கொள்ளையடித்த பொருட்களையும் அவனுக்கே கொடுத்துவிட்டான். கடலூர் மக்கள் மிகுந்த கஷ்டப்படுவதால் வருடத்திற்கு இருமுறை

மானியம் வழங்கி வந்தான். இருந்தும் பொறிகளை அடக்க முடியாத கடலூர் மன்னன், முனிவர் வேடமிட்டு வேலூர் மன்னனைக் கொல்ல முயன்றான். பொறிகளை அடக்கியவன் நிறைஞானி. அவனுக்குப் பொருட்களால் எந்தவிதமான இன்பமும் உண்டாக மாட்டாது. மன்னா, அரசன் பொறிகளை அடக்கி நிறைந்த ஞானம் பெற்றவனாக இருத்தல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

விஷயா வினிவர்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தேஹின : L
ரஸவர்ஜம் ரஸோளப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்ததே டட
59

இந்திரியங்களைத் தடுத்து வைத்திருப்பவனுக்கு அதனால் உண்டாகும் அனுபவங்கள் இல்லாமற் போனாலும் ஆசை இருக்கும். அந்த ஆசை பரமாத்மாவைத் தரிசித்த பின்பு அழிந்துவிடும். 59

“மன்னா, இந்திரியங்களை நீ தடுத்து வைத்திருக்கின்றாய். இது நீ கற்ற கல்வியின் பயன். ஆனால் உனது மனதுள் பற்று இருந்தமையால் தான் போலி வேடதாரியான வல்லவனின் ஏமாற்றுப் பேச்சை உண்மையென நம்பினாய். இந்திரியங்களைத் தடுத்து வைத்திருக்கும் அரசனது மனம் வறுத்த விதைக்கு ஒப்பானதாக இருத்தல் வேண்டும். மனதுள் சிறிதாக ஆசை முளைத்தாலும் அவை சில கணங்களில் விருட்சமாகிவிடும். போருக்கு வந்தவர்கள் எல்லோரும் எதிரிகள் என்ற நினைப்பு வந்தால் இரக்கம்

உண்டாகாது. மன்னா, பலமுறை கடலூர் மன்னனை மன்னித்த வேலூர் மன்னன், முனிவராக வந்திருந்து தன்னைக் கொல்ல அவன் முயன்றதை மன்னிக்கவில்லை. வீரரை அழைத்து அவ்விடத்திலேயே சிரச்சேதம் செய்யும்படி உத்தரவிட்டான். மன்னா, இந்திரியங்களைக் கட்டுப்படுத்தியவனுக்கு ஆசை இருக்கும். அது பரமாத்மாவைத் தரிசித்த பின்பு அகன்றுவிடும். அதன் பின்பு எதிர்காலத்தில் நடப்பவை யாவும் அவனுக்குத் தெரியவரும். இந்தமுறை மன்னித்தால் தனக்கும் நாட்டிற்கும் பேராபத்து உருவாகுமென்று நினைத்தே அவனைக் கொன்றான். மன்னா, அதுபோன்ற ஓர் ஆபத்துத்தான் உன்னை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. நீ வல்லவனுக்கெதிராகப் போர் தொடுக்காவிட்டால் அவன் உனக்கெதிராகப் போர் தொடுப்பான். அதனால் உனக்கும் நாட்டிற்கும் கேடு உண்டாகும்” என்றார் குரு.

யததோ ஹ்யபி கௌந்தேய புருஷஸ்ய விபஸ்சித : ட

இந்திரியாணி ப்ரமாதீனி ஹரந்தி ப்ரஸபம் மன: டட 60

நன்னெறியில் வாழும் உயர்ந்த மனிதர்களையும் கொந்தளிக்கும் இந்திரியங்கள் பலவந்தமாகப் பற்றி இழுத்து விடும். 60

“இந்திரியங்கள் மிகவும் கொடியன. தவவலிமை மிக்க முனிவர்களைக் கூட அவை பற்றிப் பிடித்து தம்மிச்சைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளும். மலைக்குள் மறைந்திருக்கும் தீக்குழம்பு போல இந்திரியங்கள் உடலில்

மறைந்திருந்து கொந்தளித்து மனிதனை ஆட்டிப் படைக்கும் வல்லமை பெற்றன. புலனடக்கந்தான் மனிதனின் உயர்வுக்கும் தாழ்வுக்கும் காரணமாகிறது. அரசன் கத்தி மீது நடப்பவனைப் போல மிகவும் அவதானத்துடன் எந்தவேளையிலும் இருத்தல் வேண்டும். சிறிது தவறினாலும் பெரும் ஆபத்து உண்டாகும்.

“மன்னா, கடலூர் மன்னனுடன் வந்து ஆச்சிரமத்தில் தங்கியவள் கடலூர் முதலமைச்சரின் மகள். அவளைத்தான் கடலூர் மன்னன் திருமணம் செய்யவிருந்தான். பேரழகியான அவளைக் கடலூர் மன்னன் காதலித்தான். தன் உயிரைப்போல நேசித்தான். அவளும் கடலூர் மன்னனைத் தீவிரமாக நேசித்தாள். அவனைக் காணாது ஓரிரு நிமிடங்கள் கூட இருக்கமாட்டாள். கடலூர் மன்னன் பேரழகியான அவள் நம்பிக்கையானவள் எனக்கருதி வேலூர் மன்னனை மயக்குமாறு கூறியிருந்தான். ஆனால் வேலூர் மன்னனைக் கண்ட பின்பு அவளது மனம் வேலூர் மன்னனின் திடமான உடலை இச்சித்தது. அவனது நடத்தையை விரும்பியது. அதனால் அவள் வேலூர் மன்னனுடன் கூடியிருக்கும் போது காமக்கலையின் நுணுக்கங்கள் அனைத்தையும் பிரயோகித்தாள். முன்பு அறியாத ஒரு புதிய சுகம் வேலூர் மன்னனின் உடலுக்கேற்பட்டது. ஒரு கணம் அவன் தடுமாறிவிட்டான். மறுகணம் அவனது மனம் பகவானை எண்ணியது. அந்த எண்ணம் அவனது ஆசையை அழித்துவிட்டது. மன்னா, இந்திரியங்கள் மிகவும் கொடியவை. கட்டுக்கடங்காதவை. அதனால்தான் முதலமைச்சரின் மகள் தனது காதலனை

நேசித்ததை மறந்து வேலூர் மன்னனை விரும்பினாள். வேலூர் மன்னன் தடுமாறியிருந்தால் பெரும் ஆபத்துக்கள் நேர்ந்திருக்கும். அதுபோல இந்திரியங்கள் உன்னைப் பலவந்தமாகப் பற்றிப் பிடித்துள்ளன. அவற்றிலிருந்து விடுபடு” என்றார் குரு.

தானி ஸர்வாணி ஸம்யம்ய யுக்த ஆஸீத மத்பர : ட
வசே ஹி யஸ்யேந்த்ரியாணி தஸ்ய ப்ரக்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா ட ட 61
மனவுறுதி உள்ளவன் இந்திரியங்களை அடக்கி
என்னைப் பரகதியாகக் கொண்டிருக்கிறான். யாருடைய
இந்திரியங்கள் அடக்கப்பட்டு இருக்கின்றனவோ அவர்களுடைய
அறிவு நிலை பெறுகிறது. 61

“மன்னா, துடுப்பாட்டத்தை ரசித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவனுக்கு வேறு எந்தச் சிந்தனையும் இருக்கமாட்டாது. வெளியே நடக்கும் எவையும் அவனுக்குத் தெரிய வராது. அதே போன்றுதான் அரசன் போர் செய்யும் வேளைகளில் இருத்தல் வேண்டும். அதர்மத்தை ஒழித்துத் தர்மத்தைக் காக்கவேண்டுமென்ற எண்ணமே மேலோங்க வேண்டும். அவ்வேளையில் இந்திரிய சுகங்கள் இல்லாமற் போனால்தான் நன்மை உண்டாகும். மன்னா, மனவுறுதி உள்ளவன் இந்திரியங்களை அடக்கிப் பகவானே பரகதியென்று நினைத்து வாழ்வான். அப்படி இந்திரியங்களை அடக்கியவனது அறிவு உறுதி பெறுகிறது. மன்னா, முதலமைச்சரின் மகள் பேரழகி. அவளது பொலிவான அங்கங்கள் காட்சிக்கு வைத்த

பொருட்களைப் போல இருந்தன. மன்னன் அவளது திரண்ட அங்கங்களின் பொலிவைப் பார்த்து அதிசயித்தான். காமசூத்திரத்தைப் பயின்றவள் போல அவள் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தாள். அவள் அந்த நேரம் தனது காதலனை மறந்து வேலூர் மன்னனுடன் கூடியிருக்கவே விரும்பினாள். ஆனால் மன்னனது மனவுறுதி குலையவில்லை. அவன் பகவானை நினைத்தான். பகவான் அவனது கண்களுக்குள் குழந்தையாக நின்றார். அதனால் மன்னன் அவளைக் குழந்தையாகவே நினைத்தான். மன்னா, உனது அறிவு தளம்புகிறது. அது அரசர்களுக்கு அழகல்ல. அதனால் உனக்குப் பெருங்கேடுகள் உண்டாகும்” என்றார் குரு.

த்யாயதோ விஷயான்புமஸ: ஸங்கஸ்தேஷ“பஜாயதே ட
ஸங்காத் ஸஞ்ஜாயதே காம:காமாத்க்ரோதோளபிஜாயதே டட

இந்திரிய விஷயங்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத மனிதனுக்குப் பற்று உண்டாகிறது. பற்று ஆசையாக உருமாறும். பின் அது சினமாக வடிவெடுக்கும். 62

“மன்னா, வல்லவன் எமது நாட்டின் மீது ஆசைப்பட்டான். ஆதனால் படையெடுத்தான். தோல்வியடைந்த தால் தன்னுயிருக்காக மன்றாடினான். மன்னித்து விட்டாய். நாட்டின் மீது வல்லவன் கொண்ட பற்று ஆசையாக மாறி அது கிடைக்காததால் சினமாகித் தங்களுக்கு இந்நிலையை உண்டாக்கியது. ஒன்றின் மீது பற்று வைப்பவன் அது கிடைக்காவிட்டால் கோபங்கொள்வான். அதை அடையத்

தடையாக இருப்போரைக் கொல்லவும் துணிவான். இது மனித இயல்பு. மன்னா, வேலூர் அரசன் கடலூர் அரசனைச் சிரச்சேதம் செய்துவிட்டு முதலமைச்சரின் மகளுக்கு முடிசூட்டி வைத்தான். அதனால் அவள் திருப்தியடையவில்லை. வேலூர் மன்னன் மீது கொண்ட மோகத்தால் அடிக்கடி வேலூருக்கு வந்து காமமிகுதியுடன் காதல் கதைகள் பேசுவாள். இதை விரும்பாத வேலூர் மன்னன் எல்லைப்படை வீரர்களை அழைத்து; “கடலூர் அரசியை நாட்டினுள் அனுமதிக்க வேண்டாம்” என்று கட்டளையிட்டான். அதன் பின்பு பலமுறை அவள் வேலூருக்குள் நுழைய முயற்சித்தாள். அவளைப் படைவீரர்கள் தடுத்துத் திருப்பி அனுப்பினர். அதனால் கோபங் கொண்ட அவள் வேலூர் மீது சினங்கொண்டு படையெடுக்கத் தயாரானாள். மன்னா, இந்திரியங்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாதவர்களுக்கு முதலில் பற்றுண்டாகும். அந்தப் பற்று ஆசையாகி அவாவாக மாறும். பின் பேராசையாகும். பேராசை கொண்டவர்கள் அது நிறைவேறாவிட்டால் கோபப்படுவார்கள். வல்லவன் தற்பொழுது உன்னைக் கொன்றால்தான் தான் நாட்டை ஆளலாம் என்று பேராசைப்படுகிறான். அதனால் அவன் சினத்துடன் இருக்கிறான். அவனை அடக்க வேண்டியது உனது கடன்” என்றார் குரு.

க்ரோதாத்தவதி ஸம்மோஹ: ஸம்மோஹாத்ஸ்ம்ருதிவிப்ரம : ட
ஸ்ம்ருதிப்ரம்சாதுத்திநாசோ புத்திநாசாதுப்ரணச்யதி ட ட 63

சினத்தால் மனக்குழப்பமும், மனக்குழப்பத்தால் ஞாபகமின்மையும், ஞாபகமின்மையால் புத்தி நாசமும், புத்தி நாசத்தால் அழிவும் உண்டாகும்.

குரு சொன்னதைக் கேட்டதும் மன்னான மதனகுரியனுக்கு அடக்க முடியாத கோபம் வந்தது; “குருவே, வல்லவனை விரைவில் கொண்டு நாட்டைக் கைப்பற்றுவேன்” என முழங்கினான்.

“மன்னா, எந்த வேளையிலும் சினம் கொள்ளல் கூடாது. முன்பு போர்த் தர்மத்தை மறந்ததால் நாட்டை இழந்தாய். இப்பொழுது காரணமின்றிக் கோபப்படுகிறாய். சினம் நாசத்தை உண்டாக்கும். நாசம் உன்னையே அழிக்கும். சினம் கொள்வோன் நன்மை தீமைகளை ஆராய மாட்டான். அதனால் விவேகம் அழிந்துவிடும். சினம் மனதைத் தீயாக எரிக்கும் தன்மை வாய்ந்தது. ஒருவனின் எண்ணங்கள் எப்படி இருக்கின்றனவோ அப்படியே செயல்களும் இருக்கும். நல்ல அமைதி குடிகொண்ட மனதினால்தான் நல்லவற்றைச் சிந்திக்க முடியும். சிந்தனை தான் செயல். ஆகவே கோபம் கொள்ளாது அமைதியாகச் சிந்தித்து முடிவெடு. மன்னா, உன்னைப் போலச் சினத்துடன் வேலூருக்கெதிராகப் போர் தொடுக்க ஆயத்தம் செய்தாள் கடலூர் அரசி. அதையறிந்த முதலமைச்சரான தந்தை சொன்னார்; “மகளே, வேலூர் அரசனை எமது அயல்நாடுகள் அனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்து தாக்கினாலும் வெல்லமுடியாது. வேலூர் மன்னனின் படைவீரர்கள் ஒருமணி நேரத்துள் எமது நாட்டைக் கைப்பற்றிவிடுவர். நீ காரணமின்றி

வேலூர் மன்னன் மீது பகை பாராட்டுகிறாய். தெளிந்த மனதுடன் நான் சொல்வதைச் சிந்தித்துப்பார். நீ மனங்குழம்பியிருக்கிறாய். தேவையில்லாத பகையால் மனக்குழப்பமும், மனக்குழப்பத்தால் ஞாபகமின்மையும், ஞாபகமின்மையால் புத்தி நாசமும், புத்தி நாசத்தால் அழிவும் உண்டாகும்” என்று பெரியவர்கள் கூறியுள்ளனர். உனது புத்தி நாசமடைந்துவிட்டது. அதனால் அழியப்போகிறாய். வேலூர் மன்னன் படையெடுக்கும் நாடுகளின் அரசர்களைச் சிரச்சேதம் செய்வான். அவன் ஈவுஇரக்கம் பார்க்காதவன். உன்னைப் பெண்ணென்று பார்க்கான். எதிரியென்றே நினைப்பான்” என்றார். மன்னா, நீயும் வேலூர் மன்னனைப் போல இருந்தாற்றான் மக்கள் நிம்மதியாக வாழ்வர்” என்றார் குரு.

ராகத்வேஷவியுக்கதைஸ்து விஷயானிந்திரியைஸ்சரன் ட
ஆத்மவச்யைர்விதேயாத்மா ப்ரஸாதமதிகச்சதி ட ட 64
மனதைக் கட்டுப்படுத்தி அதை ஆள்பவன் மனவேந்தன் ஆவான். அவன் விருப்பு வெறுப்பற்றவன்; ஆத்ம வசப்பட்டவன்; இந்திரியங்களால் விசயங்களில் உலவுகின்றவன்; அவன் மனத்தெளிவு அடைந்தவன். 64

“இந்திரியங்கள் இன்பத்தை மட்டும் தேடியலையும் இயல்புடையன. இதனால் பொறிகள் அவாவுடன் தம் இச்சையைத் தீர்க்க முயலும். மனதை அடக்கியாள்பவன் மனவேந்தன். கருடனைக் கண்டதும் பகவானைக் காண்பதும்,

நீறு அணிந்தவுடன் சிவசமாதியடைவதும், பகவானின் நாமத்தைக் கேட்டதும் பரவச நிலையடைவதும் மனவேந்தனின் இயல்புகளாகும். மனவேந்தன் மனதைக் கட்டியாவதால் அவன் பற்றுக்களை அழித்தவனாகிறான். இந்திரியங்கள் அவனுக்குக் கேடு செய்யமாட்டாது. மன்னா, நாட்டையாள்பவன் தனது மனதையும் ஆளவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கேடு தான் உண்டாகும். மன்னா, எப்போதும் அரசன் மனவேந்தனாக இருத்தல் வேண்டும். பற்றுப் பாசங்களுக்குட்பட்டவனால் நாட்டை நெறிதவறாது ஆளமுடியாது. நாட்டையாள்வது பெரியகாரியமல்ல. தனது மனதை ஆள்வதே பெரிய காரியமாகும். கடலூர் அரசி முதலமைச்சரின் பேச்சைக் கேட்கவில்லை. முப்படைத் தளபதிகளையும் அழைத்துப் போர் செய்வதற்கான ஆயத்தங்களில் ஈடுபடுமாறு கட்டளையிட்டாள். அதன் பின் முப்படைத் தளபதிகளும் கூடியாராய்ந்தனர். அவர்களுள் எவருக்கும் போர் செய்ய விருப்பமில்லை. குதிரைப்படைத் தளபதி விஜயன் மிகுந்த தீரன். அவன் தனக்குள் ஒரு திட்டத்தை வகுத்தான். அதன்படி அரசி அவனைப் பூந்தோட்டத்தில் சந்தித்தாள். படைவீரர்களில் பெரும்பாலானவர்களுக்கு யுத்தம் செய்ய விருப்பமில்லை. அதனால் குதிரைப்படைத் தளபதியோடு சேர்ந்து கொண்டனர். அரசி வந்ததும் அவளைக் கைது செய்து மறைவிடம் ஒன்றிற்குக் கொண்டு சென்று அவளைக் கொன்று புதைத்தனர். மன்னா, அரசன் மனதைக் கட்டுப்படுத்தி அதைத் தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருத்தல் வேண்டும். இல்லாவிட்டால்

உயிரைக்கூட இழக்க வேண்டிய நிலை உண்டாகும். அதனால் மனதைக் கட்டுப்படுத்து” என்றார் குரு.

ப்ரஸாதே ஸர்வது:கானாம் ஹானிரஸ்யோபஜாயதே ட

ப்ரஸன்னசேதஸோ ஹ்யாசு புத்தி: யர்யவதிஷ்டதே ட ட 65

மன அமைதியுடையவனின் அறிவு ஆத்ம சொரூபத்தில் நிலைத்திருப்பதால் அவனுக்கு ஏற்படும் துன்பங்கள் யாவும் அழிந்துவிடும். 65

“மன்னா, ஆராய்ந்து முடிவெடுத்தல் வேண்டும். அல்லது பிறர் சொல்வதில் உண்மை உண்டா என்று சிந்தித்துப் பார்த்தல் வேண்டும். நாட்டை ஆள்பவன் தனது மனதை ஆத்ம சொரூபத்தில் நிலைத்திருக்கச் செய்தல் வேண்டும். ஆத்ம சொரூபத்தில் நிலைத்திருப்பவனின் அறிவு தெளிவடைந்திருப்பதால் உலகில் நடைபெறும் நன்மை தீமைகள் பற்றி எளிதில் புரிந்து கொள்வான். அன்று நீ மனங் குழம்பியமையால்தான் வல்லவனின் நிலையைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. எனவே மனதை ஆத்ம சொரூபப்படுத்து. அதற்குச் சில காலம் தேவைப்படும் நீரைப் பனிக்கட்டியாக்க வேண்டுமானால் குளிர்சாதனப் பெட்டிக்குள் சிலமணி நேரம் வைத்தல் வேண்டும். ஆகவே அமைதியாக இருந்து நாட்டைப் பற்றிச் சிந்தி. மன்னா, மன அமைதியுடையவன் பரபரப்படையாமல், சினம் கொள்ளாமல், ஆரவாரமின்றியிருந்து நாட்டின் நிலையைப் பற்றி ஆராய்வான். அவன் தன்னைப் பற்றி முழுமையாக அறிந்திருப்பதோடு எதிரியைப் பற்றியும்

பூரணமாகத் தெரிந்து வைத்திருப்பான். மன்னா, எதிரிகளைப் பற்றி ஒருவன் நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். கடலூர் மன்னன் முதலமைச்சரின் மகளைப் பற்றி எதுவும் தெரிந்திருக்கவில்லை. அவள் புலவன் ஒருவனைக் காதலித்தாள். அவனுடன் உறவும் கொண்டிருந்தாள். ஒரு நாள் அமைச்சரின் வீட்டிற்கு மாறுவேடத்தில் சென்ற கடலூர் மன்னன் அவளைக் கண்டு மோகமுற்றான். அவளை முழுமையாக நம்பினான். ஏழைப்புலவனைத் திருமணம் செய்தால் எந்த இன்பத்தையும் அடையமுடியாது என்று எண்ணிய முதலமைச்சரின் மகள், கடலூர் அரசனை விரும்பினாள். கடலூர் அரசன் தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களையும் அறியவில்லை. அதனாற்றான் அவனுக்கு அந்நிலை ஏற்பட்டது. மன்னா, மன அமைதியை உண்டாக்கு. மன அமைதியுள்ளவனின் அறிவு ஆத்ம சொருபத்தில் நிலைத்திருப்பதால் அவனுக்கு எந்தத் துன்பமும் ஏற்படாது” என்றார் குரு.

நாஸ்தி புத்திரயுக்தஸ்ய ந சாயுக்தஸ்ய பாவனா ட

ந சாபாவயத: சாந்திரசாந்தஸ்ய குத: ஸுகம் ட ட 66

அடங்காத மனதையுடையவனுக்கு ஆத்ம போதமில்லை, ஆத்ம பாவனையும் இல்லை. ஆத்ம தியானம் இல்லாதவனின் மனம் ஒரு போதும் சாந்தியடையமாட்டாது. மனச்சாந்தி இல்லாதவனுக்கு இன்பம் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை. 66

“மன்னா, மனம் அலைபாயும் தன்மை கொண்டது. அதைக் கட்டுப்படுத்தாவிட்டால் பல்வேறு விதமான துன்பங்கள் உண்டாகும். உனது மனம் ஒரு கணம்

தடுமாறியதால் எத்தனை துன்பங்கள் வந்தன. எத்தனை நஷ்டங்கள் வந்தன. பூமிக்குள் இருக்கும் பெறுமதியான இரத்தினங்களைத் தோண்டி எடுப்பவன் அதை வெட்டிச் சுத்தப்படுத்தினால் தான் அதன் பெறுமதியை உணர்ந்துகொள்ள முடியும். இரத்தினத்தைப் போன்ற மனத்தைத் தியானம் மூலம் சுத்தப்படுத்தினால்தான் ஆத்ம சொரூப நிலையைப் பெறலாம். மன்னா, கடலூர் அரசியைக் கொண்டு கடலூரைக் கைப்பற்றிய விஜயன், நல்லெண்ண விஜயமொன்றை மேற்கொண்டு வேலூருக்குச் சென்றான். மன்னா, கடலூர் மன்னனான விஜயன் அறிவாளி. அடங்காத மனத்தையுடையவனுக்கு ஆத்மபோதமும் இல்லை. ஆத்ம பாவனையும் இல்லை. அதனால் என்றும் ஆத்ம தியானம் ஏற்படமாட்டாது என்று அவன் உணர்ந்தான். பேரரசனான வேலூர் மன்னனைப் பகைத்தால் நிம்மதியாக வாழமுடியாது என்றும் உணர்ந்தவன். அதனாற்றான் அவன் வேலூருக்குச் சென்றான். விஜயனின் நல்லெண்ணங்களை உணர்ந்து கொண்ட வேலூர் மன்னன் அவனுக்குத் தேவையான உதவிகள் அனைத்தையும் செய்தான். மானியங்களை அதிகரித்தான். கடலூர் மக்கள் மகிழ்வுடன் வாழ்ந்தனர். மன்னா, மனதில் உள்ள துன்பங்களை அகற்று. அதனால் இன்பம் பெறுவாய்” என்றார் குரு.

இந்திரியாணாம் ஹிசரதாம் யன்மனோளனுவிதீயதே ட

ததஸ்ய ஹரதி ப்ரக்ஞாம் வாயுர்நாவமிவாம்பஸி ட ட 67

நீரின் மேல் நிற்கும் கப்பலைக் காற்று தன்போக்கிற்கேற்பத் தள்ளிச் செல்வது போல இந்திரியங்களை மனது தனது விருப்பத்திற்கேற்றபடி செயற்பட வைத்து அவனது விவேகத்தை அரிக்கும். 67

“நங்கூரமிடப்படாத பெரிய கப்பல் சிறிய காற்றிற்கும் தள்ளாண்டு செல்லும். இதே போன்றது தான் மனது. சிறிய சிறிய ஆசைகளுக்குட்பட்டு மனம் தடுமாறும். இந்திரிய சுகங்கள் மதுவைப் போன்றவை. மதுவைக் குடிக்கக் குடிக்க இன்பம் உண்டாகும். அதைப் பழகிவிட்டால் பல்வேறு விதமான துன்பங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வந்து சேர்ந்துவிடும். இந்திரிய சுகத்தை விரும்புகின்றவன் தனது பெருமை, புகழ், பொருள் யாவற்றையும் இழந்து துன்பப்படுவான். எனவே உனது இந்தியங்களை அடக்கு. மன்னா, பாலையூர் மன்னன் கலாரசிகப்பிரியன். அவன் சிறந்த காவிங்களை இயற்றும் புலவர்களுக்கும், அழகிய பெண்களுக்கும், உற்றார் உறவினர் நண்பர்களுக்கும் அவர்கள் கேட்கும் அத்தனை பொருட்களையும் கொடுப்பான். ஒருமுறை ஊரின் நடுவேயுள்ள நகர் ஒன்றில் பெரியதொரு முத்தமிழ் விழாவைப் புலவர் ஒருவர் ஏற்பாடு செய்திருந்தார். அவ்விழாவிற்குச் சென்ற மன்னனைப் புலவரும் தளபதியுமாகச் சேர்ந்து கைது செய்ய முயன்றனர். ஆனால் அரசன் தப்பிவிட்டபோதும் தளபதி நாட்டைப் பிடித்துவிட்டான். மன்னா, இந்திரியங்கள் மனதைத் தமக்கேற்றபடி செயற்படுத்தும். அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தா விட்டால் விவேகம் அழிந்துவிடும். விவேகத்தை மெல்லமெல்ல

அரித்து முற்றாக அழிக்கும் சக்தி இந்திரியங்களுக்கு உண்டு. பாலையூர் மன்னன் இரக்கம் மிக்கவன். அதனால் தான் ஏழை எளியவர்கள், புலவர்கள், நண்பர்கள் மீது இரக்கப்பட்டான். இந்திரியங்களைக் கட்டுப்படுத்தாததால் துன்பப்பட்டான். அதுபோல நீயும் வல்லவன் மீது காரணமின்றி இரக்கம் காட்டுகிறாய். இது நல்லதல்ல” என்றார் குரு.

தஸ்மாத் யஸ்ய மஹாபாஹோ நிக்ருஹீதானி ஸ்வச: ட
இந்திரியாணீந்திரியார்த்தேப்யஸ் தஸ்யப்ரக்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா டட68
ஆகையால், தேள்வலியுள்ளவனே, யாருடைய பொறிகள் புலன்களில் இருந்து பிரிக்கப்படுகின்றனவோ அவனது அறிவு மிகவும் உறுதியானது. 68

“மன்னா, இந்திரியங்கள் உலகிலுள்ள பொருட்களைப் போகத்திற்குரியனவென்று எண்ணுவதாலேயே துன்பங்கள் உண்டாகின்றன. மனஅமைதியுடையவன் எதையும் போகப் பொருளாக எண்ணமாட்டான். வானுலக மங்கையைப் போன்ற ஒருத்தி ஒருவன் முன் தோன்றி நடனமாடினால். அவன் அவளைப் பெண்ணாகக் கருதாமல் தெய்வமாகக் கருதினால், அவனது மனம் சமாதி நிலையை அடைந்துவிடும். அவனது பொறிகள் புலன்களிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டுவிடும். புலன்களால் வரும் ஆசைகளை விலக்கியவனே ஈஸ்வர ஞானம் பெற்றவன். அவன்தான் நாட்டையாளும் தகுதி உள்ளவன். மன்னா, பாலையூர் மன்னனை முத்தமிழ் விழாவிற்ருச் செல்லவேண்டாம் என்று முதலமைச்சர் தடுத்தார். அதை அறிந்த புலவர் அழகான

ஒரு பெண்ணின் தலைமையில் பல அழகிய பெண்களைத் தேவ மாதுகள் போல உடைஅணிவித்து மேளதாளங்களுடன் முத்தமிழ் விழா அழைப்பிதழைக் கொடுத்து அனுப்பினார். அந்தப் பெண்களின் மயக்கு வார்த்தைகளில் மோகமுற்ற மன்னன் விழாவிற்குச் சென்றான். மன்னா, யாருடைய பொறிகள் புலன்களில் இருந்து பிரிக்கப்படுகின்றனவோ அவனது அறிவு மிகவும் உறுதியடையும். உனது அறிவு புலன்களின் வசப்பட்டுள்ளது. அதனாற்றான் நீ பற்றுக்களுக்குட்பட்டுள்ளாய். பற்றுக்களிலிருந்து விடுபடாவிட்டால் துயரங்கள் தொடர்ந்து வந்து நிம்மதியைக் குலைக்கும்” என்றார் குரு.

யா நிசா ஸர்வபூதானாம் தஸ்யாம் ஜாகர்தி ஸம்யமீ ட
யஸ்யாம் ஜாகர்தி பூதானி ஸா நிசா பச்யதோ முனே : டட 69
உயிர்கள் அனைத்தும் அடங்கியிருக்கும் வேளையான இரவில் யோகி விழித்திருக்கிறான். உயிர்கள் துய்ந்துணரும் போது தத்துவ ஞானிக்கு இரவாகும். 69

“மன்னா, உயிர்கள் ஆழ்ந்து உறங்கும் போது ஞானி விழித்திருப்பான். உயிர்கள் இன்பங்களை அனுபவிக்கும் போது ஞானி தூங்குவான். இது போலத்தான் அரசனும் இருத்தல் வேண்டும். இதன் காரணமாகத்தான் அரசர்கள் இரவில் மாறுவேடம் பூண்டு நாட்டு நடப்புக்களை அறிந்து கொள்கிறார்கள். இந்திரியங்களை வென்றவனுக்கு உலகக் காட்சிகள் தெரியாது. அரசனுக்கு நண்பன், பகைவன், உற்றார், உறவினர் என்ற பாகுபாடு இருக்கக்கூடாது. பற்றுடன் பார்த்தால்

பாசம் பொங்கும். தூய்மையான மனதுடன் பார்த்தால் அவர்கள் நாட்டு மக்களாகத் தோன்றுவர். எல்லா ஜீவன்களையும் ஒன்றாகக் கருதி அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்து மகிழ்பவன் தான் அரசன். மன்னா, பெரும்பாலான அரசர்கள் பாகுபாடுகள் காட்டுவதில்லை. சிலர்மட்டும் இந்திரியங்களில் மனதை ஈடுபடுத்துகின்றனர். நல்லதொரு அரசன் இரவில் உயிர்கள் தூங்கும் போது விழித்திருப்பான். பகலில் உயிர்கள் கருமமாற்றும்போது அதை இரவாகக் கருதுவான். பகலையும் இரவையும் இந்திரிய போகங்களுக்காகப் பயன்படுத்தியதால் தான் பாலையூர் மன்னன் நாட்டை இழந்தான். மன்னா, ஒருமுறை இரவில் மாறுவேடமணிந்து சென்று எமது நாட்டைப் பார். உனக்கு நடப்பவை யாவும் விளங்கும்” என்றார் குரு”.

ஆயூர்யமாணமசலப்ரதிஷ்டம் ஸமுத்ரமாப: ப்ரவிசந்தி யத்வத்
L

தத்வத்காமா யம் ப்ரவிசந்தி ஸர்வே ஸ சாந்திமாப்னோதி ந காமகாமீ டட
70

ஆர்ப்பரித்துச் செல்லும் காட்டாறுகள்
அசைவற்றிருக்கும் கடலுள் சென்று அடங்குவது போல
ஆசைகள் அனைத்தும் எம்முனிவன் பால் சென்று
ஒடுங்குகின்றனவோ அவனே சாந்தியடைகிறான். ஆசையுள்ளவன்
சாந்தியடையமாட்டான். 70

“மன்னா, மலைகளிலிருந்து உற்பத்தியாகி
ஆர்ப்பரித்துப் பாய்ந்து செல்லும் ஆறுகள் கடலை அடைந்ததும்
தம் நிலையை இழக்கின்றன. காட்டாறு போன்றது ஆசைகள்.

இவ் ஆசைகள் ஒடுங்கினால் அவன் மனச்சாந்தியைப் பெறுவான். இதேபோல நாட்டையாளும் மன்னனின் உள்ளத்திலேதான் மக்களின் உணர்வுகள் கலந்து ஆறுதல் பெறல்வேண்டும். மக்களின் ஆர்ப்பரிக்கும் உணர்வுகளைப் புரிந்து அவர்களுக்குச் சாந்தியளிக்காதவன் மன்னனாக இருக்க முடியாது. மன்னா, பாலையூர் மன்னன் உண்மையான நிலையைப் புரியாது ஆடம்பரங்களுக்கே மதிப்பளித்து வந்தான். அவன் மக்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளாது நடந்தமையால்தான் பதவியை இழக்க நேர்ந்தது. ஆசைகள் கட்டாறுகளைப் போல மனதுள் ஆர்ப்பரிக்கும். காட்டாறுகள் ஆர்ப்பரித்த போதும் கடலை அடைந்தால் அவற்றின் ஆர்ப்பரிப்புக்கள் யாவும் அற்றுப் போய்விடும். அதுபோல ஆசைகள் அனைத்தும் முனிவனைப் போல வாழும் அரசனின் மனதில் அடங்கியிருத்தல் வேண்டும். பற்றுக்களை அகற்றிவிட்டு எமது மக்கள் படும் துன்பங்களை ஒருகணம் நினைத்துப்பார். யாவும் புரியும்” என்றார் குரு.

விஹாய காமான் ய: ஸர்வான் புமாம்ஸ்சரதி நிஸ்ப்ருஹ: ட
நிர்மமோ நிரஹங்கார: ஸ சாந்திமதிகச்சதி டட 71

எவன் ஆசைகளை அறவே அகற்றி, பற்றுற்று நான், எனது என்ற அகங்காரமும் மமகாரமும் இன்றி வாழ்கிறானோ அவன் சாந்தியடைகிறான். 71

“மன்னா, ஆசைகள் அல்லாதவன் ஈஸ்வரனின் திருவிளையாடல் என்று நினைப்பான். நான் எனது என்ற

எண்ணம் அவனது மனதில் எழுதாது. போர்க்களத்தில் வல்லவனைக் கொல்லும்படி கூறினேன். நீ, எனக்குப் புத்திமதி கூற இவன் யார்?" என்ற அகங்காரத்தாலும்; எனது ஆட்சிப் பொறுப்பில் தலையிட இவனுக்கு என்ன உரிமை இருக்கின்றது? என்ற மமகாரத்தாலும் எனது வார்த்தைகளை அவமதித்தாய். அதனால்தான் நீ மனச்சாந்தியின்றித் தவிர்க்கிறாய். தயவு செய்து அகங்காரத்தையும் மமகாரத்தையும் அகற்று" என்றார் குரு.

ஏஷா ப்ராஹ்மீ ஸ்திதி: பார்த்த நைநாம் பப்ராப்ய விமுஹ்பதி ட ட
ஸ்தித்வாளஸ்யாமந்தகாலேளபி ப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருச்சதி ட ட

பார்த்தா, இந்நிலையைப் பிரம்ம நிலைபேறு என்பர். பிரம்ம நிலைபேறு அடைந்தவனுக்கு மோகமில்லை; இறுதிக்காலத்திலாவது இதில் நிலைத்திருப்பவன் பிரம்ம நிர்வாண நிலையை அடைவான். 72

“மன்னா, ஒரு பிச்சைக்காரன் தான் வாழும் நாட்டிற்குத் தான் அரசனாவதாகக்கனாக் கண்டு மகிழ்வடைகிறான். அவன் விழித்த பின்பு அது கனவென்று நினைத்துச் சோர்வடைகிறான். பின் முன்பு போல பிச்சை எடுக்கச் செல்கிறான். கனவுக்கும் நனவுக்குமேற்பட்ட நிலையைப் ‘பிரம்ம நிர்வாணம்’ என்று சொல்வார்கள்”.

“ஓர் இளவரசனுக்குப் பொறுப்புக்கள் எவையும் இராது. ஆனால் முடிசூடியதும் பொறுப்புக்கள் பலவும் வந்துவிடும். அதனால் அவன் தனது முன்னைய நிலையை

மாற்றிவிடுவான். இளமையில் இந்திரியங்களால் உண்டான சகல இன்பங்களையும் அனுபவித்த அவன் பொறுப்புள்ளவனானதும் பொதுமக்களின் சேவையைத் தனது இன்பமாகக் கருதிச் செயற்படல் வேண்டும். வேறு எவையும் அவனுக்கு இன்பந்தரக்கூடாது. மக்களுக்குச் சேவை செய்வதைத் தவிர அவனுக்கு வேறு இன்பங்கள் இருக்கக் கூடாது. இறுதி நேரத்திலாவது இதை நீ உணரல் வேண்டும். வல்லவனை விடுதலை செய்தபின்பாவது சிந்தித்திருந்தால் இந்நிலை உனக்கு உருவாகியிராது. இன்னும் சிந்திக்கலாம்” என்றார் குரு.

இதி ஸ்ரீமத்பகவத்கிதாஸு“பநிஷத்ஸு”ப்ரஹ்மவித்யாயாம்
யோகசாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஸ்ணார்ஜுனஸம்வாதே
ஸாங்க்யயோகோ நாம் த்விதீயோளத்யாய: ட்ட

மூன்றாம் அத்தியாயம்

கர்ம யோகம்.

அர்ஜுன சொன்னது

ஜ்யாயஸீ சேத்கர்மணஸ்தே மதா புத்திரீஜனார்தன ட

தத்கிம் கர்மணி கோரே மாம் நியோஜயஸி கேசவ ட்ட 1

ஜநார்த்தனா, கர்மத்திலும் பார்க்க ஞானம்

சிறந்ததென்பது உமது கருத்தாயின், என்னை ஏன்

கொடுமைகளைச் செய்யும்படி கூறுகிறீர்கள்? 1

“குருவே, இளமைக்காலத்தில் கர்மத்தைச் செய்யுமாறு வற்புறுத்திக்கூறி, நான் அவற்றைச் செய்யும் போதெல்லாம் என்னைப் பாராட்டி உற்சாகப்படுத்திய தாங்கள், இன்று கொலை செய்யும்படி கூறுகிறீர்கள். யோகம் என்பது உயிர்களைக் காத்தல் அல்லவா? அவற்றின் மீது அன்பு காட்டுதல் அல்லவா...? முன்பு அந்த எண்ணத்தை மனதில் உருவாக்கி அதை நிலைபெறச் செய்த நீங்கள் இப்படிக்கூறலாமா...?” என்று கேட்டான் மதனசூரியன்.

மன்னா, கர்மத்தைப் பற்றின்றிச் செய்வது தான் யோகமாகும். முன்பு உனக்கு இருந்த கர்மங்கள் சிறியவையென்று நீ நினைக்கிறாய். அப்படியல்ல. கர்மங்கள் யாவும் சமனானவை. அதைப் பார்ப்பவர்கள் தான் உயர்த்தித் தாழ்த்திப் பார்க்கிறார்கள். திருநெல்வேலி நாட்டை மதனகோபாலன் ஆண்டபோது குமரன் என்ற குடிமகனொருவன் அடிக்கடி மக்களைத் தண்டித்தான். சிலரைக் கொலையும் செய்தான். அவனைக் கைது செய்யுமாறு மதனகோபாலன் உத்தரவிட்ட போதும் அவனைக் கைது செய்ய வீரர்களால் முடியவில்லை. அதனால் மன்னன் அவனுக்கு மரண தண்டனை விதித்தான். அவனைப் பிணமாகவோ அல்லது உயிருடனோ கொண்டுவந்து கொடுப்பவர்களுக்குச் சன்மானம் வழங்கப்படும் என்று முரசறிவித்தான். காலம் கடந்ததே தவிர அவன் கைது செய்யப்படவில்லை. இந்நிலையில் அரசன் நோய்வாய்ப்பட்டான். அவனுக்குப் பிள்ளைகள் இல்லாமையால் அரசகுருவை அழைத்து, “யாருக்கு முடிசூட்டலாம்” என்று கேட்டான். அரச

குரு “குமரனுக்கு முடிசூட்டுங்கள் அரசே” என்றார். “மன்னா, திருநெல்வேலியின் அரசர் வயோதிபம் அடைந்தமையால் நாட்டில் சட்டம் பேணப்படவில்லை. அதனால் குமரன் நாட்டில் நடக்கும் தீமைகளை அடக்கவே அப்படி நடந்துகொண்டான். அதை மக்களும் ஏற்றுக் கொண்டனர். மதனகோபாலனைப் போலவே நீயும் இருக்கிறாய். அரசன் கர்மயோகியாக இருந்து செய்யும் செயல்கள் யாவும் தர்மத்தை மீறாதவை என்பதைப் புரிந்து கொள்” என்றார் குரு.

வ்யாமிச்ரேணேவ வாக்க்யேன புத்திம் மோஹயஸீவ மே ட
 ததேகம் வத நிஸ்சித்ய யேன ச்ரேயோளஹமாப்னுயாம் டட
 2

ஒன்றுக்கொன்று முரணான வார்த்தைகளைக் கூறி என்னைக் குழப்புக்கிறீர்கள். எனது மனக்குழப்பம் நீங்குவதற்கான வழியொன்றை உறுதிபடக் கூறுங்கள். 2

தான் உபதேசித்த ஆத்ம தத்துவத்தையும், யோகநிலையையும் மதனசூரியன் மனக்குழப்பத்தால் தவறாகப் புரிந்துகொண்டான் என்று குரு நினைத்தார். எனினும் தனது குரு தனக்குக் கேடு வரக்கூடிய வார்த்தைகளைச் சொல்லமாட்டார் என்ற நம்பிக்கை அவனுக்கு இருப்பது அவனது வார்த்தைகளிலிருந்து அவருக்குப் புரிந்தது. அதனால் குரு சொன்னார்; “மன்னா, நீ மனக்குழப்பத்திலிருக்கிறாய். மனம் குழம்பியவன் உண்மையை உணர்ந்து கொள்ளமாட்டான். மன்னா, மதனகோபாலனுக்குக் குரு குமரனை அரசனாக்கும்படி

கூறியதும் கடுங்கோபம் உண்டானது; “குருவே, இதென்ன பேச்சு. நாட்டில் கொலையும் கொள்ளையும் செய்து மக்களைத் துன்புறுத்தும் ஒருவனுக்கு அரசரிமையைக் கொடுக்கும்படி கூறுகிறீர்கள். வேறு யாராவது சொல்லியிருந்தால் அவரைச் சிரச்சேதம் செய்திருப்பேன். மன்னா, குரு சொன்னார்; “குமரன் எந்தத் தீமையும் யாருக்கும் செய்யவில்லை. நாட்டில் சட்டம் தளர்ந்திருந்த வேளையில் குழப்பம் செய்தோரைத் தண்டித்தானே தவிர அவன் குழப்பம் செய்யவில்லை. அப்படிக் குழப்பம் செய்ததாக யாராவது முறையிட்டார்களா...? இல்லையே. குமரன் யோக நிஷ்டனாக இருந்தே கர்மம் செய்தான். நாடு இன்றுள்ள நிலையில் அவன் தான் அரசனாகத் தகுதியுள்ளவன்” என்றார். மன்னா, சமநிலைப்பட்ட மனிதனுக்குப் பற்றுப் பாசங்கள் இருக்கமாட்டாது. அவன் எல்லாவற்றையும் சமநிலைப்பட்ட மனதால் நோக்குவான். மனக்குழப்பமுடையோருக்கு நல்லவை யாவும் தீயவையாகத் தெரியும். அதனால் மனதைச் சமநிலைப்படுத்து, யாவும் உனக்குப் புரியும்” என்றார் குரு.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

லோகேளஸ்மின்த்விவிதா நிஷ்டா புரா ப்ரோக்தா மயானக ட
 ஞானயோகேன ஸாங்க்யானாம் கர்மயோகேன யோகினாம் ட ட 3

பாவங்களற்றவனே, ஞான யோகத்தைப் பற்றியும், கர்ம யோகத்தைப் பற்றியும் முன்பு உனக்கு விபரமாகக் கூறியிருக்கிறேன். தெளிந்த அறிவுடையோர் ஆத்ம சொருபத்தை

உணர்ந்து கொள்வார்கள். இது ஞானயோகம்.
கர்மனுஷ்டாகங்களை முறையாகச் செய்தல் கர்மயோகமாகும். 3

“மன்னா, உனது பேச்சிலிருந்து நீ மிகவும் குழம்பியிருக்கின்றாய் என்று எனக்குப் புரிகிறது. அத்துடன் எனது பேச்சில் முரண்பாடு இருப்பதாகவும் உணர்கிறாய். தெளிந்த அறிவும் மனவுறுதியுமுடையவர்கள் ஆத்ம சொரூபத்தை உணர்ந்துகொள்ளும் தன்மை வாய்ந்தவர்கள். இதை ஞானயோகம் என்று சொன்னேன். கர்மானுஷ்டானங்களை முறைப்படி செய்து ஆத்ம சொரூபத்தை அறிவது கர்மயோகம். இரண்டு முறைகளும் ஒன்றைப் பற்றி அதாவது ஆத்மசொரூபத்தை அறியும் முறையைப் பற்றியே கூறுகின்றன. மன்னா, ஞானயோகத்தைப் பற்றியும் கர்மயோகத்தைப் பற்றியும் உனக்கு நான் உபதேசித்துள்ளேன். நீ மனங்குழம்பியதால் அவற்றை நினைத்தும் உனக்குப் புரியாதிருக்கிறது. மன்னா, முதலில் வெகுண்டெழுந்த மதனகோபாலன் பின் மனம் தெளிவடைந்து ஆத்ம சொரூப நிலையை அடைந்தான். இந்த நிலையை அடைதல் ஞானயோகமாகும். பற்றற்றுக் கருமமாற்றுதல் கர்மயோகமாகும். பற்றற்றுக் கடமையாற்றுவவன் கர்மயோகத்தினூடாக ஞானயோகத்தை அடைகிறான். மன்னா, குமரன் பற்றற்றுக் கர்மமாற்றிய ஞானவான் என்பதை குரு விபரமாகக் கூறிய பின்பு தான் மன்னன் உணர்ந்து கொண்டான். நீ மதனகோபாலனைப் போல மனம் குழம்பியிருக்கிறாய். மன அமைதியுடன் இருந்து சிந்தித்துப் பார் யாவும் புரியும்” என்றார் குரு.

ந கர்மணாமனாரம்பாந்நைஷ்கர்ம்யம் பருஷோளச்னுதே ட
ந ச ஸந்யஸனாதேவ ஸித்திம் ஸமதிகச்சதி டட 4

புருஷன் கர்மங்களை நிறைவாகச்
செய்யாமையால் கர்மாதீதத்தை அடைவதில்லை. அது வெறும்
சந்நியாசத்தைக் கைக்கொள்வதன் மூலம் நிறைநிலை
பெறுவதுமில்லை. 4

“மன்னா கர்மத்தின் மூலமே மனிதன்
முதிர்ச்சியடைய முடியும். முதிர்ச்சி ஓரிரு நாட்களில்
வரமாட்டாது. ஒரு மரம் பூத்துக் காய்த்து, அக்காய் தானாகவே
மரத்தில் பழுத்து விழுவது தான் முதிர்ச்சி. சகல
கருமங்களிலும் முதிர்ச்சியடைந்தவன் அரசன்.
பரிபூரணமடைவதற்கு முன்பு அதாவது போர் முடியு முன்பு நீ
கர்மத்தைத் துறந்தமையால் தான் உனக்கு இந்த நிலை
உண்டானது. முறைப்படி செய்யும் கர்மயோகம் தான்
நிறைவான நிலையைத்தரும். வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்
அவரவருக்கு விதிக்கப்பட்ட கடமைகளை நிறைவாகச்
செய்தலேயாகும். அது ஈசனுடன் இரண்டறக் கலப்பதைப்
போன்றது. இறை நினைவோடு செய்யப்படும் கர்மமே
சித்தியைத் தரும். மன்னா, நாட்டில் நடைபெறும்
அநியாயங்களைத் தடுக்க வேண்டுமென்று குமரன் ஆரம்பத்தில்
நினைத்த போது அவன் பயந்தான். அநியாயங்களைச்
செய்வோர் அரச பதவிகளில் உள்ளவர்களாகவும்,
பணக்காரர்களாகவும், சமூகத்தால் மதிக்கப்படுபவர்களாகவும்

இருந்தனர். பின்னர் குமரன் மனத்திடமடைந்தான். கர்மத்தை நிறைவாகச் செய்வதன் மூலம் மரணதண்டனையைப் பெற்றாலும் சுவர்க்கம் கிடைக்கும். அநியாயங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு செயலற்றிருந்தால் நரகமே கிடைக்குமென்று குமரன் நினைத்துச் செயற்பட்டான். மன்னா, சந்நியாசத்தைக் கைக்கொள்வதன் மூலம் நிறை நிலையை அடைய முடியாது. அதை நிறைவாகச் செய்தல் வேண்டும். எனவே கர்மமாற்றத் தயாராகு” என்றார் குரு.

ந ஹி கஸ்சித் ‘ணமபி ஜாது திஷ்டத்யகர்மக்ருத் ட

கார்யதே ஹ்யவச: கர்ம ஸ்வ: ப்ரக்ருதிஜைர்குணை: ட ட 5

உலகில் பிறந்த அனைத்து உயிர்களும் ஒரு கணப்பொழுது கூட செயலாற்றாது இருப்பதில்லை. பிரகிருதியில் இருந்து உதித்த முக்குணங்களால் ஒவ்வொரு உயிரும் தன்னையறியாமலே செய்விக்கப்படுகின்றன. 5

“மன்னா, மனிதன் சத்வம், ரஜஸ்தம், தாமஸம் ஆகிய முக்குணங்களினாலானவன். இம்முக்குணங்களாக இருப்பது பிரகிருதி. பிரகிருதி முக்குணங்களுக்கு வசமான உயிர்களை எந்நேரமும் செயற்பட வைத்துக்கொண்டே இருக்கும். இச்செயற்பாடுகளில் சில, சம்பந்தப்பட்ட உயிர்களுக்குத் தெரியாது. ஒரு தொழிலைப் பொறுப்பேற்றுச் செய்பவன் அத்தொழில் செய்து முடியும் வரையும் அதே நினைவாகத்தான் இருப்பான். இருபது வயதில் ஒரு தொழிலில் இணையும் ஒருவன் இளைப்பாறும் வரை அத்தொழிலைப்

பற்றிய சிந்தனையிலேயே இருப்பான். இளைப்பாறிய பின்பு அவனுக்குத் தொழில் சம்பந்தமான நினைப்பு வராது. இதுபோலப் பிரகிருதியின் வலைக்குள் அகப்பட்டோர் கர்மம் செய்தேயாக வேண்டும். மன்னா, முக்குணங்களுக்கேற்ப மனிதன் செயற்படுகிறான். சத்துவகுணமுள்ளவன் நல்லதையே செய்வான். ராஜஸ குணமுள்ளவன் நல்லவற்றையும் தீயவற்றையும் செய்வான். தாமஸ குணமுள்ளவன் நல்லவற்றைச் செய்யமாட்டான். எல்லா உயிர்களும் பிரகிருதியின் வசப்பட்டு இயங்கிக் கொண்டிருப்பதால் தான், நாட்டில் நன்மை தீமைகள் எப்பொழுதும் நடைபெறுகின்றன. மன்னா, தீயவர்கள் ஒன்று கூடித் தீமைகள் செய்ய, நல்லவர்கள் குமரனின் தலைமையில் ஒன்று கூடித் தீமைகள் செய்வோரைத் தண்டித்தனர்; அதனால் இருபாலாரும் எந்நேரமும் கருமமாற்றிக்கொண்டேயிருந்தனர். இதை நீ உணரல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

கர்மேந்த்ரியாணி ஸம்யம்ய ய ஆஸ்தே மனஸா ஸ்மரன் ட
இந்திரியார்த்தான்விமூடாத்மா மித்யாசார: ஸ உச்சயதே டட
கர்மேந்த்ரியங்களை அடக்கி இந்திரிய
இன்பங்களை மனதால் எண்ணி மகிழும் மூடர்கள்
பொய்யொழுக்கமுடையவர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். 6

“மன்னா, பிரகிருதியால் கட்டுண்ட உயிர் ஓயாமற் செயற்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும். மனம் நல்லதைச் செய்ய விரும்புகின்றது. ஆனால் சூழ்நிலை அதைச்

செய்யவிடாது தடுக்கின்றது. தவசி ஒருவர் ஈஸ்வரனின் கோயிலருகில் உள்ள அரசமர நிழலில் இருந்தார். அவரது மனம் ஈஸ்வரனை நினைக்கிறது. ஆனால் சிந்தனைகள் கோயிலுக்கு வரும் அழகான கன்னிப் பெண்களின் மீது லயித்திருக்கின்றது. ஆசிவழங்கும் போது அவர்களின் அழகான அங்கங்களைக் கண்கள் ரசித்து இன்புகின்றன. கைகள் உரசி மகிழ்கின்றன. மனிதன் மனதை அடக்காமையால் பெரும் துன்பத்துக்குள்ளாகிறான். இப்பொய் ஒழுக்கம் அவனது வாழ்க்கையை நாசமாக்கிவிடும். இப்பொய் ஒழுக்கமுள்ளவன் கர்மத்தை விட்டுவிட்டதாகப் பாசாங்கு செய்கிறான். இது போல நீயும் செயலாற்றும் போது கர்மத்திற்குட்பட்டுவிட்டாய். அதனால் தான் இந்நிலை உனக்கு உருவானது” என்றார் குரு.

யஸ்த்விந்த்ரியாணி மனஸா நியம்யாரபதேளர்ஜுன் ட

கர்மேந்த்ரியை: கர்மயோகமஸக்த: ஸ விசிஷ்யதே ட ட 7

அர்ச்சனா, இந்திரியங்களை மனதால் அடக்கிப் பற்றில்லாமல் எவனொருவன் கர்மயோகம் செய்கின்றானோ, அவனே மேலானவன். 7

“மன்னா, இந்திரியங்களை அடக்குபவர்களாலும் மனத்தை அடக்கமுடிவதில்லை. கர்மயோகி மனதை ஒருநிலைப்படுத்திய பின்பே இந்திரியங்களை அடக்குகின்றான். ஒரு சாது காட்டில் பன்னசாலை அமைத்துத் தவம் செய்து வந்தார். ஒரு நாள் தேவதூதர்கள் சாதுவுக்கு அமிர்தத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தனர். தான் மிகவும் அன்புடன் வளர்த்த

பூனைக்கும் அவர் அமிர்தத்தைக் கொடுக்க விரும்பிச் சிறிதளவு கொடுத்தார். ஆனால் பூனை அமிர்தத்தைக் கவனியாது பன்னசாலையின் கூரையில் ஓடிய எலியைப் பிடித்துத் தின்றது. மன்னா, நீ சாதுவைப் போல நினைத்தாய். ஆனால் வல்லவன் எலியைப் போலவே இருந்தான். அடங்காத மனமுடையவனின் மனதில் ஆசைகள் தான் குடியிருக்கும். அவனது மனதில் பண்பு, பாசம், இரக்கம் எவையும் இராது. ஒரு அரசன் கர்மயோகியைப் போலச் செயலாற்ற வேண்டும். போர் செய்வது கர்மம். அதைத் தர்மமாக நினைப்பது ஞானம். வெற்றி தோல்வியை நினைப்பது போகம். அந்த வெற்றி தோல்வியைச் சமமாக மதிப்பது யோகம்” என்றார் குரு.

நியதம் குரு கர்ம த்வம் கர்ம ஜ்யாயோ ஹ்யகர்மண: ட
 சரீரயாத்ராபி ச தே ந ப்ரஸித்த்யேதகர்மண: டட 8
 நித்திய கர்மத்தை நீ தவறாது செய்.
 செயலின்றி இருப்பதை விடச் செய்வது மேலானது. செயலின்றி இருந்தால் நீ உனது உடலைக் கூடப் பேணமாட்டாய். 8

“மன்னா, நித்திய கர்மங்கள் பலவற்றை நாம் செய்தே தீரவேண்டும், உண்ணவேண்டும், உறங்க வேண்டும், நீராட வேண்டும். இவற்றைச் செய்யாவிட்டால் மனிதனால் ஆரோக்கியமாக வாழமுடியாது. நித்திய கர்மம் செய்வது உடலைப்பேணுவதற்காக. உடல் பேணப்பட்டால் தான் உள்ளம் பேணப்படும்; உறுதி பேணப்படும். மனிதனுக்கு நித்திய கர்மத்தைவிடப் பல முக்கியமான கடமைகள் உண்டு. அதில்

பிரதானமானது குடும்பத்தைப் பேணுவது; பராமரிப்பது; பாதுகாப்பது. இந்தக் கடமை அரசர்களுக்கு முக்கியமானது. நீ நாட்டைப் பேணிப்பாதுகாத்தல் வேண்டும். அதற்காக யுத்தம் செய்தல் வேண்டும். யுத்தம் தர்மமாகும். அதை யோக நிலையில் நின்று பற்றற்றுச் செய்தல் வேண்டும். பயிர்களை அழிக்கும் மிருகங்களை விவசாயி கொல்கிறான். மிருகங்களைக் கொல்லாவிட்டால் பயிர்கள் நாசமாகிவிடும். பின் நாட்டில் பஞ்சமுண்டாகும். இதை நீ அன்று உணரவில்லை. மன்னா, குமரன் நித்திய கருமங்களை வகுத்து அவை செய்யவேண்டிய முறைகளைப் பற்றியும், செய்யப்படும் முறைகள் பற்றியும் திட்டமிட்டு வைத்திருந்தான். அவற்றைத் திட்டமிட்டபடி தவறாது செய்து வந்தான். அவனது தினக்குறிப்புப் புத்தகத்தில் யார் யாரை எப்போது தண்டிப்பது? யார் யாருக்கு எப்போது உதவி செய்வது? என்ற குறிப்பு இருக்கும். ஒருநாள் அரச பிரமுகர் ஒருவருக்குத் தண்டனை கொடுக்கவேண்டிய தினத்தைக் குறித்து வைத்திருந்தான். அப்பிரமுகர் தனக்குக் குமரன் தண்டனை தருவானென நினைத்து அவதானமாகச் செயற்பட்டு வந்தார். இருந்த போதும் குறிப்பிட்ட தினத்தில் அவருக்குத் தண்டனை கொடுத்தான். மன்னா, கருமமாற்றாது இருப்பவன் தனது நலன்களைக் கூடப்பேணமாட்டான்” என்றார் குரு.

யக்ஞார்த்தாத்கர்மணோளன்யத்ர லோகோளயம் கர்மபந்தன: ட
ததர்த்தம் கர்ம கௌந்தேய முக்தஸங்க: ஸமாசர ட ட 9

யக்ஞ கர்மம் தவிர்ந்த மற்றய கர்மங்களால் உலகம் கட்டுண்டுள்ளது. குந்தியின் மைந்தனே, யக்ஞத்துக்கான கர்மங்களைப் பற்றின்றி நல்ல முறையில் செய்யத் தயாராகுவாயாக. 9

“மன்னா, தன்னலம் கருதாது புண்ணியம் செய்தல், தன்னிடமிருப்பதைப் பிரதியுபகாரத்தை எதிர்பாராது கொடுத்தல், ஈஸ்வர சிந்தையுடன் கருமமாற்றல் ஆகியன யக்ஞமாகும். இதைச் செய்பவன் ஞானி. இதை அரசனும் செய்தல் வேண்டும். போர் புரிவது உலக நன்மைக்கென்று நினைப்பவன் போருக்கென அதர்மமான நிலையில் வந்தவனைக் கொல்லல் வேண்டும். இது தான் யுத்ததர்மம். எங்கும் எதிலும் தர்மம் போற்றப்படுவதை ‘யக்ஞம்’ என்று சொல்வார்கள். நலங்கருதாது செய்யப்படும் எக்கருமத்திற்கும் தெய்வ அருள் இருக்குமே தவிரப் பாவம் இராது. இதை நீ உணர்ந்து கொள்ளாமையால் தான் இந்நிலை உனக்கு உண்டானது. பெறுதற்கரியது மானிடப் பிறப்பு. அதிலும் அரியது அரசனாவது. அரசனானவன் யுத்தத்தின் மூலமே தர்மத்தை நிலைநாட்ட முடியும். அதைச் செய்யாது போனால், அவன் வீணில் பிறந்தவனேயாவான். மன்னா, மதனகோபாலன் மனம் தெளிந்து திருநெல்வேலி அரசனாகக் குமரனைத் தேர்ந்தெடுத்து முடிசூட்டினான். இதைக் குமரனும் அவனுடன் செயற்பட்டவர்களும் எதிர்பார்க்கவில்லை. குமரன் அரசனானது நெருங்கிய நண்பனான உதயணனுக்குப் பொறாமையாக இருந்தது. அதனால் அவன் சில வீரர்களுடன் சேர்ந்து

குமரனுக்கு எதிராகச் செயற்பட்டான். குமரன் அவனை அழைத்துப் புத்திமதி கூறி அவனுக்கு அரச சபையில் ஒரு உத்தியோகம் கொடுத்தான். அதில் திருப்தியடையாத உதயணன் இரகசியமாக நண்பர்களுடன் சேர்ந்து இயங்கி வந்தான். குமரன் அவனை நண்பனென்று பாராது கைதுசெய்து சிரச்சேதம் செய்வித்தான். இது அவனது உயிர் நண்பனான மாறனுக்கு மனவருத்தத்தைக் கொடுத்தது. அதைக் குமரனுக்கு வெளிப்படுத்தினான். அதற்குக் குமரன் சொன்னான்; “நண்பா உன்னைப்போலவே நானும் மனவருத்தப்படுகிறேன். நாட்டின் நன்மைக்காக நான் சில நடவடிக்கைகளை யக்ஞகர்மமாகச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. நாட்டின் நன்மைக்காகப் பற்றின்றிச் சில கடமைகளைச் செய்து வருகிறேன். அதில் இதுவும் அடங்கும்” என்று சொன்னான். அவனது பதிலில் மாறன் திருப்தியடைந்தான். எனவே நீயும் அதைப் பற்றிச் சிந்தித்துச் செயலாற்று” என்றார் குரு.

ஸஹயக்ஞா: ப்ரஜா: ஸ்ருஷ்ட்வா புரோவாச ப்ரஜாபதி: L
அனேனப்ரஸவிஷ்யத்வமேஷுவோளஸ்த்விஷ்டகாமதுக் LL 10
படைத்தற் தொழிலை ஆரம்பித்த பிரம்மதேவன்
யக்ஞத்துடனேயே மக்களைப்படைத்து, “இதில்
விருத்தியடையுங்கள், இது காமதேனுவைப்போல உங்களுக்கு
உதவும்” என்றார். 10

“மன்னா, சுவர்க்கத்தை அடைய ஒரேயொரு
வழிமட்டுமே உண்டு. தான் செய்யும் செயல்கள்

அனைத்தையும் பற்றற்று யாகமென நினைத்துச் செய்பவன் ஒருபோதும் துன்பமடையமாட்டான். அரசன் ஈவு இரக்கம் பார்க்கக் கூடாது. அது பாவம், இது புண்ணியமென்று நினைத்தானானால் அவனது நடத்தையில் மாற்றம் ஏற்பட்டுவிடும். பாலிற்குச் சிறிது திரையிட்டாலும் அது நேரம் செல்லச்செல்ல மாற்றமடைந்து இறுதியில் சாப்பிட முடியாதபடி புளித்துவிடும். அதுபோல மனதில் சிறு பற்றேற்பட்டாலும் பால்தயிராவதைப்போல மனம் முழுமையான மாற்றத்திற்குட்பட்டுவிடும்”.

“பிரம்மதேவர் மக்களைப் பற்றின்றிக் கடமை செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்துத்தான் படைத்தார். காமதேனு என்ற பசு தெய்வீகப் பசுவென்றும், அது நினைத்தவற்றை எல்லாம் கொடுக்கும் என்றும் புராணம் கூறுகின்றது. காமதேனு பற்றின்றிக் கடமை செய்யும் ஒவ்வொருவரின் மனத்திலும் வாழ்கிறது. இதைச் சிருஷ்டியின் தத்துவத்தை உணர்வோர் மட்டுமே அறிந்து கொள்வர். மன்னா, குமரன் அரசனாகுமுன் நாட்டு மக்களுடன் மிகவும் அன்பாகப் பழகி வந்தான். அவர்கள் குற்றங்கள் செய்தால், அன்பான வார்த்தைகளால் அவற்றைப் பற்றிக் கூறி, அவர்களைத் திருத்துவான். அவன் அரசனான பின்பு தண்டனைகள் கொடுக்கும் போது தண்டனை பெறுபவரின் உறவினர் வந்து குமரனைச் சந்தித்து மன்றாடுவார்கள். அப்போது குமரனும் நான் உனக்குக் கூறியவற்றையே அவர்களுக்கும் கூறுவான். மன்னா, பிரம்ம தேவர் உயிர்களை யக்ஞத்துடன் தான் படைத்தார். யக்ஞம் என்பது, தன் நலம்

கருதாது கருமமாற்றுதல், பிரதியுபகாரம் பாராது கருமம் செய்தல், தியாகம் செய்தல், ஈஸ்வர சிந்தையுடன் பற்றற்றுக் கருமமாற்றல் என்பனவாகும். இதைத் தான் குமரன் செய்தான். அவன் செய்தவற்றை நீயும் செய்தல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

தேவான்பாவயதானேன தே தேவா பாவயந்து வ: ட

பரஸ்பரம் பாவயந்த: ச்ரேய: பரமவாபஸ்யத டட 11

யக்ஞத்தால் தேவரைப் பேணுங்கள், தேவர்கள் உங்களைப் பேணுவார்கள். பரஸ்பரம் இருவரும் ஒருவரை யொருவர் பேணிப் பயனடையுங்கள். 11

“மன்னா, வானுலகில் தேவர்கள் வாழ்வதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. அதை விட எமது உடலில் இருக்கின்ற இந்திரியங்களையும் தேவர்கள் என்று சொல்வார்கள். அதனால் நாம் இந்திரியங்களை நன்கு பேணினால் தான் அவை உறுதியாக இருந்து எம்மைப் பேணும். நீ இந்திரியங்களை நல்ல முறையில் பேணாமையால் தான் அவை உன்னைத் தவறாக வழிநடத்தின. நீ ஒருவனுக்கு எதை வழங்குகிறாயோ, அதுவே அவனால் உனக்கு வழங்கப்படும் என்பது இயற்கையின் நியதி. நீ யுத்ததர்மத்தை மீறி அவனுக்காக இரங்கினாய். அவன் இயற்கையின் தர்மத்தை மீறி உனக்குத் தண்டனை வழங்கினான். எனவே தர்மத்தை எவ்வேளையிலும் போற்றுதல் வேண்டும். மன்னா, ஒருவன் தேவர்களைப் போற்றினால் அவர்கள் தம்மைப்போற்றுவோருக்கு

உதவுவார்கள். மன்னா, குமரன் திருநெல்வேலியில் தீமை செய்தவர்களைத் தண்டிக்கும்போது அரச படையினர் குமரனைத் தீவிரமாகத் தேடிவந்தனர். மன்னனான மதனகோபாலன் குமரனைக் கண்ட இடத்தில் யாரும் கொல்லலாம் என்று கட்டளையிட்டிருந்தான். அதற்குப் பயந்து குமரன் அயல்நாடான உமையாள்புரத்தில் தங்கியிருந்தான். திருநெல்வேலியில் அடிக்கடி குழப்பம் நிகழ்ந்ததால் மக்கள் பலர் இடம்பெயர்ந்து சென்று உமையாள்புரத்தில் குடியேறினர். அவர்களைப் பராமரிப்பதில் உமையாள்புர மன்னன் பெருஞ்சிரமப்பட்டான். மிகவும் இக்கட்டான வேளைகளில் குமரன் உமையாள்புரத்திற்குச் சென்றுவிடுவான். அங்கு அவனுக்குப் பூரண சுதந்திரமிருந்தது. குமரன் அரசனானபின் உமையாள்புரத்திற்குச் செல்லமுடியவில்லை. உமையாள்புரத்தின் அயல்நாடுசிறுப்பிட்டி. சிறுப்பிட்டி மன்னன் உமையாள்புரத்தின் மீது அடிக்கடி போர் தொடுத்துக் கொண்டிருந்தான். அதனால் சிறுப்பிட்டியின் எல்லைப்புறத்தில் வாழ்ந்த உமையாள்புர மக்கள் பெருந் துன்பப்பட்டனர். குமரன் அரசனானதும் அதை நீக்க விரும்பிச் சிறுப்பிட்டியின் மீது படையெடுத்தான். சிறுப்பிட்டி மன்னன் போரில் கொல்லப்பட்டான். மன்னா, உமையாள்புர மன்னன் குமரனுக்குச் செய்த உதவியைக் குரமன் உமையாள்புர மன்னனுக்குச் செய்தான். நீ எமது அயல்நாட்டு மன்னர்கள் பலருக்கு உதவிகள் செய்துள்ளாய். அதனால் அவர்கள் உதவுவார்கள்” என்றார் குரு.

இஷ்டான் போனான்ஹி வோ தேவாதாஸ்யந்தேயக்ஞபாவிதா: ட
தைத்தானப்ரதாயையோ யோ புங்க்தே ஸ்தேன ஏவ ஸ: டட
12

யாகத்தால் மகிழ்வடைந்த தேவர் நீங்கள் நாடிய
போகங்களையெல்லாம் கொடுப்பார்கள். அங்ஙனம் அவர்களால்
அருளப்பெற்றமைக்குக் கைம்மாறு கொடுக்காது நுகர்பவன்
திருடன். 12

“மன்னா, யாகத்தால் மகிழ்வடைந்த
தேவர்கள்கள் யாகஞ்செய்வோர் விரும்பியவற்றை மகிழ்வுடன்
கொடுப்பார்கள். நம் உடலில் நம்முடன் சேர்ந்து வாழும்
இந்திரியங்களும் நாம் பேணும் முறைக்கேற்ப மகிழ்ந்து
இன்பங்களைக் கொடுக்கும். சிலர் உழைப்பில்
பெரும்பகுதியைச் சூதாடியும், மது பானங்களை அருந்தியும்,
பெண்களுடனான தொடர்புகளிலும் செலவு செய்வதால்
உடலைக் கவனிப்பதில்லை. இந்திரியங்களைக் கவனிக்காது
ஆடம்பர வாழ்வு வாழ்வோர் திருடர்களாவார்கள். முற்பிறப்பில்
செய்த யக்ஞ பலனே இப்பிறப்பில் உதவுகிறது. இப்பிறப்பில்
செய்யும் யக்ஞ பலன் பிறவியை அறுக்கத் துணைபுரியும்.
அரசன் போரை யக்ஞமாகச் செய்தல் வேண்டும். மனிதன்
இயற்கையின் தர்மத்தைப் பேணுதல் வேண்டும். அதனால்
இயற்கையில் இருந்து பெறுவதை விட அவன் இயற்கைக்கு
அதிகமாகக் கொடுத்தல் வேண்டும். ஆகையால் இயற்கைக்கு
உதவி செய்யும் போரில் நீ இரக்கம் பார்க்கக் கூடாது. மன்னா,
தேவர்களைப் போன்றவர்கள் அரசர்கள். ஓர் அரசன் இன்னோர்

அரசனுக்கு உதவிசெய்தல் இயல்பு. மணிப்புரியை வாதவூர்ப் படைகள் தாக்கிய போது நீ மணிப்புரி மன்னனின் மேற்கொண்ட நட்பின் காரணமாக வாதவூரின் மீது போர் தொடுத்தாய். அதனால் வாதவூர் மன்னன் நாட்டைவிட்டுத் தப்பி ஓடினான். அதை மணிப்புரி மன்னன் மறக்கவில்லை. அவன் உனக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வதாக உறுதியளித்துள்ளான். அதைவிட கபிலதேசம், பருத்திமலை போன்ற நாடுகளும் உனக்கு உதவும். அதனாற் பயமின்றிப் போர் தொடுக்கலாம்” என்றார் குரு.

யக்ஞசிஷ்டாசின: ஸந்தோ முச்யந்தே ஸ்வகில்பிஷை: ட
 புஞ்ஜதே தே த்வகம் பாபா யே பசந்த்யாத்மகாரணாத் டட
 13

யக்கும் செய்த பின் எஞ்சியிருப்பதை உண்போர் எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுகின்றனர். தங்கள் பொருட்டுச் சமைத்துண்ணும் பாவிகள் பாவத்தையே உண்கின்றனர். 13

“மன்னா, கர்மம் எப்பொழுதும் மனிதனைச் சார்ந்தே நிற்கும். கர்மம் தனித்து நின்று செயற்படாது. அதனால் அதற்குப் புண்ணிய பாவங்கள் இல்லை. அது மனிதனைக் கருவியாகக் கொண்டு செயற்படும். அதனால் மனிதனுக்குப் புண்ணிய பாவங்கள் ஏற்படும். எதையும் மற்றவர்களுக்காகச் செய்பவன் மேலோன். அரசன் நாட்டிற்காகக் கர்மம் செய்தல் வேண்டும். தனக்காகச் செய்தால் பாவத்தைப்

புசிப்பவனாவான். நீ உனது ஆத்ம ஈடேற்றத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்தமையால் தான் வல்லவனைக் கொல்லாமல் விட்டாய். உனது வழித்தோன்றலான சிபிச்சக்கரவர்த்தி புறாவின் துன்பத்தைப் போக்குவதற்காகத் தனது தசையை அரிந்ததை நீ அறியவில்லையா? அரசனானவன் தினமும் ஐம்பெரும்வேள்விகளைச் செய்தல் வேண்டும்; தினமும் கடவுளை வணங்குதல் வேண்டும். இது தேவயக்கும். உலக நன்மைகாக நம் ரிஷிகளும் பெரியவர்களும் ஆக்கிய நல்ல நூல்களைப் போற்றி அவற்றை மக்கள் கற்க வழிவகை செய்தல் வேண்டும். இது பிரம்மயக்கும். பிதிர்கள் எவ்வுலகில் இருந்தாலும் அவர்களின் நன்மை கருதித் தான தர்மம் செய்தல் வேண்டும். உயிரோடு இருக்கும் பெற்றவர்களையும், பெரியவர்களையும் மதித்து அவர்களுக்குக் கடமை செய்தல் வேண்டும். இது பித்ருயக்கும். மக்களது பசியையும், பிணியையும் நீக்கல், அவர்களது வாழ்க்கையைச் சீரமைத்தல், அவர்களுக்குக் கல்வி அளித்தல் போன்ற செயல்களனைத்தும் “நவயக்கும்” ஆகும். கால் நடைகளை நன்கு பேணிப் பாதுகாத்தல் “பூதயக்குமாகும்”. இவ் ஐவகை வேள்விகளையும் சரியாகச் செய்யாத மன்னன் பாவத்தை உண்பவனாகிறான். உனது செயலால் இன்று ஐவகை வேள்விகளும் நமது நாட்டில் நடைபெறவில்லை. மன்னா, குமரன் நாட்டிலுள்ள அனைவரும் உண்டபின்பே தானுண்ண வேண்டும் என்பதற்காகக் காலை உணவைப் பத்துமணிக்கும், மதிய உணவை நான்கு மணிக்கும், இரவு உணவை இரவு பத்துமணிக்கும் உண்பான்.

அதைவிடத் தினமும் சிவன் கோயில் மடத்தில் அன்னதானம் செய்வான். அந்த அன்னதானம் காலையில் ஒன்பது மணிவரையும், பகலில் ஒரு மணிவரையும், இரவில் ஒன்பது மணிவரையும் நடைபெறும். சிறுப்பிட்டி மன்னன், தான் உண்ட பின்பு தான் மற்றவர்களை உண்ணச் செய்வான். மன்னா, இன்று எமது நாட்டில் மக்கள் உணவிற்காகப் பெரும் சிரமப்படுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது மன்னனான உணவு உண்ணக் கூடாது. இதைச் சொல்ல எனக்கு வேதனையாக இருக்கிறது” என்றார் குரு.

அன்னாத் பவந்தி பூதானி பர்ஜன்யாதன்னஸம்பவ: ட

யக்ஞாத்த்வதி பர்ஜன்யோ யக்ஞ: கர்மஸமுத்த்வ: டட 14

உணவிலிருந்து உயிர்கள் உண்டாகின்றன. மழையால் உணவு உற்பத்தியாகிறது. யக்ஞத்திலிருந்து மழை வருகிறது. யக்ஞத்தின் பிறப்பிடம் கர்மம். 14

“மன்னா, முறைப்படி வாழ்வது கர்மம்; தர்மப்படி யுத்தம் செய்வது கர்மம். அரசன் தர்மப்படி அரசாண்டால் மக்கள் மகிழ்வுடன் வாழ்வர். மாதம் மும்மாரிபொழியும். மழைபெய்தால் தானியங்கள் விளையும். அதனால் மக்கள் இன்பமாக வாழ்வார்கள். தானதர்மம் மேலோங்கும். அறச்செயல்களைச் செய்வோர் நாட்டில் பெருகுவர். நீ அறியாமையாலும், பெரியவர்கள் கூறியவற்றை அலட்சியம் செய்தமையாலுமே இன்று யக்ஞம் செய்ய முடியாதவனாக இருக்கிறாய். யக்ஞம் செய்த மக்களும் அதைச் செய்ய

முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். மன்னா, வேலூரிலும், பருத்திமலையிலும், பெருங்குன்றிலும் மாதம் மும்மாரி பொழிகிறது. இதற்குக் காரணம் மன்னரின் நீதி தவறாத ஆட்சிமுறைதான். முன்பு திருநெல்வேலியில் மழை பெய்வது குறைவு. அதனால் வருடம் முழுவதும் பயிர் செய்த விவசாயிகள் மாரி காலத்தில் மட்டும் விவசாயம் செய்தனர். குமரன் அரசனானதும் மாதம் மும்மாரி பெய்கிறது. அதனால் அந்நாட்டு விவசாயிகள் முன்பு போல வருடம் முழுவதும் பயிர்ச்செய்கையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். மன்னா எமது நாட்டில் கடந்த ஆறு மாதங்களாக மழைபெய்யவில்லை. அதனால் இங்கு கடும் பஞ்சம் ஏற்பட்டுள்ளது. மன்னா, யக்ஞத்தின் பிறப்பிடம் கர்மம். அக்கர்மம் வேதத்திலிருந்து உதித்தது. அதைப் பற்றிந்றிச் செய்தால் தான் எமது நாட்டில் மழைபெய்யும். அதை நீ அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

கர்ம ப்ரஹ்மோத்பவம் வித்தி ப்ரஹ்மா'ரஸமுத்பவம் ட
 தஸ்மாத் ஸர்வகதம் ப்ரஹ்ம நித்யம் யக்ஞே ப்ரதிஷ்டிதம் டட
 15

கர்மம் வேதத்திலிருந்து உதித்ததென அறிந்து கொள்வாயாக. வேதம் பரமாத்மாவான பிரம்மத்திலிருந்து பிறந்தது. ஆகையால் உலகெங்கும் வியாபித்திருக்கும் வேதாம் யக்ஞத்தில் நிலைபெற்றுள்ளது. 15

“மன்னா, பிரபஞ்சம் முழுவதும் கர்மசொருபமாக இருப்பதால், கர்மம் இயற்கையில் இருந்து வந்தது என்று முடிவாகிறது. முறையாகச் செய்யப்படும் கர்மம் யக்ஞமாகிறது. பூலோகத்தைச் சுவர்க்கலோகமாக்குவது கர்மம். அதனாற்றான் வேதம் யக்ஞத்தில் நிலை பெற்றுள்ளது. யக்ஞத்தைப் பலன் கருதிச் செய்தலாகாது. வல்லவன் இரக்க உனது மனம் ஆராயாது பாவத்தில் பற்றுக்கொண்டுவிட்டது. போரைத் தர்மசிந்தனையுடன் ஆற்றுவது யக்ஞம். இதை நீ மறக்கலாகாது. மன்னா, இயற்கை கர்மமயமானது. செய்யும் செயல்களை மன்னன் யக்ஞமாக நினைத்தல் வேண்டும் இல்லாவிட்டால் நீதி நிலைக்கமாட்டாது. திருநெல்வேலியில் வாழ்ந்த வணிகன் ஒருவன் குமரன் முடிசூட முன்பு கலப்பட வியாபாரம் செய்துவந்தான். அவனைத் தண்டிக்கக் குமரன் சென்ற போது அவன் மிகுந்த இரக்கத்துடன் பேசிக் குமரனது கால்களைப் பணிந்து தான் இனிமேல் அப்படிச் செய்யமாட்டேன் என்று உறுதியாகக் கூறினான். அதை நம்பிய குமரன் அவனை மன்னித்துவிட்டான். பின்பு அவன் ஒழுங்காக வாழ்வது போலப் பாசாங்கு செய்தவாறு போதைப்பொருட்களை அயல் நாடுகளிலிருந்து கடத்தி வந்து இளைஞர்களுக்கு விற்று வந்தான். அவன் பல அயல்நாடுகளுடன் உறவு வைத்திருந்ததால் பின்பு அவனைக் கைதுசெய்ய முடியவில்லை. குமரன் முன்பு தனது கடமையை யக்ஞமென நினைத்திருந்தால் இந்த நிலை வந்திராது” என்றார் குரு.

ஏவம் ப்ரவர்திதம் சக்ரம் நானுவர்தயதீஹ ய: L

அகாயுரிந்த்ரியாராமோ மோகம் பார்த்த ஸ ஜீவதி டட 16

பார்த்தா, இவ்வுலகில் இதை உணர்ந்து
வாழாதவன் பாவ வாழ்க்கை வாழ்பவனாய், புலன்களால்
கட்டுண்டு வீணை காலங்கழிக்கிறான். 16

மன்னா, ஒரு செயலைச் செய்பவன் அதை
முறையாகச் செய்யாவிட்டால் அதனால் உண்டாகும் பயனைப்
பெற மாட்டான். அவனது பொருளாதாரம் அழிவதோடு
அவனுக்குத் தொடர்ந்தும் துன்பங்கள் வரும். நீ மக்களைக்
காப்பவன். ஒரு செயலைச் செய்யுமுன் இது தர்மமானதா?
இல்லையா என்பதைச் சிந்தித்தல் வேண்டும். உனது
செயல்களால் நாடு முன்னேற்றமடைந்து மக்கள் இன்பமாக
வாழவேண்டும். நீ புலன்களுக்குக் கட்டுப்பட்டால் நாட்டு மக்கள்
அனைவரும் துன்பப்படுவார்கள். மன்னா, அந்த வணிகன்
அயல்நாடொன்றில் இருந்தான். அதனால் அவனைக்
கைதுசெய்ய முடியவில்லை. அவனது கையாட்கள் போதைப்
பொருட்களைக் கொண்டுவந்து இளைஞர்களுக்கு விற்பனை
செய்ததால் நாட்டில் பல பிரச்சினைகள் வந்தன. இளைஞர்
கூட்டம் குமரனை எதிர்த்தது. மன்னா, இவ்வுலகை
ஆள்பவனான நீ தர்ம சிந்தையுடன் கருமமாற்றாவிட்டால்
புலன்களால் கட்டுண்டு பாப வாழ்க்கையே வாழ்வாய்” என்றார்
குரு.

யஸ்த்வாத்மரதிரேவ ஸ்யாதாத்மத்ருப்தஸ்ச மானவ: L

ஆத்மன்யேவ ச ஸந்துஷ்டஸ்தஸ்ய கார்யம் ந வித்யதே டட
17

எவனொருவன் ஆத்மாவில் இன்புற்று, ஆத்மாவில் திருப்தியடைந்து, ஆத்மாவில் மகிழ்ந்திருக்கின்றானோ, அவனுக்கு வினையாற்றும் கடமை இல்லை. 17.

“மன்னா, மனம் ஆத்மாவுடன் ஒடுங்கியிருந்தால் கர்மத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்காது. அரசனின் மனம் எப்பொழுதும் ஆத்மாவில் ஒடுங்கியிருத்தல் வேண்டும். அப்படி ஒடுங்கியிருந்தால் அன்று நீ பாவ புண்ணியங்களைப் பற்றிச் சிந்தித்திருக்கமாட்டாய். பரராசசேகரன் என்ற பாண்டிய மன்னனின் ஒரே மகன் சிவராஜசேகரன். அவன் நண்பர்களுடன் சேர்ந்து நாட்டிலுள்ள இளம் பெண்களைக் கடத்தி வந்து தனது இச்சையைத் தீர்த்தான். இதை அறிந்த மன்னன் நாட்டின் நலன் கருதி அவனைக் கைது செய்து மரண தண்டனை விதித்தான். இதனால் அவனுக்குக் கவலை ஏற்பட்ட போதும் நாட்டு மக்கள் மகிழ்ந்தனர். தர்மம் என்பது எல்லோருக்கும் சமமானது. இதை உணராமையால் தான் இன்று உனக்கு இந்நிலை உண்டானது. எவனொருவன் ஆத்மாவில் இன்புற்று, ஆத்மாவில் திருப்தியடைந்து ஆத்மாவில் மகிழ்ந்திருக்கின்றானோ, அவன் கர்மஞ் செய்யும் போது பற்றுக்காட்படுவதில்லை” என்றார் குரு.

நைவ தஸ்ய க்ருதேனார்த்தோ நாக்ருதேனேஹ கஸ்சன ட
ந சாஸ்ய ஸ்வபூதேஷு கஸ்சிதர்த்தவ்யபாச்சரய: டட 18

அவன் கர்மம் செய்து எதையும்
பெறுதலுமில்லை. செய்யாது எதையும் இழத்தலும் இல்லை.
எந்த ஒரு பொருளை விரும்பி உயிர்களைச் சார்ந்திருப்பதும்
இல்லை. 18

“மன்னா, ஆத்மாவில் மனம் ஒடுங்கியிருப்பவன்
புண்ணியத்தை விரும்பமாட்டான். அதனால் அவன் பற்றற்றுக்
கர்மமாற்றுவான். அரசன் இத்தகைய ஆத்ம ஞான நிலையைப்
பெற்றுத் தான் போர் புரிதல் வேண்டும். அதனால் ஆத்ம
ஞானத்தைப் பெற முயற்சி செய். மன்னா, ஆத்மஞானம்
பெற்றவன் கர்மம் செய்வதால் உண்டாகும் எதையும் பெற்று
மகிழமாட்டான். அவன் கர்மம் செய்யாவிட்டால் எதையும்
இழக்கவும் மாட்டான். அவன் எந்த நன்மை கருதியும் யாரையும்
சார்ந்திருப்பதுமில்லை. மன்னா, பாண்டிய மன்னன் தனது
மகனுக்கு மரணதண்டனை விதித்தமையால் பட்டத்தரசி
அவனுடன் கோபம் கொண்டு தனது தந்தையின் நாட்டுக்குப்
புறப்பட்டாள். மன்னன் அவளை மகிழ்வுடன் வழியனுப்பினான்.
அவன் அவளுக்குச் சமாதானம் கூறவில்லை. செல்லவேண்டாம்
என்றும் கூறவுமில்லை. அவள் சென்று பல மாதங்கள்
கழிந்தன. ஒருநாள் அயல்நாட்டு இளவரசி பாண்டிய நாட்டிற்கு
நட்பு ரீதியாக வந்தாள். அவளின் நோக்கம் பாண்டிய அரசனை
மயக்கித் திருமணஞ் செய்வதாகும். அவளினது தந்தையின்
நாட்டில் அடிக்கடி கலகங்கள் நடைபெற்றமையால் பாண்டிய
மன்னனை மணந்தால் தனது நாட்டிற்குப் பெரும் நன்மை
உண்டாகும், எதிரிகள் அச்சமடைவார்கள் என்ற காரணத்தால்

தான் அவள் வந்தாள். அவள் நல்ல அழகி. மன்னனை மயக்கப் பல வித்தைகளைக் கையாண்டாள். ஆனால் மன்னன் மயங்கவில்லை. மன்னா, ஆத்மசொருப நிலையடைந்திருப்பவன் எதற்காகவும் பிற உயிர்களைச் சார்ந்திருக்க மாட்டான்” என்றார் குரு.

தஸ்மாதஸக்த: ஸததம் கார்யம் கர்ம ஸமாசர ட

அஸக்தோ ஹ்யாசரன் கர்ம பரமாப்னோதி பூருஷ: ட ட 19

ஆகையால் பற்றுக்களை அறுத்துவிட்டு உனது கடமைகளைச் செய். ஏனெனில் பற்றுற்றுக் கடமை செய்பவனே மேல் நிலையடைகிறான். 19

“மன்னா, பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்பவன் நீ. பலர் உன்னைப் புகழ்வார்கள்; சிலர் இகழ்வார்கள். பெரியோர்கள் கோபம் கொள்வார்கள்; எதிரிகள் படையெடுக்கத்திட்டமிடுவார்கள். இப்படிப் பலர் பலவாறு நடந்தாலும் உனது சிந்தனைகள் அனைவரினதும் நல்வாழ்வில் தான் இருத்தல் வேண்டும். அரசனாக இருக்கும் நீ தர்மத்தையே எப்பொழுதும் சிந்தித்துக்கொண்டிரு. ஒரு போதும் தர்மத்திலிருந்து விலகி நடக்க நினைக்காதே. தர்மத்திற்காகத் தண்டனை கொடு. அதனால் பாவமில்லை.மன்னா, பற்றுக்களை அறுத்துவிட்டுக் கடமை செய்பவன் தான் மேல்நிலை அடைவான். மன்னா, பரராசசேகரன் தனது வீரர்களை அழைத்து அயல்நாட்டரசிக்குச் சிறந்த பரிசுகள் பலவற்றை அளித்து, இராஜமரியாதையுடன்

அவளது நாட்டிற்கொண்டு சென்றுவிடுமாறு கட்டளையிட்டான். அதனால் மனங்கலங்கிய அவள் மன்னனிடம் வந்து சொன்னாள்; “மன்னா, உங்களுக்கிருந்த ஒரேயொரு மகனுக்கும் மரணதண்டனை கொடுத்துவிட்டீர்கள். அதனால் தங்களது நாட்டை ஆள வாரிசு இல்லை. என்னைத் திருமணம் செய்தால் தங்களுக்கு ஒரு வாரிசு பிறக்கும். இது அரசரின் வழக்கம். இதில் தவறில்லை” என்றாள்.

“மகளே, நான் பற்றற்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டேன். எனது தந்தையார் சாதாரணபோர் வீரர். அவர் நாட்டில் நடைபெற்ற அதர்மங்கள் காரணமாகக் கொதித்தெழுந்து நாட்டைக் கைப்பற்றினார். பரம்பரை அரசனல்ல நான். அதனால் வீரனொருவனுக்கு முடிசூட்டலாம்” என்றார். மன்னா, அது போல நீயும் பற்றுக்களை அறுத்து விட்டுக் கடமையைச் செய்” என்றார் குரு.

கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜனகாதய: ட

லோகஸங்க்ரஹமேவாவி ஸம்பச்யன்கர்துமர்ஹஸி டட 20

ஜனகன் போன்ற பலர் கர்மத்தாலேயே முத்தியடைந்தனர். உலகத்தை நல்வழிப்படுத்த வேண்டும் என்று நினைத்தாவது கர்மஞ் செய்யத் தலைப்படு. 20

“ஜனகரும் அவரைப்போன்ற அரசர்களும் அரசாட்சியுடன் பல்வேறு விதமான கர்மங்களைச் செய்தே முத்தியடைந்தனர். அரசன் தான் மக்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டும். அதனால் தான் எம்முன்னோர்; “அரசன் எவ்வழி

குடிகளும் அவ்வழி” என்றனர். நல்ல அரசனின் அரசாட்சிக்குட்பட்ட மக்கள் நல்லவற்றையே செய்வார்கள். இதை எண்ணிப் பார்த்து இனிமேலாவது தர்மப்படி யுத்தம் செய். தர்மமில்லாத யுத்தம் அரசனையும் அழித்து மக்களையும் அழித்துவிடும். மன்னா, அயல்நாட்டரசி சொன்னவை உண்மையானவை என்று முதலமைச்சர் சொன்னார். அரசர்கள் வாரிசு இல்லாதவிடத்து இன்னொரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்வது அரச தர்மம் என்றும் சொன்னார். ஆனால் மன்னன் அதற்கு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை; “அமைச்சரே, அரசர் உலகத்தை நல்வழிப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகவே கர்மம் செய்கிறார்கள். நான் அரச பரம்பரையில் வந்தவனல்லன். அப்படியிருந்தும் அரசனாகிவிட்டேன். ஜனகமகாராசாவின் பரம்பரையில் வந்த இராமன் ஏகபத்தினி விரதன். அது போலவே நானும் இருக்க விரும்புகிறேன். இதை எனது குடிமக்களும் பின்பற்றுதல் வேண்டும்” என்றான் மன்னன். அவனைப் போல நாட்டு மக்களின் நலன்கருதி நீ நடந்துகொள்ளல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

யத்யதாசரதி ச்ரேஷ்டஸ்தத்ததேவேதரோ ஜன: ட

ஸ யத்ப்ரமாணம் குருதே லோகஸ்ததனுவர்ததே டட 21

மேலோன் எதைச் செய்கிறானோ அதையே அவனுக்குக் கீழுள்ளவர்கள் பின்பற்றுவார்கள். அவன் சொய்வதை உலகத்தவர்கள் பிரமாணமாக ஏற்றுக் கொள்வார்கள். 21

“மன்னா, மக்கள் தமக்குத் தலைவனாக இருப்பவன் செய்வதைத்தான் நன்மை தீமைகளை ஆராயாது செய்வார்கள். உனது பாட்டனார் மதுவை விரும்பிக் குடிப்பார். வெளி நாடுகளிலிருந்து விதம் விதமான குடிவகைகளை இறக்குமதி செய்து குடிப்பார். அதனால் வெளிநாட்டு மது உற்பத்தியாளர்கள் தமது மதுவை எமது நாட்டில் விற்பனைக்கு அனுமதி கேட்டனர். உடனே அவர் கொடுத்துவிட்டார். அதனால் மக்கள் தமது கர்மங்கள் அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு மதுவருந்தி மகிழ்ந்தனர். பின் உனது தந்தையார் ஆட்சிக்கு வந்தார். அவர் மதுவின் கொடுமையை நன்குணர்ந்திருந்த - மையால் மதுபான விற்பனையைத் தடைசெய்தார். அதனால் மக்களும் குடிக்காமல் விட்டுவிட்டனர்”.

“அரசன் நீதி வழுவாது ஆள்வதால் அவன் மேலோனாகிறான். அதனால் உலகிற்கு உத்தம புருசனாகிறான். அவனைப் பின்பற்றி நாடே நடக்கும். அவனது எண்ணமும் செயலும் தான் மக்களை வழிநடத்தும். தற்பொழுது நாட்டை ஆளும் வல்லவன் கேளிக்கைகளுக்கு முதலிடம் கொடுப்பதால் நாடு குட்டிச்சுவராகிவிட்டது. அதை மீட்டெடுப்பது தங்களது கடன். அரசன் தனது பொறுப்புக்களைப் புறக்கணிப்பது தற்கொலை செய்து கொள்வது போன்றதாகும்.” என்றார் குரு.

நமே பார்த்தாஸ்தி கர்தவ்யம் த்ரிஷுலோகேஷுகிஞ்சன ட
நானவாப்தமவாப்தவ்யம் வர்த ஏவ ச கர்மணி ட ட 22

பார்த்தா, முவுலகிலும் எனக்குச் செய்யவேண்டிய தென்று எதுவும் இல்லை. அடையாத தொன்றை அடைய வேண்டுமென்பதும் எனக்கில்லை. ஆயினும் நான் கர்மம் செய்து கொண்டேயிருக்கிறேன். 22

“மன்னா, அரசன் என்றால் இறைவன் என்று அர்த்தம். இறைவனைப் போல நாடு முழுவதிலும் உன் நாமம் நிலைத்திருக்கிறது. நீயே நாடு முழுவதையும் இயக்குகிறாய். கிருஷ்ணன் தசாவதாரமெடுத்து உலகைக் காத்தான். இதில் அவனுக்கென்ன இலாபம்?. இறைவனைப் போல நீயும் இலாபம் கருதாமல் கருமமாற்ற வேண்டும். மக்களைக்கர்மத்தில் ஈடுபடுத்துவதற்காக நீ கர்மம் செய்தல் வேண்டும். இது தான் தர்மம். தாய் ஓடி விளையாடினால் தான், பிள்ளையும் ஓடி விளையாடும். ஆசிரியர் கற்பித்தால் தான், மாணவர்கள் கற்பார்கள். இப்படியாகக் கர்மம் ஓய்வதில்லை என்பதை நீ உணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும். மன்னா, பகவானுக்கு முவுலகிலும் செய்ய வேண்டியது எதுவும் இல்லை. ஆனால் அவர் கர்மமாற்றிக்கொண்டேயிருக்கிறார். அவர் கர்மமாற்றா விட்டால் உலகம் அழிந்துவிடும். அதுபோல அரசனும் கருமமாற்ற வேண்டும். பாண்டிய மன்னன் அதன் பின் தனது வீரர்கள் ஒவ்வொருவரையும் மிகுந்த சிரத்தையுடன் அவதானித்து வந்தான். கார்த்திகேயன் என்ற சாதாரண போர்வீரன் அரசு பதவிக்குத் தகுதியானவனாக இருப்பதைக் கண்டு அவனுக்கு விஷேட போர்ப் பயிற்சி அளித்தான். இது

தான் அரச தர்மம். இதை நீ செய்கிறாயா? என்று நினைத்துப்பார்” என்றார் குரு.

யதி ஹ்யஹம் ந வர்தேயம் ஜாது கர்மண்யதந்த்ரித: ட

மம வர்தமானுவர்தந்தே மனுஷ்யா: பார்த்தஸர்வச: டட 23

“அர்ச்சனா, நான் ஓய்வின்றி எப்பொழுதும் கர்மத்தில் ஈடுபடாவிட்டால் மனிதர்களும் என்னைப் பின்பற்றிக் கர்மம் செய்யாது விட்டுவிடுவார்கள். 23

“மன்னா, உழைக்காமல் வாழவே பலர் விரும்புகிறார்கள். கோப்பாய் நாவலர் தமிழ் வித்தியாலயத்தில் குணசேகரம் என்றோர் அதிபர் இருந்தார். அவர் ஏழு மணிக்கே பாடசாலைக்கு வந்துவிடுவார். அவரைப் பார்த்து மாணவர்களும் வந்துவிடுவார்கள். அவர் பாடசாலையைச் சுத்தம் செய்வார். மலசலகூடங்களைக் கழுவுவார். நன்றாகக் கற்பிப்பார். சோம்பியிருக்கவே மாட்டார். அதனால் அவரைப்பின்பற்றி மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் பெற்றோரும் நடக்கத் தொடங்கினர். அதனால் அப்பாடசாலை வளர்ச்சியடைந்தது. இது தான் உலகின் நிலை. அதை நீ புரிந்து கொள்ள வேண்டும்” என்றார் குரு.

உத்ஸீதேயுரிமே லோகா ந குர்யாம் கர்ம சேதஹம் ட

ஸங்கரஸ்ய ச கர்தா ஸ்யாமுபஹன்யாமிமா: ப்ரஸா: டட 24

“நான் ஓயாது கர்மத்திலீடுபடாவிட்டால் உலகங்கள் அழிந்துவிடும். சாதிக்கலப்பிற்கும் நானே கர்த்தாவாகி மக்களைக் கெடுத்தவன் ஆவேன்”. 24

“மன்னா, இறைவன் கர்மம் செய்து பிரகிருதியைத் தூண்டிக்கொண்டிருக்கிறார். அதுபோல அரசனும் கர்மம் செய்து மக்களைத் தூண்டுதல் வேண்டும். கர்மம் செய்யாவிட்டால் தீமைகள் உருவாகிப் பெருகும். ஒருவன் தன் குடும்பக் கடமைகளைச் செய்யாவிட்டால் அக்குடும்பத்தின் தேவைக்காகப் பல தீய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும். அரசன் தன் கடமையைச் செய்யாவிட்டால் மக்கள் வருமானமின்றி அல்லற்படுவர். இதனால் சாதிக்கலப்பு ஏற்படும். முறையாக அரசன் நாட்டை ஆள்வானேயானால் தர்மம் ஓங்கும். முறையாக அரசன் நாட்டை ஆளவேண்டுமானால் யுத்தத்தில் தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும். மன்னா, அரசன் நாட்டின் காவலனாக இருந்து தர்மத்தைப் போற்றி மக்களையும் தர்மத்தைப் போற்றச் செய்தல் வேண்டும். பாண்டிய மன்னனான பரராசசேகரன் மனைவியைப் பிரிந்த போதும் காமவசப்படவில்லை. அதனால் அந்நாட்டு மக்கள் ஒழுக்க சீலர்களாக வாழ்ந்தனர். அங்கு மக்கள் கர்மத்திலீடுபட்டிருந்ததால் அதர்மமான எச்செயல்களும் நடைபெறவில்லை. முக்கியமாகச் சாதிக்கலப்பு ஏற்படவில்லை. ஆனால் சிறுப்பிட்டி மன்னன் தர்மநெறிப்படி நாட்டை ஆளவில்லை. அவனே சில சமயம் தன்னை எதிர்ப்பவனின் சொத்தைச் சூறையாடுவான்; அவர்களைக் கடத்தி வந்து

கொலை செய்வான்; பெண்களோடு சல்லாபிப்பான். இதனால் மக்களும் அவற்றையே செய்தனர். சிறுப்பிட்டியில் வாழ்ந்த ஒரு பிராமணக் கன்னிப்பெண் தனது வீட்டில் கூலி வேலை செய்த ஒருவனுடன் சென்றுவிட்டாள். சிலகாலம் செல்ல அவள் அருகில் உள்ள ஒரு வணிகனுடம் தொடர்பு வைத்தாள். அவன் பொருட்களை அள்ளிக் கொடுத்தான். அதனால் அவளது கணவன் அத்தொடர்பைப் பெரிதுபடுத்தாது வணிகனை அன்புடன் வரவேற்றான். பொருளுக்காகவும் பதவிக்காகவும் பெண்கள் இப்படியான கொடுமைகளை அங்கு சர்வசாதாரணமாகச் செய்தனர். அந்த நிலை தான் தற்பொழுது எமது நாட்டில் உருவாகியுள்ளது. அதை நீ தடுக்காவிட்டால் பாவப்பட்டவனாகிவிடுவாய்” என்றார் குரு.

ஸக்தா: கர்மண்யவித்வாம்ஸோ யதா குர்வந்தி பாரத ட
குர்யாத்வித்வாம்ஸ்ததாஸக்தஸ்சிகீர்ஷர்லோகஸங்க்ரஹம் டட

பார்த்தா, பாமர மக்கள் பற்றுடனையே கர்மம் செய்கிறார்கள். பண்டிதர்கள் உலக மக்களுக்கு நன்னெறி புகட்டுவதற்காகப் பற்றில்லாமல் கர்மம் செய்தல் வேண்டும். 25

“மன்னா, உலக இன்பங்கள் அனைத்தையும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தினால் மக்கள் கர்மம் செய்கிறனர். ஞானிகளும் அரசர்களும் உலக இன்பங்கள் யாவற்றையும் தர்மத்தை மீறாமல் மக்கள் அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கர்மம் செய்ய வேண்டும். அவர்களது நன்மைகளைக் கருதாது உனது நன்மையைக் கருதியமையால்

தான், நீ நாடு நகரங்கள் யாவற்றையும் இழந்தாய். மன்னா, பாமர மக்கள் எதைக் காணுகின்றார்களோ அது தன்வசமாகவேண்டும் என்று நினைப்பார்கள். ஒருவன் பெரியதொரு மாளிகை கட்டினால் அடுத்தவனும் அப்படியான மாளிகையொன்று கட்டவேண்டும் என்று நினைப்பான். அழகான பெண்களைக் காண்பவன் அவர்கள் தனக்கு உரித்தாகவேண்டும் என்று நினைப்பான். பொருளுள்ளவனைக் கண்டால் சில பெண்கள் பொருளுக்காக அவனுடன் கூட நினைப்பார். இது இயற்கையானது. மனிதரது சுபாவமும் அது. அதனால் கற்றவர்களும் அரசர்களும் பற்றில்லாமல் கடமை செய்ய வேண்டும். இதனால் மேலே சொன்ன யாவும் நடைபெறமாட்டாது. ஆசைகளற்று அரசன் இருந்தால் ஆசைப்படும் மக்களின் மனதில் அச்சத்தை உண்டாக்கித் தர்மத்தை மீற விடமாட்டான். ஆனால் எமது நாட்டில் அரசனே தர்மத்தை மீறுவதால் அங்கு ஒழுக்கம் சீர்குலைந்து விட்டது. எமது நாட்டில் வாழ்ந்த பேரறிஞரான சிதம்பரனாரின் மகள், பொன் பொருளுக்காகத் தனது கணவனை விட்டுவிட்டு ஒழுக்க சீலராக வாழ்ந்த சிவபுண்ணியச் செட்டியாருடன் சேர்ந்து வாழ்கிறாள். அவளுக்கு ஒழுக்க சீலரான பள்ளி ஆசிரியரான சுப்பிரமணியத்துடனும் தொடர்பு உண்டு. இதை நீ அனுமதிக்கலாமா...? எமது நாடு ஒழுக்க சீலர்கள் நிறைந்த நாடு. மீண்டும் பழைய நிலைக்கு வரவேண்டும்” என்றார் குரு.

ந புத்திபேதம் ஜனயேதக்ஞானாம் கர்மஸங்கினாம் ட

ஜோஷ்யேத்ஸர்வகர்மாணி வித்வான்யுக்த: ஸமாசரன் LL

ஞானியானவன் கர்மப்பற்றுள்ள பாமர
மக்களிடத்து மனக்கலக்கத்தை உண்டுபண்ணலாகாது. ஞானி
எல்லாக் கர்மங்களிலும் தான் ஈடுபட்டுக் கொண்டு
மற்றவர்களையும் கர்மத்திலீடுபடுத்த வேண்டும். 26

“மன்னா, ஒருவன் கர்மம் செய்யாது இருப்பதை
விடப் பற்றுடன் கர்மம் செய்வது மேலானது. பற்றுக்கள் கர்மம்
செய்வதை ஊக்கிவித்துச் செயலுக்கேற்ற பலனைக்
கொடுக்கும். பற்றுற்றுக் கருமமாற்றும் அரசன் தர்மத்தைக்
காப்பதுடன் தர்மத்தை மற்றவர்கள் செய்யவும் தூண்டுதல்
வேண்டும். நீ யுத்த தர்மத்தை அனுசரிக்காமையால் தான்
வல்லவனை மன்னித்தாய். அதனால் உனக்கும் நாட்டிற்கும்
கேடு வந்துள்ளது. மன்னா, திருநெல்வேலிக்குக் குமரன்
அரசனான பின் போதைவஸ்துக்களைக் கடத்தி விற்கும் அந்த
வணிகனுக்கு மன்னிப்பளிப்பதாக அறிவித்தான். அத்துடன்
போதைவஸ்து விற்பவர்கள் சிலரைச் சந்தித்துத் தனக்கு
உயர்வகையான வெளிநாட்டு மதுபானங்களைக் கொண்டுவந்து
தரும்படி கூறினான். அவர்கள் கொண்டுவந்து கொடுத்த
மதுபானங்களுக்குப் பொருட்களை அள்ளிக்கொடுத்தான்.
அவை மிகுந்த சுவையையும் உற்சாகத்தையும் தனக்குத்
தருவதாகக் கூறி மகிழ்ந்தான். இவற்றை நம்பிய வணிகனின்
ஏவலாட்கள் வணிகனுக்கு மன்னனின் மகிழ்வை இரட்டிப்பாகத்
தெரிவித்தனர். அதனால் மகிழ்ந்த வணிகன் தனது ஏவலாளர்
பலருடனும் அதியுயர் ரக மதுபானங்களுடனும் குமரனைச்

சந்திக்க வந்தான். அவனின் வரவை எதிர்பார்த்திருந்த குமரன் அவர்கள் எவ்வோரையும் கைது செய்தான். அதன் பின் நாட்டில் மதுபானங்கள் விற்பனை செய்வோரையும் கைது செய்தான். மன்னா, குமரன் அவசரப்பட்டு பாமர மக்களின் மனதில் கலக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தால் அந்த நாசகாரக் கும்பலைக் கைது செய்திருக்கமுடியாது. அரசன் தர்மப்படி கர்மம் செய்து கொண்டு மக்களையும் தர்மப்படி கர்மத்திலீடுபட வைத்தல் வேண்டும். நீ அதை இனியாவது செய்தல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

ப்ரக்ருதே: க்ரியமாணானி குணை: கர்மாணி ஸர்வச: ட

அஹங்காரவிமூடாத்மா கர்தாஹமிதி மன்யதே ட ட 27

பிரகிருதியின் குணங்களால் கர்மங்கள் செய்யப்படுகின்றன. அகங்காரம்மிக்கவன் “தானே கர்மங்களின் கர்த்தா” என்று நினைக்கிறான். 27

மன்னா, பிரகிருதியிலிருந்து எழும் முக்குணங்களால் கர்மங்கள் செய்யப்படுகின்றனவே தவிர, மனிதனால் செய்யப்படுவதில்லை. இதை உணராத மனிதன், தான் கர்மத்தைச் செய்வதாக எண்ணிக் கர்வம் கொள்கிறான். இது பூரணை நாளன்று கடற்கரையில் உலாவும் ஒருவன், சந்திரனும் தன்னுடன் சேர்ந்து உலாவுகிறது என்று நினைப்பதைப் போன்றது. பிரகிருதியின் தூண்டுதலால் தான் செயல்கள் யாவும் நடைபெறுகின்றன. நீ போர் செய்யவில்லை. வல்லவனை மன்னிக்கவும் இல்லை. பிரகிருதி தான் அவற்றைச் செய்தது. இதை உணர்பவன் பிரகிருதி வேறு, ஆன்மா வேறு

என்று உணர்ந்து கொள்வான். மன்னா, பிரகிருதியின் வாயில்களாக இந்திரியங்கள் இருக்கின்றன. இந்திரியங்கள் தமது ஆசையை மனதின் மூலம் செயற்படுத்துகின்றன. இதை உணர்ந்து கொள்ள முடியாதவன் தானே கர்மங்களுக்குக் கர்த்தா என்று அகங்காரம் கொள்கிறான். திருநெல்வேலி மன்னன் மதனகோபாலன் தனக்கு ஏற்படும் ஆசைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக பலவிதமான உதவிகளை மக்களுக்குச் செய்வான். அவற்றைப் பாமர மக்கள் அரசன் தமக்கு பெரும் உதவி செய்வதாக நினைப்பர். அதுபோலவே மன்னனும் தான் மற்றவர்களை விட அவர்களுக்குக் கொடுப்பதாக நினைப்பான். இருபகுதியினரும் தமது தேவைகள் பூர்த்தியாவது தத்தமது திறமைகளால் என்று நினைப்பர். குமரன் அரசனானதும் அவன் கர்மங்களின் கர்த்தா என்று அகங்காரம் கொள்ளாது அரச தர்மப்படி நடந்து வரலானான். அதனால் பலர் பாதிக்கப்பட்டனர். மன்னா, நீயும் பிரகிருதி வேறு ஆன்மா வேறு என்று நினைக்காது அவையிரண்டும் ஒன்று என்று நினைத்து நீயே காரியமாற்றுவதாக நினைக்கிறாய். இது தவறு என்று எப்போது உணரப் போகிறாய்?" என்று கேட்டார் குரு,

தத்த்வவித்து மஹாபரஹோ குணகர்மவிபாகயோ: ட

குணா குணேஷு வர்தந்த இதி மத்வா ந ஸஜ்ஜதே டட

ஆனால் பெருந்தோளுடையவனே, குணம், கர்மம் இவைகளின் பிரிவுகளைப் பற்றி நன்கறிந்த தத்துவ ஞானிகள்

இந்திரியங்களிலிருந்தே குணங்கள் வெளிப்படுகின்றன என்பதை அறிந்தமையால் அவர்கள் அவற்றில் பற்று வைப்பதில்லை. 28

“மன்னா, இந்திரியங்களாக வடிவெடுத்துள்ள குணங்கள் செயல்களாகின்றன. ஒளியைத் தருவது சூரியன். அவ்வொளியை உணரும் பாங்கு கண்களுக்குள்ளது. இதே போன்று பஞ்சேந்திரியங்கள் செயற்படுகின்றன. ஒளியைக் காணும் தன்மை கண்களுக்கு இல்லாவிட்டால் சூரியனின் ஒளியைக் கண்கள் நுகராது. சூரியன் வேறு கண்கள் வேறு என்றாலும் கண்கள் சூரியனை உணர்ந்து கொள்கின்றன. இதே போலத்தான் நீ வேறு கர்மம் வேறு என்பதை உணர்ந்தால் இன்பத்திற்கும் துன்பத்திற்கும் இடமிராது. மன்னா, இன்பத்தைச் சுகிக்க எண்ணும் இந்திரியங்களில் இருந்தே குணங்கள் வெளிப்படுகின்றன. மன்னா, சிறுப்பிட்டியில் வாழ்ந்த அந்தப் பிராமணப் பெண் குடியானவன் ஒருவனோடு சென்றமையால் ஊரவரும் இனத்தவரும் அவளைத் தமது எந்தக் காரியத்திற்கும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அவள் உறவு வைத்திருந்த வணிகன் அரசனோடு நெருங்கிய தொடர்புள்ளவன். அரசன் பற்றுகளுக்கு அடிமையாகியிருந்தமையால் வணிகன் அரசனுக்கு வெகுமதி கொடுத்துப் பிராமணப் பெண்ணின் கணவனை அவ்வூரின் தலைவனாக்கினான். அதனால் மக்கள் அவனுக்குச் சேவகம் செய்ய வேண்டிய நிலை உண்டானது. இந்திரியங்களிலிருந்தே குணங்கள் உண்டாகின்றன. ஒவ்வொரு இந்திரியமும் ஆசை தீரத் தீரப் புதுப்புது ஆசைகளை விரும்பும். இதை அறிந்த ஞானிகள்

இந்திரியங்களிற் பற்று வைப்பதில்லை. அரசர்களும் ஞானிகளைப்போல இந்திரியங்களில் பற்று வைக்கலாகாது” என்றார் குரு.

ப்ரக்ருதேர்குணஸம்முடா: ஸஜ்ஜந்தே குணகர்மஸு ட
தானக்ருத்ஸ்னவிதோ மந்தானக்ருத்ஸ்னவின்னவிசாலயேத் ட ட 29
பிரகிருதியின் வசப்பட்டுக் குணங்களின்
தொழில்களில் பற்று வைத்துச் செயற்படும் மந்தபுத்தியாளரைத்
தெளிந்த புத்தியுடைய ஞானிகள் கலக்கமடையச்
செய்யலாகாது. 29

“மன்னா, நாய்க்குத் தங்கத்திற்கும், கல்லுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாது. அதே போல அறிவு தெளிவடையாத மந்த புத்தியுள்ளவர்களுக்குப் பிரகிருதியின் இயல்பு முக்குணங்கள் என்பதும், ஆத்மா கர்மம் செய்வதில்லை என்பது தெரியாது. அதனால் அவர்களை உற்சாகப்படுத்திக் கர்மம் செய்ய வைத்தல் வேண்டும். ஒரு குடியானவனின் வீட்டுக்குச் செல்லும் வழியில் பெரியதொரு பாறை இருந்தது. அதனால் அவன் தினமும் வீட்டுக்குச் செல்ல நெடுந்தூரம் சுற்ற வேண்டியிருந்தது. இதனால் கவலை கொண்ட அவன் ஒரு பெரியவரை அணுகித் தன் குறைகளைச் சொன்னான். பலர் பல நாட்கள் முயற்சித்தாலும் அப்பாறையை உடைத்து அகற்ற முடியாது. அப்படிச் சொன்னால் குடியானவன் கவலைப்படுவானென நினைத்து; “மகனே இது பெரிய வேலை அல்ல, நீ முயற்சித்தால் சில தினங்களில் அப்பாறையை

அகற்றலாம். உடைக்கும் கல்லையும் நல்ல விலைக்கு விற்கலாம்” என்றார். குடியானவன் திகைத்துப் போனான். இந்தப் பெரிய பாறையை உடைக்க முடியுமா..?” என்று கேட்டான்.

பெரியவர்; “முயற்சி செய்” என்றார். குடியாவன் உடைக்க வேண்டும் என்ற விருப்புடன் பல நாட்கள் மிகக் கடுமையாக வேலை செய்தான். பாறை அகற்றப்பட்டது. பணமும் சேர்ந்தது. அதுபோல நீயும் உன் இயல்புக்கேற்றபடி கர்மம் செய்தாக வேண்டும்” என்றார் குரு.

மயி ஸர்வாணி கர்மாணி ஸம்ன்யஸ்யாத்யாத்மசேதஸா ட
நிராசீர்நிர்மமோ பூத்வா யுத்யஸ்வ விகதஜ்வர: ட ட 30

எல்லாக் கர்மங்களையும் என்னிடம் அர்ப்பணம் செய்து விட்டு, சிந்தத்தை ஆத்மாவில் லயிக்கச் செய்து, ஆசைகளையும் மமகாரத்தையும் அடக்கி மனச்சஞ்சலமின்றி போர் புரிவாயாக. 30

மன்னா, உனது பொறுப்பில் எதுவும் இல்லை. ஆண்டவன் ஆட்டுவிக்கிறான். நீ ஆடுகிறாய். இதை உணர்ந்தால் நீ கர்மமாற்றுவாய். தையிட்டி என்ற நாட்டின் அரசன் வேட்டையாடுவதற்காகச் சில வீரர்களுடன் காட்டுக்குச் சென்றான். அங்கு ஆச்சிரமத்தில் ஒரு முனிவர் தவம் செய்துகொண்டிருந்தார். அவர் பெரும் ஞானி. முக்காலமும் உணர்ந்தவர். மன்னனைக் கண்ட அவர், காணாதவர் போல இருந்தார். அதைத் தெரிந்துகொண்ட மன்னன் முனிவருக்கு அருகே சென்றான். அவர் மௌனமாக இருந்தார். அதனாற்

சினம் கொண்ட அரசன் முனிவரைக் காலால் உதைத்தான். முனிவர் புன்னகைத்தார். அதனால் மேலும் சினங்கொண்ட மன்னன் அவரைப் பலமுறை தாக்கினான். முனிவர் புன்னகைத்தபடி; “யார் நீ?” என்று கேட்டார். மன்னன் கடுங்கோபத்துடன், “நான் இந்நாட்டின் மன்னன்” என்று சொன்னான்; “யார் சொன்னது? இப்போது நீ இந்நாட்டின் மன்னனல்லன்” என்றார் முனிவர்

அவர் வாய்முடுமுன் தையிட்டியின் தளபதி சேனையுடன் வந்து அரசனைக் கைது செய்தான்.

“பதவி நிலையில்லாதது. இறைவன் நிலையானவன். உலகம் அவனது சொத்து. நான் அவனது ஏவலாளன் என்ற நினைப்புள்ளவன் பற்றுக்களுக்கு ஆளாக மாட்டான்” என்றார் குரு.

யே மே மதமிதம் நித்யமனுதிஷ்டந்தி மானவா: ட

சுரத்தாவந்தோளானஸ“யந்தோ முச்யந்தே தேளபி கர்மபி: டட

என்னால் ஆக்கப்பட்ட இக்கோட்பாட்டை எவனொருவன் சிரத்தையுடனும், பெறாமைப்படாமலும் பின்பற்றுகிறானோ அவன் வினைகளிலிருந்து விடுபடுவான்.

“மன்னா, இறைவன் உலகையும் அதில் வாழும் சீவராசிகளையும் இயக்குவதற்காகச் சில கோட்பாடுகளை வகுத்துள்ளார். அதன்படி தான் யாவும் நடக்கும் என்பதை உணர்ந்து நடப்பவன் ஒருபோதும் துன்பப்பட மாட்டான்”.

“ஒரு ஊரில் ஒரு தவசி இருந்தார். அவ்வூரில் ஒரு குடியானவனும் இருந்தான். தவசி காலையில் நீராடிவிட்டு அவ்வூர்க் கோயிலில் வந்து அமர்ந்துவிடுவார். யாராவது ஏதாவது கொடுத்தால் உண்பார். குடியானவன் தினமும் அவருக்கு உணவு கொடுப்பான். தவசி உணவை உண்டுவிட்டு மக்களுக்கு ஆசி வழங்குவார். பலர் வந்து அவரிடம் ஆசி பெறுவார்கள். எதிர்காலத்தைப் பற்றி அறிந்து செல்வர்கள். ஆனால் குடியானவன் ஒரு போதும் அவரிடம் வந்ததில்லை. இது தவசிக்குப் பெரும் ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது; “எப்படியாவது அவனைத் தன்னிடம் வரும்படி செய்யவேண்டும் என்று எண்ணினார்”.

“நாட்கள் சென்றன. ஒரு நாள் குடியானவன் வழமை போல உணவைக் கொண்டுவந்து கொடுத்துவிட்டுச் சென்றான். அன்று தவசி அவனை வழி மறித்து; “நீ பெரும் அதிஷ்டக்காரன். உனக்குப் பெரும் பொருள் சேரவுள்ளது” என்றார்.

குடியானவன் சிரித்தான்; “என்னிடம் இப்பொழுது பெரும் பொருள் உள்ளது. இதைவிடக் கூடுதலான பொருள் இனி யாது?” என்றான்.

தவசி ஆச்சரியப்பட்டார்; “சுவாமி குடிசையில் வாழும் என்னிடம் பொருள் இல்லை என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். இறைவன் ஆக்கிய கோட்பாடுகளுக்கிணங்க வாழ்பவன் பெரும் தனவான். நான் கடவுள் உலகிற்களித்த கோட்பாட்டை மிகுந்த சிரத்தையுடனும் பெறாமையுடனும்

பின்பற்றி வாழ்கிறேன். அதனால் நான் விரும்பியவை விரும்பியவாறு கிடைக்கின்றன” என்றான். மன்னா, அந்தக் குடியானவனுக்குள்ள நம்பிக்கை உனக்கு இல்லாததை நினைத்துக் கவலைப்படுகிறேன்” என்றார் குரு.

யே த்வேததப்யஸு“யந்தோ நானுதிஷ்டந்தி மே மதம் ட ஸர்வக்ஞானவிமுடான்ஸ்தான்வித்தி நஷ்டானசேதஸ: ட ட 32

எனது இக்கோட்பாட்டை இகழ்வோரும், பின்பற்றாதோரும் எவ்வித ஞானமும் விவேகமும் இல்லாத மூடர்களாகிக் கெட்டுப்போவார்கள். 32.

“மன்னா, தவசி அதை நம்பவில்லை. கடவுள் குடியானவனின் நெஞ்சில் குடியிருக்க மாட்டார், தவசிகளின் நெஞ்சில் தான் குடியிருப்பார்” என்று நினைத்தார். “சுவாமி, நீங்கள் நினைப்பது தவறு. கடவுள் உலகிற்களித்த கோட்பாட்டை இகழ்பவர்கள் எவ்வித ஞானமும் இல்லாத மூடர்கள். நீங்கள் நினைப்பதைப் போல அல்ல. கடவுள் எல்லா உயிர்களின் மனதிலும் குடியிருக்கிறார்” என்றான். ஒரு கருவி பல செயல்களுக்குப் பயன்படும். அக்கருவியை நல்ல செயல்களுக்கு பயன்படுத்துவது தான் தர்மம். உதாரணமாகப் போர் பொறாமையால் உண்டாகும்; பொருளாசையாலும் உண்டாகும்; நாட்டுப் பற்றாலும் உண்டாகும்; அதிகார வெறியாலும் உண்டாகும்; ஆணவ மிகுதியாலும் உண்டாகும். ஆனால் தர்மத்தை நிலைநாட்டச் செய்யப்படுவது தான் போர். அது தான் இறைவனின் கோட்பாடு” என்றார் குரு.

ஸத்ருசம் சேஷ்டதே ஸ்வஸ்யா: ப்ரக்ருதேர்ஞானவானி ட
ப்ரக்ருதம் யாந்தி பூதானி நிக்ரஹ: கிம் கரிஷ்யதி ட ட 33

ஞானி தன் இயல்புக்கேற்றபடி நடக்கிறான்.
உயிர்களும் தத்தம் இயல்புகளைப் பின்பற்றுகின்றன.
அவற்றைத் தடைசெய்வதால் எந்தப் பயனும் உண்டாகாது. 33

“மன்னா, மனிதர்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தம்
இயல்புகளுக்கேற்ப நடந்து கொள்கின்றனர். அரசன்
செய்வதை ஆண்டி செய்யமுடியாது. ஆண்டி வாழ்வதைப் போல
அரசன் வாழக்கூடாது. ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு
கடமையுண்டு. அதை நிறைவேற்றுவர்கள் தான் உண்மையாக
வாழ்வார்கள்; “சிறுப்பிட்டியில் ஒரு மனிதன் இருந்தான். அவன்
மனைவியை விட விபச்சாரியிடம் செல்வதையே விரும்பினான்.
தவசி ஒருவர் அவனது போக்கைக் கண்டித்தார். குடும்பத்துடன்
வாழும்படி கூறினார். அவன் அதை ஏற்கவில்லை; “மகனே,
உனது மனைவியை நீ விபச்சாரியாக நினை” என்றார். அவன்
யோசித்துப் பார்த்தான். அவர் சொல்வது சரியாகப் பட்டது.
அவன் தன் மனைவியின் மீது அன்பு வைத்தான். பின் அவன்
விபச்சாரியிடம் செல்வதில்லை. ஒவ்வொருவரும் தம்
இயல்புக்கேற்றபடி வாழவேண்டும். நீ உன் இயல்புப்படி போர்
செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ளாய்” என்றார் குரு.

இந்தரியஸ்யேந்த்ரியஸ்யார்த்தே ராகத்வேஷௌ வ்யவஸ்திதௌ ட
தயோர்ந வசமாகச்சேத்தௌ ஹ்யஸ்ய பரிபந்தினௌ ட ட 33

இந்திரியங்களுக்கு விருப்பு வெறுப்பு உண்டு. அவற்றிற்கு அடிமையாதல் கூடாது. இந்திரியங்கள் தான் ஒருவனுக்குச் சத்துருக்களாகும்.

“மன்னா, இந்திரியங்களுக்கு விருப்பு வெறுப்பு உண்டு. அவற்றை நல்வழிப்படுத்துதல் வேண்டும். காட்டிலே ஒரு தவசி தவஞ்செய்து வந்தார். அவரது பன்னசாலைக்கு மான், குரங்கு, மரை, யானை போன்ற பல மிருகங்கள் வரும். அவற்றிற்கு அவர் பழவகைகளைக் கொடுப்பார். அவருக்கு யானை மீது தான் பற்று அதிகம். அதைக்கண்டதும் அவர் விநாயகரைக் கண்டது போல மகிழ்வார். இது தவிர்க்க முடியாதது. மன்னா, இந்திரியங்களுக்கு விருப்பு வெறுப்புண்டு என்பதை அத்தவசி உணர்ந்துகொண்டான். யானையைக் கண்டதும் அதன் மீது விருப்பு வரக்காரணமாக இருந்தது அவர் விநாயகர் மீது கொண்ட பற்றுத் தான். அதனால் அவர் மற்ற மிருகங்களை விட யானைக்கு அதிக உணவுகளையும் சுவையான பழங்களையும் கொடுத்தார். இது இந்திரியங்களின் விருப்பு வெறுப்பைக் காட்டுகிறது. சாதுவைப்போலத்தான் நீயும் இந்திரியங்களின் விருப்பு வெறுப்புக்களுக்காட்பட்டு விட்டாய். அவைக்கு அடிமையானால் அவையே உனக்குச் சத்துரக்களாகிவிடும். அதனால் தான் உனக்குப் போரை வெறுக்கும் நிலை உண்டானது. அது உனது கடமை மட்டுமல்ல, உனது குல தர்மம்” என்றார் குரு.

ச்ரேயான் ஸ்வதர்மோ விசுண: பரதர்மாத்ஸ்வனுஷ்டிதாத் ட

ஸ்வதர்மே நிதனம் ச்ரேய: பரதர்மோ பயாவஹ: ட ட 35

நன்கு செய்யப்படும் பரதர்மத்தை விடக் குணமில்லாத தன் தர்மம் மேலானது. சுய தர்மத்தில் இறப்பது மேலானது. பிறர் தர்மம் அச்சத்தைத் தரும். 35.

“மன்னா, நீ அரச பரம்பரையில் வந்தவன். உன்னை நம்பித்தான் இந்த நாடு உள்ளது. மக்கள் பிறந்தது மன்னனை நம்பி. நீ போர்ப் பயிற்சி பெற்றது நாட்டைக் காக்க. மனிதன் ஒருவன் தன் சுயதர்மத்தைப் புறக்கணித்தலாகாது; “வேலூரில் ஒரு பெரிய வணிகன் இருந்தான். அவன் பொருட்களை ஏற்றி வந்தபோது கடற்கொந்தளிப்பால் கப்பல் மூழ்கிவிட்டது. மறுமுறை அவன் பொருட்களைக் கொண்டுவரும் போது கடற்கொள்ளையர்கள் கப்பலைக் கொள்ளையடித்து விட்டனர். இப்படிப் பல தடவைகள் அவன் நட்ப்பட்ட போதும் தனது தொழிலைக் கைவிடவில்லை. முயற்சியுடன் தொடர்ந்து வாணிபம் செய்து பெரும் பணக்காரனானான். மனத்திடம் உள்ளவன் எதற்கும் அஞ்சமாட்டான். தன் கடமையிலிருந்து வழுவாதவன் தான் வீரன். நீ வீரனா...?” என்று கேட்டார் குரு.

அர்ச்சுனன் சொன்னது.

அத கேன ப்ரயுக்தோளயம் பாபம் சரதி பூருஷ: ட 36

அனிச்சன்னபி வார்ஷ்ணேய பலாதிவ நியோஜித: ட ட 36

“விருஷ்ணி வம்சத்தில் உதித்தவனே, மனிதன் இச்சையில்லாதவனாக இருந்தாலும் பலவந்தமாக ஏவப்பட்டவனைப் போல பாவம் செய்கிறான். இது ஏன்? 36

“குருவே, நான் போரை விரும்பவில்லை. நீங்கள் ஏன் போரைப் பலவந்தமாக என்னுள்த் திணிக்கிறீர்கள். ஒருவன் விருப்பப்படாதவற்றைத் திணித்தல் கூடாது. எனது வம்சத்தவனொருவனுக்குப் பிடிக்காத பெண்ணைப் பெற்றோர் வற்புறுத்தித் திருமணம் செய்து வைத்தனர். அதனால் அவனது வாழ்வும், அரசும் நாசமானது. எதிரிகள் நாட்டைக் கைப்பற்றினர். அதனால் விருப்பமில்லாதவற்றை எவர் மீதும் திணிக்கக்கூடாது” என்றான் மன்னன்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

காம ஏஷ க்ரோத ஏஷ ரஜோகுணஸமுத்பவ: L

மஹாசனோ மஹாபாப்மா வித்தயேனமிஹ வைரிணம் LL

ரஜோ குணத்தில் உதித்த காமமும் குரோதமும் தான் எல்லாவற்றையும் செய்விக்கிறது; பெரும் பாவத்தை உண்டு பண்ணுகிறது. இவை தான் உயிர்களின் எதிரிகள். 37

“மன்னா, ஆசைகள் தான் அனைத்திற்கும் மூலகாரணி. ஆசைவசப்பட்டவன் பாவங்கள் அனைத்தையும் செய்வான். கடலில் உப்பைக் கொட்டக் கொட்ட அது கரையும். இதே போன்றது தான் மனது. மனதுள் எழும் ஆசைகள் கடலை விடப் பெரியன. ஒரு சாது இருந்தார். அவரது பன்னசாலையில் எலிகள் தொல்லை கொடுத்தன. அதனால் அவர் ஒரு பூனையை வளர்த்தார். அது ஓடி விளையாடியது. பல குட்டிகளை ஈன்றது. அவர் தனது தேவைக்காக ஒரு பசுமாட்டையும் வளர்த்தார். அதைப் பராமரிக்க ஒரு

வேலையாளை நியமித்தார். வேலையாள் வராத நேரங்களில் அவனது மனைவி வந்து பசுவைப் பராமரித்தாள். அவள் நல்ல அழகி. அந்த அழகு அவரைக் கவர்ந்தது. நாளாந்தக் கடமைகளை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டுச் சாது அவளின் அழகை ரசித்தார். அவள் பாலைக் கொடுக்கும் போது மிருதுவான அவளது விரல்கள் தவசியின் விரல்களுடன் உரசின. அதனால் எல்லையில்லாத இன்பம் அவருக்கு உண்டானது. தவசியுடன் தனது மனைவி நெருக்கமாகப் பழகுவதை அறிந்த வேலைக்காரன் அவளைவிட்டுப் பிரிந்து சென்று இன்னொருத்தியைத் திருமணம் செய்து கொண்டான். வேலைக்காரி பின் தவசியுடன் தங்கிவிட்டாள். ஆசையினால் துன்பம் பெருகும், ஆசைக்கு அளவே இல்லை. அதனால் ஆசை வசப்பட்ட வல்லவனை நீ கொல்லவேண்டும்” என்றார் குரு.

தூமேனோவ்ரியதே வஹ்னிர்யதாதர்சோ மலேன ச ட
யதோல்பேனாவ்ருதோ கர்பஸ்ததா தேனே தமாவ்ருதம் டட
நெருப்புப் புகையினாலும், கண்ணாடி
அழுக்கினாலும், சிசு கருப்பையினாலும் மூடப்பட்டிருப்பதைப்
போன்று ஞானம் ஆசையினால் மூடப்பட்டுள்ளது. 38

“மன்னா, நெருப்பைப் புகை மூடியுள்ளது;
கண்ணாடியை அழுக்கு மூடியுள்ளது; சிசுவைக் கர்ப்பப்பை
மூடியுள்ளது. ஆவை ஞானம் ஆசைகளால் மூடப்பட்டுள்ளது.
மூடப்பெற்றவை நீங்கினால் தான் உண்மையான வடிவம்

தெரியும். உனது வீரத்தையும் அஞ்ஞான இருள் மூடியுள்ளது. அதை விலக்குதல் வேண்டும். நான் முன் சொன்ன வணிகன் ஒன்பதாவது தடவை கப்பலில் புறப்பட்ட போது அவனுக்குக் கடன் கொடுத்தவன் சொன்னான்; “வணிகரே, தொடர்ந்து இப்படியே நட்டம் வந்தால் எப்படி மீள்வீர்? எனது பணத்தை எப்படித் தருவீர்..?”. அதற்கு வணிகன் சொன்னான்; “நான் தொழில் செய்யாமல் விட்டால் உமக்கு நான் பணத்தைத் தரமுடியாது. என்னை மூடியுள்ள கஷ்டம், கவலைகள், பிரச்சினைகளை நான் தான் நீக்க வேண்டும். அதற்கு நான் தொழில் செய்தல் வேண்டும். என்றான். அந்த வணிகன் தனது துயரத்தைப் போக்கத் தொடர்ந்து வாணிபம் செய்தது போல, நீயும் உனது துயரத்தைப் போக்கப் போர் செய்தல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

ஆவ்ருதம் ஞானமேதேன ஞானினோ நித்யவைரிணா ட
காமரூபேண கௌந்தேய துஷ்பூரேணானலேன ச ட ட 39
குந்தியின் மைந்தா, ஞானியின் நித்திய
சத்துருவும், காமவடிவெடுத்ததும், நிரப்ப முடியாததும்,
எவ்வேளையிலும் திருப்தியடையடையாததுமான
ஆசைகளினால் ஞானம் மூடப்பட்டுள்ளது. 38

“மன்னா, வேலைக்காரி மீது காமங்கொண்ட
தவசி அவளைத் தனது மனைவியாக்கினார்.
வேலைக்காரனுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளும் அவருடன் வந்து
சேர்ந்தனர். அவருக்கும் பல பிள்ளைகள் பிறந்தன. ஆசை

அளவில்லாதது. அது மனிதனின் மனதில் உள்ள நல்ல குணங்கள் யாவற்றையும் செயற்பட விடாமல் முடக்கி வைத்திருக்கும். தவசி ஆசை கொள்ளாதிருந்தால் இன்பமாக வாழ்ந்திருப்பார். கர்மத்தைக் காத்திருப்பார். அரச தர்மத்தைக் காக்க வேண்டியவன் நீ. அதைப் பற்றுக்கள் முடியுள்ளன. அவ் மாயத் திரையைக் கிழித்தெறி” என்றார் குரு.

இந்திரியாணி மனோபுத்திரஸ்யாதிஷ்டானமுச்யதே ட

ஏதைர்விமோஹயத்யேஷ ஞானமாவ்ருத்ய தேஹினம் டட

இந்திரியங்களும் மனமும் புத்தியும் ஆசையின் இருப்பிடங்கள். இவை ஞானத்தை மறைத்து மனிதனைத் தீய வழியிலிட்டுச் செல்கின்றன. 40.

“மன்னா, பற்றில்லாமல் கடமையைச் செய்தல் வேண்டும். உனது கடமை நாட்டின் நன்மைக்கான செயல்களில் ஈடுபடுதலே. இன்று எமது நாட்டு மக்கள் கஷ்டப்படுகின்றனர். இந்தக் கஷ்டத்தை உனது மனம் பற்றுக்களால் உணர மறுக்கிறது. வேலைக்காரிக்குப் பிறந்த முதற் கணவனின் மகள் மிகுந்த அழகி. அவளது அழகைக் கண்ட தவசிக்கு அவளின் மேல் ஆசை உண்டானது. தீய வழியில் செல்பவனின் மனம் சாக்கடை என்பதை உணர்வாயாக. அது பழிபாவங்களைப் பாராது தனது இச்சையைத் தீர்க்கவே முயலும். அதற்காக செய்யக்கூடாததையெல்லாம் செய்யும். இந்திரியங்களும் மனமும் புத்தியும் ஆசையின் இருப்பிடங்கள். அதனால் தான் வல்லவன் ஆராயாது பல தீமைகளைச் செய்கிறான். அதைத்

தடுக்க வேண்டிய கடமை உனக்குண்டு. அதை விரைந்து செய்” என்றார் குரு.

தஸ்மாத்த்வமிந்திரியாண்யாதௌ நியம்ய பரதர்ஷப ட
பாப்மானம் ப்ரஜஹி ஹ்யேனம் ஞானவிக்ஞானநாசனம் டட 41

ஆகையால் பரதவீரா, முதலில் இந்திரியங்களை அடக்கு; அதன் பின் ஞானத்தை அழிக்கின்ற பாவத்தின் வடிவங்களான ஆசைகளை முற்றாக அழித்துவிடு. 41

“மன்னா, மனிதர்களுக்கு மனத்தளர்ச்சியைக் கொடுப்பன இந்திரியங்கள். அரசர்கள் பிரமச்சரியப் பருவத்தில் இந்திரியங்களை அடக்கப் பயிற்சி பெறுவர். இந்திரியங்களை அடக்கினால் உண்மையான தன்மை தெரியும். ஆசைகள் வராது. தவசிக்குத் தான் பாவம் செய்வது தெரிந்தது. அதனால் அவர் இரவோடு இரவாகத் தனது வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்றுவிட்டார். உண்மையான தவசியானால் இந்திரியங்களை அடக்கியிருக்க வேண்டும். இந்திரியங்களை அடக்கினால் தான் ஞானத்தை அழிக்கின்ற பாவத்தின் வடிவங்களான ஆசைகளை அழிக்க முடியும். மன்னா, அந்தத் தவசி இந்திரியங்களை அடக்காமையாற்றான் வேலைக்காரி மீது மோகங்கொண்டார். அதன் பின் ஆசை மிகுதியால் அவளது மூத்த கணவனின் மகளின் அழகில் மோகமுற்றார். தொடர்ந்து வீட்டில் இருந்தால் இந்திரியங்களை அடக்க முடியாதென்பதை உணர்ந்து தான் அவர் அவர்களை விட்டுச் சென்றார். மன்னா, நீயும்

இந்திரியங்களை அடக்க முடியாததால் தான் பற்றுக்களுக்குள்ளாகி அவதிப்படுகிறாய்” என்றார் குரு.

இந்திரியாணி பரண்யாஹூரிந்திரியேப்பய: பரம் மன: ட

மனஸஸ்து பரா புத்திர்யோ புத்தே: பரதஸ்து ஸ: ட ட 42

இந்திரியங்கள் உடலைவிடப் பெரியவை. அதைவிடப் பெரியது மனம். மனதைவிடப் பெரியது புத்தி. புத்தியைவிட உயர்ந்தது ஆன்மா. 42

“மன்னா, இந்திரியங்கள் மிகவும் சிறியவையாக இருந்தாலும் அவை உடலை ஆட்சிப்படுத்துகின்றன. இவற்றை விட மனம் பெரியது. இது இந்திரியங்களையும் உடலையும் தன் போக்கிற்கேற்பச் செயற்படுத்த வல்லது. இவை எல்லாவற்றையும் கட்டுப்படுத்தும் வல்லமை கொண்டது புத்தி. புத்தி கல்வியாலும் வரும். அனுபவங்களாலும் வரும். எனினும் புத்தியைவிட உயர்ந்தது ஆன்மா. அது உடல், இந்திரியங்கள், மனம் ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி இன்பங்காணும் வல்லமை கொண்டது. அதனால் அதைப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். நீ பலசாலி, கற்றவன் அத்துடன் அரசன். சாதாரண மனிதனைப் போல மனம் பேதலித்துத் தடுமாறுவது புத்திசாலித் தனம் அல்ல. மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி ஆத்ம சொருபமாகு. உனது மனச் சஞ்சலம் நீங்கும். மன்னா, வீட்டை விட்டுச் சென்ற தவசி இன்னொரு நாட்டிற்குச் சென்று அங்குள்ள சிவன் கோயில் ஒன்றில் இருந்தார். அவரது கைகள் பூசை நடைபெறும்பொழுது சிவனை வணங்கியது. ஆனால் மனது

வேலைக்காரியின் மகளை நினைத்து ஏங்கியது. பார்வைக்குச் சிறியதாகத் தென்பட்டாலும் இந்திரியங்கள் உடலைவிடப் பெரியவை. அவற்றை விடப் பெரியது மனம். மனத்தின் பருமனையும், வேகத்தையும், விளக்கிக் கூறமுடியாது. மனதை விடப் பெரியது புத்தி. புத்தியால் மனதைக் கட்டி இந்திரியங்களை அடக்குபவனே ஞானி. ஞானி இவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி உயர்ந்த ஆத்மாவின் வசப்பட்டவன். அரசனும் ஆத்மாவின் வசப்பட்டவனாக இருத்தல் வேண்டும். நீயும் உயர்ந்த ஆன்மாவின் வசப்பட்டிருந்தால் இப்படிச் செயலற்று இருக்கமாட்டாய்” என்றார் குரு.

ஏவம் புத்தே: பரம் புத்த்வா ஸம்ஸ்தப்யாத்நமாத்மனா ட
 ஜஹி சத்ரும் மஹாபாஹோ காமரூபம் துராஸதம் டட 43
 வலிமையான கைகளை உடையவனே,
 புத்தியிலும் மேலான ஆத்மாவால் ஆத்மாவை அடக்கி, வெல்ல
 முடியாததும், ஆசையின் வடிவமுமான சத்துருக்களை
 அழித்துவிடும். 43.

“மன்னா, மனம் சஞ்சலப்படும் வேளைகளில் பூனை கூட எலிக்கு அஞ்சும். சோலைவனம் என்ற காட்டில் காட்டுப் பூனையொன்று எலிகளையும் கூட்டில் இருக்கும் பறவைகளின் குஞ்சுகளையும் தின்று வந்தது. இதனால் கவலை கொண்ட பறவைகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து பூனையைத் தூக்கிச் சென்று ஆற்றில் போட்டன. வேகமாகப் பெருக்கெடுத்தோடிய அந்த ஆறு பூனையைத் தள்ளிச்

சென்றுவிட்டது. மன்னா, துன்பம் நேரும் வேளைகளில் மனம் திடமுடையதாக இருக்காவிட்டால் சிறு சிறு சம்பவங்களும் பேருருக்கொண்டு தாக்கி மனிதனை அழித்துவிடும். மனம் சஞ்சலப்படும் காரணத்தை நீ கண்டு பிடித்துவிட்டால் உன்னைப் பற்றிப் படர்ந்திருந்து வாட்டி வதைக்கும் துன்பங்கள் யாவும் உன்னை விட்டுச் சென்றுவிடும். எனக்கு உனது துன்பம் என்னவென்று தெரியும். உனக்கும் தெரியும். அதை நீக்கும் வழியையும் நான் உனக்குக் கூறிவிட்டேன். அது தெரிந்தும் நீ அவற்றை நீக்காமல் இருக்கிறாய்” என்றார் குரு.

இதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸு “பநிஷத்ஸு” ப்ரஹ்மவித்யாயாம் ட
யோகசாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதே
காம்யோகோ நாம த்ருதீயோளத்யாய ட ட

நான்காம் அத்தியாயம்
ஞானகர்ம ஸந்யாஸ யோகம்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது
இமம் விவஸ்வதே யோகம் ப்ரோக்தவானஹமவ்யயம் ட
விவஸ்வான்மனவே ப்ராஹ மனுரிவாகவேளப்ரவீத் ட ட 1
அழிவற்ற இவ்யோகதத்துவத்தை நான்
விஸ்வானுக்கு உபதேசித்தேன். விஸ்வான் மனுவுக்குச்
சொல்ல, மனு அதை இலாகுக்கு உபதேசித்தார்.

அறிந்திருந்தனர். காலக்கிரமத்தில் அந்த யோகத்தைக் கற்போர் குறைந்துவிட்டனர். 2

“மன்னா, உன்னைப்போன்ற பலவீனமுடைய அரசர்கள் யோக தத்துவத்தைக் கற்பதில் அக்கறை காட்டுவதில்லை. சோலை வனத்தில் வாழ்ந்த அந்த நாகபாம்பு தனது தலையில் உள்ள நாகரத்தினத்தின் பெறுமதியை உணராமல் அது தனக்குச் சமையென நினைத்து அதைக் கழற்றி ஒரு பொந்தில் போட்டுவிட்டது. அது போலத்தான் நீயும் நித்திய இன்பத்தைத் தரும் யோக சாஸ்திரத்தின் மகிமையைக் கற்றும் உணராமல் இருக்கிறாய். மன்னா, இது வேதனைக்குரியது மட்டுமல்ல, உனது பரம்பரைக்குத் தீராத பழியையும் உண்டுபண்ணவல்லது. அரசன் பாதுகாப்புக் கொடுத்ததையும் அறியாத நாகம் போலவே நீ இருக்கிறாய். பதவியைச் சமையாகக் கருதக்கூடாது. அதை கர்மமாகக் கருதல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

ஸ ஏவாயம் மயா தேளத்ய யோக: ப்ரோக்த: புராதன: ட
பக்தோளஸி மே ஸகா சேதி ரஹஸ்யம் ஹ்யேததுத்தமம் டட

3

நீ எனது பக்தனாகவும் நண்பனாகவும் இருப்பதால் இப்பழைமை வாய்ந்த யோக தத்துவத்தை நான் உனக்கு உபதேசித்தேன். இது மேலான மறையாகும். 3

“மன்னா, மறை என்பது மற்றவர்களுக்குத் தெரியாது மறைந்து இருப்பது. மன்னா, ஒரு தவசி

தன்னிடமிருந்த பொன்னை ஒரு பழைய செம்பிலிட்டு புதைத்து வைத்துவிட்டுத் தனது சீடனுக்குச் சொன்னார்; “மகனே, ஓராயிரம் பொன் மகிழ மரத்தின் கீழுள்ளது. நீ, நான் இறந்த பின்பு அதை எடுத்து ஆச்சிரமத்தை நல்ல முறையில் நடத்து” என்று கூறிவிட்டு இறந்து போனார்.

சீடன் அதை மறந்துவிட்டான். பொருளின்மையால் ஆச்சிரமத்தை முடவேண்டிய நிலை வந்தது. அன்று இரவு வீசிய புயற்காற்றினால் மகிழ மரம் வேரோடு சாய்ந்தது. சீடன் அம்மரத்தைப் பார்த்தான். வேருக்கடியில் ஒரு பழைய செம்பு காணப்பட்டது. அது பாவனைக்கு உதவாத குருவின் செம்பென நினைத்து அவன் அதை எடுக்காது சென்றான். அது போலத்தான் பெறுமதியான யோக தத்துவத்தின் கருத்தை நீ உணராமல் இருக்கிறாய். குரு தான் வாழும்போது சொன்னார். நெடுநாள் சென்றமையால் சீடன் மறந்து விட்டான். செம்பைக் கண்டபின்பும் அவனுக்கு அந்த நினைவு வரவில்லை. அதுபோல உனது நாட்டுமக்கள் துன்பப்படும் போது அதை நீக்க முடியாதது அந்தப் புத்தி கெட்ட சீடனின் நிலையைப் போன்றது” என்றார் குரு.

அர்ச்சுனன் சொன்னது.

அபரம் பவதோ ஜன்ம பரம் ஜன்ம விவஸ்வத: ட

கதமேதத்விஜானீயாம் த்வமாதெள ப்ரோக்தவானிதி ட ட 4

பகவானே, உமது பிறப்புப் பிந்தியது. சூரியனது பிறப்பு முந்தியது. அப்படியிருக்கையில் தாங்கள் தான்

சூரியனுக்கு உபதேசித்தீர்கள் என்று கூறுவதை நான் எப்படி நம்புவது?.

4.

“மன்னா, ஒரு குரு குலத்தில் குரு சீடர்களுக்கு உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது ஒரு குருவி மரத்தில் வந்திருந்தது. அதைக் கண்ட சீடன் கேட்டான்; “குருவே, மரத்தில் இருக்கும் குருவி முட்டையிலிருந்து வந்தது. முட்டையைக் குருவி இட்டது. அதனால் குருவியில் இருந்து முட்டை வந்ததா..? இல்லை முட்டையிலிருந்து குருவி வந்ததா..?” குரு சிரித்தார். “சீடனே, உனக்கு நான் பலவருடங்களாக ஆன்மாவைப் பற்றியும், பரமாத்மாவைப் பற்றியும் உபதேசித்து வருகிறேன். உனக்கேற்பட்ட இந்தச் சந்தேகம் சாதாரண மனிதனுக்கு எற்பட்டிருந்தால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் கற்ற உனக்கு ஏற்பட்டதால் கற்பித்த எனக்கு அவமானமாக உள்ளது. இருப்பினும் சந்தேகம் கொண்ட மனது அமைதியடையாது. அதனால் சொல்கிறேன் என்று கூறிவிட்டுச் சொன்னார்; “உயிர்கள் யாவற்றையும் பகவான் படைத்தார். அவற்றிற்கான கர்மங்களையும் படைத்தார். கர்மங்கள் மூலம் பிறப்பும் இறப்பும் திரும்பத் திரும்ப உண்டாகிறது. பகவானால் குருவியும் முட்டையும் படைக்கப்பட்டது என்பதை உணர்ந்துகொள். பகவானே சூரியன் உட்பட அண்டங்கள் அனைத்தையும் படைத்தார்” என்றார். அந்தப் புத்தி பேதலித்த சீடனைப் போலவே நீயும் இருக்கிறாய்” என்றார் குரு.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது.

பஹ்னி மே வ்யதீதானி ஜன்மானி தவ சார்ஜுன ட
தான்யஹம் வேத ஸர்வாணி ந த்வம் வேத்த பரந்தப ட ட

அர்ச்சனா, நீயும் நானும் பல பிறவிகள்
எடுத்துவிட்டோம். அப் பிறவிகளை நான் அறிவேன். ஆனால் நீ
அதை அறியமாட்டாய். 5

“மன்னா, உடல் தான் அழியும். ஆத்மா
அழியாது. பல பிறவிகள் எடுக்கும். எனினும் ஆத்மாவுக்கு
முன்பு எடுத்த பிறவிகள் எதுவும் நினைவில் இருக்கமாட்டாது.
ஆனால் ஆண்டவனுக்கு அது தெரியும். மன்னா, குரு
சொன்னார்; “மகனே, ஈஸ்வரன் தான் முட்டையாகவும்
பறவையாகவும் இருக்கிறார். அவர் இரண்டுமாக இருக்கும்
போது முட்டையையும் பறவையையும் பிரித்துப் பார்க்க
முடியாது. மன்னா, உன்னையும் உனது மனத்தையும் பிரித்துப்
பார்க்க முடியுமா...? அது போலத்தான் குருவியையும்
முட்டையையும் பிரித்துப் பார்க்க முடியாது. யோக
சாஸ்திரத்தை உணர்ந்த அரசன் தன்னையும் தனது
நாட்டையும் பிரித்துப் பார்க்கமாட்டான். நீ அந்தச் சீடனைப்
போலக் கற்றும், கற்றதை உணராமல் இருக்கிறாய்” என்றார்
குரு.

அஜோளபி ஸன்னவ்யயாத்மா பூதானாமீச்வரோளபி ஸன் ட
ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா ட ட 6

அர்ச்சுனா, நான் பிறப்பற்றவன்; அழிவற்றவன்; உயிர்களுக்கெல்லாம் ஈசன். எனினும் என் பிரகிருதியை வசப்படுத்தி ஆத்ம மாயையினால் உலகில் அவதரிக்கிறேன். 6

“மன்னா, குரு தனது சீடனுக்குச் சொன்னார்; “மகனே, உலகிலுள்ள உயிர்கலெல்லாம் ஈஸ்வரனே. முட்டையாகவும் பறவையாகவும் தோன்றுவது பிரகிருதி. இதை உணராதவர்கள் தான் பறவையென்றும் முட்டையென்றும் மொழிகின்றனர். ஆன்மாக்கள் அழிவற்றவை. அவை பிரகிருதியால் கட்டுண்டு பிறந்திறக்கிறன என்பதை உணர்வாயானால் இந்த மனக்கிலேசம் உனக்கு வராது” என்றார் குரு.

யதா யதா ஹி தர்மஸ்ய க்லானிர்பவதி பாரத L
அப்யுத்தானமதர்மஸ்ய ததாத்மானம் ஸ்ருஜாம்யஹம் LL

பாரதா, உலகில் எப்பொழுது அறம் அழிந்து மறம் மேலோங்குகிறதோ அப்பொழுது என்னை நான் பிறப்பித்துக் கொள்வேன். 7

“மன்னா, சோலைவனம் என்ற காட்டில் யானை ஒன்று கர்வங்கொண்டு அக்காட்டில் வாழ்ந்த மிருகங்களைத் தும்பிக்கையால் தூக்கி நிலத்தில் அடித்துக் கொண்டு வந்தது. மான், மரை, கரடி, முயல், எருமை முதலிய மிருகங்கள் மிகுந்த பயத்துடன் வாழ்ந்து வந்தன. ஒரு நாள் காட்டு வழியே வந்த முனிவர் ஒருவரைத் தாக்க அந்த யானை மூர்க்கத்துடன் ஓடிவந்தது. வல்லமை மிகுந்த முனிவர் ஒரு புல்லை எடுத்து

அதன் மீது எறிந்தார். அப்புல் வேலாக மாறி யானையின் தலையைப் பிளந்தது. மன்னா, அதர்மம் மேலோங்கும் போது ஈஸ்வரன் அவதாரம் எடுப்பார். யானை மூர்க்கங்கொள்ளாத பிறப்பு. அது சாது வானது. அது தனது பிறப்பின் தன்மையை உணராது காட்டில் வாழும் மிருகங்களுக்குத் துன்பஞ் செய்து வந்தது. அதனால் அதற்கு என்ன இலாபம்...? மிருகங்களின் அவலக்குரலைக் கேட்ட பகவான் முனிவரின் உருவில் வந்தார். அது போல நாட்டில் அக்கிரமங்கள் தலைதூக்கும் போது அதை அடக்குவதற்காகப் பகவான் அவதாரங்கள் எடுத்ததை நீ அறியவில்லையா..? அவதாரம் எடுத்த பகவான் நீதியை நிலைநிறுத்தித் தர்மத்தைக் காத்தார். பகவானின் உருக்கொண்டு நாட்டையாளும் அரசர்கள் தர்மத்திற்குச் சோதனை ஏற்படும் வேளைகளில் பகவானைப் போல நடந்து கொள்ளல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

பரித்ராணாய ஸாதானாம் வினாசாய ச துஷ்க்ருதாம் ட
தர்மஸம்ஸ்தாபனார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே ட ட 8

நல்லவர்களைக் காப்பதற்காகவும், தீயவர்களை அழிப்பதற்காகவும், தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காகவும் நான் யுகம் தோறும் அவதரிக்கின்றேன். 8

“மன்னா, நீதி நிலைநாட்டப்படவேண்டுமானால் நீதிக்குப் புறம்பாக நடப்போர் திருந்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்களை அழித்தல் வேண்டும். ஈஸ்வரன் தான் எல்லாம் செய்யவேண்டும் என்றில்லை. ஈஸ்வரனின் பிரதிநிதிதான் அரசன். அவன் அறத்தின் காவலன்; நீதியின்

தலைவன். சிறுப்பிட்டி நாட்டின் இளவரசன் நீதியைப் பேணாது இளம்பெண்களைக் கடத்தித் தன் ஆசைக்குட்படுத்தி வந்தான். அரசன் புத்திர பாசத்தால் அதைக் கவனத்தில் எடுக்கவில்லை. மந்திரியின் மகன் குணாளன் தீமைகள் நடப்பதை அறிந்து கொதித்தெழுந்தான். தன் நண்பர்களுடன் சேர்ந்து இளவரசன் பெண்வேட்டைக்குச் சென்ற போது அவனைக் கைது செய்து கொன்றான். நாட்டில் தீமைகள் மேலோங்கும் போது அரசன் அதைக் கவனிக்காதுவிட்டால் ஈஸ்வரன் அதைக் கவனிப்பார். மன்னா, எமது நாட்டையெடுத்துப்பார். முன்பு எதிரிகள் எமது நாட்டில் மோகினிகள் உலாவுவதாகவும் அவை கன்னிப் பெண்களையும் இளைஞர்களையும் பிடித்தாட்டுவதாகவும் ஒரு வதந்தி பரப்பினர். அதனால் இரவில் மக்கள் நடமாடப் பயந்தனர். நீயும் அந்த வதந்தியை நம்பினாய். ஆனால் தளபதி நம்பவில்லை. அவன் உனக்கு உண்மையை எடுத்துச் சொன்ன போதும் நீ நம்பவில்லை. அதனால் அவன் எனது உதவியை நாடினான். நான் உதவிசெய்தேன். சில நாட்களில் மோகினிகளாக உலாவினார் கைது செய்யப்பட்டனர். தீமைகளை அழித்துத் தர்மத்தை நிலைநாட்டப் பகவான் தோன்றுவார் என்று இதிலிருந்து கூட நீ நம்பவில்லையா?" என்றார் குரு.

ஜன்ம கர்ம ச மே திவ்யமேவம் யோ வேத்தி தத்வத: ட
 த்யக்த்வா தேஹம் புனர்ஜன்ம நைதி மாமேதி ஸோளர்ஜுன டட
 9

அர்ச்சுனா, எனது அவதார மகிமையையும் செயல்களையும் உள்ளபடி அறிந்து கொள்பவன் மறுபடியும் பிறப்பெடுப்பதில்லை; அவன் என்னை அடைவான். 9

“மன்னா, தீமைகள் மேலோங்கும் போது கடவுள் மனிதனாக அவதரித்துத் தீமைகளை அழிப்பது வழக்கம். இதை நீ அறியவில்லையா..? அரச குரு உனக்கு எதைச் சொல்லித்தந்தார். சுவர்ணமுனிவரின் ஆச்சிரமத்தில் உள்ள பசுவொன்று முர்க்கம் கொண்டு பசுக்களையும், மக்களையும் கொடுரமாகத் தாக்கி வந்தது. சுவர்ணமுனிவர் அதன் கொடுரத் தன்மையை அடக்க முயன்றார். முடியவில்லை. அதனால் அதைக் கொல்லத் தீர்மானித்தார். யார் பழிக்கு அஞ்சாது கொடுந்தீமைகளைச் செய்கிறார்களோ அவர்கள் அரசர்களால் கொல்லப்பட வேண்டியவர்கள். கடவுளைப் போல அவதாரமெடுப்பது அரசனின் கடன் என்பதை இன்னும் நீ ஏன் உணர்கிறாயில்லை. மனிதன் தர்ம நெறிப்படி வாழ்ந்தால் தான் அவன் மனிதன். ஓயாது தீமைகளைச் செய்தால் அவன் அசுரன். அசுரனைப் பகவான் அழித்தது உனக்குத் தெரியாதா...? அசுரரின் ஆத்மாவையா பகவான் அழித்தார்; இல்லையே. அவர்களது உடம்பைத் தானே அழித்தார். இதை உணர்ந்த சுவர்ண முனிவர் பசுவாக இருந்தாலும் தீமைகள் செய்தால் அது அழிக்கப்பட வேண்டியது என உணர்ந்தார். எமது நாட்டில் தீமைகள் பெருகிவிட்டன. இதை நீக்க வேண்டியது உனது கடன்” என்றார் குரு.

வீதராகபயக்ரோதா மன்மயா மாமுபா ச்ரிதா: L

பஹ்வோ ஞானதபஸா பூதா மத்பாவமாகதா: LL 10

ஆசை, அச்சம், சினம் முதலியவற்றை அகற்றி, என் மயமாகி, என்னைச் சரணடைந்து ஞானத்தபசால் புனிதமானவர்கள் எனது இயல்புகளை அறிந்து கொள்வர். 10

“மன்னா, அரசர்கள் வித்தை, அவித்தைக்கு உட்பட்டவர்கள். வித்தையானது அரசனைக் கடவுளாக்கும். அவித்தையானது ஆசாபாசங்களைக் கொடுத்து அரசனைக் கீழ்நிலைப்படுத்தும்; மக்களையும், நாட்டையும் போகப் பொருட்களாக்கும். சுவர்ணமுனிவர் பசுவைக் கொல்ல நினைத்தது அவர் கைக்கொண்ட வித்தையின் காரணத்தால். வித்தையின் இயல்பை அறிபவர் ஈஸ்வரனையும் அறிந்து கொள்வர். நீ அதை அறியாமையால் தான் துன்பப்படுகிறாய். மன்னா, பெருங்குன்று தேசத்தின் மன்னனைப் பற்றியும் வேலூரின் மன்னனைப் பற்றியும் நான் உனக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன். இருவரும் வித்தையை நன்குணர்ந்து கடைப்பிடிப்பவர்கள். அதனால் அவர்கள் கடவுளாகப் போற்றப்பட்டனர். மன்னா, ஒருமுறை முக்காலமும் உணர்ந்த ஞானியொருவர் வேலூர் அரண்மனைக்கு வருகை தருவதாக அறிவித்தார். மன்னன் முனிவரின் பெருமைகளை நன்கறிந்தமையால் அவரை வரவேற்கப் பெரும் ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தான். முனிவர் வருவதாகச் சொன்ன நேரம் வந்தது. முனிவர் வரவில்லை. ஒரு பரதேசி வந்து மன்னனின் பாதங்களை விழுந்து வணங்கினான். மன்னன் அப்பரதேசியை

அணைத்தெடுத்து அவனுக்கு வேண்டிய பொருட்களைக் கொடுத்தான். நேரம் மாலையானது முனிவர் வரவில்லை. முனிவரைத் தரிசிக்கவென அப்பரதேசியும் அங்கிருந்தான். மன்னன் அப்பரதேசியைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தான். அவனது கண்கள் கலங்கின. அதைக்கண்ட பரதேசி தனது வேஷத்தைக் களைந்தான். அரசன் மகிழ்வுடன் புன்னகைத்தான். சபை செய்வதறியாது திகைத்தது. முனிவர் சொன்னார்; “வித்தையை உணர்ந்தவன் பகவானாவான். அவனை எல்லா உயிர்களுக்கும் தெரியும். நீ வித்தையறிந்தவன்” என்றார். அவித்தைக்குட்பட்ட பல மன்னர் கொல்லப்பட்டது உனக்குத் தெரியும். வல்லவன் அவித்தையின் வசமாகி அசுரனைப்போல நடந்து கொள்கிறான். அவனது அசுரத்தனத்தை அழிக்க வேண்டிய நீ காலங்கடத்துவது முறையல்ல” என்றார் குரு.

யே யதா மாம் ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவ பஜாம்யஹம் ட
மம வர்த்மானுவர்தந்தே மனுஷ்யா: பார்த்த ஸர்வச: டட
11

யார் என்னை எந்த ரூபத்தில் வழிபட்டாலும், அவர்களுக்கு நான் அந்த ரூபத்தில் காட்சி கொடுத்து அருள்புரிவேன். பார்த்தா மக்கள் எப்பொழுதும் எனது வழியையே பின்பற்றுகின்றனர். 11

“மன்னா, நாடகத்தில் வேஷம் போடுபவன் வேஷத்திற்கேற்றபடி நடிப்பான். அவன் சத்தியவானாகவும், அரிச்சந்திரனாகவும், வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மனாகவும் வேஷம்

போடுவான். சிலருக்கு அரிச்சந்திரனின் நடிப்பைப் பிடிக்கும். வேறு சிலருக்கு வீரபாண்டிய கட்டைப்பொம்மனின் நடிப்பைப் பிடிக்கும். இதே போல இறைவன் பக்தர்களுக்காக பல்வேறு அவதாரங்களை எடுப்பார். அதைப் போல அரசனும் மக்களின் நலன் கருதி பல வேஷங்களைப் போடுதல் வேண்டும். அரசன் நீதியைக் காப்பாற்ற எத்தனை வேஷம் போட்டாலும் மக்கள் அரசனின் நல்ல செயல்களைத் தான் பின்பற்றுவார். மன்னா, வேலூர் மன்னன் வீதியுலாச் செல்லும் போது நாட்டின் எல்லையில் ஒரு அழகான காடு இருப்பதைக் கண்டான். கங்கை நதி பாய்ந்து வரும் அக்காட்டுப் பகுதியின் வனப்பு அவனைக் கொள்ளை கொண்டது. அதனால் அவன் அடிக்கடி அங்கு வந்து சென்றான். பின் முக்கிய முடிவுகளை அங்கிருந்தே எடுப்பான். அங்கு நின்ற பெரியதோர் அரச மரநிழலில் ஒரு கல்லொன்று இருந்தது. அதற்குப் பூ வைக்கப்பட்டிருந்தது. சிறிது நேரத்தில் ஒரு மனிதன் வந்து பூக்கள் வைத்து வணங்கினான். மன்னன் அவனை அழைத்து; “இது கோயிலா...? என்ன கோயில்...?” என்று கேட்டான்.

“எனக்குத் தெரியாது பிரபு. நான் அயலூரில் வசிக்கிறேன். எனக்குத் தெரிந்த நாள் முதல் ஒரு யானை இந்தக் கல்லிற்கு அபிஷேகம் செய்துபூக்கள் வைத்து வணங்குவதைக் கண்டேன். மன்னா, பகவானை யார் எந்த ரூபத்தில் வழிபட்டாலும் அவர் அந்த ரூபத்தில் காட்சி கொடுப்பாரென்று எனது குரு கூறுவார். அதனால் இதை வழிபட்டு வருகிறேன்” என்றான். மறுநாள் மன்னன்

அதிகாலையில் வந்துவிட்டான். யானை ஒன்று தனது தும்பிக்கையில் நீர்கொண்டு வந்து அந்தக் கல்லுக்கு அபிஷேகம் செய்து பூக்களை வைத்து விழுந்து வணங்கியது. மன்னன் யானையின் அருகே சென்றான். அது அவனைப் பணிந்து வணங்கிவிட்டு ஒரு பூவை எடுத்து அவனது தலையில் வைத்தது. மன்னன் சிலிர்த்துப் போனான். அந்த மனிதன் சொன்னான்; “மன்னா, யானையின் ஆசீர்வாதம் கிடைத்தால் பெரும் அருளும் பொருளும் சேரும். எனக்கு ஒருமுறை ஆசீர்வாதம் செய்து பூத் தந்தது. அதனால் பெரும் செல்வம் வந்து சேர்ந்தது” என்றான். மன்னா, அரசர் அக்கலலையும் யானையையும் பார்த்தார். இரண்டிற்குள்ளும் பகவான் தோன்றிச் சிரித்தார். மன்னா, பகவான் பக்தர்களுக்கருளப் பல வேசங்கள் போடுவார். அதுபோல மக்களுக்கு அருள நீயும் பல்வேறு விதமான வேஷங்களைப் போடுதல் வேண்டும். அதன் பின் வேலூர் மன்னன் அவ்விடத்தில் பெரியதொரு கோயிலைக் கட்டுவித்தான் வேலூர் மக்கள் அனைவரும் அங்கு வந்து பகவானைத் தரிசித்தனர். மன்னா, அரசன் நல்லவற்றைச் செய்தால் மக்களும் நல்லவற்றைச் செய்வார்கள். மன்னன் தீயவற்றைச் செய்தால் மக்களும் தீயவற்றையே செய்வார்கள். இப்பொழுது எமது நாட்டில் தீமைகள் பல நடைபெறுகின்றன. அதை நீக்க வேண்டும்” என்றார் குரு.

காங்ந்த: கர்மணாம் ஸித்திம் யஜந்த இஹ தேவதா: ட
சஷிப்ரம் ஹி மானுஷே லோகே ஸித்திர்பவதி கர்மஜா ட்ட

வினைப்பயனை விரும்புவோர் தாம் எடுத்த பிறப்பில் தேவதைகளையே வணங்குகின்றனர். ஏனெனில் வையகத்தில் வினைப்பயன் விரைவில் உண்டாகிறது. 12.

“மன்னா, ஆத்மஞானத்தை விரைவில் அடையமுடியாது. மக்கள் ஆத்ம ஞானம் அடைவதைவிடத் தாம் செய்யும் கர்ம பயன்களை அடையவே விரும்புவார். இதனால் சிறு சிறு நல்ல செயல்களைச் செய்து அதன் மூலம் தாம் பெறும் பயனை அனுபவித்து மகிழ்வார். ஆனால் அரசன் அப்படியானவனல்லன். அவன் ஆத்மஞானம் பெற்ற முனிவரைப்போல இருத்தல் வேண்டும். ஆத்ம ஞானம் பெற்றவனுக்கு உலகில் உள்ள பொருட்களிடையே வித்தியாசம் தெரியாது. மன்னா, திருநாவுக்கரசு நாயனார் பொன்னையும் கல்லையும் ஒன்றாக மதித்தார். அதுபோலத்தான் ஆத்ம ஞானம் பெற்ற அரசன் இருத்தல் வேண்டும். தாம் செய்யும் கர்மங்களின் பலனை விரும்பாதோர் பகவானை வணங்குவார். பயன்களை விரும்புவோர் தேவதைகளை வணங்குவார். ஆத்ம சொரூப நிலையை அடையவே கர்மபலனை விரும்பாதோர் விரும்புவார். வணங்குவார். அத்தேவதைகள் மகிழ்ந்து அவர்கள் விரும்பியதைக் கொடுக்கும். அந்தக் காட்டில் இருந்த கோயிலுக்கு மக்கள் பெருந்தொகையாக வந்து வணங்கத் தொடங்கினர். அங்கு வந்து வணங்கும் மக்கள் தாம் விரும்பியவற்றையெல்லாம் பெற்றனர். நாளடைவில் வேலூர் மன்னன் அங்கு வருவதை நிறுத்திக் கொண்டான். வந்தாலும் யானையையும் அத்தெய்வத்தையும் வணங்கிவிட்டுச்

சென்றுவிடுவான். பல நாட்களாக மன்னன் அக்கோயிலுக்கு வராமையால் யானை அவனைத்தேடி அரண்மனைக்கு வந்தது. யானையைக் கண்ட மன்னன்; “பகவானே நீ என்னைத்தேடி வந்துவிட்டாயா...?” என்று அருள் பொங்கக் கூறினான். மன்னா, மன்னன் மீது அன்பு வைத்த யானை மன்னனைக் காணாமையால் அவனைத் தேடி வந்தது. மக்கள் மீது அன்பு கொண்ட நீ மக்களைத் தேடிச் சென்று அருள் புரிய வேண்டும்” என்றார் குரு.

சாதூர்வர்ண்யம் மயா ஸ்ருஷ்டம் குணகர்மவிபாகச : L
தஸ்ய கர்தாரமபி மாம் வித்த்யகர்தாரமவ்யயம் டட 13

குணத்திற்கும், வர்ணத்திற்கும் ஏற்ப நான்கு வர்ணங்களை நானே படைத்தேன். நான் தான் அதன் கர்த்தா. என்றாலும் நான் அவற்றுடன் தொடர்பில்லாதவனென்றும், கர்த்தா அல்லாதவனென்றும் அறிந்துகொள். 13

“மன்னா, இறைவன் எல்லா உயிர்களையும் படைத்த போதும் அவர் கர்த்தா அல்ல. அவனது கர்மங்களுக்கு அவனே பொறுப்பாளியாகிறான். சத்வகுணமும், சிறிது ரஜோகுணமும் சேர்ந்திருப்பவன் சத்திரியன். அவன் ஈசனைப் போலச் செயல்களுக்குக் கர்த்தாவாக இருக்கக் கூடாது. செயல்களுக்குக் கர்த்தாவாக இருப்பவனால் நீதியை உணரமுடியாது. குணங்களில் மாற்றமேற்படும் போது சமூகச் சீரழிவுகள் தோன்றும். இதை உணர்ந்து அரசன் வர்ணக் கலப்பேற்படாது தடுத்தல் வேண்டும். மக்களின் செயல்களுக்கு

நீ கர்த்தாவாக இருந்தாலும் நீ அவற்றுடன்
 தொடர்புடையவனாக இருக்கக் கூடாது. மன்னா, பகவான்
 குணத்திற்கு ஏற்ப நான்கு வர்ணங்களையுடைய மனிதர்களைப்
 படைத்தார். பின்பு அவர்களது வர்ணங்களுக்கேற்பச்
 செயல்களை உருவாக்கிச் செயற்படவும் வைக்கிறார்.
 இருப்பினும் அவர் இந்நான்கு வர்ணத்தினரது பிறப்பிலோ
 அல்லது இறப்பிலோ அல்லது செயற்பாடுகளிலோ கர்த்தாவாகச்
 செயற்படுவதில்லை. அவற்றை அவரவரின் பொறுப்பில்
 விட்டுவிட்டுப் பகவான் அவற்றோடு தொடர்பில்லாதவராக
 இருக்கிறார். அரசரும் பகவானைப் போல கர்த்தாக்களாக
 இருந்து கொண்டு அவற்றுடன் தொடர்பில்லாதவர்களாக
 இருத்தல் வேண்டும். மன்னா, வேலூரில் ஒரு முறை கடும்
 பஞ்சமேற்பட்டது. நெல்லை மானியமாகக் கொடுக்கும் மன்னன்
 அம்முறை நெல்லைக் கொடுக்காது வேறு தானியங்களைக்
 கொடுத்தான். மக்கள் தாம் விதைத்த நெல்லை விற்காது தமது
 உணவிற்காகப் பாவித்தனர். விதைப்புக் காலம் வந்த போது
 அனைவருக்கும் விதைநெல்லைக் கொடுத்து விட்டு அவர்கள்
 விதைக்கும் போது வயல்களுக்குக் காவற்காரரை நியமித்தான்.
 அதனால் எல்லோரும் விதைத்தனர். அதனால் பஞ்சம் உடனே
 நீங்கிவிட்டது. வேலூர் மன்னன் கர்த்தாவாக இருந்தாலும்
 செயற்பாடுகளுடன் தொடர்புடையவில்லை. அதுபோல நீ
 கர்த்தாவாக இருந்து படைவீரர்களைக் கொண்டு போர்
 செய்விப்பாயாக. போர்க் களத்திற்கு வரவேண்டாம். வீரர்களும்
 மக்களும் போரை நல்ல முறையில் நடத்துவார்கள். நீ

தலைவன் என்ற உணர்வு அவர்களை வெற்றியடைய வைக்கும்” என்றார் குரு.

ந மாம் கர்மாணி லிம்பந்தி ந மே கர்மபலே ஸ்ப்ருஹா ட
இதி மாம் யோளபிஜானாதி கர்மபிர்ந ஸ பத்யதே ட ட 14

கர்மங்கள் என்னைத் தீண்டமாட்டாது;
கர்மபலனில் எனக்கு ஆசையில்லை. இதை அறிந்து
கொள்பவன் கர்மங்களில் கட்டுண்டமாட்டான். 14

“மன்னா, நீதிவழுவாது நல்லாட்சி புரியும் மன்னர் கர்மங்களைத் தர்மங்களாகவே செய்வார். அதனால் அவர்கள் கர்மபலனுக்கு ஆசைப்படமாட்டார்கள். கர்மத்தைத் தர்மமாக நீ செய்யத் தவறியதால் தான் இன்று உனக்கு இந்தநிலை உண்டானது. விவசாயி பயிருக்குள் உள்ள களைகளை எடுப்பது போல தர்மத்தைக் காக்க மன்னன் தீயோரை அழித்தல் வேண்டும். அது தர்மம். இறைவனின் கட்டளை. சிங்கத்தை ஊனுண்ணியாகப் படைத்த ஆண்டவன் அதற்கு இரையாகப் பல மிருகங்களையும் படைத்துள்ளான். சிங்கம் மாணக் கொன்று தின்பதால் அது பாவப்படாது. மன்னா, கர்மங்களைச் செய்யும் போது அவை தன்னைத் தீண்ட முடியாத நிலையிற் செய்தல் வேண்டும். கர்ம பலனில் ஆசைப்படாதவன் கர்மங்களாற் கட்டுண்டுபோகமாட்டான். மன்னா, வேலூரில் வாழ்ந்த ஒரு விவசாயி வயலில் மன்னன் கொடுத்த நெல்லை விதைக்கவில்லை. அதனால் வீரர்கள் அவனைக் கைது செய்து மன்னனின் முன் நிறுத்தினர். அந்த விவசாயி

மன்னனுக்கு மிகவும் வேண்டியவன். ஒருமுறை மன்னன் வேட்டையாடச் சென்ற போது வீரர்களை விட்டுப் பிரிந்துவிட்டான். அந்த விவசாயி காட்டில் தேன் எடுத்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் மன்னனைக் கண்டதும்; மன்னன் வழி தவறிவிட்டான் என்பதை உணர்ந்து அவருக்கு வழிகாட்டியாகச் செயற்பட்டான். அதன் பின் அவன் அடிக்கடி அரண்மனைக்கு வந்து போவான். “வீரர்களே, நெல்விதையாதவர் -களுக்கு என்ன தண்டனை அறிவிக்கப்பட்டதோ அதைக் கொடுங்கள். அந்த விவசாயியின் வயலை உழுது விதையுங்கள்” என்றான். மன்னா, வேலூர் மன்னனைப் போலத்தான் அரசர்கள் செயற்பட வேண்டும்” என்றார் குரு.

ஏவம் ஞாத்வா க்ருதம் கர்ம பூர்வைரபி முமு³பி: LL
 குரு கர்மைவ தஸ்மாத்த்வம் பூர்வை: பூர்வதரம் க்ருதம் LL
 15

முன்பு முத்தியடைந்தவர்கள் இதை அறிந்து கர்மம் செய்தனர். அதனால் நீயும் முன்னாளில் முன்னோர் செய்த படி கர்மத்தை செய்வாயாக. 15

“மன்னா, தர்மவானான அரசன் முத்தியடைவான். அவர்கள் தர்மப்படி கர்மம் செய்ததால் தான் முத்தியடைந்தனர். ஒவ்வொரு வர்ணத்தினருக்கும் ஒவ்வொரு வகையான கர்மம் உண்டு. அரசரின் கர்மம் தர்மயுத்தம் செய்தல். மன்னா, வியாகேசன் என்ற மன்னன் கம்பர்மலை என்ற நாட்டை ஆண்டான். அரச சபைக்குரு பொருளாசையால் படைதிரட்டி

வந்து வியாகேசனுடன் போர் புரிந்தார். தன்னுடன் போர் புரிய வந்தவர் அரசகுரு என்பதை அறிந்த வியாகேசனின் மனம் தளர்ந்தது; சஞ்சலப்பட்டது. அதனால் அவனால் போரிடமுடியவில்லை. இராசகுரு வியாகேசனைக் கொன்று நாட்டைக் கைப்பற்றினார். சில காலம் செல்ல அரசகுரு நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்தார். யமனின் தூதுவர்கள் அரசகுருவைச் சொர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர். வியாகேசன் நரகத்தில் இருந்தான். போரெடுப்பவர் யாராக இருந்தாலும் மனம் தளராது கொல்ல வேண்டியது அரசனது கடன். அரசன் நீதிக்காகப் போரிடும்போதும் கொலை செய்வது தர்மமே தவிர அதனால் பாவம் ஏற்படுவதில்லை. மன்னா, உன் முன்னோர் அதைத்தான் செய்தனர். உனது பாட்டனார் மக்களுக்குக் கொடுமை செய்த தனது சகோதரனைக் கொன்றவர். அரசன் பற்றுக்களுக்கு ஆளாகக் கூடாது. பக்கம் சாரக்கூடாது. நீதியின்படி நடத்தல் வேண்டும். இன்று உனது நாட்டில் நடைபெறும் தீமைகளை இல்லாமற் செய்யவேண்டுமானால் உனது மைத்துனனையும் அவனைச் சார்ந்தோரைக் கொல்ல வேண்டும்” என்றார் குரு.

கிம் கர்ம கிமகர்மேதி கவயோளப்பயத்ர மோஹிதா: ட
தத்தே கர்ம ப்ரவ்யாமி யஜ்ஞாத்வா மோ'யஸேளசபாத் டட 16
கர்மம் எது? கர்மமல்லாதது எது? என்பதில்
ஞானிகளே தடுமாறுகின்றனர். எதைக்கர்ம மென்று நினைத்துக்
கேட்டிலிருந்து விடுபடுகிறாயோ அதை நான் உனக்குச்
சொல்வேன். 16

“மன்னா, கர்மத்திற்கும் அதர்மத்திற்கும் வித்தியாசம் தெரியாத ஞானிகள் கூட இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் நீ அந்த இரண்டிற்கும் வித்தியாசம் தெரியாது தடுமாறுவது அதிசயமானதல்ல. பற்றில்லாமல், கர்மபலனில் ஆசைப்படாமல் அரசர் கர்மம் செய்தல் வேண்டும். ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனோடு சண்டையிட்டு அவனைக் கொன்றால் அது குற்றம்.பலர் பல்வேறு விதமான குற்றச் செயல்களைச் செய்து அகப்பட்டால் அவர்களை அரசர் கொல்வது தர்மம். இதை நீ உணர்ந்து கொண்டால் சஞ்சலப்படமாட்டாய். இவற்றை நான் உனக்குப் பிரமச்சாரியப் பருவத்தில் உபதேசித்துள்ளேன் நினைத்துப்பார்” என்றார் குரு.

கர்மணோ ஹ்யபி போத்தவ்யம் போத்தவ்யம் ச விகர்மண: ட
அகர்மணஸ்ச போத்தவ்யம் கஹனா கர்மணோ கதி: ட ட 17

கர்மத்தைப் பற்றி முழுமையாகத் தெரிந்து கொள்ளல் வேண்டும். செய்யத்தகாத கர்மம் எவை என்பதும் தெரிதல் வேண்டும். கர்மத்தைக் கடந்த நிலையும் தெரிய வேண்டும். ஆனால் கர்மத்தின் போக்கு அறிதற்கரியது. 17

“மன்னா, கர்மத்தைப் பற்றியும், செய்யத்தகாத கர்மத்தைப் பற்றியும் நான் உனக்குப் போதித்துள்ளேன். இருப்பினும் கர்மம் செய்யும் ஒருவன் அது செய்யக்கூடிய கர்மமா? இல்லை விலக்கப்பட்ட கர்மமா என்பதில் தடுமாறுவான். இந்த நிலை பற்றுக்களால் உண்டாகித் தீர்மானிக்க முடியாத நிலையை உண்டாக்கும். நெற்பயிரைக்

காவல் செய்த விவசாயி ஒருவன் பயிரை மேயவரும் காட்டு மிருகங்களைத் துரத்தினான். அவன் உறங்கியதும் காட்டு மிருகங்கள் பயிரை மேய்ந்தன. இன்னொரு விவசாயி தனது வயலை அழிக்க வந்த காட்டு மிருகங்களைக் கொன்றான். அதனால் அவன் பெரும் இலாபமடைந்தான். அதனால் தான் கர்மத்தின் போக்கு அறிதற்கரியது. என்று சொல்லப்படுகிறது” என்றார் குரு.

கர்மண்யகர்ம ய: பச்யேதகர்மணி ச கர்ம ய: ட

ஸ புத்திமான்மனுஷ்யேஷு ஸ யுக்த: க்ருத்ஸ்னகர்மக்ருத்தட

கர்மத்தில் அகர்மத்தையும் அகர்மத்தில் கர்மத்தையும் காண்பவன் மக்களுள் மேதாவி; அவன் தான் யோகி; அவன் தான் எல்லாவற்றையும் செய்து முடிப்பவன். 18

“மன்னா, கர்மம் பிரகிருதியின் இயல்பு. அகர்மம் ஆத்ம சொரூபம். ஞானிகள் கூட இரண்டிற்குமுள்ள வித்தியாசம் தெரியாது தடுமாறுகின்றனர். இரண்டு போத்தல்களில் பாலையும், சுண்ணாம்பு நீரையும் வைத்தால் இரண்டும் ஒன்று போலவே இருக்கும். இதுபோல பூமி சூரியனைச் சுற்றுகிறது. ஆனால் பார்ப்பவர்கள் சூரியன் தான் பூமியைச் சுற்றுவதாக உணர்கிறார்கள். இதுபோன்ற மயக்கத்தில் தான் அரசனான நீ இருக்கிறாய். உனது உடலால் தான் நீ கர்மமாற்றுவதாக நினைக்கிறாய். அகங்காரமின்றிக் கர்மம் செய்தால் அது உடலுடன் சம்பந்தப்படுவதில்லை”.

“தந்தையுடன் யானையைப் பார்க்கும் சிறுவன் தந்தை துணையிருக்கிறார் என்ற துணிவுடன் யானையின் உடலைத் தொட்டுப் பார்த்து ரசிக்கிறான். அதுபோல அரசனான உனது மனதில் ஈஸ்வரன் இருந்து செயற்படுகிறார் என்ற எண்ணமே இருத்தல் வேண்டும். அப்படியிருந்தால் யானையைத் தனது தகப்பனுடன் பார்த்து ரசிக்கும் மைந்தனின் நிலையில் நீ இருப்பாய்” என்றார் குரு.

யஸ்ய ஸர்வே ஸமாரம்பா: காமஸங்கல்பவர்ஜிதா: ட

ஞானாக்னிதக்தகர்மாணம் தமாஹு: பண்டிதம் புதா: டட 19

எவனது கர்மங்கள் ஆசையும், பயனுமற்றனவோ, எவனது கர்மங்கள் ஞானத்தீயால் எரிக்கப்பட்டனவோ, அவனைப் பண்டிதன் என்று ஞானிகள் சொல்வார்கள். 19

“மன்னா, ஆற்று நீர் குடிப்பதற்கும், பயிர்களுக்கு நீர் பாய்ச்சவும் உதவும். அதில் உப்பைக் கரைத்தால் எதற்கும் உதவாது. அதுபோலக் கர்மம் ஆசைமிகுந்திருக்கும் போதும், பயனை எதிர்பார்க்கும் போதும் மனிதனைப் பிணித்திருக்கும். ஈஸ்வரனின் அருளால் தான் கர்மம் செய்கிறேன் என்ற நினைவோடு கர்மம் செய்பவனுக்கு அகங்காரம் இருக்காது. கர்மத்திற்குக் கர்த்தா தான் என்ற நினைவும் மனதில் வராது. அரசனான நீ கர்ம பலனை எந்த வேளையிலும் எதிர்பார்க்கக் கூடாது. மன்னா, காட்டில் வாழும் பறவைகளுக்கு ஒரு தவசி தினமும் தானியங்களைப் போட்டு வந்தார். நாளடைவில் ஏராளமான அழகிய பறவைகள் அவரது இருப்பிடத்தை நாடி வந்தன. பெரும்பாலான நேரத்தை அவர் பறவைகளுடனேயே

கழித்தார். பறவைகள் ஞானியின் இருப்பிடத்தில் கூடுவதைக் கண்ட ஊனுண்ணிப் பறவைகள் அங்கு வந்து அவற்றைப் பிடிக்கத் தொடங்கின. தவசிக்குக் கவலையாக இருந்தது. அதனால் ஊனுண்ணிப் பறவைகளை வெறுத்து அவற்றைத் துரத்தினார். நாளடைவில் அவர் தவம் செய்ய மறந்துவிட்டார். தவசி பறவைகளுக்கு தானியமிடலாமே தவிர அவற்றில் பற்று வைக்கக்கூடாது. கர்மங்கள் ஆசையும் பற்றும் அற்றனவாக இருந்தால் அவை ஞானத்தீயால் எரிக்கப்பட்டுவிடும். அதன் பின் கர்ம பயன் வரமாட்டாது என்பதை உணர்ந்துகொள்” என்றார் குரு.

த்யக்த்வா கர்மபலாஸங்கம் நித்யத்ருப்தோ நிராசர்ய: ட
கர்மண்யபிப்ரவ்ருத்தோளபி நைவ கிஞ்சித்தகரோதி ஸ: டட 20
வினைப்பயன்களில் பற்றில்லாதவனாகவும்,
எவ்வேளையிலும் திருப்தியுள்ளவனாகவும், எதையும்
சாராதவனாகவும் இருப்பவன் கர்மம் செய்தாலும் அவன் கர்மம்
செய்யாதவனாகவே கருதப்படுவான். 20

“மன்னா, ஒரு நாள் சோழமன்னனின் அரண்மனைக்கு மூதாட்டி ஒருவர் வந்து தான் அவித்துக் காயப்போட்ட நெல்லை அகால மழை பெய்து வெள்ளம் அள்ளிச் சென்றுவிட்டது என்று முறையிட்டான். சோழன் மூதாட்டிக்கு நெல்லைக் கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால் தினமும் பகலில் மழை பெய்தால் இப்படியான பிரச்சினைகள் பலவும் வருமென்று நினைத்து வருணபகவானைத் தொழுதான்.

வருணபகவான் அவன் முன் பிரசன்னமானார். அவரைக் கண்ட மன்னன் சொன்னான்; “தேவரீர், எனது நாட்டில் பகலில் மழை பெய்யாதிருத்தல் வேண்டும்” என்றான். வருணபகவான் அதற்குச் சம்மதித்தார்.

“பற்றற்று அரசன் கர்மம் செய்தல் வேண்டும். அதனால் அரசன் நித்திய திருப்தனாகிறான். நீயும் பற்றற்றுக் கர்மம் செய்ய நினைத்தால் மனக் கலக்கம் உண்டாகாது. மன்னா, சோழ மன்னன் பற்றற்றவனாகவும், திருப்தியுள்ளவனாகவும் எதையும் சாராதவனாகவும் இருந்தமையால் தான் அவனது வேண்டுகோளை வர்ணபகவான் ஏற்றார். அத்துடன் மன்னன் கர்ம பயனை விரும்பாமையால் அவன் கர்மம் செய்யாதவன் என்று வர்ணபகவான் நினைத்தார்” என்றார் குரு.

நிராசீயதசித்தாத்மா த்யக்தஸர்வபரிக்ரஹ: L

சரீரம் கேவலம் கர்ம குர்வன்னாப்னோதி கில்பிஷம் LL 21

ஆசைகளற்றவன், மனதையும், உடலையும் அடக்கியவன், உடைமைகள் அனைத்தையும் துறந்தவன் வெறும் உடலால் வினையாற்றுவதால் அவன் பாவத்தை அடைவதில்லை. 21

“மன்னா, அரசர்கள் ஆசைகளற்றவர்களாகவும், மனதையும் உடலையும் அடக்கியவர்களாகவும், உடைமைகள் அனைத்தையும் துறந்தவர்களாகவும் இருத்தல் வேண்டும். மன்னா, வேலூர் மன்னன் மணலாறு நாட்டின் மீது போர்

தொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. மன்னனுக்கு விருப்பமில்லாதிருந்த போதும் அரச குருவும் முதலமைச்சரும் பெரும் நெருக்குதல் செய்தமையால் மணலாறு மீது போர் தொடுத்தான். அங்கு சென்ற போர் வீரர்கள் மணலாறு மன்னனை மிகவும் இலகுவாகக் கொன்றனர். மணலாறுப் படைவீரர்கள் சரணடைந்தனர். வேலூர் மன்னன் அந்த நாட்டின் திரவியங்களைச் சூறையாடவில்லை. அழகிய பெண்களை ஏறெடுத்துப் பார்க்கவில்லை. தனது நாட்டிலிருந்து பொருட்களைக் கொண்டு வந்து பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வழங்கினான். பின் மக்களாற் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒருவரிடம் அரச பதவியைக் கொடுத்துவிட்டத் தனது நாட்டிற்கு வந்தான். மன்னா, ஆசையற்றவன், மனதையும் உடலையும் அடக்கியவன், உடைமைகள் அனைத்தையும் துறந்தவன், வெறும் உடலால் கர்மம் செய்வதால் அவன் பாவத்தை அடைவதில்லை. மன்னா, உனக்குப் பொருளாசை இல்லை. அதனால் உடலால் கர்மம் செய். அது பாவமில்லை” என்றார் குரு.

யத்ருச்சாலாப ஸந்துஷ்டோ த்வந்த்வாதீதோ விமத்ஸர: ட
ஸம: ஸித்தாவஸித்தௌ ச க்ருத்வாபி ந நிபத்யதே டட 22
தற்செயலாகக் கிடைப்பதில் திருப்தியடைபவன், இருமைகளைக் கடந்தவன். பெறாமையில்லாதவன், வெற்றியையும் தோல்வியையும் சமமாக மதிப்பவன், இவர்கள் கர்மம் செய்தாலும் அதற்குக் கட்டுப்பட மாட்டார்கள். 22

“மன்னா, தனது தேவைகளை அரசன் எண்ணாது மக்களது தேவைகளை பூர்த்தி செய்தல் வேண்டும். அத்துடன் நன்மை தீமைகளைப் பற்றியெண்ணாது, இது எனது கடமை என்று எண்ணுதல் வேண்டும். மற்றவர்கள் அடையும் உயர்ச்சியையும், மற்றவர்களின் திறமையையும் கண்டு பொறாமைப்படலாகாது. கர்மங்கள் யாவும் இறையருள் என்று நினைத்தல் வேண்டும்; கர்மத்தைத் தான் செய்யவில்லை என்று நினைக்க வேண்டும். உனது பரம்பரையில் உள்ள ஞானசூரியன் என்ற அரசன் சிம்மாசனத்தில் இருந்ததில்லை. மணிமுடி தரித்ததில்லை. ஒரு ஞானியைப் போல இருந்து ஆண்டுவந்தான். மக்கள் மிகுந்த மகிழ்வுடன் வாழ்ந்தனர். அயல்நாட்டு மன்னர் அவரிடம் வந்து மகிழ்ந்து ஆலோசனைகளைக் கேட்டுச் சென்றனர். அரசவைப் புலவர் கர்வமுள்ளவர். அவர் மிகுந்த கல்விப் புலமை உள்ளவர். அவர் அடிக்கடி மன்னரைக் கேலிசெய்வார். இது அயல்நாட்டு அரசர்களுக்கும் மக்களுக்கும் பிடிப்பதில்லை. சில நாட்கள் புலவரைக்காணவில்லை. மன்னர் துயரத்துடன் வீரர்களை எட்டுத் திசைக்கும் அனுப்பினார். அப்படியிருந்தும் புலவரைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து புலவரை ஒரு பாழடைந்த மண்டபத்தில் மறைத்து வைத்திருந்தனர். அது வீரர்களுக்குத் தெரியும். ஒற்றர்களுக்கும் தெரியும். ஆனால் யாரும் அதை மன்னருக்குச் சொல்லவில்லை. புலவரைக்காணாததால் மன்னர் படும் வேதனையை உணர்ந்த மக்கள் புலவரை விடுதலை செய்தனர். புலவர் மனம் திருந்தி தனக்கு நடந்ததை

மன்னனுக்குக் கூறவில்லை. மன்னா, ஞானசூரியன் தனது கடமைகளைச் செய்தானே தவிர அவன் அதற்குக் கர்த்தாவாகவில்லை. இது தான் அரச தர்மம். இதை நீ புரியாது இருக்கிறாய்” என்றார் குரு.

கதஸங்கஸ்ய முக்தஸ்ய ஞானாவஸ்திதசேதஸ: ட

யக்ஞாயாசரத: கர்ம ஸமக்ரம் ப்ரவிலீயதே டட 23

பற்றில்லாதவனாய், முத்தனாய், ஞானத்தில் மனதை நிலை நிறுத்தி உறுதிப்படுத்தியவனாய், கடமையை யக்ஞமாகச் செய்து வாழ்பவனின் கர்மம் முழுவதும் கரைந்து போகிறது. 23

“மன்னா, எவனொருவன் ஈஸ்வரனின் மேல் அன்பும் நம்பிக்கையும் வைத்துவாழ்கிறானோ அவனுக்கு உலகப் பொருட்கள் பற்றிய சிந்தனையிராது. ஞானசூரியன் மக்கள் மீது பற்று வைத்தான். ஆனால் அவன் மகிழ்ந்ததில்லை; துயருற்றதில்லை. யாவும் ஈசன் செயலென நினைத்துத் தனது அரச கடமைகளைச் செய்தான். அயல்நாட்டு மன்னர்கள் இவன் பாற்கொண்ட அன்பின் நிமித்தம் ஏராளமான திரவியங்களைக் கொண்டுவந்தனர். அவன் அவற்றை ஏற்காது அந்தந்த நாடுகளில் வாழும் ஏழைகளுக்கும், நோயாளிகளுக்கும் கொடுக்கச் சொன்னான். கடலில் முழ்கி முத்தை எடுக்கவிரும்புவோர் நீண்ட நேரம் மூச்சை அடக்கப் பழகவேண்டும். மூச்சை அடக்கினால் தான் கடலடியில் வெகுநேரம் முத்தைத் தேடலாம். அதுபோலப் பரமாத்மாவைப்

பற்றிய ஞானத்தை மனதுள் அடக்கினால் கர்மங்கள் அழிந்துவிடும். அதைப் புரிந்து கொள்” என்றார் குரு.

ப்ரஹ்மார்பணம் ப்ரஹ்ம ஹவீர் ப்ரஹ்மாக்கனெகள ப்ரஹ்மணா ஹுதம் ட
ப்ரஹ்மைவ தேன கந்தவ்யம் ப்ரஹ்ம கர்ம ஸமாதினா டட
24

மனதை அர்ப்பணஞ்செய்தல் பிரம்மம். நெய் முதலிய ஹவிசும் பிரம்மம். பிரமமாகிய அக்கினியில் பிரம்மம் கொடுக்கப்படுகிறது. பிரமமான கர்மத்தில் மனம் குவிந்தவன் பிரம்மத்தை அடைகிறான்.

“மன்னா, ஞானிகளும், அரசர்களும் யாகஞ் செய்கின்றனர். யாகம் என்பது என்னவென்று அறியாது தன்னைக் கர்த்தாவாக எண்ணி யாகம் செய்பவன் அதன் பயனை அனுபவிக்கமாட்டான். ஏனெனில் யாகம் பிரம்மம்; யாக அக்கினியும் பிரம்மம். அக்கினிக்குள் இடப்படும் அவிப்பொருட்களும் பிரம்மம். இதை உணர்பவன் தான் யாகம் செய்கிறான்; பயனை அடைகிறான். நாட்டை நீதிநெறி தவறாது ஆட்சி செய்தல் அரசனது நித்திய கர்மமாகும். அதை அவன் ஞானயக்ஞமாகச் செய்தல் வேண்டும். நாடு பிரம்மம்; “ஆட்சி செய்தலும் பிரம்மம்; அரசனும் பிரம்மம்; அவனது செயல்களால் வரும் நன்மை தீமைகளும் பிரம்மம். என்று நினைத்துக் கர்மமாற்றுகின்றவன் தான் பிரம்மத்தை அடைவான்” என்று ஞானசூரியன் அடிக்கடி கூறுவான். அதன்படி நடந்தும் கொள்வான். ஒருமுறை அதைச் சோதனை செய்ய அரசுரு

விரும்பினார். அதற்காக அவர் ஒரு சாதுவைப்போல வேடமிட்டு தனது அங்கிக்குள் உடைவாள் ஒன்றை மறைத்து வைத்துக்கொண்டு அரண்மனைக்கு வந்தார். வாசலில் நின்ற வீரர்கள் அவரைப் பரமாத்மாவான பிரம்மம் என்று நினைத்தனர். அரசன் ஓடிவந்து; “பரப்பிரம்மமான ஜோதி தங்கள் முகத்தில் ஒளிக்கிறது. அமருங்கள்” என்று கூறி அவரது பாதங்களைத் தூய நீரால் கழுவிவிட்டுப் பொன்னாடையால் துடைத்தான். குரு நெகிழ்ந்து போனார்; “மன்னா, என்னை யாரென்று அறியாமல் உபசரிக்கிறாய்” என்றார்.

“முனிவரே, பிரம்மமான கர்மத்தில் மனம் குவிந்தவன் பிரம்மமாகிறான். மனதைத் தாங்கள் பிரம்மத்திற்கு அர்ப்பணம் செய்ததால் பிரம்மமாகிறீர். பிரம்மமாகிய நெய்யைப் பிரம்மமான அக்கினியில் சொரிந்து பிரம்ம யக்கும் செய்கிறீர். அப்படியான உம்மை நான் அறியாதவனா...? நீர் எமது அரச குரு” என்றான். மன்னா, மனதைப் பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்பவன் பிரம்ம சொருபமடைவதால் அவனுக்கு யாவும் தெரியும். அந்த வம்சத்தில் வந்த நீ அறியாமையாற் துன்பப்படுகிறாய்” என்றார் குரு.

தைவமேவாபரே யக்கும் யோகின: பர்யுபாஸதே ட
 ப்ரஹ்மாக்னாவபரே யக்கும் யக்ஞேனைவோபஜுஹ்வதி ட ட 25

சில யோகிகள் தேவைதைகளுக்கு யாகம் செய்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் பிரம்மமாகிய அக்கினியில் ஆத்மாவைக் கொண்டு ஆத்மாவைக் கோமம் செய்கிறார்கள். 25

“மன்னா, ஆத்மாவைக் கொண்டு ஆத்மாவினால் செய்யப்படும் யாகம் ஞான யக்ஞமாகும். யக்ஞம் என்று ஆன்மாவையும் சொல்வதுண்டு. இந்த ஞானயக்ஞத்தை அரசனும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும். இதை அறிந்தவனுக்குக் கர்மத்தில் பற்றிராது. பலனைப் பகவானிடத்தில் ஒப்படைத்துவிட்டு அவன் கருமமாற்றுவான். மன்னா, அப்படி மன்னன் சொன்னதும் அரச குரு திகைத்துவிட்டார்; “மன்னா, நான் தங்களின் ஆத்ம சொரூபநிலையை உலகத்தவர்களுக்கு உணர்த்தவே...” என்று குரு சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் போது மன்னன் இடைமறித்துச் சொன்னான்; “குருவே யாவும் நான் அறிவேன். தாங்கள் ஒருவாளை மறைத்து வைத்திருப்பதையும் அறிவேன். நான் பிரம்மத்தில் லயித்திருப்பதால் என்னை யாரும் எதுவும் செய்துவிட முடியாதென்பதை அறிந்தே வீரர்களை அரண்மனைக்கு வருவோரைச் சோதனையிடவேண்டாமென்று கட்டளையிட்டேன். குருவே தாங்கள் சொல்வீர்கள்; “பிரம்மமாகிய அக்கினியில் ஆத்மாவைக் கொண்டு ஆத்மாவைக் கோமம் செய்பவர்கள் பிரம்மமாகிச் சகலவற்றையும் உணர்ந்து கொள்ளும் வல்லமை உள்ளவர்களாக மாறுவார்கள். அதை மறந்துவிட்டீர்களா...?” என்று கேட்டான். நீயும் அரச குருவைப் போலவே பிரம்மத்தைப் பரிசீலிக்க எண்ணுகிறாய்” என்றார் குரு.

ச்ரோத்ராதீநீந்திரியாண்யன்யே ஸம்யமாக்னிஷுஜுஹ்வதி ட
 சப்தாதீன்விஷயானன்ய இந்திரியாக்னிஷு ஜுஹ்வதி ட ட 26
 அடக்குதல் என்ற அக்கினியில் சிலர் செவி
 முதலிய இந்திரியங்களைக் கோமம் செய்கிறார்கள். வேறு
 சிலர் சப்தம் போன்ற விடயங்களை இந்திரியங்கள் என்ற
 அக்கினியில் கோமம் செய்கிறார்கள்.

“மன்னா, மனதை அடக்குவதும் யாகம் தான்.
 இந்திரியங்கள் மனதைத் தம்போக்கில் ஆட்டிப்படைக்கும்
 வல்லமை உள்ளன. அதனால் மனம் உலக இன்பங்களை
 எவ்வேளையிலும் நாடி நிற்கும். மனதை ஒடுக்கி பற்றில்லாது
 கர்மத்திலீடுபட்டால் ஞானம் உண்டாகும். அதனால்
 இந்திரியங்கள் தம் செயல்களை இழந்து போகத்தில்
 ஈடுபடமாட்டாது. ஒருபெரும் வர்த்தகன் இருந்தான். அவனுக்கு
 இரண்டு மனைவியரும் பத்துப் பிள்ளைகளும் இருந்தனர்.
 ஆனால் அவன், தான் காணும் பெண்ணில் இச்சைப்படுவான்.
 அவனைத் திருத்த வேண்டுமென நினைத்த அவனது நண்பன்
 சொன்னான்; “நண்பா, உனது மூத்த மகளை உனது
 வேலைக்காரன் விரும்புகிறான்”.

வர்த்தகனுக்குக் கடும் சினம் உண்டானது;
 “அவன் திருமணமானவன். அவனைக் கொல்வேன்” என்றான்.

நண்பன் அமைதியாகச் சொன்னான்;
 “கொல்லத்தான் வேண்டும். நீயும் திருமணமானவன்.
 வேலைக்காரனின் மகளின் மீது இச்சைப்பட்டுள்ளாய். அதனால்

உன்னையும் கொல்ல வேண்டும்” என்றான். அப்பொழுது தான் தனது கொடிய உணர்வுகளை இனங்கண்டு கொண்டான் வர்த்தகன். மன்னா, இந்திரியங்களை அடக்கி வாழ்வது கோமம் செய்வதைப் போன்றது. சிலர் இந்திரியங்களின் செயற்பாடுகளால் பாவம் செய்கிறார்கள். சிலர் இந்திரியங்களின் செயற்பாடுகளால் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்யாதிருக்கிறார்கள். அந்த வணிகன் இந்திரியங்களின் செயற்பாட்டால் பாவம் செய்தான். அவனது நண்பன் உண்மையை விளக்கியதும் அதை உணர்ந்து கொண்டான். உண்மை தெரிந்த நீ, அதை நான் எடுத்துச் சொல்லியும் புரிகிறாயில்லை. இது எனக்கு வருத்தத்தைத் தருகிறது” என்றார் குரு.

ஸ்ர்வாணிந்திரியகர்மாணி ப்ராணகர்மாணி சாபரே ட
ஆத்மஸம்யமயோகாக்னௌ ஜ்ஹ்வதி ஞானதீபிதே ட ட 27

வேறு சிலர் இந்திரியங்களையும், பிராண கர்மங்களையும் மனதை ஆத்மாவில் அடக்குதல் என்ற ஞான ஒளி வீசும் யோகத்தீயினுக்கு ஆகுதியாகக் கொடுக்கின்றனர்.

“மன்னா, கர்மம் இந்திரியங்களின் இன்பத்துக்குரியதல்ல. அது ஆத்ம இன்பத்திற்குரியது என்ற எண்ணம் மனதில் வலுப்பெற்றால் ஞானம் உண்டாகும். இந்த ஞானம் அரசர்களுக்கு உண்டாகுதல் வேண்டும். அப்படி உண்டானால் தான் அரசர்கள், பாவம் எது புண்ணியம் எதுவென்றும், செய்யத்தகுந்தவை எவையென்றும், செய்யத்தகாதவை எவையென்றும் அறிந்து கொள்வர். மன்னா,

எவ்வொருவன் இந்திரியங்களையும், பிராண கர்மங்களையும், மனதை ஆத்மாவில் அடக்குதல் என்ற ஞானி ஒளி வீசும் யோகத் தீயினுக்கு ஆகுதியாகக் கொடுக்கிறானோ அவன் பிரம்மமாகிறான். அவனை எவராலும் வெல்ல முடியாது. அவன் முக்காலங்களையும் உணர்ந்த ஞானி. மன்னா, அரசர்கள் எவ்வாறு வாழவேண்டுமென்று பகவத்கீதை விபரமாகக் கூறுகிறது. அவற்றை நான் உனக்கு விபரமாகக் கூறியுள்ளேன். அதன்படி நட” என்றார் குரு.

த்ரவ்யயக்ஞாஸ்தபோயக்ஞா யோகயக்ஞாஸ்ததாபரே ட

ஸ்வாத்யாயஞானயக்ஞாஸ்ச யதய: ஸம்சிதவ்ரதா: ட ட 28

சிலர் திரவியங்களால் யாகம் செய்வார்கள்; சிலர் தபசை யாகஞ் செய்வார்கள்; சிலர் யோகத்தை யாகஞ் செய்வார்கள். தன்னடக்கமும் உறுதியான விரதமும் உடைய சிலர் கற்றல், அறிதல் ஆகியவற்றை யாகமாகச் செய்வர். 28

“மன்னா, நல்ல நெறியில் நாட்டை ஆண்டு, மக்களின் நிலையறிந்து தானம் செய்தல் திரவியங்களால் செய்யும் யாகமாகும். இந்திரியங்களை ஒரு நிலைப்படுத்துவது தவம். இதுவும் ஒருவகை யாகமாகும். யோக நெறியை அனுஷ்டிப்பதன் மூலமும் யாகம் செய்யலாம். தாம் நெறிகளைக் கற்று அதை உபதேசிப்பதும் யாகமாகும். இந்த ஐந்து வகையான யாகங்களையும் அரசர் செய்தல் வேண்டும். இவற்றில் ஒன்றையேனும் செய்யாதுவிட்டால் மக்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழமாட்டார்கள். இதை நீ நன்கு உணருதல்

வேண்டும். மன்னா, ஐவகை யாகங்களையும் வேலூர் மன்னன் நெறிதவறாது செய்து வந்தான். அவன் விவசாயிகளுக்கு விதைதானியங்கள் வழங்குவான், வணிகர்களுக்கு நட்டமேற்பட்டால் திரவியங்களை வழங்குவான். புதிதாக வாணிபஞ் செய்ய விரும்புவோருக்கும், புதிய தொழில்களைச் செய்ய விரும்புவோருக்கும் தேவைக்கேற்ப உதவிகள் செய்வான். அதற்கான பயிற்சிகளை வழங்குவான். தனது இந்திரியங்களை ஒடுக்கி வாழ்வான். அவனது மனமும் உடலும் கல்லுப் போல இருந்தாலும் மக்களின் தேவைகளுக்காக என்றும் ஈரமாகவே இருக்கும். அத்துடன் யோகம், தவம் ஆகியவற்றை மக்களின் நலனுக்காகச் செய்வான். நல்ல நூல்களைக் கற்று அதன்படி நடந்து அவற்றைப் பிறருக்கு உபதேசம் செய்வான். இப்படி நடக்க வேண்டியது மன்னனது கடன். நீ இவற்றை அறிந்திருந்தும் சோம்பியிருகிறாய். வேலூர் மன்னனிடம் இரு பெண்கள் ஒருவனைத் தத்தமது கணவன் என்று வாதிட்டனர். அவன் இருவரும் தனது மனைவிகள் அல்ல என்றான். மன்னனுக்குக் குழப்பமேற்படவில்லை. அவன் இருவரும் அவனுடன் தொடர்புடையவர்கள் அல்ல என்பதைப் புரிந்துகொண்டு சொன்னான்; “பெண்களே ஒரு அலியை எப்படித் திருமணம் செய்தீர்கள். உங்களுக்கு எத்தனை பிள்ளைகள்” என்று கேட்டான். அவர்கள் பதில் கூறாது திகைத்தனர். அந்தப் பெண்கள் தனித்தனியாக அவனை விரும்பினர். அவன் அவர்களை விரும்பாததால் சபைக்கு வந்தனர். மன்னா, அரசன்

ஐவகை யாகத்தையும் முறையாகச் செய்தால் தடுமாற்றம் உண்டாகாது. நீ நாட்டைக் கைப்பற்றினால் தான் ஐவகை யாகத்தையும் செய்ய முடியும்” என்றார் குரு.

அபானே ஜஹ்வதி ப்ராணம் ப்ராணேளபானம் ததாபரே ட
ப்ராணாபானகதீ ருதத்த்வா ப்ராணாயாமபராயணா: ட ட 29

அபான வாயுவில் பிராணனையும், பிராண வாயுவில் அபானனையும் ஆகுதி செய்யும் சிலர் பிராண அபான வாயுக்களின் போக்கினைத் தடுத்துப் பிராணாயாமத்தில் ஈடுபடுகின்றனர். 29

“மன்னா, சுவாசத்திற்கும், மனத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. மனம் குழம்பினால் சுவாசம் மாறுபாடடையும். மனம் மகிழ்வுடனிருந்தால் சுவாசம் சீராக இருக்கும். மனித வாழ்விற்கு மன அமைதியும், மகிழ்வும் முக்கியமானது. இதை அறிந்தவர்கள் பிராணாயாமத்தில் ஈடுபடுவார்கள். அரசர்களுக்கு இது மிகவும் முக்கியமானது. உனது தந்தையார் பிரணாயாமம் செய்பவர். அதனால் சபைக்கு வரும் வழக்குகளை உணர்ச்சி வசப்படாது விசாரிப்பார். ஒருமுறை முதலமைச்சரின் மகன் அயல்நாட்டரசனுக்கு நமது நாட்டின் இரகசியங்களைப் பணத்திற்காகத் தெரிவித்துவிட்டான். அரசர் அமைதியான புன்சிரிப்புடன் வழக்கை விசாரித்தார். ஆனால் முதலமைச்சர் மூச்சுத் திணறி இறந்துவிட்டார். அரசர், முதலமைச்சரைச் சாந்தப்படுத்தியும் அவரால் சாந்தமடைய முடியவில்லை. மன்னா, அரசர்களுக்குப் பிரம்மச்சரியப் பருவத்தில் பிராணாயாமப் பயிற்சி கொடுப்பது இதற்காகத்தான்.

அத்துடன் பிரச்சினைகள், அதிர்ச்சிகள் கேடுகள் வரும்போது சுவாசம் வேறுபடும். பிராணாயாமப் பயிற்சி உள்ள ஒருவன் எதற்கும் அஞ்சமாட்டான். எக்காரியத்தையும் பரபரப்பில்லாமலும், அதிர்ச்சியடையாமலும் ஏற்றுக்கொள்வான். பிராணாயாமப் பயிற்சி பெற்ற நீ எமது நாட்டு விஷயத்தில் குழம்புவது முறையல்ல” என்றார் குரு.

அபரே நியதாஹாரா: ப்ராணான்ப்ராணேஷு ஜுஹ்வதி ட ஸர்வேளப்யேதே யக்ஞவிதோ யக்ஞ்பிதகல்மஷா: ட ட 30
முறையாக உண்பவர் சிலர் பிராணனின் செயல்களைப் பிராணனுக்கு ஆகுதியாகப் படைக்கின்றனர். யாகத்தை அறிந்த இவர்கள் எல்லோரும் யாகத்தால் பாவத்தைப் போக்கியவர்களாவர்கள்.

“மன்னா, அரசர்கள் நாட்டின் நன்மை கருதி வாழ்பவர்கள். நீ உண்பதன் மூலம் உயிரை உயிருக்கு ஆகுதியாகக் கொடுக்கிறாய். இதையே யோகியும் செய்கிறான். பிற உயிர்களைத் (நாட்டு மக்களை) தன்னுயிராகக் கருதி அவற்றிற்குப் போதியளவு உணவு கொடுக்கும் அரசன் பிராணனில் பிராணனை ஆகுதியாக்குகிறான். இது யாகம். மன்னா, ஒருமுறை சோழ நாட்டில் பஞ்சமுண்டாகிவிட்டது. அரசன் யாகங்கள் பலவற்றைச் செய்தான். இருப்பினும் மழை பெய்யவில்லை. அதனால் கவலையடைந்த சோழன் ஈஸ்வரனின் ஆலயத்தில் உண்ணா நோன்பை அனுஷ்டித்தான். அப்படியிருந்தும் முப்பது நாட்கள் மழை பெய்யவில்லை.

சோழன் பிடிவாதமாக இருந்தான். மக்கள் பலரும், மந்திரி பிரதானிகளும் அவருடன் சேர்ந்து கொண்டனர். முப்பத்து மூன்றாவது நாள் பெருமழை பெய்தது. இருப்பினும் மக்கள் விவசாயம் செய்து உணவைப் பெறும் வரை சோழனும் உணவை வெறுத்தான். இது பெரும் யாகம். மன்னா, ஒரு குடும்பத்தின் தலைவியானவள் குடும்ப அங்கத்தினர்கள் அனைவரும், சிலசமயம் விருந்தினர் வந்திருந்தால் அவர்களும் உண்ட பின்பு தான் அவள் உணவருந்துவாள். இது மரபு. அரசனானவன் நாட்டிலுள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் போதியளவு உணவு வழங்கவேண்டும். அப்படி வழங்கிய பின்பு தான் அவன் தனது உணவைப்பற்றிச் சிந்தித்தல் வேண்டும். இது அரச தர்மம். உனது பரம்பரையினர் இந்த மரபைப் பின்பற்றியே அரசாண்டனர். ஆனால் நீ அதை உணர்கிறாயில்லை. இன்று நாட்டு மக்களிற் பலர் உணவுக்காகக் கையேந்துகின்றனர். மன்னா, முறையாக உண்பவர்கள் பிராணனின் செயல்களைப் பிராணனுக்கு ஆகுதியாகப் படைத்தல் வேண்டும். யாகத்தை அறிந்த இவர்கள் யாகத்தால் பாவத்தைப் போக்குவார்கள். இது அரசதர்மம். இதை நீ செய்கிறாயா..? யோசித்துப்பார்” என்றார் குரு.

யக்ஞசிஷ்டாம்ருதபுஜோ யாந்தி ப்ரஹ்ம ஸநாதனம் ட
நாயம்லோகோளஸ்தயயக்ஞஸ்ய குதோளன்ய: குருஸத்தம டட
குருகுல சிரேஷ்டா, யக்ஞத்தின் பின் மிஞ்சும்
அமிழ்தை உண்போர் அழியாத பொருளான பிரம்மத்தை

அடைவர். யக்கும் செய்யாதவனுக்கு இவ்வுலக இன்பவாழ்வே இல்லாதிருக்கும் போது மறுமைவாழ்வு எப்படிக்கிடைக்கும்?. 31

“மன்னா, அரசர் எதைச் செய்தாலும் அதனால் மக்கள் இன்பம் அடைதல் வேண்டும். மக்களின் வயிறு நிறைந்தபின் அரசன் உண்பது தான் முறை. இதை அமிழ்து உண்ணல் என்று சொல்லலாம். மக்கள் மகிழ்ந்தால் மகேசனும் மகிழ்வான். மக்களது இன்பம் மன்னனுக்குப் பேரின்பத்தைக் கொடுக்கும். மனிதப்பிறப்பில் மகிழாமல் இருப்பவன் பின் தான் எடுக்கும் பிறப்புக்களில் எப்படி மகிழ்வான். மன்னா, பருத்திமலை செல்வம் கொழிக்கும் நாடு. மங்களபுரியின் அரசன் நந்திவர்மன் மக்களின் நலனை மறந்து கேளிக்கைகளில் ஈடுபட்டான். அதனால் மக்கள் பசியால் வீதிகளில் மயங்கிவிழுந்தனர். இதைப் பொறுக்க முடியாத வணிகனான ஏமநாதன் பருத்திமலையிலிருந்து உணவுப்பொருட்களைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தான். பின் அவனும் சில மக்களும் அரண்மனைக்குச் சென்றபோது நந்திவர்மனின் படைவீரர்கள் ஒன்று சேர்ந்து நந்திவர்மனைக் கைது செய்துவிட்டு ஏமநாதனை அரசனாக்கினார். யக்கும் செய்பவர்களே உயர்ந்தவர்கள். மன்னா, ஏமநாதனும் மக்களும் அரண்மனைக்கு நீதி கேட்கச் சென்றனர். நாட்டில் பசியும் பட்டினியும் தலைவிரித்தாடியமையால் ஒழுக்கம் சீர்குலைந்திருந்தது. ஏமநாதன் மக்களின் பசியைப் போக்கப் பல வழிகளிலும் உதவிக் கொண்டிருந்தானே தவிர நாட்டைக் கைப்பற்ற விரும்பவில்லை. அவன் பலமுறை அரசசபைக்குச்

சென்ற போதும் அரசனைக் காணமுடியவில்லை. அன்று சென்ற போது அரசன் சபையில் இருந்தான். அங்கு காவலுக்கு நின்ற வீரர்கள் ஏமநாதன் மக்களுடன் சேர்ந்து அரசனைக் கொல்ல வருகிறான் என்று நினைத்து அரசனைக் கைது செய்தனர். மன்னா, இவ்வுலகில் மகிழ்வுடன் இருப்பவன் தான் மறுமையிலும் மகிழ்வுடன் இருப்பான். ஆன்மா திரும்பத் திரும்பப் பிறப்பதால் அது எடுத்த பிறப்பில் மகிழாவிட்டால் பிறந்தே தீரும் என்றும், அது கர்மவினைக்கேற்ப இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்கும் என்றும் உனக்குத் தெரியும். அதனால் உனது எதிர்காலத்தை எண்ணிச் செயற்படு” என்றார் குரு.

ஏவம் பஹுவிதா யக்ஞா விததா ப்ரஹ்மணோ முகே ட
 கர்மஜான்வித்தி தான்ஸர்வானேவம் ஞாத்வா விமேர்யஸே ட ட 32
 வேதம் பலவிதமான யாகங்களைப் பற்றி விபரமாகக் கூறுகின்றது. இவை யாவும் கர்மத்ததால் உண்டானவை என அறிந்து விடுதலை அடைவாயாக.

“மன்னா, வேதம் உலகைப்பற்றிச் சொல்கிறது. உலகை அறிந்தவன் வேதத்தை அறிந்தவனாகிறான். உலகம் கர்ம சொருபமானது. ஒருவன் தான் செய்யும் கர்மங்கள் அனைத்தையும் பற்றிந்றிச் செய்தால் அவன் யாகம் செய்தவனாகிறான் என்று உணருதல் வேண்டும். மனிதன் கர்ம பலன்களிலிருந்து விடுபட்டால் அவன் விடுதலை பெறுவான். ஆனால் அரசர்கள் கர்மபலனில் இருந்து விடுபட்டவராதல் வேண்டும். மன்னா, பருத்திமலை வணிகன் ஏமநாதன்

தன்னிடமுள்ள திரவியங்கள் அனைத்தையும் மக்களுக்குக் கொடுத்தான். பருத்திமலை அரசன் அவனது நண்பன். ஏமநாதன் தனது கப்பலில் பருத்திமலை அரசன் கொடுத்த பொருட்களையெல்லாம் ஏற்றிவந்து மக்களுக்குக் கொடுத்தான். அவன் ஏழையாகி உணவில்லாத நிலைக்கு வந்தபோது, மங்களபுரி மக்கள் கலகம் செய்து ஏமநாதனை அரசனாக்கினர். பிறருக்கு உணவு படைப்பவன் கர்மபலனை அறிந்தவன். அதனால் தான் ஏமநாதன் மக்களுக்கு உணவு படைத்தான். அவன் கர்மம் செய்யாவிட்டால் நாடு அழிந்திருக்கும்” என்றார் குரு.

சீரேயான்தரவ்யமயாத்யக்ஞாஜ்ஞானயக்ஞ: பரந்தப ட ட
ஸர்வம் கர்மாகிலம் பார்த்த ஞானே பரிஸமாப்யதே ட ட 33

எதிரிகளை வாட்டுபவனே, பொருட்களைக் கொண்டு செய்யும் யாகத்தைவிட ஞானத்தின் மூலம் செய்யும் யாகமே மேலானது. பார்த்தா, கர்மம் முழுவதும் ஞானத்தில் தான் முற்றுப் பெறுகிறது. 33

“மன்னா, கர்மத்தை அறிந்து கொள்ள ஞானம் தேவை. ஞானவான் மனிதனைப் பந்தப்படுத்துவது கர்மமென்று நினைத்து அதை யாகமாகச் செய்வான். கர்மம் முழுவதும் ஞானத்துள் அடங்குகிறது. பற்றில்லாமல் செய்யும் கர்மங்கள் யாவும் ஞானநிலையிலேயே செய்யப்படுகின்றன. நாட்டு மக்கள் அன்பால் எவனுக்கு அடிமையாகின்றார்களோ அவன் தான் நீதியான அரசன். நாட்டை ஆளத்தெரியாதவர்கள் அரசன் என்ற

பெயருக்கு பொருத்தமற்றவர்கள். அதனால் நீ செய்யப் போகும் போரை ஞானம் என்று நினை. மன்னா, பொருட்களைக் கொண்டு செய்வது தான் யாகம். ஆனால் அந்த யாகத்தைச் செய்ய ஞானம் வேண்டும். மங்களபுரியில் ஏராளமான தனவந்தர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் தானியங்களைத் தமது குடும்பத்தினரின் தேவைகளுக்காக வாங்கித் தாம் உண்டனர். வணிகர்கள் பொருட்களைப் பதுக்கிக் கூடுதலான விலைக்கு விற்று மேலும் மேலும் பணத்தைத் தேடினர். ஆனால் ஏமநாதன் மக்கள் படும் துன்பத்தை உணர்ந்தான். தனக்குப் பசித்தால் எவ்வளவு துன்பம் உண்டாகும் என்று எண்ணினான். அவனுக்கு ஞானம் பிறந்தது. அதனால் அவன் ஞானவானாகி மக்களின் பசியைத் தீர்க்குமாறு அங்குள்ள தனவந்தர்களையும் வணிகர்களையும் கேட்டான். அரசரிடம் சென்று மக்களின் நிலையை எடுத்துரைத்தான். இது ஞானம் மூலம் செய்யும் யாகம். ஏமநாதன் ஒரு வணிகன். அப்படியிருந்தும் அவன் உணர்ந்ததை அரசனான நீ உணரவில்லையே” என்றார் குரு.

தத்வித்தி ப்ரணிபாதேன பரிப்ரச்னேன ஸேவயா ட
உபதே'யந்தி தே ஞானம் ஞானினஸ்தத்வதர்சின: டட 34
பணிந்தும், கேட்டும், பணிவிடை செய்தும்
அவற்றை நீ அறிந்து கொள்வாயாக. மெய்ஞ்ஞானத்தை
உணர்ந்த ஞானிகள் அவற்றை உனக்கு உபதேசிப்பர். 34.

“மன்னா, அரசர்களின் பிரம்மச்சரியப் பருவத்தில் அரசர் ஈஸ்வரனைக் காண்பதற்கு முன்பு குருவை ஈஸ்வரனாக நினைத்தல் வேண்டும். பின் அந்தக் குரு அவனைப் பக்குவப்படுத்தி ஈஸ்வர தரிசனத்திற்கான வழிவகைகளைச் செய்வார். அரச குமாரர்கள் குருவைப் பணிந்து பணிவிடை செய்து மெய்ஞ்ஞானத்தை அறிந்து கொள்வர். நீ இதற்காக எனது ஆச்சிரமத்தில் பலவருட காலம் தங்கியிருந்து பணிந்து பணிவிடை செய்தாய். அப்போதே அந்த ஞானம் உனது மனதில் நிலைபெற்றிருத்தல் வேண்டும். மன்னா, பருத்திமலை அரசன் தனது படைகளைக் கொண்டு மங்களபுரியைக் கைப்பற்றி ஏமநாதனுக்குக் கொடுக்கப் பலமுறை விரும்பிய போதும் ஏமநாதன் அதை விரும்பவில்லை. பிரமுகர்கள் வேண்டிய போதும் அவன் விரும்பவில்லை. அவன் குருவின் வார்த்தைகளை நம்பிக் குருவை ஈஸ்வரனாக நினைத்தான். அரச பதவி அவனது கர்ம பலனால் தானாக வந்தது. அது போல கர்மங்கள் ஞானத்தில் முற்றுப்பெறும் என்பதைக் குருவின் மூலம் அறிந்து தெளிவடைந்திருந்ததால் ஏமநாதன் தடுமாறவில்லை. அவனது குரு அவனுக்குக் கற்பிக்கும் போது; “ஏமநாதா, நீ பணிந்தும், கேட்டும், பணிவிடை செய்தும் தான் எதையும் கற்க வேண்டும். கர்மமாற்றும் வேளைகளில் இதைப் பின்பற்று” என்றார். அதனாற்றான் ஏமநாதன் அப்படி நடந்தான். பின் ஞானிகளின் உபதேசப்படி நாட்டைக் கைப்பற்றினான். ஆனால் நான் உபதேசித்தவைகளை நீ மறந்து விட்டாய்” அதனாற்றான் இத்துன்பம் வந்தது” என்றார் குரு.

யஜ்ஞாத்வா ந புனர்மோஹமேவம் யாஸ்யஸி பாண்டவ ட
யேன பூதான்யசேஷேண தர்யஸ்யாத்மன்யதோ மயி டட 35

பாண்டவா, அந்த ஞானத்தைப் பெற்ற பின் இப்படி
மனக்கலக்கமடைய மாட்டாய். அந்த ஞானத்தால் நீ எல்லா
உயிர்களையும் உன்னிடத்தும், என்னிடத்தும் காண்பாய். 35

“மன்னா, உயிர்கள் அனைத்தையும் பலவாகக்
காண்கிறாய். இது அஞ்ஞானம். உயிர்களனைத்தையும்
ஒன்றாகக் கண்டாயானால் அவற்றை உன்னிடத்திலும்
இறைவனிடத்திலும் காண்பாய். ஆதமா ஒன்று தான்.
பிரகிருதியுடன் சேர்ந்திருக்கும் போது அது ஜீவாத்மாவாகவும்,
தனித்து நிற்கும்போது பரமாத்மாவாகவும் உள்ளது. இந்த
உண்மையை உணர்ந்த மெய்ஞானிகள் தமக்குள் எல்லா
உயிர்களையும் ஈஸ்வரனையும் காண்பர். ஒரு ஞானியுடன்
பல்லாயிரக்கணக்கான பறவைகளும், மிருகங்களும் கூடி
வாழ்ந்தன. அவர் அவற்றைத் தன்னைப்போல் நினைத்தார்.
அவையும் அவரைத் தம்மைப் போல் நினைத்தன. ஒரு நாள்
ஒருபறவைக்குக் காலில் இருந்து இரத்தம் வழிந்தது.
அப்பொழுது ஞானி வலியால் துடித்தார். அவரது காலில்
இருந்தும் இரத்தம் வழிந்தது. மன்னா, அது ஞானத்தின்
முதிர்ச்சி. ஞானத்தைப் பெற்றவன் ஒருபோதும்
கலக்கமடையமாட்டான். ஏமநாதன் அரசனுக்கெதிராகப் போர்
செய்வது கடினம் என்று நினைத்திருந்தால் மக்களின் துன்பம்
நீங்கியிராது. ஞானத்தின் மூலம் உயிர்களைத் தன்னுயிராக

எண்ணும் நிலை ஏன் உனக்கு இன்னும் ஏற்படவில்லை? சிந்தித்துப்பார் மன்னா” குருவின் மனம் கலங்கியது.

அபி சேதஸி பாபேய்ய: ஸர்வேய்யா: பாபக்ருத்தம: ட ட
ஸர்வம் ஞானப்லவேனைவ வ்ருஜினம் ஸந்தரிஷ்யஸி ட ட 36
பாவிளிலெல்லாம் பெரும் பாவியாக நீ
இருந்தாலும் பாவங்களையெல்லாம் ஞானமாகிய தெப்பத்தின்
மூலம் கடந்து செல்வாயாக. 36.

“மன்னா, பாவமும் புண்ணியமும் எப்படி
உண்டாகிறதென்பதை நீ சிந்தித்துப் பார்த்தாயா...? நீ செய்யும்
காரியங்களால் தான் அவை உன்னைச் சூழ்கின்றன. அரசர்
கர்மத்தைப் பற்றிற்றிச் செய்தல் வேண்டும். பற்றிற்றிச் செய்யும்
கர்மத்தால் புண்ணியமுண்டாகிறது. இதை உணராமையால்
தான் இன்று உனக்கு இத்தீமை வந்தது. மன்னா, மனிதன்
பாவிளிலெல்லாம் பெரும் பாவியாக இருப்பவன். அவன் தனது
பாவங்களையெல்லாம் ஞானமாகிய தெப்பத்தில் ஏற்றிவிடல்
வேண்டும். அது அப்பாவத்தை நீக்கும். மன்னா, மக்கள் படும்
துன்பங்களைக் கண்டு அவர்களின் குடும்பத்தவரைவிடக்
கவலைப்பட்டவன் ஏமநாதன்; “நான் மக்களாகிய பாவிகள் படும்
துயரங்களைக் கண்டும் அதைத் துடைக்க முடியாத பெரும்
பாவியாகிவிட்டேனே” என்று தினமும் கவலைப்படுவான். அந்தக்
கவலைதான் அவனுக்கு ஞானத்தை உண்டாக்கியது. அந்த
ஞானத்தெப்பத்தின் மூலம் தான் மக்களின் துன்பத்தைக்
கடந்தான். மன்னா, நீயும் ஏமநாதனைப் போல மக்களின்

துயரத்தை நீக்கத் தெப்பமாக உதவுதல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

யதைதாம்ஸி ஸமித்தோளக்னிர்பஸ்மஸாத்குருதேளர்ஜுன ட
ஞானாக்னி: ஸர்வகர்மாணி பஸ்மஸாத்குருதே ததா ட ட 37
அர்ச்சுனா, சுடர்விட்டெரியும் பெருந்தீயானது
விறகுகளைச் சாம்பலாக்குவது போல, ஞானசுடர் கர்மங்களை
எல்லாம் பொசுக்கி விடுகிறது. 37

“மன்னா, ஞானம் சிறப்புக்கள் பலவற்றைக்
கொண்டது. சுடர்விட்டெரியும் தீ விறகை எரித்துச்
சாம்பலாக்குவது போல ஞானத் தீயும் பாவங்களையெல்லாம்
எரித்துவிடும். அதனால் ஊழ்வினையை எரிக்க
முடியாவிட்டாலும் அதை வெந்த விதையாக்கிவிடும். அதனால்
ஊழ்வினையால் பாதிப்பேற்படாது. இதை உனக்குப்
பிரம்மச்சரியப் பருவத்தில் உபதேசித்தேன். அதைக்
கடைப்பிடிக்காமையால் தான் உனக்கு இந்த ஆபத்து வந்தது.
மன்னா, மன்னன் ஞானவானாக இருந்தல் வேண்டும். சாதாரண
வணிகனான ஏமநாதனே பெரும் ஞானவானாக
இருந்தமையாற்றான் மக்களின் பசிப்பிணியை உணர்ந்து
செயற்பட்டான். தனது சுயநலன்களையெல்லாம் ஞானமாகிய
தீயால் பொசுக்கியமையாற்றான் அவனால் பற்றற்றுக் கர்மமாற்ற
முடிந்தது. ஞானவான் செய்யும் கர்மங்களுக்குப் பயன்
இருக்கமாட்டாது. உனது கர்மங்கள் பயன் கருதியவையாக
இருக்கின்றன. இதை உணர்ந்து செயற்படு” என்றார் குரு.

ந ஹி ஞானேன ஸத்ருசம் பவித்ரமிஹ வித்யதே ட

ததஸ்வயம் யோகஸம்ஸித்த: காலேனாத்மனி விந்ததி டட 38

இவ்வுலகில் தூய்மையைத் தரும் ஞானத்திற்கு ஒப்பானது எதுவுமில்லை. யோக சித்தியடைந்தவன் தன்னுள் இந்த ஞானத்தை உருவாக்கிக் கொள்வான்.

“மன்னா, ஆத்ம சொரூப நிலையைத் தெரிந்து கொண்டவனுக்கு ஞானம் உண்டாகும். இந்த ஞானம் அவனது மன அழுக்குகளை நீக்கி அவனைத் தூய்மையாக்கும். இந்நிலை ஏற்பட்டால் ஜனனம் மரணம் என்பதைப் பற்றிய சிந்தனை வரமாட்டாது. பிறந்த உயிர்கள் மீண்டும் இறந்து பிறக்கும் தன்மை வாய்ந்தவை. மன்னா, வலியால் துடித்த பறவை சிறிது நேரத்தில் இறந்துவிட்டது. அப்பொழுது ஞானியுடன் வாழ்ந்த புலியொன்று குட்டி ஈன்றது. ஆச்சிரமத்தில் இருந்தோர் அன்பாக வளர்ந்த பறவை இறந்தமையால் மிகுந்த துக்கமடைந்தனர். ஞானி புலிக்குட்டியைத் தூக்கி முத்தமிட்டு, பறவையின் பெயரைச் சொல்லி அழைத்து; “நீ பிறந்துவிட்டாய் என்றார்” இது ஞானம். ஞானிக்கு உண்டானதே தவிர சீடர்களுக்கு உண்டாகவில்லை. அரசன் ஞானியைப் போலச் செயலாற்ற வேண்டும்” என்றார் குரு.

ச்ரத்தாவான்லபதே ஞானம் த்தபா: ஸம்யதேந்த்ரிய: ட

ஞானம் லப்த்வா பாரம் சாந்திமசிரேணாதிகச்சதி டட 39

சிரத்தையுடையவன், ஞானத்திலே கண்ணும் கருத்துமாய் இருப்பவன், இந்திரியங்களை அடக்கியவன்

ஞானத்தைப் பெறுவான். இவன் விரைவில் மேலான சாந்தி நிலையை அடைவான். 39.

“மன்னா, கர்மம் செய்வதில் தீவிரமாக உள்ள ஒருவன் தான் நினைத்ததை விரைவில் அடைவான். அவனது சிரத்தையைப் பொறுத்துக் காலம் தீர்மானிக்கப்படும். மன்னா, இரண்டு விவசாயிகள் தென்னை மரங்களை நட்டனர். ஒருவன் மிகுந்த சிரத்தையுடன் அவற்றைக் கவனித்தான். மற்றவன் அதில் சிரத்தை காட்டவில்லை. சிரத்தை காட்டியவனின் தென்னை மரங்கள் மூன்று வருடத்தில் காய்க்கத் தொடங்கின. அவன் அதனால் பெரும் வருமானம் பெற்றான். சிரத்தை காட்டாதவனின் தென்னை மரங்கள் ஐந்து வருடங்கள் கழிந்த பின்பும் காய்க்கவில்லை. மன்னன் கருமமாற்றுவதில் மிகுந்த சிரத்தையுடையவனாக இருத்தல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

அக்ருஸ்சாசர்ரத்ததானஸ்ச ஸம்சயாத்மா விந்ச்யதி ட
நாயம் லோகோளஸ்தி ந பரோ ந ஸுகம் ஸம்சயாத்மன: டட

அறிவில்லாதவன், முயற்சியில்லாதவன், சந்தேகப்படுபவன் அழிவடைவான். சந்தேகப்படுவனுக்கு இவ்வுலக இன்பமும் இல்லை; அவ்வுலக இன்பமும் இல்லை. 40.

“மன்னா, வெற்றி கொள்ளவேண்டுமானால் தன் மீதும், தன்னைச் சார்ந்தவர்கள் மீதும் நம்பிக்கை வைத்தல் வேண்டும். அறிவுள்ளவர்களும் முயற்சியுள்ளவர்களும் நம்பிக்கையுள்ளவர்களும் தான் வெற்றியடைவார்கள். முயற்சியில்லாத விவசாயி முயற்சியுடைய விவசாயியிடம் வந்து

சொன்னான்; “நண்பா, எனது தென்னை மரங்கள் காய்க்கவில்லை. எனது நிலம் செழிப்பில்லாதது; எனக்குக் காலம் சரியில்லை; அதனால் கடவுள் கூட உதவுகிறார் இல்லை. அதனால் நான் அதை விற்கப் போகிறேன். நீ அதை வாங்கு” என்றான்.

சிரத்தையுள்ள விவசாயி அந்நிலத்தை வாங்கி நம்பிக்கையுடனும், சிரத்தையுடனும் சந்தேகமில்லாமலும் தொழிற்பட்டான். இருவருடங்களில் மரங்கள் காய்க்கத் தொடங்கின. அரசர்களுக்குச் சந்தேகமும் நம்பிக்கையீனமும் வரக்கூடாது. நம்பிக்கையுடன் செயலாற்றுவோர் வெற்றியடைவார்கள்” என்றார் குரு.

யோகஸந்யஸ்தகர்மாணம் ஞானஸம்சின்னஸம்சயம் ட
ஆத்மவந்தம் ந கர்மாணி நிபத்னந்தி தனஞ்ஜய டட 41
தனஞ்சயா, யோகத்தால் கர்மத்தை விட்டு,
ஞானத்தால் சந்தேகங்களை நீக்கி ஆத்ம சொருபத்தில்
நிலைத்திருப்பவனைக் கர்மங்கள் பற்றிப் பிடிப்பதில்லை. 41

“மன்னா, நீர்த்தாவரமான தாமரையின் இலைகள் நீரின் மட்டத்தில் இருந்த போதும் அவை நீரில் நனைவதில்லை. இதேபோல ஓயாது கர்மம் செய்யும் அரசனும் யோகியும் கர்மங்களுடன் தொடர்பு கொள்ளக்கூடாது. தாமரை இலையில் நீர்பட்டாலும் அது வழக்கிச் சென்றுவிடும். நீரின் ஈரம் கூட இலைகளில் ஒட்டுவதில்லை. அதுபோலக் கர்ம யோகியான அரசன் கர்மங்கள் செய்யாதாலும் அவை

அவனைப் பற்றிப் பிடிக்கமாட்டாது. மன்னா, மங்களபுரியின் கொடுங்கோல் மன்னன் நந்திவர்மனை மக்கள் உணர்ச்சி மிகுதியால் தாக்கினர். அவனைத் தாக்கவேண்டாமென்று மன்னனாக நியமிக்கப்பட்ட ஏமநாதன் கூறிய போதும் மக்கள் அதைக் கேட்கவில்லை. மக்கள் அவன் இறந்த நாளைப் பெருநாளாகக் கொண்டாடினர். மன்னா, யோகத்தால் கர்மத்தை விட்டு, ஞானத்தால் சந்தேகங்களை நீக்கி ஆத்மசொருபத்தில் நிலைத்திருப்பவர்களைக் கர்மங்கள் பற்றிப் பிடிப்பதில்லை என்ற உண்மையை உணர்ந்த ஏமநாதன் மன்னனைக் கொன்றவர்களைத் தண்டிக்கவில்லை. ஆனால் நீ ஏமநாதனுக்கு எதிர்மாறானவனாக இருக்கிறாய். உனது நிலையை உணர்ந்து கொள்.” என்றார் குரு.

தஸ்மாதக்ஞானஸம்பூதம் ஹ்ருத்ஸ்தம் ஞானாஸினாத்மன: ட
சித்தவைனம் ஸம்சயம் யோகமாதிஷ்டோத்திஷ்ட பாரத டட 42

பாரதா, அக்ஞானத்தால் உண்டாகி உள்ளத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆத்மாவைப் பற்றிய ஐயத்தை ஞானவாளால் வெட்டி யோகத்தைக் கைக்கொள்ள எழுந்திரு. 42

“மன்னா, நீ அறியாமையால் ஆத்மாவைப் பற்றிச் சந்தேகம் கொள்கிறாய். ஆத்மாவைப் பற்றிய பூரண அறிவைப் பெற்ற நீ சந்தேகத்திற்குட்பட்டிருப்பது வேதனைக்குரிய விஷயம். மனிதனைக் கெடுப்பது சந்தேகம். அது இருளை விடக் கொடியது. ஈஸ்வர நம்பிக்கை மனதில் உண்டானால் ஆத்மாவைப் பற்றிய சந்தேகம் மனதில் எழாது. ஒரு

குடியானவன் தனது பொன்னைத் தனது நிலத்தில் புதைத்து வைத்தான். பல வருடங்களின் பின் அதை எடுக்க நினைத்து புதைத்த இடத்தைத் தோண்டினான். பொன் கிடைக்கவில்லை. அவன் அதை யார் எடுத்திருப்பார்கள் என்று குழம்பினான். அவனுக்கு மனைவியின் மீதும், பிள்ளைகள் மீதும், அயலவர்கள் மீதும், நண்பர்கள் மீதும் சந்தேகம் வந்தது. அதனால் மனம் குழம்பிய அவன் தான் சந்தேகிப்பவர்களை அவதானித்தான். அவனால் ஒரு முடிவிற்கு வரமுடியவில்லை. பல நாட்களின் பின் மாமரம் ஒன்றை நடுவதற்காகக் குழி வெட்டினான். அக்குழிக்குள் பொன் இருந்தது. மன்னா, விவசாயி தனது நிலத்தில் தான் புதைத்து வைத்த இடத்தை மறந்தமையாற்றான் மறறவர்களைச் சந்தேகித்தான். அந்த விவசாயியைப் போல நீயும் உன்னுள் மறைந்திருக்கும் ஆன்மாவைச் சந்தேகிக்கிறாய். அந்த அக்ஞானத்தால் உண்டான ஐயத்தை ஞானம் என்ற வாளால் வெட்டி யோகத்தைக் கைக்கொள். அரசனான நீ சோம்பியிராது உற்சாகமாக எழுந்து கருமமாற்று” என்றார் குரு.

இதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸு “பநிஷத்ஸு” ப்ரஹ்மவித்யாயாம்

யோகசஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதே

ஞானகர்ம ஸந்யாஸ யோகோ நாம

சதுர்த்தோளத்யாய: ட ட

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

சந்யாச யோகம்

அர்ஜுனன் சொன்னது

ஸந்யாஸம் கர்மணாம் க்ருஷ்ண புனர்யோகம் ச சம்ஸஸி ட
யச்ச்ரேய ஏதயோரேகம் தன்மே ப்ருஹி ஸுநிஸ்சிதம் டட

1

கிருஷ்ணா, கர்மத்தைத் துறக்கச் சொல்கிறீர், பின்பு அதைக் செய் என்கிறீர். இவ்விரண்டில் எதைக் செய்வதென்று எனக்கியம்பும். 1

“குருவே, கர்மத்தைத் துறக்கச் சொல்கிறீர்கள். கர்மத்தைத் துறந்துவிட்டுக் கர்மம் செய்வது எப்படி...? நான் இழந்த நாட்டைக் கைப்பற்ற வேண்டுமானால் படைதிரட்டிப் போர் செய்தல் வேண்டும். கர்மத்தைத் துறந்தால் போர் செய்வதெப்படி...?” என்று கேட்டான் மன்னன்.

“மன்னா, உலகம் கர்ம மயமானது. ஒருவன் ஒருபோதும் கர்மத்தைத் துறக்கமுடியாது. கர்மத்திற்கான பலனைத் துறத்தல் வேண்டும். ஏமநாதன் கர்மத்தைத் துறக்கவில்லை. கர்மத்திற்கான பயனைத் தான் துறந்தான். மக்கள் படும் துன்பங்கள் அவனை வேதனைக்குள்ளாக்கியது. அதனால் தன்னிடமிருந்த பணம், பொருள் அனைத்தையும் பயன்கருதாது துன்பப்படும் மக்களுக்குக் கொடுத்தான். பயன்கருதிய வணிகர்கள் பொருட்களை உரிய விலைக்கு விற்ப்புருந்தால் அது பயன்கருதாத கர்மம். ஆனால் அவர்கள் பொருளின் விலையிலும் பலமடங்கு கூட்டியே பொருட்களை

விற்றனர். அதுபோலத்தான் உனது போக்கும் உள்ளது. அரசன் போரில் தோற்றுவிட்டால் சோம்பியிருத்தல் ஆகாது. நல்லாட்சி நடைபெற்றால் நீ சொல்வதைப் போலத் துறவறத்தை மேற்கொள்ளலாம். எமது நாட்டில் கொடுமை தலைவிரித் தாடுகிறது. அதைத்தடுக்கக் கர்மம் செய்யவேண்டியவன் நீ. வல்லவன் கர்ம பலனை விரும்பிப் போர் தொடுத்தான். நீ கர்ம பலனை விரும்பாது போர் தொடுத்து அல்லற்படும் எம் மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்” என்றார் குரு.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது.

ஸந்யாஸ: கர்மயோகஸ்ச நி:ச்ரேயஸகராவுபௌ ட

தயோஸ்து கர்மஸந்யாஸாத்கர்மயோகோ விசிஷ்யதே டட 2

கர்மசன்னியாசம், கர்ம யோகம் ஆகிய இரண்டும் மேலானவை. எனினும் கர்ம சன்னியாசத்தை விடக் கர்ம யோகம் மேலானது. 2

“மன்னா, சன்னியாசத்தை விடக் கர்மம் மேலானது. கர்மம் மூலம் முத்தியடையலாம். சன்னியாசம் மூலமும் முத்தியடையலாம். ஆனால் கர்மம் மூலம் முத்தியடைவது பலன் மிக்கது. அரசர்கர்மம் மூலம் தான் முத்தியடைதல் வேண்டும். அரசன் நீதியை நிலைநிறுத்துவதற்காகவும், மக்களின் இன்ப வாழ்வுக்காகவும் கர்மம் செய்பவன். நீதியைக் காப்பாற்ற அவன் போர் செய்தல் வேண்டும். இன்று வல்லவன் மன்னன் என்ற பெயரில் நாட்டைச் சூறையாடுகிறான். மக்கள் எவரும் மகிழ்ச்சியாக வாழவில்லை.

வழிப்பறியும், கொள்ளைகளும் மிகுந்துள்ள இவ் வேளையில் நீ சன்னியாசத்தைப் பற்றிச் சிந்திப்பது தகாது. அத்துடன் சன்னியாசத்தை மேற்கொள்ளும் தவசிகளையும் காட்டில் தவஞ் செய்யும் முனிவர்களையும் பேணுதல் அரச மரபு. இதை நீ அறியவில்லையா..? மன்னா, நாட்டில் மக்கள் படும் துன்பத்தைக் கண்டு உதவிய ஏமநாதன் தன்னிடமிருந்த பொருட்கள் யாவும் முடிவடைந்தவுடன் தடுமாறினான். தன்னால் அரசனை எதிர்த்துப் போரிட முடியாதென நினைத்து அரசனோடு கதைக்க விரும்பினான். அது கைகூடாததால் காட்டுக்குச் சென்று தவஞ்செய்ய விரும்பினான். அதை அவனது குரு விரும்பவில்லை. அவர் அவனுக்குச் சொன்னார்; “மகனே, நீ இவ்வளவு நாளும் கர்ம சந்நியாசம் செய்தாய். அதனால் தான் உன்னிடமுள்ள பொருட்கள் முடிவடைந்தன. இனிக் கர்மயோகஞ் செய். கர்மயோகமும், கர்மசந்நியாசமும் மேலானவை என்றாலும் கர்மயோகமே மிகச்சிறந்தது. அதனால் மக்களைத் திரட்டி அரசுக்கெதிராகப் போரிடு” என்றார். மன்னா, கர்ம சந்நியாசமடைய நீ விரும்புகிறாய். அது அரசனான உனக்குப் பொருத்தமானது அல்ல. கர்மத்தை யோகமாகச் செய். அதனால் உனக்கு மேன்மையுண்டாகும். மக்களின் துயரும் தீரும்” என்றார் குரு.

சூய: ஸ நித்யஸந்யாஸீ யோ ந த்வேஷ்டி ந காங்தி ட
நிர்த்வந்த்வோ ஹி மஹாபாஹோ ஸுகம் பந்தாத்ப்ரமுச்யதே டட

பெருந்தோள் வலிமை உடையவனே, விருப்பும்
வெறுப்பும் இல்லாதவன் நித்திய சந்நியாசி. அவன்
இருமைகளற்றவன். எளிதாக அவன் பந்தங்களிலிருந்து
விடுபட்டுவிடுவான். 3

“மன்னா, மனிதன் விருப்பு வெறுப்பு, இன்பம்
துன்பம் போன்ற இருமைகளால் கட்டுண்டவன்.
இவ்விருமைகளுக்கு அரசனும், யோகியும் கட்டுப்படலாகாது.
மன்னா, அரசசபை உறுப்பினர்களை நீ சமமாக நடத்தல்
வேண்டும். ஒருவரில் பற்று வைத்தாயானால் பலரின்
நன்மதிப்பை இழக்க வேண்டிவரும். குறிஞ்சிமலை மன்னனுக்கு
இரண்டு மனைவிகள் இருந்தனர். அவர்கள் இருவரையும்
மன்னன் சமமாக நேசித்த போதும் அவர்கள் மன்னன் பாகுபாடு
காட்டுகிறான் என நினைத்து எதிரிகளுடன் கூட்டுச் சேர்ந்தனர்.
விருப்பு வெறுப்புள்ளோர் எளிதில் பந்தத்துக்குள்ளாகி
விடுவார்கள். அரசர்கள் நித்திய சன்னாசிகளைப் போல
இருத்தல் வேண்டும். அதற்காகக் காவியுடை தரிக்கத்
தேவையில்லை. மனபந்தமே சன்னியாசிக்குரியது. எதிரிகளுக்கு
அவர்கள் இருவரும் மன்னனுக்கெதிராக இயங்குவது
சந்தேகத்தைக் கொடுத்தது. மன்னன் இருவரும் சேர்ந்து
தனக்கெதிராகச் செயற்படுகிறார்கள் என நினைத்து
இருவரையும் பாதாளச் சிறையில் அடைத்தான். மன்னா, விருப்பு
வெறுப்பில்லாதவன் நித்திய சந்யாசி. அவன்
இருமைகளற்றவனாக இருப்பதால் எளிதாக அவன்
பற்றுக்களிலிருந்து விடுபட்டுவிடுவான். அதனாற்றான்

குறிஞ்சிமலை மன்னன் தன் மனைவியரைச் சிறையில் அடைத்தான். நீ இருமைகளுக்குள் அகப்பட்டுள்ளமையால் பற்றுக்களுக்குட்பட்டுள்ளாய். அதனால் மக்கள் படும் துன்பங்கள் உனக்குப் புரியவில்லை” என்றார் குரு.

ஸாங்க்யயோகௌ ப்ருதக்பாலா: ப்ரவதந்தி ந பண்டிதா: L
ஏகமப்யாஸ்தித: ஸம்யகுபயோர்விந்ததே பலம் LL 4

சாங்கியமும், யோகமும் வெவ்வேறானவை என்று அதன் தத்துவத்தை அறிந்தோர் கூறுவர். அதன் தத்துவத்தை உணர்ந்த பண்டிதர்கள் அப்படிக்கூறமாட்டார்கள். இவற்றுள் ஒன்றை உறுதியுடன் அனுஷ்டிப்பவன் இரண்டின் பலனையும் பெறுவான். 4

“மன்னா, சிவனும் சக்தியும் ஒன்று. ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்று. பழமும் சுவையும் ஒன்று. இதை உணர்ந்து கொள்பவன் சந்நியாசி. மன்னா, உனது தந்தையிடம் திரவியங்களைப் பெற ஒரு விவசாயி வந்தான். அவனை வரவேற்று உபசரித்த உனது தந்தை அவனுக்கு வேண்டிய திரவியங்களைக் கொடுப்பதாக உறுதியளித்தார். அவன் பண்டகசாலைக்குச் சென்றபோது அவனுக்கு விதை நெல் கொடுக்கப்பட்டது. ஆறு மாதங்களின் பின் அவ்விவசாயி திரவியங்களுடன் அரசனைச் சந்தித்தான். அவன் விதை நெல்லைத் திரவியங்களாக நினைத்துக் கர்மம் செய்தமையால் திரவியங்களைப் பெற்றான். நெல்லும், திரவியமும் வெவ்வேறானவை என்று விவசாயி நினைக்கவில்லை. அந்த

விவசாயியைப் போல நீயும் நினைத்திருந்தால் இன்று நீ கலக்கமடைந்திருக்க மாட்டாய். இன்பமும் துன்பமும் ஒன்று. பிறப்பும் இறப்பும் ஒன்று என்று நினைத்தால் கர்மயோகத்தின் தத்துவம் உனக்குப் புரியும். கர்மயோக தத்துவம் புரிந்தால் எதைப்பற்றியும் கலங்கத்தேவையில்லை” என்றார் குரு.

யத்ஸாங்க்யை: ப்ராப்யதே ஸ்தானம் தத்யோகைரபி கம்யதே
L

ஏகம் ஸாங்க்யம் ச யோகம் ச ய: பச்யதி ஸ பச்யதி டட 5
சாங்கியர் அடையும் பேறுகளை யோகிகளும் அடைகிறார்கள். சாங்கியத்தையும் யோகத்தையும் ஒன்றென உணர்பவன் உண்மையைக் காண்கிறான். 5

“மன்னா, அறிவினால் இயற்கையை உணர்ந்து கொள்ளும் ஞான மார்க்கம் சாங்கியம். இது பிரகிருதியில் இருந்து முற்றாக விடுபட்டநிலை. யோகம் என்பது பற்றில்லாமல் பிரகிருதியுடன் உறவு வைத்திருப்பது. பற்றில்லாமல் கர்மம் செய்பவனுக்குப் பிரகிருதி சகல நன்மைகளையும் செய்யும். இதை உணர்ந்து பிரகிருதியிலிருந்து விலகியிருப்பதும், பற்றற்றுப் பிரகிருதியுடன் சேர்ந்திருப்பதும் ஒன்று தான். இதை அரசர்கள் அறிந்திருத்தல் வேண்டும். மன்னா, உனது தந்தை விவசாயியாகிய பிரகிருதியுடன் பற்றற்றுச் சேர்ந்திருந்தார். பற்றுடன் அவனுக்கு விதை நெல்லை அளித்தார். அதனால் அவனும் நாடும் அரசும் மேன்மை அடைந்தது. மன்னா, விவசாயி பற்றுடன் அரசனிடம் வந்தான். பற்றற்று நெல்லைப்

பெற்று விதைத்தான். இதுபோல மக்கள் மீது பற்றுக்கொண்டு நீ போர் தொடுத்தல் வேண்டும். ஆனால் போரின் பயனை பற்றற்று ஏற்கவேண்டும். இது அரச மரபு” என்றார் குரு.

ஸந்யாஸஸ்து மஹாபாஹோ து:கமாப்துமயோகத: L

யோகயுக்தோ முனிர்ப்ரஹ்ம நசிரேணாதிகச்சதி LL 6

பெருந்தோளா, கர்மயோகம் செய்யாது கர்ம சன்னியாசத்தை அடைவது எளிதானதல்ல. கர்ம யோகம் செய்யும் முனிவன் விரைவில் பிரமத்தை அடைகிறான். 6

“மன்னா, ஆத்மாவின் குறிக்கோள் விரைவில் பிரமத்தை அடைவதாகும். யோகியும், அரசனும் பிரகிருதியின் தன்மையை அறிந்து அதற்கேற்றபடி கர்மமாற்றி முழுப்பயனையும் பெற்ற பின் பிரகிருதியில் இருந்து விலகுதல் வேண்டும். காய் ஒன்று முற்றிய பின் மரத்திலிருப்பதில்லை. தாயின் வயிற்றில் குடியிருக்கும் சேயும் குறித்த தினத்தின் பின் தாயின் கர்ப்பத்தில் இருப்பதில்லை. முறைப்படி கர்மம் செய்யும் அரசன் யோகியாகிறான். அவன் செய்த கர்மம் முழுவதும் அவனுக்குரியதாகிறது. மன்னா, விவசாயி கொண்டு வந்த திரவியங்கள் அனைத்தையும் உனது தந்தை அவனுக்கே கொடுத்துவிட்டார். இது பிரகிருதியோடு பற்றற்றுக் கூடியிருந்து செய்யும் கர்மம். இதை நீ உணரல் வேண்டும். மன்னா, கர்மத்தை யோகமாகச் செய்வனே கர்ம சந்நியாசத்தை அடைவான். கர்மத்தை யோகமாகச் செய்யும் முனிவன் பிரம்மத்தை விரைவில் அடைவான். அரசரின் நோக்கம்

பிரம்மத்தை விரைவில் அடைவதே. அதற்காக அவர்கள் கர்மயோகம் செய்கிறார்கள். அந்த விவசாயியின் வாழ்வு சிறக்கவேண்டும். அதனால் நாடு முன்னேறவேண்டுமென்றே உனது தந்தை அவன் கொண்டு வந்த திரவியங்களைத் திருப்பி அவனுக்கே கொடுத்தார். இது கர்ம சந்நியாசம். நீ மக்கள் விரும்பும் வாழ்வைக் கொடுத்தல் வேண்டும். அதற்காகப் போரைக் கர்ம சந்யாசமாகச் செய்” என்றார் குரு.

யோகயுக்தோ விசுத்தாத்மா விஜிதாத்மா ஜிதேந்த்ரிய: L
 ஸர்வபூதாத்மபூதாத்மா குர்வன்னபி ந லிப்யதே LL 7
 கர்மயோகத்தைக் கடைப்பிடிப்பவன், மனம் தெளிந்தவன், உடலை வென்றவன், இந்திரியங்களை அடக்கியவன், தனது ஆத்மாவே உயிர்கள் அனைத்திற்கும் ஆத்மாவெனக் காண்பவன், கர்மம் செய்தாலும் அதில் கட்டுண்பதில்லை. 7

“மன்னா, பற்றின்றித் தனது கடமைகளைச் செய்பவன் தனது மனதையும் உடலையும் வென்றவனாகிறான். அவனது இந்திரியங்கள் செயற்படமாட்டாது. தனது ஆத்மாவை அவன் சகல ஜீவராசிகளிலும் காண்பான். இந்நிலை கடவுளை அடைய நினைக்கும் யோகிக்கும் உண்டாதல் வேண்டும். மக்களின் நலனை நாடும் அரசனுக்கும் இருத்தல் வேண்டும். “மன்னன் எப்படியோ குடிகளும் அப்படியே” என்றொரு முதுமொழியுண்டு. உனது தந்தையார் யாராவது அகாலமரணமடைந்து விட்டால் துடிதுடித்துப் போவார்.

ஒருமுறை கிராமத்துள் நுழைந்த காட்டுப் பாம்பொன்று சிறுவன் ஒருவனைக் கடித்துவிட்டது. அவன் இறந்துவிட்டான். அதனால் துயரமடைந்த மன்னன் நாட்டுமக்கள் அனைவருக்கும் விஷகடிச் சிகிச்சை முறைகளைக் கற்குமாறு கட்டாயப்படுத்தினார். தன்னுயிர் பிறவுயிர் எனப் பேதம் பார்ப்பவன் அரசனல்லன். மக்கள் படும் துன்பத்தை உனது துன்பமாகக் கொண்டு வல்லவனை அழிக்கத் தயாராகு” என்றார் குரு.

நைவ கிஞ்சித்தகரோமீதி யுக்தோ மன்யேத தத்வவித் L
பச்யஞ் ச்ருண்வன் ஸ்ப்ருசஞ் ஜிக்ரன்ன்சன்ன் கச்சன் ஸ்வபஞ் ச்வஸன் LL
8

ப்ரலபன் விஸ்ருஜன் க்ருவற்ணன்னுன்மிஷந் நிமிஷன்னபி L
இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தேஷ் வர்தந்த இதி தாரயன் LL 9

ஆத்மசொருபத்தில் நிலைத்திருக்கும் யோகி பார்த்தாலும், கேட்டாலும், தீண்டினாலும், முகர்ந்தாலும், உண்டாலும், நடந்தாலும், உறங்கினாலும், பேசினாலும், சுவாசித்தாலும், கழித்தாலும், பிடித்தாலும், கண்களைத் திறந்தாலும், கண்களை மூடினாலும் தனது செயல்களால் இந்திரியங்கள் செயற்படுகின்றன என்று உணர்வானே தவிரத் தான் அவற்றைச் செய்வதாக நினைக்கமாட்டான்.
8 -9

“மன்னா, செயல்கள் யாவற்றையும் உடலே செய்கின்றது. ஒருவனை அடிப்பது கையும், மனதும் என்றுணர்ந்தவனுக்கு ஆத்மாவைப் பற்றிய உண்மை புரியும்.

தூங்கும் போது சிலர் பேசுவார்கள், சிரிப்பார்கள், எழுந்து நடப்பார்கள். இவை யாவும் உடலின் செயல்கள். இதில் ஆத்மா பங்கேற்பதில்லை. இது போல ஆத்ம சொருபத்தில் வீற்றிருப்பவனுக்கு இந்திரியங்களின் செயற்பாடுகள் தென்படமாட்டாது”.

“ஒரு நாள் உனது தந்தையும், நானும், வீரர்களும் ஒரு யோகியைச் சந்திக்கச் சென்றோம். யோகி நிஷ்டையில் இருந்தவாறு உனது தந்தையைக் கட்டித் தழுவி முத்தமிட்டு ஆசீர்வதித்தார். உனது தந்தையார் கேட்ட கேள்விகளுக்கு விடையும் சொன்னார். உனது தந்தையாரும் படைவீரர்களும் சென்றுவிட்டனர். நான் ஆச்சிரமத்தில் தங்கியிருந்தேன். சிறிது நேரத்தில் நிஷ்டையில் இருந்து எழும்பிய யோகி “அரச குருவே, தாங்கள் வந்து வெகுநேரமா..? கூட யார் வந்தது?” என்று கேட்டார்.

“மன்னா, இந்த நிலையில் தான் அரசனான நீயும் இருத்தல் வேண்டும். நீ எதைச் செய்தாலும் அதை நீ செய்ததாக எண்ணக்கூடாது” என்றார் குரு.

ப்ரஹ்மண்யாதாய கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா கரோதிய: L
லிப்யதே ந ஸ பாபேன பத்மபத்ரமிவாம்பஸா LL 10

பிரமத்தைச் சார்ந்து, பற்றுக்களைத் துறந்து கர்மம் செய்பவன் நீர் நிலையில் மிதக்கும் தாமரையிலை போன்று பாவங்களில் பந்தப்படுவதில்லை. 10

“மன்னா, நீர்த்தாவரமான தாமரையின் இலையில் நீர் ஒட்டிக் கொள்வதில்லை. காற்றுப் பலமாக வீசும் போது நீர்த்தாமரையின் இலையில் பட்டாலும் அது உருண்டோடிவிடும். அதுபோலக் கர்மத்துள் ஆன்மா திளைத்திருந்த போதும் அதைச் சாராதிருந்தால் கர்ம பயன்கள் ஆன்மாவைச் சாராது. மன்னா, காற்று வேகமாக வீசும் போது விவசாயி நெல்லைத் தூற்றுகிறான். அப்பொழுது சப்பி நெல் காற்றில் பறந்து போகிறது. நல்ல நெல் வேறாகிறது. காற்றால் இச்செயல் நடைபெற்றபோதும், காற்று அதை உரிமை கொண்டாடுவதில்லை. செய்தேன் என்று சொல்வதும் இல்லை. காற்றைப் போலத்தான் அரசனும் கருமமாற்றுதல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

காயேன மனஸா புத்த்யா கேவலைரிந்திரியைரபி ட

யோகின: கர்ம குர்வந்தி ஸங்கம் த்யக்த்வாத்மசுத்தயே ட ட 11

யோகிகள் பற்றுக்களைத் துறந்து ஆத்ம ஈடேற்றத்திற்காக வெற்றுடலாலும், மனதாலும், புத்தியாலும், இந்திரியங்களாலும் கர்மம் செய்கின்றனர். 11

“மன்னா, யோகியின் உள்ளத்தில் ஆசையும் அகங்காரமும் இருப்பதில்லை. ஒரு காற்றாடி காற்றில் சுற்றுவதைப் போன்ற நிலையிலேயே யோகியின் உடலும் மனமும் புத்தியும் இந்திரியங்களும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும். இது போலத்தான் அரசனும் இயங்கிக்கொண்டிருத்தல் வேண்டும். மன்னா, சோழ மன்னனான கரிகாலன் மனைவியின்

இன்பத்திற்காக ஒரு நடன நிகழ்வை ஏற்பாடு செய்தான். தேவரம்பைகள் போன்ற அழகிய பெண்கள் மேடையில் நடனமாடிக் கொண்டிருந்தனர். தேவகானம் இசைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. முதல் நாள் பாண்டிய மன்னன், சோழ நாட்டின் எல்லைப் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களிடம் கொள்ளையிட்டான். மனைவியின் மகிழ்விற்காக மனைவியோடு குதூகலித்த கரிகாலன், பாண்டியனைப் பற்றியே நினைத்திருந்தான். சிறிது நேரத்தில் குதிரைப்படைத் தளபதியை அழைத்து அவனது காதில் எதையோ சொல்லிவிட்டு மனைவியுடன் இன்பமாகப் பொழுதைக் கழித்தான். முதலமைச்சர் நாட்டு நிலையை அறியாது மன்னன் மனைவியுடன் இன்பமாக இருப்பதை நினைத்து வேதனைப்பட்டார். ஆனால் சிலமணி நேரத்துள் எல்லைப் பிரதேசத்தில் கொள்ளையிட்ட பாண்டிய வீரர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். காரிகாலனின் உடலும் மனமும் புத்தியும் இந்திரியங்களும் நாட்டின் நன்மைக்காகக் கர்மத்திலீடுபட்டிருந்தன. அதைப் பிறர் உணரவில்லை. சோழமன்னனைப் போலவே நீயும் இருத்தல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

யுக்த: கர்மபலம் த்யக்த்வா சாந்திமாப்னோதி நைஷ்டிகீம் ட
அயுக்த: காமகாரேண பலே ஸக்தோ நிபத்யதே டட 12

யோகி வினைப்பயனில் பற்றற்று நிஷ்டையிலிருந்து சாந்தியடைகிறான். யோகம் செய்யாதவன் ஆசைகளால் கர்ம பயனில் பற்று வைத்துப் பந்தப்படுகிறான். 12.

“மன்னா, உலகில் உள்ள உயிரிகள் யாவும் கர்மமாற்றுகின்றன. செய்வதெல்லாம் நாட்டின் நன்மைக்கான செயல்கள் என்று நினைத்துச் செய்யும் போது அவன் தனது செயலில் உறுதியை அடைகிறான். அவனது சித்த சுத்தி வலுவடைகிறது. அரசன் செயல்களைத் தன் செயலென நினைத்துச் செய்யும் போது கர்வம் பிறக்கும். மன்னா, பாண்டியவீரர்களையும் பாண்டிய நாட்டையும் பிடித்த சோழவீரர்களைக் கரிகாலன் பாராட்டினான். அவன் தனது திறமையென அதை நினைத்துப் பெருமைப்படவில்லை. தனக்கு நல்ல அமைச்சர்களும், தளபதிகளும், போர் வீரர்களும் இருப்பதால் தான் தன்னால் மக்களின் குறைகளை நீக்கி நல்லாட்சி புரிய முடிகிறது” என்றான். அதனால் அவர்கள் அனைவரும் பெரும் உற்சாகங்கொண்டனர். யோகவான் பற்றற்று அமைதியாக இருந்து காரியமாற்றுவான்” என்றார் குரு.

ஸ்வகர்மாணி மனஸா ஸந்யஸ்யாஸ்தே ஸுகம் வசீ ட
நவத்வாரே புரே தேஹீ நைவ குர்வன்ன காரயன் டட 13

தன்னைச் சமநிலைப்படுத்திய தேகி கர்மங்கள் அனைத்தையும் விவேகத்தால் விலக்கிவிட்டு எதுவும் செய்யாதும் செய்விக்காதும் ஒன்பது வாயில்களை உடைய உடலில் இன்புற்றிருப்பான். 13

“மன்னா, உயிர்கள் கர்மம் செய்து கொண்டேயிருக்கின்றன. அவை நித்திய கர்மம், நைமித்திய கர்மம், காமிய கர்மம், நிஷித்த கர்மம் என நான்கு வகைப்படும். நாட்டு மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளைக் கவனிப்பது நித்திய கர்மமாகும். கோயில்களுக்கு மானியமளிப்பதும், விழாக்கள் கொண்டாடுவதும் நைமித்திய கர்மமாகும். குறித்த பலனுக்காகச் செய்வது காமியகர்மமாகும். அரசன் நீதியாக அரசாண்டால் நாட்டில் எந்தக் குறைகளும் இராது. இதனால் நல்லரசன் இக்கர்மம் செய்யாவிட்டாலும் கேடு எதுவும் வராது. செய்யக்கூடாதென விலக்கப்பட்ட கர்மம் நிஷித்த கர்மம். இக் கர்மங்களை அரசன் செய்து கொண்டிருத்தல் வேண்டும். ஆனால் அதில் அவன் பந்தப்படக் கூடாது. ஒன்பது வாசல்களை உடைய உடலின் அரசன் உயிராகும். இந்த உடலில் உள்ள உயிர் உடலுடன் பந்தப்படாமல் இருப்பது போல நாட்டின் உயிரான அரசனும் கர்மமாற்றி விட்டு ஒன்றும் செய்யாமலும் செய்விக்காமலும் இருப்பவனைப் போல இருத்தல் வேண்டும்.

மன்னா, மக்களும் அரச பிரதிநிதிகளும் கரிகாலனைப் பாராட்டப் பெருவிழா ஒன்று எடுத்தார்கள். அன்று சோழமன்னன் சாதாரண குடிமகனைப் போல விழாவுக்கு வந்தான். அமைச்சர்கள், தளபதிகள், வீரர்கள் அனைவருக்கும் பெரும் பரிசுகளை வழங்கினான்; “நான் எதுவும் செய்யவில்லை. வீரர்கள் தான் அத்தனையும் செய்தனர்” என்றான். தன்னை வசப்படுத்திய தேகியான அரசன் கர்மங்களை விவேகத்தால்

விலக்கிவிட்டுத் தான் எதுவும் செய்யாதவன் போல இருப்பான். அது மேலான அரச தர்மம். கரிகாலனைப் போல நீயும் கர்மமாற்ற வேண்டும்” என்றார் குரு.

ந கர்த்தருத்வம் ந கர்மாணி லோகஸ்ய ஸ்ருஜதி ப்ரபு: ட

ந கர்மபலஸம்யோகம் ஸ்வபாவஸ்து ப்ரவர்ததே டட 14

உலகிற்கு இறைவன் வினைத் தலைமை, வினை, வினைப் பயனைப் பெறுதல் ஆகிவைகளை உண்டு பண்ணுவதில்லை. இயற்கையே இவற்றை உண்டுபண்ணுகிறது. 14.

“மன்னா, இறைவன் படைத்தல் தொழிலைச் செய்தானே தவிர மற்றெதையும் செய்வதில்லை. பிரகிருதி ஆன்மாவுடன் சேர்வதால் கர்மம் செய்பவன் தான் அக்கருமத்தைச் செய்ததாக நினைக்கிறான். இதனால் கர்மம் செய்பவனைச் சார்கிறதே தவிர அவை இறைவனால் உண்டாக்கப்படுவதில்லை. இதனால் தான் சோழ வீரர்கள் பாண்டிய மன்னனைக் கைது செய்தனர். பாண்டியன் சோழ நாட்டில் குழப்பம் புரிந்து சோழ நாட்டைக் கைப்பற்ற விரும்பினான். வினைக்குத் தலைமை தாங்கினான். வினை செய்தான். அதனால் வினைப் பயனைப் பெற்றான். கரிகாலன் வினைக்குத் தலைமை தாங்கவில்லை. அதனால் வினைப் பயனைப் பெறவில்லை. அதனாற்றான் அவன் வீரர்கள் கலகத்தை அடக்கிப் பாண்டிய மன்னனைக் கைது செய்தனர் என்று கூறினான். அதனால் உற்சாகம் கொண்ட வீரர்கள் தம் கடமைகளை உணர்ந்து நாட்டிற்காக வீரமுடன் செயற்பட்டனர்.

இதை நீ உணரல் வேண்டும். உணர்ந்தாற்றான் உன் மனக்கலக்கம் நீங்கும்” என்றார் குரு.

நாதத்தே கஸ்யசித்பாபம் ந சைவ ஸுக்ருதம் விபு: ட
அக்ஞானேனாவ்ருதம் ஞானம் தேன முஹ்யந்தி ஐந்தவ: டட
15

எவருடைய பாவ புண்ணியங்களையும் பரமாத்மா பொருட்படுத்துவதில்லை. அக்ஞானத்தால் ஞானம் மூடப்பட்டுள்ளது. அதனால் தான் உயிர்கள் மயக்கம் அடைகின்றன. 15

“மன்னா, ஒருவன் செய்யும் பாவபுண்ணியங்களைப் பரமாத்மா பொருட்படுத்துவதில்லை. தண்ணீரில் ஒருவனின் நிழல் தெரியும் போது காற்றடித்தால் நிழல் அசையும். ஆனால் நிஜ உரு அசையாது. அது போலப் பரமாத்மாவாகிய நிஜ உரு மாறுதலடைவதில்லை. தண்ணீரில் உள்ள உருவம் மாறுபாடு அடைகிறது என அக்ஞானமுள்ளோர் நினைக்கின்றனர். மன்னா, கர்மம் செய்தவன் பாண்டியன். வினைக்குத் தலைமை தாங்கியவன் பாண்டியன். பாண்டியவீரர்கள் அறியாமையில் மூழ்கி உண்மையை உணராது மயக்கமடைந்தே போர் செய்தனர் என்று கரிகாலன் உணர்ந்தமையால் தான், பாண்டியனைக் கைது செய்து அவனைக் கொன்றான். அது போல நீ கர்மம் செய்வதாய் நினைக்காதே, கர்மத்திற்குத் தலைமை தாங்காதே.

அக்ஞானத்திலிருந்து விடுபட்டு கர்மம் செய்பவனாகமாறு. அதுவே போதும்” என்றார் குரு.

ஞானேன து ததக்ஞானம் யேஷாம் நாசிதமாத்மன: ட

தேஷாமாதித்யவஜ்ஞானம் ப்ரகாசயதி தத்பரம் டட 16

ஆத்ம ஞானத்தால் யாருடைய அக்ஞானம் அழிக்கப்படுகிறதோ, அவர்களுக்கு அந்த ஞானம் சூரியனைப் போன்றதாய்ப் பரம்பொருளைக் காட்டுகிறது. 16

மன்னா, சூரியன் உதித்தவுடன் பொருட்கள் உள்ளபடி காட்சி தருகின்றன. அதேபோல ஆத்மஞானம் பெற்ற அரசன் மக்களின் குறை நிறைகளை நேராக உணர்ந்து கொள்வான். ஆத்ம ஞானமும் பிரம்ம ஞானமும் ஒன்று என்பதை யோகியும் அரசனும் உணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும். மன்னா, கரிகாலனின் செயல்களால் மன்னரும் தாமும் ஒருவர் என்ற தன்மையைப் போர் வீரர்கள் உணர்ந்து கொண்டனர். மன்னனுக்குத் துன்பமேற்பட்டால் தமக்குத் துன்பமுண்டாகும் என எண்ணிச் செயற்பட்டனர். அதனால் வீரர்களுக்குண்டான அக்ஞானம் அரசன் என்ற சூரியனால் அகற்றப்பட்டது. மன்னா, இதை நீ நன்கு புரிந்து கொள்ளல் வேண்டும். கரிகாலன் ஆத்ம ஞானத்தால் தனது அக்ஞானத்தை அழித்தமையால் அவன் உண்மைப்பொருளை உணர்ந்து செயலாற்றி வெற்றிகண்டு மக்களின் துயரைத் துடைத்தான். சோழ நாட்டு மக்களைப் போல எமது நாட்டு மக்களும் துன்பப்படுகிறார்கள். அதனால்

சோழ மன்னனைப் போல நீ செயலாற்ற வேண்டும்” என்றார் குரு.

தத்புத்தயஸ்ததாத்மானஸ்தந்நிஷ்டாஸ்தத்பராயணா: ட

கச்சந்த்யபுனராவ்ருத்திம் ஞானநிர்தூதகல்மஷா: டட 17

பிரம்மத்தில் புத்தியை வைப்பவர்கள், அதுவே தாமாக இருப்பவர்கள், அதில் உறுதியாக இருப்பவர்கள், அதையே புகலிடமாகக் கொள்பவர்கள், ஞானத்தால் பாவங்களைப் போக்குபவர்கள் மீண்டும் பிறப்பதில்லை. 17

“மன்னா, சூரியன் ஒருபோதும் இருட்டைத் தரமாட்டான். நாட்டின் நன்மையை எவ்வேளையிலும் எண்ணியிருப்பவன், நாடு தான் தான் என நினைப்பவன், அதில் உறுதியாக இருப்பவன். அது தான் தனது புகலிடமென நினைப்பவன் ஒரு போதும் தோற்பதில்லை. அப்படியான அரசன் இறைவன். அதை நீ உணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும். அப்படியானவர்கள் தான் பிறவாது வாழ்பவர்கள். மன்னா, கரிகாலன் இறந்து பலவருடங்கள் ஆகிவிட்டன. ஆனால் அவன் மக்களின் மனதில் வாழ்கிறான். சோழநாட்டு மக்கள் இன்றும் அவனைத் தெய்வமாகப் பூசிக்கின்றனர். பிரம்மத்தில் புத்தியை வைத்து ஞானத்தால் அரசர் பாவங்களைப் போக்குதல் வேண்டும். தர்மயுத்தம் செய்வது ஞானயோகம் செய்வதற்கொப்பானது என்று நீ உணர மறுக்கிறாய்” என்றார் குரு.

வித்யாவினயஸம்பன்னே ப்ராஹ்மணே கவி ஹஸ்தினி ட

சுனி சைவ ச்வபாகே ச பண்டிதா: ஸமதர்சின: டட 18

மன்னா, கல்வியும், அடக்கமும் மிக்க
பிராமணர்களையும், பசுக்களையும், யானைகளையும்,
நாய்களையும், நாய்களைத் தின்னும் சண்டாளர்களையும்
ஞானிகள் சமமாகவே மதிக்கின்றனர். 18

“மன்னா, பேத புத்தியைத் தருவது அறியாமை.
இதை நீக்குவது ஞானம். காட்டில் ஓர் ஆச்சிரமத்தில் ஒரு
ஞானி இருந்தார். அவரிடம் காட்டில் உள்ள மிருகங்கள் யாவும்
வந்து உறவாடி மகிழும். தினமும் சேற்றில் குளித்த பன்றி
ஒன்று வந்து அவரது மடியில் படுக்கும். அவர் அதை
வருடுவார். இது போலத்தான் அரசனும் இருத்தல் வேண்டும்.
கரிகாலன் சபைக்கு வரும் பண்டிதர்கள், பாமரர்கள்,
சண்டாளர்கள் அனைவரையும் தன்னுடன் சமமாக இருத்தி
அவர்களுக்குப் போசனமளித்துத் தானும் அவர்களுடனிருந்து
உணவு உண்பான். இது தான் அவன் புகழ் பெறவும்
வெற்றியடையவும் காரணமாக இருந்தது. மன்னா, கரிகாலன்
சகலரையும் சமமாக மதிப்பது பலருக்குப் பிடிப்பதில்லை.
ஆனால் தீயவர்களும் சண்டாளர்களும் மன்னன் தம்மைச்
சமமாக நினைக்கிறான் என நினைத்துத் திருந்தினர்.
இதைத்தான் ஞானிகள் விரும்புவர். தாம் மட்டும்
மோட்சமடையாது மற்றவர்களையும் மோட்சமடைய வைப்பது
அவர்களின் இயல்பு. இதை நீ உணரமறுக்கிறாய்” என்றார் குரு.

இஹைவ தைர்ஜித: ஸர்கோ யேஷாம் ஸாம்யே ஸ்திதம் மன:

L

நிர்தோஷம் ஹி ஸமம்ப்ரஹ்ம தஸ்மாத்த்ப்ரஹ்மணி தே ஸ்திதா: டட

19

யாருடைய மனம் சமநிலையில் உறுதியாக இருக்கிறதோ அவர்கள் இம்மையில் பிறப்பையும் இறப்பையும் வென்றவர்களாவார்கள். பிரம்மம் சமநிலை உடையது; களங்கமற்றது. ஆகையால் அவர்கள் பிரம்மத்துட் கலந்து நிலைத்திருப்பார்கள். 19

“மன்னா, மனதைச் சமநிலைப்படுத்திய மன்னன் உலகைத் தனதாக்கிக் கொள்வான். ஆலமரம் தன்னைச் சமநிலைப்படுத்துவதற்காக விழுதுகளை உண்டாக்குகிறது. அது போலத் தனது மனதைச் சமநிலைப்படுத்திய அரசன் நாட்டு மக்களை விழுதுகளாக்கிக் கொள்வான். மன்னா, சோழமன்னன் கரிகாலன் எப்பொழுதும் தனது மனதைச் சமநிலையில் வைத்திருப்பான். ஒருநாள் சகல வல்லமைகளும் கொண்ட முனிவர் ஒருவர் மதியநேரம் அரண்மனைக்கு வந்தார். அவருக்கு மிகுந்த பசியாக இருந்ததை அவரது முகம் காட்டியது. அரச சபையில் முக்கியமானதொரு விவாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. முனிவரைக் கண்டதும் மன்னன் சபையை ஒத்தி வைத்துவிட்டு மதிய உணவுக்கு எல்லோரையும் வரும்படி அழைத்தான். எல்லோரும் வந்து அமர்ந்தனர். அரசன் முனிவருக்கருகிற் சென்றான்; “மன்னா, உனது எண்ணத்தை நான் அறிவேன். முனிவரான நான் சபையில் அமர்ந்து சாப்பிடுவேனா என்று நினைக்கிறாய். மனம்

சமநிலையடைந்தவர்கள் பிரம்பத்துட் கலந்து நிலைத் திருப்பார்கள். அவர்களுக்கு எல்லோரும் சமம்” என்றார். மன்னா சமாதி நிலையில் உறுதியாக இருந்தால் பற்றுக்கள் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை. முனிவராக இருந்தாலும் மனம் சமநிலைப்படாது. அதனால் விபரீதங்கள் உண்டாகிவிடுமென்று பயந்து தான் சோழன் முனிவரை அப்படிக்கேட்டான். மன்னா, நீயும் சோழ மன்னனைப் போல இருந்தாற்றான் மக்களைப் புரிந்து கொள்வாய்” என்றார் குரு.

ந ப்ரஹ்ருஷ்யேத்ப்ரியம் ப்ராப்யநோத்விஜேத்ப்ராப்ய சாப்ரியம் ட ஸ்திரபுத்திரஸம்முடோ ப்ரஹ்மவித்ப்ரஹ்மணி ஸ்தித: டட 20

பிரம்மத்தை முழுமையாக அறிந்தவன், பிரம்மத்துள் நிலைபெற்றவன், மனக்குழப்பமில்லாதவன் பிரியமானவற்றைப் பெற்ற போதும் இன்பமடைவதில்லை. பிரியமில்லாதவற்றைப் பெற்ற போதும் துன்பமடைவதில்லை;

“மன்னா, பொருளாசையும், பெண்ணாசையும் மனதை விட்டகன்றால் ஆன்மாவிடம் வேறு எதுவும் இருக்க மாட்டாது. விருப்பு வெறுப்பு, இன்ப துன்பங்களுக்குட்பட்டவன் தான் தனக்குப் பிரியமானவை நிகழும் போது இன்பமடைவான். பிரியமல்லாதன வரும் போது துன்பப்படுவான். கரிகாலனது சேனாதிபதி நோய் வாய்ப்பட்டு இறந்துவிட்டார். நாடு சோகத்தில் ஆழ்ந்திருந்த போது கரிகாலன் தனது மனைவியுடன் சுற்றுலாவுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றுவிட்டான். பட்டத்தரசி; “மன்னா, பெரும் வீரரை நாடு இழந்திருக்கும் வேளையில் நாம்

சுற்றுலாவுக்குச் செல்லத்தான் வேண்டுமா..?” என்று வேதனையுடன் கேட்டாள்.

“என் பிரியமான சகியே, சேனாதிபதி இறைவனுடன் கலந்துவிட்டார். அது மகிழ்ச்சிக்குரிய நிகழ்வு” என்றான் கரிகாலன். இன்ப துன்பங்கள் வரும் போது சலனமடையாதவன் தான் அரசன். நீ சாதாரணமான ஒரு சிறிய சம்வத்திற்காகக் கலங்கித் தவிக்கிறாய். தீயவர்கள் இறைவனால் அழிக்கப்பட்டதைப் புராணங்கள் மூலம் நீ அறியவில்லையா...? வல்லபன் தீயவன்; அசுரரைவிடக் கொடியவன் என்பதை நீ என் உணர்கிறாயில்லை” என்று கேட்டார் குரு.

பாஹ்யஸ்பர்வேவஸக்தாத்மா விந்தத்யாத்மனி யத்ஸுகம் L
ஸ ப்ரஹ்மயோகயுக்தாத்மா ஸுகம'யமச்ச்னுதே LL 21

உலக விஷயங்களில் பற்று வைக்காதவன் ஆத்மாவில் இன்பம் காண்பான். பிரம்ம சமாதியடைந்த அவன் அழியாத இன்பத்தைப் பெறுவான். 21

“மன்னா, புறப்பொருட்களில் பற்றில்லாதவன் தான் பூரண இன்பத்தை அனுபவிக்கிறான். அன்னப் பறவையைப் போல மன்னன் இருத்தல் வேண்டும். அன்னப் பறவைக்கு பாலில் நீரைக் கலந்து வைத்தால் அது நீரை விலக்கிவிட்டுப் பாலையே குடிக்கும். அது போல புறப்பொருட்களுடன் உறவாடும் அரசன், அவற்றால் வரும் இன்ப துன்பங்களை நீக்கி ஆத்மாவில் இன்பம் காணல்

வேண்டும். கரிகாலன் தனது மகன் பெரும் வீரனாக இருப்பதைக் கண்டு மகிழவில்லை. அவனது பெயரைக்கேட்டாலே நாடுகள் யாவும் நடுநடுங்கும். ஒருமுறை அவன் தலைமை விகித்துக் குறிஞ்சிமலைக்குப் போரெடுத்துச் சென்றான். கரிகாலனின் மகனின் தலைமையில் போர் எடுக்கப்படுகிறது என்பதை அறிந்து குறிஞ்சிமலைக்கு உதவி செய்வதாக ஒப்புக்கொண்ட ஐந்து நாடுகள் தமது உதவியை விலக்கிக்கொண்டன. குறிஞ்சிமலை மன்னன் சமாதானத் தூதுவனை அனுப்பினான். அப்படியான வீரனைப் பெற்ற அவன் மகிழாமையே ஆகும். அவனைப்போல நீயும் உலக விஷயங்களில் பற்று வைக்காமல் இருக்க வேண்டும்” என்றார் குரு.

யே ஹி ஸம்ஸ்பர்சஜா போகா து:கயோனய ஏவ தே ட
ஆத்யந்தவந்த: கௌந்தேய ந தேஷுரமதே புத: ட ட 22

குந்தியின் மைந்தா, இந்திரியங்கள் அனுபவிக்கும் இன்ப துன்பங்கள் தான் துன்பத்திற்குக் காரணிகளாகின்றன. ஆதியும் அந்தமுமுடைய இந்திரியங்களால் வரும் போகங்களால் ஞானிகள் இன்புறுவதில்லை. 22

“மன்னா, ஒருவனுக்கு உண்டாகும் துன்பங்களுக்குக் காரணம் இந்திரிய போகமே. இந்திரியங்கள் தம் ஆசையைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக மனதைத் தூண்டிய வண்ணம் இருக்கும். அரசர் இந்திரிய சுகங்களைத் தூண்டும்

விஷயங்களிலிருந்து முற்றாக விலகியிருத்தல் வேண்டும். பாண்டிய மன்னனிடம் பொருள் பெற விரும்பிய சிலர் சோழநாட்டுப் பெண்களை அழைத்து வந்து அரசனது காமக் கிழத்திகளாக்கினர். அவர்களது அழகும் வனப்பும் பாண்டியனது மனதைக் கொள்ளை கொண்டது. பாண்டியனும் சோழ நாட்டைக் கைப்பற்றினால் அழகான பெண்களை அடையலாமென நினைத்தான்; திரவியங்களையும் கொள்ளையிடலாமென நினைத்து மகிழ்ந்தான். அவனது இந்திரிய இன்பமே அவனை அழித்தது. ஆதியந்தமுடைய இந்திரியங்களால் வரும் இன்பத்தை ஞானிகளும் அரசர்களும் அனுபவிக்கக் கூடாது. ஆனால் நீ அனுபவிக்கிறாய். இனியாவது இந்திரிய போகங்களை அனுபவிப்பது துன்பம் என்றுணர்” என்றார் குரு.

சக்னோதீஹவ ய: ஸோடும் ப்ராக்சரீவிமோ'ணாத் ட
காமக்ரோதோத்பவம் வேகம் ஸ யுக்த: ஸ ஸுகீ நர: ட ட 23
யார் இறப்பதற்கு முன்பு காமம், குரோதம் ஆகியவற்றைத் துறக்கிறார்களோ, அவர்களே யோகிகளாவர். அவர்கள் தான் இன்பத்தை அனுபவிப்பவர்கள். 23

“மன்னா, ஒருவன் இறக்கும் வரைக்கும் காமமும் குரோதமும் அவனது மனதைவிட்டு அகலமாட்டாது. அவ்விரண்டினதும் வேகத்தை அடக்குபவன் தான் யோகி. அரசன் குரோதத்திற்காகப் போர் செய்தலாகாது. யோகியைப் போல காமகுரோதங்களை அடக்குதல் வேண்டும். பெண்களைத்

தாயாக மதிக்கும் அரசனால் தான் நீதியான ஆட்சி செய்ய முடியும். பாண்டிய மன்னனின் பெண்ணாசையை அறிந்த பாண்டிய நாட்டு விபச்சாரிகள் தரகர்கள் மூலம் தாம் சோழ நாட்டுப் பெண்களெனக்கூறிப் பொன்னும் பொருளும் பெற்றனர். காமகுரோதங்களை அடக்க முடியாத மன்னன், யார் எதைச் சொன்னாலும் அதை நம்பிவிடுவான். பாண்டிய நாட்டுத் தரகர்கள் பாண்டிய நாட்டுப் பெண்களைச் சோழநாட்டுப் பெண்கள் என்று கூறிப் பெரும்பொருட்களைப் பெற்றனர். கடைசிவரையும் பாண்டிய மன்னனால் அவர்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அதுபோலஅரசு பிரதிநிதிகள் பொருளுக்கு ஆசைப்பட்டுப் பாண்டிய மன்னனுக்குத் தவறான தகவல்களைச் சொல்லி வந்தனர். அதனால் அரசர்களுக்கிடையே குரோதம் வளர்ந்தது. மன்னா, யார் காமத்தையும் குரோதத்தையும் துறக்கிறார்களோ அவர்கள் யோகிகளாவர். மன்னர்களும் காமத்தையும் குரோதத்தையும் துறந்து யோகிகள் ஆதல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

யோளந்த: ஸுகோளந்தாராமஸ்ததாந்தர்ஜ்யோதிரேவ ய: ட

ஸ யோகீ ப்ரஹ்மநிர்வாணம் ப்ரஹ்மபூதோளதிகச்சதி டட 24

ஆத்மாவில் இன்பம் அனுபவித்து, அந்த ஆத்ம இன்பத்தில் திளைத்து, ஆத்மாவில் உள்ளொளியைக் காணும் யோகி, தானே பிரம்மமாகி பிரம்ம நிர்வாண நிலையை அடைகிறான்.

24

“மன்னா, உலகப் பற்றுள்ளவன் ஞானியாகான். நாட்டு மக்களின் இன்பங்கள் யாவற்றையும் தன் ஆத்மாக்குள் கண்டு இன்புறுபவனே அரசன். ஆத்மாக்குள் உள்ளொளி காண்பவன் யோகி. அதுபோல அரசனும் ஆத்மாக்குள் உள்ளொளி காணல் வேண்டும். கரிகாலன் தான் செய்யும் நற்செயல்கள் யாவும் மக்களுக்காக என்று எண்ணினான். மக்கள்படும் துன்பங்கள் யாவும் தன்னாற்றான் அவர்களுக்கு உண்டானது என்று எண்ணினான். ஒருமுறை பெரும் நெல் விளைச்சல் ஏற்பட்டது. அப்போது அவன் மக்களிடம் வரி வசூலிக்கவில்லை. பெரும் விளைச்சலால் மகிழும் விவசாயிகளின் மகிழ்வைக் குறைக்கக்கூடாது என்பதற்காக அவன் வரி வசூலிக்கவில்லை. ஆனால் மக்கள் வழமையாகத் தாம் கட்டும் வரியைக் கட்டினார். ஆத்மாவின் உள்ளொளியைக் காணும் அரசன் பிரம்ம நிர்வாண நிலையை அடைந்து, பகவான் உயிர்களுக்கு அருளுவதைப் போல அருள்வான். நீ அந்த நிலையில் இருக்கிறாயா என எண்ணிப்பார்” என்றார் குரு.

லபந்தே ப்ரஹ்மநிர்வாணம்ருஷய: ிணகல்மஷா: ட

சின்னத்வைதா யதாத்மான: ஸர்வபூதஹிதே ரதா: டட 25

தீவினைகளை நீக்கி, சந்தேகத்தை அகற்றி, எல்லா உயிர்களினதும் நன்மையில் இன்பமுறும் யோகிகள் பிரம்ம நிர்வாணமடைகிறார்கள். 25

“மன்னா, பற்றற்றுக் கர்மம் செய்பவனுக்கு ஞானம் உண்டாகும். உயிர்கள் இன்புற்று வாழ்வதற்காக அரசன் ஞானநிலையடைதல் வேண்டும். மனத்தையும் இந்திரியங்களையும் அடக்கியவனே யோகி. அரசனும் யோகியைப் போல மனத்தையும் இந்திரியங்களையும் அடக்குதல் வேண்டும். இந்நிலையை அடையாத மன்னனுக்கு நன்மை தீமை தெரியாது. அதை எடுத்துச் சொன்னாலும் புரியாது. மன்னா, இன்று நீ அந்த நிலையிற்றான் இருக்கிறாய். மன்னா, பாண்டிய மன்னனுக்கு முதலமைச்சர் சொன்னார்; “மன்னா, பெண்தரகர்கள் உங்களை ஏமாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் எமது நாட்டிலுள்ள விபச்சாரிகளுக்குச் சோழநாட்டுப் பெண்களைப் போல உடை அணிவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அரசன் இராமனைப்போல இருத்தல் வேண்டும். அவன் யோகியைப் போல தீவினைகளை நீக்கி, சந்தோஷங்களை அகற்றி, எல்லா உயிர்களின் நன்மைகளில் இன்பமுறவேண்டும். ஆனால் தாங்கள் இதற்கு எதிர்மாறாக நடக்கிறீர்கள். அதனால் விரைவில் நாட்டை இழப்பீர்கள்” என்றார். பாண்டியமன்னன் அதைக்கேட்டுச் சினங்கொண்டு அமைச்சரைச் சிறையில் அடைத்தான். மன்னா, அரசன் நாட்டில் உள்ள அனைத்து உயிர்களினதும் நன்மையில் இன்பமுறவேண்டும்” என்றார் குரு.

காமக் ரோதவியுத்தானாம் யதீனாம் யதசேதஸாம் ட

அபிதோ ப்ரஹ்மநிர்வாணம் வர்ததே விதிதாத்மனாம் டட

விருப்பு வெறுப்புக்களிலிருந்து விடுபட்டு, மனதை அடக்கி ஆத்ம ஞானமடைந்த சந்யாசிகள் இம்மையிலேயே மோட்சமடைந்தவர்களாவர். 26.

“மன்னா, மோட்சமடைதல் அல்லது முத்தியடைதல் என்பது மறுமைக்குரியது. ஆனால் ஆசையையும் சினத்தையும் நீக்கி மனதை அடக்கித் தவவாழ்வு வாழும் சந்யாசி ஒருவன் இம்மையிலேயே முத்தியடைகிறான். இவனைப் போல அரசனும் ஆசையையும் சினத்தையும் நீக்கி மனதை அடக்கி நீதி நெறி தவறாது நாட்டை ஆண்டால் அவன் நாட்டையாளும் போதே ஜீவன் முத்தனாகிவிடுவான். உனது பாட்டனார் அப்படித்தான் வாழ்ந்தார். அவர் எல்லோரையும் ‘ஈஸ்வரா’ என்றே அழைப்பார். அந்த வழியில் வந்த நீ தடுமாறுகிறாய். உனது பாட்டனாருடன் அரசினங்குமரனாக இருந்த உனது தந்தையார் ஒருநாள் வீதியுலாச் சென்றார். அப்பொழுது ஒரு வயது முதிர்ந்த பிராமணர் ஒருவரை அவர்கள் சந்தித்தனர். அவர் முன்பு எமது அரண்மனைக் கோயிலில் புரோகிதராக இருந்தவர். பின்பு அவர் விவசாயம் செய்வதில் விருப்பங்கொண்டு மன்னரின் அனுமதி பெற்றுச் சென்றவர். மன்னர் வருவதாக அறிந்ததும் அவரைத் தரிசிக்க வீதிக்கு வந்தார். மன்னர் அவரை அடையாளம் கண்டுகொண்டார். அதனால் அவரை எழுந்து வரவேற்றார். உனது தந்தையார் ஆசனத்தில் இருந்தவாறு ஏதோ கேட்டார். அது மன்னனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. அதனால் அந்த இடத்திலேயே தண்டனை கொடுத்தார். இதை யாரும்

எதிர்பார்க்கவில்லை. மன்னா, பற்றுக்களிலிருந்து விடுபட்டு ஆத்ம ஞானமடைந்த சந்யாசி அனைவரையும் சமமாகவே மதிப்பான். அவன் வாழும் போதே மோட்ச இன்பத்தை அனுபவிப்பான். நீயும் தற்பொழுது துன்பங்களை அனுபவிப்பதற்குக் காரணம் விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கு உட்பட்ட உனது மனதை அடக்காமையே யாகும்” என்றார் குரு.

ஸ்பர்சான்க்ருத்வா பஹிர் பாவஹ்யாம்ஸ் ச ிஸ்சைவாந்தரே ப்ருவோ: ட
ப்ராணாபானௌ ஸமௌ க்ருத்வா நாஸாப்யந்தரசாரிணௌ டட
27

யதேந்த்ரியமனோபுத்திர்முனிர்மோ'பராயண : ட

விகதேச்சாபயக்ரோதோ ய: ஸதா முக்த ஏவ ஸ: டட

வெளி விஷயங்களை நீக்கி, கண்களை இருபுருவங்களுக்கிடையில் நிறுத்தி, நாசி வழியாக உட்சென்று வெளியேறும் பிராண அபான வாயுக்களைச் சமப்படுத்தி, இந்திரியங்கள், மனம், புத்தி இவைகளை அடக்கி, முத்தியைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு ஆசை, அச்சம், சினம் இவைகளை நீக்கி வாழ்பவன் முனிவன். 27 - 28

“மன்னா, நாட்டில் உண்டாகும் சலசலப்புக் களைக் பெரிதாக நினைக்காவிட்டால் அவற்றால் வரும் பாதிப்புக்கள் உனக்கு ஏற்படமாட்டாது. முதலில் கண்களை ஒருநிலைப்படுத்தல் வேண்டும். கண்கள் அழகானவற்றைக் கண்டால் மனதிற்கும், இந்திரியங்களுக்கும் அறிவிக்கும்.

இதனால் கண்களை ஒருநிலைப்படுத்தினால் புற உலகச் சலசலப்புக்கள் தெரியாது. பற்றுக்கள் அகலும். பற்றுக்கள் அகன்றால் ஆசை அற்றுப்போய்விடும். இவையற்றவன் முனிவன். அரசன் முனிவனாக இருந்து ஆட்சி செய்தல் வேண்டும். அரசர்கள் பெண்ணாசையால் தான் அழிவதுண்டு. நமது நாட்டைக் கைப்பற்றிய வல்லவன் தற்பொழுது பெண்வேட்டையாடுகிறான். இதன் மூலம் அவனுக்கு அழிவு தொடங்கிவிட்டது. அரசர்கள் அநீதியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. மனதை வெளிவிஷயங்களில் ஈடுபடுத்துவதாலும், கண்களைக் கட்டுப்படுத்தாமையாலும் தான் மன்னர்களுக்குப் பிரச்சினைகள் ஏற்படும். அதனால் பதவி பறிபோவது மட்டுமல்லாது உயிரும் போய்விடும். பாண்டிய மன்னன் கண்களைக் கட்டுப்படுத்தாது மனம் போண்படி நடந்தான். கரிகாலன் வெளிவிஷயங்களை நீக்கி, கண்களை இரு புருவங்களுக்கிடையில் நிறுத்தி, நாசி வழியாக உட்சென்று வெளியேறும் பிராண அபானவாயுக்களைச் சமப்படுத்தி, இந்திரியங்களையும் மனத்தையும் புத்தியையும் அடக்கி வாழ்ந்தான். அதனால் அவன் முனிவனாகவே இருந்து நாட்டை ஆண்டான். அதனால் அவனும் நாட்டு மக்களும் இம்மையிலேயே சொர்க்க இன்பத்தை அனுபவித்தனர். மன்னா, மன்னனது இயல்புகளைப் பற்றி நான் உனக்குச் சொல்லியுள்ளேன். நன்கு சிந்தித்து நட” என்றார் குரு.

போக்தாரம் யக்ஞதபஸாம் ஸர்வலோகமஹேச்வரம் ட

ஸூஹ்ருதம் ஸர்வபூதானாம் ஞாத்த்வா மாம் சாந்திம்ருச்சதி டட
29

யாகம், தபசு இவைகளை அனுபவிப்பவனும், உலகத்திற்கு ஈசனும், உயிர்களுக்கெல்லாம் நண்பனும் நான் என்று அறிந்து வாழ்பவன் சாந்தியடைகிறான். 29

“மன்னா, அரசர்கள் யாகம் செய்தல் வேண்டும்; தபசு வாழ்க்கை வாழ்தல் வேண்டும். தான் ஆளும் மக்கள் அனைவர்க்கும் தான் தான் ஈசன் என்றுணர்தல் வேண்டும். மக்களுக்கு நண்பனைப் போல உதவி செய்தல் வேண்டும். மக்களின் குறைகளைப் போக்காத மன்னனின் மனம் அல்லற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும். மன்னா, வழமையாக நமது நாட்டில் ஆடி மாதம் விதைப்பு நடைபெறும். அதற்காக ஆனி மாதம் மழை பெய்யும். ஒரு வருடம் ஆனி மாதம் மழை பெய்யவில்லை. அதனால் மக்கள் துன்பப்படுவார்கள் என்று நினைத்து உனது பாட்டனார் மழை பெய்யும் வரை சிவன் கோயிலிலேயே இருந்தார். அரண்மனைக்கு வரவில்லை. கோயில் பிரசாதத்தை உண்டார். குருக்கள் சுவையான பண்டங்களைத் தயாரித்து அதை ஈஸ்வரனுக்குப் படைத்துவிட்டுப் பிரசாதமாக அவற்றைக் கொடுத்தார். அதையும் மன்னன் உண்ணவில்லை. அன்று இரவு சிவன் அவரின் கனவில் தோன்றி; “மன்னா, நான் சுவையான உணவு வகைகளை உண்ண ஆசை கொண்டமையால் தான் மழை பெய்யாமற் செய்தேன்” என்று கூறி மறைந்தார். மன்னா, இறைவனும் அரசனும் ஒருவரே என்ற நினைப்பு உனக்கு

வராதது ஏன்? மன்னா, விருப்பு வெறுப்புக்களில் இருந்து விடுபட்டு உலகத்தின் தலைவன் ஈஸ்வரன் என்று அறிந்து கொள்பவனும், உயிர்களுக்கு எல்லா உதவிகளையும் நண்பனைப் போல இருந்து ஈஸ்வரன் செய்வான் என்று நம்புவனும் அச்சம் கொள்ள மாட்டான். இதை நீ ஏன் உணர்கிறாயில்லை” என்று கேட்டார் குரு.

இதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸு “பநிஷத்ஸு” ப்ரஹ்மவித்யாயாம்
யோகசாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதே
ஸந்யாஸயோகோ நாம பஞ்சமோளத்யாய: டு

ஆறாம் அத்தியாயம் தியான யோகம்

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

அணாச்ரித: கர்மபலம் கார்யம் கர்ம கரோதி ய: டு
ஸ ஸந்யாஸீ ச யோகீ ச ந நிரக்னிர்ன சாக்ரிய: டு 1
கர்ம பயனில் ஆசைப்படாது செய்யவேண்டிய
கர்மங்களைச் செய்பவனே சந்யாசி, அவனே யோகி. யாகம்
செய்யாதவனும், கர்மஞ்செய்யாதிருப்பவனும் சந்யாசியாகான். 1
“மன்னா, கடமைகளை விட்டுவிட்டுச்
செயலற்றிருப்பவன் சந்யாசியுமாகமாட்டான், யோகியுமாக
மாட்டான். தனக்கென ஒதுக்கப்பட்ட கர்மங்களைச் செய்பவன்
தான் யோகி; சந்யாசி, இதை உணராத நீ கர்மத்திலிருந்து

ஒதுங்க நினைக்கிறாய். உலகில் வாழும் உயிர்களைக் காப்பாற்றுவது அரசரின் கடமை. அதுவே ஒரு யோகியின் கடமையுமாகும். தனது நித்திய கர்மத்தை நிஷ்காமிய கர்மமாகச் செய்யவேண்டியது அரசரின் கடமை. அப்படிக்கர்மம் செய்பவன் தான் சந்நியாசி; யோகி. இதை நீ நன்கு புரிந்து கொள்ளல் வேண்டும். கர்மத்தை ஒதுக்கிவிட்டு சந்நியாசம் பூண்பது பாவம். மன்னா, ஒரு குருவிற்குப் பணிகளைச் சம்சாரி ஒருவன் பலகாலமாகச் செய்து வந்தான். காலப்போக்கில் அவனுக்குக் குருவோடு தங்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் மனதில் உதித்தது. அதை உணர்ந்த குரு சொன்னார்; “மகனே, உன்னை நம்பி உனது மனைவி இருக்கிறாள்; வயது வராத பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள், வயதான பெற்றோர் இருக்கிறார்கள்; கால்நடைகள் இருக்கின்றன. அவற்றின் தேவைகளையெல்லாம் முடித்துவிட்டு வா. உனது பொறுப்புக்களைப் பூர்த்தி செய்யாமலிருந்தால் பாவம் தான் கிடைக்கும்” என்றார். அதுபோல உனது கடமையும் முடியவில்லை. உன்னை நம்பி நாடு இருக்கிறது; ஏராளமான மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான கால்நடைகள் உள்ளன; கோயில்கள் உள்ளன; தவசிகள் இருக்கிறார்கள். இவற்றிற்கான பொறுப்புக்கள் அனைத்தும் உன்னிடமேயுள்ளது. அவற்றை நிறைவேற்றுவதும் சந்யாசம் தான். கடமைகளில் இருந்து விலகுதல் பாவம். இதை நீ நன்குணரல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

யம் ஸந்யாஸமிதி ப்ராஹ்ரீயோகம் தம் வித்தி பாண்டவ ட
ந ஹ்யஸந்யஸ்தஸங்கல்போ யோகீ பவதி கஸ்சன ட ட

“பாண்டவா, எது சந்நியாசமோ அதுவே
யோகம். கர்ம பலனைத் துறக்காதவன் யோகியாகமாட்டான்.

“மன்னா, கர்மம் செய்பவன் அதன் பலனைப்
பற்றி முன்கூட்டியே கற்பனை செய்து திட்டமிடுகிறான். அதனால்
ஆசையுண்டாகும். ஆசை பல்வேறு வகைப்பட்ட திட்டங்களை
உருவாக்க மனம் அளவில்லாத மகிழ்ச்சி அடையும். முதலில்
கர்ம பலனைத் துறத்தல் வேண்டும். நீ வல்லவனைக்
கொல்வது பாவம் என்று நினைக்கிறாய். நீ அரசன்; தீயோரைத்
தண்டிப்பது உனது கடன் என்பதை மறவாதே. அரசன்
யோகநிலையில் நின்று கர்மம் செய்தல் வேண்டும். மன்னா,
சோழ மன்னன் தனக்கெதிராக மக்களைத் தூண்டி நாட்டில்
கலகம் செய்வித்த தனது சகோதரனுக்கும், நூறு
படைவீரர்களுக்கும், ஏராளமான மக்களுக்கும் மரணதண்டனை
விதித்தான். மன்னா, கர்மத்தைத் துறக்காதவன்
யோகியாவதில்லை. நீ கர்மத்தைத் துறந்து சந்யாசத்தை
மேற்கொள்ள விரும்புகிறாய். கடமையைச் சரிவரச் செய்வது
தான் சந்யாசம் என்பதை நீ அறியவில்லையா? அரசர்கள்
கர்மத்தின் பலனைத் துறந்த பின்பு தான் கர்மமாற்ற வேண்டும்.
இது சந்யாசம். காட்டுக்குச் சென்று தவம் செய்வது சாதாரண
மக்களும், கர்மத்தை முடித்த அரசர்களும் மேற்கொள்ளும்
சந்யாசம். நீ அரசன்; இளமையானவன். கர்மத்தைச் செய்த
பின்பு தான் சந்யாசம் செல்லவேண்டியவன். படைவீரர்கள்

சிலரையும் மக்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு தனது சகோதரன் நாட்டு மக்களுக்குத் துன்பஞ் செய்த போது சோழ மன்னன் தனது கர்மத்தைச் சரிவரச் செய்தான். அவர்கள் அனைவரையும் கைது செய்து சிரச்சேதம்செய்வித்தான். இது தான் சந்யாசம். இதைத்தான் நீயும் செய்தல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

ஆருருளோர்முனையோகம் கர்ம காரணமுச்சயதே ட

யோகாருடஸ்ய தஸ்யைவ சம: காரணமுச்சயதே ட ட 3

தியானயோகத்தில் முன்னேறவிரும்பும் முனிவனுக்குக் கர்மம் அதை நிறைவேற்றும் சாதனமாகிறது. தியானயோகத்தை அடைந்தவனுக்குச் செயலின்மை சாதனமாகிறது. 3

“மன்னா, தனக்கொதுக்கப்பட்ட கர்மத்தை ஓய்வின்றிச் செய்பவன் தியானம் செய்பவனாவான். பலனை எதிர்பார்த்துச் செய்பவன் பலனில் ஆசை வைப்பதால் ஊக்கத்துடன் செயலாற்றி அதிக பலனைப் பெறவிரும்புகிறான். இதே போன்றது தான் தியானமும். தியானத்தை அதிகரிக்க அதிகரிக்க கர்மத்தில் மீதிருக்கும் பற்றகன்று தியானமே மேலோங்கும். இதனால் உலகின் தோற்றம் புரியும்; மனத்தெளிவு உண்டாகும். உறுதியானவன் உயிர்களுக்கு நன்மை செய்வான். அதனால் தான் அரசர்கள் தியானம் செய்தல் வேண்டும் என்று பெரியவர்கள் கூறியுள்ளனர். மன்னா, உனது தந்தையார் முக்கிய முடிவுகளை எடுப்பதானால் தியானம் செய்வார். ஒருமுறை குதிரைப்படைத் தளபதி

அயல்நாட்டு அரசனூடன் சேர்ந்து நமது நாட்டிற்கெதிராக நடக்கிறான் என்று ஒற்றர்கள்சொன்னார்கள். அதைக் கேள்விப்பட்ட மன்னர் இரண்டு தினங்கள் தியானத்திலிருந்தார். மூன்றாவது நாள் குதிரைப்படைத் தளபதியை நாடு கடத்தினார். அடுத்த சில தினங்களில் தளபதி அயல்நாட்டிற்குச் சென்றான். அயல்நாட்டு மன்னன் தளபதி மீது ஐயமுற்றான். உனது தந்தை தளபதியை நாடு கடத்தியபோது, அயல்நாட்டரசன் தமது நாட்டின் நிலையை அறிய அவன் உனது தந்தையுடன் சேர்ந்து நடப்பதாக நினைத்து அவனைக் கொன்றான். மன்னா, தியானத்தின் மூலம் சமத்துவம், உண்மை, உறுதி என்பன தோன்றும். ஆகையால் நீயும் தியானஞ் செய்” என்றார் குரு.

யதா ஹி நேந்த்ரியார்த்தேஷு° ந கர்மஸ்வனுஷஜ்ஜதே ட
ஸர்வஸங்கல்பஸந்யாஸீ யோகாருடஸ்ததோச்யதே ட ட 4

எப்பொழுது ஒருவன் இந்திரிய விடயங்களிலும், கர்ம பலன்களிலும் பற்றில்லாமல் செயலாற்றுகின்றானோ அப்பொழுது தான் அவன் யோகருடன் எனப்படுகிறான். 4

“மன்னா, ஆசைகளினால் மனம் அல்லற்படும் வரை ஒருவனால் இந்திரியங்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. மழையைத் தரும் கருமுகிலைக் காற்றுக் கலைத்து விடுவது போலப் பற்றுக்கள் தியானத்தைக் கலைத்துவிடும். யோகத்தில் நிலைபெற்றவன் யோகருடன் எனப்படுகிறான். இவன் சமாதிநிலை அடைந்தமையால் நன்மை தீமைகள் யாவும் அழிந்துவிடும். உயிர் பிரிந்தால் இந்திரியங்கள் அழிந்துவிடுவது

போலக் கர்ம பலன்களைப் பற்றிய எண்ணங்கள் அழிந்து போனால் ஆசையும் கர்ம பலனும் அழிந்து போகும். இந்நிலை தான் உயர்ந்தது. மன்னா, இந்த நிலைக்கு நீ ஆளாகுதல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

உத்தரேதாத்மனாத்மானம் நாத்மானமவஸாதயேத் L

ஆத்மைவ ஹ்யாத்மனோ பந்துராத்மைவ ரிபுராத்மன: LL 5

உன் ஆத்மாவைக் கொண்டு உன்னை நீ உயர்த்திக்கொள். உன்னை நீ இழிவுபடுத்திக் கொள்ளாதே. ஏனென்றால் நீயே உனக்கு நண்பன். அது போல நீயே உனக்குப் பகைவன். 5

“மன்னா, ஒருவன் மேல்நிலையடைவதற்கும், கீழ் நிலையடைவதற்கும் அவனே காரணகர்த்தாவாகிறான். நல்ல செயல்கள் மூலம் உயர்வடைவதும், கீழான செயல்கள் மூலம் தாழ்வடைவதும் அவன் தான். தனது முயற்சியாலும், திறமையாலும் தான் அவன் முன்னேற முடியும். மன்னா, ஒரு வணிகன் இருந்தான். அவன் உணவுப் பண்டங்களைக் கப்பலிலேற்றி வியாபாரம் செய்து வந்தான். அவனிடம் பலதொழிலாளர்கள் வேலை செய்தனர். வியாபாரத்தால் அவன் பெரும் பொருள் சம்பாதித்தான். அந்த ஊரில் இன்னொரு வணிகன் இருந்தான். அவன் புடைவை வியாபாரம் செய்து வந்தான். இருவரும் நண்பர்கள். இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து வந்தனர். அதனால் இருவரும் பெரும் வணிகர்களாயினர். திடீரென்று உணவுப் பொருட்களை ஏற்றி

வியாபாரம் செய்யும் வணிகன் புடைவைகளையும் கப்பலில் ஏற்றி வந்து வியாபாரம் செய்தான். அதனால் புடைவை வணிகனும் அவனது தொழிலாளர்களும் நஷ்டமடைந்தனர். புடைவை வியாபாரி தனது நண்பனான உணவு வியாபாரியிடம் புடைவை வியாபாரத்தைக் கைவிடுமாறு கேட்டான். ஆனால் அவன் மறுத்துவிட்டான். சில தினங்களுக்குப் பின் புடைவை வியாபாரியின் தொழிலாளர்கள் கடற்கொள்ளையர்களாக மாறினர். உணவு வியாபாரியின் கப்பல்களைக் கொள்ளையடித்தனர். புடைவை வியாபாரி தனது தொழிலாளர்களைக் கெஞ்சிக் கேட்டும் அவர்கள் களவுத் தொழிலை விடவில்லை. அதனால் உணவு வியாபாரி தனது தொழிலை விட்டு விட்டான். மன்னா, தன்னைத்தானே உயர்த்திக் கொள்ளல் வேண்டுமே தவிரத் தான் தான் உயர்ந்தவன் என்று கருதலாகாது. ஒருவன் தான் தான் தனக்கு நண்பன் என்றும், தான் தான் தனக்குப் பகைவன் என்றும் உணரவேண்டும். அப்படி உணர்ந்தால் துன்பம் உண்டாகாது” என்றார் குரு.

பந்துராத்மாத்மனஸ்தஸ்ய யேனாத்மைவாத்மனா ஜித: ட
அனாத்மனஸ்து சத்ருத்வே வர்தேதாத்மைவ சத்ருவத் ட ட 6
தன்னைத் தான் வென்ற ஆத்மா தனக்குத்
தானே உறவினனாகிறது; தன்னைத் தான் வெல்லாத ஆத்மா
தனக்குத் தானே பகைவனாகின்றது. 6

“மன்னா, ஆசைக்கு அளவில்லை. அதைக் கட்டுப்படுத்தியவன் மேன்மையடைவான். கட்டுப்படுத்தாதவன் கீழான நிலையை அடைவான். உணவுப் பொருட்களை விற்பனை செய்த வர்த்தகன் ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்தித் தனது கர்மத்தில் திருப்பதியடைந்திருந்தால் அந்நிலை ஏற்பட்டிராது. ஆத்மா தனக்குள் இருக்கிறது என்று நினைத்து அதைக்கட்டுப்படுத்தித் தனது ஆளுகைக்குட்படுத்துபவன் தன்னைத்தான் வென்றவனாகிறான். அவனுக்கு ஆத்மா உறவினனாகிவிடும். அதனால் அவன் பெரும் நன்மைகளைப் பெறுவான். ஆத்மாவை வென்றவனது மனம் சமநிலைப்படும். அதனால் நன்மை தீமைகளைப் பகுத்தறியும். அத்துடன் திருப்தியும் கொள்ளும். திருப்தியடையாத வணிகன் பற்றுக்களுக்கு ஆளாகித் தனது செல்வம் முழுவதையும் இழந்தான். மன்னா, தன்னைத்தான் வென்ற ஆத்மா தனக்குத்தானே உறவினனாகிப் பல நன்மைகளை அவனுக்குச் செய்யும். அதனால் நீ ஆத்மாவை ஆத்மாவால் வெல்ல வேண்டும். அப்படி வென்றாயானால் உனக்குக் கலக்கமேற்பட மாட்டாது” என்றார் குரு.

ஜிதாத்மன: ப்ரசாந்தஸ்ய பரமாத்மா ஸமாஹித: ட

சீதோஷ்ணஸுகது:கேஷு ததா மானாபமாயோ: டட 7

தன்னை வென்று மனம் உறுதியடைந்தவனுக்குக் குளிர் வெப்பங்களிலும், இன்ப துன்பங்களிலும், புகழ்ச்சி

இகழ்ச்சியிலும் நாட்டமிராது. அந்நிலை ஏற்படும் போது
பரமாத்ம தரிசனம் அவனுக்குக் கிடைக்கும். 7

“மன்னா, தன்னை வென்றவனுக்கு இன்ப
துன்பங்களில் விருப்பமிராது. பொருள் புகழில் ஆசையிராது.
குளிர் வெப்பம் போன்ற இயற்கைச் சக்திகளும் அவனைத்
தாக்காது”.

“மன்னா, உனது பேரனார் ஒருமுறை ஏர் பூட்டு
விழாவுக்கு ஏற்பாடு செய்தார். பெரும் வீரர். பல நாடுகளை
வென்றவர். வெற்றிகள் வரும்போது அவர் வீரர்களைத் தான்
கௌரவிப்பார். அதனால் மக்களும் வீரர்களும் அன்று அந்த
விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாட விரும்பினர். அதனால்
பெரும் ஏற்பாடுகளைச் செய்தனர். விழா நேரம் உனது
தந்தையார் வயலுக்கு வந்து; “மன்னர் அவசர தேவை கருதி
வெளியூருக்குச் சென்றுவிட்டார்” என்று கூறி விழாவை
ஆரம்பித்தார். மாலை ஆறு மணிக்கு விழா முடிந்தது.
உழவர்கள் கலப்பைகளுடன் தத்தமது வீடுகளுக்குச்
சென்றுகொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது கலப்பையுடன்
விவசாயியின் உருவில் வந்த மன்னர் தனது வேடத்தைக்
கலைந்தார். மக்கள் எல்லோரும் அதிர்ந்து போயினர். அவர்
காலையில் இருந்து மாலை வரை வயலை உழுதிருந்தார்.
மன்னா, தன்னை வென்றவனுக்கு விருப்பு வெறுப்பு இராது.
புகழில் ஆசையிராது, குளிரும் வெப்பமும் அவனைத் தாக்காது.
மன்னா, தன்னைத் தான் வென்ற பரம்பரையில் உதித்த
உனக்கு எப்படி இந்தக் கீழான எண்ணம் வந்தது? அதை

நினைக்க எனக்கு வெட்கமாக இருக்கிறது.. உனது பேரனார் இருந்தால் உனது செயலுக்கான தண்டனையை எனக்குத் தந்திருப்பார்” எனக் கவலைப்பட்டார் குரு.

ஞானவிக்ஞானத்ருப்தாத்மா கூடஸ்தோ விஜிதேந்த்ரிய: ட

யுக்த இத்யுச்ச்யதே யோகீ ஸமலோஷ்டாச்மகாஞ்சன: டட 8

ஞான விக்ஞானத்தில் திருப்தியடைந்து, மனம் சலியாது, புலன்களை வென்று, மண், கல் பொன் என்பவற்றைச் சமமாகக் கருதுகின்றவன் மனத்தால் உறுதி பெற்றவனாகிறான். 8

“மன்னா, ஒருமுறை யோகி ஒருவர் தன்னை வென்று உறுதியான மனம் படைத்த தனது சீடனான மன்னனைப் பார்க்கப் போனார். அவர் போகும் போது ஏராளமான பொன்னும், மணியும். நவரத்தினமும் கொண்டு சென்று அவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டு; “இதன் பெறுமதியிலும் கூடிய பெறுமதியுடைய பொருளை நான் எதிர்பார்க்கிறேன்” என்றார். மன்னன் ஒரு பிடி மண்ணை அள்ளி அவருக்குக் கொடுத்துவிட்டு; “இதிலிருந்து தான் எல்லாம் உண்டாகின்றன” என்றான். “மன்னா, இது தன்னை வென்றவனுக்குத் தான் தெரியும். தன்னை வென்ற உனது பரம்பரையினருக்கு உனது செயலால் இழுக்குண்டாகும். அதனால் உண்டாகும் அவமானம் உனது பரம்பரையையும் எதிர்காலச் சந்ததியினரையும் பாதிக்கும் என்பதை நீ ஏன் உணர்கிறாயில்லை?” என்று கேட்டார் குரு.

ஸுஹ்ருண்மித்ரார்யுதாஸீனமத்யஸ்தத்வேஷ்யபந்துஷு L

ஸாதுஷ்வபி ச பாபேஷு ஸமபுத்திர்விசிஷ்யதே LL 9

நல்ல மனமுடையவர்கள், நண்பர், பகைவர், தன்னை மதிக்காதவர், நடுவு நிலையாவனர், தன்னை வெறுப்பவர், சுற்றத்தவர், நல்ல மனிதர், பாவிகள் ஆகிய அனைத்துத் தரப்பினரையும் சமமாக நினைத்துப் பழகுபவர்களே மேலானவர்கள். 9

“மன்னா, கடற்கரையில் நின்று பார்த்தால் கடல் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை சமதரையாகவே தோன்றும். உள்ளே இறங்கினால் தான் அதன் ஆழ வித்தியாசம் தெரியும். மேலான மனிதன் கடலைப் பார்ப்பது போலத்தான் மனிதர்களைப் பார்ப்பான். நாட்டிற்கு மேலானவன் அரசன். அவன் மனிதர்களை நண்பர், பகைவர், சுற்றத்தவர்கள் என்ற நினைவோடு பார்க்கக்கூடாது. மன்னா, தேவைக்கேற்றபடி நடுநிலை நின்று முடிவெடுக்க வேண்டியது அரசனது கடனாகும். உனது பேரனார் வணிகன் ஒருவனோடு மிகுந்த நட்பு வைத்திருந்தார். அவன் அயல்நாட்டிற்குச் சென்றால் விதம் விதமான அரிய பொருட்களைக் கொண்டுவந்து மன்னருக்குப் பரிசளிப்பான். இன்னொரு வணிகன் இருந்தான். அவன் அவ்வளவு வசதியானவன் அல்லன். அதனால் அவனுக்கே உனது பேரனார் மக்களுக்கு மானியங்களை வழங்கும் பணியை அளித்தார். இதனால் நண்பனான வணிகன் மனவருத்தமடைந்து முதலமைச்சருக்குக் கவலையுடன் முறையிட்டான். அதற்கு மன்னர் சொன்னார்; “ஒரு நாட்டில் பல வணிகர்கள் இருத்தல்

வேண்டும். வர்த்தக உரிமையை ஒருவனுக்குக் கொடுத்தால் அவன் தான் பொருட்களின் விலையை நிர்ணயிப்பவனாகி விடுவான். பொருட்கள் தட்டுப்பாடான வேளைகளில் பதுக்குவான். ஒருவன் உபகாரம் செய்வது பலன் கருதியே. எனக்கு அவன் தந்த பொருட்களையெல்லாம் அரும்பொருட் காட்சியறைக்குள் மக்கள் பார்ப்பதற்காக வைத்துள்ளேன்” என்றார். மன்னரது மனம் சமநோக்குடையதாக இருத்தல் வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நாட்டிற்குப் பெரும் தீமைகள் உண்டாகும். அரசன், நாட்டில் வாழும் அனைவரையும் சமநிலை கொண்ட மனதுடன் நோக்கினால் தான் நல்லாட்சி நடைபெறும். உனது பரம்பரையினர் நல்லாட்சி புரிந்தனர். நீ பற்றுக்காட்பட்டுத் தவறு செய்கிறாய் என்பதை உணர்ந்து கொள்” என்றார் குரு.

யோகீ யுஞ்ஜீத ஸததமாத்மானம் ரஹஸி ஸ்தித: L

ஏகாகீ யதசித்தாத்மா நிராசீரபரிக்ரஹ: LL 10

யோகி யாருக்கும் தெரியாதவனாகத் தனிமையிலிருந்து கொண்டு, உள்ளத்தையும் உடலையும் அடக்கி, ஆசைகளை நீக்கி, தனக்கென எப்பொருளும் இல்லாதவனாய், எப்பொழுதும் மனதை ஒடுக்குதல் வேண்டும். 10

“மன்னா, அரசர் யோகிகளைப் போல உள்ளத்தையும் உடலையும் ஒடுக்கியிருத்தல் வேண்டும். அவன் எப்பொழுதும் தனிமையிலேயே இருத்தல் வேண்டும். ஏனென்றால் நண்பர், சுற்றத்தவர் போன்றோருடன் கூடியிருந்தால்

அவர்கள் நாட்டு நிலமையைப் பற்றியும், மக்களைப் பற்றியும், அமைச்சர்கள் பிரதானிகளைப் பற்றியும் பலவாறு சொல்வார்கள். அதனால் மனவறுதியில்லாதவர்களின் மனதில் ஐயம் உண்டாகும். எனவே அரசன் எப்பொழுதும் தனித்திருத்தல் வேண்டும். யோகி ஈஸ்வரனின் நினைப்போடு இருப்பதைப் போல அரசன் தனித்திருந்து அமைச்சர்கள், தளபதிகள், ஒற்றர்கள் போன்றோரின் கருத்துக்களைக் கேட்டல் வேண்டும். மன்னா, புலவர் ஒருவர் உனது பேரனாரைப் பற்றி அளவுக்கதிகமாகப் புகழ்ந்து பாடிய நூலை அரசரைச் சந்தித்துக் கொடுப்பதற்காக அரண்மனைக்குப் பலமுறை வந்தார். இருந்த போதும் உனது பேரனார் அவரைச் சந்திப்பதைத் தவிர்த்தார். அமைச்சரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கப் புலவரைச் சந்தித்த உனது பேரனார் புலவருக்கு வேண்டியளவு திரவியங்களைக் கொடுத்துவிட்டு நூலை அமைச்சரிடம் கொடுக்கும்படி கூறினார். புலவரின் மனம் சோர்ந்துவிட்டது. புகழால் மனம் சமநிலை தவறும். புகழ், பற்றுக்களை வளர்க்கும். அதை உனது பேரனார் நன்குணர்ந்திருந்தார். மன்னா, நீயும் உனது பேரனாரைப் போலத் தனித்திருந்து மனதை ஒடுக்கி நாட்டின் நிலையைச் சிந்தித்துப்பார்” என்றார் குரு.

சுசௌ தேசே ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸ்திரமாஸனமாத்மன: ட
நாத்யுச்ச்ரிதம் நாதிநீசம் சைலாஜினகுசோத்தரம் டட 11
தூய்மையான இடத்தில் உறுதியானதாகவும்,
அளவான உயரமுடையதாகவும், மிகவும் தாழ்ந்ததாக

இல்லாமலும், துணி, மான்தோல் தர்ப்பைப் புல் ஆகியவற்றால்
ஆசனத்தை அமைத்துக் கொண்டு, 11

“மன்னா, ஒருவன் ஆசனத்தை அமைக்கும்
போது மிகுந்த கவனமெடுத்தல் வேண்டும். ஆசனம்
எப்பொழுதும் தூய்மையாக இருத்தல் வேண்டும். மிகவும்
மிருதுவான சொகுசான ஆசனம் பற்றுக்களைத் தூண்டும்.
மிகவும் கடுமையான ஆசனம் நோயை உண்டுபண்ணும்.
அதனால் பொருத்தமான ஆசனத்தை அமைத்துக் கொள்ளல்
வேண்டும். யோகிக்கும் அரசனுக்கும் ஆசனம் மிகவும்
முக்கியமானது. இருவரும் வெகுநேரம் ஆசனத்தில்
இருந்தேயாக வேண்டும். உனது பேரனார் யோகியைப் போலவே
சிங்காசனத்தை அமைத்திருந்தார். அளவான உயரம் கொண்ட
சிங்காசனத்தில் தர்ப்பைப் புற்களைப் பரவி அதன் மேல்
மான்தோலை விரித்து அதற்கு மேல் துணியை விரித்திருந்தார்.
பலர் இலவம் பஞ்சு, பட்டுப்பீதாம்பரங்களால் அமைத்த
ஆசனங்களைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தும் அவர் அதில்
அமரவில்லை. மன்னா, பொருத்தமான ஆசனத்தில் இருந்தால்
தான் நல்ல சிந்தனைகள் உண்டாகும். அதனால் காட்டில்
தற்பொழுது நீ அமைத்துள்ள ஆசனத்தைப்
பொருத்தமுள்ளதாக மாற்று” என்றார் குரு.

தத்ரைகாக்ரம் மன: க்ருத்வா யதசித்தேந்த்ரியக்ரிய: ட

உபவிச்யாஸனே யுஞ்ஜ்யாத்யோகமாத்மவிசுத்தயே ட ட 12

நல்ல முறையில் அமைக்கப்பட்ட ஆசனத்தில் அமர்ந்து மனதை ஒரு முகப்படுத்தி, மனம் இந்திரியங்களின் செயற்பாட்டை அடக்கி, சித்த சுத்தியின் பொருட்டு யோகம் செய்.

12

“மன்னா, நீ மனம் தடுமாறிய நிலையில் சிந்திப்பதால் மனம் கற்பனை செய்கிறது. அதனால் நீ துன்பப்படுகிறாய். ஆசனத்தில் அமர்ந்து, மனதை ஒருநிலைப்படுத்து, இடைவிடாத பயிற்சியால் தான் மனதை ஒருநிலைப்படுத்த முடியும். உனது பேரணர் தீர்க்க முடியாத பிரச்சினைகள் வரும் போது தியானத்தில் ஈடுபடுவார். ஒரு நாள் ஒரு பெண் அரண்மனைக்கு வந்து தனது வயிற்றில் வளரும் குழந்தைக்கு அமைச்சரின் மகன் தான் தந்தை என்றாள். அதை அமைச்சரும் அவரின் மகனும் மறுத்தனர். அமைச்சரின் மகனுக்காகப் பலர் சாட்சியும் சொன்னார்கள். மன்னர் இருவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்தார். பின்பு இரண்டு நாட்கள் கழித்துத் தீர்ப்புச் சொல்வதாகச் சொன்னார். இரண்டு நாட்களும் அரசர் தியானத்தில் இருந்தார். மூன்றாவது நாள் பெண்ணுக்கு மரணதண்டனை விதித்தார். பதறிப்போன அந்தப் பெண் உண்மையை ஒப்புக்கொண்டாள். தளபதி, அமைச்சர் மீது கொண்ட பகை காரணமாகப் பொன் கொடுத்து தன்னை அப்படிச் சொல்லச் சொன்னதாக சொன்னாள். அதனால் நீ தியானத்திலீடுபடு உண்மை நிலை புரியும்” என்றார் குரு.

ஸமம் காயசிரோக்ரீவம் தாரயன்னசலம் ஸ்திர: ட

ஸம்பரீய நாஸிகாக்ரம் ஸ்வம் திசஸ்சானவலோகயன் டட 13

உடல், தலை, கழுத்து ஆகியவற்றை
அசையாது நேராகவும் உறுதியாகவும் வைத்துக்கொண்டு தன்
மூக்கு நுனியைப் பார்ப்பவனைப் போன்று திசைகளைப்
பாராதிருத்தல் வேண்டும். 13

“மன்னா, உடல், கழுத்து, தலை ஆகியன
நேராக இருந்தால் தான் முள்ளந்தண்டும் நேராக இருக்கும்.
இது உடலின் சமநிலையைப் பேணும். ஆசனத்தில் அமர்ந்து
தீர்ப்புக் கூறும் போது மலையைப் போல அசையாதிருத்தல்
வேண்டும். மூக்கு நுனியைப் பார்ப்பவன் போன்று திசைகளை
அதாவது தன்னைச் சுற்றியிருப்பவர்களைப் பார்க்கலாகாது.
மனதில் தோன்றுவனவெல்லாம் முகத்தில் தெரியும்.
யோகியானவன் தியானத்தில் மூலம் பலவற்றைப் புரிந்து
கொள்ள வேண்டும். முகவசீகரம் தீர்ப்புக்களை மாற்றி
அமைத்துவிடும். மன்னா, பாண்டிய மன்னரான ரகுபதி ஒருமுறை
அரண்மனைக்குத் தீர்ப்புக் கேட்டு வந்த அழகான பெண்ணின்
முகத்தைப் பார்த்தான். அதில் வசீகரம் பொங்கித் தழும்பியது.
கண்கள் மாயவலை விரித்தன. ஒரு கணம் தடுமாறிய
பாண்டியன் தன்னை சுதாகரிக்க முடியாது பெண்ணிற்குச்
சார்பாகத் தீர்ப்பு வழங்கினான். பின் அவளைத் தனது காமக்
கிழத்தியாக்கிக் கொண்டான். அதனால் பிற்காலத்தில் பல
அவமானங்களை அடைந்தான். மன்னர் யோகியைப் போலத்
திசைகளைப் பார்க்கக் கூடாது. பார்த்தால் மனம் தடுமாறும்.

உனது மனம் தடுமாறக்காரணம் நீ திசைகளிலிருந்து வரும் செய்திகளை நம்புவதேயாகும்” என்றார் குரு.

ப்ரசாந்தாத்மா விசுதபீர்ப்ரஹ்மசாரிவ்ரதே ஸ்தித: L

மன: ஸம்யம்ய மச்சித்தோ யுக்த ஆஸீத மத்பர: LL 14

அமைதியான உள்ளத்துடன் அச்சத்தை அகற்றி, பிரமச்சரிய விரதத்தைக் காத்து, மனதை அடக்கி, சித்தத்தை என்னிடம் ஒப்படைத்து, என்னை அடைவதையே குறியாகக் கொண்டு யோகத்தில் அமர்ந்திருத்தல் வேண்டும். 14

“மன்னா, அரசர்கள் பிரமச்சரியப் பருவத்தில் குருவுக்கடங்கிச் சகல வித்தைகளையும் கற்றல் வேண்டும். அப்பருவத்தில் அரசகுமாரர்களது உள்ளம் அமைதி பெறல் வேண்டும். சிற்றின்ப போகத்திலீடுபடாதிருத்தல் வேண்டும்; மனதை அடக்குதல் வேண்டும்; சித்தத்தை ஈசன் பால் வைத்தல் வேண்டும். இவற்றை முறையாகக் கடைப்பிடித்தால் அவனிடம் ‘மேதாநாடி’ தோன்றும். அவன் அதன் மூலம் எல்லாவற்றையும் அறிந்து கொள்ளும் சக்தியைப் பெறுவான். வெகு சூட்சுமமான விஷயங்களையும் அவன் எளிதில் அறிந்துகொள்வான். இத்தகைய தெளிந்த அறிவுள்ளவர்களாக அரசர்கள் இருத்தல் வேண்டும். இந்த அறிவால் தான் உனது பேரனார் தளபதியின் சூழ்ச்சியால் அமைச்சரின் மகன் மீது பழிசுமத்திய பெண்ணை அறிந்தார்” என்றார் குரு.

யுஞ்ஜன்னேவம் ஸதாத்மானம் யோகீ நியதமானஸ: L

சாந்திம் நிர்வாணபரமாம் மத்ஸம்ஸ்தாமதிகச்சதி LL 15

இவ்விதம் எப்பொழுதும் மனதைத் தியானத்தில் நிறுத்தி உள்ளத்தை அடக்கிய யோகியானவன் என்னை அடைவதையே குறியாகக் கொண்டு என்னிடத்திலிருக்கின்ற முத்தியில் முற்றுப் பெறுகின்ற சாந்தியெய்துகிறான். 15

“மன்னா, மனதை அடக்கிய யோகி ஈசனை அடைவதைக் குறிக்கோளாகக் கொள்வது போல, மனதை அடக்கிய அரசன் நாட்டு மக்களின் நலன்களைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருப்பான். மக்கள் மகிழ்வுடன் வாழ்ந்தால் மன்னனுக்குச் சாந்தி கிடைக்கும். சாந்தி பெற்ற யோகியும் அரசனும் இறைவனை அடைவார்கள். இது முத்தி நிலை. இருவரும் வாழும்போதே முத்தியடைகிறார்கள். மன்னா, தினமும் நாட்டில் புதிதாக வாழ்க்கையைத் தொடங்குபவர்களின் நலனில் அரசன் கவனம் செலுத்துதல் வேண்டும். அப்படிக்கவனம் செலுத்தினால் தான் இளைஞர்கள் தொழிற்படுவார்கள். இளைஞர்களுக்குத் தொழிலில்லாவிட்டால் அவர்கள் ஒன்று கூடித்தீயவழியில் செயற்படுவார்கள். சோழ மன்னன் பதினெட்டு வயது கடந்த அனைவருக்கும் தொழில் கொடுத்துவிடுவான். ஆனால் பாண்டிய மன்னன் அப்படி நடந்து கொள்ளவில்லை. அதனால் பாண்டிய நாட்டில் இளைஞர்கள் கூடிக்கொள்ளை அடித்தனர். சிலர் ஒன்று கூடி அரசுக்கு எதிராகச் செயற்பட்டனர். அதனால் பாண்டியனுக்குப் பெரும் ஆபத்துக்கள் வந்தன. பாண்டிய நாட்டில் நடந்தது தற்பொழுது எமது நாட்டில் நடைபெறுகிறது. அதைத் தடுக்க வேண்டியது உனது பொறுப்பு” என்றார் குரு.

நாத்யச்னதஸ்து யோகோளஸ்தி ந சைகாந்தமனச்சநத: ட
ந சாதி ஸ்வப்னசீலஸ்ய ஜாக்ரதோ நைவ சார்ஜூன ட ட 16
அர்ச்சனா, அளவுக்கதிகமாக உண்பவனுக்கும்,
அறவே உண்ணாதவனுக்கும், மிகைபட உறங்குபவனுக்கும்,
மிகைபட விழித்திருப்பவனுக்கும் யோகம் இல்லை. 16

“மன்னா, மனதைக் கட்டுப்படுத்துவதில் உணவு
பெரும் பங்காற்றுகிறது. பகற்பொழுதில் திருப்தியாக
உண்ணுதல் வேண்டும். இரவில் உண்ணப்படுவது இலகுவில்
சமிபாடடையக் கூடியதாகவும் குறைவாகவும் இருத்தல்
வேண்டும். நீ உணவை வெறுத்து வருகிறாய், அதிக நேரம்
தியானம் செய்கிறாய். இது அரசர்களுக்கு எதிரானவை.
அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிழ்தும் நஞ்சாகும். ஆதலால்
எதையும் அளவோடு செய்தல் வேண்டும். சோழ நாட்டில்
இரண்டு வணிகர்கள் இருந்தனர். ஒருவன் உணவுப் பிரியன்.
நன்றாக விதம் விதமான உணவுகளை உண்டுவிட்டு அது
சமிபாடடைய லேகியங்களை உண்பான். அதனால் அவன்
அளவுக்கதிகமாக நித்திரை செய்வான். இதை அறிந்த
திருடர்கள் அவனது வீட்டுக்குள்ச் சென்று திரவியங்களை
யெல்லாம் கொள்ளையிட்டுச் சென்றனர். மற்ற வணிகன்
உண்ணமாட்டான். அதிக நேரம் விழித்திருந்து வேலை
செய்வான். இதனால் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்து போனான்.
அளவுக்கதிகமாக உண்பவனும், குறைவாக உண்பவனும்

அழிப்பார் இன்றியே அழிவார்கள். அதனால் மன்னா, உனது கடமையை நினைத்து உண்; உறங்கு” என்றார் குரு.

யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய யுக்தசேஷ்டஸ்ய கர்மஸு L

யுக்தஸ்வப்னாவபோதஸ்ய யோகோ பவதி து:கஹா LL 17

அளவுடன் உண்டு, உயற்பயிற்சி செய்து, அளவுடன் கர்மங்களைச் செய்து, உறக்கத்திலும் விழிப்பிலும் முறைமையைக் கடைப்பிடிப்பவனுக்கு, யோகம் துன்பங்களைத் துடைக்கும். 17

“மன்னா, எப்பொழுதும் அரசர்கள் அளவுடன் உண்ணுதல் வேண்டும்; தினமும் போர்ப் பயிற்சி செய்தல் வேண்டும். உறங்குவதும், விழித்திருப்பதும் அளவுடன் இருத்தல் வேண்டும். இந்த நடைமுறையைக் கைக்கொண்டால் அந்த நடைமுறைகள் அரசனுக்குத் துன்பத்தை வரவிடாது. மன்னா, பாண்டிய மன்னன் சுகபோகங்களில் ஈடுபட்டிருந்ததால் அவன் தனது நாளாந்தக் கடமைகளைச் செய்வதில்லை. முக்கியமாக அவன் போர்ப் பயிற்சி செய்வதில்லை. அதனால் அயல்நாட்டு மன்னன் போரெடுத்து வந்த போது அவனால் முறையாகப் போர் செய்ய முடியவில்லை. அதனால் மன்னா, தாங்கள் தினமும் போர்ப்பயிற்சி செய்தல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

யதா விநியதம் சித்தமாத்மன்யேவாவதிஷ்டதே L

நி:ஸ்ப்ருஹ: ஸர்வகாமேப்யோ யுக்த இத்யுச்யதே ததா LL 18

ஆசைகள் அடக்கப்பெற்ற மனம் எப்பொழுது ஆன்மாவில் நிலைத்து நிற்கின்றதோ, அப்பொழுது தான் ஒருவன் யோகத்தில் உறுதி பெற்றவனாகிறான். 18

“மன்னா, ஆசைகளுக்கு அளவில்லை. ஆசைப்பட்ட மனம் ஒருபோதும் திருப்தியடைவதில்லை. மனதிற்பிறக்கும் எண்ணற்ற ஆசைகளை அடக்கி, மனம் ஆன்மாவில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். இது அரசர்களுக்கும், யோகிகளுக்கும் பொருந்தும். மனம் குவிந்து ஒருமைப்படுவது தான் யோகம். முனம் ஒருமைப்பட்டிருந்தால் நீ மனச்சஞ்சலம் அடைந்திருக்கமாட்டாய். மனதை ஒரு நிலைப்படுத்து. அதற்கான முயற்சியைச் செய். அது பயிற்சியால் வரும். வேதவனம் என்ற காட்டில் வாழ்ந்த குரங்கு அந்தக் காட்டின் எல்லையைத் தாண்டிச் செல்ல விரும்பியது. வேதவனத்தைச் சுற்றி மிக உயர்ந்த தடுப்புச் சுவர் கட்டப்பட்டிருந்தது. பத்துமுறை அது பாய்ந்தும் அதனால் மதிலைக் கடக்க முடியவில்லை. அதற்காக அக்குரங்கு சோர்ந்து போகவில்லை; தளரவில்லை. அடுத்த முறை முயற்சித்தது. சுவரைப் பாய்ந்துவிட்டது. மன்னா, அலைபாயும் உனது மனதை ஒரு நிலைப்படுத்து யாவும் சரிவரும்” என்றார் குரு.

யாத தீபோ நிவாதஸ்தோ நேங்கதே ஸோபமா ஸ்ம்ருதா L
யோகினோ யதசித்தஸ்ய யுஞ்ஜதோ யோகமாத்மன: LL 19

ஆத்ம ஞானமடைந்த யோகியின் அடங்கிய மனத்திற்குக் காற்றில்லாத இடத்தில் வைத்த தீபம் அசையாதிருந்து ஒளிர்வதை உவமானமாகச் சொல்லலாம். 19.

“மன்னா, தியானம் மனிதனின் எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் தீர்த்து வைக்கும். தியானப் பயிற்சியுடையவன் தியானம் செய்ய அமர்ந்தவுடன் திவ்வியஜோதியொன்று அவனைச் சுற்றிக் கொள்ளும். அவ்ஜோதி காற்றில்லாத இடத்தில் ஏற்றி வைத்த தீபம் போன்று சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும். இந்த நிலைக்கு வந்தவன் எதையும் கண்டு அஞ்சமாட்டான். நீ பிரம்மச்சரியப் பருவத்தில் பெற்ற ஞானப் பயிற்சி என்னவாயிற்று?. மன்னா, உனது பேரனார் தியானத்தில் அமர்ந்தால் அவரது தேகம் பிரகாசிக்கும். மன்னா, உனது பேரனார் தீர்க்க முடியாத பிரச்சினைகள் வந்தால் தியானத்திலீடுபடுவார். அவர் தியானத்தில் இருந்து மீண்ட பின்பு கூறும் தீர்ப்புக்கள் சரியானவைகளாக இருக்கும். முதலமைச்சரின் மகன் மீது குற்றமில்லை என்று உனது பேரனார் தீர்மானிக்க இரண்டு தினங்கள் தியானத்தில் இருந்தார். அதுபோல நீயும் தியானஞ் செய்” என்றார் குரு.

யத்ரோபரமதே சித்தம் நிருத்தம் யோகஸேவயா ட

யத்ர சைவாத்மனாத்மானம் பச்யன்னாத்மனி துஷ்யதி ட ட 20

யோகப் பயிற்சியால் எப்பொழுது சித்தம் அடங்கி அமைதி பெறுகிறதோ, மேலும் எப்பொழுது

ஆத்மாவால் ஆத்மாவைக் கண்டு ஆத்மாவில்
மகிழ்ச்சியடைகிறானோ; 20.

“மன்னா, யோகப் பயிற்சியால் மனம் அடங்கி
ஆறுதலடைந்து அமைதிபெறும். அப்பொழுது ஒருவன் தனது
ஆத்மாவை உணர்ந்து ஆத்மாவில் மகிழ்ச்சியடைவான்.
ஆத்மசொருபத்தை அடைந்த அவன் ஆத்மாவுக்குக்
கேடுவராதென்பதை உணர்ந்து கொள்வான். மக்களுக்குத் தீமை
செய்யும் பசுவாக இருந்தாலும் அதைக் கொல்ல வேண்டும்
என்று துணிவுடன் கொல்வான். நீ நச்சுப் பாம்பையே
கொல்லக்கூடாதென்கிறாய். இது தீமையைத் தான் தரும்.
மன்னா, உனது பேரனாரின் காலத்தில் காட்டில் வளர்ந்த
பசுமாதொன்று பயிர்களை அழிப்பதோடு விவசாயிகளைக்
குத்திக் காயப்படுத்தியும் வந்தது. அதைக் கொல்ல எவரும்
முன்வரவில்லை. உனது பேரனார் நேரிற் சென்று அதைக்
கொன்றார். அந்தப் பரம்பரையில் வந்த நீ கலங்குவது
வேதனைக்குரியது” என்றார் குரு.

ஸுகமாத்யந்திகம் யத்தத்புத்திக் ராஹ்யமதீந்த்ரியம் ட

வேத்தி யத்ர ந சைவாயம் ஸ்திதஸ்சலதி தத்வத: டட 21

இந்திரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதும், புத்தியினால்
உணர்ந்து கொள்ளக் கூடியதும் எல்லையற்றதுமான சுகத்தை
யோகி அடைகிறானோ, அதில் நிலைத்தபின் அவன் ஆத்ம
சொருபத்திலிருந்து விடுபடுவதில்லையோ; 21

“மன்னா, இன்பங்கள் யாவும் ஆத்மாவுக் -
 குள்ளேயே இருக்கின்றன. அவற்றைப் பிறரால் எமக்குக்
 கொடுக்க முடியாது. இந்திரியங்களும் தராது. ஆத்மா தான்
 தரும் என்றுணர்ந்தவன் பேரின்பத்தை அடைவான். மன்னா,
 உனது பேரணர் அதை நன்குணர்ந்திருந்தார். ஒரு முறை
 பகைவர்கள், நாட்டின் மேற்குப் பகுதியைக் கைப்பற்றி விட்டனர்.
 மன்னரின் முகத்தில் எந்த உணர்ச்சியுமில்லை. மகிழ்வுடன்
 இருந்தார். அந்த உறுதி பகைவரைக் கதிகலங்கச் செய்தது.
 மன்னா, உனது பேரணர் செயற்படாமல் இருப்பதைக் கண்ட
 பகைவர்கள் அஞ்சினார்கள். அவர் பெரியதொரு திட்டம்
 வகுத்துத் தம்மைத் தாக்கப் போகிறார் என்றுணர்ந்து
 கைப்பற்றிய நிலத்தைவிட்டு விட்டு வெளியேறிவிட்டனர்.
 ஆத்மசொருபத்திலிருப்பவர்கள் முழுமையாக நாடு கைப்பற்றப்
 பட்டாலும் மனம் குழம்பமாட்டார்கள். அவர்களுக்குத் தாம்
 இழந்ததை மீட்கத்தெரியும். உனது பேரணரைப் போல
 இருக்கவேண்டிய நீ மனச்சஞ்சலப்படுகிறாய். முனச்
 சஞ்சலத்தை நீக்கிக் கர்மமாற்றத் தயாராகு” என்றார் குரு.

யம் லப்த்வா சாபரம் லாபம் மன்யதே நாதிகம் தத: ட
 யஸ்மின்ஸ்திதோ ந து:கேன குருணாபி விசால்யதே டட 22
 எதை அடைந்த பின் அதைவிடப் பெரியதொரு
 இலாபத்தை மனதால் கூட நினைப்பதில்லையோ, எதில்
 நிலைத்திருந்து பெரும் துன்பம் வந்தபோதும் கலங்கப்
 பெறுவதில்லையோ; 22

“மன்னா, நினைத்த ஒரு பொருளை அடையும் வரைதான், அப்பொருள் மிகவும் அத்தியவசியமானதாகவும் கிடைத்தற்கரியதாகவும் இருக்கும். அதை அடைந்து விட்டால் அது சிறியதாகி இன்னொன்றின் மேல் ஆசை வந்துவிடும். அதைப்போன்றது தான் துயரமும். தான் தற்பொழுது அனுபவிக்கும் துன்பம் தான் பெரிதென்று எண்ணிக் கவலைகொள்பவன் பின் சிறிய துன்பம் வந்தபோது அதைவிடப் பெரிய துன்பம் இல்லையென நினைக்கிறான்”

“மன்னா, அரண்மனைக்கு வழமையாக உடுபுடைவைகள் விநியோகிக்கும் வணிகன், தான் செல்லும் நாடுகளில் உள்ள மிகவும் தரம் வாய்ந்த சேலைகளைக் கொண்டுவந்து உனது தாயாருக்குக் கொடுப்பான். ஆனால் உனது தாயார் மந்திரியின் மனைவியும் மகளும் உடுத்தும் சேலைகள் தான் சிறந்தன என்று சொல்வார். இதனால் உனது தந்தைக்குப் பெரும் சிரமம் ஏற்படும். கிடைத்தது எளிமையானதாக இருந்தாலும் திருப்திப்படுபவன் தான் யோகவான். உனது பேரனாரின் காலத்தில் வாழ்ந்த மிகவும் புலமை வாய்ந்த அரசவைப் புலவர் திடீரெனக் காலமாகிவிட்டார். நாடோ சோகத்தில் மூழ்கியது. ஆனால் உனது பேரனார் கவலை கொள்ளவில்லை; “புலவர் இறைவனை அடைந்துவிட்டார். இப்பெரும் பேறு யாருக்கு வரும்” என்று கூறினார். மன்னா, தான் அடைந்த இன்பத்திலும் மேலான இன்பம் எதுவுமில்லை என்று நினைப்பதுடன், தான்

அனுபவிக்கும் துன்பத்தால் அசைக்கப்படாதிருப்பவன் தான் அரசன். இதை நீ உணர்தல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

தம் வித்யாத்து: கஸம்யோகவியோகம் யோகஸம்ஞிதம் ட
ஸ நிஸ்சயேன யோக்தவ்யோ யோகோளநிர்விண்ணசேதஸா டட
23

துக்கத்திலிருந்து விடுபடுவது தான் யோகம்.
தளராத நெஞ்சத்துடன் உறுதியாகத் தொடர்ந்து யோகத்தைப்
பயில்வாயாக. 23.

“மன்னா, நீ தேவையில்லாதவற்றை நினைத்துக்
கலங்குகிறாய். யோகம் என்பது துக்கத்திலிருந்து
விடுபடுவதாகும். ஒவ்வொருவரும் தம்மால் தான் யாவும்
உருவாகின்றன என்று நினைத்தல் ணேடும். உண்மை
நிலையை உணர்ந்து கொண்டால் துன்பம் உண்டாக
வழியேயில்லை. நெருப்பு இருக்கும் வரை தான் புகைதோன்றும்.
அதுபோல ஆசைகள் இருக்கும் வரை துன்பம்
அலைக்கழிக்கும். ஒருவனுக்கு வரும் இன்ப துன்பங்களில்
வேறு எவரும் பங்கேற்பதில்லை. அரசர்கள் யோகத்தைப்
பயில்வது தனதும், தனது நாட்டு மக்களினதும் துன்பத்தைப்
போக்குவதற்காகவே. துன்பப்படுவதால் அத்துன்பம் நீங்கப்
போவதில்லை. இன்னும் அதிகரிக்கும். குறிஞ்சிநாட்டு மன்னன்
தனது தாயார் இறந்ததைப் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடினான்.
அதற்குக் காரணம் துன்பத்திலிருந்து தனது தாய்
விடுபட்டமையாகும். மன்னா, நீ அளவுக்கதிகமாகத்

துன்பப்படுகிறாய். அதனால் அதைப் போக்க யோகத்தைப் பயில். மன்னா, வேலூர் மன்னன் தாங்கமுடியாத வேதனைகள் ஏற்பட்டால் உடனே யோகத்திலீடுபட்டு விடுவான். மரம் பழுத்தால் பறவைகள் யாவும் ஒன்று கூடிக்குதூகலிக்கும். பழம் முடிந்துவிட்டால் மரத்தை எந்தப் பறவையும் நாடாது. மனிதன் இன்பமாக வாழவேண்டியவன். அவனே துயரத்தைத் தேடிக்கொள்கிறான். எக்காரணத்தை முன்னிட்டாவது துயரப்படுவன் யோகவான் ஆகான் என்று வேலூர் மன்னனுக்குத் தெரியும். அதனால் அவன் தனது தாயார் இறந்த போது கூடத் துயரப்படவில்லை. கூடியிருந்தவர்கள் வேலூர் மன்னன் தனது தாயார் இறந்தபோது கூடக் கவலைப்படாது இருக்கிறான். இவன் மனிதனா..? என்று கேட்டனர். மன்னா, துக்கத்தில் இருந்து விடுபடுவது தான் யோகம். என்று உணராதவர்கள், உலகைப் புரிந்துகொள்ளமாட்டார்கள். நீயும் துக்கத்திலிருந்து விடுபடவில்லை” என்றார் குரு.

ஸங்கல்பப்ரபவான்காமாமஸ்த்யக்த்வா ஸர்வானசேஷத: L
மனஸைவேந்த்ரியக்ராமம் வினியம்ய ஸமந்தத: LL 24
மனதில் பிறக்கும் ஆசைகளை முற்றாகத் துறந்துவிட்டு, இந்திரியங்களின் செயற்பாட்டை மனவுறுதியால் அடக்கிக் கொண்டு; 24
மன்னா, கடல் நீர் எந்நேரமும் ஆடி அசைந்து கொண்டே இருக்கும். அது போன்றது தான் மனது. ஓரிரு கணங்களில் ஓராயிரம் ஆசைகளைத் தோற்றுவித்து மனிதனை

ஆட்டிப் படைக்கும். நான்கு பக்கமும் அடைக்கப்பட்ட அறைக்குள்ளும் காற்று இருக்கும். ஒருவன் எவ்வளவு தான் மனதைக்கட்டுப்படுத்தி எச்சரிக்கையாக இருந்தாலும் இந்திரியங்கள் அவனுக்கு ஆசையைச் சிறிதளவாவது உண்டாக்கும். விவேகமும் மனவெராக்கியமும் உடையவனால் தான் இந்திரியங்களை அடக்க முடியும். ஒருமுறை உனது பாட்டனார் நகர் வலம் வரும்போது ஓர் அழகான பெண்ணைக் கண்டார். அதி அற்புதமான அழகுடைய அந்தப் பெண்ணைக் கண்டதும் அவரது மனம் பேதலித்து விட்டது. அவள் இன்னொருவனுக்கு நிச்சயிக்கப்பட்டவள் என்று அறிந்த உனது பேரனார்; “தேவ ரம்பை போன்ற அழகியை அடைய அவன் கொடுத்து வைத்திருத்தல் வேண்டும்” என்றார். அவரால் பல நாட்கள் சென்றும் அவளை மறக்க முடியவில்லை. அவளது ஓவியத்தை வரைந்து அரண்மனையின் கண்காட்சி மண்டபத்தில் வைத்தார். எனவே மனிதன் இந்திரியங்களோடு கூடி வாழ்வதால் அவனுக்கு ஆசை உண்டாகும். இன்று நீ அந்த நிலையில் இருக்கிறாய்” என்றார் குரு.

சனை: சனைருபரமேத்புத்த்யா த்ருதிக்குஹீத்யா ட
ஆத்மஸம்ஸ்தம் மன: க்ருத்வா ந கிஞ்சிதபி சிந்தயேத் ட ட 25
உறுதியான அறிவாலும் ஆத்மாவின்கண்
நிலைநிறுத்தப்பெற்ற மனதாலும் சிறிது சிறிதாக அமைதியைப்
பெறல் வேண்டும். இதைத் தவிர வேறு எதையும்
நினையாதிருப்பாயாக. 25

“மன்னா, சகவாசத்திற்கும் செய்கைக்கும் ஏற்றபடியே மனம் நடந்து கொள்ளும். மனம் தான் ஒருவனுக்குச் சொர்க்கத்தையும் நரகத்தையும் கொடுக்கிறது. மனம் கட்டுமீறினால் மனிதனும் கட்டு மீறுவான். மனம் அடங்கினால் அவனும் அடங்குவான். பசுவானது பன்றிக் கூட்டத்தோடு வாழ்ந்தால் பன்றி உண்பதையே பசுவும் உண்ணும். மனிதன் எப்பொழுதும் நல்லவர்களோடு சேரவேண்டும். உறுதியான அறிவுள்ளவன் மனம் தளரமாட்டான். மன்னா, ஒரு நாள் உனது பேரனார் கண்காட்சி மண்டபத்திலிருந்த அந்த அழகிய ஓவியத்தின் கீழ் ‘அழகிற்குத் தாய்’ என்று எழுதிவிட்டார். பின் அதைப் பார்ப்போர் அவ்வோவியத்திற்குப் பூ வைத்து வணங்கினர். பேரனாரும் அதைப்பற்றிச் சிந்திக்கவில்லை. மன்னா, உறுதியான அறிவாலும் ஆத்மாவின் கண் நிலை நிறுத்தப்பெற்ற மனதாலும் சிறிது சிறிதாகத்தான் அமைதியைப் பெறவேண்டும். உனது பேரனாரால் அப்பெண்ணை மறக்க முடியவில்லை. அதனாற்றான் ஓவியமாக வரைந்து கண்காட்சி மண்டபத்தில் வைத்தார். பின் உறுதியான மனதுடன் அவளின் நினைவைச் சிறிது சிறிதாக மறந்தார். அதன் பின்பே அவ்வோவியத்தின் கீழ் ‘அழகிற்குத்தாய்’ என்று எழுதினார். அதுபோல உனது நிலையைச் சிறிது சிறிதாக மாற்றி உண்மை நிலையை உணர்ந்துகொள்” என்றார் குரு.

யதோ யதோ நிஸ்சரதி மனஸ்சஞ்சலமஸ்திரம் ட

ததஸ்ததோ நியமயைததாத்மன்யேவ வசம் நயேத் டட 26

அலையும் தன்மையுள்ளதும் நிலையற்றதுமான மனம் எக்காரணத்தால் எதன் கண் பற்று வைக்கிறதோ அதை அதிலிருந்து மீட்டெடுத்து ஆத்மாவின் வசத்திற்குக் கொண்டுவா.

26

“மன்னா, அலையும் தன்மை கொண்ட மனம் ஓர் ஆசை நிறைவேறியதும் அடுத்ததிற்கு ஆசைப்படும். ஆசை கடுகளவாவது மனதில் இருந்தால் அது கணப்பொழுதில் மலையாகிவிடும். அதனால் உன்னிடமுள்ள சிறிய ஆசைகளை விலக்கி விவேகத்தாலும் விசாரத்தாலும் மேன்மேலும் ஆசைகள் உருவாவதைத் தடுத்துக் கொள். அந்த அழகிய பெண்ணின் மீது மனது எக்காரணத்தால் மோகிக்கிறது என்று எண்ணிய உனது பாட்டனார் அது காமவசப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிந்து, மனதை அதிலிருந்து மீட்டு ஆத்மாவின் வசத்திற்குக் கொண்டு வந்தார். அதனால் தான் ‘அழகிற்குத் தாய்’ என்று அவளைத் தெய்வமாக்கினார். அது போல உனது மனம் வல்லவனைக் கொல்ல மறுப்பதற்கு ஏதோ ஒரு காரணம் உள்ளது. அதை என்னவென்றறி” என்றார் குரு.

ப்ரசாந்தமனஸம் ஹ்யேனம் யோகினம் ஸுகமுத்தமம் ட

உபைதி சாந்தரஜஸம் ப்ரஹ்மபூதமகல்மஷம் டட 27

மிகச் சாந்தமான மனதையுடைய, ரஜோ குணத்தின் வேகம் தணிந்த, பாவங்களற்ற, தானே பிரம்மமாகி நிற்கும் யோகிக்கே பேரின்பம் கிடைக்கும். 27

“மன்னா, ரஜோ குணம் ஆசைகளை உண்டுபண்ணும். அதன் வேகம் தணிந்தாற்றான் மனம் சமநிலையடையும். அப்பொழுது யோகி தானே பிரம்மமாகிறான். இந்த யோகியைப் போல மன்னனும் இருத்தல் வேண்டும். உனக்கு ரஜோ குணம் அதிகரித்துள்ளது. அதனால் அதன் வேகத்தைத் தணி. மன்னா, நாகபுரி அரசனின் மகள் ஒரு குடியானவனை விரும்பினாள். மகளின் மேல் அளவுக்கதிகமான பற்று வைத்திருந்த நாகபுரி அரசன் குடியானவனை முதலமைச்சராகக் கி அவனைத் தனது நிலைக்கு உயர்த்தினான். அவனது ரஜோகுணம் தணிந்தமையால் தான் அவன் இந்த முடிவை எடுத்தான். அதனால் அவன் பேரின்ப நிலையிலிருந்து விடுபடவில்லை. நீயும் உனது ரஜோகுணத்தின் மோகத்தைத் தணி” என்றார் குரு.

யுஞ்ஜன்னேவம் ஸதாத்மானம் யோகீ விகதகல்மஷ: L

ஸுகேன ப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்சமத்யந்தம் ஸுகமச்சனுதே LL 28

இவ்வாறு மனதை ஆத்மாவில் நிலைபெறச் செய்து பாவம் நீங்கப் பெற்ற யோகி பிரம்ம ஞானத்தால் உண்டாகும் பேரின்பத்தை எளிதில் அனுபவிக்கிறான். 28.

“மன்னா, நீ மனதை ஆத்மாவில் நிலைபெறச் செய்யாமையால் தான் துன்பப்படுகிறாய். நாகபுரி மன்னன் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி அதை ஆத்மாவில் நிலைபெறச் செய்தமையால் தான் குடியானவனை அரசனின் தகுதிக்கு உயர்த்திப் பேரின்பமடைந்தான். மனதை ஒருநிலைப்படுத்தாது

அலையவிட்டால் செல்வபுரி மன்னனைப் போலத்தான் பெருந்துன்பத்தை அடைய வேண்டி வந்திருக்கும். செல்வபுரி மன்னனின் மகன் அவைப்புலவரின் மகளைக் காதலித்தான். இதை அறிந்த மன்னன் புலவரின் மகளை யாரும் அறியா வண்ணம் கடத்திச் சென்று கொலை செய்வித்தான். காதலியைக் காணாத இளவரசன் அக்கவலை மேலீட்டால் பித்துப் பிடித்தவனானான். இறுதியில் அவன் மரணமடைந்து விட்டான். புத்திர சோகத்தால் மன்னனும் நலிந்து போனான். நீயும் நாகபுரி மன்னனைப் போல மனதை ஆத்மாவில் நிலைநிறுத்திப் பேரின்பத்தை அடைய முயற்சி செய்” என்றார் குரு.

ஸர்வபூதஸ்தமாத்மானம் ஸர்வபூதானி சாத்மனி ட

ஈ‘தே யோகயுக்தாத்மா ஸர்வத்ர ஸமதர்சன: டட 29

யோக நிலையை அடைந்து உலகில் உள்ளவையெல்லாம் சமமானவை என்ற உணர்வைப் பெற்றவன், தன்னை எல்லா உயிர்களிடத்தும், எல்லா உயிர்களையும் தன்னிடத்தும் காண்பான். 29

“மன்னா, அரசர்கள் உலகைச் சமநிலையோடு நோக்குதல் வேண்டும். அவன் நாட்டையும் மக்களையும் தன்னுயிராகக் கருதவேண்டும். ஒரு தாய்க்குப் பத்துப் பிள்ளைகள் இருந்தால் அத்தாய் பிள்ளைகளெல்லோரிலும் சமமாகவே அன்பு வைப்பாள். நாட்டில் உயர்ந்தவன்

தாழ்ந்தவன் இல்லை என்று நினைத்துக் கருமமாற்றுபவன் தான் அரசன். மன்னா, நாகபுரி மன்னன் குடியானவனின் மகனைத் தன்னுயிராகக் கருதியமையால் தான் தனது மகளுக்கு அவனைத் திருமணம் செய்து கொடுத்தான். செல்வபுரி மன்னன் புலவரின் மகளைப் பிறவுயிராகக் கருதியமையால் தான் மகனை இழந்தான். நீ ஏன் துக்கப்படுகிறாய்?. நாட்டு மக்களை நீ உன்னுயிராகக் கருதினால் அவர்கள் படும் வேதனைகளைத் துடைப்பாய். நீ அப்படிக்க கருதவில்லை. இனியாவது கருது” என்றார் குரு.

யோ மாம் பச்யதி ஸர்வத்ர ஸர்வம் ச மயி பச்யதி ட
தஸ்யாஹம் ந ப்ரணச்யாமி ஸ ச மே ந ப்ரணச்யதி ட ட 30
யார் என்னை எல்லாவற்றிலும்,
காண்கின்றார்களோ, எல்லாவற்றையும் என்னில் காண்கிறார்களோ,
அவர்களது காட்சியிலிருந்து நான் மறைவதில்லை. அவர்களும்
எனது காட்சியிலிருந்து மறைவதில்லை. 30

“மன்னா, ஈஸ்வரன் தான் உலகம்; உலகம் தான் ஈஸ்வரன் என்றுணர்ந்தவன் ஈஸ்வரனைக் காண்கிறான். அவனை ஈஸ்வரனும் காண்கிறார். இது கடவுளும் ஆன்மாவும் கலந்திருக்கும் நிலை. அது போல அரசனும் தான் தான் நாடு, நாடு தான் தான் என்பதை உணரவேண்டும். களி மண்ணால் பல்வேறு வகையான பாத்திரங்களைச் செய்யலாம். எல்லாவற்றிற்கும் மூலப்பொருள் களிமண். அதுபோலப் பலவகையான மக்கள் நாட்டில் வாழ்ந்தாலும்

அவர்களெல்லோரும் அரசனின் ஆளுகைக்குட்பட்டவர்கள். அரசன் எந்த இடத்திலிருந்தாலென்ன அவன் மக்களின் நன்மைக்காகக் கடமையாற்ற வேண்டியவன் என்பதை உணர்ந்து கொள். முன்பு ஒருமுறை செல்வபுரி மன்னன் நாகபுரி மீது படையெடுத்தான். அவனை எதிர்த்தால் நிச்சயமாகத் தனக்குத் தோல்வி வருமென நினைத்த நாகபுரி மன்னன் தப்பியோடிவிட்டான். அவன் அதற்காகத் துக்கப்படவில்லை; சோம்பியிருக்கவில்லை. சில மாதங்களின் பின் படையிரட்டிச் சென்று நாகபுரியையும், செல்வபுரியையும் கைப்பற்றினான். அதுபோல அரசர் சோம்பியிருக்கக் கூடாது” என்றார் குரு.

ஸ்வபூதஸ்திதம் யோமாம் பஜத்யேகத்வமாஸ்தித: L

ஸ்வதா வர்தமானோளபி ஸ யோகீ மயி வர்ததே LL 31

உள்ள பொருள் ஒன்று என்ற உறுதியுடன், எல்லாப் பொருட்களிலும் என்னைக் காணும் யோகி எந்தக் கர்மம் செய்தாலும் அவன் என்னுள் இருப்பவனாகிறான். 31.

“மன்னா, யோகியானவன் உள்ள பொருள் ஒன்றென்று உறுதியாக நம்பி எல்லா உயிர்களிலும் ஈசனைக் காண்பது போல, நீயும் மக்களெல்லோரும் ஒன்றென்று நினைத்து அவர்களுள் உன்னைக் காணுதல் வேண்டும். அப்படிக்கண்டால் மக்கள் உன் இதயத்துள் இருப்பதைக் காண்பாய். நீ மக்கள் தூர இருப்பதாக நினைக்கிறாய். நேற்று நம் நாட்டுக் குடிமகன் ஒருவனைக் கண்டேன். அவன் சொன்னான்; “எமது மன்னர் நாட்டின் மீதும் மக்களின் மீதும்

அளவுக்கதிகமான அன்பு கொண்டவர். இப்பொழுது அவரது நினைப்பெல்லாம் துன்பப்படும் எம்மைச் சுற்றியே இருக்கும். அவரது உள்ளத்தில் தான் நாட்டு மக்கள் குடியிருக்கிறார்கள். விரைவில் நாட்டைக் கைப்பற்றி எமக்கு இன்பமளிப்பார்” என்றான். மக்களுக்குள்ள உணர்வு உனக்கில்லை என்பதை நினைக்க எனக்குக் கவலையாக உள்ளது” என்றார் குரு.

ஆத்மௌபம்யேன ஸர்வத்ர ஸமம் பச்யதி யோளர்ஜுன ட
ஸுகம் வா யதி வா து:கம் ஸ யோகீ பரமோ மத: டட 32
அர்ச்சனா, தன்னை உதாரணமாகக் கொண்டு
இன்பத்தையும், துன்பத்தையும் எப்பொழுதும் சமமாகக்
காண்பவனே பரமயோகி. 32

“மன்னா, யோகியைப் போன்ற மனநிலை அரசருக்கு இருத்தல் வேண்டும். அவன் இன்பம் வரும் போது மகிழ்க்கூடாது; துன்பம் வரும்போது கலங்கலாகாது. நாட்டு மக்கள் மன்னனின் உடலில் உள்ள உறுப்புக்களாகும். உறுப்புக்களை மனிதன் ஒப்ப நோக்குவது போல மக்களை மன்னன் சமமாகக் காணுதல் வேண்டும். அப்பொழுது தான் அவனால் மக்களுக்குத் துன்பம் வராமல் தடுக்க முடியும். தான் இன்பத்தை அனுபவிப்பது நாட்டு மக்களுக்கு இன்பத்தைக் கொடுப்பதற்காக என்று உணரல் வேண்டும். அந்த உணர்வால் அவன் யோகியாகிறான். நீ உன்னை மதிக்கவில்லை. உனக்கு இன்பம் தேவையென்று நினைக்கவில்லை. அதனால் தான் நீ மக்களை மதிக்கவில்லை. மன்னா, காட்டு மிருகங்களை

எடுத்துப்பார். கடம்பவனத்தில் நூற்றுக்கணக்கான யானைகள் உள்ளன. அவற்றிற்குக் கணபதி என்ற யானை தான் தலைவன். அது யானைகளை ஆபத்துக்களிலிருந்து காப்பாற்றி வந்தது. ஒரு முறை ஒரு சிங்கம் யானைக் கூட்டத்தைத் தாக்க வந்தபோது யானைகள் பயந்து ஓடிவிட்டன. கணபதி தனியே நின்று போராடிச் சிங்கத்தைக் கொன்றது. யானைகளின் தலைவனே தன்னைத் தலைவனாக நினைத்து தனது இனத்திற்கு வந்த அழிவைத்தடுத்த போது நீ அதை நினைக்காது துக்கப்படலாமா?” என்று கேட்டார் குரு.

அர்ஜுனன் சொன்னது

யோளயம் யோகஸ்த்வயா ப்ரோக்த: ஸாம்யேன மதுஸ“தன
L

ஏதஸ்யாஹம் ந பச்யாமி சஞ்சலத்வாத்ஸ்திதிம் ஸ்திராம் டட 33

மதிசூதனா, எல்லாவற்றையும் ‘சமமாகப் பார்’
என்று தாங்கள் உபதேசித்த இந்த யோகமானது
உறுதியானதென்று அலைகின்ற எனது மனதிற்குத்
தோன்றவில்லை. 33.

சஞ்சலம் ஹி மன: க்ருஷ்ண ப்ரமாதி பலவத்த்ருடம் L

தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம் மன்யே வாயோரிவ ஸுதுஷ்கரம் டட

கிருஷ்ணா, மனம் அலையும் தன்மையுடையது;
திகைக்கச் செய்வது; வலிமையுடையது; திடமுடையது.

அப்படியான மனதை அடக்குவது காற்றை அடக்குவதைப் போன்ற இயலாத செயலென நான் நினைக்கிறேன். 34.

“குருவே, எரிமலை அடங்கும், புயற்காற்றும் அடங்கும், கொந்தளிக்கும் கடலும் அடங்கும். ஆனால் மனம் ஒருபோதும் அடங்காது. வல்லவன் எனது சகோதரியின் கணவன். அவனுடன் எனது அமைச்சர்கள் பலர் கூட்டுச் சேர்ந்துள்ளனர். அவனது படையில் எமது நாட்டு மக்கள் பலர் இருக்கின்றனர். இவர்களை நான் சமமாக எப்படிப் பார்ப்பது. வல்லவனைக் கொன்றால் எனது சகோதரி விதவையாகி விடுவாள். பிள்ளைகள் தந்தையை இழந்து விடுவார்கள். இவற்றை எண்ணி என் மனம் அலைபாய்கிறது. மனதின் தன்மைகள் உங்களுக்குப் புரியாதனவல்ல. மனம் அலையும் தன்மை கொண்டதோடு அழகானவற்றைக் கண்டால் திகைப்புறச் செய்யும், குருவே, மந்திரியின் மகள் சிவகாமியின் அழகைக் கண்டு திகைத்துப் போனேன். அவளை அடைந்தே தீரவேண்டும் என்று எனது மனம் திடசங்கற்பம் கொண்டது. எனது வலிமை முழுவதையும் திரட்டி அவளை அடைய முனைந்தேன். அதனால் தான் எனக்குத் தோல்வியேற்பட்டது. நாட்டாசை இல்லாமற் போனாலும் அவளின் மீது கொண்ட ஆசையை அடக்கமுடியவில்லை. காற்றை அடக்கினாலும் அடக்கலாம், எனது இந்த ஆசையை அடக்க முடியவில்லை” மன்னனின் குரல் கரகரத்தது.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

அஸம்சயம் மஹாபாஹோ மனோ துர்நிக்ரஹம் சலம் ட

அப்யாஸேன து கௌந்தேய வைராக்யேண ச க்ருஹ்யதே டட

நீண்ட கைகளையுடையவனே, மனம் கட்டுப்படாதது; அலையும் தன்மை கொண்டது என்பதில் ஐயமில்லை. எனினும் குந்தியின் மைந்தனே, பயிற்சியாலும் மனவைராக்கியத்தாலும் அதை அடக்கலாம். 35.

“மன்னா, முறையான பயிற்சியைத் தினமும் மேற்கொள்வதன் மூலம் மனதை அடக்கலாம்; உலகைவெல்லலாம். அடைய வேண்டிய இலட்சியத்தை அடையும் வரை ஓயமாட்டேன் என்ற மனவைராக்கியம் கொண்டவன் மலையையும் தூக்கித் தலையில் வைப்பான். மனம் எண்ணுவதை இந்திரியங்கள் ஏற்காதுவிடுதல் தான் வைராக்கியம்; “மன்னா, நூறு வருடங்களுக்கு முன் கடல் வியாபாரம் செய்த வணிகன் ஒருவன் கப்பலில் ஏராளமான முத்துக்களையும், நவரத்தினங்களையும் வைரங்களையும் ஏற்றி வந்தான். நடுக்கடலில் அக்கப்பல் தாழ்ந்துவிட்டது. வணிகனும் மரணமடைந்து விட்டான். அப்பொழுது அந்த வணிகனின் மகனான கணேசனுக்குப் பத்து வயது. அவன் வளர்ந்த பின் வியாபாரம் செய்வதில் ஆர்வம் காட்டாது கடலுள் தாழ்ந்துபோன கப்பலை மீட்டெடுப்பதில் ஆர்வம் உள்ளவனாக இருந்தான். சுழியோடுவதில் பயிற்சி பெற்றான். கடலுள் புதைந்த கப்பலிலிருந்து பெறுமதியான பொருட்களை எடுக்கவேண்டும் என்ற மனவைராக்கியம் கொண்டிருந்தான். பலர் அது முடியாதென்று கூறியபோதும் அவன் மனம் தளரவில்லை. பத்து வருடங்கள் முயற்சி செய்து கோடிக்கணக்கான பெறுமதி

வாய்ந்த பொன்னையும், மணிகளையும் மீட்டான். மன்னா, மனவைராக்கியம் உள்ளவன் உலகையே வெல்வான்” என்றார் குரு.

அஸம்யதாத்மனா யோகோ துஷ்ப்ராப இதி மே மதி: ட

வச்யாத்மனா து யததா சக்யோளவாப்துமுபாயத: ட ட 36

மனதை அடக்க முடியாதவன் யோகம் அடையமாட்டான் என்பது எனது கருத்து. மனதை அடக்கி முயற்சி செய்வனுக்கே யோகம் கைகூடும். 36.

“மன்னா, மனதை அடக்காவிட்டால் பல்வேறு ஆசைகள் மனதுள் உருவாகும். தியானம் செய்யுமுன் மனதில் உள்ள ஆசைகளை அகற்றிவிட்டதாக நினைத்துக் கொண்டு தியானம் பண்ணுதல் வேண்டும். இப்படிப் பல நாட்கள் முயற்சித்தால் ஒரு நாள் அது கைகூடும். அத்துடன் மனதை அடக்காவிட்டால் எந்த விஷயத்திலும் வெற்றிகாண முடியாது. மன்னா, வணிகளின் மகனிடம் ஆழ்கடலில் மூழ்கிய கப்பலிலிருந்து திரவியங்களை மீட்கமுடியாதென்று பலரும் சொன்னார்கள். அந்நாட்டு மன்னன் அவனை அழைத்து; “கடலில் மூழ்கிய திரவியங்களை எடுப்பதை விட்டுவிடு; நான் பொருள் தருகிறேன் வாணிபம் செய்” என்றான். வணிகன் மகனின் மனம் குழம்பியது. அவன் தனது குருவிடம் தனது மனநிலையைச் சொன்னான். அதற்குக் குரு சொன்னார்; “மகனே, உன்னால் இயலாது என்று மற்றவர்கள் சொல்வதை நினைத்து நீ ஏன் குழம்புகிறாய்?. உனது மனதின் நிலை உனக்குத் தெரியும். மனதை அடக்கி முயற்சிப்பவனுக்கு

முடியாததென்று எதுவுமில்லை” என்றார். வணிகனின் மகன் யார் சொல்வதையும் கேளாமல் மனவுறுதியோடு முயற்சி செய்து வெற்றி கண்டான். எனவே மன்னா, மனவுறுதியை ஏற்படுத்திக்கொள். வெற்றி கிடைக்கும்” என்றார் குரு.

அர்ஜுன சொன்னது

அயதி: ச்ரத்தயோபேதோ யோகாச்சலிதமானஸ: ட ட

அப்ராப்ய யோகஸம்ஸித்திம் காம் கதிம் க்ருஷ்ண கச்சதி ட ட

சிரத்தையுடையவனாக இருந்தாலும் முயற்சி இன்மையால் யோகத்திலிருந்து தவறியவன், யோகம் நிறைவேறாததால் என்ன கதியை அடைகிறான், கிருஷ்ணா? 37.

“குருவே, நாட்டு மக்களின் மீது எனக்கு விருப்பம் இருக்கிறது. ஆனால் என்னால் வல்லவனை எதிர்த்துப் போரிட முடியவில்லை. அரசனாக இருப்பவன் நாட்டு மக்களுக்காகத் தனது உயிரையும் விடச் சித்தமாக இருத்தல் வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியும். தெரிந்தும் செயலற்றிருக்கும் எனக்கு ஏதாவது பாதிப்பு வருமா...?” என்று கேட்டான் மன்னன்.

கச்சின்னோபயவிப்ரஷ்டஸ்சின்னாப்ரமிவ ந்ச்யதி ட ட

அப்ரதிஷ்டோ மஹாபாஹேறா விமூடோ ப்ரஹ்மண: பதி ட ட 38

தோள்வலிமை மிக்கவனே, பிரம்ம மார்க்கத்தில் மோகமடைந்தவன் பற்றின்றி, இரண்டினின்றும் விலகி, சிதறுண்ட மேகம் போல அழிந்து போவான் அல்லவா..? 38.

“குருவே, முகில்கள் ஒன்று கூடினால் தான் மழை பெய்யும். சிதறுண்ட மேகத்தால் எந்தப் பலனும் வராது. எனது மனம் அலைமோதுவதால் போகம், யோகம் ஆகிய இரண்டையும் நான் இழந்துவிட்டேன். என்னால் எதையும் செய்ய முடியவில்லை” கலங்கினான் மன்னன்.

ஏதன்மே ஸம்சயம் க்ருஷ்ண சேத்துமர்ஹஸ்யசேஷத: ட

த்வதன்ய: ஸம்சயஸ்யாஸ்ய சேத்தா ந ஹ்யுபபத்யதே டட 39

கிருஷ்ணா, எனக்கிருக்கும் இச் சந்தேகத்தைத் தீர்க்க வல்லவர் நீர் மட்டும் தான். உம்மையன்றி என் மனதிலெழுந்த சந்தேகத்தைத் தீர்க்க வல்லவர்கள் எவரும் இல்லை. 39.

“குருவே, தாங்கள் என் தந்தைக்கும் குரு. முற்றுமுணர்ந்தவர்களால் முடியாத காரியம் எதுவுமில்லை. ஆத்மாவைப் பற்றிய தத்துவம் யாவும் உங்களுக்குப் புரியும். முன்பு பல முறை எனது தந்தை மனக்குழப்பத்தால் தவித்த போது அவரது கலக்கத்தை நீக்கிய தாங்கள் தான் எனது மனக்கிலேசத்தையும் நீக்க வேண்டும். நீங்கள் எனக்குக் குரு மட்டுமல்ல; தந்தையும் நீங்களே; உற்றார் உறவினர்களும் நீங்களே; நண்பரும் நீங்களே” கலங்கினான் மன்னன்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

பார்த்த நைவேஹ நாமுத்ர விநாசஸ்தஸ்ய வித்யதே ட

ந ஹி கல்யாணக்ருத்கஸ்சித்துர்கதிம் தாத கச்சதி டட 40

பார்த்தா, அவனுக்கு இம்மையிலும்
மறுமையிலும் அழிவென்பதே இல்லை. நலஞ்செய்வோன்
ஒருபோதும் கெட்டுப்போவதில்லை. 40.

“மன்னா, ஒரு மனிதனின் எண்ணத்திற்கும்
செயலுக்குமேற்ற பலனே கிடைக்கும். அரசன் எப்பொழுதும்
நலஞ்செய்பவனாக இருத்தல் வேண்டும். நலஞ்செய்பவனை
அழிக்க யாராலும் முடியாது. நீ மக்களுக்கு நலஞ்செய்ய
வேண்டியவன். அதனால் மனத்தளர்விலிருந்து விடுபடு. மன்னா,
வேலூர் மன்னன் தீமை செய்பவர்களுக்கும் நன்மை செய்வான்.
வேலூர் மன்னனின் மகளுக்கு மணிப்புரி இளவரசனைத்
திருமணம் பேசினார்கள். வேலூர் மன்னன் மீது கொண்டபகை
காரணமாக வேலூர் மன்னனின் மகள் புலியூர் இளவரசனைக்
காதலிக்கிறாள் என்று ஒரு வதந்தியைப் புலியூர் மன்னன்
பரப்பினான். அதனால் திருமணம் நின்றுவிட்டது. வேலூர்
மன்னன் கவலைகொள்ளவில்லை. இளவரசி தான் மிகவும்
கவலைப்பட்டாள். முதலமைச்சர் இளவரசியின் வாழ்க்கை
பொய்யான அந்த வதந்தியாற் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டதாக
மன்னனிடம் சொல்லி அவனுக்குத் தகுந்த தண்டனை கொடுக்க
வேண்டும் என்றார். மன்னர், “பகைவன் பலவழிகளிலும் தீமை
செய்வான். அதற்கு நாம் தண்டனை கொடுத்தால் அது
உண்மையாகிவிடும்” என்றார். நாட்கள் கழிந்தன. ஒருநாள்
வேலூர் மன்னன் தனது தூதுவர்களை அழைத்து புலியூர்
மன்னனுக்கு வெகுமதியாகப் பொன்னும் பொருளும் மணியும்
இரத்தினங்களும் கொடுத்துவிட்டான். “மன்னா, தகுந்த

நேரத்தில் எனது மகளின் திருமணத்தை உண்மையான செய்தியைக் கூறிக் குழப்பியதால் எனது மகளின் வாழ்வு சிறந்தது. நீர் மணிப்புரி இளவரசர் தீய நடத்தைகொண்டவர் என்பதைச் சொல்லாமற் சொல்லிவிட்டீர். நன்றி” என்று நன்றி தெரிவித்து ஒரு ஓலையும் அனுப்பினான். அதைக்கேள்விப்பட்ட மணிப்புரி மன்னன் படையெடுத்து வந்து புலியூரைக் கைப்பற்றினான். கைது செய்யப்பட்ட புலியூர் மன்னன், தான் பொய்யான வதந்தியைப் பரப்பியதை ஒத்துக்கொண்டான். பின்பு வேலூர் இளவரசிக்கும் மணிப்புரி இளவரசனுக்கும் திருமணம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. மன்னா, நலஞ்செய்வோன் ஒரு போதும் கெட்டுப்போவதில்லை. அவன் இம்மையிலும் மறுமையிலும் இன்பமாக வாழ்வான். அதனால் நீ நாட்டு மக்களுக்கு நலஞ் செய்தல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

ப்ராப்ய புண்யக்ருதாம் லோகானுஷித்வா சாச்வதீ: ஸமா: ட
 சுசீனாம் ஸ்ரீமதாம் கேஹே யோகப்ரஷ்டோளபிஜாயதே டட41.

யோகப் பிரஷ்டன் புண்ணியஞ் செய்தவர்களின் உலகை அடைந்து, அங்கு நெடுங்காலம் வாழ்ந்து பின் செல்வம் நிறைந்த புண்ணியவானின் இல்லத்தில் பிறக்கின்றான்.

41.

“மன்னா, ஒவ்வொரு உயிரும் அதனதன் கர்ம பயனுக்கேற்பப் பிறப்பெடுக்கும். யோகப் பிரஷ்டன் சுவர்க்கம் சென்று அங்கு நெடுங்காலம் வாழ்ந்த பின் செல்வந்தனது மனையில் பிறந்து சகல இன்பங்களையும் அனுபவிப்பான் என்று

பகவான் தான் அவதரிக்கும் காலங்களில் கூறியுள்ளார். இதைப்பற்றிப் புராண இதிகாசங்கள் விபரமாகக் கூறுகின்றன. திருமூலன், தர்மன், அரிச்சுனன் போன்றோரும், பெரிய புராணத்தில் சுந்தரரும் நலஞ் செய்தமையால் புண்ணியஞ் செய்தவர்களின் உலகை அடைந்து அங்கு நெடுங்காலம் வாழ்ந்து, பின் செல்வம் நிறைந்த புண்ணியவானின் மனையிற் பிறந்து சகல இன்பங்களையும் அனுபவித்து முத்தியடைந்ததை நீ அறியவில்லையா...? அதை அறிந்த பின்பும் நலஞ்செய்ய ஏன் தயங்குகிறாய்?” என்று கேட்டார் குரு.

அதவா யோகினாமேவ குலே பவதி தீமதாம் ட
 ஏதத்தி தூர்லபதரம் லோகே ஜன்ம யதீத்ருசம் டட 42
 அல்லது அறிவாளர்களாகிய யோகிகளின் குலத்திலேயே யோகப் பிரஷ்டன் பிறப்பான். இப்பிறவி இவ்வுலகில் பெறுவதற்கரியது. 42.

“மன்னா, முற்பிறப்பில் யோகத்தை நிறைவு செய்யாதவன் அதை நிறைவேற்றுவதற்காக மீண்டும் யோகிகளின் வீட்டிலேயே பிறப்பான். யோகத்தைக் கைக்கொண்டவன் யோகத்தை முடித்தல் வேண்டும். மன்னா, நீ அரச பரம்பரையில் உதித்தவன்; யோகம் செய்தவன். அதனால் அதை நிறைவேற்றுவதற்காக மீண்டும் பிறக்கவேண்டி வரும். அத்துடன் யோகம் செய்ய வேண்டியும் வரும். அதனால் பிறப்பறுப்பதற்காக இப்பிறப்பிலேயே யோகத்தை முடித்துவிடு. அதற்காகப் போரிடு” என்றார் குரு.

தத்ர தம் புத்திஸம்யோகம் லபதே பெளர்வதேஹிகம் ட

யததே ச ததோ பூய: ஸம்ஸித்தௌ குருநந்தன டட 43

குருவம்சத்தில் பிறந்தவனே, யோகப் பிரஷ்டன் முற்பிறப்பின் யோக சாதன அறிவை இப்பிறப்பிலும் பெறுவான். முத்தியின் பொருட்டு அவன் மேலும் மேலும் அதிகமாக முயல்வான். 43.

“மன்னா, திரும்பத் திரும்பப் பிறவிகள் எடுத்து முயல்வதை விட எடுத்த பிறவியில் மனத்தளர்ச்சியில்லாது கர்மமாற்றி யோகத்தை முடிப்பது புத்திசாலித்தனமானது. முற்பிறப்பில் நீ செய்தவை யாவும் மனதில் புதைந்து மறைந்திருக்கின்றன. நீ முற்பிறப்பில் அரசனாக இருந்து யோகத்தை முடிக்காமையால் தான் மீண்டும் பிறவி எடுத்திருக்கிறாய். எனவே கர்மமாற்றத் தயாராகு” என்றார் குரு.

பூர்வாப்யாஸேன தேனைவ ஹ்ரியதே ஹ்யவசோளபி ஸ: ட

ஜிக்ஞாஸுரபி யோகஸ்ய சப்தப்ரஹ்மாதிவர்ததே டட 44

மன்னா, அவன் யோகத்தை அடைய முயற்சி செய்யாவிட்டாலும் பூர்வ ஜென்ம பலனால் அவன் யோக சாதனத்துள் இழுக்கப்படுகிறான். இதை விட யோகத்தைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்பவன் கூட வேதம் சொல்லும் கர்மபலன்களைக் கடந்தவனாகிறான். 44.

“மன்னா, வேடிக்கை பார்ப்பதற்காகப் பிரசங்கம் கேட்கச் செல்பவன் பிரசங்கி கூறும் சில தத்துவங்களையாவது

கேட்டுக்கொள்கிறான். இதனால் அவன் மீண்டும் மீண்டும் பிரசங்கம் கேட்கப் போகிறான். இது முற்பிறப்பின் கண் செய்த யோகப் பிரயாசம் மனதில் இருந்து இப்பிறப்பில் அவனை இழுத்துச் செல்கிறது. இதுபோலவே வேதம் ஓதுபவர்களும் வேதம் கூறும் கர்மகாண்டத்தில் ஈடுபடுவர். அதனால் நீ விரும்பாவிட்டாலும் போர் செய்வதற்கு ஆயத்தமாகுதல் வேண்டும். அது முற்பிறப்பில் செய்து மனதில் புதைந்திருப்பதை விழிப்படையச் செய்யும்” என்றார் குரு.

ப்ரயத்னாத்யதமானஸ்து யோகீ ஸம்சுத்தகில்பிஷ: ட
 அநேகஜன்மஸம்ஸித்தஸ்ததோ யாதி பராம் கதிம் டட 45
 யோக நிலையை அடையப் பெருமுயற்சி எடுக்கும் யோகி பாவங்களற்றுப் புனிதனாகி, பல பிறவிகள் எடுத்துப் பக்குவமடைந்து முத்தியடைகிறான். 45.

“மன்னா, ஒருவன் அடைய நினைப்பதெதுவும் ஓரிருதினங்களில் பூர்த்தியாவதில்லை. அடைய நினைக்கும் செயலுக்காக அவன் ஓயாது உழைத்தல் வேண்டும். இதற்காக அவன் பல பிறவிகளைக் கூட எடுக்கவேண்டும். இப்படி முயன்று செயலை முடிப்பவன் தான் யோகி. மன்னா, நீ இப்பிறப்பில் முடிக்கவேண்டியவற்றை உறுதியின்மையால் அடுத்தடுத்த பிறவிகளில் முடிக்க நினைக்கிறாய். உனது கர்மம் முடியவில்லை. அதைத் தொடரவிடாது முயன்று செய்” என்றார் குரு.

தபஸ்விப்யோளதிகோ யோகீ ஞானிப்யோளபி மதோளதிக: ட
கர்மிப்யஸ்சாதிகோ யோகீ தஸ்மாத்யோகீ பவார்ஜுன ட ட 46

யோகி தவசிகளை விட மேலானவன்; அத்துடன்
கல்வி ஞானமுடையவர்களை விடவும் மேலானவன்.
கர்மிகளைவிடவும் அவன் சிறப்பு மிக்கவன். ஆகையால்
அர்ச்சுனா, யோகியாவாயாக. 46.

“மன்னா, உலகத்திலுள்ளவர்களை விட யோகி
மேலானவன். அதனால் தான் அரசர்களிலிருந்து ஆண்டி வரை
யோகம் செய்தல் வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். கல்வி கற்ற
பண்டிதர்கள் திரும்பத் திரும்பத் தாம் கற்றவற்றையே
கற்பித்துக்கொண்டிருப்பதில் அர்த்தமில்லை. அவர்கள்
கற்றவற்றை நடைமுறைப்படுத்தல் வேண்டும். மன்னா,
செல்வபுரியில் ஒரு பணக்காரன் இருந்தான். அவன் கோயிலுக்கு
நன்கொடை கொடுத்தாலும் கோயிற் சுவரில் அதை
எழுதிவிடுவான். தான் தர்மங்கள் செய்வதை ஊர் முழுவதும்
சொல்லித் திரிவான். இவற்றை அவன் யோகமாகச் செய்யாது
பதவி, புகழ், அந்தஸ்துக்காகச் செய்தான். இதனால் அவனுக்கு
எந்தப் பலனும் ஏற்படப் போவதில்லை. மன்னா, புகழ்,
கௌரவம் வரும் என்பதற்காகவோ, மற்றவர்கள் இகழ்வார்கள்
என்பதற்காகவோ, பாவ புண்ணியம் கருதியோ நீ எதையும்
செய்யாதே. உனது கடமை என்னவென்று உணர்ந்து
செயற்படுவாயாக!” என்றார் குரு.

யோகினாமபி ஸர்வேஷாம் மத்கதேனாந்தராத்மனா ட
ச்ரத்தாவான்பஜதே யோ மாம் ஸ மே யுக்ததமோ மத: ட ட 47

யார் மிகுந்த சிரத்தையுடன் சித்தத்தை என்பால் வைத்துப் பூசிக்கின்றானோ, அவன் யோகிகள் எல்லாருள்ளும் மேலானவன் என்பது எனது கருத்து. 47.

“மன்னா, கடமையைச் செய்யாதிருக்கும் அரசர்களை விடச் செய்யத்தொடங்குவோர் மேலானவர்கள். கடமையைத் தொடங்கு; கடவுள் விட்ட வழியில் எல்லாம் நடக்கும். நித்தியமானவற்றை எண்ணு; கடமையைச் செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்துச் தியானம் செய். அப்பொழுது உனக்குச் செய்யவேண்டியவை என்னவென்று புரியும். பற்றற்றுப் போனால் பிறப்பின் மகிமை உனக்குத் தெரியவரும். சித்தத்தை ஈசன் மீது வைப்பவன் யோகியை விட மேலானவன். மன்னா, யார் சித்தத்தைக் கடவுளின் மீது வைத்துப் பூசிக்கின்றானோ அவன்தான் மேலானவன். தானம் செய்யும் போதும், கோயிலுக்குப் பொருட்களைக் கொடுக்கும் போதும் தனது பெயரைக் குறிப்பிடும் அந்த வணிகனைத் திருத்த விரும்பிய ஒருவன் அரச களஞ்சியசாலையிற் புகுந்து விலையுயர்ந்த ஒரு நவரத்தின மாலையை எடுத்து வந்து அதில் வணிகனது பெயரைப் பொறித்துவிட்டு அவ்வூரில் இருந்த சிவனின் கழுத்தில் போட்டுவிட்டான். அன்று அவ்வூரவர் பெறுமதியைக் கணக்கிட முடியாத அந்த நவரத்தின மாலையைச் சிவனுக்கு அணிவித்த அந்த வணிகன் வீடு தேடிச் சென்று பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்தனர். அதனால் வணிகன் மனம் மகிழ்ந்தான். அதைத்தான் சிவனுக்கு வெளிநாமொன்றிலிருந்து கொண்டு வந்து போட்டதாகக் கூறினான். அழகான அந்த

மாலையை அரசன் வந்து பார்த்தான். அது அரண்மனைக் களஞ்சியத்தில் திருடப்பட்ட நவரத்தின மாலை என்பது தெரிந்தது. அதனால் அவ்வணிகனைக் கைதுசெய்து சிறையில் அடைத்தான். மன்னா, வணிகனைப் போலப் புகழுக்கு ஆசைப்படாது சித்தத்தை ஈசன்பால் வைத்துக் கடமையைச் செய். அப்படிச் செய்பவர்கள் தான் மேலானவர்கள்” என்றார் குரு.

இதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸு “பநிஷத்ஸு” ப்ரஹ்மவித்யாயாம்.

யோகசாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதே

த்யானயோகோ நாம ஷஷ்டோளத்யாய:

ஏழாம் அத்தியாயம்

ஞானவிக்ஞான யோகம்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

மய்யாஸக்தமனா: பார்த்த யோகம் யுஞ்ஜன்மதாச்ரய: L

அஸம்சயம் ஸமக்ரம் மாம் யதா ஞாஸ்யஸி தச்ச்ருணு ட ட 1

பார்த்தா, என்னிடம் விருப்புடன் மனதை வைத்து, என்னைச் சரணடைந்து ஐயமின்றி என்னை முற்றாக அறிந்து கொள்வது எப்படியென்று கூறுகிறேன் கேள். 1

“மன்னா, கடவுளைச் சரணடைந்தால் எல்லா ஆசைகளும் அற்றுப்போகும். மனதைக் கடவுளின் பால் திருப்பு,

அவரிடம் சரணடை; சந்தேகப்படாதே. கடவுளை அறிந்து கொண்டால் உனக்கு எந்தக் கலக்கமும் இராது” என்றார் குரு.

ஞானம் தேளஹம் ஸவிக்ஞானமிதம் வ்யாமயசேஷத: D
யஜ்ஞாத்வா நேஹ பு யோளந்யஜ்ஞாதவ்யமவசிஷ்யதே DD
அநுஷ்டானத்துடன் கூடிய ஞானத்தைப் பற்றி முழுமையாக நான் உனக்குச் சொல்கிறேன். இதை அறிந்த பின்பு வேறு எதையும் நீ அறிய வேண்டியதில்லை. 2

மனுஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு” கஸ்சித்யததி ஸித்தயே D
யததாமபி ஸித்தானாம் கஸ்சின்மாம் வேத்தி தத்வத: DD 3
ஆயிரக்கணக்கான மனிதருள் யாரோ ஒருவன் மனநிறைவின் பொருட்டு ஞானத்தை அடைய முயல்கிறான். முயல்கின்ற நல்லியல்புகளுடையவர்களுள்ளும் யாரோ ஒருவன் என்னை உள்ளபடி அறிகிறான். 3

“மன்னா, ஞானம் என்பது சிந்தித்தல். விக்ஞானம் என்பது அநுட்டானம். ஞானத்தைப் பெறவிரும்புவன் அநுட்டானத்தில் ஈடுபடல் வேண்டும். அநுட்டானத்தின் மூலம் ஞானத்தில் முதிர்ச்சி பெறலாம். அதைப்பற்றி நீ அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். மன்னா, பிறந்தவர்கள் எல்லோரும் வாழ்வதில்லை. சிலர் கருவிலேயே அழிந்துவிடுகிறனர். பிறந்த அன்றே இறப்பவர்களும் உண்டு. இப்படி இறப்புப் பல்வேறு வயதுகளில் நடக்கும். பிறந்து வாழ்பவர்களில் ஒரு சிலரே அரசர்களாகின்றனர். இந்த அரசர்களுள் சிலரே மனநிறைவின்

பொருட்டு ஞானத்தைப் பெற முயல்கின்றனர். இருப்பினும் யாரோ ஒருவன் தான் கடவுளை உள்ளபடி அறிகிறான். மன்னா, கடவுளை உள்ள படி அறிந்தால் எல்லாம் கிடைக்கும். சோழ மன்னனொருவன் ஞானத்தை உணர்ந்தவன். அதனால் அவனது நாட்டில் மழை கூட அவன் விரும்பிய நேரத்தில் தான் பெய்யும். மன்னா, கடவுளிடம் விருப்புடன் மனதை வைத்தவன் தான் விரும்பிய இன்பங்களையெல்லாம் அடைவான். வேலூரில் ஒரு தனவந்தன் இருந்தான். அவனது மகள் பேரழகி. அவளைப் பெண்கேட்டு அரசுகுமாரர்கள் கூட வந்தனர். அவளை அத்தனவந்தனின் வீட்டில் வேலை செய்யும் வேலைக்காரன் விரும்பினான். தனது விருப்பத்தை வேறுயாரிடமாவது கூறினால் தன்னைக் கொன்றுவிடுவார்கள் என்று அவனுக்குத் தெரியும். அதனால் அவன் ஈஸ்வரனிடம் தனது காதலைத் தெரிவித்தான். ஈஸ்வரனிடம் விருப்புடன் தனது மனதை வைத்து அவரைச் சரணடைந்தான். அனுஷ்டானத்துடன் கூடிய ஞானத்தை அவன் மேற்கொண்டான். ஆயிரக் கணக்கான மனிதர்களுள் ஒரு சிலர் தான் ஞானத்தை அடைய முயற்சிக்கின்றார்கள். அவர்களில் ஒரு சிலர் தான் ஞானம் பெறுகிறார்கள். அந்த வேலைக்காரனுக்கு உதவ ஈஸ்வரன் முன்வந்தார். அன்று இரவு தனவந்தனின் கனவிற்றோன்றி பக்தனே, உனது மகளை உன்னைப் போன்ற எனது பக்தனுக்கே திருமணஞ்செய்து வை. என்மீது மிகுந்த பக்தி கொண்டவன் உனது வேலைக்காரன். அவனுக்கே உனது மகளைத் திருமணஞ்செய்துவை” என்றார். தனவந்தன் விழித்தெழுந்து ஈஸ்வரனின் சொற்படி தனது

மகளை அந்த வேலைக்காரனுக்குத் திருமணஞ் செய்து வைத்தான். மன்னா, விருப்புடன் ஈசனைத்தொழுவுவார் கருமமாற்றத் தேவையில்லை. அதனால் நீ விருப்புடன் ஈசனைத் தொழு” என்றார் குரு.

பூமிராபோளனலோ வாயு: கம் மனோ புத்திரேவ ச ட
 அஹங்கார இதீயம் மே பின்னா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா ட்ட 4
 மண், தீ, நீர், காற்று, வானம், மனம், புத்தி, அகங்காரம் எனப் பிரகிருதி எட்டு வகை யாகப் பிரிவுபட்டுள்ளது. 4

“மன்னா, பிரகிருதி எட்டு வகையானது. பஞ்சபூதங்களால் உலகம் உருவானது. மனிதனின் உடலும் பஞ்சபூதங்களால் தான் உருவானது. உலகில் ஜீவராசிகள் உருவாகக் காரணம் பஞ்சபூதங்களே. இந்த ஜீவராசிகளைச் செயற்படுத்துவது மனம், புத்தி, அகங்காரம் என்ற மூன்றுமேயாம். மனம் எதையும் உணர்ந்து கொள்ளும் வல்லமை கொண்டது. புத்தி அதை ஆராய்வு செய்து செய்படுத்தத் தூண்டும். அகங்காரம் தன்னைக் கர்த்தாவாக்கி ஆசைகளைத் தூண்டிச் செயற்பட வைக்கும். இந்த எட்டு விதப் பிரகிருதிகளிலிருந்து இருபத்துநான்கு தத்துவங்கள் தோன்றியுள்ளன” என்றார் குரு.

அபரேயமிதஸ்த்வன்யாம் ப்ரக்ருதீம் வித்தி மே பராம் ட
 ஜீவபூதாம் மஹாபாஹோ யயேதம் தார்யதே ஜகத் ட்ட

இது எனது கீழான பிரகிருதி. இதிலிருந்து வேறுபட்டதும், ஜீவபோதம் பெற்றிருப்பதுமான எனது மேலான பிரகிருதியை அறிந்து கொள். இந்த உலகம் இதனால் தான் தாங்கப்படுகிறது. 5

“மன்னா, பஞ்ச பூதங்களும் அந்தக் கரணங்களான மனம், புத்தி, அகங்காரம் ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்திருப்பதைக் கீழான பிரகிருதியென்பர். ஜீவபோதம் பெற்றிருப்பது மேலான பிரகிருதி. அரசன் மேலான பிரகிருதியாக இருக்கிறான். மேலான பிரகிருதியே உலகத்தைத் தாங்குவது. இந்த உண்மையை நீ உணர்ந்துகொள்ளல் வேண்டும். மன்னா, வேலூர் மன்னன் மனம், புத்தி, அகங்காரம் ஆகிய கீழான பிரகிருதிகளை அடக்கி ஜீவபோதம் பெற்று மேலான நிலையை அடைந்தவன். அதனால் தனது நாடு தன்னாற்றான் தாங்கப்படுகிறது என்று நினைப்பவன். அதனால் அவன் தீமைகள் எதையும் செய்வதில்லை. அதுபோலத் தீமைகள் செய்வோரைத் தண்டிக்காதும் விடுவதில்லை. அதனாற்றான் புலியூர் மன்னன் தனது மகளின் திருமணத்தைத் திட்டமிட்டுக் குழப்பியபோது அவனுக்கு வெகுமதி அனுப்பினான். தீமை செய்பவர்களைக் கடவுள் தண்டிப்பார் என்ற அவனது எண்ணங்கள் யாவும் நிறைவேறி வந்தன. அதனால் நீயும் பற்றுக்களைத் துறந்து இறைவனின் மேலான பிரகிருதியை அறிந்து செயற்படல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

ஏதத்தயோனீனி பூதானி ஸர்வாணீத்யுபதாரய ட

அஹம் க்ருத்ஸ்னஸ்ய ஐகத: ப்ரபவ: ப்ரலயஸ்ததா ட்ட 6

உயிர்கள் அனைத்தும் இந்த இரண்டு பிரகிருதிகளிலிருந்து தோன்றியவை என்பதை அறிந்து கொள்வாயாக. உலகத்தின் தோற்றத்திற்கும், ஒடுக்கத்திற்கும் நானே காரணம். 6

“மன்னா, உலகம் கீழான பிரகிருதியாலும் மேலான பிரகிருதியாலும் தான்தோன்றியது. உலகம் தோன்றவும் ஒடுங்கவும் காரணகர்த்தாவாக இருப்பவர் ஈசன். அரசன் நாட்டு மக்களின் ஈசனாவான். மக்களின் நல்வாழ்விற்கும் கீழான நிலைக்கும் அரசனே காரணமாவான். அரசன் சோம்பியிருந்தால் நாடும் சோம்பலடைந்துவிடும். அரசன் விழிப்புடன் இருந்தால் நாடு மேலோங்கும். இறைவனின் சார்பாக அரசன் மக்களுக்கு நன்மை புரிதல் வேண்டும். இதை நீ உணர்வாயானால் மனத்தளர்ச்சியடையமாட்டாய். மன்னா, மேலானவன் புத்தியாற் செயற்படுவான். கீழானவன் பற்றுக்களாற் செயற்படுவான். புத்தியாற் செயற்படுபவன் எச் செயலின் பயனையும் ஈசனிடம் ஒப்படைத்து விட்டுச் செய்வான். கீழானவன் ஆராயாது அவாவுடன் செய்பவையாவும் தீயனவாகவே முடியும். புலியூர் மன்னன் வேலூர் மன்னனைப் பழிவாங்க நினைத்துத் தானே பலியானான். வேலூர் மன்னன் புத்தி சாதூரியத்துடன் நடந்து ஈசனின் அருளால் தான் யாவும் நடைபெறுகின்றன என நினைத்துச் செயற்பட்டான். அதனால் பெரும் நன்மையடைந்தான். மன்னா, ஒரு நாட்டில் நல்லவர்களும் தீயவர்களும் இருப்பார்கள். தீயவரைத் திருத்த வேண்டும்

திருந்தாதவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும். இது மன்னின் கடமை. அதை உணர்ந்து செயற்படுவாயாக” என்றார் குரு.

மத்த: பரதரம் நான்யத்கிஞ்சிதஸ்தி தனஞ்ஜய ட
மயி ஸர்வமிதம் ப்ரோதம் ஸ“த்ரே மணிகணா இவ டட
7

தனஞ்சயா, என்னைவிட மேலானது
எதுவுமில்லை. நூலிலே மணிகள் கோர்க்கப்பட்டிருப்பதைப்
போல இவை யாவும் என்மீது கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. 7

“மன்னா, நீ உன்னால் தான் யாவும்
நடைபெறுவதாக நினைக்கிறாய். அதனால் தான் உனக்கு
இத்தனை துன்பம். ஈசனை விட மேலானது எதுவுமில்லை.
நூலிலே மணிகளைக் கோர்த்துக்கட்டினால் அது
மாலையாகிவிடும். அதுபோல ஜீவராசிகளுக்குத் தேவையான
வற்றை எல்லாம் ஈசன் உலகத்துள் அடக்கி
மாலையாக்கியுள்ளான். மணிகளும் இரத்தினங்களும்
வேறானவை. ஆனால் நூலில்லாவிட்டால் அவை மாலையாகா.
அரசன் உலகத்திலுள்ள பல்வேறுவிதமான ஜீவராசிகளாகிய
மணிகளைக் கோர்க்கும் நூல் என்பதை நீ அறிந்து கொள்ளல்
வேண்டும். மன்னா, வேலூர் மன்னன் சொல்வான்; “கர்மங்கள்
யாவும் மணிகளைப் போலக் கோர்க்கப்பட்டுப் பகவானின்
கழுத்தில் அணியப்பட்டுள்ளன. ஆதனால் யாரும் கர்மத்தைப்
பற்றியோ, அதன் பயனைப்பற்றியோ சிந்திக்கத்தேவையில்லை.
ஞானிகள் தமது இயல்பான கர்மத்தைச் செய்து கொண்டிருப்பர்.

அவர்களைப்போல அரசர்களும் தமக்கென விதிக்கப்பட்ட கர்மங்கள் எப்பொழுது வந்தாலும் அதைச்செய்தல் வேண்டும்” என்பான். வேலூர் மன்னன் கர்மத்தைப் பற்றி இப்படிச் சொல்வதால் அதை அறியாத எதிரிகள் மன்னன் மனக்குழப்பத்துடன் இருக்கிறானென நினைத்துப் போர் தொடுத்தனர். நீயும் மனம் குழம்பியிருப்பதால் தான் வேலூர் மன்னனின் எதிரிகளைப்போலக் கர்மத்தைத் தவறாக எண்ணுகிறாய்” என்றார் குரு.

ரஸோளஹமப்ஸு கௌந்தேய ப்ரபாஸ்மி சசிஸு“ரயயோ: ட
ப்ரணவ: ஸர்வவேதேஷு சப்த: கே பெளருஷம் ந்ருஷு டட 8

குந்தியின் மைந்தா! நான் நீரில் சுவையாகவும், சந்திர சூரியர்களில் ஒளியாகவும், வேதங்களில் ஓங்காரமாகவும், யாழில் ஓசையாகவும், மக்களிடத்து ஆண்மையாகவும் இருக்கிறேன். 8

“மன்னா, பதார்த்தங்களில் உள்ள சுவைகளை வெளிப்படுத்துவது நீர். உலகைக் காட்டுவது ஒளி. வேதத்தை உணர்த்துவது ஓங்காரம். வானமே ஓசையைத் தருகின்றது. மக்களிடத்தில் உள்ளவற்றுள் சிறப்பானது ஆண்மை. உலகில் உள்ள முக்கிய பொருட்களெல்லாம் இறைவனின் உருக்களாகும். உன்னுள் ஆண்மையாக இருப்பவன் இறைவன். அதனால் நீ செய்யும் செயல்கள் யாவும் இறைவனுக்குச் சமர்ப்பணமாகின்றன. மன்னன் செய்யும் செயல்கள் யாவும் மக்களுக்கு நன்மை பயப்பனவாக இருத்தல் வேண்டும்.

செயற்கரிய செயல்களைச் சான்றோர்களாற்றான் செய்ய முடியும். அரசன் செய்யும் செயல்கள் யாவும் உண்மையில் தெய்வத்தின் செயல்களாகும். இதை நீ உணரவேண்டும். மன்னா, உலகிலுள்ள எல்லாவற்றிற்கும் அதன் தன்மைகளைக் கொடுப்பவன் இறைவன். இறைவன் அதைக் கொடுக்காவிட்டால் நீரில் சுவையிருக்காது; சூரிய சந்திரர்கள் ஒளியிருக்காது; மனிதர்களுள் ஆண்மை இருக்காது. உலகம் இயங்காமற் பொருட்கள் யாவும் கற்கள் போலவே இருக்கும் என்றுணர்ந்தவன் வேலூர் மன்னன். ஆதலால் கல்லாக அசைவிற்றிருக்கும் தன்னை இயக்குபவர் பகவான் என்றுணர்ந்து கர்மமாற்றுபவன். ஆதலால் அவனுக்கு எப்போதும் வெற்றி கிடைக்கிறது. இதை நீ புரிந்து கொள்ளல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

புண்யோ கந்த: ப்ருதிவ்யாம் ச தேஜஸ்சாஸ்மி விபாவஸௌ ட ட ஜீவனம் ஸர்வ பூதேஷு தபஸ்சாஸ்மி தபஸ்விஷு ட ட 9
மண்ணில் நறுமணமாகவும், தீயில் சுடராகவும் நான் இருக்கிறேன். எல்லா உயிர்களுள் உயிர்ப்பாகவும், தவசிகளுள் தபசாகவும் இருப்பது நானே. 9

“மன்னா, அவனின்றி ஓர் அணுவும் அசையாது. உலகிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் அவனால் படைக்கப் பெற்றவை. அதனுள் அவனே இருக்கிறான். உயிர்களை இயக்குவது அவன். அவன் இல்லாவிட்டால் உயிர்கள் அசையமாட்டா. நீ அரசன். உனது ஆணையின்படி தான் நாட்டு

மக்கள் செயலாற்றுகின்றனர். நீ ஈசனின் ஆளுமைக்கு உட்பட்டவன். அதனால் உன்மூலம் ஈசன் உலகை ஆள்கிறார். கடவுள் எப்பொழுதும் உயிர்களுக்கு இன்பத்தையே கொடுப்பார். உயிர்கள் தமது அறியாமையால் துன்பத்தைத் தாமே தேடிக்கொள்கின்றன. ஈசன் துன்பத்தைக் கொடுக்க மாட்டான். துன்பப்படவும் மாட்டான். ஈசனின் ஸ்தானத்திலிருக்கும் நீ உயிர்களுக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கக் கூடாது” என்றார் குரு.

பீஜம் மாம் ஸர்வபூதானாம் வித்தி பார்த்த ஸநாதனம் ட
புத்திர்புத்திமதாமஸ்மி தேஜஸ்தேஜஸ்வினாமஹம் டட 10

பார்த்தா, எல்லா உயிர்களையும் தோற்றுவித்த வித்து நானென்று அறிவாயாக. அறிவாளர்களின் அறிவாகவும், பலசாலிகளுடைய பலமாகவும் நான் இருக்கிறேன். 10.

மன்னா, வித்தில்லாது எவையும் தோன்ற மாட்டாது. உலகத்தின் வித்து இறைவன். இறைவனிலிருந்து தான் அனைத்தும் தோன்றின. மன்னா, ஈசன் தனது தொழில்களைச் செய்வதற்குப் பிரதிநிதிகளை உருவாக்கியிருக்கிறார். படைத்தல், காத்தல், அருளல், மறைத்தல், அழித்தல் ஆகிய ஐந்து தொழில்களையும் செய்ய ஐவராக ஈசன் உருவெடுத்துள்ளார். அதுபோல மண்ணுலகை ஆள அரசர்களாக உருவெடுத்துள்ளார். மன்னா, இராமனாக உருவெடுத்த கிருஷ்ணன், தான் தெய்வமென உணரவில்லை. சாதாரண மனிதனாக வாழ்ந்து ஒரு வரலாற்றை உருவாக்கினார்.

நீ ஈசனின் அவதாரமென உணர்ந்து கொள். ஈசனான இராமன் பதினான்கு வருடங்கள் ஏன் காட்டிற்குச் செல்லவேண்டும்? தனது சக்தியால் துட்டர்களை ஒரு கணத்தில் அழித்திருக்கலாமே. இவையெல்லாம் ஏன் நடைபெறவில்லையென்று உனது மேலான அறிவாம் ஞானத்தால் உணர்ந்து பார். நீயாயும் உன் பலமாயும் இருப்பவன் இறைவன் என்பதை உணர். மன்னா, எல்லாவற்றையும் தோற்றுவிக்கும் வித்து ஈசன். அவரே அறிவாளிகளின் அறிவாகவும், பலசாலிகளில் பலமாகவும் இருக்கிறார். மன்னா, பெருங்குன்றம் தேசத்து அரசன் முதலமைச்சரோடு ஆலோசிப்பதை விடச் சாதாரண ஒரு விவசாயியுடன் தான் ஆலோசிப்பான். மன்னனுக்கு விவசாயியின் அறிவாகப் பகவான் செயற்படுகிறார் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது. அத்துடன் மன்னனின் ஆண்மையாகப் பகவான் இருப்பார். அதனால் போர் செய்வது நீயானாலும் பலத்தைக்கொடுப்பது அவர் என்றுணர்ந்தால் உனக்குக் கலக்கம் உண்டாகாது” என்றார் குரு.

பலம் பலவதாமஸ்மி காமராகவிவர்ஜிதம் ட

தர்மாவிருத்தோ பூ தேஷு காமோளஸ்மி பரதர்ஷப ட ட 11

பரதத்தலைவா, பலவான்களிடத்துக் காமமும் ராகமும் நீங்கப் பெற்ற அறிவாக நான் இருக்கிறேன். உயிர்களிடத்துத் தர்மத்தை மீறாத காமமாக நான் இருக்கிறேன்.

11

“மன்னா, அரசர்களிடத்து காமமும் ராகமும் நீங்கப்பெற்ற அறிவாக ஈசன் உள்ளார். உயிர்களிடத்துத் தர்மத்தை மீறாத காமமாக ஈசன் இருக்கிறார். அரசர்கள் புலப்படாத பொருட்களையும் புலப்படுகின்ற பொருட்களையும் விரும்பும் போது அவற்றை மக்களின் நலத்திற்காகப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். அதைவிடுத்து தம் இன்பத்திற்காகப் பயன்படுத்தினால் நாட்டையும் அழித்துத் தம்மையும் அழித்தவர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். உயிர்களிடத்துக் கர்மம் இல்லாவிட்டால் உலகம் தன் செழிப்பை இழந்து அழிந்துவிடும். அதற்காக ஈசன் உயிர்களிடத்தில் தர்மத்திற்கு முரண்படாத கர்மமாக வீற்றிருக்கிறார். எல்லாம் இறைவன் என்பதை நீ உணர்தல் வேண்டும். மன்னா, காகம் உலகில் உள்ள எல்லாப் பொருட்களையும் உண்டு வாழும். ஆனால் கிளி நல்ல தானியங்களையும் சுவையான கனிகளையும் தான் உண்டு வாழும். மன்னன் கிளியைப் போல வாழவேண்டும். தீயதை ஒழித்து நல்லதையே செய்தல் வேண்டும். மன்னா, வேலூர் அரண்மனைக்கு ஒரு பேரழகி வந்தாள். அவள் சாஸ்திர முறைப்படி நடனம் பயின்றவள். அவள் அரச சபையில் நடனமாடினாள். தேவமகளான ரம்பையைப் போல அவளது நடனம் இருந்தது. அந்த நடனத்தைப் பார்த்து மெய் சிலிர்த்த மன்னன் அவளுக்கு வேண்டிய பொருட்களையெல்லாம் கொடுத்து அரண்மனையில் அவளைத் தங்கவைத்தான். நாட்டில் பிரச்சினைகள் எதுவும் இருந்தால் மன்னன் நிலாமுற்றத்தில் உலாவுவான். புலியூர் மன்னன் தனது மகளின் திருமணத்தைக்

குழப்பியதால் அதற்கு என்ன செய்யலாமென மன்னன் யோசித்துக் கொண்டிருந்தான். அதைத் தவறாக எண்ணிய அந்தப் பேரழகி தன்னைத்தான் எண்ணி மன்னர் நிலாமுற்றத்தில் உலாவுகிறார் என நினைத்து அங்கே வந்து அரசனின் முன் கவர்ச்சியாக நின்றாள். அவளது பொலிவான அங்கங்கள் வனப்புடன் தெரிந்தன. அரசர் கண்களை மூடியபடி சொன்னார்; “அப்பாற் செல். உனது பேரழகு என்னைத் தீண்டாது. எனது ஆத்மாவுக்குள் பகவான் கர்மமும் ராகமும் நீக்கக்கப்பெற்ற அறிவாப வீற்றிருக்கிறார்” என்றார். அது போல நீயும் தர்மத்தை மீறாத கர்ம வீரனாக இருத்தல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

யே சைவ ஸாத்விகாபாவா ராஜஸாஸ்தாமஸாஸ்ச யே ட
மத்த ஏவேதி தான்வித்தி ந த்வஹம் தேஷு தே மயி டட 12
முக்குணங்களில் இருந்து உண்டான பொருட்கள் யாவும் என்னிடத்திலிருந்தே தோன்றியவை என்பதை அறிவாயாக. அப்படியிருந்தும் நான் அவைகளைச் சாரவில்லை. அவைகள் தான் என்னைச் சார்ந்திருக்கின்றன. 12.

“மன்னா, சத்வ, ரஜஸ், தாமோ என்ற முக்குணங்களால் உண்டான பொருட்கள் யாவும் இறைவனிடத்திலிருந்தே தோன்றின. பால் தயிராக மாறுவது போல அவன் உலகாக மாறவில்லை. கயிறு பாம்பாகத் தோன்றுவது போல அவன் உலகமாகத் தென்படுகிறான். மாயமான உலகை நீ உண்மையென்று நினைக்கிறாய். உலகம் இறைவனைச் சார்ந்திருக்கின்றதே தவிர இறைவன் உலகைச்

சாரவில்லை. அது போல உலகம் உன்னைச் சார்ந்திருக்கின்றதே தவிர நீ உலகைச் சாரக்கூடாது. நீ உலகைச் சார்ந்தால் நீயும் சாதாரண மக்களில் ஒருவனாவாய். வெப்பமதிகரித்தால் தூரத்தில் காணல் நீர் தென்படும். அது உண்மையானதல்ல என்பதை உணரல் வேண்டும். மன்னா, முக்குணங்களுக்கும் மன்னன் அடிமையாகக் கூடாது. வேலூர் மன்னன் அடிமையாகியிருந்தால் அந்தப் பேரழகியின் அழகில் மயங்கியிருப்பான். முக்குணங்கள் பகவானிடத்திலிருந்தே தோன்றின. அப்படியிருந்தும் அவை பகவானைச் சார்வதில்லை. அதுபோல முக்குணங்களும் அரசரைச் சாரக்கூடாது” என்றார் குரு.

தரிபிரகுணமயைப்பாவைரேபி: ஸர்வமிதம் ஜகத் ட

மோஹிதம் நாபிஜானாதி மாமேப்பய: பரமவ்யயம் டட 13

இம் முக்குணங்களால் உருவான பொருட்களில் உலகம் மயங்கியிருப்பதால், இவைகளுக்கு மேலான அழியாத என்னை அவை அறிவதில்லை. 13.

“மன்னா, முக்குணங்களால் உருவாகிய போகப் பொருட்களில் மனம் மயங்கினால் உலகின் உண்மையான நிலையை அது அறியாது. இதனால் தான் நீ உனது கடமையைத் தெரிந்து கொள்ளாது மயங்குகிறாய். மாயைத்தோற்றங்கள் யாவும் இறைவனுடைய வித்தைகள் என்பதை உணர்ந்துகொள். இறைவன் மட்டுமே உண்மையானவன். மற்றவையெல்லாம் மாயை என்பதை உணர்வாயாக. நீ மாயையை உண்மையென்று நினைப்பதால்

உண்மையான இறைவனை அறிந்து கொள்கிறாயில்லை. இறைவனை அறிந்தால் மனக்கலக்கமடையமாட்டாய். உனது கடமைகள் தானாகவே புரியும். அதனால் இறைவனை அறி”.

“மன்னா, சாப்பாட்டுக்கடையில் பாலைச் சுவைத்துக் குடிப்போன் பாலுக்குள் தேயிலையையும் சீனியையும் சுவையூட்டும் நறுமணப் பொருட்களையும் அளவாகப் போட்டுக் கரைத்துக் கொடுக்கும் கடையைப்பற்றிச் சிறப்பாகக் கதைப்பானே தவிரப் பாலைக் கொடுத்த பசுவைப்பற்றிக் கதைப்பதில்லை. முக்குணங்களால் உண்டாகும் பேதத்தால் வரும் விருப்பு வெறுப்புக்களைச் சார்ந்திருப்போர் உலகைத் தமக்குத்தோன்றியவாறு கணித்துக்கொள்கின்றார்களே தவிர அதன் உண்மையான நிலையைப் புரிந்து கொள்வதில்லை. நீயும் அந்த வகைப்பட்ட மனிதனாகத்தான் இருக்கிறாய். மன்னா, வேலூர் மன்னனை எதிர்த்த பத்து அயல்நாட்டு அரசர்களும் தாம் தாம் பலசாலி என்று நினைத்தனர். கட்டாயம் வேலூரைக் கைப்பற்றலாம் என்றும், கைப்பற்றிய பின் சிற்றரசர்கள் ஐவரைக் கொல்லவேண்டும் என்றும் திட்டமிட்டனர். அந்த ஐவரும் ஒவ்வொருவரைக் கொல்லவேண்டுமென்று மனதுள் திட்டமிட்டனர். இத்தன்மை முக்குணங்களால் உருவான பொருட்களில் அவர்கள் மயங்கியிருந்ததாலேயே ஏற்பட்டது. அவையாவற்றிற்கும் மேலாகப் பகவான் ஒருவன் இருக்கிறான் என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. அதனால் அவர்கள் தோல்வியடைந்தனர். நீயும் உன்னாற்றான் கருமமாற்றப்படுவதாக நினைக்கிறாய். இது

மயக்கத்தால் உண்டானது. மயக்கத்தை நீக்கு உண்மையை அறிவாய்” என்றார் குரு.

தைவீ ஹ்யேஷா குணமயீ மம மாயா தூரத்யயா L
மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே LL 14
குணங்களால் உருவான என்னுடைய
தேவமாயை உண்மையில் தாண்ட முடியாதது; யார் என்னைச்
சரணடைகிறார்களோ அவர்கள் இந்தத் தேவமாயையைத்
தாண்டுவார்கள். 14

“மன்னா, தேவமாயை என்பது ஈஸ்வரனின்
மாயசக்தி. அது அவனை எந்நேரமும் மறைத்திருக்கும்.
ஈஸ்வரனைச் சரணடைந்தவர்களுக்கு ஈசனை மறைத்திருக்கும்
திரையான தேவ மாயை விலகி ஈஸ்வர தரிசனம் கிடைக்கும்.
இனிமையான பலாச்சுளைகளை முள்ளாளான தோல்
மறைத்திருப்பதைப் போலத் தேவமாயை அவனை
மறைத்திருக்கிறது. மன்னா, இறைவன் உனக்களித்த
கடமைகளை நீ செய்யாதிருப்பதற்குக் காரணம் நீ தேவ
மாயையால் மூடப்பெற்ற இறைவனைக் காணாமையே ஆகும்.
இறைவனைச் சரணடை; உன்னை மூடியிருக்கும்
மாயைவிலகும்” என்றார் குரு.

ந மாம் துஷ்க்ருதினோ மூடா: ப்ரபத்யந்தே நராதமா: L
மாயயாபஹ்ருதஞானா ஆஸூரம் பாவமாச்ரிதா: LL 15

பாவங்களைச் செய்வோர், மூடர், கீழான மக்கள், மாயையின் வலையில் சிக்கிய ஞானமடையாதவர்கள், அசுர இயல்புடையவர்கள் என்னைப் போற்றித் துதிப்பதில்லை. 15.

“மன்னா, பொய், களவு, சூது, வஞ்சகம், நம்பிக்கைத்துரோகம் ஆகியவற்றை இயல்பாகச் செய்வோர் அசுர இயல்புடையவர்கள். இவர்கள் தர்மத்தை அறியமாட்டார்கள். தர்மத்தை அறியாதவன் இறைவனையும் அறியமாட்டான். அவன் பாவங்களைச் செய்து கொண்டே இருப்பான். இதனால் தான் சாகாவரமளித்த அசுரர்களை இறைவன் கொன்றார். இதன் கருத்து அசுரர்கள் அழிக்கப்படவேண்டியவர்கள் என்பதாகும். இதை நீ ஏன் உணர்ந்துகொள்கிறாயில்லை?. இறைவனின் இயல்பை உணர்ந்து அவனிடம் சரணடை. உனது கடமைகள் புரியும். மன்னா, பாவங்களைச் செய்வோர், மூடர், கீழான மக்கள், ஞானமடையாதவர்கள். இறைவனைப் போற்றித் துதிப்போர் தன்னைப்போல பிற உயிர்களையும் நேசிப்பதால் அவர்கள் தீய செயல்களைச் செய்யமாட்டார்கள். புலியூர் மன்னன் அசுர இயல்புடையவன். அவன் மக்களை மதிப்பதில்லை. அதனால் மக்கள் ஏதாவது தவறு செய்தால் அவர்களைக் கொடுமையாகத் தண்டிப்பான். ஒருநாள் பசியால் வருந்திய ஒரு குடியானவன் பண்ணையாரெருவரின் வீட்டில் திருடிவிட்டான். அதனால் அவனது கையை மன்னன் வெட்டிவிட்டான். அதனால் அக்குடியானவன் வேலை செய்து பிழைக்க முடியாததால் தற்கொலைசெய்து கொண்டான். மன்னர் இறைவனைச்

சரணடைதல் வேண்டும். இறைவனைச் சரணடைந்தால் அவர்கள் தீமை செய்யமாட்டார்கள். வல்லபன் எண்ணிறைந்த தீமைகளைச் செய்து வருகிறான். தேவமாயை நீ தாண்டாமையால் அவை உனக்குப் புரியவில்லை. அதனால் இறைவனைச் சரணடை யாவும் புரியும்” என்றார் குரு.

சதுர்விதா பஜந்தே மாம் ஜனா: ஸுக்ருதினோளர்ஜுன ட
 ஆர்தோ ஜிக்ஞாஸுர்த்தார்த்தீ ஞானீ ச பரதர்ஷப ட ட 16
 பரதகுலப் பெருமகனே, துன்புற்றவன், ஞான வேட்கை உடையவன், பொருளில் இன்பம் தேடுபவன், ஞானி ஆகிய நான்கு விதமான அறச்செயலாளர்கள் மட்டுமே என்னைப் போற்றுகின்றனர். 16

“மன்னா, துன்பம் மனிதனுடன் பகூடப் பிறந்தது என்பதை அறிந்தவர்கள் தமக்கு வந்த துன்பத்தைப் போக்க இறைவனால் மட்டும் முடியுமென உணர்ந்து அவனைப் போற்றுகின்றனர். நீ மக்களின் இறைவன். அப்படியானவன், துன்பப்படும் மக்களின் துன்பத்தைப் போக்குவதை விட்டுவிட்டுத் துன்பப்படுகிறாய். இது அரசனான உனக்கு உரியதல்ல. பிரமச்சரியப் பருவத்தில் என்ன படித்தாய்..? துன்பப்படுபவர்களுக்கு, ஞானவேட்கை உடையவர்களுக்கு, பொருளில் இன்பம் தேடுபவர்களுக்கு, ஞானிகளுக்கு கடவுள் அருள்வதைப் போல நீயும் அருளல் வேண்டும். அவர்களுக்கு ஏற்ற வசதிகளை நீ செய்து கொடுத்தல் வேண்டும். இதில் நீ எதைச் செய்தாய்...? மன்னா, எமது நாட்டை முன்பு உனது

தந்தையார் ஆளும்போது துன்பப்படுபவர்களுக்காக இறைவனை வேண்டுவார். எமது அவைப்புலவரின் மகளுக்கு முப்பது வயதாகியும் திருமணம் நடைபெறவில்லை. அதனால் புலவர் தினமும் கவலைப்படுவார். அவரது துன்பம் நீங்க வேண்டுமென்று உனது தந்தையார் ஈஸ்வரனைப் பிரார்த்திப்பார். முப்பத்தோராவது வயதில் அவளுக்குத் திருமணம் நடைபெற்றது. ஞானவேட்கையுடைய உனது தந்தை எந்நேரமும் ஈஸ்வர நினைப்புடன் இருப்பார். எமது நாட்டில் உள்ள வணிகன் ஒருவன் பொருள் வேண்டிய வேளைகளிலெல்லாம் சிவன் கோயிலில் பிரார்த்தனை செய்வான். பூசைகள் செய்வான். அதைப் பார்த்து மக்களும் பொருள்வேண்டிப் பிரார்த்தனை செய்தனர். ஞானி எவ்வேளையிலும் இறைவனின் நினைப்புடனேயே இருப்பான். இந்த நான்கு விதமான அறச்செயலாளர்கள் தினமும் தமது தேவையைக் கூறி இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறார்கள். ஆனால் நீ இறைவனைப் பிரார்த்திக்காது துயரப்படுகிறாய். துயரப்படும் மக்களின் துயரம் தீர நீ பிரார்த்திக்க வேண்டியவன்” என்று சொன்னார் குரு.

தேஷாம் ஞானீ நித்யயுக்த ஏகபக்திர்விசிஷ்யதே ட
 ப்ரியோ ஹி ஞானினோளத்யர்த்தமஹம் ஸ ச மம ப்ரிய: டட
 இவர்களுள் இடையறாது யோகம் பூண்டு மாறாது பக்திகொள்ளும் ஞானி மேலானவன். ஏனென்றால் நான் ஞானிக்கு மிகவும் பிரியமானவன். அவனும் எனக்குப் பிரியமானவன்.

“மன்னா, ஞானி இறைவனை மேலானவனாகக் கொள்வான். இறைவனும் ஞானியின் மீது பிரியம் வைத்திருப்பான். நாட்டு மக்கள் உன்னைப் பிரியமானவனாக எண்ணி உன்னிடம் நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர். அரசனான நீ மக்கள் மீது பிரியமானவனாக இருத்தல் வேண்டும். நீ மக்கள் மீது பிரியம் வைத்திருக்கிறாயா.....? மன்னா, ஒரு தந்தைக்குப் பத்துப் பிள்ளைகள் இருந்தனர். அப்பத்துப் பிள்ளைகளும், மனைவியும், பெற்றோரும், அந்தத் தந்தை மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்றார்கள். தந்தையானவன் தான் பிள்ளைகளைக் கவனித்தல் வேண்டும். பிள்ளைகள் எதற்கும் தந்தையையே நம்பியிருப்பார்கள். மக்கள் தம் தந்தையென உன்னை நம்புகிறார்கள். அவர்களின் துயரை நீ போக்குதல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

உதாரா: ஸர்வ ஏவைதே ஞானீத்வாத்மைவ மே மதம் L

ஆஸ்தித: ஸ ஹி யுக்தாத்மா மாமேவானுத்தமாம் கதிம் LL 18

இந்நால்வகையினரும் நல்லவர்களே. இருப்பினும் ஞானியானவன் எனது ஆத்மசொரூபம் என்பது எனது கருத்து. ஏனெனில் யோகத்தில் நிலைத்திருக்கும் ஞானி மிகவும் உத்தமகதியாகிய என்னைக் கடைப்பிடித்திருக்கிறான். 18

“மன்னா, ஞானியைப் போல அரசனும் மிகவும் உத்தமகதியாகிய ஈசனைப் பற்றிப் பிடித்தல் வேண்டும். மக்கள் உன்னைக் கதியென நம்பியுள்ளனர். ஆகையால் அவர்களுக்கு வந்த துன்பத்தைப் போக்குவது உனது கடன். இறைவனுக்கு

விருப்பு வெறுப்பில்லாதது போல அரசனுக்கும் விருப்பு வெறுப்பு இருத்தல் கூடாது. மக்களின் நலன் கருதி ஆட்சி செய்யும் அரசன் மீது மக்கள் பிரியம் வைக்கின்றனர். அவனது பக்கச் சார்பற்ற செயல்களையும், திறமையையும் கண்டு மக்கள் திருப்தியடைந்து இறைவனது ஸ்தானத்தில் அவனை வைத்திருத்தல் வேண்டும். மன்னனும் அவர்கள் தனது மக்களென்று உணர்ந்து அவர்களது விருப்பு வெறுப்புக்களை பூர்த்தி செய்தல் வேண்டும். இதை நான் உனக்குப் பிரம்மச்சரியப் பருவத்தில் உபதேசித்துள்ளேன். அப்படி இருந்தும் அதை ஏன் நீ உணர்கிறாயில்லை?” என்று வேதனைப்பட்டார் குரு.

பஹ்னாம் ஜன்மனாமந்தே ஞானவான்மாம் ப்ரபத்யதே ட
 வாஸுதேவ: ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுதூர்லப: டட

பல பிறவிகளுக்குப் பிறகு தான்; “யாவும் வாசுதேவ சொரூபம்” என்று ஞானி உணர்ந்து வணங்கி என்னை வந்தடைகிறான். இத்தகைய மகாத்மா கிடைத்தற்கரியவன்.

“மன்னா, வாசுதேவன் என்றால் எதிலும் ஊடுருவி அதனுள் நிலைத்திருப்பவன் என்று பொருள். ஞானி உண்மைப் பொருள் எதுவென்று தெரிந்து கொண்ட பின்பு, அதை உணர்ந்து ஆத்மசொரூபமடையப் பல பிறவிகள் தேவை. ஆனால் நாட்டை ஆளும் அரசன் ஆளும் போதே ஆத்மசொரூப நிலையை அடைதல் வேண்டும். மன்னா, உலகை உணரவிடாமற் செய்வது அக்ஞானம். உலகை உணரச்

செய்வது ஞானம். இதை நீ தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

காமைஸ்தைஸ்தைர்ஹ்ருதஞானா: ப்ரபத்யந்தேளன்யதேவதா: ட
தம் தம் நியமமாஸ்தாய ப்ரக்ருத்யா நியதா: ஸ்வயா ட ட 20

பற்பல ஆசைகளால் அறிவை இழந்தவர்கள் தத்தமது இயல்பினால் அதற்கேற்ற நியமத்தைக் கையாண்டு பிற தெய்வங்களைப் போற்றுகின்றனர். 20.

யோ யோ யாம் யாம் தனும் பக்த: ச்ரத்தயார்சிதுமிச்சதி ட
தஸ்ய தஸ்யாசலாம் ச்ரத்தாம் தாமேவ விததாம்யஹம் ட ட
21

எந்தெந்தப் பக்தன் எந்தெந்தத் தேவ வடிவத்தை விரும்பிச் சிரத்தையுடன் அர்ச்சிக்கின்றானோ அவனுடைய அந்த எண்ணத்தை நான் பூர்த்தி செய்கிறேன். 21.

“மன்னா, ஆத்மாவின் இலட்சியம் இறைவனை அடைதல். அரசர்களது இலட்சியமும் அதுவே. அரசன் கர்மம் செய்வதன் மூலம் இறைவனை அடைவான். அத்துடன் மக்களைக் கர்மம் செய்யவும் அவன் தூண்ட வேண்டும். பருத்தி நூலால் பல நிறங்களில் சேலைகளைச் செய்யலாம். ஒவ்வொரு பெண்ணும் தனக்கு வேண்டிய நிறத்தில், அலங்காரத்தில் சேலையை எடுப்பாள். நூல் ஒன்றென்றாலும் நிறங்கள் வேறுபட்டவை. அது போல மனிதன் எந்த வடிவத்திலும் இறைவனைக் காணலாம். எவ்வடிவங்களுள்ளும் சர்வேஸ்வரன் இருக்கிறார். அது போல அரசன் மக்களின்

நன்மைக்காகப் பல்வேறு வகையான கர்மங்களைச் செய்ய வேண்டும். கர்மங்கள் பலவானாலும் பெறும் பயன் மக்களின் நலமே. அதனால் எந்த வழியைக் கையாண்டும் நீ வல்லவனைக் கொல்ல வேண்டும். மன்னா, வேலூரில் ஒரு குடியானவன் இருந்தான். அவன் சோம்பேறி. ஆனால் பொருளாசை உள்ளவன். முயற்சி செய்யாது இறைவனை வணங்கினால் பொருள் சேரும் என்று நினைத்துச் சோதிடம் சொல்பவர்களையும், மாந்திரீகர்களையும் நம்பிச் செயற்பட்டு வந்தான். ஒரு நாள் ஒரு சோதிடர் காட்டில் உள்ள வனதேவதையை வணங்கு உனக்குப் புதையல் கிடைக்குமென்றார். அக்குடியானவன் அவரின் பேச்சை நம்பிக் காட்டுக்குச் சென்று பலநாட்களாக வனதேவதையை வணங்கினான். காட்டில் அவனைச் சந்தித்த தவசி ஒருவர் காட்டின் நடுவே உள்ள வேப்பமரத்தின் கீழ் இருக்கும் மாடாசாமி என்ற தெய்வத்தை வணங்கு, உனக்குப் பொன்னும் பொருளும் கிடைக்கும் என்றார். குடியானவன் காட்டில் உள்ள தேவதையையும், மாடசாமியையும் வணங்கினான். மன்னா, பற்பல ஆசைகளால் அறிவை இழந்தவர்கள் தமது இயல்பினால் அதற்கேற்றபடி நியமத்தைக் கையாண்டு பிறதெய்வங்களைப் போற்றுகின்றனர். நீ ஆசைகள் இல்லாதவன். அதனாற் பகவானைப் போற்றி அவரைச் சரணடை. அத்துடன் எந்தெந்தப் பக்தன் எந்தெந்த தேவ வடிவத்தை விரும்பிச் சிரத்தையுடன் அர்ச்சிக்கின்றானோ, அவனுடைய அந்த எண்ணத்தைப் பகவான் பூர்த்தி செய்வார். யுத்த முறைப்படி அரசர் யுத்தம் தொடங்கு முன் காளியை

அர்ச்சிப்பார். உனது தந்தையார் மணிப்புரிநாட்டுடன் போர் செய்ய விரும்பிக் காளிக்குப் பூசை செய்தார். அந்தக் காளியின் சிலைக்குள் பகவானின் தோற்றம் அவருக்கும் எனக்கும் தெரிந்தது. யார் எந்தத் தேவவடிவத்தைப் பற்றற்று அர்ச்சித்தாலும் பகவான் அத்தேவவடிவத்துட் சென்று அருள்வார். இதை நம்பினால் உனக்குக் கலக்கமிராது” என்றார் குரு.

ஸ தயா ச்ரத்தயா யுக்தஸ்தஸ்யாராதனமீஹதே ட
 லபதே ச தத: காமான்மயைவ விஹிதான்ஹி தான் டட 22
 மிகுந்த சிரத்தையோடு தனக்கு விரும்பிய தேவதைகளை ஆராதித்துப் போற்றும் பக்தனானவன் அத்தேவதையிடமிருந்து தனக்கு விருப்பமானவற்றைப் பெற்றுக் கொள்கிறான். அப்படியாக அவன் பெறும் பொருட்கள் அனைத்தையும் வழங்குவது நானே. 22

“மன்னா, இது பலருக்குப் புரிவதில்லை. மன்னா, சோழ மன்னர்கள் எதிரிகளுடன் போர் தொடுக்கும் முன் காளியை வணங்குகிறார்கள். காளி வீரத்திற்குரியவள் என்றும், அவளைப் பிரீதி செய்தால் நிச்சயமாக வெற்றி கிட்டும் என்றும் சோழன் நம்பினான். அதனால் ஈசன், காளி மூலம் அவனுக்கு வெற்றியைப் பெற்றுக் கொடுத்துக் கொண்டேயிருந்தார். மன்னா, கிணற்றிலிருந்து நீரைப் பெறுபவன் கிணற்றிலிருந்தே நீரைப் பெறுவதாக நம்புகின்றான். குளத்திலிருந்து நீரைப்பெறுபவன் தான் குளத்திலிருந்தே

நீரைப்பெறுவதாக நினைக்கிறான். ஆனால் உண்மையில் அவற்றுள் இருப்பது மழை நீர். இதுபோலவே சர்வேஸ்வரனின் செயலும் இருக்கும். எனவே யாவும் சர்வேஸ்வரனது செயல் என்று நினைத்துக் கர்மமாற்றத் தயாராகு. காட்டில் இருந்த வனதேவதையையும், மரத்தின் கீழ் இருந்த மாடாசாமியையும் வணங்கிய குடியானவன் பெரும் புதையலைப் பெற்றான். மன்னா, மிகுந்த சிரத்தையோடு தனக்கு விரும்பிய எத்தேவதையை வணங்கினாலும் பகவான் அருளுவார். சிரத்தையுடன் கர்மமாற்றுபவன் கர்ம பலனைப் பகவானுக்கு அர்ப்பணிக்கின்றான். அதனால் அவன் பயனடைவான். மன்னா, நீ கலக்கமடையாது சிரத்தையோடு உனது தந்தையார் வணங்கிய காளியையாவது வணங்கு உனது கலக்கம் தீரும்” என்றார் குரு.

அந்தவத்து பலம் தேஷாம் தத்பவத்யல்பமேதஸாம் L

தேவான்தேவயஜோ யாந்தி மத்பக்தா யாந்தி மாமபி LL 23

ஆனால் சிற்றறிவு படைத்த அவர்கள் அடையும் பலன் முடிவுடையதாகிறது. தேவர்களை வணங்குவோர் தேவர்களை அடைவார்கள். என்னை வணங்குவோர் என்னை அடைகின்றனர். 23.

“மன்னா, செயலைப் பொறுத்தது தான் பலன். சிறு வியாபாரம் செய்பவன் சிறிது லாபமடைகிறான். கப்பலில் வாணிபம் செய்பவன் இலட்சக்கணக்கில் சம்பாதிக்கிறான். இதே போல அரசர்கள் சிறிய சிறிய நாடுகளைத் தாக்கிக்

கைப்பற்றினால் சிறிய இலாபமே கிடைக்கும். பேரரசுகளைக் கைப்பற்றினால் பெரும் இலாபம் கிடைக்கும். பயத்தால் சோம்பியிருந்தால் தெய்வம் உதவி செய்யாது. பலனும் கிடைக்காது” என்றார் குரு.

அவ்யக்தம் வ்யக்திமாபன்னம் மன்யந்தே மாமபுத்தய: L
 பரம் பாவமஜானந்தோ மமாவ்யயமனுத்தமம் LL 24
 என்னுடைய அழிவற்ற ஒப்புயர்வில்லாத
 பரசொருபத்தை அறியாத அறிவிலிகள், புலன்களுக்கு எட்டாத
 என்னைப் புலன்களுக்குத் தென்படுபனாக எண்ணுகின்றனர். 24.

“மன்னா, ஈஸ்வரனுடைய பரசொருபத்தை அறிந்தவர்கள் தான் ஆத்மாவின் இயல்புகளைப் பற்றியும், உலகின் நிலையாமையைப் பற்றியும் அறிந்தவர்களாகின்றனர். இறைவனது பரசொருபத்தை அறியாத அறிவிலிகள் தம்மைப் போலவே இறைவனையும் நினைக்கின்றனர். அவர்கள் புலன்களால் அறிய முடியாத பரம்பொருளைப் புலன்களால் அறியலாமென நினைக்கின்றனர். மன்னா, இறைவன், தான் கர்மத்திலீடுபடாது மற்றவர்களைக் கர்மத்தில் ஈடுபட வைக்கின்றார். தான், மக்களை ஆளாமல் அரசனைக் கொண்டு ஆள்விக்கிறார். அதுபோலவே மக்களுக்கு வரும் துன்பங்களையும் போக்குவிக்கிறார். ஒருவன் கடலில் இறங்கி நீந்தவிரும்பினான். அதைக்கண்ட பெரியவர் ஒருவர் அவனைப்பார்த்து; “உனக்கு நீந்தத்தெரியுமா?” என்று கேட்டார். அவன் ‘இல்லை’ என்றான். ‘நீந்தத் தெரியாவிட்டால் கடலில்

நீந்தாதே. அது ஆபத்தை விளைவிக்கும்”. என்று சொன்னார். அவன்கேட்கவில்லை. கடலில் இறங்கி நீந்த ஆரம்பிக்கு முன்பே பேரலை ஒன்று அவனைத் தள்ளிச் சென்றுவிட்டது. கரையில் நின்றோர் மிகவும் சிரமப்பட்டு அவனைக் காப்பாற்றினர். மன்னா, கடவுள் அந்தப் பெரியவர் மூலம் அவனுக்குச் சொல்லவேண்டியதைச் சொன்னார். இதற்காகக் கடவுள் நேரில் வரமாட்டார். எனவே பெரியவர்கள் சொல்வதைக்கேள்” என்றார் குரு.

நாஹம் ப்ரகாச: ஸர்வஸ்ய யோகமாயாஸமாஹ்ருத: L
 மூடோளயம் நாபிஜானாதி லோகோ மாமஜமவ்யயம் LL 25

யோகமாயையினால் முற்றாக மூடப்பட்டுள்ள நான் எல்லோருடைய அறிவுக்கும் எட்டுவதில்லை. பிறப்பும், இறப்பும் இல்லாத என்னை இந்த மூட உலகம் அறிந்து கொள்வதில்லை. 25.

“மன்னா, முக்குணங்களான பிரகிருதியே ஈஸ்வரனின் யோகமாயை ஆகும். ஈஸ்வரனைவிட்டு யோகமாயை பிரிந்திருக்காது. இதை அறிவிலிகள் அறிந்து கொள்வதில்லை. ஆனால் ஞானிகளும் அரசர்களும் அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். பற்றுக்களைத் துறந்தால் யோகமாயை விலகி ஈஸ்வர தரிசனத்தைக் காட்டும். ஈஸ்வர தரிசனம் பெற்றவன் கர்ம பலனைப் பொருட்படுத்த மாட்டான். கர்ம பலனை விரும்புவன் முடிவெடுக்க முடியாது அல்லற்படுகின்றான். அரசன் உடனேயே முடிவெடுக்க வேண்டும். எதையும்

தள்ளிப்போடுதல் கூடாது. மன்னா, அரசனொருவனின் குதிரையின் லாடன் கழன்று விட்டது. அதை மறுநாள் பூட்டலாமென்று நினைத்தான். அன்றிரவு எதிரி படையெடுத்துவிட்டான். அந்தக் களோபரத்தில் அரசன் குதிரைக்கு லாடன் இல்லை என்பதை உணரவில்லை. லாடன் இல்லாத குதிரையில் போருக்குச் சென்றதால் தோல்வி அடைந்தான். எனவே உடனடியாக முடிவெடு. மன்னா, இறைவனின் இயல்புகள் பலவும் எல்லோருடைய அறிவுக்கும் எட்டுவதில்லை. அத்துடன் பிறப்பும் இறப்பும்ல்லாத இறைவனை இந்த மூட உலகம் அறிந்து கொள்வதும் இல்லை. சாதாரண மக்கள் அப்படி வாழலாம். மன்னனும் ஞானியும் அப்படி வாழ்ந்தால் உலகம் உருப்படாது. கடவுளை உணர்ந்தவன் கர்மமாற்றத் தயங்கமாட்டான்” என்றார் குரு.

வேதாஹம் ஸமதீதானி வர்தமானானி சாளர்ஜுன ட
பவிஷ்யாணி ச பூதானி மாம் து வேத ந கஸ்சன ட ட 26
அர்ச்சுனா, இறந்த, வாழ்கின்ற, இனிப்
பிறக்கப்போகின்ற அத்தனை உயிர்களையும் நான் அறிவேன்.
ஆனால் என்னை யாரும் அறியமாட்டார்கள். 26.

“மன்னா, மாயை பகவானுக்கு வசப்பட்டது. அதனால் இறந்த, வாழ்கின்ற, இனிப் பிறக்கப்போகின்ற உயிர்கள் செய்தவை, செய்பவை, செய்யப்போகின்றவை அத்தனையையும் அவர் அறிவார். ஆனால் ஜீவன்கள் அதைத் தெரிந்து கொள்வதில்லை. அதற்காகத்தான் பிராமணர்,

சத்திரியர், வைசிகர், சூத்திரர்களுக்கென்று கடமைகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவரவர் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று வகுக்கப்பட்டவற்றை நீ அறிய வில்லையா?. இப்பொழுது சூத்திரர்களைப் போல மனங்கலங்குகிறாய். மனங்கலங்கல், துயரப்படுதல், பாசங்கொள்ளல் யாவும் சத்திரியர்களுக்குரிய குணங்களல்ல. தளராத வீரமும், தர்மத்திற்கு முரணாகாத நீதியும், பற்றற்ற பாசமும் கொள்வது தான் சத்திரிய நீதி. இதை நீ உணர்ந்தால் சென்ற, இருக்கின்ற, வருகின்ற உயிர்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வாய். இதனால் உனக்குத் துன்பம் உண்டாகாது. நீரோடு கலந்த பாலை அன்னம் குடிக்கும் போது பாலை மட்டும் குடிக்கும். நீர் எஞ்சியிருக்கும். அதுபோல அரசன் முக்குணங்களையும் விலக்கி உண்மையான நிலையை உணருதல் வேண்டும். மன்னா, பகவானை முற்றும் துறந்த ஞானிகளால் மட்டுமே அறியமுடியும். சில சமயங்களில் அவர்களாலும் பகவானை அறியமுடியாது. பகவானை அறியப் பல பிறவிகள் எடுத்தல் வேண்டும். ஆனால் அரசர் பகவானைத் தமது மக்களிற் காண்பர். நீ அரசனாக இருந்தும் பகவானைக் காணாதிருக்கிறாய். பகவான் ஒரு நாள் ஒரு குடிமகனைப் போல வேடமிட்டு வேலூர் வீதியில் உலாவினார். அவர் மக்களைக் கண்டதும் பல்வேறு சாகசங்களைச் செய்தார்; “மகனே, நீ சென்ற பிறப்பில் பிராமணனாக இருந்தாய். தெய்வத்திற்கு விதிமுறைப்படி பூசை செய்யாமையால் பிச்சைக்காரனாக இப்பிறப்பில் பிறந்துள்ளாய். அடுத்த பிறப்பில்

எருமையாகப் பிறப்பாய்” என்று ஒவ்வொருவருக்கும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். மக்களிற் சிலர் அவருக்குப் பைத்தியம் என்றனர். சிலர் அயல்நாட்டு ஒற்றன் என்றனர். சிலர் மாயவித்தைக்காரன் என்றனர். சிலர் மந்திரவாதி என்றனர். அரசபடையினர் அவரைக்கைது செய்து அரண்மனைக்குக் கொண்டு சென்றனர். அரசன் வெகுநேரம் அவரைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். முற்றும் துறந்த ஞானவானான அவனாலேயே இறைவன் தான் வந்திருக்கிறார் என உணரமுடியவில்லை. அவன் குழம்பினான். பின் அவரைச் சிறையில் அடைக்குமாறு சொன்னான். மன்னா, இறைவனை அறிந்துகொள்ளல் கடினமானது. அவனைத் துன்பப்படும் மக்களிற் காண்பது இலகுவானது. அதனால் துன்பப்படும் எனது நாட்டு மக்களில் இறைவனைக் காண்பாயாக” என்றார் குரு.

இச்சாத்வேஷஸமுத்தேன த்வந்த்வ மோஹேன பாரத ட ஸர்வபூதானி ஸம்மோஹம் ஸர்கே யாந்தி பரந்தப ட ட 27

பகைவரை வதைக்கின்ற பரதா, விருப்பு வெறுப்புக்களிலிருந்து உண்டாகும் இருமை மயக்கத்தால் பிறக்கும் போதே எல்லா உயிர்களும் குழப்பமடைகின்றன. 27.

“மன்னா, உயிர்கள் பிறந்து அறிவைப் பெற்ற பின்பு தான் நன்மை தீமை எதுவென்று தெரியாது குழம்புவதாக நீ நினைக்கிறாய். அப்படியல்ல, உயிர்கள் இருமை மயக்கத்தால் அவை பிறக்கும் போதே குழப்பமடைந்து விடுகின்றன. இன்பம் தருபவை யாவும் நன்மையானவை என்றும், துன்பம் தருபவை யாவும் தீமையானவை என்றும்

உயிர்கள் எண்ணுகின்றன. உண்மையைச் சொல்லப் போனால் அவை நன்மை செய்வதைப் போலவும், துன்பம் செய்வதைப் போலவும் தோன்றிக் கேட்டையே செய்கின்றன. இன்ப துன்பங்களை உண்மையென நம்புவோர் ஆன்மா, உலகம், இறைவன் பற்றிய உண்மையான அறிவைப் பெறுவதில்லை. இவர்கள் பக்கம் சார்கின்றனர். இன்பத்திற்குக் காரணகர்த்தாவாக இருப்பவர்கள் எனத்தாம் நினைப்பவர்களின் நலன்களைக் காப்பதும், துன்பத்திற்குக் காரணமானவர்கள் என்று நினைப்பவர்களை வெறுத்துத் தீமைகளைச் செய்வதும் இவர்களின் இயல்பாகின்றது. மன்னா பவளபுரி மன்னன் புகழை விரும்புவன். புலவன் என்று சொல்லி யார் சென்று அவனைப் புகழ்ந்து பாடினாலும் அவன் அவர்களுக்கு அள்ளிக் கொடுப்பான். ஒரு முறை சிறந்த புலவரை அழைத்துத் தன்னைப் பற்றிப் புகழ்ந்து பாடுமாறு கட்டளையிட்டான். அவர் பாடமறுத்ததால் அவரைப் பாதாளச் சிறையில் அடைத்தான். இதனால் சினமுற்ற தளபதி, புலவர் போல வேஷமணிந்து வந்து அவரைப் புகழ்ந்துபாடி அவன் அப்புகழில் மகிழ்ந்திருந்த வேளை அவனைக்கொன்றுவிட்டு நாட்டைக் கைப்பற்றினான். அரசனானவன் இன்ப துன்பங்களைக் கடந்தவனாக இருத்தல் வேண்டும். அத்துடன் இருமை மயக்கத்தால் அரசர் குழப்பமடையவும் கூடாது” என்றார் குரு.

யேஷாம் த்வந்தகதம் பாபம் ஜனானாம் புண்யகர்மணாம் ட
தே த்வந்த்வமோஹநிர்முக்தா பஜந்தே மாம் த்ருடவ்ரதா: ட ட

ஆனால், புண்ணிய கருமங்களைச் செய்வதால் எவருக்குப் பாவம் முடிவடைகிறதோ, அவர்கள் இருமை மோகத்திலிருந்து விடுதலை அடைந்து உறுதியான விரதமுடையவர்களாகி என்னை வழிபடுகின்றனர்.

“மன்னா, தன்னலம் கருதாது செய்யப்படும் செயல்கள் யாவும் புண்ணிய கருமங்களாகின்றன. இதனால் கருமம் செய்பவனின் பாவம் நீங்குகிறது. வெற்றி, தோல்வி, இலாபம், நட்டம் ஆகியவற்றை நாடாத மனம் உறுதியான விரதத்தை அனுபவிக்கிறது. மன்னா, இரும்பு துருப்பிடித்தால் அது தன்நிலையை இழந்து பாவனைக்கு உதவாததாகிறது. அதுபோல விருப்பு வெறுப்பு என்னும் துரு மனதைப் பிடித்தால் உண்மை நிலை தெரியாது. அது அழிவை உண்டாக்கும். எனவே விருப்பு வெறுப்பு ஆகிய இருமைகளை அகற்றிப் புண்ணிய கருமமாக நாட்டு மக்களின் நலன்கருதி உனது கடமையைச் செய்வாயாக. மன்னா, வேலூர் மன்னன் அன்று தான் சந்தித்த விசித்திரமான மனிதனைப் பற்றி நினைத்துப் பார்த்தான்; “மக்கள் நினைப்பதைப் போல நானும் நினைத்தால் நான் மன்னனா..?” என்று அவன் தனக்குத்தானே கேட்டான். “புண்ணிய கருமங்களைச் செய்து பாவங்களிலிருந்து விடுபடமுயலும் நான் அந்த மனிதனுக்குத் துன்பஞ்செய்து விட்டேனா என்று நினைத்தபடி சிறைச்சாலைக்குள்ச் சென்றான். சிறைச்சாலையில் அவன் மகிழ்வுடன் இருந்தான்; “மன்னா, புண்ணிய கருமங்கள் செய்வதால் யாருக்குப் பாவம் முடிவடைகிறதோ அவர்கள் தான் இருமைமோகத்திலிருந்து

விடுபடுவர்; “மக்களின் மனதை அறியவேண்டியவனான உனக்கு என்னைத் தெரியவில்லையா...?” என்று கேட்டான். மன்னா, குழப்பமடையாதவனே இருமை மோகத்திலிருந்து விடுதலை அடைவான். நீ குழம்பியிருக்கிறாய். அதனாற்றான் உன்னால் உலகைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை” என்றார் குரு.

ஐராமரணமோ'ய மாமாச்சரித்ய யதந்தி யே ட

தே ப்ரஹ்மதத்விது: க்ருத்ஸ்ன மத்யாத்மம் கர்ம சாகிலம் ட ட
29

மூப்பிலிருந்தும் மரணத்திலிருந்தும் விடுபடுவதற்காக என்னை வழிபடுவோர் பிரமத்தையும், ஆத்யாத்மம் முழுவதையும், கர்மம் அனைத்தையும் அறிந்து கொள்கின்றனர். 29

“மன்னா, ஒருவன் கடவுளைப் பற்றி அறியாமல் இருக்கலாம்; கடவுளை நம்பாதிருக்கலாம். ஆனால் வாழ்வைப் பற்றி அவன் அறிந்திருத்தல் வேண்டும். அரசனான நீ பாவ, புண்ணியங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறாய். இது கடவுளை நம்பாததால் தான் உனது மனதில் எழுந்தது. நீ கடவுளின் இயல்புகளை உணர்ந்துகொள்ளவில்லை. அது பாரிய குற்றமல்ல. அரசனான நீ மக்களைப் பற்றி அறியாதிருப்பது தான் குற்றம். நாடு என்றால் நிலம், மக்கள், கால்நடைகள், ஞானிகள், அறிஞர்கள் என்று பலர் வாழ்வார். அவர்களுக்கெல்லாம் தலைவன் அரசன். அதனால் அவன் யாரையும் பிரித்துப் பார்க்க முடியாது. அவர்களின் இன்ப

துன்பங்களுக்கு உரித்தானவன் நீயென்பதை மறந்து விடாதே. அறியாமையால் எல்லாவற்றையும் நீ செய்வதாக நினைக்கிறாய். ஆராய்ந்து பார்த்தால் குணங் குறியற்ற நித்தியமான பரம்பிரம்மமே லீலா ரூபமாய் இந்த உலகாகப் பர்ணமித்திருக்கிறது என்று அறிவாய். அப்படி அறிந்த பின்பு தான் மூப்பிலிருந்தும் மரணத்திலிருந்தும் விடுபட்டுக் கர்மத்தின் தன்மையை உணர்வாய். மன்னா, பொருள் வேண்டிப் பகவானை வணங்கும் குடியானவனைப் போல மூப்பிலிருந்தும் மரணத்திலிருந்தும் விடுபடுவதற்காக ஞானியும் அரசனும் பகவானை வழிபடுவார்கள். இந்த இருவரும் பிரம்மத்தையும், ஆத்மாத்மம் முழுவதையும் கர்மம் அனைத்தையும் அறிந்து கொள்கின்றனர். உனது தந்தையார் மூப்பிலிருந்தும் மரணத்திலிருந்தும் விடுபடுவதற்காகவே பகவானை வழிபட்டார். அவர் தனது எண்பதாவது வயதில் சுந்தரபுரி மீது போர் தொடுத்தார். இளவயதுடைய சுந்தரபுரி மன்னனையும் தளபதிகளையும் நூற்றுக் கணக்கான போர் வீரர்களையும் வீராவேஷங்கொண்டு கொன்றார். மன்னா, பகவானைத் தரிசிப்பவனது உள்ளம் என்றும் இளமையாகவே இருக்கும். நீ உனது தந்தையை விட முதுமையடைந்திருக்கிறாய். அதற்குக் காரணம் உண்மையை உணராமையே” என்றார் குரு.

ஸாதியூதாதிதைவம் மாம் ஸாதியக்ஞம் ச யே விது: ட
 ப்ரயாணகாலேளபி ச மாம் தே விதூர்யுக்தசேதஸ: ட ட 30
 யார் என்னை அதியூதத்துடனும்,
 அதிதெய்வத்துடனும், அதியக்ஞத்துடனும் கூடியவனாக

அறிகிறார்களோ, யோகத்திலே மனதை நிலை நிறுத்திய அவர்கள் சாகும் தறுவாயிலும் என்னை அறிகிறார்கள். 30.

“மன்னா, தேகம் போன்று அழியும் தன்மையான பொருட்களை அதி பூதம் என்பார்கள். பிரம்ம தேவனை அதிதெய்வம் என்ற பதம் குறித்திறது. ஆத்மா தன்னை இறைவனுக்கு ஆகுதியாக அர்ப்பணம் செய்வதை அதியக்கும் என்பார்கள். இவற்றை அறிந்து யோகத்திலே மனதை நிலை நிறுத்திய அவர்கள் இறக்கும் போது இறைவனை அறிவார்கள். மன்னா, போரில் வெற்றியடைவதும், தோல்வியடைவதும் இயற்கை. வீரன் போரில் வீரமரணமடைந்தால் அவன் இறைவனை அறிந்து அவனோடு சேர்வான் என்பதை நீ அறியவில்லையா....? இருமை மோகத்தால் வாழும் போதே துன்பமுற்று நரக வாழ்வை அனுபவித்து மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பதை விடுத்து கர்மத்தின் பலனை உணர்ந்து இருமையை அகற்றிப் போருக்குத் தயாராகு. மன்னா, உனது தந்தையார் பகவானை அதிபூதத்துடனும், அதிதெய்வத்துடனும், அதியக்குத்துடனும் கூடியவனாக அறிந்திருந்தார். அதனால் அவர் இறக்கும்போது பகவானின் மீது ஆழ்வார்கள் அவர் பாடிய திருப்பதிகங்களையே பாடிக்கொண்டிருந்தார். மிகவும் இனிமையாகவும், ராக சுத்தத்துடனும் பாடிய பதிகங்களை நான் மெய்மறந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். திடீரென்று அவரது பாடல் நின்றது. நான் நாடியைப் பிடித்துப் பார்த்தேன். அவர் மரணமடைந்திருந்தார். மன்னா, யோகத்திலே மனதை நிலைநிறுத்தியவர்கள் சாகும் போதும் பகவான் மீது

நம்பிக்கை வைத்து அவரின் புகழைப் பாடுவார்கள். நீ
தேவையில்லாத கலக்கத்தால் பகவானை முழுமனதோடு
வணங்குகிறாயில்லை” என்றார் குரு.

இதழீமத்பகவத்கீதாஸ “பநிஷத்ஸுப்ரஹ்மவித்யாயாம்

யோகசாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதே

ஞானவிக்ஞானயோகோ நாம ஸப்தமோளத்யாய:

எட்டாம் அத்தியாயம்

அர்ப்ரஹ்ம யோகம்.

அர்ஜுனன் சொன்னது.

கிம் தத்ப்ரஹ்ம கிமத்யாத்மம் கிம் கர்ம புருஷோத்தம ட

அத்பூதம் ச கிம் ப்ரோக்தமதிதைவம் கிமுச்யதே ட ட 1

புருஷோத்தமா, பிரமம் என்பது யாது?

அத்யாத்மம் எது? கர்மம் என்பது யாது? அத்பூதம் என்று

சொல்லப்படுவது எது? மேலும் அதிதெய்வமென

அழைக்கப்படுவது எதை? 1

அதியக்ஞ: கதம் கோளத்ர தேஹேளஸ்மின்மதுஸ “தன ட

ப்ரயாணகாலே ச கதம் ஞேயோளஸி நியதாத்மபி: ட ட 2

மதுகூதனா, இந்த உடம்பில் அதியக்ஞன்

என்பவர் யார்? அவர் எப்படியானவர். யோகம் பயின்றவர்களால்

மரண காலத்திலும் எங்ஙனம் அறியப்படுபவர் ஆகிறார்?

“குருவே, உமது வார்த்தைகள் எனக்கு மயக்கத்தைத் தருகின்றன. பிரம்மத்தைப் பற்றியும், அத்தியாத்மம் பற்றியும், கர்மம் பற்றியும், அதிதெய்வம் பற்றியும் கூறியவை எவையும் எனக்குப் புரியவில்லை. இந்தத் தேகத்தில் குடியிருக்கும் அதியக்ஞன் என்பவன் யார்? அவர் எமதுடம்பில் எப்படி இருக்கின்றார்?. யோகம் பயின்றவர்களால் பரம்பொருளானவர் மரணகாலத்திலும் உணரப்படுவார் என்கிறீர்கள். அது எப்படியென்று விளக்குங்கள். சமுத்திரத்தில் தத்தளிக்கும் சிறு படகு போலத் தத்தளிக்கிறேன். திசையறி கருவியாக இருந்து எனக்கு வழி காட்டுங்கள்” என்று இரந்தான் மன்னன்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

அ’ரம் ப்ரஹ்ம பரமம் ஸ்வபாவோளத்யாத்மமுச்யதே ட

பூதபாவோத்பவகரோ விஸர்க: கர்மஸம்ஞித: ட ட 3

அழிவற்றதாகவும் மேலானதாகவும் இருப்பது பிரம்மம். அதன் ஸ்வபாவம் அத்யாத்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது. உயிர்களைப் படைத்து நிலைத்திருக்கச் செய்வதாகிய வேள்வி கர்மம் எனப்படுகிறது. 3

“மன்னா, பிரம்மம் தான் முழுமுதற் பொருள். அது அழியாது எக்காலத்திலும் இருக்கும். அது மாறுபாடு அடையாது. அதனால் அதற்கு அ’ரம் என்று பெயர். அது இந்திரியங்களுக்கு எட்டாதது. அதனால் அது பிரம்மம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அண்டங்கள் அனைத்தினதும் இருப்பிடம்

அதுவே. ஆன்மாக்களைத் தோற்றுவிப்பது பரப்பிரம்மத்தின் சுவாவமாகும். அந்த சுவாவத்தை அத்யாத்மம் என்று சொல்வார்கள். 'நான்' என்று அது தேகத்துள் இருக்கிறது. இயற்கையின் நடைமுறைகளைக் கர்மம் என்பார்கள். கர்மம் தான் மனிதனின் அனைத்துத் தேவைகளுக்கும் காரணகர்த்தாவாக இருக்கிறது. கர்மத்திலும் உயர்ந்தது எதுவுமில்லை. கர்மத்தின் மூலம் மனிதன் பெரும் இன்பத்தையும் பெறலாம். தாங்க முடியாத துன்பத்தையும் பெறலாம். ஒருவன் செய்யும் கர்மம் தான் இன்ப துன்பங்களுக்கு வித்தாகிறது. மன்னா, நெய் முதலியவற்றைச் சொரிந்து செய்வதும் வேள்விதான். உயிர்களைத் தாங்குவதற்காகக் கர்மம் செய்வதும் வேள்விதான். மன்னா, வேலூர் அரண்மனைக்கு வந்த தவசி ஒருவர்; "மக்கள் நலன்பெற பெரியதொரு யாகம் செய்யவேண்டும்" என்றார். மன்னன், "முனிவரே, நான் நாளைக்கு எமது வயலில் வேள்வி செய்யவிருக்கிறேன். அங்கே வந்தருள்க" என்றான். மறுநாள் தவசி வயலுக்குச் சென்றார். அங்கே ஆயிரக்கணக்கான உழவர்கள் கலப்பையுடன் நின்றார்கள். மன்னன் முதலாளாகக் கலப்பை பிடித்துத் தலைமை தாங்கினான். தவசி சிரித்தார்; "மன்னா, உயிர்களைப் படைத்தது, அவற்றை நிலைபெறச் செய்வது கர்மமாகிய வேள்வியாகும். அதை நீ செய்கிறாய் என்பதை உணர்த்தவே நான் அப்படிச் சொன்னேன்" என்றார். மன்னா, அரசர் கர்மத்தையே வேள்வியாகச் செய்தல் வேண்டும்" என்றார் குரு.

அதிபூதம் 'ரோ பாவ: புருஷஸ்சாதிதைவதம் L

அதியக்ஞோளஹமேவாத்ர தேஹே தேஹ்ப்ருதாம் வர டட 4

உடல் எடுத்தவர்களுள் மேலானவனே, அழியும் பொருள் யாவும் அதிபூதம் என்று சொல்லப்படுகிறது. புருஷன் அதி தெய்வம் எனப்படுகிறான். நான் தான் தேகத்தினுள் அதியக்ஞமாகிறேன். 4.

“மன்னா, அழியும் பொருட்கள் யாவும் அதிபூதம் என்று அழைக்கப்படும். சகல அண்டங்களையும் தன் இருப்பிடமாகக் கொண்டு அதில் நீக்கமறக் கலந்திருப்பவன் புருஷன். முதலில் உடலை எடுத்தவன் அதிதெய்வம். இப்பதம் பிரம்ம தேவனைக் குறிக்கிறது. ஜீவன் தன்னை இறைவனுக்கு ஆகுதியாகக் கொடுப்பது அதியக்கும். இதனால் ஜீவபோதம் அழிந்து பரமபோதம் தோன்றுகிறது. மானிட சரீரத்தின் முடிவு இதுவாக இருத்தல் வேண்டும். தன்னை இறைவனுக்குக் கொடுத்தவனே உடல் எடுத்தவர்களுள் உயர்ந்தவன். மன்னா, அரசனுடைய உடலும் உள்ளமும் மக்களுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்வன் தான் உண்மையான அரசன். அரசன் எப்பொழுதும் மக்களைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். தனது ஆத்மா நாட்டு மக்கள் அனைவரினதும் ஆத்மாவுக்குள் இருக்கிறது என்பதை அரசன் அறிந்து அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும். இவைகள் உண்மையான அரசனின் முக்கிய அடையாளங்கள். மன்னா, ஜீவன் தன்னை இறைவனுக்கு ஆகுதியாகக் கொடுப்பது அதியக்கும். எல்லாவற்றையும்

படைத்த இறைவன் ஆத்மாவையே ஆகுதியாகப் பெறவிரும்புகிறார். மன்னா, வேலூர் மன்னன் தனது ஆத்மாவைப் பகவானுக்கு ஆகுதியாகக் கொடுத்தவன். அதனால் அவனுக்கு எந்தக் குறையும் ஏற்படவில்லை. அவன் மனங்கலங்கியதும் இல்லை. அதனால் உனது ஆத்மாவை பகவானுக்கு ஆகுதியாகக்கொடு. அப்படிக்கொடுத்தால் உனது கலக்கம் நீங்கும்” என்றார் குரு.

அந்தகாலே ச மாமேவ ஸ்மரன்முக்த்வா கலேவரம் ட
ய: ப்ரயாதி ஸ மத்பாவம் யாதி நாஸ்த்யத்ர ஸம்சய: டட 5
மரண காலத்திலும் என்னையே நினைத்துக் கொண்டு யார் உடலைத் துறக்கிறானோ அவன் எனது சொருபத்தை அடைகிறான். இதில் ஐயமில்லை. 5.

“மன்னா, மரண காலத்தில் தான் உயிர் உடலைவிட்டுப் பிரிகிறது. இறைவன் படைத்த உயிர் இறைவனையே அடைதல் வேண்டும். ஆனால் உயிர்கள் செய்யும் கர்மங்களால் அவை தமது இருப்பிடமான இறைவனின் பாதங்களை அடைவதில்லை. அதனால் அவை மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து பிறந்து துன்பப்படுகின்றன. அரசன் பற்றற்றுக் கர்மம் செய்வானானால் உயிர்களினதும் இறைவனினதும் இயல்பை உணர்ந்தவனாவான். உயிர்களுக்குப் பிறவாமையே இன்பம். மக்களின் நலனுக்காக வாழ்ந்து அவர்களின் நலனுக்காகத் தர்ம யுத்தம் புரியும் அரசன் இறை சிந்தனையுடன் தான் யுத்தம் செய்வான். அதனால் அவன்

இறந்தாலும் இறைசிந்தனையுடன் தான் இறப்பான். அதனால் அவன் இறைவனின் சொருபத்தை அடைவான். இது தான் நியதி” என்றார் குரு.

யம் யம் வாபி ஸ்மரன்பாவம் த்யஜத்யந்தே கலேவரம் ட

தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸ்தா தத்பாவபாவித: ட ட 6

குந்தியின் புதல்வா! மரணவேளையில் எதை நினைத்துக்கொண்டு ஒருவன் உடலை விடுகிறானோ, எப்பொழுதும் அதையே நினைத்தவனான அவன், அதையே அடைகிறான். 6

“மன்னா, எண்ணம் தான் கர்மம். கர்மம் தான் வாழ்வு. அதனால் உயிர் பிரியும் போது எண்ணுபவை தான் அவனது அடுத்த பிறவியிலும் தொடர்ந்து வருத்தும். ஞானி எவ்வேளையிலும் இறைவனின் நினைவாகவே இருப்பான். அதனால் அவன் இயல்பாகவே இறைவனை எண்ணுவான். அதனால் அவன் இறைவனை அடைவான். மரணம் எவ்வேளையிலும் நிகழக்கூடியது. அதனால் எவ்வேளையிலும் மனிதன் நல்ல சிந்தனைகளுடன் இருத்தல் வேண்டும். உனது பாட்டனார் இறக்கும் போது உனது தந்தையை அழைத்து; “மகனே, எமது நாட்டிற்கு எவ்வேளையிலும் துரோகமிழைத்துத் தப்பிச் சென்ற எமது சேனாதிபதியைக் கொன்றுவிடு” என்று சொன்னார். அவர் அதன் பின் “அவனைக் கொல், கொல்” என்று புலம்பினார். ஆனால் உனது தந்தையால் அவனைக் கொல்ல முடியவில்லை. அதனால் அவர் தன் வாழ்நாள்

முழுவதும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டே இருந்தார். எண்ணங்கள் பிசாசுகள். அது ஒருவனைக் கொல்வதோடு மட்டும் விடாது. அவனது பரம்பரையையும் அழித்துவிடும். உனது செயலால் நாட்டு மக்களும் துன்பப்படுகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் மரணிக்கும் போதும் உன்னை இகழ்வாகவே நினைப்பார்கள். அவர்களது பிறப்பையும் கெடுப்பவனாகவே நீயிருக்கிறாய். அதனால் மனக்கலக்கத்தை விட்டுவிட்டு உனது கடமையைச் செய்யத் தயாராகு. மன்னா, எமது அவைப்புலவர் உனக்குச் சார்பாக மக்களுடன் கதைத்தமையால் அவர் நாட்டில் குழப்பம் செய்கிறார் என்று கைது செய்த வல்லபன் அவருக்கு மரணதண்டனை விதித்தான். தண்டனை வழங்கப்படும் போது புலவர் சொன்னார்; “வல்லபா, எமது மன்னன் மாவீரன். இன்று உனது சதியால் நாட்டை இழந்திருக்கலாம். ஆனால் விரைவில் இழந்த நாட்டைக் கைப்பற்றி, உன்னையும் உனது கூட்டத்தினரையும் அழித்து, நீதியை நிலைநாட்டுவார். அப்பொழுது தான் எனது ஆத்மா சாந்தியடையும்” என்றார். இப்படி எத்தனை பேர் எண்ணியவாறு மரணித்திருப்பர். மன்னா, மரணவேளையில் எதை நினைக்கிறார்களோ அதுவே அவர்களது அடுத்த பிறப்பை நிச்சயிக்கும். அதனால் புலவரை நினைத்துப் பார்த்தாயேயானால் உனக்குக் கலக்கம் ஏற்படாது” என்றார் குரு.

தஸ்மாத்ஸர்வேஷு காலேஷு மாமனுஸ்மர யுத்ய ச ட
மய்யர்பித மனோபுத்திரீமாமேவைஷ்யஸ்யஸம்சய: ட ட 7

ஆகையால், எந்நேரமும் என்னை நினைத்துக்
கொண்டு போர் புரி. மனதையும், புத்தியையும் எனக்கு
அர்ப்பணம் செய்தாயேயானால் என்னையே நீ அடைவாய்.
இதைச் சந்தேகிக்காதே. 7

“மன்னா, நால்வகை வர்ணங்களைத் தோற்று
வித்த இறைவன், அவ்வர்ணங்களுக்கேற்ற கடமைகளையும்
வகுத்துள்ளான். எந்த வர்ணத்தவரும் தாம் செய்யும்
கர்மங்களை இறைவனை நினைத்துக்கொண்டே செய்தல்
வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் செய்பவனுக்கு அக்கர்மத்தில்
தொடர்பு ஏற்படாது. நீ கடவுளை நினைத்துக்கொண்டு போர்
செய். போரில் நீ தோற்றால் அது நீ தோற்றதாகக்
கொள்ளமுடியாது. இறை சிந்தனையுடன் நீ மரணமானால்
இறைவனாகிவிடுவாய். அதன் பலனும் பாவமும் ஈசனைச்
சார்ந்தது என்ற உணர்வுடன் போராடத் தயாராகு. அப்படியான
எண்ணத்துடன் தான் வேலூர் மன்னன் கர்மமாற்றுவான்.
வேலூருக்கு அண்மையில் பத்துச் சிற்றரசுகள் இருந்தன.
வேலூர் மன்னன் சிற்றரசர் அனைவருடனும் மிகவும் அன்பாக
நடந்து கொள்வான். வேலூர், செல்வம் கொளிக்கும் நாடு.
அதைக்கைப்பற்றினால் தமது வறுமை நீங்கும் என்று
அயல்நாடுகள் பலவும் சிந்தித்துப் புலியூர் மன்னனின்
தலைமையிற் படையெடுத்தன. வேலூர் மன்னன் எந்நேரமும்
பகவானின் நினைப்போடு இருப்பவன். அதனால் பகவானிடம்
தனது பொறுப்புக்களை ஒப்படைத்துவிட்டுப் பகவானின்
சிந்தனையோடு தன்னை எதிர்த்த நாடுகளை எதிர்த்துப்

போரிட்டான். இரண்டு தினங்கள் கழிந்ததும் வேலூருக்கெதிராகப் போர் புரிய முடியாது என்றுணர்ந்த மூன்று நாடுகள் வேலூருடன் சேர்ந்து கொண்டன. மீண்டும் சில தினங்கள் கழிய, மேலும் மூன்று நாடுகள் வேலூரோடு சேர்ந்து கொண்டன. மிகுதி நாட்டுப் படைகள் தப்பினாற் போதுமென்று ஓடிவிட்டன. மன்னா, பகவானை நினைத்துக்கொண்டு போர் புரியும் மன்னன் தோல்வியடையமாட்டான். நீயும் பகவானை நினைத்துக்கொண்டு போர்புரி” என்றார் குரு.

அப்யாஸயோகயுக்தேன சேதஸா நான்யகாமினா ட
பரமம் புருஷம் திவ்யம் யாதி பார்த்தானுசிந்தயன் ட ட 8
பார்த்தா, வேறு விடயங்களில் மனதை அலையவிடாது ஒரு நிலைப்படுத்தி அப்பியாசம் என்னும் யோகத்தோடு கூடிய மனதால் பேரொளி மயமான இறைவனைச் சிந்திக்கிறவன் இறைவனை அடைவான். 8

“மன்னா, எதையும் திரும்பத் திரும்பச் செய்வது அப்பியாச யோகமாகும். ஒன்றையே திரும்பத் திரும்ப நினைப்பதும் அப்பியாச யோகமாகும். நீ எவ்வேளையிலும் தர்மத்திற்கு முரணானவற்றையே நினைக்கிறாய். அதனால் தான் உனது மனம் குழம்புகிறது. இறைவனை நினை; அவனை நினைத்துக்கொண்டு கர்மமாற்று. அப்படிக்கர்மமாற்றினால் பழுத்த புளியம்பழத்திலிருந்து அதன் தோல் கழன்றுவிடுவது போலத் தீய எண்ணங்களிலிருந்து உனது ஆத்மா விடுபட்டு விடும். உனக்கென ஒதுக்கப்பட்ட கடமைகளை இறை

சிந்தனையோடு நினைத்துப்பார். யாவும் புரியும். மன்னா, வேறுவிடயங்களில் மனதை அலையவிடாது மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி. யோகியானவன் தனது மனதை வேறு விடயங்களில் அலையவிடாது ஒருநிலைப்படுத்தி இறைவனை அடைவான். அதுபோல மன்னரும் மனதை அலையவிடாது ஒருநிலைப்படுத்திச் செயற்பட்டால் செய்யும் கர்மங்களில் வெற்றி காண்பார். இது வாழும்போதே இறைவனை அடைவதற்கான வழி. இது அரசர்க்கு மட்டும் இறைவனால் வழங்கப்பட்ட கொடை என்று வேலூர் மன்னன் உணர்ந்தவன். அதனாற்றான் பத்துச் சிற்றரசர்கள் போர் தொடுத்த போதும் அஞ்சவில்லை. நீ அஞ்சுவதற்குக் காரணம் உனது மனம் அலைவதேயாகும். அதை அப்பியாசயோகத்தால் தடுத்து நிறுத்து; உண்மை விளங்கும்” என்றார் குரு.

கவிம் புராணமனுசாஸிதார மணோரணியாம்ஸ மனுஸ்மரேத்ய: ட ஸர்வஸ்ய தாதாரமசிந்த்யருப மாதித்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத ட ட 9

ப்ரயாணகாலே மனஸாளசலேன பக்த்யா யுக்தோ யோகபலேன சைவ ட

ப்ருவோர்மத்யே ப்ராணமாவேச்ய ஸம்யக் ஸ தம் பரம் புருஷமுபைதி திவ்யம் ட ட

முற்றும் உணர்ந்தவனை, தொன்மையானவனை, அனைத்து உலகையும் ஆள்பவனை, அணுவை விட நுண்மையானவனை, அனைத்தையும் தாங்குபவனை, சிந்தனைக்கு எட்டாத வடிவுடையவனை, சூரியனைப் போன்று ஒளிமயமானவனை, அக்ஞான இருளுக்கு அப்பாற்பட்டவனை,

பக்தியுடனும் உறுதியான மனத்துடனும் யோகபலத்துடனும், புருவத்தின் மத்தியில் பிராணன் முழுவதையும் வைத்து, மரண காலத்தில் யார் நினைக்கிறானோ, அவன் அத்திவ்விய ஜோதியான பரமபுருஷனை அடைவான். 9 - 10

“மன்னா, வலிமையுடையவனாக வாழ்வதே மனிதனின் குறிக்கோள். அரசன் வலிமையுடையவனாக இருந்தால் தான் மக்களும் வலிமையுடையவர்களாக வாழ்வார்கள். உடல் வலிமையடைந்தால் தான் அறிவு வளரும். பின் அவ்வறிவு வலிமையுடையதாகி உடலை வழிநடத்தும். அறிவுள்ள அரசனால் தான் குடி மக்களை நல்வழிப்படுத்த முடியும். ஆத்ம பலமுள்ளவன் மரணத்திற்கு அஞ்சமாட்டான். அஞ்சாதவன் மரணிப்பதில்லை. அவன் இறைவனுடன் வாழ்வான். அஞ்சுபவர்கள் தினமும் பயந்து பயந்தே வாழ்கின்றனர். மன்னா, பவளபுரியை ஆண்ட மார்த்தாண்டன் தனது ஒரேயொரு மகனை மிகவும் செல்லமாக வளர்த்ததால் அவனது மகனால் வித்தைகளைக் கற்க முடியவில்லை. இருந்த போதும் மார்த்தாண்டன் தனது மகனுக்கு முடிசூட்டிவிட்டுக் காட்டுக்குத் தவம் செய்யச் சென்றுவிட்டான். அவனது மகனால் அரசை ஒழுங்காகக் கவனிக்க முடியவில்லை. எதற்கும் பலரிடம் ஆலோசனை கேட்பான். எதிரிகள் தாக்கிவிடுவார்கள் எனத் தினமும் பயந்தான். நாகபுரி அரசன் தீயவன். அவன் போர்தொடுத்து விடுவானென அஞ்சித் தினமும் தளபதிகளிடம் யோசனை கேட்பான். அவன் படையெடுத்தால் தப்பிச் செல்லவென ஒரு சுரங்கப்

பாதையையும் அமைத்தான். ஒரு நாள் நாகபுரி அரசன் தன்னைக் கொல்வதாகக் கனவு கண்டான். அதன் பின் அவன் தனது சுய நினைவை இழந்துவிட்டான். மார்த்தாண்டனாலும் மனதை ஒடுக்கித் தவம் செய்யமுடியவில்லை. எனவே பலவீனமடையாது போராடத் தயாராகு. மன்னா, இறைவனின் இயல்புகள் அனைத்தையும் அறிந்தவன் இறைசிந்தனையுடன் தான் கருமமாற்றுவான். இறைசிந்தனையுள்ளவன் போராடுவதால் அவனுக்கு எல்லாப் போரிலும் வெற்றியே கிடைக்கும். அதுபோல நீயும் இறை சிந்தனையுடன் போராடு. வெற்றி கிட்டாவிட்டாலும்பரம புருஷனின் திவ்விய ஜோதிக்குட் கலப்பாய்” என்றார் குரு.

யதீரம் வேதவிதோ வதந்தி விசந்தி யத்யதயோ வீதராகா ட
யதிச்சந்தோ ப்ரஹ்மச்யம் சரந்தி தத்தே பதம் ஸங்க்ரஹேண ப்ரவ்யேடட 11

வேதத்தை அறிந்தவர்கள் எதை அழிவற்றது என்கின்றனரோ, பற்று நீங்கிய துறவிகள் எதனுள்பு குகின்றனரோ, எதை விரும்பி அவர்கள் பிரமச்சரிய விரதத்தைக் கடைப்பிடிக்கின்றனரோ, அதை உனக்கு நான் சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன். 11

“மன்னா, வேதம் என்ன சொல்கிறது?. அது எதை அழிவற்றது என்கிறது? பற்று நீங்கப் பெற்றவர்கள் எங்கு செல்கின்றனர்? பிரமச்சரிய விரதத்தை அனுஷ்டிப்போர் என்ன பலனை அடைகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி நான் உனக்கு முன்பே உபதேசித்துள்ளேன். தேவையற்ற எண்ணங்களால் நீ உண்மையை உணரத் தவறிவிட்டாய். எல்லாவற்றிற்கும்

மேலான, எல்லாவற்றிற்கும் காரணமான ஒரு பொருள் உள்ளது. அதன் உண்மை நிலையை நீ உணரல் வேண்டும். வேலூர் மன்னன் வேதத்தை அறிந்தவன். அதனால் அழிவற்றதைத் தெரிந்து கொண்டவன். அத்துடன் பற்று நீங்கிய துறவிகள் பரம புருஷனின் திவ்வியஜோதிக்குள் புகுந்துகொள்வார்கள் என்பதைப் புரிந்தவன். பிரம்மச்சரிய விரதத்தின் உறுதியான பலனை உணர்ந்தவன். அதனால் அவன் வேறு விடயங்களில் மனதைத் தளரவிடாது ஆத்மா அழியாதது பற்றற்றுக் கடமை செய்யும் கட்டுப்பாடுடையது என்று நினைத்துக் கருமமாற்றினான். அப்படிக்கருமமாற்றினாற்றான் உனது கலக்கம் தீரும்” என்றார் குரு.

ஸ்வத்வாராணி ஸம்யம்ய மனோ ஹ்ருதி நிருத்ய ச ட
 மூர்தன்யாதாயாத்மன: ப்ராணமாஸ்திதோயோகதாரணாம் டட
 ஓமித்யேகா'ரம் ப்ரஹ்ம வ்யாஹரன் மாமனுஸ்மரன் ட
 ய: ப்ரயாதி த்யஜன் தேஹேம் ஸ யாதி பரமாம் கதிம் டட 13
 ஐம்புலன்களின் வாயில்களை அடக்கி, மனதை இருதயத்தில் நிறுத்தி, பிராணனை உச்சந்தலையில் வைத்து, யோகத்தில் நிலைத்திருந்து “ஓம்” என்ற ஏகாட்சர பிரம்ம மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு யார் உடலை நீத்துப் போகிறானோ அவன் பரமகதியை அடைவான். 12 - 13.

“மன்னா, அரசர் உரிய வயதை அடைந்ததும் ஆத்ம ஈடேற்றத்திற்காக அரசு பொறுப்புக்களிலிருந்து விலகிக் காட்டுக்குச் சென்று தவம் செய்வர். இது மரபு.

தேகமெடுத்தவன் அதை நீத்துப் போகும் போது இறைவனை முழுமையான மனதுடன் நினைத்தால் பிறவியில்லை. இதற்காகவே அரசர்கள் தமது இறுதிக்காலத்தில் காட்டுக்குச் சென்று மனதை ஒடுக்கி, ஆசா பாசங்களைத் துறந்து ஏகாட்சர மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டு இறைவனை அடைகிறார்கள். போரிடும் வேளையில் அரசன் மனதை ஒடுக்கி, ஆசாபாசங்களைத் துறந்து இறைநினைவோடு ஏகாட்சர மந்திரத்தை ஒதியபடி போர் செய்தல் வேண்டும். போரில் வெற்றியடைந்தால் மக்களும் அரசனும் பேரின்பமடைவர். தோற்றால் அரசன் பேரின்பக் கடலாகிய இறைவனை அடைவான். இது தான் நியதி. இதை உணர்ந்து கொள்வாயாக” என்றார் குரு.

அனன்யசேதா: ஸததம் யோ மாம் ஸ்மரதி நித்யச: L
தஸ்யாஹம் ஸுலப: பார்த்த நித்யயுக்தஸ்ய யோகின: LL 14
பார்த்தா, வேறு சிந்தனைகளின்றி யார் என்னை இடையறாது தொழுகிறார்களோ, அந்த நிலைக்குட்பட்ட யோகிக்கு நான் எளிதில் அகப்படுவேன். 14.
“மன்னா, எந்தச் சிந்தனையுமின்றித் தனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட கடமைகளை அரசன் நிறைவேற்ற வேண்டும். இதை நிறைவேற்றுவன் எந்தச் சிந்தனையுமின்றி இடையறாது இறைவனின் நாமத்தை உச்சரிக்கின்ற யோகிக்குச் சமமானவனாவான். பற்றுக்களின்றிக் காமம் செய்பவர்களிடம் இறைவன் எளிதில் அகப்பட்டுவிடுவான். தூண்டிலில்

இரையைக் கொளுவி குளத்தில் விட்டால் மீன் அகப்படுவது போல பற்றற்றுக் கருமமாற்றுபவனிடம் இறைவன் அகப்பட்டுவிடுவான். கர்மத்தை முடித்தவனுக்கு இவ்வுலகில் இடமில்லை. அதனால் வேறு சிந்தனைகளின்றி இறை நினைவோடு போராடத் தயாராகு. நீ இறைவனை நினைத்துப் போராட வாளைத் தூக்கினால், இறைவன் உனக்காகப் பத்து வாள்களைத் தூக்குவான். மன்னா, காட்டில் வாழ்ந்த ஒரு யோகியை முதன்முதலாகக் கண்ட காட்டு மிருகங்கள் பயத்தால் ஓடின. யோகி அவற்றிற்குத் தானியங்களிட்டு வந்தார். முதலில் உண்ணப் பயந்த மிருகங்கள், பின் உண்ணத் தொடங்கின. நாளடைவில் அவை அவரின் அருகில் வந்தன. பின் அவை அவருடன் தங்கிவிட்டன. சில மிருகங்கள் அவரை அன்பு மிகுதியால் நக்கின. மன்னா, அந்த யோகியைப் போலப் பகவானை யார் அன்புடன் இடையறாது தொழுகிறார்களோ, அப்படித் தொழுவார்களின் மீது பகவான் பேரன்பு கொண்டு அவர்களைத் தனது சுற்றமாக்கிவிடுவார்” என்றார் குரு.

மாமுபேத்ய புனர்ஜன்ம து:காலயமசாச்வதம் ட

நாப்நுவந்தி மஹாத்மான: ஸம்ஸித்திம் பரமாம் கதா: டட 15

மனம் சமநிலையடைந்த ஆத்மாக்கள் என்னை அடைவதால், துன்பத்தின் இருப்பிடமும் நிலையற்றதுமாகிய மறுபிறப்பை எடுப்பதில்லை. 15.

“மன்னா, ஒரு நிலைப்பட்ட மனதுடன் கருமமாற்றும் ஆத்மாக்கள் இறைவனை அடைவதால் மறுபிறப்பு எடுப்பதில்லை. மன்னர்களும் ஒரு நிலைப்பட்டுக் கர்மமாற்ற

வேண்டியவர்கள். அப்படிக்கர்மமாற்றினால் அவர்கள் துன்பத்திற்கு இருப்பிடமானதும் நிலையற்றதுமாகிய மறுபிறப்பை எடுப்பதில்லை. பிறப்பின் நோக்கம் அதுதானே. ஆகையால் அதை உணர்ந்து கொள்வாயாக” என்றார் குரு.

ஆப்ரஹ்மபுவனாலலோகா: புனராவர்தினோளர்ஜுன ட
 மாமுபேத்ய து கௌந்தேய புனர்ஜன்ம ந வித்யதே ட ட 16
 அர்ச்சுனா, பிரம்ம லோகம் வரையில் உள்ள
 உலகில் வாழ்வோருக்கு மறுபிறப்பு உண்டு; குந்தியின்
 மைந்தனே, என்னை அடைந்தவர்களுக்கு மட்டும் மறுபிறப்பு
 இல்லை. 16

“மன்னா, எல்லா உலகங்களிலும்
 வாழ்வோருக்குப் பிறப்பு இறப்பு உண்டு. அவ்வுலகங்களில்
 வாழ்வோர் இறைவனை அடைதல் வேண்டும். மண்ணுலகில்
 பிறந்தவர்கள் பற்றற்றுக் கடமைகளைச் செய்து முத்தியடைவர்.
 முத்தியடைந்தவர்கள் வேகவைத்த விதைக்குச் சமமாவார்.
 அவர்களின் ஆன்மா, ஞான ஒளியால் தனித்தன்மையை இழந்து
 விடும். அதன் பின் அது இயக்கமில்லாத நிலையை
 அடைகிறது. மன்னா, பிறப்பற்ற நிலையை அடைய
 வேண்டுமானால் கர்மத்தைச் சமநிலைப்பட்ட மனதுடன் செய்தல்
 வேண்டும். பற்றற்றுக் கர்மமாற்றுவதன் மூலம் தான்
 இந்நிலையைப் பெறலாம் என்பது உனக்குத்
 தெரியாததொன்றல்ல” என்றார் குரு.

ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்த மஹர்யத்ப்ரஹ்மணோ விது: ட

ராத்ரிம் யுக ஸஹஸ்ராந்தாம் தேளஹோராத்ரவிதோ ஜனா:LL

ஆயிரம் யுகம் பிரம்மாவுக்கு ஒரு பகல் என்றும், ஆயிரம் யுகம் பிரம்மாவுக்கு ஓர் இரவு என்றும் அறிபவர் இரவு பகலின் தத்துவத்தை அறிந்தவராகிறார். 17.

அவ்யக்தாத்வயக்தய: ஸர்வா: ப்ரபவந்த்யஹராகமே LL

ராத்ரியாகமே ப்ரலீயந்தே தத்ரைவாவ்யக்தஸம்ஸுகே LL 18

தோன்றாத நிலையில் இருக்கும் தோற்றங்கள் யாவும் பிரம்மாவின் பகல் வேளைகளில் தோன்றுகின்றன. இரவு வரும்போது ஒடுக்கம் என்பதனுள் அவை மறைகின்றன. 17- 18

பூதக்ராம: ஸ ஏவாயம் பூத்வா பூத்வா ப்ரலீயதே LL

ராத்ரியாகமேளவச: பார்த்த ப்ரபவத்யஹராகமே LL 19

அர்ச்சனா, இந்த உயிர்கள் யாவும் பிறந்து பிறந்து இரவில் தன்வசமின்றி ஒடுங்கியும் பகலில் வெளிப்பட்டுக் கருமமாற்றுகின்றன. 19.

“மன்னா, இரவில் உயிர்கள் யாவும் உறக்கத்துக்குள் புகுந்து ஒடுங்குகின்றன. இந்த நிலையில் ஆத்மா இளைப்பாறுகிறது. இந்திரியங்களால் அவை அப்பொழுது துன்புறுத்தப்படுவதில்லை. இது போல இறைவனிடத்தில் ஆத்மா ஒடுங்கினால் ஒரு போதும் துன்பம் வராது. பகலில் ஒடுக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு ஆன்மாக்கள் கர்மமாற்றுகின்றன. பகலில் உயிர்களால் ஒடுங்கமுடியாது.

இறைவனுடன் ஒடுங்குவதற்கான கர்மங்களைச் செய்ய முடியும். மன்னா, கர்மம் செய்யாது சோம்பியிருப்பவனும், தர்மத்திற்கு முரணாகக் கர்மம் செய்பவனும் ஒரு வகைப்பட்டவர்களேயாவார். இதை நீ உணர்ந்து கொண்டாயானால் உனக்கேற்பட்ட அறியாமை நீங்கும். மன்னா, உயிர்கள் இரவில் உறக்கமாகிய பரமாத்மாக்குட் சென்று ஒடுங்குதல் வேண்டும். இந்ந ஒடுக்க வேளையில் தீயவர்களும், அரசனும் விழித்திருப்பர். தீயவர்கள் செய்யும் தீமைகளையும், நாட்டு நிலையையும் அறிய அரசர் மாறுவேடமிட்டு இரவில் செல்வது இதற்காகத்தான். ஒருநாள் இரவு வேலூர் மன்னர் மாறுவேடம் பூண்டு நகர்வலம் வந்த போது அயல்நாட்டு ஒற்றர்கள் சிலர் நாட்டு மக்களுக்கு வேலூர் மன்னனைப் பற்றித் தவறாகப் பிரசாரம் செய்து நாட்டில் கிளர்ச்சியைத் தூண்டுமாறு வற்புறுத்தினர். வேலூர் மன்னன் அவர்களைக் கைதுசெய்து விசாரித்த போது பல திடுக்கிடும் தகவல்கள் வெளியாகின. அரண்மனையுள் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் போல நடந்து எதிரிகளோடு உறவாடிய பலரை மன்னன் இனங்கண்டு, அவர்களைக் கைது செய்து சிரச்சேதம் செய்தான். மன்னா, இரவில் ஒடுங்காத உயிர்கள் இறைவனை அடையமாட்டாது. இரவில் ஒடுங்கும் அரசர்களும் நீதியாக நாட்டை ஆளமாட்டார்கள். நீ காரணமின்றி இரவில் உறங்காது கலங்குகிறாய். இது அரசர்க்குரிய செயலல்ல” என்றார் குரு.

பரஸ்தஸ்மாத்து பாவோளன்யோளவ்யக்தோளவ்யக்தாத்ஸநாதன:

L

ய: ஸ ஸர்வேஷ் பூதேஷ் நச்யத்ஸு நவினச்யதி டு 20

ஆனால் அந்த அவ்வியக்கத்தைக் காட்டிலும் மேலான நிலைத்துள்ள அவ்வியக்கம் ஒன்றுள்ளது. உயிர்கள் அழிந்தாலும் அது அழிவதில்லை. 20.

“மன்னா, பிரம்மா உட்படத் தோன்றிய உயிர்களொல்லாம் தோன்றாத நிலையடைதலை ‘அவ்வியக்கம்’ என்று சொல்வார்கள். இதைவிட மேலான அவ்வியக்கம் ஒன்றுள்ளது. அது அன்னியமாக, பரமாக, சநாதமாக இருக்கிறது. இது இந்திரியங்களுக்கு எட்டுவதில்லை. இது உயிர்கள் அழியும் போதும் அழிவதில்லை. ஆகையால் எதைப்பற்றியும் கவலை கொள்ளாது உனது கடமையைச் செய். கடமையைச் செய்பவன் பரமபதம் அடைவான். பரமபதம் அடைதல் என்பது இறைவனுடன் இரண்டறக் கலத்தல். கடமையைச் சரிவரச் செய்யும் அரசர் பரமபதத்தை அடைவார்கள். மன்னா, இறைவனை நம்பாதவனே கவலை கொள்வான். இறைவனை நம்பியவன் கவலை கொள்ள நியாயமில்லை. மன்னா, அன்றிரவு கைது செய்யப்பட்ட எதிரிகளின் செய்திப்படி நாட்டில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்த முயற்சித்தவன் வேலூர் மன்னரின் மைத்துனன். அவன் கைதுசெய்யப்பட்டபோது பட்டத்தரசியார் அதிர்ச்சியடைந்தார். தனது சகோதரன் இனித்தவறு செய்யமாட்டான் என்று அழுதார். அவற்றையெல்லாம் மன்னன் ஏற்காது அவனைச் சிரச்சேதம் செய்யும்படி உத்தரவிட்டார். மன்னா, அவ்வியக்கத்திற்கு மேலான நிலைத்துள்ள ஓர் அவ்வியக்கம் உண்டு. அது

உயிர்கள் அழிந்தாலும் அழியாது என்று வேலூர் மன்னன் உறுதியாக நம்பியமையாற்றான் தனது மைத்துனனைக் கொன்றான். இவற்றையெல்லாம் அறிந்த நீ துயரப்படுகிறது விந்தையானது” என்றார் குரு.

அவ்யக்தோளர் இத்யுத்தஸ்தமாஹு: பரமாம் கதிம் ட
யம் ப்ராப்ய ந நிவர்தந்தே தத்தாம பரமம் மம டட 21
அவ்வியக்கம், அர்ம் என்று சொல்லப்படுவதைப் பரமகதி என்று சொல்வார்கள். எதை அடைந்த உயிர்கள் பின் திரும்பி வருவதில்லையோ, அது தான் எனது பரமபதம். 21.

“மன்னா, பரப்பிரமம் எப்பொழுதும் இந்திரியங்களுக்கு எட்டாதது. இதேபோலத் தோன்றாத நிலையில் உள்ள பிரகிருதி அவ்யந்தம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால் இரண்டும் வேறானவை. பிரகிருதி அழியும் தன்மையுடையது. பிரமம் அழியாதது. பிரகிருதியில் ஒடுங்குபவை திரும்பவும் தோற்றம் பெறுகின்றன. பிரம்மத்தில் ஒடுங்குபவை பின் தோன்றுவதில்லை.. மன்னா, உயிர்களின் குறிக்கோள் பரமபதம் அடைதலே. மன்னான நீ உனது கர்மங்களைச் சரிவரச் செய்தல் மூலம் பரமபதம் அடையலாம். மன்னர் பரமபதத்தை அடையத்தான் பிற்காலத்தில் காட்டுக்குச் செல்கிறார்கள். பற்றுக்களின்றிக் கர்மம் செய்பவன் பரமபதம் அடைகிறான். பற்றுக்களுக்குள்ளாகிக் கர்மம் செய்பவன் பிரகிருதி வசப்பட்டுத் திரும்பத் திரும்பப் பிறக்கிறான். அதை முழுமையாக அறிந்த வேலூர் மன்னன் பற்றுக்களின்றிக்

கடமை செய்து வந்தமையால் ஞானிகள் அவனைப் பரமபதம் அடைந்தவனென்று கூறுவர்” என்றார் குரு.

புருஷ: ஸ பர: பார்த்த பக்த்யா லப்யஸ்த்வனன்யயா ட
யஸ்யாந்த: ஸ்தானி பூதானி யேன ஸர்வமிதம் ததம் டட 22
அர்ச்சனா, உயிர்கள் எவற்றுள்
இருக்கின்றனவோ, எவனால் இவை யாவும் வியாபிக்கப்படும்
இருக்கின்றனவோ, அந்தப் பரம புருஷன் அனன்யபக்தியால்
அடையப்படுகின்றான். 22.

“மன்னா, கடவுள் எல்லாரினதும்
இதயத்தினுள்ளும் இருக்கிறார். ஆனால் எல்லோரும்
கடவுளிடத்தில் இருப்பதில்லை. மன்னா, நீ கடவுளிடத்தில்
இருந்தால் எதைப் பற்றியும் சிந்திக்கமாட்டாய். செய்வதெல்லாம்
கடவுளின் பணியென்று நினைப்பாய். வேறு எதையும்
நினையாது கர்மம் செய்தலும் “அனன்ய பக்தி” ஆகும். இதை
“ஆத்ம சொரூபானு சந்தானம்” என்பர். நீ வேறு எதையும்
நினைக்காது உனது கடமையைச் செய். இதனால்
பரம்பொருளை அடைவாய். மன்னா, கடவுளை
எவ்வேளையிலும் நினைத்து, அவர் மீது நம்பிக்கை
வைத்திருப்பவன் எதையும் சிந்திக்கத் தேவையில்லை. வேலூர்
மீது பத்து நாடுகள் ஒன்று சேர்ந்து திடீரெனப் படையெடுத்த
போது தளபதிகள் பயந்தனர். தமது கலக்கத்தை மன்னனிடம்
சொல்லப் பயந்தனர். அதை உணர்ந்த மன்னன் சொன்னான்;
“தளபதிமாரே, என்றுமில்லாதவாறு உங்கள் முகம்

கலக்கமடைந்துள்ளது. உயிர்கள் யாவும் எவற்றுள் இருக்கின்றன என்பது புரிந்த பின்பும் கலக்கம் கொள்கிறீர்களா? உயிர்கள் எவற்றுள் இருக்கின்றனவோ அவற்றுட்தான் என்றும் இருக்கும். பத்து நாட்டு அரசர்களும் உயிர்கள் தேசத்துள் இருக்கின்றன என்று நினைக்கின்றனர். அதனாற்றான் நன்மை செய்யும் என்னை எதிர்க்கின்றனர். கடவுள் தன்னுள் இருந்து கர்மமாற்றத் தன்னை ஏவுகிறார் என்று அறிபவன் போருக்கு அஞ்சமாட்டான். உங்கள் நம்பிக்கை ஏன் தளர்ந்தது?” என்று கேட்டார். மன்னா, நானும் அதைத்தான் உன்னைக் கேட்கிறேன்” என்றார் குரு.

யத்ர காலே த்வனாவ்ருத்திமாவ்ருத்திம் சைவ யோகின: ட
 ப்ரயாதா யாந்தி தம் காலம் வ்யாமி பரதர்ஷய டட 23

பரதகுலப் பெருமகனே, எக்காலத்தில் உடலை விட்டுச் செல்கின்ற யோகிகள் முத்தியடைகின்றனர் என்றும், எக்காலத்தில் உடலைவிட்டுச் செல்கின்றவர்கள் பிறக்கிறார்கள் என்றும் சொல்கிறேன் கேள். 23.

“மன்னா, காலம் மிகவும் முக்கியமானது. இன்று செய்வதை இன்னொரு தினத்திற்கு ஒத்தி வைக்கலாகாது. செயலை அதற்குரிய வேளையில் செய்பவன் தான் மேலானவன். எப்பொழுதும் அரசன் மேலானவனாக இருத்தல் வேண்டும். முத்தியடைகின்ற ஆத்மா தகுந்த நேரத்தில் தான் உடலைவிட்டு நீங்கும். எனவே இறைவனிடம் யாவற்றையும் ஒப்படைத்து விட்டுக் கருமமாற்றத் தயாராகு. மன்னா, மனிதர்

எதைச் செய்தாலும் அதை நாள்ப்பார்த்துச் செய்தல் வேண்டும். அரசர்கள் நாள்ப்பாராது எக்கருமத்தையும் செய்யலாகாது. முக்கியமாகப் போர் செய்யத் தயாராகும் அரசன் நல்ல நாள் பார்த்துப் போரை ஆரம்பிப்பது வெற்றிக்காக அல்ல. போரில் ஈடுபடும் வீரர்கள் நல்ல நாளில் இறந்தால் சுவர்க்கத்தை அடைவார்கள் என்ற நம்பிக்கையாலேயே. ஒரு முறை புலியூர் மன்னன் வேலூர் மீது போர் தொடுத்தான். வேலூர் மன்னன் எதிர்த்துத் தாக்கவில்லை. அதனால் புலியூர் மன்னனுக்குப் பயம் பிடித்தது. ஏதோ பாரிய திட்டத்துடன் அவன் செயற்படவிருக்கிறானென்று நினைத்துப் பின்வாங்கினான். வேலூர் மன்னன் நாள் சரியில்லை என்பதற்காகத்தான் போர் செய்யவில்லை. அதுபோல வேலூர் மன்னன் மணிப்புரி மன்னன் போர் தொடுத்த போது நாள் சரியில்லாமையால் மூன்று தினங்கள் கழித்தே போரைத் தொடங்கினான். எனவே நல்லதொரு நாளில் போரைத் தொடங்கு” என்றார் குரு.

அக்னிர் ஜ்யோதிரஹ: சுக்ல: ஷண்மாஸா உத்தராயணம் ட
 தத்ர ப்ரயாதா கச்சந்தி ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மவிதோ ஜனா: ட ட 24
 தீ, ஒளி, பகல், சுக்கில பட்சம், உத்தராயணத்தின்
 ஆறு மாதங்கள் இவைகளில் தேகத்தை விட்டுப் பிரியும்
 பிரம்மஞானிகள் பிரம்மத்தை அடைகின்றனர். 24.

தூமோ ராத்ரிஸ்ததா க்ருஷ்ண: ஷண்மாஸா தீணாயணம் ட
 தத்ர சாந்த்ரமஸம் ஜ்யோதிர் யோகீ ப்ராப்ய நிவர்ததே ட ட 25

புகை, இரவு, கிருஷ்ணபட்சம்,
 தட்ஷிணாயனத்தின் ஆறுமாதங்கள் இவைகளில் தேகத்தை
 விடுத்துப் போகின்ற யோகி, சந்திரனது ஒளியைப் பெற்று
 மறுபிறவியடைகிறான். 25.

சுக்லக்ருஷ்ணே கதீ ஹ்யேதே ஜகத: சாச்வதே மதே ட
 ஏகயா யாத்யனாவ்ருத்திமன்யயார்வததே புன: ட ட 26
 ஒளியும் இருளும் இயற்கையில் என்றென்றும்
 உள்ளவை. ஒளி பிறவாமையை அளிப்பது; இருள் பிறப்பைத்
 தருவது. 26.

“மன்னா, பிறப்பும் இறப்பும் நல்ல நேரத்தில்
 நிகழ்தல் வேண்டும். நல்ல நேரத்தில் பிறப்பவன் சகல
 போகங்களையும் பெறுவான். நல்ல நேரத்தில் இறப்பவன்
 இறைவனை அடைந்து பேரின்பத்தை அனுபவிப்பான். எதற்கும்
 நேரம் காலம் முக்கியமானது. அதனால் தான் மக்கள்
 சுபநேரத்தில் கர்மங்களைச் செய்யத் தொடங்குகிறார்கள்.
 அரசர்களும் இதற்காகத்தான் சுபநேரத்தில் போரைத்
 தொடங்குகிறார்கள். மன்னா, சுபவேளையில் போரைத்
 தொடங்கினால் மரணமடையும் வீரக்கள் சுவர்க்கத்தை
 அடைவார்கள். மன்னா, உனது பேரனார் ஒளியுள்ள
 வேளையிலும், பகல் வேளையிலும் சுக்கில பட்சத்திலும்,
 உத்தராயணத்தின் ஆறு மாதங்களிலும் தான் போரைத்
 தொடங்குவார். அப்படித் தொடங்கினால் போரில் வெற்றி
 பெறலாமென்ற நம்பிக்கையும், இக்காலங்களில் மரணமடையும்

கர்மவீரர்கள் பிரம்மத்தை அடைவார்கள் என்ற எண்ணத்தினாலுமேதான் அவர் போரைத் தொடங்குவார். புகை, இரவு, கிருஷ்ணபட்சம், தட்ஷிணாயத்தின் ஆறு மாதங்கள் இவைகளில் தேகத்தைவிடுத்துச் செல்லும் கர்மவீரர்கள் சந்திரனது ஒளியைப் பெற்று மீண்டும் பிறப்பெடுப்பார்கள். இதனால் உனது பேரணர் இத்தினங்களில் போர் செய்வதைத் தவிர்ப்பார். போர் திணிக்கப்பட்டாலும் அவர் போரைச் செய்வதில் நாட்டம் காட்டமாட்டார். எமது வீரர்கள் தினமும் இறந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். இதைத் தவிர்த்து மோட்சமடையும் நாளில் வீரனின் உயிர் தேகத்தை விட்டுப் பிரிவதற்கான நடவடிக்கையை நீ மேற்கொள்ளல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

நைதே ஸ்ருதீ பார்த்த ஜானன் யோகீ முஹ்யதி கஸ்சன ட
தஸ்மாத் ஸர்வேஷு காலேஷு யோகயுக்தோ பவார்ஜுன டட27

இவ்விரு வழிகளையும் அறிந்த எந்த யோகியும் மோகத்தை அடைகிறதில்லை. ஆகையால் அர்ச்சுனா, எப்பொழுதும் யோகத்தில் நிலைத்திரு.

“மன்னா, மனிதன் எதைச் செய்தாலும் அவனது மனம் சர்வேஸ்வரனை நினைத்துக் கொண்டேயிருத்தல் வேண்டும். அப்படி நினைத்தால் நீ எவ்வேளையிலும் யோகத்தில் நிலைத்தவனாக இருப்பாய். யோகத்தில் நிலைத்திருப்பவன் பற்றுக்களுக்கு ஆளாக மாட்டான். தனக்கென விதிக்கப்பட்ட கடமையைச் செய்வான். நான்

மேற்கூறிய வழிகளை உனது பேரனார் நன்கறிந்தமையால் அவர் மோகத்துக்காட்படுவதில்லை. திசையறி கருவி எந்நேரமும் வடக்குத் திசையைக் காட்டிய வண்ணம் இருக்கும். அதுபோலக் கர்ம பயனை விரும்பாத அரசனின் மனம் யோகத்தில் நிலைத்திருக்கும். அதனால் மன்னா, உனது கடமையை உணர்வாயாக” என்றார் குரு.

வேதேஷு யாக்ஞேஷு தப:ஸுசைவ தானேஷு யத்புண்யபலம் ப்ரதிஷ்டம் ட
அத்யேதி தத்ஸர்வமிதம் விதித்வா யோகீ பரம் ஸ்தானமுபைதி சாத்யம் ட ட
28

இதை அறியும் யோகியானவன் வேதம், வேள்வி, தானம் ஆகியவற்றின் நற்பலன்களைக் கடந்து பர நிலையை அடைகிறான். 28.

“மன்னா, நான் கூறியவற்றை நன்கு விளங்கிக் கொண்டாயேயானால், நீ வேதங்களைக் கற்றதனால் உண்டாகும் பயனையும், நீ வேள்வி செய்தமையால் உண்டாகும் பயனையும், நீ தானம் செய்தமையால் உண்டாகும் பயனையும் கருத்தில் கொள்ளாது மக்களின் நன்மை கருதி போர் செய்து பரகதியை அடைவாய். ஆனால் நீ பயனை எதிர்பார்ப்பதால் கற்றவை எதுவும் உனக்குப் புலப்படவில்லை. ஆகவே கற்றதை நினைத்துப் பார்” என்றார் குரு.

இதழீமத் பகவத்கீதாஸு“பநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம்

யோகசாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதே

அர்ப்ரஹ்மயோகோ நாம

அஷ்டமோ அத்யாய: ட ட

ஒன்பதாம் அத்தியாயம்

ராஜவித்தியா ராஜகுஹ்ய யோகம்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது.

இதம் து தே குஹ்யதமம் ப்ரவ்ய்யாம்யனஸ்யவே ட

ஞானம் விக்ஞானஸஹிதம் யஜ்ஞாத்வா மோர்யஸேளசுபாத் ட ட 1

பொறாமைப்படாத உனக்கு அனுபவத்துடன் கூடிய ஆழ்ந்த ஞானத்தை நன்கு உபதேசிக்கிறேன். அதன் மூலம் உலக வாழ்க்கையிலிருந்து வரும் துன்பங்களிலிருந்து விடுபடு. 1.

“மன்னா, பொறாமைதான் உலக வாழ்க்கையில் வரும் துன்பங்களுக்கெல்லாம் காரணி. இது பஞ்சமாபாதகங்களைச் செய்ய வழிவகுக்கும். அத்துடன் அனுபவத்துடன் கூடிய ஞானம் தான் மேலானது. ஒருவன், ஒரு தொழிலைத் தொடங்குவதானால் அதில் அனுபவப்படல் வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அனுபவம் உள்ளவர்களிடம் ஆலோசனை கேட்கவேண்டும்”

“மன்னா, கருவூர் மன்னன் இலக்கியரசனை இல்லாதவன். அவனுக்குப் பண்டிதர்கள், புலவர்கள், அறிஞர்கள் சபைக்கு வருவதே பிடிக்காது. அவர்கள் சபைக்கு வந்து சபையைக் குழப்புவதாகவே நினைப்பான். அதனால் கருவூரில் வாழ்ந்து வந்த புலவர்களும், அறிஞர்களும், பண்டிதர்களும் நாகபுரி அரண்மனைக்குச் சென்று கவிபாடி பரிசில்கள் பெறுவது

வழக்கம். ஒருமுறை கருவூர்ப் புலவர் ஒருவரின் கவிதையை மெச்சிய நாகபுரி மன்னன் அவருக்குப் பெருந்தொகையான திரவியங்களைக் கொடுத்தான். அத்துடன் அவரது காவியத்தைச் சிறப்பிப்பதற்காகப் பெரியதொரு விழாவும் எடுத்தான். புலவரின் மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை. நாகபுரி மன்னன் புலவரைத் தனது நாட்டில் தங்கும்படி கேட்டான். புலவர் கருவூரில் வாழும் தனது குடும்பத்தவரையும் அழைத்துக்கொண்டுவரக் கருவூருக்குச் சென்றார். புலவர் வந்தமையைக் கேள்விப்பட்ட அறிஞர்களும், பண்டிதர்களும் புலவரைக் கண்டு வாழ்த்தினர். இதைப் பொறுக்க முடியாத கருவூர் அரசன் புலவரைக் கைதுசெய்து சிறையில் அடைத்தான். அதனால் பெருங்கேடு வரும் என்னுணர்ந்த முதலமைச்சர் மன்னனிடம் சென்று சொன்னார்; “மன்னா, நாகபுரி எமது நாட்டைவிடப் பெரிய நாடு. படைப்பலம் மிக்கது. அத்துடன் நாகபுரி மன்னன் புலவரின் மீது உயிரையே வைத்திருக்கிறான். தாங்கள் ஏன் புலவர் மீது பொறாமைப்படுகிறீர்கள். திறமைசாலிகள் ஒரு நாட்டிற்கு மட்டும் உரியவர்கள் அல்லர். அவர்கள் உலகின் சொத்து. புலவரைச் சிறையிலிருந்து விடுதலை செய்யுங்கள். இல்லாவிட்டால் பல துன்பங்களை நீங்கள் அனுபவிக்க வேண்டிவரும்” என்றார்.

மன்னன், முதலமைச்சரின் ஆலோசனைகளைக் கேட்கவில்லை. புலவரைச் சிறையில் அடைத்ததைக் கேள்விப்பட்ட நாகபுரி மன்னன் அவரை விடுதலை செய்யுமாறு தூதுவர்களை அனுப்பினான். நாகபுரியின் தூதுவர்களை கருவூர்

மன்னன் அவமதித்து அனுப்பினான். அப்போதும் முதலமைச்சர் சொன்னார்; “மன்னா, நீங்கள் வயதில் இளையவர். காரணமின்றிப் புலவர்கள் மீது ஆத்திரப்படுகிறீர்கள். அத்துடன் அயல்நாட்டுத் தூதுவர்களை நாம் மகிழ்வுடன் வரவேற்று உபசரித்தல் வேண்டும். இது அரசு நீதி. அனுபவ ஞானம் இல்லாததால் அப்படிச் செய்கிறீர்கள். இதனால் பெரும் விபரீதங்கள் வரும்”.

மன்னன் அதைக் கேட்கவில்லை. அதனால் நாகபுரி மன்னன் கருவூர் மீது போர் தொடுத்தான். மூன்றாவது நாள் கருவூர் மன்னன் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டான். மன்னா, பொறாமையால் தான் கேடுகள் வரும். பொறாமையுள்ளவர்கள் அனுபவ ஞானம் உள்ளவர்களின் பேச்சைக் கேட்கமாட்டார்கள். மன்னா, உனக்குப் போருக்கான வித்தைகள் யாவும் தெரியும். நீ மாவீரன். வில்லை எடுத்தால் எதிரிகள் கலங்குவார்கள். ஆனால் அனுபவத்துடன் கூடிய ஞானம் இல்லாமையால் தான் தயங்குகிறாய். தயக்கத்தை விட்டுவிட்டுத் தயாராகு” என்றார் குரு.

ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யம் பவித்ரமிதமுத்தமம் ட

ப்ரத்யாவகமம் தர்மயம் ஸுஸுகம் கர்துமவ்யயம் ட ட 2

அனுபவத்துடன் கூடிய இந்த ஞானமானது வித்தைகளுக்கெல்லாம் வேந்து; மறை பொருளை விட

மேலானது; தூய்மை தருவதில் சிறந்தது; தர்மத்தோடு கூடியது. செய்வதற்கு மிகவும் எளிமையானது; அழிவற்றது. 2.

“மன்னா, அனுபவத்துடன் கூடிய யோகத்தை ராஜ்யோகமென்பர். பொறாமை உள்ளவனால் இந்த யோகத்தைக் கடைப்பிடிக்க முடியாது. முயற்சியில்லாமல் இருப்பவன் எந்த இன்பத்தையும் அடையமாட்டான். முயற்சி செய்யச் செய்ய இன்பம் அதிகரிக்கும். அந்த இன்பத்தின் மீது கொண்ட மோகத்தால் முயற்சி அதிகரிக்கும். இது போலவே பிரம்ம ஞானம் என்ற முயற்சி மனதில் உருவானால் கடவுளை அடைய வேண்டுமென்ற எண்ணம் மனதில் அதிகரிக்கும். மன்னா, இந்த எண்ணம் மனதில் உருவானால் மக்கள் படும் துன்பங்களை நீக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் மனதில் உதிக்கும். மன்னா, பிரம்ம ஞானத்தை அடையவேண்டிய உரிமை எல்லா உயிர்களுக்குமுண்டு. ஆனால் அரசர்கள் பிரம்ம ஞானம் பெற்றவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். நீர் உடலைத் தூய்மையாக்குவது போலப் பிரம்ம ஞானம் மனிதனைத் தூய்மையாக்கும். நாட்டு மக்கள் துன்பப்படும் போது அரசன் நிம்மதியாக வாழ முடியாது. மக்கள் படும் இன்னல்களைக் களையவேண்டுமென்ற ஞானம் அரசனின் மனதில் உருவானால் மக்கள் படும் துன்பங்கள் யாவும் தீர்ந்து போகும். அதன் மூலம் பிறப்புக்களில் உண்டாகும் துன்பங்கள் அவனை நெருங்கமாட்டாது. இப்படி அரசன் வாழ்ந்தால் அவனது செயல்கள் யாவும் தர்மமயமாகிவிடும். அதனால் மன்னன் பேராணந்தமடைவான். இதனால் அவன் தொடர்ந்தும்

மக்களுக்குச் சேவை செய்து இன்பங்காண்பான். மன்னா, உனது பேரனார் காட்டில் உருவாகிச் சமுத்திரத்தை அடைந்த சுவர்ணாநதியை நாட்டுப்பக்கமாகத் திருப்பி குளங்களுக்குச் செல்லவிட்டார். அதனால் விளைச்சல் அதிகரித்தது. பருவ மழையை நம்பி நெல்விதைத்த விவசாயிகள் வருடம் பூராகவும் விதைக்கத் தொடங்கினார். நாட்டில் தானிய உற்பத்தி பெருகியமையால் அத்தானியங்களைப் பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தனர். இதற்காகக் கப்பல் வாங்கப்பட்டன. தரிசு நிலங்கள் கழனிகளாயின. இப்படி முயற்சி பெருகிக்கொண்டே போனது. நீ சோம்பியிருக்கிறாய். சோம்பலை உதறு” என்றார் குரு.

அச்ரத்ததானா: புருஷா தர்மஸ்யாஸ்ய பரந்தப ட

அப்ராப்ய மாம் நிவர்தந்தே ம்ருத்யுஸம்ஸாரவர்த்மனி டட 3

எதிரிகளை எரிப்பவனே, இத்தர்மத்தில்

சிரத்தையில்லாதவர்கள் என்னை அடையமாட்டார்கள். அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து பிறந்து மரண சம்சாரமார்க்கத்தில் உழல்கின்றனர். 3.

“மன்னா, சிரத்தையில்லாதவன் எந்த இன்பத்தையும் அடையமாட்டான். வளங்கொழிக்கும் சுவர்ணா நதியை உனது பாட்டனார் சிரத்தையுடன் திருப்பாவிட்டால் இன்று நாடு செல்வச் செழிப்புடன் இருக்கமாட்டாது. செல்வச் செழிப்படைந்து மக்கள் இன்பமாக வாழ்ந்தனர். காடுகள் யாவும் கழனிகளாயின. எமது நாட்டில் பயிர்ச்செய்கை நடைபெறாது

ஒரு சிறு துண்டு நிலங்கூட இருக்கவில்லை. ஆனால் எமது நாட்டில் வாழ்ந்த விவசாயி ஒருவன் சிரத்தையில்லாது வாழ்ந்து வந்தான். அவன் வாழ்நாள் முழுவதும் துன்பப்பட்டான். சிரத்தையில்லாதவனின் துன்பத்திற்கு முடிவேயில்லை. சர்வ துக்க நிவர்த்தி செய்வது பரஞானம். தனது கடமைகளைச் சிரத்தையுடன் பற்றிந்றிப் பயனைப் பகவானிடத்து ஒப்படைத்துவிட்டுக் கருமமாற்றுபவன் தான் இன்பமடைவான். இப்படி அரசர்கள் செய்தால் தான் நாடு முன்னேறும். மக்களும் அரசனைப் பின்பற்றிச் சிரத்தையுடன் கருமமாற்றி இன்ப நிலையை அடைவர். உனது பேரனாரைப் போலச் செயற்படு”

“மன்னா, முயற்சியில்லாதவர்களால் மரத்தின் உயர்ந்த கொப்பில் உள்ள சுவையான கனியைக்கூடப் பறித்து உண்ணமுடியாது. இப்படியானவர்கள் எப்படி இறைவனை அடைவார்கள்?. இறைவனை அடையவேண்டுமானால் சிரத்தை வேண்டும். முயற்சியுடையவன் மூன்று லோகங்களையும் கைப்பற்றுவான். சிரத்தையில்லாதவன் எடுக்கும் பிறவிகளினெல்லாம் துன்பப்படுவான். பிறப்பை அறுத்தால் தான் இன்பம் உண்டாகும். பிறப்பறுப்பதற்குச் சிரத்தையுடன் போராடுதல் வேண்டும். அரசனான நீ போராடாவிட்டால் சிரத்தையில்லாதவனாவாய். அதனால் மரண சம்சார மார்க்கத்தில் உழல்வாய்” என்றார் குரு.

மயா ததமிதம் ஸர்வம் ஜகதவ்யக்தமூர்தினா ட

மதஸ்தானி ஸர்வபூதானி ந சாஹம் தேஷ்வவஸ்தித ட ட 4

இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாத வடிவுடையவனாகிய என்னால் உலகம் யாவும் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளது. பூதங்கள் என்னிடத்தில் இருக்கின்றன. ஆனால் நான் அவைகளிடத்தில் இல்லை. 4.

“மன்னா, இறைவன் உலகெங்கும் வியாபித்திருக்கிறார். ஐம்பூதங்களும் அவருக்குள்ளேயே இருக்கின்றன. ஆனால் அவர் அவைகளிடத்தில்லை என்பதை அறிந்து கொள். உலகை இறைவன் இயக்குகிறான். ஆனால் இறைவனை யாரும் இயக்குவதில்லை. உலகில் நடைபெறும் செயல்கள் யாவும் கர்ம பலனாலேயே நடைபெறுகின்றன. நீ இயங்குவது உன்னால் அல்ல, இறைவனால் என்பதை ஏன் புரியாமல் இருக்கிறாய்?. அரசனான நீ இயங்காமல் இருந்தால் உலகம் அழிந்துவிடும். மன்னா, உயிர்கள் நினைப்பவை எவையும் நடப்பதில்லை. நாகபுரியில் அடிக்கடி பெருமழை பொழியும்; சூறாவளி வீசும்; பூகம்பம் ஏற்படும். அதனால் நாகபுரி அரசன் சோதிட வல்லுநர்கள் பலரையும், வானசாஸ்திர நிபுணர்கள் பலரையும் அரண்மனையில் சேவைக்கமர்த்தி இருந்தான். அவர்கள் நாட்டின் வானிலையைப் பற்றி அடிக்கடி மன்னனுடன் கலந்துரையாடுவார்கள். ஒரு நாள் அவர்கள் நாட்டில் பூகம்பம் வரப்போகிறது என அறிவித்தனர். மன்னன் அவ்விடங்களில் வாழும் மக்களைப் பாதுகாப்பான இடங்களில் குடியேறுமாறு கட்டளையிட்டான். மக்கள் பரபரப்புடன் தமது குடியிருப்புக்களை விட்டுச் சென்று அரசன் கொடுத்த இடங்களில் இருந்தனர். ஆனால் ஒருவன் மட்டுமே

இடம்பெயராது தனது வீட்டிலேயே இருந்தான். நாட்கள் நகர்ந்தன. வானசாஸ்திர நிபுணர்கள் கூறியபடி பூகம்பம் ஏற்படவில்லை. ஆனால் மக்கள் பாதுகாப்பான இடமென்று குடியேறிய இடத்தில் பூகம்பம் ஏற்பட்டது. அதனால் மக்கள் பழையபடி தமது சொந்த இடங்களுக்குச் சென்றனர். அரசன் வீட்டைவிட்டு வெளியேறாத அந்தக் குடியானவனை அழைத்துக் கேட்டான்; “மகனே, எல்லோரும் வெளியேறிய பின்பு நீ எந்ந நம்பிக்கையுடன் தங்கியிருந்தாய்?”

“மன்னா, எல்லாம் இறைவன் செயல். அவன் இன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது. இதைவிடச் சோதிட நிபுணர்கள், தாம் கணித்தபடி தான் யாவும் நடைபெறுமென்று எப்படிக் கூறமுடியும்?. நான் இறைநம்பிக்கையுடன் இருந்தேன்” என்றான் அந்தக் குடியானவன். ஆகையால் யாவற்றையும் நீ செய்வதாக நினைக்காது இறைவனது கட்டளை என நினைத்துக் கருமமாற்று” என்றார் குரு.

ந ச மத்ஸ்தானி பூதானி பச்ய மே யோகமைச்வரம் ட
பூதப்ருன்ன ச பூதஸ்தோ மமாத்மா பூதபாவன: டட 5
என்னுடைய ஈஸ்வர யோக மகிமையைப் பார்.
பூதங்கள் என்னிடத்தில் நிற்பனவல்ல. பூதகணங்களை
ஆக்கவும் காக்கவும் செய்கின்ற எனது சொருபம்
அவைகளிலில்லை. 5.

“மன்னா, உலகம் இறைவனிடத்திலிருந்து வந்தது. பால் தயிராக மாறுவது போல இறைவன் உலகாக

மாறவில்லை. அவன் கயிறு பாம்பாகத் தோன்றுவது போன்று உலகாகத் தோற்றமளிக்கின்றான். இந்த ஈஸ்வர தோற்றத்தின் மகிமையை நீ புரிந்து கொள்ளல் வேண்டும். இறைவன் எதையும் சாரவில்லை. எல்லோரும் இறைவனைச் சார்ந்துள்ளனர். இதைப் புரிந்து கொண்டவன் தனது கருமத்தில் சிரத்தையுடையவனாக இருப்பான். மன்னா, நாட்கள் பல கடந்தபோதும் நாகபுரி மன்னனின் மனம் அமைதியடைய வில்லை. சோதிட நிபுணர்களின் பேச்சை நம்பாது எப்படி அவன் தனது ஊரில் தனித்து வாழ்ந்தான்; எந்த நம்பிக்கை அவனை அங்கு தங்கவைத்தது என்று அறிய ஆவல் கொண்டு அக்குடியானவரை வரவழைத்தான்”.

“மன்னா, இந்த உலகம் இறைவனிடமிருந்து தான் தோன்றியது. ஆனால் உலகம் இறைவன் அல்ல. சூரிய ஒளியை ஓர் அரியத்தினூடாகப் பாருங்கள். அவ்வொளியில் பல்வேறு நிறங்கள் தென்படும். ஆனால் அவை உண்மையானவையல்ல. இதுபோலவே உலகமும் இறைவனும். தொலைக்காட்சிப் பெட்டியில் பல்வேறு படங்களைப் பார்க்கிறோம். அப்படங்கள் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிக்குச் சொந்தமானவையல்ல. இது போலப் பூதங்கள் பகவானிடத்தில் நிற்பனவல்ல. அத்துடன் எதையும் ஆக்கவும் காக்கவும் அவற்றால் முடியாது. ஒவ்வொரு உயிரினதும் வாழ்வும் கர்மத்திற்குட்பட்டது. ஆக்கவும், அழிக்கவும், காக்கவும், அருளவும், மறைக்கவும் பகவான் ஒருவரால் தான் முடியும். இதை உணர்ந்தவன் எதற்கும் கவலைப்பட மாட்டான்” என்றான்

அந்தக் குடியானவன். அந்தக் குடியானவனுக்குத் தோன்றிய ஞானம் உனக்கேன் உண்டாகவில்லை?” என்று கேட்டார் குரு.

யதாகாசஸ்திதோ நித்யம் வாயு: ஸ்வத்ரகோ மஹான் ட
ததா ஸர்வாணி பூதானி மத்ஸ்தானீத்யுபதாரய ட ட 6
எப்பொழுதும் எங்கும் நிலைத்திருக்கும்
பெருங்காற்று வானத்தில் நிலைபெற்றிருப்பதைப் போலப்
பூதங்களெல்லாம் என்னிடத்தில் இருக்கின்றனவென்று தெரிந்து
கொள். 6

“மன்னா, எப்பொழுதும் எங்கும் நிலைத்
திருக்கின்ற காற்று வானத்தில் நிலைபெற்றிருப்பதைப் போல
உலகங்கள் யாவும் இறைவனிடத்தே நிலைபெற்றுள்ளன.
அதுபோல நாடும் நாட்டு மக்களும் அரசனிடத்து
நிலைபெற்றுள்ளமையை உணரலாம். அரசர் இறைவனிடத்தில்
நிலைபெற்றுள்ளார். நீதிநெறி தவறாது ஆளும் அரசன்
இறைவனுக்குச் சமமாவான். அவனது கட்டளைக்கு மக்கள்
மட்டுமல்ல இயற்கையும் பணியும். அப்படிப்பட்ட பெருமை மிக்க
நீ அதை உணராது மனங்கலங்குவது ஏன்..? நான் சொல்லியும்
உனக்குப் புரியவில்லையா..? மன்னா, அக்குடியானவனின்
வார்த்தைகளில் நாகபுரி மன்னனுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை
என்பதை முதலமைச்சர் புரிந்துகொண்டார்”

“மன்னா, நம்பிக்கை தான் வாழ்க்கை. மக்கள்,
அரசன் தமக்கு எல்லா நன்மைகளையும் செய்வான் என்று
நம்பியதால் தான் உனது கட்டளையை ஏற்றுத் தமது

இருப்பிடங்களை விட்டு வெளியேறினர். காற்றானது பல்வேறு நறுமணங்களையும் கெட்ட வாசனைகளையும் கொண்டு வீசிய போதும் அவற்றால் காற்று விகாரப்படுவதில்லை. இதுபோல இயற்கையில் உண்டாகும் எந்த மாற்றமும் பகவானைப் பாதிப்பதில்லை. இத்தத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்பவன் பிரம தத்துவத்தை உணர்ந்து கொள்ளத் தகுதியுடையவனாகிறான். அவன் பகவானின் மீது பூரண நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறான். அவனது நம்பிக்கையை வீனாக்க இறைவன் விரும்பமாட்டார். அதனால் தான் குடியானவன் பகவானோடு அங்கு தங்கியிருந்தான்” என்றார் முதலமைச்சர்.

“மன்னா, உலகிலுள்ள யாவும் பகவானிடத்திலிருக்கின்றன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளும் அரசன் தான் நீதியாக நாட்டை ஆள்வான். அவன் தன்னூடாகப் பகவான் மக்களை ஆள்கிறார் என்ற உண்மையைப் புரிவான்” என்றார் குரு.

ஸர்வபூதானி கௌந்தேய ப்ரக்ருதிம் யாந்தி மாமிகாம் ட
கல்ப்யே புனஸ்தானி கல்பாதௌ விஸ்ருஜாம்யஹம் டட 7
குந்தியின் புதல்வா, பூதங்கள் யாவும் கற்பக முடிவில் என்னுடைய பிரகிருதிக்குள் அடக்கப்படுகின்றன. கற்பகத் தொடக்கத்தில் மறுபடியும் அவற்றை நான் தோற்றுவிக்கிறேன். 7.

“மன்னா, கற்பக முடிவில் உலகில் உள்ளவை யாவும் இறைவனைச் சென்றடைகின்றன. பின் கற்பகத்

தொடக்கத்தில் அவற்றை இறைவன் தோற்றுவிக்கிறான். இறைவன் பூவுலகிற்கு வந்து தினமும் ஐந்தொழில்களையும் செய்யமுடியாது. அதற்காகத்தான் அரசர்களைப் படைத்து அவர்களுக்கான கடமைகளையும் வகுத்துள்ளான். அக்கடமைகளில் இருந்து தவறுதல் அவரை நிந்திப்பதாகும். எனவே மனத்தளர்ச்சியை நீக்குவாயாக. மன்னா, யாவும் இறைவனுக்குள்ளேயே அடங்கியிருக்கின்றன. அவரிடமிருந்து தான் யாவும் தோற்றம் பெறுகின்றன. நாகபுரி மன்னனைப் பார்த்து அக்குடியானவன் சொன்னான்; “மன்னா, நீ அரசன். உனது கட்டளைப்படி மக்கள் தொழில் செய்கிறார்கள். இறைவனால் படைக்கப்பட்ட பொருட்களைப் பாவித்தே அவர்கள் தொழில் செய்கின்றனர். இறைவன் படைக்காத ஒரு பொருளை நீ உற்பத்தி செய் பார்ப்போம். இறைவன் எமக்களித்த பொருட்களைக் கொண்டே ஆயிரமாயிரம் தொழில்களை நாம் செய்கிறோம். மன்னா, தொழில்களின் கருவியாக உயிர்கள் இருக்கின்றன. கர்த்தாவாக இறைவன் இருக்கின்றார் என்ற உண்மையை உயிர்கள் உணர்ந்து கொள்வதில்லை. எனது நண்பன் வயலுக்கு நீர்ப்பாய்ச்சப் புதியதொரு கருவியைக் கண்டுபிடித்தான் என்பதற்காகத் தாங்கள் அவனைக் கௌரவித்துப் பெரும் பரிசில்கள் கொடுத்தீர்கள். அக்கருவியின் மூலப்பொருட்களை யார் படைத்தது? அக்கருவியை நூறு வருடங்களுக்கு முன் கருவூர் மக்கள் பயன்படுத்தி விட்டனர். ஆகையால் மன்னா, நீ உனது மனதில் உள்ளசந்தேகத்தை நீக்கு” என்றான். நாகபுரி

மன்னனால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. நீயும் நாகபுரி மன்னனைப் போலவே இருக்கிறாய்” என்றார் குரு.

ப்ரக்ருதீம் ஸ்வாமவஷ்டப்ய விஸ்ருஜாமி புன: புன: ட
பூதக்ராமமிமம் க்ருத்ஸ்னமவசம் ப்ரக்ருதேர்வசாத் ட ட 8

எனது பிரகிருதியை அருளுடையதாகச் செய்து சுதந்திரமில்லாது அப்பிரகிருதியில் கட்டுண்டு கிடக்கும் உயிர்கள் அனைத்தையும் நான் திரும்பத் திரும்பத் தோற்றுவிக்கிறேன். 8

“மன்னா, பிரகிருதிக்குள் சிக்குண்டு சுதந்திரமில்லாது அப்பிரகிருதியின் வசப்பட்டுத் துன்பப்படும் உயிர்களைத் தன்வசமாக்குவதாக இறைவன் திரும்பத் திரும்பத் தோற்றுவிக்கிறான். எடுக்கும் ஒரு பிறப்பிலாவது அவ்வுயிர்கள் தன்னை உணர்ந்து தன் வசமாகவேண்டும் என்ற எண்ணத்தினாலேயே தான் உயிர்களை அவன் திரும்பத் திரும்பத் தோற்றுவிக்கின்றான். இது இறைதத்துவத்தை உணர்ந்தவர்களுக்குத்தான் தெரியும். அரசனானவன், தான் எடுத்த அரச பிறவியில் முத்தியடைதல் வேண்டும். ஏனென்றால் அரச பிறவி நீ முற்பிறப்பில் யோகத்தைக் கைக்கொண்டமையால் தான் கிடைத்தது. அதனால் அரச பதவியில் இருக்கும் போது யோகத்தை முடித்தல் வேண்டும். ஞானயோகமான போரை வெற்றிகரமாக முடிப்பதன் மூலம் நீ பிறவாத நிலையை அடைவாய்” என்றார் குரு.

ந ச மாம் தானி கர்மாணி நிபத்னந்தி தனஞ்ஜய ட

உதாஸீனவதாஸீனமஸக்தம் தேஷு கர்மஸு ட ட 9

தனஞ்ஜயா, அக்கருமங்களில் பற்றில்லாமல்
அவற்றை உதாசீனம் செய்துவிட்டு உட்கார்ந்திருக்கும்
என்னைக் கருமங்கள் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. 9.

“மன்னா, கர்மங்களில் பற்றில்லாமல்
உதாசீனனைப்போல இருக்கும் இறைவனை எவையும்
பந்தப்படுத்துவதில்லை. இறைவன் கருமங்களுக்கெல்லாம் தான்
தான் கர்த்தா என்று எண்ணாமல் இருப்பதைப் போல அரசனும்
இருத்தல் வேண்டும். அப்படியிருந்தால் வினைகள் எதுவும்
சேராது. எனது செயல் யாதொன்றுமில்லை என்று அரசன்
எண்ணுதல் வேண்டும். அப்படி எண்ணிச் செயலாற்றினால்
அவனுக்கு இந்த ஜன்மத்திலேயே முத்தி கிடைக்கும். மன்னா,
நீ ஏன் கலங்குகிறாய். உனது செயலால் ஆவது ஒன்றுமில்லை
என்று உனக்குத் தெரியாதா? நீ உனது தங்கைக்குப்
பேரரசன் ஒருவனைத் திருமணஞ் செய்ய விரும்பினாய். அது
நடந்ததா...? உனது தளபதியை நம்பினாய். அவன் உனக்குத்
துரோகம் செய்தான். நீ தோல்வியை எதிர்பார்த்தாயா?
அப்படியிருக்க நீ நினைப்பது தான் நடக்குமென்று எப்படி
நினைக்கிறாய்?. செயலையும் செயலுக்கான பயனையும்
கொடுப்பவன் இறைவன். செயலுக்கான கருவி தான் நீ
என்பதை உணர்ந்து கொள்”

“மன்னா, சுந்தரப்பேரரசின் மன்னன்
நாகேந்திரவர்மனைப் பற்றி உனக்குத் தெரியும். அவன்

பேரரசன். படைப்பலம் மிக்கவன். அயல்நாடுகள் பலவற்றைக்
 கைப்பற்றி அவற்றிடமிருந்து திறை பெறுபவன். ஆனால்
 திமிரானவன். அயல்நாடுகள் ஏதாவது செய்தால் அது
 தனக்கெதிராகச் செய்யப்படும் சதியென நினைத்து அந்நாட்டு
 அரசனைத் தண்டிப்பான். பெருங்குன்றம் சிறிய நாடு, அதன்
 அரசன் வருணன். எக்கருமங்களைப் பற்றியும் பெரிதாக
 அலட்டிக்கொள்ள மாட்டான். கருமங்களைப் பகவானிடத்து
 ஒப்படைத்துவிட்டுப் பற்றற்றிருப்பான். ஒருமுறை சுந்தரப்
 பேரரசன் இந்திர விழா எடுத்தான். அவ் விழாவிற்கு எல்லா
 மன்னர்களும் வந்திருந்தனர். அவர்களை நாகேந்திரவர்மன்
 திமிருடன் வரவேற்றுத் தனது அடிமைகள் போல நடத்தினான்.
 அந்த விழாவிற்கு வருணன் சுகவீனம் காரணமாக வரவில்லை.
 அதை அவன் தனது தூதுவர்கள் மூலம் நாகேந்திரவர்மனுக்குத்
 தெரிவித்திருந்தான். ஆனால் நாகேந்திர வர்மன் அது தனக்கு
 வேண்டுமென்று செய்யப்பட்ட அவமானமென நினைத்து
 பெருங்குன்றம் மீது போர் தொடுத்தான். வர்ணன் அதைப்
 பெரிதாக எண்ணாது பகவானை நினைத்தபடி இருந்தான்.
 அயல்நாட்டு மன்னர்கள் ஒற்றுமையுடன் ஒன்று கூடி
 நாகேந்திரவர்மனை எதிர்த்தனர். நாகேந்திரவர்மன் தப்பி
 ஓடிவிட்டான். மன்னா, வருணன் கருமங்களில் பற்றில்லாது
 உதாசீனனாக இருந்த போதும் தனது நாட்டின் நன்மைக்காகப்
 பகவானை வேண்டியதோடு அயல்நாட்டு மன்னர்களுடன்
 நல்லுறவு வைத்திருந்தான். நீ பற்றுக் காரணமாக உதாசீனனாக

இருக்கிறாய். பற்றற்று உதாசீனாக இருந்தாயானால் கருமங்கள் உன்னைக் கட்டுப்படுத்தாது” என்றார் குரு.

மயாத்யேண ப்ரக்ருதி: ஸ்யதே ஸசராசரம் L

ஹேதுனானேன கௌந்தேய ஜகத்விபரிவர்ததே LL 10

குந்தியின் மகனே, என்னால் கண்காணிக்கப்படும் பிரகிருதியானது தாவர சங்கம உலகைச் சிருஷ்டிக்கிறது. இதன் காரணத்தால் உலகம் சுழல்கிறது. 10.

“மன்னா, ஈசனால் கண்காணிப்படும் பிரகிருதி தான் தாவரங்கள், அவை தான் ஜீவன்கள் வாழும் உலகத்தைச் சிருஷ்டிப்பது. இதனால் தான் உலகம் இயங்குகிறது. உலகை நீ இயக்குவதாகக் கருதாதே. இறைவனும் இயக்கவில்லை. பிரகிருதி இயக்குவதால் தான் உலகில் நன்மையும் தீமையும் உண்டாகிறது. அரசன் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து நாட்டைப் பரிபாலனம் செய்வது போலப் பரமாத்மாவின் முன் நிலையில் உள்ள மாயா சக்தி உலகத்தை இயக்கவல்ல உயிரையும் அருளையும் பெற்றுத் தொழில் புரிகிறது. இதை நீ உணர்ந்தால் உனது கடமைகளைச் செய்வாய்”

“மன்னா, நாகேந்திரவர்மன் தான்தான் தனது நாட்டையும் அயல்நாடுகளையும் இயக்குகிறேன் என்று நினைத்தான். அதனால் ஆணவம் கொண்டு இறைவனை மதியாமல் போர் செய்தான். ஆனால் வருணன் பகவானால் கண்காணிக்கப்படும் பிரகிருதிதான் உலகை இயக்குகிறது

என்றும், அதனால் தான் உலகம் சுழல்கிறது என்றும் நினைத்தான். இறைவனால் கண்காணிக்கப்பட்ட பிரகிருதி உலகைச் சமநிலைப்படுத்தும் நோக்கில் நாகேந்திரவர்மனுக்கு எதிராக அயல்நாட்டு அரசர்களைச் செயற்பட வைத்தது. இதை உணராமையால் தான் வீணாண எண்ணங்களைக் கொண்டு கலங்குகிறாய். நீ எதையும் செய்யவில்லை.. பிரகிருதிதான் அனைத்தையும் செய்கிறது என்ற உண்மையை உணர்ந்தாயானால் உனக்குக் கலக்கம் உண்டாகாது” என்றார் குரு.

அவஜானந்தி மாம் மூடா மானுஷீம் தனுமாச்சரிதம் ட
பரம் பாவமஜானந்தோ மம பூதமஹேச்வரம் ட ட 11

என்னுடைய பரசொருபத்தையும் நான் உயிர்களுக்கெல்லாம் ஈசன் என்பதையும் அறிந்து கொள்ள முடியாத மூடர்கள், நான் மானிட வடிவெடுத்த ஒருவன் என்று எண்ணி என்னை அவமதிக்கின்றனர். 11

“மன்னா, இறைவன் உயிர்களின் இன்பத்திற்காக அவதாரமெடுக்கிறார். இராமனாக அவதரித்தார்; வாமனராக அவதரித்தார். அப்படியான பரசொருபத்தை அறியாத மூடர்கள் ஈசனும் ஒரு மானிடன் என்று எண்ணி அவனை அவமதிக்கின்றனர். மன்னா, உனக்கென வகுக்கப்பட்ட கடமையிலிருந்து நீ தவறுவதும் ஈசனை அவமதிப்பதைப் போன்றதாகும். அவனுள் யோகநிலையில் இருக்கும் பிரகிருதியால் தோற்றுவிக்கப்பட்டவன் நீ. இதை முழுமையாக

நீ அறிந்தாயானால் மனக்கலக்கம் கொள்ள மாட்டாய். ஈசன் எந்த வடிவையும் எடுப்பார். தாய் காட்டும் வழியால் செல்லப் பயந்த மகனை; “உனக்கு நான் கண்ணனைத் துணையாக அனுப்புகிறேன். நீ பயந்தால் கண்ணனின் பெயரைச் சொல்” என்று தாய் கூற, அதை நம்பிய மகன் காட்டில் கண்ணனின் பெயரைச் கூவி அழைக்கக் கண்ணன் வரவில்லையா?. வாமனர் அவதாரமெடுத்து மாபலிச் சக்கரவர்த்தியை அழிக்கவில்லையா...? கூர்ம அவதாரம் எடுக்கவில்லையா...? இவை பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்”

மன்னா, மகேந்திரவர்மன் தன்னை வருணன் அவமதித்ததாகக் கூறிப் போர் தொடுத்தபோது முதலமைச்சர் சொன்னார்; “மன்னா, சமீப நாட்களாக வருணன் நோய் வாய்ப்பட்டிருப்பதாக அங்கிருந்து வரும் தகவல்கள் சொல்கின்றன. தயவுசெய்து இன்னொருமுறை நன்கு யோசித்துவிட்டுப் படையெடுங்கள்”

முதலமைச்சரின் சொல்லைக் கேளாது படையெடுத்தான் நகேந்திரவர்மன். படை புறப்படும் வேளை முனிவர் ஒருவர் அரண்மனைக்கு வந்து சொன்னார்; “அரசே, தற்பொழுதுள்ள சூழ்நிலையில் படையெடுப்பது நல்லதல்ல”

முனிவரின் தோற்றத்தைப் பார்த்த முதலமைச்சர் சொன்னார்; “மன்னா, சற்றுப் பொறுமையாக இருந்து சிந்தித்துப் பாருங்கள். பகவான் நமக்கு நன்மையானவற்றையும் தீமையானவற்றையும் பிறர் மூலமாகவும் உணர்த்துவார். தான், மனித வேடம் தாங்கி வந்தும் சொல்வார். நான் அறிந்த

செய்திகளின்படி எமக்குத் திறை செலுத்தும் பதினைந்து நாடுகளும் ஒன்றுதிரண்டுள்ளன. இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி எம்மைத் தோற்கடிக்க நினைக்கிறார்கள்” அமைச்சர் வார்த்தைகளை முடிக்குமுன் அரசன் கோபத்துடன் சொன்னான்; “எனக்கு எனது திறமையில் நம்பிக்கை உண்டு. என்னை யாரும் வெல்ல முடியாது. பகவானாவது அவதாரம் எடுப்பதாவது யாரோ ஒரு பரதேசியின் வார்த்தைகளைப் பகவானின் வார்த்தைகள் என்கிறாயா..? மேலும் கதைத்தாயானால் உன்னைக் களப்பலியாக்கிவிடுவேன்” அதன் பின் முதலமைச்சர் எதுவும் பேசவில்லை. மன்னா, நேற்று உன்னைச் சந்தித்த குடியானவன்; “மன்னா, போர் தொடுங்கள். மக்கள் எல்லோரும் உங்களோடு சேர்ந்து போராடுவார்கள்” என்றான். அது பகவானின் வாக்கென நீ ஏன் நினைக்கக்கூடாது?” என்றார் குரு.

மோகாசா மோககர்மானோ மோகஞானா விசேதஸ: L
 ரா'ஸீமாஸு'ரீம் சைவ ப்ரக்ருதிம் மோஹினீம் ச்ரிதா: LL 12
 வீண் ஆசைகளையுடையவர்கள், பயனில்லாத செயல்களைச் செய்பவர்கள், முரண்பட்ட அறிவை உடையவர்கள், விவேகமில்லாதவர்கள் மயக்கத்தைக் கொடுக்கின்ற ராட்சத, அசுர இயல்பை அடைகின்றனர்.

“மன்னா, பொருத்தமில்லாத ஆசையுடையவர்கள், பயனில்லாத செயல்களைச் செய்வார்கள். முரண்பட்ட அறிவை உடையவர்கள், விவேகமில்லாதவர்களை ராட்சதர் அல்லது அசுரர் என்று சொல்லலாம். இப்பொழுது நீ வீண்

ஆசையுடையவனாகவும் பயனில்லாத செயல்களைச் செய்பவனாகவும் இருக்கிறாய். இதனால் உனது அறிவு கோணற்பட்டுவிட்டது. அதனால் விவேகமில்லாதவனாக இருக்கிறாய். உண்மை நிலையை எடுத்துரைத்த போதும் உனக்கு அவை விளங்கவில்லை. உனக்குத் தாமோகுணம் அதிகரித்து விட்டது. அதை நீக்கு, தர்மம் என்னவென்று புரியும்”

“மன்னா, நாகேந்திரவர்மன் அந்த முனிவரைக் கவனிக்காது அவரின் முன்னால் குதிரையிற் சென்றான். அவனது குதிரை தனது பின்னங்காளால் முனிவரை உதைத்தது. முனிவர் சிரித்தார்; “மன்னா, விவேகமில்லாதவர்கள் யார் எதை எடுத்துச் சொன்னாலும் அதைப்புரிந்து கொள்ளமாட்டார்கள். நீ பேரரசன் என்ற திமிரால் அசுர இயல்புடையவனாகிவிட்டாய். உன்னை இனி யாராலும் காப்பாற்ற முடியாது.” என்றார்.

அதைக்கேட்டு வருந்திய முதலமைச்சர் சொன்னார்; “மகாஞானியரே, தங்களின் வடிவத்தைப் பார்த்தால் பகவானைப் போலத் தோன்றுகிறது. வீணாண கற்பனைகளையும், ஆசைகளையும், முரண்பட்ட போக்கையும், அதனால் பயனில்லாத செயல்களையும் செய்பவர்கள் அசுரரைப் போல அழிவார்கள். அவர்கள் யாருடைய பேச்சையும் கேட்கமாட்டார்கள்” நாகேந்திரவர்மனைப் போலவே நீயும் சிந்திக்கிறாய். அனுபவமுள்ளவர்களின் பேச்சையும் கேட்கிறாயில்லை. உன்னைச் சந்தித்த பெருமுனிவரான

கல்லாடர் சொன்னதை நினைத்துப்பார்; “மன்னா, நீ பேரரசன். அரசர்கள் பற்றுள்ளவர்களாக இருத்தல் கூடாது; பயனில்லாத செயல்களைச் செய்யக் கூடாது. விவேகமில்லாதவர்களுக்கும், முரண்பட்ட அறிவுள்ளவர்களுக்கும் தகுந்த தண்டனை வழங்கவேண்டும். இவர்கள் ராட்சதர்கள்” என்று சொன்னதைச் சற்று நினைத்துப் பார்த்தாயேயானால் உனது அறிவு விழித்துக்கொள்ளும்” என்றார் குரு.

மஹாத்மானஸ்து மாம் பார்த்த தைவீம் ப்ரக்ருதிமாச்சரிதா: ட
பஜந்த்யனன்யமனஸோ ஞாத்வா பூதாதிமவ்யயம் டட 13

பார்த்தா, மகாத்மாக்கள் தெய்வீக இயல்பை அடையப் பெற்றவர்கள். அவர்கள் உயிர்களின் பிறப்பிடமும் அழியாதவனும் நான் என அறிந்து வேறு எதிலும் பற்றுக் கொள்ளாது என்னை வழிபடுகின்றனர். 13.

“மன்னா, இறைவனை உணர்ந்தவர்கள் மகாத்மாக்கள். இவர்கள் இறைவனின் உண்மை நிலையை உணர்ந்து அதன்படி நடக்கிறனர். இறைவனால் படைக்கப்பட்ட உயிர்கள் இறைவனைச் சென்றடையும். பின் இறைவனின் வசமிருக்கும் பிரகிருதியின் செயலால் மீண்டும் பிறப்பெடுக்கும். இதை உணர்ந்த மகாத்மா உயிர்களுக்காகக் கவலைப்படமாட்டான். நீ இதை உணராமையால் தான் கலக்கம் கொள்கிறாய். உயிர்களின் பிறப்பிடம் ஈசன் என்றுணர். அதன் பின் உனக்குக் கலக்கமுண்டாகாது”

“மன்னா, நாகேந்திரவர்மனைக் கைது செய்த அயல்நாட்டு மன்னர்கள் அவனைக் கொண்டு வந்து வருணனின் முன் நிறுத்தினார்கள். கபிலதேச மன்னன் சொன்னான்; “நண்பரே, நீர் எழுந்து நடமாட முடியாத பெரு நோய் வசப்பட்டிருந்த போது அதை நம்பாது திமிருடன் உம்மீது போர் தொடுத்தான். அத்துடன் அயல்நாட்டு அரசர்களைச் சாதாரண மக்களாகக் கூடக்கருதாது பலமுறை அவமானப்படுத்தியுள்ளான். அதனால் தெய்வீக இயல்பையுடைய தாங்கள் தான் இவ் அரசனுக்குத் தண்டனை வழங்குதல் வேண்டும். நாம் எல்லோரும் ஒன்று கூடி இவனுக்கு மரணதண்டனை வழங்கத் தீர்மானித்திருக்கிறோம். எனினும் தெய்வீகத் தன்மை பொருந்திய மகாத்மாவான தாங்கள் விரும்பினாற் தண்டனையைக் குறைக்கலாம்”

“பொருத்தமில்லாத ஆசைகளையும், பயனில்லாத செயல்களையும் செய்வோர் அசுர இயல்பை உடையவர்கள். இவர்கள் திருந்த மாட்டார்கள். உயிர்களின் பிறப்பிடம் பகவான் என்றும், பகவானிடம் சேர்ந்த உயிர்கள் கர்மவினைப்படி மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பெடுக்கின்றனவே தவிர அழிவதில்லை என்றும் உண்மையைப் புரிந்து கொண்ட நீங்கள் அளித்த தண்டனை சரியானது” என்றான் வருணன். மன்னா, அரசர்கள் வருணனைப் போல இருத்தல் வேண்டும். மகாத்மாவாக இருக்க வேண்டிய நீ அற்ப ஆசைகள் உள்ள மனிதனாக ஏன் மாறினாய்?” என்று கேட்டார் குரு.

ஸததம் கீர்தயந்தோ மாம் யதந்தஸ்ச த்ருடவ்ரதா: ட

நமஸ்யந்தஸ்ச மாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே ட ட 14

நித்திய யோகிகள் எப்பொழுதும் என்னைப் புகழ்பவர்களாகவும், உறுதியான விரதத்தோடு என்னை அடைய முயல்பவர்களாகவும், பக்தியுடன் வணங்குபவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். 14

“மன்னா, நித்திய யோகியைப் போல நீ எவ்வேளையிலும் இறைவனின் சிந்தனையோடு இரு. அப்படியிருந்தால் போரில் கொல்லப்படும் உயிர்கள், அதைப் பிறப்பித்த ஈசனும் சென்று பின்பு அங்கிருந்து பிறக்கும் என்ற உண்மை உனக்குப் புரியவரும். நீ மனம் குழம்பியமையால் தான் ஈஸ்வர தத்துவத்தை உணராமலுக்கிறாய். மன்னா, வருணன் எப்பொழுதும் உறுதியான விரதத்தோடு பகவானைப் புகழ்ந்து பாடுவான். அவனுக்கு உலகப் பற்றுக் கிடையாது; கருமங்களால் வரும் பயனில் நம்பிக்கையும் கிடையாது. எல்லாம் பகவான் செயல் என்று ஓர் உதாசீனனைப்போல இருப்பான். அதனால் அயல்நாட்டு மன்னர்கள் அனைவரையும் சமமாக மதித்து வந்தான். அவனை நித்திய யோகியாக எல்லா மன்னர்களும் கருதியமையால் தான் அவனுக்குத் துன்பம் நேர்ந்த போது எல்லோருமாக ஒன்று சேர்ந்து அதைக் களைந்தனர். அதனால் அவர்கள் பட்ட துன்பங்களும் விலகிச் சென்றன. நித்திய யோகிக்கு நடந்தவை, நடப்பவை, நடக்கப்போகின்றவை அனைத்தும் தெரியும். அதனால் தான் நாகேந்திரவர்மனுக்குத் தாம் கொடுத்த தண்டனையைச்

சொல்லி, வேண்டுமானால் அதைக் குறைக்கும்படியும் கூறினர்.
இதை நீ நன்கு உணரவேண்டும்” என்றார் குரு.

ஞானயக்ஞேன சாப்யன்யே யஜந்தோ மாமுபாஸதே ட
ஏகத்வேன ப்ருதக்த்வேன பஹுதா விச்வதோமுகம் டட 15
ஞானயக்கும் செய்யும் ஏனையவர்களும் என்னை
ஒன்றாய், வேறாய், பலவாய்க் கண்டு உபாசிக்கின்றனர். 15.

“மன்னா, இறைவன் ஒன்றாய், வேறாய்,
பலவாய்த் தோற்றமளிப்பவன். இதை ஞானிகள் உணர்ந்து
கொள்வார்கள். பரம்பொருளை உள்ளபடி உணர்ந்து தங்களைப்
பரம்பொருளுக்கு ஆகுதியாக்குபவர்கள் ஞானயக்ஞ
மாற்றுபவர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். தன்னையும்
இறைவனையும் ஒன்றாய்க் காண்பவன் அத்வைதத்தை
உணர்ந்தவனாகிறான். தன்னையும் இறைவனையும் வேறாகக்
காண்பவன் துவைதத்தை உணர்ந்தவனாகிறான். பலவாய்க்
காண்பவன் விசிஷ்டாத்வைத உணர்ந்தவனாகிறான். இப்படி
எந்த உருவில் இறைவனைக் கண்டாலும் அது
ஞானயக்ஞமாகிறது. நீ இந்த மூன்று வகையினுள்
ஒன்றையேனும் காணவில்லை. அதனால் தான் உனது கடமை
என்னவென்று உனக்குப் புரியவில்லை. மன்னா, வருணன்
தன்னையும் இறைவனையும் ஒன்றாகக் கருதுபவன். அதனால்
தான் அவன் பேரரசனான நாகேந்திரவர்மன் பெரும்படையுடன்
போர் தொடுத்தபோது செயலாற்றாது இருந்தான். தான்வேறு
இறைவன் வேறு என்று நினைப்பவன் யாவும் இறைவனது

செயல். இறைவன் சரியானதைச் செய்வார் என்று நினைப்பான். மன்னா, நாகேந்திரவர்மன் போர் தொடுத்த போது புலியூர் மன்னன் சொன்னான்; “நண்பர்களே, நாம்வேறு, பகவான் வேறு. நாம் நீதியாகப் பகவானிடத்து எம்மை ஒப்படைத்துவிட்டு நாட்டை ஆள்கிறோம். நன்மை தீமைகளைப் பகவான் கவனித்துக் கொள்வார்” என்றான். பகவானைப் பலவாய்க்காணும் வாதவூர் மன்னன்; “மன்னர்களே, பகவான் உலகில் பல உருவங்களில் இருப்பதால் எல்லாவற்றையும் உணர்ந்து கொள்வார். அதனால் நாம் பயப்படத் தேவையில்லை” என்றான். பகவானை ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமாக உபாசிக்கின்றனர். எப்படி உபாசித்தாலும் பகவான் பக்தர்களுக்கு அருள்வார். ஆனால் நீ பந்த பாசங்களுக்குட்பட்டமையாற் செயலற்றிருக்கிறாய். செயலற்றிருப்பது பாவம் செய்ய வழிவகுக்கும். அதனால் இறை தத்துவத்தை உணர்ந்து செயற்படத் தயாராகு” என்றார் குரு.

அஹம் க்ரதுரஹம் யக்ஞ: ஸ்வதாஹமஹமௌஷதம் ட

மந்த்ரோளஹமஹமேவாஜ்யமஹமக்னிர்ஹம் ஹுதம் டட 16

கிரது என்ற வைதீக கர்மமும் நானே; யக்ஞமும் நானே; பித்துருக்களுக்குப் படைக்கப்படும் ஸ்வதா என்ற உணவும் நானே; மருந்தும் நானே; மந்திரமும் நானே; ஹோமம் செய்யப்படும் நெய்யும் நானே; அக்கினியும் நானே; வேட்டலும் நானே.

16.

“மன்னா, கர்மம், யக்கும், ஸ்வதா, மருந்து, மந்திரம், நெய், அக்கினி, வேட்டல் என்று சொல்லப்படும் யக்ஞத்தின் பாகங்கள் அனைத்தும் ஈசனே. அறிவில்லாதவர்கள் அதைத் தனித் தனிப் பொருட்களாக உணர்கின்றனர். அவை யாவும் ஈசன் என்றுணர்ந்து அவற்றை ஆகுதியாகப் படைப்பவர்கள் பாரமார்த்திக்க திருஷ்டியைப் பெறுவார்கள். நீ அவற்றைத் தனித்தனியாகக் காண்கிறாய். அவை யாவும் ஈசன் என்றுணர்ந்தால் கர்மத்தை ஆகுதியாக்கியிருப்பாய். மன்னா, வரகுணனின் அரண்மனைக்குச் சாது ஒருவர் வந்தார். மன்னன் அவரைப் பெருமகிழ்வுடன் வரவேற்று ஆசனத்தில் இருத்தி உபசரித்தான். சாது சொன்னார்; “மன்னா, நான் ஓய்வின்றிக் கர்மம் செய்கிறேன். யாகம் செய்வதற்காகப் பசுக்கள் வளர்க்கிறேன். இப்படி யாகத்தின் பாகங்கள் அனைத்தும் வேறானவையாகையால் யாகம் செய்வதற்காக அவற்றை நாடி வந்தேன்” என்றார்.

மன்னன் கவலைப்பட்டான்; “சாதுவே, கிரது என்ற வைதீக கர்மமாக இருப்பவன் பகவான்; யக்ஞமும் அவர்தான்; ஸ்வைதாவும் அவர்தான். அதைவிட யக்ஞத்தின் பாகங்களான மருந்து, மந்திரம், நெய், அக்கினி, வேட்டல் அனைத்தும் அவர்தான். அப்படியிருக்க அவை யாவும் வேறானவை என்று நினைத்ததன் காரணம் யாது?” என்று கேட்டான்.

சாது சிரித்தார்; “மன்னா, உன்னைப் பற்றி நான் அறிந்துகொண்டதைச் சோதனை செய்யவே இங்கு வந்தேன்.

மன்னன் சொன்னான்; “பகவானே, நீர் யாரென என்னால் அறிந்துகொள்ள முடியாதென நினைக்கிறீரா...? நீர் தான் உலகின் தாய், தந்தை, முப்பாட்டன். கர்ம பலன்களைக் கொடுப்பவரும் நீரே, நான்கு வேதங்களும் நீரே, ஓங்காரமும் நீரே” என்றான்.

சபை திகைத்தது. சிலர் அரசனுக்குப் ‘பக்தி முற்றிவிட்டது’ என்றனர். சிலர், ‘அரசனுக்குப் பைத்தியம்’ என்றனர்.

சாது சிரித்தார். அரசன் சொன்னான்; “சுவாமி, எது ஆதியில் தோன்றியதோ அதன் ஒரு பகுதி இன்று வரை அதில் உள்ளது. நெல்லானது முளைத்துப் பயிராகி விளைச்சலைத் தந்து மடிந்து போனாலும் அதன் விதையின் ஒரு பாகம் தொடர்ந்து இருந்துகொண்டே வரும். இதுபோலத்தான் உயிர்களும். பிறக்கின்ற உயிரிலுள்ள தன்மை ஒருபோதும் மாறுபடுவதில்லை. உயிர்களுள் பகவான் இருக்கின்றார். அவை எத்தனை பிறப்பெடுத்தாலும் அவற்றுடன் அவர் கலந்திருக்கிறார். அதனால் உயிருள் உறைந்திருக்கும் பகவான் தாயாகவும், தந்தையாகவும், முப்பாட்டனாகவும் ஏன் இருக்கக்கூடாது?”

சாது சிரித்தார். அவரது கையிலிருந்த கம்பு புல்லாங்குழல் போல அனைவருக்கும் தெரிந்தது. மன்னா, அரசர்கள் வருணனைப் போல இருத்தல் வேண்டும். ஆனால் நீ நாகேந்திரவர்மனைப் போலிருக்கிறாய். உனது மனதை மாற்று” என்றார் குரு.

கதிர்பர்தா ப்ரபு ஸாீ நிவாஸ: சரணம் ஸுஹ்ருத் ட
 ப்ரபவ: ப்ரளய: ஸ்தானம் நிதானம் பீஜமவ்யயம் டட 18
 புகலிடம், வளர்ப்பவன், உடையவன், சாட்சி,
 இருப்பிடம், அடைக்கலம், தோழன் பிறப்பிடம், ஒருங்குமிடம்,
 தங்குமிடம், களஞ்சியம், அழியாத வித்து; 18.

தபாம்யஹமஹம் வர்ஷம் நிக்ருஹ்ணாம்யுத்ஸ்ருஜாமி ச ட
 அம்ருதம் சைவ ம்ருத்யுஸ்ச ஸதஸச்சாஹமர்ஜீன டட 19
 அர்ச்சனா, நான் வெப்பத்தைத் தருகிறேன்;
 மழையைப் பெய்விக்கிறேன்; அதைத்தடுக்கிறேன்; சாகாமையும்,
 சாவும், சத்தும், அசத்தும் நானே. 19.

“மன்னா, உயிர்களுக்கு அனைத்தையும்
 கொடுப்பவன் இறைவன். உயிர்களின் புகலிடம் அவன்;
 உயிர்களுக்குச் சகல போகங்களையும் கொடுத்து
 வளர்ப்பவன்; எல்லாம் உடையவன்; கர்மத்திற்குச் சாட்சியாக
 இருப்பவன்; உயிர்கள் வசிக்கும் இடம் அவன்; உயிர்களுக்கு
 அடைக்கலம் கொடுப்பவன் அவன்; கைம்மாறு கருதாது
 தோழனாகி உதவிகள் பலவும் புரிபவன்; சகலவற்றையும்
 சேமித்து வைத்து உயிர்கள் அனுபவிக்கக் கொடுப்பவன்.
 வித்துக்கள் தாம் அழிந்தே முளைத்து மரமாகின்றன. இறைவன்
 என்ற வித்து அழியாதிருந்து உயிர்கள் தோன்றி வளர
 இடங்கொடுக்கிறது”

“மன்னா, வெப்பம் தரும் சூரியனும் அவரே; மழையைத் தரும் வர்ணனும் அவரே; அவரால் மழையைத் தடுக்கவும் முடியும். சாவையும் சாவாமையையும், அவரவரது கர்ம பயன்களுக்கேற்றபடி பிறப்பையும் முத்தியையும் கொடுப்பவர் அவரே. தோன்றுவதும் தோன்றாத நிலையில் இருப்பவரும் அவரே. ஆகையால் உலகில் பிறந்த ஜீவன்கள் தத்தம் கர்ம பலனை அனுபவித்தே தீரவேண்டும். அவையாவும் இறைவனால் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. நீ செய்வது எதுவும் இல்லை. ஒவ்வொருவருக்கும் இறைவன் வகுத்த கடமையை அவர் அவர்களுக்குள் நின்று அவர்கள் மூலம் செய்கிறார். பிறப்பிலும் இறப்பிலும் இறைவனுள் இருக்கும் ஆன்மா, தான் செய்வதாகக் கூறலாமா...?”

“மன்னா, பெருங்குன்றம் நாட்டின் காட்டுக்குள் வரகுணன் பல்வேறு வகையான பயன் தரு மரங்களை நட்டுப் பராமரித்து வந்தான். அவற்றிற்கு நீருற்றுவது கிடையாது. பராமரிப்புக் கிடையாது. இடை இடையே மன்னன் முதலமைச்சருடன் காட்டுக்குச் சென்று அம்மரங்களைப் பார்ப்பான். ஒரு நாள் முதலமைச்சர் கேட்டார்; “மன்னா, காட்டுள் ஏன் பயன்தரு மரங்களை நடட்டீர்கள். அவற்றை நடட்டின் அதற்கு நீர் ஊற்றவோ, அவற்றைப் பராமரிப்பதோ இல்லையே” என்றார்.

“அமைச்சரே, உலகின் தந்தையும் தாயும் பகவான். அதனால் அவன் உயிர்களின் புகலிடமாகிறான். அவற்றை வளர்ப்பவனாகிறான்; அவற்றின் இருப்பிடமாகிறான்.

அவனிடமிருந்து தான் யாவும் தோன்றுகின்றன. பராமரிக்கப்படுகின்றன. எம்மால் ஒரு மரத்தைப் படைக்க முடியுமா..? ஒரு வித்தை உருவாக்க முடியுமா....? அவன் உற்பத்தி செய்தவற்றை நாம் நடுகிறோம். அதை அவன் பராமரிப்பான். அவனே சூரியனாக இருப்பதால் வெப்பத்தையும் மழையையும் தருகிறான். பெரு மழையைப் பொழிவிப்பவனும் அவன்தான். மழையைப் பெய்யாமற் தடுப்பவனும் அவன் தான். அதை உணர்ந்தவன் எதையும் பராபரிக்கத் தேவையில்லை. காட்டில் நாம் நட்டா மரங்கள் வளர்கின்றன. களஞ்சியமாக இருக்கும் இறைவனிடமிருந்து உயிர்களுக்கு அனைத்தும் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன்தான் பயன்தரு மரங்களை நட்டேன். அவற்றைப் பகவான் பராமரிப்பார். அதோ பாருங்கள் அந்தப் பெரிய மாமரத்தில் எத்தனை கனிகள் உள்ளன. மரத்தின் அடியில் முளைத்த திராட்சைக் கொடியொன்று மரத்தில் படர்ந்திருந்து குலைகுலையாகக் காய்த்திருக்கின்றது. அவற்றை எத்தனை வகையான பிராணிகள் உண்கின்றன. இதிலிருந்து நீ எதை உணர்கின்றாய்?. நான் கூறியவற்றிற்கு அவை சாட்சியாக அமையவில்லையா..? இறைவனே புகலிடம்; வளர்ப்பவன்; உடையவன்; சாட்சி; இருப்பிடம்; அடைக்கலம்; பிறப்பிடம்; ஒடுங்குமிடம்; தங்குமிடம்; களஞ்சியம்; அழியாத வித்து என்பது உமக்குப் புலனாகவில்லையா....? அவரால் தான் மழை பெய்கிறது; வெப்பம் கிடைக்கிறது என்பது புரியவில்லையா...?" என்று கேட்டார் அதன்பின் முதலமைச்சர்

தெளிவடைந்தார். நீ தெளிவடைந்தால் தான் இவை புரியும்” என்று சொன்னார் குரு.

த்ரைவித்யா மாம் ஸோமபா: பூதபாபா
யக்ஞைரிஷ்ட்வா ஸ்வர்கதிம் ப்ரார்த்தயந்தே ட
தே புண்யமாஸாத்ய ஸுரேந்த்ரலோக
மச்னந்தி திவ்யான் திவி தேவபோகான் டட 20
மூன்று வேதங்களையும் கற்றவர்கள்
யாகங்களால் என்னைப் பூசித்து, சோமபானம் செய்து
பாவத்திலிருந்து விடுபட்டு, வானுலகை அடைதலை
வேண்டுகின்றனர். அவர்கள் புண்ணிய லோகமான
தேவேந்திரலோகத்தை அடைந்து சுவர்க்கத்தில் திவ்வியமான
தேவபோகங்களை அனுபவிக்கின்றனர். 20.

“மன்னா, மூன்று வேதங்களையும் அறிந்து
யாகம் செய்து சோமபானத்தை அருந்துவோர் சுவர்க்கத்தை
அடைகின்றனர். இவற்றை அரசன் செய்கின்றான். இருக்கு, யசர்,
சாமவேதங்களில் உள்ள கர்ம காண்டப்படி தனக்கென அரசன்
யாகம் செய்வதோடு மட்டும் நிறுத்தாது, தனக்கென
வகுக்கப்பட்ட கடமைகளையும் செய்தல் வேண்டும். மன்னா,
அரசர்கள் அரசாளும்போது யாகம் செய்வார்கள். அதனால்
நாடும் மேன்மையுறும், மக்களும் மேன்மையடைவார்கள்.
அரசனது ஆத்மவிடுதலைக்காக அவன் பிற்காலத்தில் அரசைத்
துறந்து தவஞ்செய்யக் காட்டிற்குச் செல்வான். இது
சுவர்க்கத்தை அடையும் ஒருமுறை. நாட்டு மக்களைத்

துன்புறுத்துபவர்களை நீதியான முறையில் தண்டிப்பதன் மூலம் அரசன் சுவர்க்கத்தை அடைவான். தர்ம யுத்தத்தில் மரணித்தாலும் அவன் சுவர்க்கத்தை அடைவான். பாரத யுத்தத்தில் கர்ணனைத் தர்மதேவதை வந்து அழைத்துச் சென்றதை நீ அறியவில்லையா...?”

“மன்னா, வரகுணன் மூன்று வேதங்களையும் கற்று அதன்படி வாழ்பவன். அதனால் நாட்டின் நன்மைக்காகவும் தனது ஆத்ம ஈடேற்றத்திற்காகவும் யாகங்களைச் செய்வான். சோமபானம் செய்து முறைப்படி வாழ்ந்து வந்தான். அவன் மக்களுக்குத் தீமை ஏற்படுமானால் யாகம் செய்வதைப் போலக் கருமமாற்றுவான். அரசர், மக்களை நீதியான முறையில் வாழவைப்பது தான் யாகமாகும். அதை உணர்ந்த வரகுணன் மக்களுக்குத் தீமை ஏற்படும்போது தீமை செய்வோரை அழிப்பான். ஒருமுறை அயல்நாட்டு அரசனின் ஒற்றன் ஒருவன் சாதுவேடமிட்டு பெருங்குன்று நகரில் நுழைந்து பல தீமைகளைச் செய்தான். வரகுணன் சாதுவைத் தண்டிக்கவில்லை. சாதுவை அனுப்பிய அயல்நாட்டு அரசனைக் கைது செய்து சிறைச்சேதம் செய்தான். இது அரச தர்மம். மக்கள் படும் துன்பங்களை நீக்குவது தான் யாகம் என்பதை நீ உணராமையாற்றான் மனக்கலக்கமடைகிறாய். இது அரசனான உனக்குப் பொருந்தாது என்பதை நீ உணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

தே தம் புக்த்வா ஸ்வர்கலோகம் விசாலம்

‘ணே புண்யே மர்த்யலோகம் விசந்தி ட

ஏவம் த்ரயீதர்மமனுப்ரபன்னா

கதாகதம் காமகாமா லபந்தே ட ட

21

அவர்கள் அந்தச் சுவர்க்க வாழ்வை அனுபவித்து, அவர்கள் செய்த புண்ணியம் முடிவடைந்ததும் மண்ணுலகை அடைகிறார்கள். இங்ஙனம் மூன்று வேதநெறிகளையும் பின்பற்றும் போகப்பிரியர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பையும் இறப்பையும் அடைகின்றனர்.

“மன்னா, பொருளின் அளவுக்கேற்ப மண்ணுலக வாழ்வு சிறக்கும். புண்ணியத்தின் அளவுக்கேற்ப விண்ணுலக வாழ்வு இனிக்கும். பொருள் முடிந்தால் ஏழையாவது போலச் செய்த புண்ணியம் முடிந்தால் மீண்டும் பிறப்பேற்படும். பிறப்பேற்படாது சுவர்க்கத்தில் தங்க வேண்டுமானால் தனக்கொதுக்கப்பட்ட கர்மங்களை முழுமனதுடன் செய்து முடித்தல் வேண்டும். மன்னா, அரசனான நீ மனங்கலங்குவதால் உனது கடமைகள் என்னவென்று உணராது தடுமாறுகிறாய். மக்கள் படும் துன்பத்தை நீக்குவது யார்? இந்த நாட்டை உனது பரம்பரை தான் காலம் காலமாக ஆண்டு வருகிறது. நீ தவறுவதன் மூலம் உனது பரம்பரைக்குத் துரோகமிழைத்து விடுவாய். மன்னா, வங்கியில் வைப்பிலிடும் பணத்தைப் போன்றது தான் இன்ப வாழ்வு. கருமத்தை நல்ல முறையில் செய்பவனின் புண்ணியம் ஒருபோதும் குறைவடையாது. போகப்பிரியர்கள் கடமையைச் சரிவரச் செய்வதாக நினைக்கிறார்கள். ஆனால் பற்றுடன் அக்கருமங்கள் நீதியாகச் செய்யப்பட்டாலும்

அவற்றின் பயன் மிகக் குறைவானது. வங்கியில் தினமும் அதிக பணம் வைப்பிலிடுபவனின் பணம் குறையாதது போலக் கருமங்களைத் தினமும் யாகம் போல அரசர் செய்தல் வேண்டும் என்று நினைப்பவன் வரகுணன். மன்னா; வரகுணனுக்குஇளையவர்கள் இருவர். அவர்களில் ஒருவனுக்குக் களஞ்சியப் பொறுப்பாளர் பதவி கொடுத்து அதை நீதியான முறையில் செய்யுமாறு பணித்தான். அவன் தனது மனைவியின் சகோதரனுடன் சேர்ந்து தனது பதவியைத் துஷ்பிரயோகம் செய்தான். அழகான பெண்களின் பெற்றோர், சகோதரர்கள், உற்றார், உறவினர்கள் தான் அதிக பயனைப் பெற்றனர். அதனால் விபச்சாரம் நாட்டில் மேலோங்கியது. இதையறிந்த வரகுணன் சகோதரனையும் அவனது மைத்துனனையும் பிடித்துச் சிறையில் அடைத்தான். அவனது மனைவி சபைக்கு வந்து நீதி கேட்டாள். அதற்கு வரகுணன் சொன்னான்; “தாயே நான் தீமைகளைக் கண்டு அதைத் தண்டிக்காதிருந்தால் பாவம் செய்தவனாவேன். அத்துடன் நான் செய்த புண்ணியப் பயனும் குறைவடையும். அதனால் பெருந் துன்பங்கள் உண்டாகி நான் போகப்பிரியனாகிவிடுவேன். அதைத் தடுப்பதற்காகத்தான் அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுத்தேன்” என்றான். அரசனான நீ வரகுணன் உணர்ந்ததை ஏன் உணர்கிறாயில்லை” என்று கேட்டார் குரு.

அனன்யாஸ்சிந்தயந்தோ மாம் யே ஜனா: பர்யுபாஸதே ட
தேஷாம் நித்யாபியுக்தானாம் யோகமேம் வஹாம்யஹம் டட 22

என்னை அன்னியமானவன் என்றெண்ணாமல்
என்னையே எவ்வேளையிலும் நினைத்து உபாசிக்கும் நித்திய
யோகிகளுடைய யோக சேமத்தை நான் வழங்குகிறேன். 22.

“மன்னா, கடவுள் தமக்கு அன்னியமானவர் என்று
எண்ணாமல் யோகத்தைக் கைக்கொள்ளும்
நித்தியயோகிகளுக்கு வேண்டிய இன்பங்களையெல்லாம்
இறைவன் அளிப்பார். மன்னர் கடவுளை அன்னியராகக்
கருதாது, தாமே கடவுள் என்ற எண்ணத்தை மனதில்
இருத்துதல் வேண்டும். கர்ப்பத்திலிருக்கும் சிசு பிறந்து வாழ்ந்து
மரணித்த பின்பும் அரசன் அதன் இன்பத்திற்கு உதவுபவனாக
இருத்தல் வேண்டும். மன்னா, உனது பேரனார் மாளயபட்சத்தில்
(பிதிர்களுக்கு உணவளிக்கும் நாள்) நாட்டில் இறந்தவர்களின்
நினைவாகப் பொங்கிப் படைப்பார். பிதிர்களைப் பிரீதி
செய்வதற்காகப் பூசை வழிபாடுகளைச் செய்வார். அவற்றைக்
காப்பாற்றும் பொறுப்பு அரசனுடையது. மன்னா, நீ பகவானை
நினைத்து ஒரு காரியம் செய்தால் அவர் நாட்டின்
நன்மைக்காகப் பத்துக் காரியங்கள் செய்வார்” என்றார் குரு.

யேளப்பன்யதேவதா பக்தா யஜந்தே ச்ரத்தயாளன்விதா: ட
தேளபி மாமேவ கௌந்தேய யஜந்த்யவிதீபூர்வகம் டட 23

குந்தியின் மைந்தா, சிரத்தையுடைய பக்தர்கள்
அந்தத் தேவதைகளை வணங்கினாலும் விதி வழுவியவர்களாய்
என்னையே வணங்குவார்கள். 23.

“மன்னா, நம்பிக்கையுடன் எதை வழிபட்டாலும் அதற்குள் இருக்கும் ஈசன் எம்மைக் காப்பாற்றுவார். எந்தப் பொருளில் ஈசன் இல்லை என்று சொல் பார்ப்போம்? சமுத்திரம் ஒன்று தான். அது இடத்திற்கிடம் வேறுபட்ட பெயர்களைக் கொண்டிருந்த போதும் அது எவற்றாலும் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதில்லை. அதுபோல எந்தத் தெய்வத்தைச் சிரத்தையோடு வணங்கினாலும் அது ஈசன் என்பது விதி. இதை நீ அறிந்தால் மனம் குழம்பமாட்டாய். மன்னர் போருக்குச் செல்ல முன் காளியை வணங்கினாலும் அது ஈசன் என்பதை அறிதல் வேண்டும்”

“மன்னா, வரகுணன் மாளிகையை விட்டு வெளியே வரும்போது கைகூப்பித் தொழுவான். ஒருநாள் அவன் வீதி உலாச் செல்லும்போது ஒரு கல்லைக் கண்டான். அதன் தோற்றம் விநாயகரைப் போல இருந்தது. அதனால் அதை எடுத்துச் சென்று ஒரு மரநிழலில் வைத்து மலர்கள் தூவி வணங்கினான். அது நாளடைவில் பெருங்கோயிலாகிவிட்டது. அரசனும் அடிக்கடி அங்கு சென்று வந்தான். ஒரு நாள் அவன் வேட்டையாடச் சென்றபோது மதங்கொண்ட யானை ஒன்று அவனை நோக்கி ஓடிவந்தது. வீரர்கள் ஆயுதங்களுடன் அதைக் கொல்லத் தயாராகினர். மன்னன் தடுத்திவிட்டு; “விநாயகா..... ஏன் கோபம் கொள்கிறாய்.....? சாந்தமடைவாயாக என்று வணங்கினான். யானை அவனை வணங்கியது. பின் காட்டில் நின்ற அரசமரத்தை வணங்கினான். அதன் கீழ்ப் பெரிதான ஒரு பாம்புப் புற்று இருந்தது. தான் குடிப்பதற்காகக் கொண்டு வந்த

பாலை அதற்குள் ஊற்றி அதற்கு மலர்கள் தூவினான். அரசனைப் பார்த்து மக்களும் அதைச் செய்தனர். மன்னா, அன்போடு நாம் எதை வணங்கினாலும் அதனுள் நாம் பகவானைக் காணலாம் என்று வரகுணன் உணர்ந்தமையால் தான் அப்படி நடந்தான். இவை யாவும் வேத உபநிடதங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. நீ பகவானை நினைத்துக்கொண்டு செயலாற்று, நீ நினைப்பதிலும் பார்க்க விரைவாக அச்செயல் முடிவடையும்” என்றார் குரு.

அஹம் ஹி ஸர்வயக்ஞானாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச ட
ந து மாமபிஜானந்தி தத்வேனாதஸ்சயவந்தி தே ட ட 24

நானே சகல யாகங்களுக்கும் உரியவனாகவும் தலைவனாகவும் இருக்கிறேன். தேவதைகளை வணங்குவோர் இந்த உண்மையை அறிந்துகொள்வதில்லை. ஆகையால் அவர்கள் உரியபலனில் இருந்து வழுவிப் பிறவிகளில் வீழ்கின்றனர். 24.

“மன்னா, ஈசன் தான் சகல யாகங்களையும் உண்பவனாகிறான்; அவனே யாகத்திற்குத் தலைவன். ஈசனை நம்பாது வணங்குவதால் நீ விதி வழுவிய வணக்கத்தையே செய்கிறாய். இதனால் தான் உனக்கு மனக்கலக்கமுண்டாகிறது. ஈசனை வணங்குவோர் மனக்கலக்கமடைய மாட்டார்கள். நன்மையானவற்றையும் தீமையானவற்றையும் செய்யமாட்டார்கள். அதனால் மன்னா ஈசனை நம்பு. அவரின் மீது நம்பிக்கை வை. பெருங்குன்றம் நகரில் பெரியதொரு வணிகன் இருந்தான். ஒரு நாள் அவனிடம் வேலை செய்யும் சிப்பந்தியொருவன் வந்து;

“பிரபு, எமது நாட்டையண்டிய காட்டில் ஒரு வனதேவதையின் கோயில் உள்ளது. அங்கு சென்று அவ்வனதேவதையை ஆரதிப்பவர்களுக்குப் புதையல்கள் கிடைக்கின்றன” என்றான். அதைக்கேட்டுக்கொண்டிருந்த அவனது மனைவி சொன்னாள்; “நாதா, எம்மிடம் நான்கு தலைமுறைகள் அனுபவிக்க வேண்டியளவு சொத்துள்ளது. பிறகேன் பொருளில் ஆசைப்படுகிறீர்கள். நிம்மதியாகப் பகவானை ஆரதித்துக் கொண்டிருங்கள்” என்றாள்.

வணிகன் மனைவியின் சொல்லைக் கேளாது அச்சிப்பந்தியுடன் காட்டுக்குச் சென்று வணங்கினான். பின் அவன் வீட்டுக்குச் செல்லாது இரவும் பகலும் பெரும் பொருட்செலவில் பூசைகளைச் செய்தான். ஒருநாள் இரவு வனதேவதை அவனது கனவில் தோன்றி தனக்கு நரபலியிட்டால் பெரும் புதையல் தருவதாகக் கூறியது. அதை நம்பிய வணிகன் கிராமத்திற்குச் சென்று ஒரு ஆண்குழந்தையைப் பெரும் பொருள்கொடுத்து வாங்கிவந்து பலியிட்டான். அதையறிந்த அரசன் அவனைக் கைது செய்து சிரச்சேதம் செய்தான். மன்னா, நீயும் தேவதைகளை ஆரதிப்போரைப் போலச் செயற்படுகிறாய். பகவான் தான் கர்மங்களுக்குரியவனாக இருக்கிறான் என்பதை உணர்ந்து கொள். நீ தேவதைகளை ஆரதிப்பவர்களைப்போல உண்மையை அறிந்து கொள்கிறாயில்லை. இது தீராத துன்பத்தைத் தந்து பிறவிகளை உண்டாக்கும்” என்றார் குரு.

யாந்தி தேவவ்ரதா தேவான் பித்ருன் யாந்தி பித்ருவ்ரதா: ட
பூதானி யாந்தி பூதேஜ்யா யாந்தி மத்யாஜினோளபி மாம் டட
தேவர்களைத் தொழுவோர் தேவர்களை
அடைகின்றனர்; பிதிர்க்களைப் போற்றுபவர்கள் பிதிர்க்களைப்
பெறுகின்றனர். பூதங்களை வணங்குவோர் பூதங்களைச் சென்று
அடைகின்றனர்; என்னை பூசிப்பவர்கள் என்னை
வந்தடைகின்றனர். 25.

“மன்னா, மனத்தில் ஒருவன் எண்ணுவதே
அவனது வாழ்வாக அமைகிறது. ஒருவன் எந்த ஊருக்குப்
போகவேண்டுமென்று எண்ணுகிறானோ அவன் அந்த
ஊருக்குத்தான் போவான். எதைச் செய்யவேண்டுமென்று
எண்ணுகிறானோ அதையே செய்வான். எதை
உண்ணவேண்டுமென்று நினைக்கிறானோ அதையே உண்பான்.
இது போன்றது தான் தெய்வ உபாசனையும் நீ தேவர்களைப்
போற்றுபவன். யாரையும் போற்றலாம். ஆனால் ஈஸ்வரனைப்
பூசித்தல் வேண்டும். அப்பொழுது தான் மீண்டும் பிறவாத
நிலையை அடைவாய். மன்னா, தேவதையைப் பூசித்த அந்த
வணிகன் கடைசி நேரத்தில் தேவதையாகிவிட்டான். அதனால்
அவன் காண்போரிடம் தன்னில் அத்தேவதை
குடிகொண்டிருப்பதைக்கூறி அவர்களின் எதிர்காலத்தைப் பற்றிக்
கூறத்தொடங்கிவிட்டான். அதுபோல பெருங்குன்று நாட்டில்
மனோகரன் என்றொருவன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன்
நாகவழிபாடு செய்து வந்தான். அதனால் அயலில் உள்ள
புற்றில் வாழ்ந்த நாகத்தைப் பூசித்து வந்தான். நாளடைவில்

அவனும் நாகமாக மாறிவிட்டான். அவனது சொல், நடத்தைகள் யாவும் நாகத்தைப் போலவே இருந்தன. இன்னொருவன் அனுமானை வணங்கி வந்தான். அவனும் நாளடைவில் தான் அனுமாரெனக் கூறி மரங்களில் ஏறியிருந்தான். இப்படியாகத் தேவர்களையும், பிதிர்க்களையும், பூதங்களையும் வணங்குவோர் அவை தான் கடவுளென நினைத்து ஈஸ்வரனை மறந்து விடுகின்றனர். யாரையும் வணங்கலாம்; ஆனால் கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார் என்பதை நினைவிற்கொண்டு அவரை வணங்குவோர் தான் ஆத்ம ஈடேற்றமடைவார்கள். நீயும் தேவதைகளையும், பூதங்களையும், பிதிர்க்களையும் வணங்குபவர்களைப் போலவே எனக்குக் காட்சி தருகிறாய்” என்றார் குரு.

பத்ரம் புஷ்பம் பலம் தோயம் யோ மே பக்த்யா ப்ரயச்சதி ட
ததஹம் பக்த்யுபஹ்ருதமச்ச்னாமி ப்ரயதாத்மன: டட 26

யார் எனக்கு இலை, மலர், கனி அல்லது நீரைப் பக்தியோடு படைக்கிறானோ, அத்தூய்மையான மனம் கொண்டவனது படையலை நான் விருப்புடன் உண்பேன். 26.

“மன்னா, இறைவனிடம் இல்லாதது எது? அவன் களஞ்சியம். அதனால் அவனிடம் எல்லாம் உள்ளது. இதை அறியாத மக்கள் அவனுக்கு எதைதையோவெல்லாம் படைக்கிறார்கள். தங்கத்தாலும், மாணிக்கங்களாலும், வைரங்களாலும் அர்ச்சிக்கிறார்கள். கோயில்களைக் கட்டுகிறார்கள்; வாகனங்களைச் செய்து கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இவையெல்லாம் அவனுக்கு ஏன்? அவனால்

படைக்கமுடியாதென்று நினைத்து அவர்கள் இதைச் இதைச் செய்கிறார்கள். இறைவனின் வாழ்க்கையை எடுத்துப்பார். அவர் குலேசரிடம் அவலையும், சபரியிடம் உலர்ந்த கனிகளையும், விதுரியிடம் உப்பிட்ட கஞ்சியையும் வாங்கி உண்டார். பகவான் பக்தர்களுக்குக் கஷ்டம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் அவர்களின் உள்ளக் கமலத்தை விரும்புகிறார். பக்தியுடன் ஒரு பச்சிலையிட்டால் போதும் என்கிறது திருமந்திரம். வேலூரில் ஒரு வணிகன் இருந்தான். அவன் ஒவ்வொரு முறையும் கப்பலில் பொருட்களை ஏற்றி வந்த பின் பெரும் பொருள் செலவழித்துப் பூசைகள் செய்வான்; பெரும் கட்டிடங்கள் கட்டுவான்; அதே ஊரில் தனபாலன் என்றொரு குடியானவன் இருந்தான். அவன் அரசமரத்தடியில் பகவானை நினைத்து ஒரு கல்லை வைத்து அதற்குத் தினமும் பச்சிலை, மலர்கள் வைத்துப் பூசிப்பான். ஒரு நாள் வணிகன் கோயிலில் பெரும் பூசை செய்தான். அன்று தனபாலன் அரசமரத்தடியில் இருக்கும் பகவானுக்கு ஓலையால் கூரைபோட்டான். அவ்வூர் மக்கள் எல்லோரும் தனபாலனின் அரசமரத்தடியில் இருக்கும் பகவானைத் தரிசிக்கச் சென்றுவிட்டனர். மக்கள் தனது பெரும் பூசைக்கு வராமையால் கவலை கொண்ட வணிகன் அரசமரத்தடிக்குச் சென்றான். அங்கே மக்கள் குழுமியிருந்தனர். ஒவ்வொருவரும் செம்பில் நீர்கொண்டு வந்து பகவானுக்கு அபிஷேகம் செய்தனர். பச்சிலைகளும், மலர்களும் குவிந்திருந்தன. மன்னா, அன்புடன் யார் எதைச் செய்தாலும் பகவான் அதை ஏற்பார். நீ மக்கள் மீது அன்பு கொண்டு அதற்காகப் போர் செய். என்றார் குரு.

யத்கரோஷி யதச்னாஸி யஜ்ஜுஹோஷி ததாஸி யத் ட
யத்தபஸ்யாஸி கௌந்தேய தத்குருஷ்லமதர்பணம் டட 27
குந்தியின் புதல்வனே, நீ எதைச் செய்தாலும்,
எதை உண்டாலும், எதைக் ஹோமம் பண்ணினாலும், எதைக்
கொடுத்தாலும் அவற்றை எனக்கு அர்ப்பணமாகச் செய். 27

“மன்னா, மனிதன் கடவுளை வணங்கும்போது
மட்டும் தான் தன்னைக் கடவுளுக்கு அர்ப்பணம்
செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கிறான். அவன் உண்டாலும்,
ஹோமம் பண்ணினாலும், கொடுத்தாலும், எக்கர்மத்தைச்
செய்தாலும் அதை ஈசனுக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிடல்
வேண்டும். அப்படிச் செய்வதால் அக்கர்மபலன் செய்பவனைச்
சாராது. ஆதலால் நீ செய்யப் போகும் யுத்தத்தை பகவானுக்கு
அர்ப்பணம் செய்துவிட்டுச் செய். அப்படிச் செய்தால் பகவானே
சகல பொறுப்புக்களையும் ஏற்றுக் கொள்வார். நீ ஒரு
இயந்திரம். அதை இயக்குபவன் இறைவன்; நீ ஒரு கூடு. அதில்
குடியிருக்கும் பறவை இறைவன். நீ தோல்; அவன்
உள்ளிருக்கும் சனை; நீ ரதம்; அவன் சாரதி; உன் செயல்
எதுவுமில்லை. இறைவனே உன்னுள் இருந்து அனைத்தையும்
செய்கிறான் என்பதைப் புரிந்து கொள்”

“மன்னா, வேலூரில் மாதவன் என்றொரு
இளைஞன் இருந்தான். அவனிடம் இரண்டு பசுக்கள் நின்றன.
அவற்றில் இருந்து பெறும் பால் அவனது தேவைகளுக்குப்
போதுமானதாக இருந்தது. அப்போது அவனுக்குத் திருமணம்

பேசினார்கள். அதனால் அவன் தனது குடும்பத்தைப் பராமரிப்பதற்காக மேலும் இரண்டு பசுக்களை வாங்கவிரும்பினான். அச்செய்தியைத் தனது நண்பனுக்குச் சொன்னான். அவன் தனது இனத்தவர் ஒருவரிடம் பல பசுக்கள் உள்ளனவென்றும், அவற்றில் இரண்டை வாங்கித்தருகிறேன் என்றும் கூறி அவனை அவரிடம் அழைத்துச் சென்றான். பசுக்கள் பார்ப்பதற்கு மிகவும் அழகாக இருந்தன. விலைபேசி முற்பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு மறுநாள் வந்து பசுக்களை அவிழ்த்துச் செல்வதாகக் கூறிவிட்டு வந்தான் மாதவன். மறுநாள் அவன் அங்கு சென்ற போது பசுக்களின் உரிமையாளன் பசுக்களைக் கொடுக்க மறுத்து விட்டான். தனது மனைவி பசுக்களை விற்க விரும்புகிறாளில்லை என்று சாட்டுச் சொன்னான். மாதவன் திரும்பி வரும்போது இன்னொருவன் அப்பசுக்களை ஓட்டிச் செல்வதைக்கண்டு விசாரித்தான். அவன் மாதவன் தீர்த்த விலையிலும் பார்க்க ஆயிரம் ரூபா கூடக்கொடுத்திருந்தது தெரியவந்தது. மன்னா, எதைச் செய்யும்போதும் அதைக் கடவுளுக்கு ஹோமம் செய்தால் இப்படியான துன்பங்கள் ஏற்படாது அவர் காப்பாற்றுவார். முதல்நாள் மாதவனது நண்பன் பசுக்களைக் கொண்டு செல்லும்படி கூறிய போதும் அதற்குப் பல காரணங்கள் சொல்லி மாதவன் மறுத்ததை எண்ணிக் கவலைப்பட்டான். அதுபோல நீயும் பின்னாளில் உடன் காரியமாற்றாமையை எண்ணிக் கவலை கொள்வாய். வெற்றியும் தோல்வியும் ஈசனது

எண்ணம் என்று நினைத்தால் சிந்திக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படாது” என்றார் குரு.

சுபாசுபபனலரேவம் மோ‘யஸே கர்மபந்தனை: ட

ஸந்யாஸயோகயுக்தாத்மா விமுக்தோ மாமுபைஷ்யஸி ட ட 28

இங்ஙனம் நன்மை தீமைகளைத் தருகின்ற கர்ம பந்தங்களிலிருந்து விடுபடுவாயாக. சந்நியாச யோகத்தில் உள்ளத்தை உறுதியாக வைத்து வினைகளிலிருந்து விடுபட்டு என்னை வந்தடைவாயாக.

“மன்னா, எல்லாவற்றையும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்வதன் மூலம் வினைகளிலிருந்து விடுபடலாம். வினைகளிலிருந்து விடுபட்டு மனதை யோகத்தில் நிறுத்தினால் இறைவனுடன் நீ கலந்து கொள்வாய். இதனால் நீ கர்மம் செய்தாலும் அதிலிருந்து விடுபட்டவனாவாய். அதன் பின் உனக்குத் துன்பமே இராது. செய்யும் செயல்கள் யாவற்றையும் ஈஸ்வரனே செய்கிறார் என்ற நினைப்பு வரும். அரசர்களுக்கு இந்நிலை ஏற்பட்டாற்றான் நாட்டை நீதியாக ஆள்வார்கள், போரில் வெற்றியடைவார்கள், எதிரிகளைத் தண்டிப்பார்கள். மன்னா, பெருங்குன்றம் மன்னனுக்கு இரண்டு ஆண் பிள்ளைகள் இருந்தனர். இருவரும் பெரும் வீரர்கள். மூத்த மகன் தளபதியின் மகனோடு சேர்ந்து நாட்டில் அடாவடித்தனங்களில் ஈடுபட்டு வந்தான். அவனுக்கு வரகுணன் பலமுறை ஒழுக்கத்தைப் பற்றிச் சொல்லி வந்தான். ஆனால் அவன் திருந்தவில்லை. அதனால் இளைய மகனுக்கு முடிசூட்டி வைத்தான். இளைய மகன் முடிசூடிய சில தினங்களுக்குள்

தனது மூத்த மகனைக் கைது செய்து சிறையில் அடைக்கும்படி இளைய மகனுக்குக் கட்டளையிட்டான். மன்னா, அரசர்கள் நன்மை தீமைகளைத் தருகின்ற கர்மபந்தங்களிலிருந்து விடுபட்டு சன்னியாச யோகத்தில் உள்ளத்தை நிலைநிறுத்திக் காரியமாற்றுதல் வேண்டும். நீ மனம் தளர்கிறாய். உன்னால் கர்மயோகத்திலிருந்து விடுபடமுடியவில்லை. வரகுணனைப் போல அரசர் உறுதியுடன் இருத்தல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

ஸமோளஹம் ஸர்வபூதேஷுந மேத்வேஷ்யோளஸ்தி ந ப்ரிய: ட யே பஜந்தி து மாம் பக்த்யா மயி தே தேஷு சாப்யஹம் டட29 நான் எல்லா உயிர்களிடத்தும் சமமாகவே இருக்கிறேன். எனக்குப் பகைவர்களும் இல்லை; நண்பர்களும் இல்லை. ஆனால் என்னைப் பக்தியுடன் பூசிக்கிறவர்கள் என்னுடன் இருக்கிறார்கள்; நானும் அவர்களுடன் இருக்கிறேன்.

“மன்னா, இறைவன் எல்லோரின் உள்ளத்திலும் சமமாகவே இருக்கிறார். உலகெங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் இறைவன் தன் நெஞ்சிற் குடியிருப்பதை உள்ளத் தூய்மையில்லாதவர்கள் புரிந்து கொள்வதில்லை. பக்தியுள்ளவர்களுக்குத் தான் அது புரியும். கல்லுப் போல அசைவற்றிருக்கும் உயிர்களை அசைக்கும் சக்தியாக உள்ளவன் இறைவன். இதை உணராமையால் பலர் துன்பப்படுகிறார்கள். இதை உணராமையால் தான் நீயும் கலங்குகிறாய்”.

“மன்னா, தனது மூத்த மகனைச் சிறையில் அடைத்த பின் வரகுணன் முன் போலவே இருந்தான். இதனால் முதலமைச்சர் மிகவும் வருந்தினார். முதலமைச்சருக்குப் பிள்ளையில்லாமையால் சிறு வயது முதல் அவன் மீது அவர் மிகுந்த பாசங்கொண்டிருந்தார். அரசனை அவர் சந்திக்கும் போது அவனை விடுதலை செய்யும்படி அரசனைக் கோரவேண்டும் என்று நினைப்பார். ஆனால் அரசனோடு கதைக்கப் பயப்படுவார். அரசன் அடிக்கடி அவருக்குச் சொல்வான்; “அமைச்சரே அரசன் இறைவனைப்போல எல்லோரினது உள்ளத்திலும் சமமாக இருக்க வேண்டும். உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர், நமர், பிறர் என்ற பேதம் பார்க்கக்கூடாது” என்பான்.

பெருங்குன்றில் வீரசேனன் என்றொரு குடியானவன் இருந்தான். அவன் அடிக்கடி வரகுணனைச் சந்தித்து நாட்டு மக்களின் குறைநிறைகளைக் கூறுவான்; நாட்டின் பொருளாதார வளங்களைப் பற்றியும் அதை முன்னேற்றும் வழிமுறைகளைப் பற்றியும் கூறுவான். அவனது ஆலோசனைகள் நல்ல பயன்களைக் கொடுத்தமையால் வரகுணன் அடிக்கடி அவனை அரண்மனைக்கு அழைத்து உரையாடுவான். காலப்போக்கில் அவனே முதலமைச்சராகக் கருதப்பட்டான். ஆனால் முதலமைச்சருடனும் கலந்துரையாடுவான். அவரது அதிகாரத்தையோ, சன்மானங்களையோ, வேதனத்தையோ அவன் குறைக்க வில்லை. அவ்விருவரையும் அவன் அன்புள்ளவர்களாகக்

கருதவும் இல்லை. அதுபோல இறைவனும் தம்மீது அன்பு கொண்டவர்களுடன் கலந்திருப்பார். நீயும் வரகுணனைப் போல உயிர்களைச் சமமாக மதித்தால் உனக்குக் கலக்கம் உண்டாகாது” என்றார் குரு.

அபி சேத்ஸுதூராசாரோ பஜதே மாமனன்யபாக் ட ஸாதுரேவ ஸ மந்தவய: ஸம்யக்வ்யவஸிதோ ஹி ஸ: டட 30
கேடு செய்பவனும் வேறு எதையும் எண்ணாது என்னைப் பூசிப்பானானால் அவன் சாது என்றே கருதப்படல் வேண்டும். ஏனென்றால் அவன் நன்கு தீர்மானித்தவனாகினான். 30

“மன்னா, கீழ் மக்களும் மேன்மையடைய வேண்டுமென்றே பகவான் விரும்புவார் அவர் எல்லா உயிர்களிலும் சமமாக இருப்பதன் காரணத்தால் அவர் எல்லோரையும் விரும்புவார் ஆகிறார். கீழ்மக்கள் எப்பொழுதும் கீழ் மக்களாக இருந்தால் மேல் மக்களுக்குத் தொடர்ந்து துன்பங்களைச் செய்துகொண்டிருப்பார்கள். இதனால் அவர்களை வசப்படுத்துவதற்காக அவர்கள் யோகம், தியானம் ஆகியவற்றைச் செய்யாது விட்டாலும் கூட அவர்கள் இறைவனை வணங்கினாலே மேன்மை அடைவார்கள். செயலைச் செய்யத் தூண்டுவது மனம். மனதில் பகவானின் நாமம் புகுந்தால் மனதில் உள்ள அழுக்குகளை அது போக்கும். பகவான் கொடியவர்களுக்கும் உதவி புரிவார். இதனால் தான் தீயவர்களான அசுரர்களுக்கு வரங்களை

வழங்கினார். பின் அவர்களைத் தானே அழித்தார். இந்தத் தத்துவத்தை நீ உணர்தல் வேண்டும்.

“மன்னா, வரகுணன் ஒருநாள் தனது மூத்த மகனை விடுதலை செய்து தனது சிற்றரசாக இருந்த கல்மடு என்ற நாட்டிற்கு மன்னனாக்கினான். இதை யாரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அதனால் மனம் மகிழ்ந்த முதலமைச்சர் மகிழ்வுடன் மன்னனைச் சந்தித்தார். மன்னன் சொன்னான்; “அமைச்சரே, மனம் தான் ஒருவனது ஆக்கத்திற்கும் அழிவிற்கும் வழிவகுப்பது. மனம் அடங்காதவர்கள் தீய செயல்களில் துணிந்து ஈடுபடுவார்கள். அவர்கள் மேல் மக்களாக வேண்டுமானால் தாம் செய்த பழிபாவங்களை உணர்ந்து இறைவனை வழிபடல் வேண்டும். இறைவனிடத்தில் பக்தியுள்ளவன் உயிர்களுக்குத் துன்பஞ் செய்ய மாட்டான். எனது மூத்த மகன் இப்பொழுது முன்பு தான் செய்தவற்றை எண்ணித் துயரப்படுகிறான். கடவுளை வணங்குகிறான். அதனால் அவனை விடுதலை செய்து எனது ஆட்சிக்குட்பட்ட ஒரு பிரதேசத்தைத் தனி நாடாக்கி முடிசூட்டியுள்ளேன் என்றான். கேடு செய்பவன் அதை உணர்ந்து திருந்துவானானால் அவன் தீமைகளைக் கண்டு உணர்ந்து தீர்மானித்தவனாகிறான். நீ தீமை செய்யாவிட்டாலும் நாட்டின் நிலையை நன்கு உணர்ந்து தீர்மானித்தவனாகிறாயில்லை” என்றார் குரு.

‘ப்ரம் பவதி தர்மாத்மா சச்வச்சாந்திம் நிகச்சதி ட
கௌந்தேய ப்ரதி ஜானீஹி ந மே பக்த: ப்ரணச்யதி டட

விரைவில் அவன் அறவானாகிறான். நித்திய சாந்தியையும் அவன் அடைகிறான். குந்தியின் புதல்வா, எனது பக்தன் கேடு அடைவதில்லை என்பதை நீ அறிந்து கொள்” 31

“மன்னா, இறை நாமம் ஒருவனது மனதில் கடுகளவு புகுந்தாற் கூட அது வளர்ந்து மலையாகிவிடும். அந்த நாமத்தை உச்சரிப்பதில் இன்பம் உண்டாகும். அதனால் சாந்தி உண்டாகும். அத்துடன் பகவான் தன்னை நினைப்பவர்களுக்கு அவர்கள் நினைப்பதையெல்லாம் கொடுப்பார். அதனால் பக்தனாக மாறியவன் பகவானின் தாஸனாக மாறுவான். இதை நீ கண்ணப்பரின் வாழ்க்கையில் இருந்து புரிந்து கொள்ளவில்லையா? இறை பக்தியுள்ளவனுக்குத் துன்பம் ஏற்பட இறைவன் விடமாட்டான். நீ ஈஸ்வரன் மீது நம்பிக்கை வை. செயல்கள் யாவற்றையும் ஈஸ்வரனுக்கு அர்ப்பணம் செய். அதனால் உனக்கு மனச்சாந்தி உண்டாகும்” மன்னா, வரகுணனின் மூத்த மகன் கல்மடு என்ற நாட்டைச் சிறப்பாக ஆளத்தொடங்கினான். மக்கள் அவனைப் போற்றினர். அரசன் அறவானாக மாறி மக்களின் துயரங்கள் அனைத்தையும் தீர்த்தான். எவ்வேளையிலும் அவன் மக்களைச் சந்தித்தான். அவர்களின் குறைகளை மனச்சாட்சியுடன் கேட்டு அவற்றை நிவர்த்தி செய்தான். இதனால் பெருங்குன்றம் மக்கள் தமக்கு வரகுணனின் மூத்த மகனே அரசனாக நியமிக்கப்பட வேண்டுமென மன்னனிடம் முறையீடு செய்தனர். முதலமைச்சர் அவன் மீது கொண்ட பாசத்தினால் கல்மடு தேசத்தின் முதலமைச்சராக கடமை புரிய விரும்பினார். கீழ் மகனான

வரகுணனின் மூத்த மகன் இறை தத்துவத்தை உணர்ந்து மேலோனான போது தீமை செய்யாத நீ ஏன் இறைதத்துவத்தை உணர மறுக்கிறாய்” என்றார் குரு.

மாம் ஹி பார்த்த வ்யபாச்சிரித்ய யேளபிஸ்யு: பாபயோனய: 1
ஸ்த்ரியோ வைச்யாஸ்ததா சூத்ராஸ்தேளபி யாந்திபராம்கதிம: டட 32

பார்த்தா, கீழான பிறவிகளை அடைந்த பெண்கள், வைசிகர், சூத்திரர் ஆகியோரும் என்னைப் பூசித்தால் நிச்சயமாக மோட்சம் அடைவார்கள். 32.

“மன்னா, பெண்கள் உறுதியான மனமில்லாதவர்கள், வைசிகர் நீதிக்கு மாறாகப் பணம் சம்பாதிப்பவர்கள். சூத்திரர் பிறருக்கு அடிமைத்தொழில் புரிபவர்கள். தாம் வாழ்வதற்காக தம்மை பிறருக்கு அடிமையாக்கும் சூத்திரர், தம் எண்ணப்படி வாழும் தகைமை இல்லாதவர்கள். அதனால் அவர்களுக்கு இறைவனின் நினைப்பு இலகுவில் உண்டாகாது. இவர்கள் கூட இறைவனை வணங்கினால் முத்தியடைவார்கள். இறைவன் கடல். நான்கு வர்ணத்தினரும் நதிகள். நதிகள் உயர்ந்த, தாழ்ந்த, வேறுபட்ட மலைச்சிகரங்களிலிருந்தோ, வேறுபட்ட திசைகளிலிருந்தோ உற்பத்தியாகிக் குப்பை கூழங்களையெல்லாம் தள்ளி வந்த போதும் கடல் ஏற்காமல் விடுவதில்லை. கடலைப் போன்றவர் தான் இறைவன். அதனால் நீ தீமையைத்தான் செய்தாலும் அவரின் நாமத்தை உச்சரித்துக் கொண்டே செய்யலாம்”

“மன்னா, கல்மடுவில் ஒரு வணிகன் இருந்தான். அவன் பகவானிடத்தில் மிகுந்த அன்புடையவன். தினமும் அடியார்களுக்கு உணவளிப்பான். ஆனால் பொருட்களைக் கூடுதலான விலைக்கு விற்பான்; நிறைகுறைத்துக் கொடுப்பான்; அதிக வட்டிப் பணம் வாங்குவான். ஒரு நாள் ஓர் அடியார் வணிகனின் வீட்டிற்கு மிகுந்த பசியோடு வந்தார். அவரால் நடக்கமுடியவில்லை. வணிகன் அவரை மிகுந்த அன்புடன் உபசரித்து உணவு கொடுத்தான். அந்த அடியவர் சொன்னார்; “பிரபு, பிறரின் உணவைக் கொடுத்தால் நான் உண்ண மாட்டேன். நீ வருந்தி உழைத்த பணத்திலிருந்து சமைத்த உணவைக் கொடுத்தால் நான் உண்பேன். நீ மக்களை வருத்திச் சம்பாதித்துப் புண்ணியம் செய்கிறாய். நான் கூலி வேலை செய்யும் ஆரூரனின் வீட்டுக்குச் செல்லும்போது களைப்பினால் இங்கு வந்துவிட்டேன். தயவு செய்து ஆரூரனை அழைத்து வா” என்றார். மன்னா, இறைவனை யார் உபாசித்தாலும் அவர்கள் மேலான நிலையை அடைவார்கள். அதன் பின்பு வணிகன் நீதியாக வாழ்ந்தான். உனக்கு இன்னும் திருந்துவதற்குக் காலமிருக்கிறது. நான் சொல்வதைக் கேள்” என்றார் குரு.

கிம் புனர்ப்ராஹ்மணா புண்யா பக்தா ராஜர்ஷ்யஸ்ததா ட
அநித்யமஸுகம் லோகமிமம் ப்ராப்ய பஜஸ்வ மாம் டட 33
புண்ணியவான்களும், பக்தர்களான
பிராமணர்களும் அவ்வாறே பரகதியடைகிறார்கள். அப்படியிருக்க

ராஜரிஷிகளைப் பற்றி ஏன் பேசுவான்? நிலையற்றதும் சுகமற்றதுமான பூவுலகில் வாழும் நீ கலக்கமடையாது என்னைப் பூசிப்பாயாக. 33.

“மன்னா, கீழானவர்களே இறைவனின் நாமத்தை உச்சரிப்பதன் மூலம் முத்தியடைகிறார்கள் என்றால் மேலான புண்ணியவான்களான பிராமணர்கள் எப்படி முத்தியடைவார்கள் என்று உனக்குத் தெரியாதா...? பகவானின் நாமத்தை எப்போதும் மற்றவர்களுக்காகவும் தமக்காகவும் அர்ச்சிக்கும் பிராமணர்கள் மிகவும் இலகுவாக முத்தியடைவார்கள். அப்படியிருக்க யோகம் பயின்று பகவானையே தியானித்திருக்கும் ராஜரிஷிகளைப் பற்றிப்பேசத் தேவையில்லை. மன்னா, பிரம்மச்சரியப்பருவத்தில் சகலவற்றையும் பயின்ற நீ கடவுளைப் பற்றித் தவறாக நினைக்கிறாய். புண்ணியவான்களும் பிராமணர்களும் ராஜரிஷிகளும் தான் முத்தியடையவேண்டுமென்றில்லை. நிலையற்றதும், சுகமற்றதுமான பூவுலகில் வாழும் அனைவரும் பகவானைப் பூசிக்க வேண்டியவர்களே. வேலூர் மன்னனைப் பற்றி முன்பே நான் உனக்குக் கூறியுள்ளேன். அவன் தனக்கென ஆசனம் ஒதுக்கியது கிடையாது. அரச சபைக்கு வந்து தான் விரும்பிய இடத்தில் அமர்வான்; பலமுறை அவன் நிலத்தில் அமர்ந்து தீர்ப்பு கூறியுள்ளான். உயிரையும் பகவானையும் தவிர மற்றெல்லாம் நிலையற்றது என்றுணர்ந்தால் உனக்குக் கவலைகள் உண்டாக மாட்டாது. வேலூர் மன்னனைப் போல நீ சிங்காசனத்தை ஒதுக்கத் தேவையில்லை.

அவையெல்லாம் நிலையற்றவை என்று தெரிந்து கொண்டால் நீ நிலையற்றவற்றை உண்மையானவை என்று நினைத்துக் கலக்கமடையமாட்டாய். அந்நிலை ஏற்பட்டாற்றான் உனது கலக்கம் தீரும்” என்றார் குரு.

மன்மனா பவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு ட
மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவமாத்மானம் மத்பராயண: ட ட 34
மனதை என்னிடத்தில் வைத்து, என்னைப் பக்தியோடு நினைத்து, எனக்கு யாகம் செய்து, என்னை வணங்கு. என்னைக் குறியாகக் கொண்டு உள்ளத்தை உறுதிப்படுத்து. என்னையே அடைவாய். 34.

“மன்னா, பகவான் கூறியதைப் போல உள்ளத்தை உறுதிப்படுத்து. உள்ளம் உறுதிப்பட்டால் நீ செய்வதெல்லாம் இறைவனது செயலென்று நினைப்பாய். நீ தானம் கொடுத்தால் அதை இறைவனுக்குக் கொடுத்ததாக நினைப்பாய். உனக்கு யாராவது எதையாவது தந்தால் அதை இறைவன் உனக்குக் கொடுத்ததாக நினைப்பாய். பகவானை வணங்கி அவரைக் குறியாகக் கொள்பவன் யோகத்தில் உறுதியுடையவனாகிறான். யோகி கர்ம பலனை எதிர்பார்ப்பதில்லை. அவன் கர்மம் செய்தாலும் பலன் உண்டாவதில்லை. இறைவன் உயிர்களுக்கு உதவுகிறார். இதனால் அவருக்கு ஏதாவது பலன் உண்டா..? இதைப்போன்றதே பகவானை உறுதியாக நம்புவனின் நிலை. எனவே எதையும் எதிர்பாராது பகவானை நினைத்துக்கொண்டு

காரியமாற்ற வேண்டும். வேலூர் மன்னன் மக்களுக்கு வேண்டிய உதவிகள் யாவும் செய்வான். ஒருமுறை அவன் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உதவிகள் அனைத்தையும் செய்தான். விளைச்சல் மும்மடங்கு பெருகியது. அதனால் மகிழ்ந்த விவசாயிகள் தைப்பொங்கல் தினத்தன்று பெரும் பரிசுப் பொருட்களுடன் அரண்மனைக்கு வந்தனர். விவசாயிகளின் முகத்தில் பூத்திருந்த அளவு கடந்த மகிழ்சியில் மன்னன் பகவானைக் கண்டான்; “அன்பான எனது மக்களே, நான் எதையும் உங்களுக்குச் செய்யவில்லை. உங்களிடம் பெற்ற வரிப்பணத்தையே மீண்டும் உங்களிடம் ஒப்படைத்தேன். உங்கள் மகிழ்ச்சியைக் காண எனக்கும் மகிழ்ச்சியாக உள்ளது. அதனால் இம் முறை நீங்கள் வரிசெலுத்தத் தேவையில்லை என்றான். மன்னா, வேலூர் மன்னன் மனதைப் பகவானிடத்தில் வைத்து, பக்தியோடு யாகமாகக் கருமங்களைச் செய்பவன். அதனால் அவனது உள்ளம் பகவான் மீது உறுதியாக இருந்தது. அதனால் அவன் மக்களைப் பகவானை நேசிப்பது போல நேசித்தான். இந்த நிலை உனக்கும் ஏற்பட்டாற்றான் மக்களின் துயரங்கள் நீங்கும்” என்றார் குரு.

இதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸு“பநிஷத்ஸு”ப்ரஹ்மவித்யாயாம்

யோகசாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதே

ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யா யோகோநாம

நவமோளத்யாய : டட

பத்தாம் அத்தியாயம்

விபூதி யோகம்.

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னது

பூய ஏவ மஹாபாஹோ ச்ருணு மே பரமம் வச: ட

யத்தேளஹம் ப்ரீயமாணாய வ்யாமி ஹிதகாம்யயா டட 1

வலிமையான தோள்களை உடையவனே, மேலான எனது வார்த்தைகளை மீண்டும் சொல்கிறேன் கேள். அறிந்து கொள்வதில் மிக்க ஆர்வமுடைய உனது நலன்கருதியே நான் இவற்றைச் சொல்கிறேன். 1

“மன்னா, எதையும் சொல்வதற்கு உனது குருவான எனக்கு உரிமையுண்டு. “உபதேசிப்பவர் அதிசயிக்கத் தக்க மேலானவர்; அதைக்கேட்கும் சீடன் கெட்டிக்காரன்” என்று வேதாந்தம் கூறுகிறது. அதனால் உனது நலன்கருதியே நான் இவற்றைக் கூறுகிறேன். சீடனுக்கு மறைபொருளை மறைக்கும் குரு நரகத்திற்குச் செல்வான் என்று உபநிடதம் உபதேசிக்கிறது. மறைபொருளை உபதேசிக்காது யமன் தடுமாறியமையால் தான் நசிகேசனை வரங்கள் கேட்குமாறு பணித்தான். எனவே நான் உனக்கு உண்மையைத் தெளிவுபடுத்துதல் வேண்டும். மன்னா, விளைச்சலை அதிகரிக்க விரும்பும் விவசாயி வயலை நன்கு பண்படுத்திப் பசளையிடல் வேண்டும். நீ வலிமையான தோள்களை உடையவன். எதையும் அறிந்து அவற்றைச் சிறந்த முறையில் நீ செய்வதைக்கண்டு நான் வியப்படைந்துள்ளேன். அதனால் தான் உனக்கு மீண்டும் மீண்டும் நல்லவற்றைக் கூறுகிறேன். பெருங்குன்று

தேசத்திற்கருகே செல்வபுரி என்றொரு நாடு உண்டு. அந்த நாட்டரசன் மணிமாறனும் வரகுணனும் நல்ல நண்பர்கள். செல்வபுரியை அயல் நாட்டு அரசனான வீரபாண்டியன் கைப்பற்றி விட்டான். ஆனால் மணிமாறன் தப்பி வந்து வரகுணனிடம் தனது நிலையைச் சொல்லித் தனது நாட்டைக் கைப்பற்றித் தன்னிடம் ஒப்படைக்குமாறு இரந்து வேண்டினான். ஆனால் அதற்கு வரகுணன் மறுத்துவிட்டான்; “மணிமாறா, அரச தர்மப்படி போர் புரிந்து தான் வீரபாண்டியன் கைப்பற்றினான். அரசன் வீரனாக இருத்தல் வேண்டும். வலிமையான தோள்களையுடையவனாகவும் இருத்தல் வேண்டும். போர் வீரர்களுக்கு நல்ல பயிற்சியளிப்பவனாகவும் இருத்தல் வேண்டும். மக்களை நீதியுடன் காப்பவனாகவும் இருத்தல் வேண்டும். நீ அப்படியிராது சிற்றின்ப நோக்கங் கொண்டு நாட்டையாண்டாய். நாட்டை அறிந்து அதன் வளர்ச்சிக்காகத் தன்னை அர்ப்பணிக்கும் ஒருவன் பெரியோரின் வார்த்தைகளை மதிப்பான். உனக்கு உனது நாட்டின் பெரியவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகள் எதையும் நீ கேட்கவில்லை. அத்துடன் நானும் பலமுறை உனக்கு உனது நலன் கருதிப் பல விடயங்களைக் கூறினேன். நீ அவற்றைக் கேட்கவில்லை. செல்வபுரி உனது நாடு. அதைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பும் உன்னுடையது. அதை நீ புரிந்து கொள்ளல் வேண்டும். ஒவ்வொரு முறையும் ஒவ்வொரு நாட்டு அரசர் உனது நாட்டின் மீது போர் தொடுப்பார்கள். ஒவ்வொரு முறையும் நான் உனக்கு உதவி செய்யமுடியாது. நல்லவற்றை அறிந்து கொள்ள ஆர்வமில்லாத

உனக்கு நல்லவற்றைச் செய்வதால் பயனுண்டாகாது” என்றான். மன்னா, மணிமாறனை விடக் கீழான நிலையில் நீ இருக்கிறாய். அதனால் துன்பம் தான் உண்டாகும். உனது நலன்கருதி நான் சொல்பவற்றைக் கேள்” என்றார் குரு.

ந மே விது:ஸுரகணா: ப்ரபவம் ந மஹர்ஷய: L

அஹமாதிரிஹி தேவானாம் மஹர்ஷீணாம் ச ஸர்வச: டட 2

தேவர்களும் மாமுனிவர்களும் என் உற்பத்தியை உணரமாட்டார்கள். ஏனென்றால் இவர்களுக்கு முதற்காரணமாக விளங்குபவன் நானே.

“மன்னா, தேவர்களும், மாமுனிவர்களும் கூட பகவானின் உற்பத்தியை உணரமுடியாதவர்கள். அப்படியிருக்க நான் சொல்லியா நீ உணரப்போகிறாய்?. பிரமத்தியிலிருந்து வீசும் ஒளி இருளடைந்த எல்லா இருதயங்களையும் கவரும். இவ்வொளியால் கவரப்பட்டவர்கள் பக்குவமடைவார்கள். நாரதர் இவ் ஒளியால் கவரப்பட்டமையால் தான் நாராயணனின் நாமத்தைத் தினமும் உச்சரித்துக் கொண்டிரிகிறார். இப்படிப் பலர் பித்துப் பிடித்தவர்களாக, பிணங்களாகக் கிடக்கின்றனர். பகவானின் இத்திவ்விய ஒளியின் அபூர்வ சக்தியை யாராலும் கண்டுபிடிக்க முடியாது. பகவானின் பெருமையைப் பக்தன் தான் உணர்வான். வரகுணன் பகவானின் திவ்விய ஒளியால் பக்குவப்பட்டவன். ஒருநாள் அவனது அரண்மனைக்குக் குடியானவன் ஒருவன் வந்தான். அவனது பயிர்களை அவனது எதிரி கால்நடைகளைவிட்டு அழித்து வந்தான். அத்துடன் அவனைப் பயிர்களுக்கு நீர் பாய்ச்ச விடாமல் தடுத்தும்

வந்தான். அவன் சென்று நீதிகேட்ட போது அவனைத் தூசித்தும் தண்டித்தும் அனுப்பினான். அதனால் மிகுந்த துயரம் கொண்ட அந்தக் குடியானவன் அரசனிடம் சொல்லி நீதி கேட்பதற்காக அரண்மனைக்கு வந்தான். அப்பொழுது பக்தனைப் போல வாய்க்குள் ஏதோ முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந்த வரகுணன் அக்குடியானவனைக் கண்டதும்; “போடா ஏன் இங்கு வந்தாய்? நான் அங்கு வருகிறேன்” என்று கோபமாகக் கூறினான். சபையோர் திகைத்தனர். குடியானவன் துயரம் தாங்காது மயங்கினான். மன்னன் அவனைக் கவனிக்காது எழுந்து சென்றான்.

சிறிது நேரத்தில் மயக்கம் தெளிந்த அந்தக் குடியானவன் மிகுந்த துயரத்துடன் வீட்டுக்குச் சென்றான். அங்கே மன்னனும் வீரர்களும் நின்றனர். அவனது எதிரி விலங்கிடப்பட்ட நிலையில் நின்றான். மன்னா, பகவானைப் பக்தன் தான் உணர்வான். ஆனால் பகவானின் உற்பத்தியை யாரும் அறியமாட்டார்கள். எனவே நீ பகவானை அறிய முயற்சி செய்தாயேயானால் உனது துயரங்கள் தீரும்” என்றார் குரு.

யோ மாமஜமனாதிம் ச வேத்தி லோகமஹேச்வரம் L
 அஸம்மூட: ஸ மர்த்யேஷு ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே LL

ஆதியில்லாதவன் என்றும், பிறவியில்லாதவன் என்றும், உலகின் தலைவன் என்றும் என்னை அறிந்து

கொள்பவன் மானிடரில் மயக்கமில்லாதவன். அவன் பாவங்கள் எல்லாவற்றிலிருந்தும் விடுபட்டவனாகிறான். 3.

“மன்னா, பகவான் ஆதியந்தம் இல்லாதவர்; பிறவாதவர்; உலகின் தலைவர் என்று புரிந்து கொள்பவனுக்கு மயக்கமிராது. இதைத் தேவர்களோ மாமுனிவர்களோ அறிந்து கொள்ள முடியாதவர்களாக இருப்பதால் தான் அவர்களும் துன்பமடைகின்றனர். எல்லோரும் அரியம் என்ற கண்ணாடிக் குற்றிக்குள்ளாகப் பார்ப்பதுபோல் இறைவனைப் பார்க்கின்றனர். அந்த அரியம் சூரிய ஒளியைச் சிவப்பு, பச்சை, மஞ்சள், ஊதா போன்ற பலவர்ணங்களாகக் காட்டும். ஒவ்வொருவரும் தாம் விரும்பியபடி பார்ப்பதால் உண்மையான நிலையைத் தெரிந்து கொள்வதில்லை. உண்மையான நிலையைப் புரிந்து கொள்பவன் பகவானைப் பற்றிய எண்ணங்களால் மயக்கமடையமாட்டான். அவன் பாவங்கள் அனைத்திலிருந்தும் விடுபட்டவனாகிறான். மன்னா, வரகுணன், பகவான் ஆதியந்தம் இல்லாதவன் என்றும், பிறப்பிறப்பு இல்லாதவனென்றும், உலகின் தலைவன் அவனே என்றும், அவனின்றி ஓர் அணுவும் அசையாது என்றும் அறிந்துகொண்டவன். அதனால் அவன் பற்றுக்கள் இல்லாதவன். அதனால் எந்தவேளையிலும் மயக்கமடையாதவன். அவனது செயல்கள் பற்றுக்கள் உள்ளவை போன்றும், பயன்கருதுபவை போன்றும், பாவங்கள் உள்ளவை போன்றும் தோன்றும். ஆனால் செயலின் பின் உண்டாகும் விளைவுகளிலிருந்து அவை பாவங்கள் எல்லாவற்றிலிருந்தும் விடுபட்டவை என்று உணரலாம். மன்னா,

அரச்சபையில் சிலவேளையில் வரகுணன் பைத்தியக்காரனைப் போலவே நடந்து கொள்வான். அன்று இரண்டுமுறை வரகுணனைப் பைத்தியக்காரன் என்று பலர் நினைத்தனர். முதலில் குடியானவனுடன் அவன் பேசியதைப் பைத்தியக்காரத்தனம் என்றனர். பின் அரசர் குடியானவனின் வீட்டுக்குச் சென்றதைப் பைத்தியக்காரத்தனம் என்றனர். மன்னன் குடியானவனுக்குச் சொன்னான்; “இப்படியான தவறுகள் இனிமேல் நடக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் உனது வீட்டிற்கு வந்தேன். பயிர்களை அழிப்பது விவசாயியின் குடும்பத்தைக் கொலை செய்வதைப் போன்றது” என்றான். மன்னா, இந்த நிலை உனக்கு வரவேண்டும். இந்த நிலைவரவேண்டுமானால் நீ பகவானின் தன்மைகளை அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும். அவனை அறிந்தால் தான் பாவங்களிலிருந்து விடுபடுவாய்” என்றார் குரு.

புத்திரஞானமஸம்மோஹ: ‘மா ஸத்யம் தம: சம: L
 ஸுகம் து:கம் பவோளபாவோ பயம் சாபயமேவ ச LL 4
 அஹிம்ஸா ஸமதா துஷ்டிஸ்தபோ தானம் யசோளயச: L
 பவந்தி பாவா பூதானாம் மத்த ஏவ ப்ருதக்விதா: LL 5

புத்தி, ஞானம், மயக்கமின்மை, பொறுமை, சத்தியம், அடக்கம், அமைதி, இன்பம், துன்பம், பிறப்பு, இறப்பு, அஞ்சுதல், அஞ்சாமை, திருப்தி, தயவு, தானம், புகழ்ச்சி, இகழ்ச்சி ஆகிய யாவும் என்னிடத்திலிருந்தே உயிர்களுக்குக் கிடைக்கின்றன.

“மன்னா, உயிர்களுக்குப் பலகுணங்கள் உள்ளன; தன்மைகள் உள்ளன; இயல்புகள் உள்ளன; பல்வேறு விதமான பாங்குகள் உள்ளன. இவையாவும் இறைவனிடத்திலிருந்து தான் உயிர்கள் பெறுகின்றன. சூரியனால் தான் பூமியில் உயிர்கள் வாழ்கின்றன. தாவரங்கள் உற்பத்தியாகின்றன. சூரியனில்லாவிட்டால் உயிர்கள் வாழமுடியாது. அந்தச் சூரிய ஒளியிலிருந்து இப்பொழுது மின்சாரத்தைக் கூட உற்பத்தி செய்கின்றார்கள். இந்த மின்சாரத்திலிருந்து சமைக்கலாம்; ஒளிபெறலாம்; காற்றைப் பெறலாம். சூரியஒளியில் இருந்து இவற்றைப் பெறுவது போல உயிர்கள் இறைவனிடத்திலிருந்து தத்தம் கர்மவினைகளுக்கேற்பப் பயன்களைப் பெறுகின்றன. மன்னா, அன்று வரகுணனுக்கு வந்ததைப்போன்ற கோபத்தை முதலமைச்சர் என்றுமே கண்டதில்லை. அதனால் அவர் பயப்பட்டார்; “சாதுவான, கருணைமிக்க, அன்பே உருவான மன்னன் இன்று கடியுண்ட வேங்கையைப்போல இருக்கின்றான். இன்று என்ன விபரீதம் நடக்கப்போகின்றதோ...?” என்று அஞ்சினார். மன்னன் அடிக்கடி கூறும் வார்த்தைகள் அவனின் மனதில் எழுந்தது. ஆர்ப்பரித்தன; “அன்பானவர்களே, மக்கள் எல்லோரும் பகவானிடத்தில் தமது தேவைகளை நிறைவேற்றும்படி கோரியே பிரார்த்தனை செய்கின்றனர். சாதாரண மக்கள் கோரும் பொருட்களைப் பகவான் மகிழ்வுடன் கொடுக்கிறார். பொருட்களைக் கேட்கும் வேளைகளில் அவரவர் கர்ம வினைகளுக்கேற்பவே அவர் கொடுப்பார். ஆனால் பகவான் மீது

அன்பு கொண்டவன் பகவானைத் தனது நெஞ்சள் எந்நேரமும் வீற்றிருக்கும்படி கோருவான். அவர் அவனுள் வீற்றிருந்தால் அவனுக்குச் சகல போகங்களும் கிடைக்கும். புத்தி, ஞானம், மயக்கமின்மை, பொறுமை, சத்தியம், அடக்கம், அமைதி, இன்பம், துன்பம், அஞ்சதல், அஞ்சாமை, திருப்தி, தயவு, தானம், புகழ்ச்சி, இகழ்ச்சி இவை யாவும் கொண்ட பகவான் ஒருவனின் இதயத்தாமரையில் இருந்தால் அவனுக்கும் அக்குணங்கள் உண்டாகும். அதனால் அவன் கருணையுள்ளம் கொண்டவனாக இருப்பான். பிறப்பும், இறப்பும் பின் ஏற்படாது” என்று கூறும் மன்னன் தவறு செய்யப் போகிறான் என்று எண்ணினார் முதலமைச்சர்.

சினத்தால் வெகுண்டெழுந்த மன்னன் மகிழ்வுடன் புன்னகைத்துவிட்டுச் சொன்னான்; “மகனே, உனது இதயத்துள் பகவானைக் குடியிருத்து; அவனிடமிருந்து தான் உயிர்களுக்கு அனைத்துக் குணபேதங்களும் வந்தடைகின்றன. அதுபோல உள்ளத்தில் இருக்கும் பற்றுக்கள் அகன்று செல்கின்றன. பற்றுக்கள் அகன்றால் ஓர் உயிரைத் தண்டிக்கும் மனப்பாங்கு வராது. நீ பகவானை உனது நெஞ்சில் குடியேற்றிய பின்பு, நான் உனக்குத் தண்டனை தருகிறேன்” என்றான். மன்னா, குணபேதங்கள் யாவும் பகவானால் உனக்குத் தரப்பட்டவை. அதை உணர்ந்தால் குணபேதத்தால் உண்டாகும் பற்றுக்கள் உன்னைப் பாதிக்காது” என்றார் குரு.

மஹர்ஷய: ஸப்த பூர்வே சத்வாரோ மனவஸ்ததா L

மத்பாவா மாணஸா ஜாதா யேஷாம் லோக இமா: ப்ரஜா: ட்ட

மஹரிஷிகள் எழுவரும் முன்னைய மனுக்கள் நால்வரும் எனது சக்தியால் எனது மனதிலிருந்து உதித்தவர்களே. உலகில் உள்ள உயிர்கள் அனைத்தும் அவர்களிடத்திலிருந்து வந்தவை. 6

“மன்னா, பிருகு, மரீசி, அத்திரி, புலகர், அங்கிரஸ், கிரது, புலஸ்தியர் ஆகிய ஏழு ரிஷிகளும், சுவாரோசிஷர், சுவாம்புயர், ரைவதர், உத்தமர் ஆகிய நான்கு மனுக்களும் இறைவனிடத்திலிருந்து தோன்றியவர்கள். அவர்களிடமிருந்து தான் உயிர்கள் தோன்றின.மன்னா, மனது எதை நினைக்கிறதோ அதைத்தான் நடைமுறைப்படுத்துகிறது. அதனால் தான் மனதை ஈஸ்வரன் பால் வைத்தல் வேண்டும் என்று கூறுவார்கள். ஈஸ்வரன் பால் மனதை வைத்தால் சஞ்சலம் இராது. சப்தரிஷிகளைப் போலவும் நான்கு மனுக்களைப் போலவும் வாழலாம்”.

“மன்னா, வரகுணன் ஒருமுறை பல்வேறு அறிஞர்களை அழைத்துச் சொன்னான்; “இறைவனிடமிருந்து இவ்வுலகும் உயிர்களும் தோன்றியதாக எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. அதனால் இங்கு வந்த அறிஞர்கள் ஒரு புதிய உயிரை, புதிய பொருளை உலகில் படைக்கப்பட்ட பொருள்களிடத்தோ, உயிர்களிடத்தோ இருந்து பெற்றுக்கொள்ளாது உருவாக்குதல் வேண்டும். அவர்கள் உருவாக்கிய பொருள் உலகில் இருக்கக் கூடாது. அதுபோல அவர்கள் உருவாக்கும் உயிரும் உலகில் வாழக்கூடாது”

என்றான். சபை திகைத்தது. ஒருவருடத்தின் பின்னர் அறிஞர்களை அரசன் அழைத்தான். எல்லோரும் சபைக்கு வந்தனர். அவர்களால் புதிய பொருளையோ அல்லது புதிய உயிரையோ உண்டாக்க முடியவில்லை. அதனால் வரகுணன் சொன்னான்; “அறிஞர்களே, இங்கு வாழும் பலருக்கும் கடவுள் மீது நம்பிக்கையில்லை. அவர்கள் கடவுளால் உலகும் உயிர்களும் படைக்கப்படவில்லை என்று வாதிடுகின்றனர். இப்படி வாதிடுவோரை அடக்கத்தான் நான் இப்படி நடந்துகொண்டேன் என்றான். இறைவன் தான் உயிர்களைப் படைத்தார். அதன் பின்பு இறையருள் பெற்று இறைவனாகிவிட்ட மகாரிஷிகளும் மனுக்களும் கடவுளின் கட்டளைப்படி ஏவப்பட்ட தொழில்களைச் செய்கின்றார்கள். இதை நீ உணரவில்லை. உணர்ந்து கொண்டால் கலக்கம் உண்டாகாது” என்றார் குரு.

ஏதாம் விபூதிம் யோகம் ச மம யோ வேத்தி தத்வத: ட
 ஸோளவிகம்பேன யோகேன யுஜ்யதே நாத்ர ஸம்சய: டட 7
 எனது விபூதிகளையும் யோகத்தையும்
 உள்ளவாறு அறிபவன் உறுதியான யோகத்தைச் சார்ந்திடுவான்.
 இதில் சந்தேகமில்லை. 7

“மன்னா, ஞானியைப்போல அரசனும்
 யோகவானாக இருத்தல் வேண்டும். எண்ணெய் இல்லாவிட்டால்
 விளக்கெரியாது. அது போல ஞானம் இல்லாவிட்டால்
 அரசன்நல்லபடியாக நாட்டை ஆளமுடியாது. நீ
 தடுமாறுவதற்குக் காரணம் இறைவனது விபூதிகளையும்

யோகத்தையும் உள்ளபடி அறியாமையேயாகும். அதனால் ஈசனின் விபூதிகளையும் யோகத்தையும் நன்கு அறிந்து கொள். மன்னா, நீர்ப்பாய்ச்சாவிட்டால் பயிர்கள் அழிந்துவிடும். அதுபோல இறைவன் இல்லாவிட்டால் உயிர்கள் வாழமாட்டாது. பகவானே அத்தனையும் செய்கிறான், செய்கிக்கின்றான் என்று அறிந்து கொள்பவன் எதற்கும் அஞ்சமாட்டான். கத்தியின் பயனை அறிந்தவன் அதைக் கொலை செய்யப் பயன்படுத்த மாட்டான். அதுபோல பகவானின் விபூதிகளை அறிந்துகொண்டவன் இறைவனோடு இணைந்து கொள்வான். வரகுணன் எதற்கும், எப்பொழுதும் கவலைப்பட்டது கிடையாது. ஒருமுறை பெருங்குன்றில் பெருமழை பெய்தபோது விவசாய நிலங்கள் அழிந்தன; கால்நடைகள் இறந்தன. வரகுணன் மக்களது தேவை கருதி அவர்களுக்கு அவ்வருடம் வரும் வருமானத்தை விட இருமடங்கு பொருட்களைக் கொடுத்தான். அதனால் மக்கள் கவலைப்படவில்லை. எது நேர்ந்தாலும் மன்னன் தமக்குதவி செய்வான் என்று எண்ணினர். வரகுணன் பகவானின் விபூதிகளையும் யோகத்தையும் உள்ளபடி உணர்ந்தமையால் தான் அசையாத போகத்தை உடையவனாக இருந்தான். அதனாற்றான் அவனுக்குத் தளராத மனவுறுதி உண்டானது. மன்னனான நீ வரகுணனைப் போல இருத்தல் வேண்டும். இதை ஏன் உணர்கிறாயில்லை?" என்று கேட்டார் குரு.

அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரபவோ மத்த: ஸர்வம் ப்ரவர்ததே ட

இதி மத்வா பஜந்தே மாம் புதா பாவஸமன்விதா: லட 8

நான்தான் அனைத்தினதும் பிறப்பிடம். யாவும் என்னிடத்திலிருந்து தான் விரிகின்றன. இவற்றை அறிந்து கொண்ட ஞானிகள் என்னை அன்புடன் பூசிக்கிறார்கள்.

“மன்னா, இறைவனிடமிருந்துதான் அனைத்தும் உருவாகுகின்றன. இதைச் சரிவர உணர்ந்தவன் இறைவன் மீது நம்பிக்கை வைக்கிறான். நம்பிக்கைதான் வாழ்க்கை. நீ உன்னால் தான் யாவும் நடைபெறுகின்றன என்று நம்புவதால் தான் கலக்கமடைகிறாய். இறைவன் தான் என்னைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தி மக்களின் வாழ்வை மேன்மைப்படுத்துகின்றான் என்று நினை. கலக்கம் யாவும் தீரும். இதை அறிந்தால் தான் நீ நம்பிக்கையுடன் இறைவனை வணங்கலாம். மன்னா, நீ தான் நாட்டை ஆள்வதாக நினைக்காதே. அப்படி நினைப்பவர்கள் தான் ஒழுங்காக நாட்டை ஆளமுடியாது திண்டாடுகிறார்கள். அதனால் தான் அவர்களின் ஆட்சிக்குட்பட்ட நாடுகள் பஞ்சத்தாலும், பசியாலும் வாடுகின்றன. அகால மழை பொழிகிறது; பூகம்பங்களும் வெள்ளப் பெருக்கும் ஏற்படுகின்றன. உள்நாட்டுக் கலகங்கள் உண்டாகின்றன; அயல்நாட்டு மன்னர்கள் தொந்தரவுகள் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். வேலூரைப்பார், பருத்தி மலையைப் பார்; பெருங்குன்றைப் பார். இந் நாட்டின் அரசர்கள் பகவான் தான் அனைத்தினதும் பிறப்பிடமென்றும், பகவானிடமிருந்து தான் யாவும் விரிகின்றன என்றும் நம்புகின்றனர். அதனால் அவர்களும் அவர்கள், நாட்டு

மக்களும் இன்பமாக வாழ்கின்றனர். ஆட்சி இன்பமாக அமைகிறது. பெருங்குன்று தேசத்தில் உள்ள பெரியதொரு குளம் நிரம்பி உடைப்பெடுக்கும் நிலையிலிருந்தது. அது உடைப்பெடுத்தால் நாடு அழிந்துவிடும். மழையும் விடவில்லை. அதனால் அச்சம் கொண்ட அமைச்சர் வரகுணனிடம் சென்று குளத்திலிருந்து கடலுக்கு நீர் செல்லும் அணையைத் திறந்துவிடும்படி கூறினார். வரகுணன் அதை ஏற்கவில்லை. இச்செய்தி நாடு முழுவதும் பரவியது. மக்கள் மன்னன் பகவானையும் அவரது விபூதிகளையும் யோகத்தையும் உள்ளபடி அறிந்தவர். அதனால் பகவான் நேரவுள்ள இன்பதுன்பங்களை மன்னருக்கு அறிவிப்பார். நாம் கவலையின்றி இருப்போம் என்றிருந்தனர். மன்னா, மக்களுக்கு வந்த அந்த நினைவு உனக்கு வராததேன்?” என்று கேட்டார் குரு.

மச்சித்தா மக்கதப்ராணா போதயந்த: பரஸ்பரம் ட
கதயந்தஸ்ச மாம் நித்யம் துவ்யந்தி ச ரமந்தி ச ட ட 9
சித்தத்தை என்மீது வைத்தவர்கள், உயிரை
எனக்குரியதாக்கியவர்கள், என்னைப்பற்றிப் பரஸ்பரம்
ஒருவருக்கொருவர் விளக்கிக் கொள்பவர்கள், எப்பொழுதும்
என்னைப் புகழ்ந்து பாடுபவர்கள், எனது நினைவால் மனநிறைவு
அடைபவர்கள் எப்பொழுதும் ஆனந்தமடைபவர்களாக
இருக்கிறார்கள். 9

“மன்னா, ஆத்மாவின் தோற்றமும் இருப்பிடமும் பகவான் என்று நினைக்கும் ஒருவன் தன் சித்தத்தை இறைவன்

மீது வைக்கிறான். சித்தத்தை வைத்த அவன் நாளடைவில் தனது உயிரையும் பகவானுக்கு அர்ப்பணிக்கிறான். பின்பு பகவானின் புகழைத் தனக்கினியவர்களுடன் பேசி மகிழ்கிறான். இதனால் அவனுக்கு மனநிறைவு ஏற்படும். இந்த மனநிறைவு ஏற்பட்ட பின் தன் உடல், பொருள், ஆவியனைத்தும் பகவானின் சொத்தென்ற அறிவு உண்டாகும். அப்படி அறிந்தவன் இன்பதுன்பங்களை ஒருபொருட்டாக மதிக்கமாட்டான். நீ இன்பதுன்பங்களை மதிப்பதனாற்றான் மனம் கலங்குகிறாய். உனது மனக்கலக்கத்தை நீக்க வேண்டுமானால் உனது சித்தத்தை இறைவன் மீது வைத்தல் வேண்டும்”.

“மன்னா, வரகுணன் தன்னை முழுமையாகப் பகவானிடம் ஒப்படைத்தவன். அதனால் அவன் எவ்வேளையிலும் பகவானின் புகழைப் பாடிக்கொண்டே இருப்பான். அவனுக்கு மனக்கவலை ஏற்படுவதில்லை. ஒருமுறை அனற்காற்று வீசியதால் ஒரு நகரம் முழுவதும் எரிந்து அழிந்து விட்டது. மக்கள் பலர் இறந்தனர், பலர் காயப்பட்டனர். பலகோடி ரூபா பெறுமதியுள்ள பொருட்கள் தீயில் எரிந்து நாசமாகின. அது பிரமுகர்கள் வாழும் வசதியான நகரம். மாடமாளிகைகள், கூடகோபுரங்கள் யாவும் எரிந்து விட்டன. அமைச்சர்களும், பிரதானிகளும் துயர மேலீட்டுடன் மன்னனைச் சந்தித்துக் கதறி அழுதனர். மன்னன் கலங்கவில்லை. முதலமைச்சர் பெருங்காயத்துக் குள்ளாகியிருந்தார். அமைச்சரைச் சந்தித்த மன்னன் சொன்னான்; “நான் ஏதோ தவறு செய்திருப்பேன். அல்லது நீங்கள் ஏதோ தீமை

செய்திருப்பீர்கள். எதுவாக இருந்தாலும் மகிழ்வுடன் ஏற்கப் பழகிக்கொள்ளல் வேண்டும். காயம் ஆறும்வரை ஓய்வெடுங்கள்” என்று கூறிவிட்டுச் சென்றுவிட்டான். சில நாட்களில் முதலமைச்சர் மரணமடைந்துவிட்டார். மன்னன் தனக்கு ஆலோசனைகள் கூறும் விவசாயியை அழைத்து அவனுக்கு முதலமைச்சர் பதவியை வழங்கினான். வரகுணனைப் போல நீயும் சித்தத்தைப் பகவான் மீது வைத்தால் என்றும் இன்பமாக இருக்கலாம்” என்றார் குரு.

தேஷாம் ஸததயுக்தானாம் பஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம் L
 ததாமி புத்தியோகம் தம் யேன மாமுபயந்தி தே LL 10
 எப்பொழுதும் யோகம் செய்தவாறு அன்புடன் என்னைப் பூசிப்பவர்களுக்கு புத்தியோகத்தை நான் வழங்குகிறேன். அதனால் அவர்கள் என்னை வந்தடைகிறார்கள். 10.

“மன்னா, பகவான் தன்னை அன்புடன் பூசிப்பவர்களுக்கு வளமான வாழ்வைமட்டும் வழங்குவதில்லை. அறிவாகிய புத்தியையும் மேலோங்கச் செய்கிறார். ஒருவனுக்கு நூல்களைக் கற்பதாலும், கற்றறிந்தவர்களுடன் நட்புக் கொள்ளவதாலும், அனுபவத்தாலும் அறிவு உண்டாகும். அறிவுள்ளவர்களெல்லாம் புத்தியுடையவர்களல்லர். அதுபோலப் படிக்காத பலர் மேதையாக இருக்கிறார்கள். ஊமையான காளிதாசனை அன்னை கவிஞனாக்கவில்லையா..? கற்றவர்கள் தாம் கற்ற கல்வியால் பெற்ற அறிவைக் கொண்டு கடமைகள் இன்னதென்று தெரிந்துகொள்ளல் வேண்டும். இல்லாவிட்டால்

இறைவனை அன்புடன் வணங்கியவாறு யோகத்தைப் பயிலவேண்டும்”.

“மன்னா, நீ கற்ற கல்வியாலும் புத்தியைப் பெறவில்லை. இறைவனைப் பூசிப்பதாலும் புத்தியைப் பெறவில்லை. கற்றோர் மமதையால் தம்அறிவை இழக்கிறார்கள். கல்லாதவர்கள் இறை நம்பிக்கையால் அறிவைப் பெறுகின்றார்கள். வரகுணன் படிக்காத அந்த விவசாயியை முதலமைச்சராக்கியதும் பலர் ஆத்திரப்பட்டனர்; சிலர் துக்கப்பட்டனர்; சிலர் அரசன் ஆராயாமல் எதையும் செய்யமாட்டான் என்று கூறினர். முதலமைச்சராகப் பதவியேற்ற விவசாயி யோகம் பயின்றவன். எவ்வேளையிலும் பகவானை அன்புடன் துதிப்பவன். அதனால் அவன் திட்டமிடும் கருமங்கள் யாவும் நிறைவேறி மக்களை மகிழ்ச்சிக்குள்ளாக்கியன. பெருங்குன்று தேசத்தில் உள்ள வயல்கள் யாவும் செழிப்பானவை. விளைந்த நெல் அதிகளவில் களஞ்சியங்களில் இருந்தது. அதனால் மன்னன் புதிதாகக் களஞ்சிய அறையை அமைக்கத் திட்டமிட்டான். அதை முதலமைச்சர் விரும்பவில்லை. அவர் அரசனைச் சந்தித்துச் சொன்னார்; “மன்னா, நாம் ஆடைகளையும் சர்க்கரையையும் இறக்குமதி செய்கிறோம். மேட்டு நில வயல்களில் நாம் பருத்தியையும் கரும்பையும் விளைவித்தால் களஞ்சியம் கட்டத்தேவையில்லை. பலருக்கு வேலை வாய்ப்பும் ஏற்படும்” அதன்படி நடக்க மன்னன் சம்மதித்தான். சில மாதங்களில் கரும்பும் பருத்தியும் நல்ல விளைச்சலைக் கொடுத்தன. அதனால் முதலமைச்சரை

மக்கள் பாராட்டினர். முதலமைச்சர் சொன்னார்; “நான் படிக்கவில்லை. புத்தியுடையவனும் அல்லன். அன்புடன் பூசிப்பவர்களுக்குப் பகவான் புத்தியோகத்தை அருள்வார் என்று கேள்விப்பட்டு அன்புடன் பகவானைப் பூசித்தேன். எனது மனதில் புதிய புதிய எண்ணங்கள் தோன்றின. எனக்கேற்படும் புகழ் யாவும் பகவானுக்குரியவை” என்றார். அந்தப் படிக்காத விவசாயிக்குள்ள அறிவு உனக்கில்லை என்பதை நினைக்க எனக்குக் கவலையாக இருக்கிறது” என்றார் குரு.

தேவாமேவானுகம்பார்த்தமஹமக்ஞானஜம் தம: ட

நாசயாம்யாத்மபாவஸ்தோ ஞானதீபேன பாஸ்வதா டட 11

நான் அவர்கள் மீது கருணை கூர்ந்து, அந்தக்கரணத்தில் வீற்றிருந்து, மெய்ஞ்ஞானமாகிய கடர் விளக்கால் அஞ்ஞானத்தால் வந்தடைந்த காரிருளை நாசம் செய்கிறேன். 11

“மன்னா, அடியவர்கள் மீது கருணைகொண்டு, அவர்களது துன்பங்களைப் பகவான் அகற்றிவிடுகிறார். அவர் அந்தக் காரணத்தில் வீற்றிருந்து அடியார்களின் மனஇருளைத் தனது மெய்ஞ்ஞான ஒளியால் நாசம் செய்வார். இப்படி இறைவன் செய்வதை யாரும் உணர்ந்துகொள்வதில்லை. ஈஸ்வரன் எல்லோரினதும் அந்தக்கரணத்திலிருக்கிறான் என்பதைத் தனது கிருபை மூலமாக அவன் தன்னைத் தோற்றுவிக்கும் வரையில் எவராலும் அவனை உணரமுடியாது. மன்னா, ஒருவனது புத்தியில் வீற்றிருந்து அவனை

ஞானியாக்குபவர் பகவான். ஞானிக்கு நடந்தவை, நடப்பவை, நடக்கவிருப்பவை யாவும் தெரியும் என்று பெரியவர்கள் கூறுவதற்குக் காரணம் இதுவேயாகும். மனதில் அஞ்ஞான இருளுடையவனுக்குத் தனது புத்தியில் பகவான் இருக்கிறார் என்ற விடயம் தெரியாது. மன்னா, புதிதாகச் செய்கை பண்ணிய கரும்புத்தோட்டத்தில் பயிர்கள் மஞ்சள் நிறமாக இருப்பதாக ஒரு விவசாயி மன்னனிடம் வந்து சொன்னான். மன்னனும் முதலமைச்சரும் அவ்விவசாயியின் வயலுக்குச் சென்றனர். ஆயிரம் ஏக்கர் வரையில் பயிரிடப்பட்டிருந்த கரும்பை உடனடியாக அறுவடை செய்து தீவைத்து அழிக்குமாறு முதலமைச்சர் சொன்னார். உடனே ஆயிரத்துக்கும் அதிகமான தொழிலாளர்களை அமர்த்தி கரும்பை அறுவடை செய்து தீயிட்டுக் கொழுத்தினர். அன்றிலிருந்து நாட்டைச் சுற்றிப் பலத்த பாதுகாப்புப் போடப்பட்டது. இரண்டு தினங்களின் பின் அயல்நாடான வாதவூரிலிருந்து வந்த இருவரைப் படைவீரர்கள் சிறைப் பிடித்தனர். அவர்களை விசாரியாது சிரச்சேதம் செய்யும்படி முதலமைச்சர் அரசனைக் கேட்டுக் கொண்டார். அரசன் சம்மதித்து அவர்களைச் சிரச்சேதம் செய்யுமாறு கட்டளையிட்டான். மன்னா, வாதவூரில் இருந்து தான் பெருங்குன்றுக்குச் சர்க்கரை அனுப்பப்பட்டு வந்தது. பெருங்குன்றில் கரும்பு நல்ல விளைச்சலைக் கொடுத்ததால் அவர்கள் இறக்குமதியை நிறுத்திவிட்டனர். அதனால் வாதவூர் மன்னன் தனது உளவாளிகளை அனுப்பி கரும்புத் தோட்டங்களுக்கு நோய்க் கிருமிகளைப் பரப்பினான். அதையறிந்த முதலமைச்சர் அப்படி நடந்து கொண்டார்.

மன்னா, முதலமைச்சரின் மனதில் வீற்றிருக்கும் பகவான் நாட்டிற்குக் கேடுவரும்போதெல்லாம் தனது ஞான ஒளியால் அவற்றை முதலமைச்சருக்குத் தெரிவித்து வந்தார். அதுபோல நீயும் பகவானை மனதிலிருத்து. பகவானை மனதில் இருத்தினால் உனக்கு வரும் இடர்களைப் பகவான் தனது ஞானத்தால் நாசஞ்செய்வார்” என்றார் குரு.

அர்ச்சுனன் சொன்னது.

பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தாம பவித்ரம் பரமம் பவான் ட
 புருஷம் சாச்வதம் திவ்யமாதிதேவமஜம் விபும் டட 12
 ஆஹுஸ்த்வாம்ருஷய: ஸர்வே தேவர்ஷிர்நாரதஸ்ததா ட
 அஸிதோ தேவலோ வ்யாஸ:ஸ்வயம் சைவ ப்ரவீஷி மே டட

தாங்கள் தான் மேலான பிரம்மம், உயர்ந்த இருப்பிடம், ஒப்பற்ற புனிதம் என்பதை நான் அறிவேன். எல்லா ரிஷிகளும், தேவரிஷி நாரதரும் அப்படியே. அசிதர், தேவலர், வியாசர் ஆகியோரும் உம்மை நித்தியமானவன், திவ்விய புருஷன், ஆதிதேவன், பிறவாதவன், எங்கும் நிறைந்தவன் என்று சொல்கின்றனர். அவர்கள் கூறியவற்றையே நீங்களும் கூறுகிறீர்கள். 12- 13.

“குருவே, எல்லாம் வல்ல பரம்பொருளைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும். அத்துடன் எல்லா ரிஷிகளும், தேவரிஷியும் மாமுனிவர்களும் பகவானைப் பற்றிக் கூறியவை யாவும் எனக்குத் தெரியும். அவற்றை முன்பு தாங்கள் எனக்கு உபதேசித்தீர்கள். இப்பொழுதும் உபதேசிக்கிறீர்கள்” என்றான்

மன்னன். “மன்னா, இவற்றையெல்லாம் நான் முன்பு உபதேசித்தேன் என்கிறாய். அவை உனது ஞாபகத்தில் இருக்கின்றனவே தவிரச் செயலில் இல்லாமையை உணர்ந்தாற்றான் இப்போது உபதேசிக்கிறேன். அப்படி உபதேசித்தும் பகவானின் விபூதிகளின் பெருமைகளைப் பற்றி நீ உணர்கிறாயில்லை. தில்லையூர் மன்னன் பகவானைப் பற்றி நூல்கள் வாயிலாகவும், பெரியவர்கள் மூலமும் அறிந்திருந்தான். கருமமாற்றும் வேளைகளில் பகவானின் துணையை நாடுவான். பின் அதை மறந்து தான் தான் யாவற்றையும் செய்தேன் என்று பெருமை கொள்வான். தனது திறமையால் தான் செயல்கள் வெற்றியடைந்தன என்பான். ஒருமுறை அவன் மல்யுத்தப் போட்டியில் கலந்துகொண்டான். அப்போட்டியில் அவன் தோல்வியடைந்தான். பகவானை வணங்கிய பின்புதான் போட்டியில் கலந்துகொண்டேன் சுகவீனம் காரணமாக என்னால் மல்யுத்தம் செய்ய முடியவில்லை” அடுத்தமுறை வெல்வேன்” என்றான். அவனைப் போலத்தான் நீயும் பேசுகிறாய்” என்றார் குரு.

ஸ்ர்வமேதத்ருதம் மன்பே யன்மாம் வதஸி கேசவ ட

ந ஹி தே பகவன் வ்யக்திம் விதுர்தேவா ந தானவா: டட 14

“கேசவா, நீ எனக்கு உபதேசித்தவை யாவும் உண்மையானவை என்பது எனக்குத் தெரியும். உனது தோற்றத்தைத் தேவர்களும் அறியமாட்டார்கள்; அசுரர்களும் அறியமாட்டார்கள்.

14

“குருவே, நீங்கள் உபதேசித்தவை யாவும் உண்மை என்பது எனக்குத் தெரியும். யாரிடத்தில் பலம், தர்மம், ஐஸ்வரியம், வீரியம், வைராக்கியம், தேஜஸ் என்பன உண்டோ அவரே இறைவன் என்பதும் தெரியும். பகவான் சட்குணசம்பன்னன் என்றும் எனக்குத் தெரியும். முக்காலத்தையும் உணர்ந்தவர் அவர். அவரைப் பற்றிய தத்துவங்களைத் தேவர்களும் அறிந்ததில்லை; அசுரர்களும் அறிந்ததில்லை. இறைவன் எமது ஆத்மாக்குள்ளிருந்தும் அவருடைய உண்மையான மகத்துவத்தை அறியும் சக்தியற்றவர்களாக நாம் இருக்கிறோம்” கலங்கினான் மன்னன்.

“மன்னா, யாவற்றையும் தெரிந்து வைத்திருப்பதில் அர்த்தமில்லை. தெரிந்து கொண்டவற்றைச் செயலில் செய்து காட்டினாற்றான் பலன் உண்டு. மன்னா, வீதியால் இராமனும் பாலனும் சென்றுகொண்டிருந்தனர். விசர்நாய் ஒன்று வீதியால் ஓடிவந்தது. இராமன் சொன்னான்; “நாய் வருவதைப் பார்த்தால் அதற்கு விசர்போலத் தெரிகிறது. சென்ற வாரம் விசர் பிடித்த நாயொன்று பலரைக் கடித்தது. சிலர் உரிய சிகிச்சை பெறாமையால் இறந்துவிட்டனர்”

“அப்படியா...? அதை அடித்துக் கொல்” என்றான் பாலன்.

இராமன் எதுவும் பேசாமல் திரும்பி வந்த வழியே சென்றான். பாலன் வீதியோரமாக இருந்த பெரியதொரு கல்லைத் தூக்கி அந்த நாயின் மேல் போட்டான். நாய் இறந்துவிட்டது. அதை அவன் புதைத்துவிட்டுச் சென்றான்.

மன்னா, நீ இராமனைப் போலப் பேசுகிறாய். அது நாட்டிற்கு உதவாது. பாலனைப் போலச் செயலாற்று” என்றார் குரு.

ஸ்வயமேவாத்மனாத்மனம் வேத்த த்வம் புருஷோத்தம ட
பூதபாவன பூதேச தேவதேவ ஜகத்பதே ட ட 15

புருஷோத்தமா, உயிர்களைப் படைத்தவர், தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவா, உலகின் தலைவா, உம்மை உம்மால் நீரே உள்ளபடி அறிவீர். 15.

“குருவே, புருஷர்களில் ஈஸ்வரன் ஒருவரே அழிவற்றவர்; ஒப்பிடமுடியாதவர்; இவர்தான் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவர்; உயிர்களைப் படைத்தவர்; அண்டங்களுக்கெல்லாம் தலைவர் என்பதெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். நாய்க்குப் பொன்னை, பொருளை, பணத்தை வைத்தால் திரும்பிப் பாராது. ஒருகவளம் சோற்றை வைத்தால் மகிழ்வுடன் உண்ணும். அதுபோல ஆத்மாவுக்குத் தேவையானது பொன், பொருள், பணமல்ல. ஈஸ்வரனின் அருளே என்பது எனக்குத் தெரியும்” என்றான் மன்னன்.

“மன்னா, மீண்டும் மீண்டும் நீ தவறு செய்கிறாய். புருஷோத்தமர் தான் உயிர்களைப் படைத்தவர் என்றும், அவர் தான் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவர் என்றும், அவர்தான் உலகின் தலைவர் என்றும் மண்ணில் வாழும் பெரும்பான்மையான உயிர்களுக்குத் தெரியும். நாட்டில் வாழும் மக்களைவிட நாடாளும் மன்னன் அறிந்துகொள்ள வேண்டியவை ஏராளமுண்டு. அவற்றையெல்லாம் அறிந்த நீ

அறியாதவன் போலப் பேசுகிறாய். அது தான் எனக்கு மனவருத்தத்தைத் தருகிறது. விசர் நாயைப்பற்றி முழுமையாக அறிந்திருந்த இராமன், பாலன் விசர்நாயைக் கொன்ற பின்பு சொன்னான்; “பாலா நீ அந்த நாயைக் கொல்வாய் என்று எனக்குத் தெரியும். விசர் நாயானாலும் அதைக் கொல்லும் தைரியம் எனக்கில்லை”

“மன்னா, உனது பேச்சும் இராமனின் பேச்சைப் போலவே உள்ளது. எதையும் யாரும் அறியலாம். அது பெரிதல்ல. அதைச் செயற்படுத்துவது தான் பெரிது” என்றார் குரு.

வக்துமர்ஹஸ்யசேஷேண திவ்யா ஹ்யாத்மவிபூதய: L
யாபிர்விபூதிபிர்லோகானிமாம்ஸ்த்வம் வ்யாப்ய திஷ்டஸி LL

எந்த விபூதிகளைக் கொண்டு உலகங்களை நிரப்பியுள்ளீரோ, அந்த மேலான விபூதிகளைப் பற்றி நீரே மிச்சமின்றி எனக்கு உபதேசித்தருளும். 16.

“குருவே, எனக்கு இறைவனைப் பற்றிய இயல்புகள் யாவும் தெரிந்த போதும் இறைவன் எந்தெந்த விபூதிகளைக் கொண்டு இவ்வுலகை நிரப்பியுள்ளான் என்பது தெரியாது. அதைத் தயவுசெய்து உபதேசியுங்கள்” என்றான் மன்னன்.

“மன்னா, ஒன்றைப் பற்றி நீ அறிய வேண்டுமானால் அதைச் செய்தவனிடம் தான் கேட்டல் வேண்டும். பலர் கவிதைகள் எழுதியுள்ளனர்.

அக்கவிதைகளுக்கு ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமான விளக்கம் கொடுக்கின்றனர். திருக்குறட் பாக்களுக்கும், வேதப்பாடல்களுக்கும் பல்வேறு விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டள்ளன. அதுபோல ஈஸ்வர விபூதிகளை ஈஸ்வரன் மீது பற்று வைத்துத்தான் உணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும். பெருங்குன்றம்தேசத்து முதலமைச்சர் கர்மங்களைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொள்வதில்லை. அவர் கரும்புகளை அழிக்குமாறு கூறிய பின்பு தளபதி அவனைக் கேட்டார்; “அமைச்சரே, உமக்கு எப்படி அந்த யோசனை தோன்றியது” அதற்கு முதலமைச்சர் சொன்னார்; “பகவான் என்னை இயக்குகிறான். நான் எதையும் அறிவேன்” என்றார். அதுபோலத் தர்மத்தை என்னால் எடுத்துச் சொல்ல முடியாது, நீயே அதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்” என்றார் குரு.

கதம் வித்யாமஹம் யோகிம்ஸ்த்வாம் ஸதா பரிசிந்தயன் ட
கேஷுகேஷுசபாவேஷு சிந்த்யோளஸி பகவன்மயா டட 17

யோகியே, எப்பொழுதும் உம்மையே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் நான் உம்மை அறிவது எப்படி..? பகவானே, என்னென்ன வகைகளில் நீர் என்னால் சிந்திக்கத்தக்கவர். 17.

“குருவே, எவ்வேளையிலும் நான் ஈஸ்வரனின் சிந்தனையோடு தான் இருக்கிறேன். அப்படியிருந்தும் அவனை அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அவனை அறிந்து கொள்வது எப்படி...? பகவானே நான் எப்படிச் சிந்திக்கலாம். என்மனம் அலைமோதுவதால் தர்மத்தைப் பற்றி என்னால் சிந்திக்க

முடியவில்லை. போரில் அங்கங்களை இழந்தவர்களைக் கண்டதும் எனது மனம் போரின் கொடுமையை நினைத்து அல்லற்படுகிறது. இதை நீக்கும் வழியாது...?” கலங்கினான் மன்னன்.

“மன்னா, சிந்திப்பதால் செயல்கள் நடைபெற மாட்டா. சிந்திப்பது அச் செயலைச் செய்வதற்கான திட்டமிடலும் வழிகாட்டலுமாகும். புலியூர் மன்னன் பல வருடங்களாகத் தனது நாட்டிற்கும் மக்களுக்கும் துன்பங்களைச் செய்யும் வாதவூர் மன்னனைத் தண்டிப்பதற்கு விரும்பிப் பலரிடம் ஆலோசனைகள் கேட்டானே தவிரச் செயலில் ஈடுபடவில்லை. அதனால் மக்கள் துன்பப்பட்டுக்கொண்டே இருந்தனர். அதுபோலத்தான் நீயும் பகவானை எவ்வேளையிலும் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறாயே தவிரப் பகவானின் தத்துவத்தை உணரவில்லை. விளக்குத் தன்னைச் சுடும் என்பதை அறிந்த பின்பும் சுடரின் மேல் கையை வைக்கும் அறிவிலியைப் போல நீயும் இருக்கிறாய். உனது கடமைகளைப் பற்றின்றிச் செய். பகவான் உன்னை வந்தடைவார். அவரைச் சிந்திப்பதற்கென்று விஷேட வழிகள் எவையுமில்லை. கடமையைச் சரிவரச் செய்வதே பகவானைச் சிந்திப்பதற்கான பிரதான செயலாகும்” என்றார் குரு.

விஸ்தரேணாத்மனோ யோகம் விபூதிம் ச ஜநார்தன ட
பூய: கதய த்ருப்திர்ஹி ச்ருண்வதோ நாஸ்தி மேளம்ருதம் டட

ஐனார்த்தனா உமது யோகத்தையும்
விபூதியையும் மீண்டும் விளக்கமாகக் கூறுங்கள். ஏனென்றால்
உமது அமிர்தம் போன்ற வார்த்தைகள் எனக்குத்
தெவிட்டவில்லை. 18.

“மன்னா, புத்தி, முத்தி ஆகியவற்றைப் பெறும்
பொருட்டு மக்களால் வணங்கப்படுபவர் ஐனார்த்தனர்.
அனைத்தையும் அறிதலையும் ஆளுதலையும் யோகம் என்று
சொல்வார்கள். எந்தெந்த வகையால் ஒருவன் ஈசனை
உபாசிக்கிறானோ அவையாவும் ஈசனுடைய விபூதிகளாகும்.
அத்துடன் இறைவனுக்கும் மனிதனுக்குமுள்ள தொடர்பு
காந்தத்திற்கும் இரும்புக்குமுள்ள தொடர்பைப் போன்றது.
“மன்னா, காந்தத்திலிருந்து இரும்பு தூர விலகியிருந்தாலும் ஓர்
ஈர்ப்புச் சக்தி இரண்டிற்குமிடையே இருக்கும். காந்தம்
இரும்பைக் கவரும்; இரும்பு காந்தத்தைக் கவரும்.
இதுபோன்றது தான் உயிர்களுக்கும் பகவானுக்குமுள்ள உறவு.
இரும்பு காந்தத்தை நெருங்க நெருங்க அதன் ஈர்ப்புச் சக்தி
அதிகரித்து இறுதியில் இரண்டும் ஒன்றாகிவிடும். பின் இரும்பு
காந்தமாகிவிடும். இதுபோல ஈஸ்வர சக்தியால் கவரப்பட்ட
உயிர்கள் இறுதியில் ஈஸ்வரனின் சக்தியைப்
பெற்றுவிடுகின்றன. மன்னா, வரகுணன் தனது முதலமைச்சரை;
“ஈஸ்வரா” என்றும் “பகவானே” என்றும் அழைப்பான். அது
சிலருக்குப் பிடிப்பதில்லை. ஒருநாள் அவைப்புலவர் சொன்னார்;
“ஈஸ்வரா, என்றும் பகவானே என்றும்புலவரை அழைப்பது
பகவானை அவமதிப்பதாகும்”

மன்னன் சிரித்தான். “புலவரே உலகில் உள்ள அனைத்திலும் பகவான் இருக்கிறார். அதனால் எதையும் நாம் “ஈஸ்வரா” என்று அழைக்கலாம். காந்தத்திற்கு அருகில் உள்ள இரும்பு காந்தமாவது போலவும், சந்தன மரத்திற்கு அருகிலுள்ள மரங்கள் சந்தன வாசனை உடையதாக இருப்பது போலவும் பகவானின் அருகே இருப்பவர்கள் பகவானாவர். இதை நன்கு உணர்ந்தவன் மயக்கமடைந்து தனது கடமைகளைச் செய்யாமல் விடமாட்டான்” என்றார் குரு.

ஸ்ரீபகவான் சொன்னது.

ஹந்த தே கதயிஷ்யாமி திவ்யா ஹ்யாத்மவிபூதய: ட
 ப்ராதான்யத:குருச்ரேஷ்டநாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்ய மே டட 19
 நல்லது, குரு குல சிரேஷ்டனே, தெய்வத்
 தன்மை பொருந்திய எனது விபூதிகளை உனக்குச்
 சொல்கிறேன். ஏனெனில் எனது விபூதியின் விஸ்தரிப்புக்கு
 எல்லையே இல்லை. 19

“மன்னா, விபூதியின் சிறப்புக்களைச் சொற்களில் அடக்கமுடியாது. சிலவற்றைச் சொல்கிறேன். ஏனையவற்றை யூகித்து அறிந்து கொள்வாயாக. வேதங்களைப் படித்து விட்டு மட்டும் ஈஸ்வரனைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளமுடியாது. இது அமிர்தத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டுவிட்டு அதன் சுவையை உணர்வதைப் போன்றது. மன்னா, ஒருநாள் வரகுணன் அரச சபையில்; மல்லிகைப் பூவின் நறுமணம் தான் எனக்குப் பிடிக்கும். அதன் நறுமணத்தைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள். அதன் விளக்கம் சரியானதாக இருந்தால் ஆயிரம் பொன் பரிசு

தருவேன்” என்றான். சபையில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் மல்லிகையின் நறுமணத்தைப் பற்றி விதந்து கூறிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களின் கூற்றில் மன்னன் திருப்தியடையவில்லை. சபையில் இருந்த ஒரு குடியானவன் எழுந்து; “நான் வெளியே சென்றுவர அனுமதித்தல் வேண்டும்” என்றான். மன்னன் சம்மதித்தான். சிறிது நேரத்தில் மல்லிகை மலர்களால் கட்டப்பட்ட மாலை ஒன்றைக் கொண்டுவந்த அந்தக் குடியானவன் மன்னனது கழுத்தில் அணிந்துவிட்டுச் சொன்னான்; “மல்லிகையின் நறுமணம் இத்தகையது. அனுபவியுங்கள் மன்னா” என்றான். மன்னன் அவனுக்குத்தான் ஆயிரம் பொன் பரிசாகக் கொடுத்தான். அதுபோலப் பகவானின் விபூதிகளின் விஸ்தரிப்புக்கு எல்லையே இல்லை. அதைப்பற்றிச் சிந்திக்கு முன் தமக்கென ஒதுக்கப்பட்ட கடமைகளைச் செய்தல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

அஹமாத்மா குடாகேச ஸ்வபூதாசயஸ்தித: L

அஹமாதிஸ்ச மத்யம் ச பூதானாமந்த ஏவ ச ட்ட 20

குடாகேசா, உலகில் உள்ள எல்லா உயிர்களினதும் இருதயத்தில் இருக்கின்ற ஆத்மா நானே; உயிர்களின் ஆதியும், அந்தமும் இடையும் நானே. 20

குடாகேசா, உலகில் உள்ள எல்லா உயிர்களினதும் இருதயத்தில் இருக்கின்ற ஆத்மாவாக இறைவன் வீற்றிருக்கிறார். அதனால் தான் அன்பு, கருணை, காருண்ணியம் யாவும் இதயத்துள் இருக்கின்றன. பகுத்தறிவும்

இதயத்தில் தான் இருக்கின்றது. ஏகமாய் இருக்கும் இறைவனுக்குப் பல்வேறு நாமங்கள், பல்வேறு தோற்றங்கள் உள்ளன. அவனே ஜீவனாகவும், உலகமாகவும் பேதப்பட்டுக் காட்சியளிக்கின்றான். வேதாந்தத்தில் கூறப்படும் பிரம்மம் தான் ஈஸ்வரன் என்பதை நீ உணரல் வேண்டும். இதை உணர்ந்தால் மனக்கலக்கம் உண்டாகாது. மன்னா, பெருங்குன்று தேசத்தின் முதலமைச்சரின் சகோதரன் தீயவன். அவன் மக்களுக்குத் தீமைகள் செய்வான். தீமைகள் செய்தபோதும் பகவானைத் தொழுபவன் போல நெற்றியில் நாமம் இட்டிருப்பான். ஒருநாள் வரகுணன் வீதியுலாச் செல்லும்போது அத்தீயவன் நெற்றியில் நாமம் தரித்து சங்குடன் “நாராயணா, நாராயணா” என்று பகவானின் நாமத்தை உச்சரித்தவாறு வீதியில் நின்றான். அவனைக் கண்ட வரகுணன் தேரால் இறங்கி அவனது பாதங்களை வணங்கி, அவனது பாதத்தைத் தூக்கித் தனது தலையில் வைத்தான். பின்; “பகவானே, உம்மை இன்று தரிசிக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்றது பெரும் பேறு” என்று கூறிவிட்டுச் சென்றான். அத்தீயவன் திகைத்துப் போனான். தீமைகள் செய்துவிட்டு அதிலிருந்து தப்பப் போட்ட வேஷத்திற்கு இவ்வளவு மதிப்பானால் உண்மையான பக்தனாயிருந்தால் எவ்வளவு மதிப்பு உண்டாகுமென்று எண்ணி மகிழ்ந்து உண்மையான பக்தனானான். மன்னா, பகவான் எல்லா உயிர்களினதும் இருதயத்திலும் இருக்கிறார் என்பதை நினைத்தால் கலக்கமுண்டாக மாட்டாது” என்றார் குரு.

ஆதித்யானாமஹம் விஷ்ணுர்ஜ்யோதிஷாம் ரவிரம்சமான் L
மரீசிர்மருதாமஸ்மி ந்த்ராணாமஹம் சசீ LL 21

ஆதித்தியர்களுள் நான் விஷ்ணு;
ஒளிப்பவைகளுள் கதிர்களை உடைய சூரியன்; மருத்துக்களுள்
நான் மரீசி; நட்சத்திரங்களுள் நான் சந்திரன். 21.

“மன்னா, சிறந்த பொருட்களைத் தான் அரசர்கள்
சன்மானங்களாகக் கொடுப்பார்கள். அதே போல பொருட்கள்
அனைத்தும் பகவானின் விபூதிகளாக இருந்தாலும், எவை
மேலானவையோ அவற்றைப் பகவான் தனது விபூதிகள் என்று
சொல்கிறார். பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கும் பன்னிரண்டு
ஆதித்தியர்கள் உள்ளனர். ஆனால் பகவானே பன்னிரண்டு
ஆதித்தியர்களாகத் தென்படுகிறார். பன்னிரண்டு மாதங்களில்
தை மாதமே மிகவும் விசேடமானது. தைமாதத்தில்
உத்தராயண புண்ணிய காலம் வரும். இந்த மாதத்தில்
விஷ்ணுவாகிய ஆதித்தியர் தொழில் புரிகிறார். வேதம்,
பிரம்மத்தின் கண்களாகச் சூரியனும், சந்திரனும் இருப்பதாகக்
கூறுகிறது. அதுபோல நாற்பத்தொன்பது மருத்தேவதைகளுள்
மரிசியே பகவான் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதே போல
அரசனும் பகவானான விஷ்ணு என்றும் சொல்லப்படுவதுண்டு”
என்றார் குரு.

வேதானாம் ஸாமவேதோளஸ்மி தேவானாமஸ்மி வாஸவ: L
இந்த்ரியாணாம் மனஸ்சாஸ்மி பூதானாமஸ்மி சேதனா LL 22

வேதங்களில் நான் சாமவேதம்; தேவர்களுள் நான் இந்திரன்; இந்திரியங்களில் நான் மனம்; உயிர்களில் நான் உணர்வு. 22

“மன்னா, சாமவேதத்தைச் சாமகானம் என்றும் சொல்வார்கள். இசையில் மயங்காத உயிர்கள் இல்லை. ஈஸ்வர நினைப்பை இசை மிக எளிதில் உண்டாக்குகிறது. இதனால் பகவான் சாமவேதத்தைத் தான் என்றார். தேவர்களின் தலைவன் இந்திரன். இந்திரப் பதவி நூறு யாகங்கள் செய்தபின்பே கிடைக்கிறது. தேவர்களில் மேலானவன் இந்திரன். அதனால் தான் பகவான் தான் தேவர்களுள் இந்திரன் என்றார். இந்திரியங்களுள் பெரியது மனம். மனந்தான் இந்திரியங்களையும் தேகத்தையும் தன் போக்கிற்கேற்பச் செயற்பட வைக்கிறது. மனம் அடங்கினால் உடல் அடங்கும். உள்ளம் அடங்கும். தேகம் அடங்கும். இந்திரியங்கள் அடங்கும். ஆன்மாவும் அடங்கும். அதனால் தான் இந்திரியங்களில் மனம் என்றார். உணர்வு தான் உயிரை மெய்ப்பிக்கிறது. உணர்வில்லாவிட்டால் தேகம், இந்திரியங்கள், ஆன்மா யாவும் கல்லுப்போலாகிவிடும். மன்னா, பகவான் மனமும் உணர்வும் தானே என்ற பின்பும் நீ கலங்குவது அர்த்தமில்லாதது” என்றார் குரு.

ருத்ராணாம் சங்கரஸ்சாஸ்மி வித்தேசோ யர்ஸாம் L
வஸ“னாம் பாவகஸ்சாஸ்மி மேரு: சிகரிணாமஹம் LL 23

ருத்திரர்களுள் சங்கரனாகவும், யக்ஷகர்களுள் குபேரனாகவும், வசுக்களுள் அக்கினியாகவும், மலைகளுள் மேருமலையாகவும் நான் இருக்கிறேன். 23

“மன்னா, ருத்திரர்கள் பதினொரு பேர் இருக்கிறார்கள். இவர்களெல்லோரும் சிவனுடைய அம்சமென்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. இந்த உருத்திரர்களுள் பெரியவன் சங்கரன். அதனால் பகவான் தான் சங்கரனாக இருக்கிறேன் என்றார். மலைபோல அழியாத செல்வத்தைக் குவித்து வைத்திருப்பவன் குபேரன். வசுக்கள் எட்டு, அவற்றுள் அக்கினியே மேலானது. அக்கினி தேவதூதுவனாகக் கருதப்படுகிறான். அத்துடன் அக்கினி உயிர்களை ஓம்புவான். மலைகளுள் பெரியது மேரு மலை. பகவான் பெரியவையாவற்றையும் தான் என்கிறார்” என்றார் குரு.

புரோதஸாம் ச முக்யம் மாம் வித்தி பார்த்த ப்ருஹஸ்பதிம் ட ஸேனானீனாமஹம் ஸ்கந்தக: ஸரஸாமஸ்மி ஸாகர: டட 24

பார்த்தா, நான் புரோகிதர்களுள் முக்கியமான பிரகஸ்பதி என்று அறிந்து கொள். சேனைத் தலைவர்களுள் நான் முருகக் கடவுள். நீர் நிலைகளுள் நான் கடல். 24

“புரோகிதர்களின் தலைவர் பிரகஸ்பதி. இவரை வியாழ பகவான் என்றும் சொல்வார்கள். தேவர்களினதும் மனிதர்களினதும் வாழ்வில் ஏற்ற இறக்கங்களைச் செய்பவர் வியாழ பகவான். சேனாதிபதிகளுள் மேலானவர் முருகன். அவர் தேவசேனாதிபதி என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். சூரனைக்

கொன்று அமரரைக் காத்தவர். அதனால் பகவான் தான் தான் முருகக் கடவுள் என்கிறார். நீர் நிலைகளுள் பெரியது கடல். எனவே சிறந்தவை பெரியவை யாவும் கடவுளின் தோற்றங்கள் என்பதை உணர்ந்தால் மனம்கலங்காது” என்றார் குரு.

மஹர்ஷீணாம் ப்ருகுரஹம் கிராமஸ்ம்யேகமர்ம் L

யக்ஞானாம் ஜபயக்ஞோளஸ்மி ஸ்தாவராணாம் ஹிமாலய: LL

மஹாரிஷிகளில் நான் பிருகு; வாக்குக்களில் நான் பிரணவம்; யக்ஞங்களுள் நான் ஜபயக்கும்; ஸ்தாவரங்களுள் நான் ஹிமாலயம். 25.

“மன்னா, தவத்தில் சிறந்தவர் பிருகு முனிவர். அவரிடத்தில் பகவானது ஈஸ்வர விபூதி மேலோங்கியுள்ளது. ஒரெழுத்துச் சொல்லான பிரணவ மந்திரத்திற்கு இணையான சொல்வேறு எதுவும் இல்லை. அதனால் அதை ஈஸ்வர சொருபமென்கின்றனர். ஜீவன் தன்னை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்தல் யக்கும். யக்ஞத்தில் மிகவும் எளிதாகச் செய்யக்கூடியது பிரணவமந்திரத்தை ஒதுதல். எல்லோரும் மிக எளிதில் செய்வது அது. பூமியில் மிகவும் உயரமானது இமாலயம். இமாலயத்தைத் தரிசிப்பது இறைவனைத் தரிசிப்பதற்குச் சமனானது” என்றார் குரு.

அச்வத்த: ஸர்வவ்ருணாம் தேவர்ஷீணாம் ச நாரத: L

கந்தர்வாணாம் சித்ராத: ஸித்தானாம் கபிலோ முனி: LL 26

மரங்களுள் நான் அரசமரம்; தேவரிஷிகளுள் நான் நாரதர்; காந்தர்வர்களுள் நான் சித்திராதர்; சித்தர்களுள் நான் கபிலமுனி. 26.

“மன்னா, ஆத்ம விடுதலைக்குதவுவது அரசமரம் என்று பண்டைய நூல்கள் கூறுகின்றன. அரசமரத்தைக் கண்டதும் பகவானின் நாமம் மனதில் பிறக்கும். அதனால் தான் பகவான் அரசமரத்தைத் தனது விபூதி என்றார். தேவர்கள் எல்லோரும் ரிஷிகளாகார். அவர்களுள் இறைவனின் தத்துவ தரிசனத்தைப் பெற்றவர்கள் தான் ரிஷிகள். இத்தேவ ரிஷிகளில் மேலானவர் நாரதர். அவர் எவ்வேளையிலும் நாராயணனது நாமத்தை உச்சரிப்பவர். சோமபானத்தின் காவலர்கள் காந்தர்வர்கள். இவர்கள் வைத்தியர்கள்; இசையில் வல்லவர்கள்; வேதத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள்; ரிஷிகளின் குருவாக இருப்பவர்கள். இவர்களின் அரசன் சித்ரரதன். இதனால் பகவான் தன்னை சித்ரரதன் என்றார்.

சித்தர்கள் இயல்பாகவே தர்மம், ஞானம், வைராக்கியம், ஐசுவர்யம் ஆகியவைகளை உடையவர்கள். இவர்கள் எந்நேரமும் தியானத்திலிருப்பவர்கள். சித்தப்பிரமை பிடித்தவர்கள் போலவும் காணப்படுபவர்கள். இவர்களில் தலைசிறந்தவர் சாங்கிய தத்துவத்தை உபதேசித்த கபிலர். இவர் விஷ்ணுவின் அவதாரம் எனவும் போற்றப்படுபவர். அதனால் தான் பகவான் “சித்தர்களுள் தான் கபில முனி” என்றார்.

உச்சை: ச்ரவஸமச்வானாம் வித்தி மாமம்ருதோத்பவம் ட

ஐராவதம் கஜேந்த்ராணாம் நராணாம் ச நராதிபம் ட ட 27

குதிரைகளுள் நான் அமிர்தத்துடன் உருவான உச்சை சிரவஸ்; யானைகளுள் நான் ஐராவதம்; மக்களுள் நான் வேந்தன் என்று அறிந்துகொள்வாயாக. 27.

“மன்னா, பாற்கடலைத் தேவர்களும் அசுரர்களும் கடைந்த போது அமிர்தத்துடன் நஞ்சும் திரவியங்களும் அற்புதமான வஸ்துக்களும் உண்டாகின. இவற்றுள் உச்சை சிரவஸ் என்ற குதிரையும், ஐராவதம் என்ற யானையும் தோன்றின. குதிரைவர்க்கத்தில் உச்சை சிரவஸ் என்ற குதிரையே மிகச் சிறந்தது. யானைகளுள் ஐராவதமே மேலானது. மக்களை நீதியாக ஆளவும் அவர்களது நன்மை, தீமைகளைக் கவனிக்கவும் உருத்துடையவன் அரசன். மக்களுள் மேலானவன் அவன். சகல ஜீவராசிகளிலும் மேலானவை யாவும் பகவானின் தோற்றுங்களாம். மக்களின் நலன்களைக் கவனிக்கவெனப் பகவானால் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கும் நீ அதைக் கவனிக்காது மனங்கலங்குகிறாய். பகவானை நம்பும் நீ, பகவானின் விபூதியை நம்பாதிருக்கலாமா...?” என்று கேட்டார் குரு.

ஆயுதானாமஹம் வஜ்ரம் தேனூனாமஸ்மி காமதுக் ட

ப்ரஜனஸ்சாஸ்மி கந்தர்ப: ஸர்ப்பாணாமஸ்மி வாஸுகி: ட ட 28

ஆயுதங்களில் நான் வஜ்ராயுதம்; பசுக்களுள் நான் காமதேனு; பிறப்பிப்பவர்களிடத்து நான் மன்மதன்; பாம்புகளுள் நான் வாசுகி என்பதை அறிவாயாக. 28.

“மன்னா, ஆயுதங்களில் சிறந்தது வஜ்ராயுதம். விருத்திராசுரனைக் கொல்வதற்காக தசீசி என்ற முனிவரின் எலும்பிலிருந்து அது செய்யப்பட்டது. விஷ்ணுவின் கதை, சக்கரம் ஆகிய ஆயுதங்கள் செய்யப்பட்டவை அல்ல. அவை விஷ்ணுவோடு கூட இருப்பவை. செய்யப்பட்ட ஆயுதங்களில் இந்திர உருப்பெற்ற பகவான் பாவிக்கும் வஜ்ராயுதமே மிகச் சிறந்தது. பாற்கடலில் அமிர்தத்துடன் தோன்றியது காமதேனு. கேட்டவற்றையெல்லாம் கொடுக்கும் தேவபசு. அதனால் கேட்டதையெல்லாம் கொடுக்கும் ஈஸ்வரனின் விபூதியாகக் காமதேனு இருக்கிறது. உலகின் சிருஷ்டிக்குக் காரணமானவன் மன்மதன். இவன் தவம் செய்த சிவனை உலக சிருஷ்டியின் பொருட்டு மலர்க்கணைகள் எய்து காமவசப்படுத்தியமையால் சிவனின் சினத்திற்கு ஆளானான். காதலால் தான் உலகம் உயிர்ப்புடன் இருக்கிறது. இதனால் தான் பகவான் தனது விபூதியாக மன்மதனைக் கொண்டார்.

பொதுவாக எல்லாத் தெய்வங்களுடனும் பாம்பு தொடர்புள்ளது. சிவன் பாம்பை மாலையாக அணிந்துள்ளார். விஷ்ணுவும் பாம்பில் பள்ளிகொள்கிறார். விநாயகர் பாம்பை அறுநான்கயிறாக இடுப்பில் கட்டியுள்ளார். அம்பிகையின் அருட்கடாட்சம் பெற்றது நாகம். அதனால் தான் பகவான் தேவர்கள் பாற்கடலைக் கடையும் போது மேருமலையை

மத்தாகவும், வாசுகி என்ற பாம்பை நாணாகவும் கொண்டனர். பாம்புகளில் சிறந்தது வாசுகி. அதனால் தான் பகவான் அதைத் தனது வீபூதியாக ஏற்றுக்கொண்டார்” என்றார் குரு.

அனந்தஸ்சாஸ்மி நாகானாம் வருணோ யாதஸாமஹம் ட
 பித்ருணாமர்யமா சாஸ்மி யம: ஸம்யமதாமஹம் ட ட 29
 நாகங்களுள் நான் அனந்தன்; ஜலதேவதைகளுள்
 நான் வருணன்; பித்ருக்களுள் நான் அரியமான்;
 அடக்கியாள்பவர்களுள் நான் யமன் ஆவேன். 29.

“மன்னா, நாகங்களின் தலைவன் அனந்தன். அதன் மீதுதான் மகா விஷ்ணு பள்ளிகொண்டிருக்கிறார். சிலந்திப்பூச்சி தான் பின்னியவலையில் இருப்பதைப் போன்று மகாவிஷ்ணுவும் தான் உருவாக்கிய விபூதியில் சயனித்திருக்கிறார். வருண பகவான் மழைக்குக் கடவுள். நீரில்லாவிட்டால் அண்டங்கள் எதிலும் எதுவும் நடைபெற மாட்டாது. அதனால் ஜலதேவதைகளுள் பகவான் வருணனாக இருக்கிறார். முதல் முதலில் மரணமானவன் அரியமான். இவன்தான் பித்ருக்களுக்கெல்லாம் தலைவன். இதனால் பித்துருக்களின் தலைவனான அரியமானும் பகவானின் இருப்பிடமானான். தன்னைத் தான் அடக்குதல் யமம். யமனது ஆட்சி நீதிநெறி தவறாதது. அதனால் யமனைத் தர்மராஜா என்று சொல்வார்கள். மரணத்திற்குப் பின்பு ஜீவன் யமனின் முன் செல்கிறது. அங்கு அதன் பாவபுண்ணியங்களுக்கு ஏற்பப் பிறப்புக் கொடுக்கப்படுகிறது. யமன் தென்திசையின் தலைவன்.

தர்மத்தை யமன் கடைப்பிடிப்பதால் பகவான் தான் தான் யமன் என்று சொல்கிறார்.

ப்ரஹ்லாதஸ்ஸாஸ்மி தைத்யானாம் கால: கலயதாமஹம் L
ம்ருகாணாம் ச ம்ருகேந்த்ரோளஹம் வைநதேயஸ்ச பீணாம் LL 30

தைத்திரியர்களுள் நான் பிரகலாதன்;
கணிப்பவர்களுக்கு நான் காலமாக இருக்கிறேன்; மிருகங்களில்
நான் சிங்கமாகவும்; பறவைகளில் நான் கருடனாகவும்
இருக்கிறேன் 30

தைத்திரிய வம்சத்தவன் இரணியன். அவனது
புதல்வன் பிரகலாதன். தைத்திரியர்கள் தேவர்களுக்குப்
பகைவர்கள். அதனால் பகவானை இகழ்வார்கள். அதனால்
தனது மகிமையைத் தைத்திரியர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட
மகாவிஷ்ணு இரணியனுக்கு மகனாக அவதரித்து தைத்திரிய
வம்சத்தை அழித்தார். அதற்காக அவர் பிரகலாதன் என்ற
சொருபத்தை எடுத்தார். எண்ணிக்கை எடுப்பவர்களுக்குக் காலம்
முக்கியமானது. அக்காலமாக இருப்பது தான் தான் என்று
பகவான் சொல்கிறார். மிருகங்களின் அரசன் சிங்கம்;
பறவைகளின் அரசன் கருடன். இரண்டும் பகவானின்
வாகனங்கள். அதனால் அவற்றைக் கண்டதும் பகவானின்
நினைப்பு உண்டாகிறது. இதனால் இவ்விரண்டும் பகவானின்
விபூதிகளாகின” என்றார் குரு.

பவன: பவதாமஸ்மி ராம: சஸ்த்ரப்ருதாமஹம் L

ஐஷாணாம் மகரஸ்வாஸ்மி ஸ்ரோதஸாமஸ்மி ஜாஹ்நவீ டட

தூய்மைப்படுத்துபவர்களுள் நான் காற்றாகவும், ஆயுத மேந்தியவர்களுள் நான் இராமனாகவும், மீன்களுள் மகரமீனாகவும், நதிகளுள் கங்கையாகவும் நான் இருக்கிறேன். 31.

நீர், தீ, காற்று என்பன சுற்றாடலைத் தூய்மைப்படுத்துகின்றன. காற்றானது, நிலம், நீர், தீ என்பவற்றையும் சுத்தப்படுத்துகிறது. காற்றில்லாவிட்டால் தீ எரியாது. நீர் ஆவியாக மாறி மழை வரக்காரணமாவது காற்று. அதனால் காற்றைத் தனது விபூதியாகப் பகவான் ஏற்றார். ஆயுதத்தைப் பாவிக்காத மனிதர்கள் இல்லை. ஆயுதங்களை முறையாகக் கையாளுவதில் வல்லவன் இராமன். தர்மத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக மட்டும் ஆயுதமேந்தியவன் இராமன். அவன் தனது ஆயுதத்தால் நீதியை நிலைநாட்டினான்; மக்கள் படும் துன்பங்களை நீக்கினான். அதனால் தான் ஆயுதம் ஏந்தியவர்களுள் தான் இராமன் என்று மகாவிஷ்ணு பகர்கிறார். அத்துடன் அவரே இராமனாக அவதாரமெடுத்தார்”.

“நீரில் வாழ்பவற்றுள் வலியது சுறா. மீனவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுத்த சுறாவை யாராலும் கொல்லமுடியவில்லை. இறுதியில் அதைச் சிவன் கொன்றார். ஆற்றல் மிக்க மகர மீனான சுறாவைப் பகவான் தனதாக்கிக்கொண்டார்.

கங்கை புனிதமானது. கங்கையில் முழ்கினால் பாவங்கள் யாவும் அழிந்துவிடும் என்று சொல்வார்கள். கங்கை ஜன்னு மகாரிஷியின் புத்திரி. பகீரதனது வேண்டுகலுக்கு

இரங்கி வானுலகில் இருந்து பூவுலகிற்கு வந்தவள். நதிகளுள் இது புனிதமானது. இதனால் தான் சிவன் கங்கையைத் தனது தலையில் சூடினார். இதனால் தான் மகாவிஷ்ணு கங்கையைத் தனது விபூதியாக்கிக் கொண்டார்” என்றார் குரு.

ஸர்காணாமாதிரந்தஸ்ச மத்யம் சைவாஹமர்ஜுன ட
 அத்யாத்மவித்யா வித்யானாம் வாத: ப்ரவததாமஹம் டட 32
 அர்ச்சனா, சிருஷ்டிப் பொருட்கள் அனைத்திலும் நான் ஆதியும் நடுவும் அந்தமுமாக இருக்கிறேன். வித்தைகளுள் நான் ஆத்மவித்தை, தர்க்கிப்பவர்களில் நான் வாதமாகவும் இருக்கிறேன். 32

“மன்னா, சிருஷ்டிப் பொருட்களெல்லாவற்றிலும் பகவான் தொடக்கமும் நடுவும் முடிவுமாக இருக்கிறார். நீ தொடங்கும் செயல்களைத் தொடக்கி வைப்பவர் அவர், முடித்தும் வைப்பவர் அவர்; இடையில் உற்சாகமளிப்பவரும் அவர்; அதனால் செயலே அவர் என்று தான் கூறுதல் வேண்டும்”.

“ஆத்மவித்தை என்பது பிரம்மத்தை. ஆத்மசொருபநிலை அடைந்தால் அஞ்ஞானம் அழிந்துவிடும்; பிறவிப்பிணி மறைந்துவிடும். அதனால் பகவான் ஆத்மவித்தையாக இருக்கிறான். தர்க்கிப்பது விவாதமாகும். மெய்ப்பொருளை உணரத் தர்க்கம் உதவுகிறது. உண்மையை நிரூபிக்க வாதம் ஒன்றே உதவுகிறது. அதனால் பகவான் தர்க்கத்தில் வாதத்தைத் தனது விபூதியாக ஏற்றுக்கொண்டார்.

மன்னா, வரகுணன் சிலசமயம் பகவானின் மகிமையை உணர்த்துவதற்காக விதண்டாவாதம் செய்வதுண்டு. அன்று சபை கூடியபோது ஒன்றும் ஒன்றும் மூன்று என்று நிரூபிக்கும்படி கட்டளையிட்டான். சபையோர் திகைத்தனர். அறிஞர்கள் மன்னனுக்குப் பித்துப் பிடித்துவிட்டது என்று கூறினர். சிலர் வாய்விட்டுச் சிரித்தனர். சபையின் நிலையை உணர்ந்த மன்னன்; “நீங்கள் வீடுகளுக்குச் சென்று ஆராய்ந்து சொல்லலாம்” என்றான். வெளியே வந்த புலவர் சொன்னார்; “இப்பொழுது மன்னன், மன்னனைப் போல நடந்துகொள்வதில்லை. சபையில் காரணமின்றிச் சிரிக்கிறார்; பிதற்றுகிறார்; உண்மைக்குப் புறம்பான வார்த்தைகளைக் கூறுகிறார்” என்றார். இன்னொரு புலவன் சொன்னான்; “அறிஞர்களைவிட்டு விட்டு உழவன் ஒருவனை முதலமைச்சராகிய போதே நான் அரசருக்குப் பித்துப் பிடித்துவிட்டதென்று சொன்னேன். நீங்கள் கேட்கவில்லை. இப்பொழுது தலைமைப் புலவரே அதை ஏற்றுவிட்டார்” என்றார். ஒரு மாதத்தின் பின் மீண்டும் சபை கூடியது. அறிஞர்கள் சிலர் சபைக்கு வரவில்லை. வரகுணன் சொன்னான்; “ஒரு சிறிய விஷயத்திற்குத் தீர்வுகாணயாராலும் முடியவில்லையென்றால் இங்குள்ள அறிஞர்களின் அறிவைப் பற்றி நான் சந்தேகிக்க வேண்டியுள்ளது. நீங்கள் எல்லோரும் நூல்களைப் படிக்கிறீர்களே தவிர அதன் மெய்ப்பொருளை உணர்கிறீர்களா...? பகவான் எல்லா உயிர்களிலும் சமமாக இருக்கிறார் என்று சொல்கிறீர்கள். என்னையும் புலவரையும்

எடுத்துக்கொண்டால் நாம் தனித்தனியாக இருவர். எம்முள்ளிருக்கும் பகவான் ஒருவர்” வரகுணன் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். சபை திகைத்தது. புலவரொருவர் தலைமைப் புலவரைப் பார்த்துக் கேலியாகச் சிரித்தார்; “புலவரே, தாக்கிப்பவர்களிடத்துப் பகவான் வாதமாக இருப்பதாகக் கூறுவதை நீர் ஏற்கவில்லைப் போலும். அன்று மன்னன் கூறும்போது காரணமின்றிக் கூறமாட்டான் என்று நான் சொன்னபோது; “எனக்கும் பித்துப் பிடித்துவிட்டது” என்றீர். இப்போது என்ன சொல்கிறீர்?” என்று கேட்பதைப் போல இருந்தது அச்சிரிப்பு. மன்னன் தொடர்ந்து சொன்னான்; “உடல் ரீதியாகப் பார்த்தாலும் திருமணம் செய்த தம்பதிகளுள் பெண்கார்ப்பமடைந்தால் ஒன்றும் ஒன்றும் மூன்று தானே” என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தான் வரகுணன். இதை உணராதவர்கள் தான் மற்றவர்கள் கூறுவதைக்கேட்டு சிரிக்கிறார்கள்” என்றார் குரு.

அ’ராணாமகாரோளஸ்மி த்வந்த்வ: ஸாமாஸிகஸ்ய ச ட

அஹமேவா’ய: கால: தாதாஹம் விச்வதோமுக: ட ட 33

எழுத்துக்களில் நான் அகரம்; கூட்டுச்சொற்களில் இரு சொற்கூட்டு நான்; முடிவில்லாத காலமும் நான்; எங்கும் பரந்திருந்து கர்மங்களைப் பங்கீடு செய்பவனும் நானே. 33.

“மன்னா, எல்லா எழுத்திலும் அகரம் கலந்துள்ளது. அகரம் இல்லாவிட்டால் எழுத்துக்கள் இல்லை. அதனால் பகவான் அகரத்தைத் தானாகக் கொண்டார். இரு

சொற்கூட்டுக்கு தாடலை என்பதை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். தாள் ு தலை, தாடலையாகின்றது. பாலன் ு சந்திரன், பாலச்சந்திரன் என்றும், இராமன் ு கிருஷ்ணன், இராமகிருஷ்ணன் என்றும் இரு சொற்கூட்டங்கள் ஒரு சொல்லாகிறது. பகவானை மகா காலன் என்பார்கள். காலன் என்றால் யமன். யமனென்றால் அழிப்பவன் என்று பொருள். காலம் உற்பத்தியாகி அழியும் தன்மை வாய்ந்தது. அதனால் பகவான் காலத்தைத் தன் விபூதியாகக் கொண்டார். ஜீவன் பிறந்து பிறந்து வினைப் பயனை அனுபவித்து வருகிறது. இந்த வினைப் பயனை அளிப்பவன் சர்வேஸ்வரனான பகவான். மன்னா, ஒருநாள் முதலமைச்சரும் அவரது குடும்பமும் சுற்றுலாவுக்காக அயல்நாடு ஒன்றிற்குச் சென்றனர். வீட்டில் யாரும் இல்லாததைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளையர்கள் வீட்டை உடைத்துக் கொள்ளையடித்தனர். அதைத் தடுக்க வந்த முதலமைச்சரின் நாயை அடித்தனர். முதலமைச்சர் வந்து பார்த்தார். வீட்டிலுள்ள பெறுமதியான பொருட்கள் எல்லாம் கொள்ளையிடப்பட்டிருந்தன. அதை மன்னனுக்கு அறிவித்தார். மன்னன் அவருக்குத் தேவையான பொருட்களைக் கொடுத்தான். நாட்கள் நகர்ந்துகொண்டிருந்தன. எல்லோரும் களவைப் பற்றி மறந்து விட்டார்கள். ஒரு நாள் வீரர்கள் சில கள்வர்களைப் பிடித்து வந்து அரசன் முன் நிறுத்தினர். அரசன் முதலமைச்சரின் நாயைச் சபைக்குக் கொண்டுவரும்படி கட்டளையிட்டான். சபைக்கு வந்த நாய் ஒருவனைப் பார்த்துச் சினத்துடன் குரைத்துக் கடிக்கச் சென்றது. உடனே அரசன் அவனைக் கைது செய்து விசாரணைக்கு உட்படுத்தினான்.

அவன் தான் முதலமைச்சரின் வீட்டில் கொள்ளையடித்தவன் என்று கண்டுகொண்டனர். மன்னா, முடிவில்லாத காலமும் பகவான் தான். அவர் எங்கும் பரந்திருந்து கர்மங்களைப் பங்கீடு செய்கிறார். இதை நன்குணர்ந்தவன் வரகுணன். நீயும் வரகுணனைப் போல இருந்தால் தான் உனக்கு இவை புரியும்” என்றார் குரு.

மருத்யு: ஸர்வஹரஸ்சாஹம் உத்பவஸ்ச பவிஷ்யதாம் ட

கீர்த்தி: ஸ்ரீர்வாக்ச நாரீணாம்ஸம்ருதிர்மேதா த்ருதி: ‘மா ட ட 34

அனைத்தையும் அழிக்கும் மரணம் நான்; செல்வத்தில் வளர்செல்வம் நான்; பெண்மைக்குள் புகழ், திரு, சொல், நினைவு, அறிவு, திண்மை, பொறையாக நான் இருக்கிறேன். 34.

தோன்றியவை யாவும் அழியும். அழிந்தவை யாவும் தோன்றும். இறைவன் ஐந்தொழில்களைச் செய்கிறான். அவற்றில் ஒன்று அழித்தல். அதனால் மரணம் என்பதும் பகவானே. செல்வம் வளரும் தன்மை கொண்டது. வளரும் செல்வத்தினால் தான் செளபாக்கியங்கள் கிடைக்கின்றன. பெண்மை புனிதமானது; புகழ் மிக்கது; செல்வம் நிறைந்தது; நினைவு மிக்கது; அறிவு மிக்கது; வலிமை மிக்கது; பொறுமை மிக்கது. இவையனைத்தும் ஒருருப் பெற்றது தான் பெண்மை. அப்பெண்மையாகப் பகவான் இருக்கிறார். கல்விக்கு சரஸ்வதியும், செல்வத்திற்கு லக்ஷ்மியும், வீரத்திற்குத் தூர்க்கையாகவும் இருப்பவர் பகவான். இவை யாவும் மாயையின்

தோற்றங்கள். மாயை இல்லாவிட்டால் இவற்றை அறிந்து கொள்ள முடியாது. மன்னர் வெற்றிக்காகத் துர்க்கைக்கும், செல்வத்திற்காக லக்குமிக்கும், கல்விக்காக சரஸ்வதிக்கும் செய்யும் பூசைகள் யாவும் பகவானையே சென்றடைகின்றன. மன்னா, வேலூரில் உள்ள காட்டுப் பிரதேசமொன்று திடீரெனத் தீப்பற்றிவிட்டது. அங்கு வாழ்ந்த உயிர்கள் பல தீயில் கருகி இறந்து விட்டன. காட்டுக்கு அருகே இருந்த கிராமமொன்றும் தீயினால் எரிந்து நாசமாகிவிட்டது. தீயை அணைக்க முடியவில்லை. வேலூர் மன்னன் செய்வதறியாது பகவானை வேண்டினான். திடீரென மழை பெய்தது. அதனால் தீ அணைந்தது. மன்னா, படைக்கும் பிரம்மாவும் அவனே, அழிக்கும் காலனும் அவனே. மன்னன் தீயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கணக்குப் பாராது அள்ளி அள்ளிப் பொருட்களைக் கொடுத்தான். எனினும் செல்வம் குறையவில்லை. பகவான் அருளால் செல்வம் பெருகிக் கொண்டே இருந்தது. மகாராணி சென்று தீ விபத்து நடந்த இடங்களைப் பார்த்தார். மக்கள் படும் வேதனைகளைக் கண்டு கண்ணீர் விட்டு அழுதார். வேண்டியவர்களுக்கு வேண்டிய எல்லாவற்றையும் கொடுக்குமாறு மன்னனைக் கேட்டார். அந்த இடத்தில் நின்றுகொண்டு அரசி இறைவனைப் பிரார்த்தித்தாளா. இரண்டு தினங்கள் அவர் உணவு உண்ணவில்லை. இரண்டு தினங்களும் அவரது விழிகள் கண்ணீரைச் சொரிந்தன. மன்னா, பகவான் பெண்களுக்குள் புகழ், திரு, சொல், நினைவு, அறிவு, திண்மை, பொறை என்பனவாக வீற்றிருக்கிறார். அதனால் தான் பூமியைப் பூமாதேவியென்றும், நதியைக் கங்காதேவி என்றும்,

இயற்கையில் காணும் பொருட்களைப் பெண்களென்றும் மக்கள் மதிக்கின்றனர். இதை நீ உணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும். பகவான் தான் யாவும் என்ற நிலை உனது மனதில் உருவானால் தேவையில்லாத எண்ணங்கள் மனதை வாட்டாது” என்றார் குரு.

பிருஹதஸாம ததா ஸாம்னாம் காயதீ சந்தஸாமஹம் ட
 மாஸானாம் மார்கசீர்ஷோ ளஹம் ருதானாம் குஸுமாகர: டட 35
 அத்துடன் நான் சாமகானங்களில்
 பிருஹத்சாமம்; சந்தங்களில் நான் காயத்திரி; மாதங்களில் நான்
 மார்கழி; பருவங்களில் நான் வசந்தம். 35.

“மன்னா, இசையாலானது சாமவேதம். சிவன் சாமகானப்பிரியன். இராவணன் கைலாய மலையைத் தூக்கிய போது சிவன் கடுங்கோபமுற்றதை நாரதமுனிவர் மூலம் அறிந்த இராவணன் சாமகானம் பாடி உயிர் பிழைத்தான். அந்தச் சாமகானத்தில் சிறந்தது பிருஹதஸாமம். சந்தம்தம் என்பது யாப்பிலக்கணம். மொழியும் செய்யுளும் இலக்கணம் தவறாதவை. வேதச் செய்யுள்களிள் மிகவும் சிறப்பானது காயத்திரி. வேதப்பாடல்கள் பல தெய்வங்களைக் காயத்திரி சந்த வடிவிலேயே கூறுகிறது. ருத்திர காயத்திரி, தேவி காயத்திரி, சூரிய காயத்திரி, பரமகம்ச காயத்திரி என்று பல்வேறு தெய்வங்களைப் பற்றிய செய்யுள்கள் காயத்திரி சந்தத்திலேயே உள்ளன. மாதங்களில் மார்கழி மாதம் உன்னதமானது. ஆத்ம சாதனத்திற்கு மார்கழி மாதத்தில்

சூரியோதயத்திற்கு முன்பு வரும் பிரம்மமுகூர்த்தம் மிகவும் சிறப்பானது. சிவனுக்காக மங்கையர்கள் அனுட்டிக்கும் திருவெம்பாவைக்காலம் அது. மார்கழி மாதத்தில் அதிகாலையில் எழுந்து நீராடிவிட்டுப் பெண்கள் வீதிவீதியாகச் சென்று சிவனைப் புகழ்ந்து பாடுவார்கள். இதனால் தான் மார்கழி மாதத்தைப் பகவான் தனது விபூதியாக்கினார்”.

“வசந்தகாலம் புனிதமானது இக்காலத்தில் இலையுதிர்ந்த தாவரங்கள் துளிர்ந்துப் பச்சைப் பசேலென இருக்கும். கண்ணுக்குக் குளிர்மையான காலம் அது. இக்காலம் மனிதர்களுக்கும், மிருகங்களுக்கும், தாவரங்களுக்கும் புத்துணர்ச்சியை ஊட்டும் காலமாகும். இதனால் தான் பகவான் தன்னை இளவேனிற்காலமென்கிறார். மன்னா, வேலூரில் மாதங்கி என்றொரு பெண் இருந்தாள். மிகுந்த அழகுடைய அப்பெண்ணுக்குத் திருமணம் ஒவ்வொரு காரணங்களுக்காகத் தடைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. மார்கழி மாதத்தில் அவள் அதிகாலையில் எழுந்து தனது தோழியர்களுடன் வீதிகளில் இறைவனின் புகழைப்பாடுவது வழக்கம். சென்ற வருடம் அவள் நடுச்சாம வேளையில் எழுந்துவிட்டாள். எழுந்ததும் குளக்கரைக்குச் சென்றாள். வழமையாக அவள் குளக்கரைக்கு வரும்போது நாலைந்து பெண்கள் குளக்கரையில் நிற்பார்கள். அன்று யாரும் இல்லாதது அவளுக்கு வியப்பைக் கொடுத்தது. அப்பொழுது யாரோ ஒருவர் வரும் அரவம் கேட்டது. மாதங்கி குளக்கரையின் அருகே நின்ற மருதமரத்தின் அருகே சென்று பதுங்கியிருந்தாள். அவ்வுருவம் மரத்தின் அருகே வந்ததும்

ஓடிச் சென்று அவ்வுருவத்தைக் கட்டியணைத்தாள். அது அந்த நாட்டின் பெரும் வணிகனான மணிவாசகனின் புதல்வன் அரவிந்தன். மென்மையான இரு கரங்களின் அணைப்பு அவனுக்கு மிகுந்த சுகத்தைக் கொடுத்தது; “பெண்ணே நீயார்?” என்று கேட்டான். மாதங்கி தன்னைப் பற்றிக் கூறினாள். சில தினங்களுக்குப் பின் மணிவாசகன் மாதங்கியின் வீட்டுக்குச் சென்று தனது மகனுக்கு அவளைப் பெண் கேட்டார். மன்னா, எதை நினைத்தும் யாரும் கவலைகொள்ளத் தேவையில்லை. அனைத்தும் பகவானின் செயலென்று உணர்ந்து கொண்டால் துன்பங்களுக்கு இடமில்லை. வேதமாக இருப்பவன் அவன்; சந்தமாக இருப்பவன் அவன். எல்லாம் அவனே என்று நினைப்பாயாக” என்றார் குரு.

த்யூதம் சலயதாமஸ்மி தேஜஸ்தேஜஸ்வினாமஹம் ட
 ஜயோளஸ்மி வ்யவஸாயோளஸ்மி ஸத்வம் ஸத்வவதாமஹம் டட
 வஞ்சகர்களுக்குச் சூதாட்டம் நான்; பலவானின் பலம் நான்; வெற்றியாகவும், முயற்சியாகவும் சாத்வீகர் - களுடைய சத்துவ குணமாகவும் நான் இருக்கிறேன். 36.

“தீயவர்களுக்குச் சூதாட்டம் போன்றவர் பகவான். சூதாட்டத்தில் இலாபமும் வரும், நட்டமும் வரும். நன்மையும் வரும் தீமையும் வரும். தீயவர்கள் நன்மை செய்யும் போது பகவான் அவர்களைத் திருத்துவதற்காகப் பொருட்களைக் கொடுக்கிறார். தீமை செய்யும் போது அவர்கள் திருந்த வேண்டும் என்பதற்காகப் பொருழிழப்புக்களைக் கொடுக்கிறார்.

தேஜஸ் என்பது பலம்; ஆண்மை; திண்மை என்பனவாகும். மக்கள் படும் துன்பங்களை நீக்கி அவர்களை இன்பத்திலாழ்த்துவது வெற்றி, முயற்சி என்பனவாகும். முயற்சியின் மூலம் அரசர்கள் வெற்றி பெறுகின்றனர். முயற்சியால் வெற்றியடைபவர்கள் சத்துவகுணம் உடையவர்களாவர். அத்துடன் முக்குணங்களில் மேலானது சத்துவகுணம். இதனால் முயற்சியும், வெற்றியும் பகவானின் விபூதியாகுவது போலச் சத்துவ குணமும் பகவானின் விபூதியாகிறது. மன்னா, வேலூரில் மாதவன் என்றொரு சூதாடி இருந்தான். அவன் பகவான் மீது அளவில்லாத பக்தி கொண்டவன். வேலூரில் பல பணக்காரர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் தீயவழிகளில் பொருட்களைத் தேடுவார்களே தவிரத் தான தர்மங்கள் செய்ய மாட்டார்கள். அவர்களிற் பலர் சூதாடுவார்கள். மாதவன் அவர்களோடு சூதாடச் செல்வான். அவர்களிடம் வென்ற பணத்தை ஏழைகளுக்குத் தானம் செய்வான். பகவான் எப்போதும் அவனைச் சூதாட்டத்தில் வெற்றியடையச் செய்வார். மன்னா, சூதாடுவது பாவமானது என்றாலும் தர்மத்திற்காகப் பாவமான செயல்களையும் செய்யலாம். மனிதர்கள் அனைவரும் பலசாலிகள் அல்லர். நம்பிக்கையும், தடைகள் வந்தபோது அதைச் செய்து முடிக்கும் தன்மையும், அஞ்சாமையும் உடையவன் பலவான். அவனது பலமாக இருப்பவர் பகவான். நீயும் பெரும் பலவான். உனது பலமாகப் பகவான் இருக்கும்போது நீ ஏன் அஞ்சுகிறாய்? நீ அஞ்சுவதைப் பார்த்தால் நீ பகவானின் கிருபையில் நம்பிக்கையில்லாதவனாக இருக்கிறாய் என்றே எண்ணத்

தோன்றுகிறது. சத்திரியர்களின் முயற்சியும், வெற்றியும் பகவான் என்பதை நீ உணரல் வேண்டும். அத்துடன் சாத்வீகர்களின் சத்துவ குணமாகவும் பகவான் இருக்கிறார். உனது முயற்சியும், வெற்றியும், பகவானின் அருள் என்பதை நீ நினைத்தல் வேண்டும். அப்படி நினைத்தால் உன்னால் எதுவும் செய்யப்படுவதில்லை என்ற எண்ணம் உருவாகும்” என்றார் குரு.

வ்ருஷ்ணீனாம்வாஸுதேவோளஸ்மிபாண்டவானாம் தனஞ்ஜய: L
முனீனாமப்யஹம் வ்யாஸ: கவீனாமுசனா கவி: LL 37

விருஷ்ணிகளுள் நான் வாசுதேவன்;
பாண்டவர்களுள் தனஞ்ஜயன்; முனிவர்களுள் வியாசகர்;
கவிகளுள் நான் சுக்கிரன். 37

“விருஷ்ணியின் வம்சத்தவர்கள் யாதவர்கள். வாசுதேவர் விருஷ்ணியின் வம்சத்தவர். கிருஷ்ணர் வாசுதேவரின் புத்திரன். வாசுதேவர் தான் விருஷ்ணிவம்சத்தவர் என்றும். தான் பிறப்பில்லாதவர் என்பதை உணர்த்தவும் தந்தையான வாசுதேவனைத் தான் என்று பகவான் சொல்கிறார். தனஞ்ஜயன் என்பது அர்ச்சுனனது இன்னொரு பெயர். கொடிய அரசர்களை வென்று அவர்கள் நீதியற்ற முறையில் தேடிய செல்வங்களைக் கவர்ந்து மக்களிற்குப் பகிராந்தளிப்பவன் என்பது தனஞ்ஜயன் என்ற பெயரின் அர்த்தமாகும். பாண்டவர்களுள் எல்லா வகையிலும் சிறந்தவன் அர்ச்சுனன். அவன்தான் போரிடத் தகுதியானவன்; இரக்கசிந்தை மிக்கவன்; ஆராய்ந்து அறியும் கூர்மையான அறிவுடையவன்; சிறந்தவீரன்; தர்மத்தைப் போற்றுவவன். வீமன் பலசாலி ஆனால் ஆராய்ந்து அறியும்

அறிவில்லாதவன். அத்துடன் அவசரப்படுபவன்; நகுலசகாதேவர்கள் நீதிமாண்கள்; அறிவுள்ளவர்கள்; காலத்தைப் புரிந்தவர்கள், ஆனால் சிறந்த வீரர்கள் அல்லர். தருமன் மூத்தவன்; பூமாதேவியை விடப் பொறுமையானவன்; தர்மசிறந்தனை உடையவன். ஆனால் பெரும் வீரன் அல்லன். இதனால் தான் பகவான் பாண்டவர்களுள் தான் தனஞ்ஜயன் என்றார்”.

“யோகத்தில் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி ஆத்ம சொரூப நிலையடைந்து மெய்ப்பொருளை முழுமையாக அறிந்து கொள்ளும் வல்லமை முனிவர்களுக்கு உண்டு. இத்தகைய முனிவர்களுள் முதன்மையானவர் வியாச முனிவர். இவர் வேதங்களை உலகிற்களித்தவர். இவருக்கு வேதவியாசர், பாதராயணர், துவையாயனர் என்ற பெயர்கள் உண்டு. பரராசரின் புதல்வர் இவர். இவரே மகாபாரதத்தையும் புராணங்களையும் எழுதியவர். மகாவிஷ்ணுதான் வியாசரின் உருவில் வந்து வேதங்களைத் தொகுத்து, மகாபாரதத்தை எழுதி, புராணங்களைப் பாடினார் என்று மக்கள் நம்புகின்றனர். இதனால் பகவான் தான் வியாசரின் உருவில் இருக்கிறேன் என்று சொல்கிறார்”.

“இயற்கையை நன்கு அறிந்தவர்கள் கவிஞர்கள். இவர்களைக் கவி என்றும் அழைப்பதுண்டு. சுக்கிரனே சிறந்த கவி. அதனால் கவிகளுள் தான் சுக்கிரன் என்று பகவான் சொல்கிறார். மன்னா, சிறந்த பொருட்கள் அனைத்தும் பகவான் எனக்கொள்ளப்படும் போது நீ அவற்றை நம்புகிறாய் இல்லை.

பகவான் ஒவ்வொன்றையும் தானே செய்தால் மக்கள் எதற்காகப் பிறக்க வேண்டும். தந்தையொருவன் தனது பிள்ளைகளுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் உழைத்துக் கொடுக்க முடியுமா...? பிள்ளைகள் வளரும்வரை பெற்றோர் உதவுவார்கள். பின் அவர்களே தொழில் செய்தல் வேண்டும். அதற்காகத்தான் பகவான் தனது விபூதிகள் மூலம் உலகை இயக்குகிறார். பகவானின் பார்வையில் நீயும் பகவானின் விபூதிகளில் ஒன்று என்பதை நீ இன்னும் உணரவில்லை. அதனால் தான் கலங்குகிறாய்” என்றார் குரு.

தண்டோ தமயதாமஸ்மி நீதிரஸ்மி ஜிகீஷதாம் ட

மௌனம் சைவாஸ்மி குஹ்யானாம் ஞானம் ஞானவதாமஹம் டட

38

தண்டிக்கவேண்டியவர்களுக்கு நான் செங்கோல்; வெற்றியடைபவர்க்கு நான் நீதி; ரகசியங்களுள் நான் மௌனம்; ஞானிகளுக்கு நான் ஞானம். 38.

“மன்னா, அரசன் நீதி தவறாது நாட்டை ஆளுதல் வேண்டும். நீதிக்கு அணிகலனாக இருப்பது அரசனின் செங்கோல். அதனால் தான் அரசசபையில் அது எந்நேரமும் இருக்கிறது. செங்கோலை வைத்திருப்பவன் இறைவனைப் போலப் பணி செய்தல் வேண்டும். இதை உணர்த்தத் தான் பகவான் செங்கோலாக இருக்கிறார். வெற்றி நீதியானதாக இருத்தல் வேண்டும். பக்கச்சார்பற்ற முயற்சி வெற்றியளிக்கும். அதனால் மன்னன் சாம, பேத, தான, தண்டம் என்ற நீதியின் கூறுகளைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும். நீதிவழுவிய எதுவும்

நிரந்தர வெற்றியாகாது என்பதை உணர்த்தவே பகவான்
 நீதியாக இருக்கிறார். அடுத்தவருக்குச் சொல்லக்கூடாததை
 இரகசியம் என்பார்கள். கதைக்கக்கூடாதவற்றை யாராவது
 கதைத்தால் மௌனமாக இருத்தல் வேண்டும். “மௌனம் கலக
 நாஸ்தி” என்பார்கள். மௌனம் யோகத்திற்கும், ஞானத்திற்கும்,
 மன அமைதிக்கும் வழிவகுத்து ஆத்ம சொரூப நிலையை
 உண்டாக்கும். இதனால் பகவான் மௌனத்தைத் தனது
 விபூதியாகக் கொண்டார். ஞானி பகவானைப் பற்றிச் சதா
 நினைப்பான். அதனால் அவனுக்கு ஞானம் கைகூடுகிறது.
 இதனால் அவன் பகவானை அடைகிறான். அன்னியமாக
 இருக்கும் ஆன்மாவை இறைவனுடன் சேர்த்து வைப்பது ஞானம்.
 அதனால் பகவான் ஞானிகளுள் ஞானமாக இருக்கிறார். மன்னா,
 செங்கோலாகவும், வெற்றியடைபவர்களுக்கு நீதியாகவும்,
 ரகசியங்களுக்குள் மௌனமாகவும், ஞானமாகவும் பகவான்
 இருப்பதால் மனிதர்கள் பற்றற்றுத் தமது கடமைகளைச்
 செய்துகொண்டே இருத்தல் வேண்டும். மன்னான நீ பற்றற்றுப்
 போரைச் செய். பகவான் செங்கோலாக இருந்து நீதியை
 வழங்குவார். ஞானிகள் பற்றற்றிருப்பதால் பகவான் ஞானமாக
 அவர்களுள் வீற்றிருப்பதைப் போல அரசனான உனக்குள்
 முயற்சியாகவும், நீதியாகவும் செங்கோலாகவும் வீற்றிருக்கிறார்.
 உனது பணி கருமமாற்றுவதே. அதை உணர்ந்து கருமமாற்று.
 பழிபாவங்கள் அனைத்தும் பகவானுக்குரியதாகும்” என்றார் குரு.

யச்சாபி ஸர்வபூதானாம் பீஜம் ததஹமர்ஜுன ட

ந ததஸ்தி வினா யதஸ்யான் மயா பூதம் சராசரம் டட 39

அர்ச்சனா, எல்லா உயிர்களுக்கும் வித்து
எதுவோ, அதுவே நான். என்னையன்றி இயங்குவது
ஒன்றுமில்லை. 39.

“மன்னா, வித்து இல்லாமல் எதுவும்
தோன்றுவதில்லை. எல்லாம் பகவானிடத்திலிருந்து
தோன்றுவதால் எல்லாவற்றிற்கும் வித்தாகப் பகவான்
இருக்கிறார். பகவான் இல்லாவிட்டால் அண்டங்கள் எதிலும்
எதுவும் இராது. அண்டங்களும் இராது. மன்னா, மழை
பெய்யாவிட்டால் அரசர்களும் மக்களும் பகவானைத்
துதிக்கிறார்கள். இந்த மழையால் தான் பூமியில் நீர்
நிலைகள் நிலைத்திருக்கின்றன. வாதவூர் மன்னன் விவசாயிகள்
உற்பத்தி செய்யும் தானியங்கள் அனைத்தையும் கொள்வனவு
செய்துவிடுவான். அவர்களின் தேவைக்கும், விதைப்பதற்கும்
பின்தானே தானியங்களைக் கொடுப்பான். ஒருமுறை அவன்
செருக்கடைந்து விதை தானியங்களை மக்களுக்குக்
கொடுக்கவில்லை. அதனால் மக்கள் பதட்டப்படவில்லை.
படைக்கப்பட்ட அத்தனைக்கும் வித்தாக இருக்கும் பகவான்
தன்னை வித்தாகத் தருவார் என்று மக்கள் நம்பினர். வாதவூர்
அரசன் மீது தளபதி மிகுந்த வெறுப்படைந்திருந்தான். அதனால்
அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி மக்களின் ஆதரவைப்
பெற்று மன்னனைக் கொன்று விட்டு ஆட்சியைக்
கைப்பற்றினான். மன்னா, யாராலும் எதுவும் நடைபெறுவதில்லை.
யாரும் எதுவும் செய்வதுமில்லை. எல்லாம் பகவானின் செயல்

என்று நினைப்பவன் கலக்கமில்லாது கருமமாற்றுவான். நீ கருமமாற்றாது இருந்தாலும் கருமம் நடைபெறும். ஆகையால் உனது கடமையைச் செய்” என்றார் குரு. ”

நாந்தோளஸ்தி மம திவ்யானாம் விபூதீனாம் பரந்தப ட
ஏஷ தூத்தேசத: ப்ரோக்தோ விபூதோவிஸ்தரோ மயா ட ட 40
எதிரியை வாட்டுபவனே, எனது திவ்விய விபூதிகளுக்கு முடிவு இல்லை. எனது விபூதிகளில் ஒரு சிலவற்றையே நான் உனக்கு உபதேசித்தேன். 40.

“மன்னா, பகவானின் விபூதிகளுக்கு முடிவே இல்லை. ஒரு சிறிய பகுதியையே நான் உனக்குச் சொன்னேன். மன்னா, புனித கங்கையில் நீராடச் செல்லும் ஒருவன் கங்கை நதி முழுவதையும் நீந்திக் கடக்கத்தேவையில்லை. கங்கை நீரில் ஒருமுறை மூழ்கியெழுந்தாலே புண்ணியம் கிடைக்கும். கங்கை நதியைப் போல நீண்டு, பரந்து, பொங்கிப் பிரவசிக்கும் பகவானின் விபூதிகளின் எண்ணிக்கைகளையோ மகிமைகளையோ சொல்லிமுடிக்கமுடியாது. ஒரு சிலவற்றை அறிந்தாலே அவனடியை அடையலாம். மன்னா, ஒருவன் தனது கடமைகளைப் பற்றிந்றிச் செய்தாலே பகவானை அடையமுடிவும். அரசன் நீதியாக ஆளவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் பகவான் செங்கோலாக இருக்கிறார். மக்களைக் காக்கவும், அவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகவும் மன்னன் முயற்சியுள்ளவனாக இருத்தல் வேண்டும். இதற்காகத்தான் மன்னனின் முயற்சியாகப்

பகவான் இருக்கிறார். ஒவ்வொருவனையும் செயற்படுத்தவே பகவான் ஒவ்வொரு விபூதிகளிலும் வீற்றிருக்கிறார். இதை உணரமுடியாதவர்களுக்குப் பகவத்கீதை மூலம் தானே அவற்றை வெளிப்படுத்துகிறார். அறியாமையுள் நீ மூழ்கியுள்ளமையால் தான் இவற்றை அறிந்தும் உணராமல் இருக்கிறாய். மன்னா, ஒவ்வொருவரும் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்வதற்காகவே பகவான் தனது விபூதிகளில் சிலவற்றை எடுத்தியம்பினார். அவரின் விபூதிகளுக்கு முடிவே கிடையாது. அதை நீ உணரல் வேண்டும்” என்றார் குரு.

யத்யத்விபூதிமத்ஸத்வம் ஸ்ரீமதூர்ஜிதமேவ வா ட

தத்ததேவாவகச்ச த்வம் மம தேஜோம்சஸம்பவம் ட ட 41

பெருமையும், அழகும், வலிமையும் உடையன எவை எவையோ அவையெல்லாம் என்னிடத்திலிருந்து உண்டானவை என்பதை அறிந்து கொள்வாயாக. 41.

“மன்னா, மகிமையும், அழகும், வலிமையும் எங்கிருக்குமோ அங்கெல்லாம் பகவான் குடியிருக்கிறார். அவையாவும் பகவானிடத்திலிருந்து தோன்றியவை. சூரியனைப் பார். ஒரே ஒரு சூரியன் உலகம் முழுவதற்கும் ஒளியைக் கொடுக்கிறது. இதை நினைத்து யாராவது ஆச்சரியப்பட்டார்களா...? இல்லையே! அது போலத்தான் உலகெங்கும் பகவான் நீக்கமறக் கலந்திருக்கிறார். கடலில் அலை அடிக்கிறது. கடல் முழுவதுமா அலையாகிறது? இது போலத்தான் பகவானின் மகிமையும் கடலைப்போன்று

வியாபித்திருக்கிறது. பகவானின் ஓர் அம்சம் தான் அலையைப் போன்ற உலகம். மாலைநேரத்தில் வானத்தைப் பார். எத்தனை ரூபங்கள் அதில் தெரிகின்றன. அவை கணத்திற்குக் கணம் இன்னொன்றாக உருவாகின்றன. இது போலவே பகவானின் பிரபையின் ஒரு பகுதியிலிருந்து விதம் விதமான ஜீவராசிகளையும் பொருட்களையும் நாம் காண்கிறோம். மன்னா, அழிக்கப்படவேண்டியவற்றை அழித்தே தீரவேண்டும்; காக்கவேண்டியவற்றைக் காத்தே தீரவேண்டும். இது அரசனின் பணி. இன்று நீ மக்களைக் காக்கவேண்டியவனாக இருக்கிறாய். பெருமையும், வலிமையும், அழகும் உடையவன் அரசன். அவன் தனது செயல்கள் மூலம் அவற்றைத் தனக்குள் உருவாக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும். நீதியுடையவனாக இருந்தால் பெருமை உண்டாகும். முயற்சியுடையவனாக இருந்தால் வலிமை உண்டாகும். இவையிரண்டும் கைவரப்பெற்றால் அழகு உண்டாகும். இம்மூன்றும் பகவானின் இருப்பிடம். அதனால் பெருமையும் வலிமையும் உடைய நீ தாமதியாது கருமமாற்று” என்றார் குரு.

அதவா பஹுணைதேன கிம் ஞாதேன தவார்ஜுன ட
 விஷ்டப்யாஹமிதம் க்ருத்ஸ்னம் ஏகாம்சேன ஸ்திதோ ஜகத் ட ட
 42 அர்ச்சகனா, நான் உபதேசித்தவற்றை ஆராய்ந்து
 பார்ப்பதில் பயன் இல்லை. எனது ஓர் அம்சத்தால் நான் உலகு
 அனைத்தையும் தாங்கியிருக்கிறேன்.

“மன்னா, உன்கடன்பணி செய்து கிடப்ப தேயாகும்.
 இதைவிட்டுவிட்டு உலகநிலையைப் பற்றிப் பகுத்துப் பகுத்து

ஆராய்ந்து நீயும் குழம்பி மக்களையும் வருத்துகிறாய். உனது பணியைச் செய். பணியைச் சரிவரச் செய்பவன் கடவுளின் கிருபைக்காளாவான். பல வடிவங்களெடுத்து மக்களின் இன்பத்திற்கு வழிவகுக்கும் பகவானின் மகிமையை விளங்கிக்கொள். அத்துடன் பகவானின் ஒரு சிறு பகுதியையும் அதேயளவான மகிமையையும் தான் சீவராசிகள் உணர்கிறார்கள். அவனுடைய சொருபத்தின் மகிமை தோற்றத்திற்கப்பால் பெரும் பொருளாக உள்ளது. கடவுளை ஒருவன் எப்படி நினைக்கிறானோ அப்படியே அவன் முன் பகவான் தோன்றுவார். அவர் உருவமில்லாதவர்; உருவம் உள்ளவர்; இவ்விரண்டையும் கடந்தவர். அவரை அவர் தான் அறிவார். பிறர் முழுமையாக அறியமாட்டார்கள். மன்னா, இதைச் சோதிக்க விரும்பிய சாது ஒருவர் பகவானைத் தியானித்தார்; “பகவானே நீ நான் விரும்பும் உருவில் வரவேண்டும். மனிதமுகம், நரியின் கண்கள், பூனையின் காது, சிங்கத்தின் உடல், புலியின் கால்கள், மனிதனின் கைகள், எலியின் வால், கரடியின் முடி இப்படி எண்ணினார். சிலகணங்களில் அப்படியான ஓர் உருவம் அவரின் முன் நின்றது. மன்னா, பகவான் தான் எல்லாவற்றையும் செய்கிறார்; செய்விக்கிறார்; செய்யாமல் செய்கிறார் என்பதை உணர்ந்துகொள். நீ செய்ய நினைத்தால் அவர் செய்வார். சோம்பியிருந்தால் அவர் உன்னைவிட்டு விலகிவிடுவார். முயற்சி செய்தால் வெற்றியைத் தருவார் என்பதை அறிந்து கொள்” என்றார் குரு.

இதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸ“பநிஷத்ஸுப்ரஹ்மவியாயாம்
யோகசாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதே
விபூதியோகோ நாம தசமோளத்யாய: